

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ปีที่ ๑

ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง)

วันพุธที่ ๒๖ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๓๘

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๘.๔๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๕๘๘ คน

ประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ วันนี้มีท่านสมาชิก
ลงชื่อมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอดำเนินการประชุมตามข้อบังคับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งที่ประชุม ผมมีเรื่อง
ขอแจ้งให้ที่ประชุมรับทราบ มีทั้งหมด ๓ เรื่อง

เรื่องที่ ๑ โดยที่ประชุมวันนี้เป็นการประชุมร่วมกันตามรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๑๖๐ (๑๐) เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๘ ซึ่ง
ระบุไว้ว่าคณะรัฐมนตรีที่จะเข้ารับราชการแผ่นดินต้องแถลงนโยบายต่อสภา
โดยไม่มีการลงมติความไว้วางใจ อนึ่ง การนัดประชุมในวันนี้ได้ส่งหนังสือนัด
ประชุมตั้งแต่วันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๓๘ เพื่อให้เป็นการนัดล่วงหน้า
ไม่น้อยกว่า ๓ วัน ตามข้อบังคับข้อ ๑๒ และได้หมายเหตุในหนังสือนัดประชุม
ว่าคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีจะจัดส่งให้ท่านสมาชิกในภายหลัง เมื่อ
ได้รับเอกสารคำแถลงนโยบายวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๓๘ ก็ได้จัดส่งให้ทันที
ที่ได้รับ ซึ่งกระทำได้เพราะก่อนนัดการประชุมไม่น้อยกว่า ๑ วันตามข้อบังคับ
ข้อ ๑๑ จึงเรียนที่ประชุมเพื่อทราบ

เรื่องที่ ๒ ผมได้จัดให้มีการถ่ายทอดการประชุมทางวิทยุและ
โทรทัศน์ ตามข้อบังคับข้อ ๑๐ ผมขอเรียนฝากท่านสมาชิกไว้ด้วยว่า การ

ถ่ายทอดนั้น ถ้าการอภิปรายมีลักษณะ เป็นความคิดทางอาญาหรือละเมิดสิทธิ ในทางแพ่งต่อบุคคลอื่นจะไม่ได้รับเอกสิทธิ์คุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๑ เพราะฉะนั้นโปรดใช้ดุลพินิจของท่านเองว่าควรจะอภิปรายอยู่ในขอบเขต แค่นั้นเพียงไร

เรื่องที่ ๓ การใช้ข้อบังคับการประชุม ผมจะอนุโลมใช้ข้อบังคับ การประชุมของสภาผู้แทนราษฎร ไปพลางก่อนตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๖๓ เพราะขณะนี้ยังไม่มีข้อบังคับการประชุมของรัฐสภา

เรื่องที่ ๔ เพื่อให้การอภิปรายในวันนี้ได้มีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่หลากหลาย ผมจะฝากข้อบังคับข้อ ๕๓ ให้อยู่ในดุลพินิจของท่านสมาชิก รัฐสภาด้วย คือกฎเกณฑ์อภิปรายในประเด็น หลีกเลี่ยงการอภิปรายวนเวียนหรือ ซ้ำกับผู้อื่น และหลีกเลี่ยงการแสดงกิริยาหรือใช้วาจาไม่สุภาพ ใส่ร้ายหรือ เสียดสีผู้ใด

เรื่องที่ ๕ กำหนดวันอภิปรายนั้น ผมได้กำหนดไว้ ๒ วันก่อน จะเริ่มตั้งแต่เวลา ๐๘.๓๐ นาฬิกา ถึงช่วงกลางวัน

เรื่องที่ ๖ สำหรับสมาชิกผู้อภิปรายนั้น ผมขอฝากข้อบังคับข้อ ๕๑ มาใช้โดยจะให้มีการอภิปรายสลับในระหว่างฝ่ายค้านและฝ่ายสนับสนุน รวมทั้งท่านสมาชิกวุฒิสภาด้วย และจะพิจารณาให้ฝ่ายค้านอภิปรายได้มากกว่า ส่วนกำหนดเวลาอภิปรายสำหรับท่านหัวหน้าพรรคฝ่ายค้านทั้ง ๔ พรรค ผมจะ ให้อภิปรายโดยไม่มีกำหนดเวลา แต่สำหรับท่านสมาชิกรุ่น ผมมีความประสงค์ จะให้มีการอภิปรายได้โดยทั่วถึง จึงขอกำหนดเวลาในขั้นนี้ไว้ก่อนว่าจะขอให้ อภิปรายให้ท่านละ ๑๕ นาที การประชุมจะประชุมอย่างต่อเนื่องไม่มีการ หยุดพัก ทางสภาได้จัดอาหารไว้แล้วทั้ง ๓ เวลา กลางวัน เย็น และกลางคืน ขอเชิญท่านสมาชิกได้โปรดหมุนเวียนไปรับประทานได้

สำหรับเรื่องที่ ๑ นั้น กระผมขอเรียนว่า ด้วยสำนักเลขาธิการ คณะรัฐมนตรีได้ขอแก้ไขคำผิดในหนังสือคำสั่งแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีให้ถูกต้องตามต้นฉบับอยู่ในหน้า ๔ นะครับ โดยขอเพิ่มข้อความเป็นข้อความใหม่ ดังนี้ ทำยวรรคเลขนะครับ ๑.๑.๒ สนับสนุนให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับปัจจุบัน มาตรา ๒๑๑ ทั้งนี้โดยคำนึงถึงข้อเสนอของ คณะกรรมการพัฒนาประชาธิปไตย แล้วก็เติมข้อความดังนี้ะครับ และ องค์การประชาธิปไตยอื่น ๆ ต่อท้าย ซึ่งผมได้แจกเอกสารไว้ให้ท่านสมาชิก ไว้ทุกท่านแล้วนะครับ สำหรับในหน้า ๑๐ ข้อ ๒.๖ จากข้อความเดิมเป็น ข้อความใหม่ดังนี้

๒.๖ เชิดชูเกียรติของทหารผ่านศึกโดยเฉพาะทหารผ่านศึกที่ พิการและทุพพลภาพให้ได้รับการดูแลเป็นอย่างดีพร้อมทั้งได้รับสิทธิและความ เอื้ออาทรจากสังคมไทยเป็นพิเศษ

เรื่องที่กระผมได้แจ้งให้เพื่อทราบคงมี ๑ เรื่องเท่านั้นะครับ (ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานรัฐสภา : เชิญครับ

นายเอกภาพ พลซื่อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเอกภาพ พลซื่อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดร้อยเอ็ด พรรคเสรีธรรม กระผมขออนุญาตห้วงดิ่งท่านประธานในการ กระทำผิดข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ท่านประธานบอกว่าท่านได้ส่ง ระเบียบวาระการประชุมเมื่อวันที่ ๒๑ ที่ผ่านมานั้น แต่ปรากฏว่าเป็นการ ส่งเฉพาะกำหนดนัดการประชุม ท่านไม่ส่งเอกสารตามข้อ ๑๔ ท่านประธาน ครับ ข้อ ๑๔ บอกว่า ให้ส่งระเบียบวาระการประชุมกับเอกสารที่เกี่ยวข้อง ไปพร้อมกับหนังสือนัดประชุม ผมเองเคารพท่านประธานนะครับ ปรากฏว่า หนังสือนั้นท่านเพิ่งส่ง เมื่อวานนี้เองครับ เป็นเอกสารที่ส่งถึงสมาชิกอยู่

กรุงเทพมหานคร ให้จ่ายภายใน ๒๕ กรกฎาคม เวลา ๑๒.๐๐ นาฬิกา เป็น
 อย่างช้า พวกผมอยู่ต่างจังหวัด วันที่ ๒๕ เดินทางเข้ากรุงเทพมหานคร ผม
 ว่าท่านจะเลียงบาสิมากเกินไปแล้วครับ เป็นการประชุมนัดแรกของรัฐสภา
 ท่านอ่านให้คืนะครับข้อ ๑๔ ผมเคารพท่าน ท่านอาวุโสทางการเมืองมาก แต่
 พยายามที่จะเลียงบาสิอยู่เรื่อย การส่งเอกสารเพิ่มเติมที่ท่านว่าต้องมีต้นฉบับ
 ไปก่อน เพราะข้อความถัดมาข้อ ๑๔ บอกว่า แต่ประธานสภาจะส่งเพิ่มเติม
 อีกในเวลาใดก็ได้ตามที่เห็นสมควรต้องมีต้นฉบับไปก่อนเพิ่มเติมทีหลังครับ
 แต่ปรากฏว่าท่านแถลงจุด ๆ เมื่อกี้ว่าท่านส่งไปแล้วตั้งแต่วันศุกร์ ต้นฉบับ
 ท่านส่งเมื่อไรครับ ขออนุญาตชี้แจงต่อสภานี้ด้วย แม้แต่การประชุมนัดแรกที่
 ผ่านมาท่านก็รวบรัดเหลือเกิน ถวายเข้าสาบานคน ในหลวงเปิดคอนปาย
 สีโมงห้าโมงเราก็เข้าประชุมสภา ผมไม่เข้าใจว่าท่านประธานสภาจะเปลี่ยน
 ระเบียบใหม่หรืออย่างไร ขออนุญาตชี้แจงจุดนี้ด้วยครับ

ประธานรัฐสภา : มีท่านใดจะอภิปรายในข้อนี้อีก คุณมานะ
 เจริญครับ

นายมานะ กุสطل สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) :
 กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม มานะ กุสطل ส.ส. จากจังหวัด
 นครพนม สมาชิกรัฐสภา ผมขอกราบเรียนว่าเอกสารฉบับนี้ผมได้รับเวลา
 ๐๘.๔๐ นาฬิกา ที่จังหวัดนครพนมของเมื่อวานนี้ เพราะผมเห็นว่าน่าจะ
 ถูกต้องแล้วที่ท่านประธานสภาได้รับรจระเบียนวาระการประชุมเข้ามาในวันนี้
 เพราะว่าเอกสารที่ส่งถูกต้องตามระเบียบ และเอกสารฉบับนี้ ผมเชื่อมั่นว่า
 ด้วยวุฒิภาวะของท่านสมาชิกรัฐสภาสามารถที่จะอ่านแล้วก็รู้ แล้วก็ทราบ แล้ว
 ก็สามารถที่จะอภิปรายในสภานี้ได้ทุกข้อ ผมถือว่าสิ่งที่ท่านประธานรัฐสภา
 ได้ทำไปนั้นมีความชอบแล้ว ผมขอกราบเรียนท่านดำเนินการประชุมต่อไปครับ
 ขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ขอเชิญคุณชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัชชาติ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชัชชาติ ในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเป็นการประชุมร่วมในวันนี้ ผมรู้สึกดีใจที่ ฯพณฯ นายกฯ บรรหาร ศิลปอาชา ที่ได้มีโอกาสมารับเป็นนายกรัฐมนตรีในวันนี้ ซึ่งเป็นเรื่องของความถูกต้องตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ เช่นเดียวกัน ท่านประธานรัฐสภาก็ได้กล่าวในที่ประชุมในวันเปิดประชุมครั้งแรก ที่ท่านได้รับหน้าที่ในฐานะที่เป็นประธานสภาผู้แทนราษฎร ว่าท่านจะทำหน้าที่ในฐานะที่เป็นประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือในฐานะที่เป็นประธานรัฐสภาก็ตามแต่ท่านจะทำหน้าที่ในฐานะที่เที่ยงตรง เทียบธรรม โดยที่ไม่คำนึงถึงพรรค ไม่คำนึงถึงพวก แต่จะคำนึงถึงประโยชน์ของพี่น้องประชาชนแล้วก็เป็นประโยชน์ของประเทศชาติ เป็นที่ตั้ง ผมได้ฟังคำกล่าวของท่านแล้ว ผมรู้สึกปลาบปลื้มแล้วก็ยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ท่านมีความรู้สึกมีความคิดเช่นนี้ แต่เช่นเดียวกันในการประชุมสภาครั้งที่ผ่านไปแล้ว ๑ ครั้ง ที่มีกานันต์ ประชุม เรียกประชุมอย่างเร่งด่วน แต่ครั้งนั้นถือว่าท่านเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรท่านเป็นคนเรียกประชุม ซึ่งอาจจะไม่ใช่ท่านประธานรัฐสภาในปัจจุบัน ซึ่งเป็นคนเรียกประชุม แต่เช่นเดียวกันในวันนี้แต่ละครั้งนี่เป็นการประชุมซึ่งเป็นการเรียกประชุมของท่านประธานรัฐสภาเอง ซึ่งถือว่าในการประชุมเช่นนี้ การแถลงนโยบายในวันนี้ของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ท่านบรรหาร ศิลปอาชา นั้นถือเป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อพี่น้องประชาชนคนไทยทั้งประเทศที่จะต้องรับรู้ รับฟัง รับทราบ ในเรื่องของนโยบายของประเทศ เพื่อที่จะนำไปนำชีวิตหรือหนทางในการปฏิบัติได้อย่างสอดคล้อง เช่นเดียวกันในสิ่งที่ผิดถูกทั้งหลายนั้น พี่น้องประชาชนนั้นจะต้องแจ้งหรือ ร้องหรือ บอกกล่าวกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในเขตของเขา เหล่านั้นที่จะให้ทิศทางใน

การดำรงตำแหน่งในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นไปตามความคิด หรือ ความหมายของพี่น้องประชาชน ซึ่งยังประโยชน์ให้กับพี่น้องประชาชนทั้งผอง ทั้งปวงทั้งประเทศ แต่ในขณะที่ขอกราบเรียนท่านประธานรัฐสภาว่า การแถลงนโยบายในวันนี้ ซึ่งเป็นการแถลงซึ่งเราอาจจะเรียกหรือเพื่อนสมาชิกทั้งหลายที่จะกล่าวต่อไปหรือได้กล่าวไปข้างต้นนั้นก็ถือเป็นการเรียกโดยรวบรัด ท่านสมาชิกรัฐสภาหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นยังไม่ได้ศึกษา หรือยังไม่ได้ นโยบายของรัฐมนตรีในครั้งนี้ ซึ่งจะมากกล่าวหรือมาพูดหรือมาศึกษา ซึ่งมันเป็นเรื่องหนึ่งที่ทำให้การประชุมในวันนี้ ผมคิดว่าพี่น้องประชาชนทั้งหลาย ทั้งปวงทั้งประเทศคงจะผิดหวังอย่างแน่นอนในเรื่องของการประชุม เพราะว่าจริง ๆ แล้วจะต้องมีความหมายอย่างยิ่งสำหรับพี่น้องประชาชนทั้งปวง เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียนท่านประธานรัฐสภาว่า ท่านได้กล่าวและได้ พูดไว้ในการประชุมครั้งแรกว่า ท่านจะทำหน้าที่ในฐานะประธานรัฐสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎรอย่างเที่ยงธรรมและเที่ยงตรง เพื่อยังประโยชน์ของพี่น้องประชาชนและพี่น้องชาวไทยทั้งประเทศนั้น ผมขอให้ท่านได้ดำรง ครองนี้ให้สมศักดิ์ศรีที่สุดของประธานรัฐสภาในวันนี้ ขอกราบขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ขอเชิญคุณอลงกรณ์ครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) :
กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา ท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติ กระผม
อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรค
ประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาตามที่ท่านประธานรัฐสภาได้กรุณาเรียก
ประชุม เพื่อดำเนินการตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๖๘ นั่นก็คือให้คณะรัฐมนตรี
ได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภา เพื่อให้มีความสมบูรณ์ในความเป็นรัฐบาลก่อนที่จะ
บริหารราชการแผ่นดินต่อไปนั้น การแถลงนโยบายถือเป็นการกิจที่สำคัญที่สุด
ในระบบรัฐสภา เพื่อให้สมาชิกรัฐสภาได้มีโอกาสซักถามนโยบาย เพื่อเป็น

แนวทางในการที่จะบริหารราชการแผ่นดินต่อไป แต่กระผมใคร่ขอตั้งข้อสังเกต เพื่อที่จะได้บันทึกไว้ในรายงานการประชุม เพื่อที่จะไม่ให้เกิดข้อขัดข้อง ในการนัดประชุมและในการแจกเอกสารการประชุมในครั้ง นี้ เพราะข้อบังคับ การประชุมนั้น ท่านประธานได้กำหนดเรียกประชุมล่วงหน้า ๓ วัน ตามข้อ บังคับข้อ ๑๒ แต่การแจกเอกสารที่สำคัญ ตามข้อบังคับข้อ ๑๑ เป็นเรื่อง ที่จะต้องยอมรับว่า คำแถลงนโยบายของรัฐบาลเป็นหัวใจสำคัญที่สุดของรัฐบาล ในการบริหารราชการแผ่นดิน และเป็นภารกิจหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภาที่จะได้ ศึกษาอย่างถ่องแท้ในแต่ละข้อ แต่ละประเด็น แต่ละนโยบาย ทั้งนี้เพื่อที่จะได้ ตัดติง เสนอแนะ ชักถามให้เกิดความกระจ่างต่อนโยบายของรัฐบาล ซึ่งถือว่าเป็น พันธกรณีต่อประเทศชาติ ประชาชน และต่อรัฐสภา แต่เป็นที่น่าเสียดาย ว่าเอกสารประกอบการประชุมดังกล่าวนั้นได้ส่งให้กับสมาชิกรัฐสภากระชั้นชิด เหลือเกิน กระผมเองได้รับเอกสารดังกล่าวไม่ถึง ๑ วัน แต่ถึงแม้ ว่าจะอย่างไรก็ตามได้มีการนัดประชุม และกำลังดำเนินการประชุมนี้อีก จึงขอ ตั้งข้อสังเกตเพื่อประทานกราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่จะได้ดำเนินการให้ เป็นครรลองที่ถูกต้องต่อไป และขอให้บันทึกข้อสังเกตดังกล่าว เพื่อที่การ ประชุมของรัฐสภาในชุดต่อ ๆ ไปที่จะเกิดขึ้นนั้น จะไม่ดำเนินการในลักษณะ เช่นนี้อีก ซึ่งถือว่าเป็นการไม่ให้เกียรติต่อสมาชิกรัฐสภา โดยเฉพาะในวาระ สำคัญก็คือการแถลงนโยบายต่อรัฐสภา ความมาตรา ๑๖๘ ขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิก ผมต้องขอขอบคุณท่านสมาชิก รัฐสภา คุณเอกภาพ พลซื่อ กิติ หรือคุณรัชวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง กิติ หรือท่าน อลงกรณ์ พลบุตร กิติ ความคิดเห็นของท่านนั้น ความจริงตัวผมเองนั้นไม่มี ความประสงค์ที่จะปฏิบัติหน้าที่ที่เห็นว่าไม่เป็นการถูกต้อง แต่ก็ไม่ได้พอใจ แต่ผม ไม่สามารถจะหลีกเลี่ยงได้ เพราะรัฐธรรมนูญและข้อบังคับ ที่ทำให้ผมต้อง ปฏิบัติตาม ต้องขอขอบพระคุณมากในคำที่ เสนอแนะกิติ หรือติติงกิติ ผมจะรับ ไว้ที่จะปฏิบัติหน้าที่ต่อไป ขอเชิญครับ

นายพินิจ จารุสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (หนองคาย) :
 กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม พินิจ จารุสมบัติ สมาชิกสภา
 ผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองคาย พรรคเสรีธรรม ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขอ
 กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาว่า สิ่งที่ท่านประธานกำลังดำเนินการไปนั้น
 ท่านบอกว่าถูกต้องตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ อันนี้เราก็คงจะไม่ว่ากัน เพราะ
 มาตรา ๑๖๕ ก็กำหนดหลักการไว้กว้าง ๆ แต่ท่านบอกว่าปฏิบัติถูกต้องตาม
 ข้อบังคับการประชุม ขอกราบเรียนยืนยันว่า หนังสือเชิญประชุมของรัฐสภา
 ออกไปยังสมาชิกนั้น ท่านบอกว่าได้ออกไปวันศุกร์ แต่โดยข้อเท็จจริงแล้วพวก
 สมาชิกเราส่วนใหญ่ได้รับกันวันอาทิตย์ นี่คือข้อเท็จจริง แสตมป์ (Stamp)
 เอาไว้ที่ซอง มันมีหลักฐานอย่างชัดเจน แล้วก็ยิ่งซ้ำร้ายไปกว่านั้น เอกสาร
 ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งสำคัญ เป็นหัวใจในการประชุมในวันนี้ ที่ท่านต้องเรียกประชุม
 รัฐสภา เพื่อมาวิพากษ์วิจารณ์มาตราจตุศำแดงนโยบายของรัฐบาลชุดที่ ๒๑
 ว่า เนื้อหาที่บรรจุที่ได้กลั่นกรองนั้น จะนำพาชาติบ้านเมืองไปสู่ความเจริญ
 รุ่งเรือง แก้ไขปัญหาความทุกข์ยากของประชาชนได้จริงหรือไม่ภายในเวลา
 ๑ วัน ให้สมาชิกรัฐสภาทั้งหมด อันนี้ผมขอกราบเรียนว่าไม่เฉพาะพรรค
 ฝ่ายค้าน สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ทั้งฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาล
 ในเวลา ๑ วัน สามารถที่จะตรวจสอบพิเคราะห์พิจารณาปรึกษาหารือ มีการ
 ประชุมถึงแนวนโยบายของรัฐบาลทั้ง ๑๐ ประการได้อย่างถ่องแท้ทีเดียวหรือ
 ผมขอถามท่านประธานรัฐสภา ท่านเป็นผู้ใหญ่ที่มีความรู้ความสามารถมีเกียรติ
 ประวัติดันสูงส่งเป็นที่เคารพของพวกเรา แต่บัดนี้ท่านกำลังเอาเกียรติประวัติ
 มาตั้งอยู่ในการทำหน้าที่ครั้งนี้หรือ ถามท่านตรง ๆ ว่าในเวลาที่ ๒๔ ชั่วโมง
 สามารถพิเคราะห์แนวนโยบายฉบับนี้มาวิพากษ์วิจารณ์อย่างเป็นเหตุเป็นผล มี
 หลักการตอบประชาชนที่น้องทั้งประเทศได้อย่างไรหรือไม่ ขอกราบเรียนให้
 ท่านชี้แจงเหตุผลแถลงตรงนี้ ชาติบ้านเมืองต้องการหลักการที่ถูกต้อง การ

ปฏิบัติที่เป็นแบบอย่าง รัฐสภาแห่งนี้ เป็นสถาบันที่สำคัญที่นำพาประเทศไทยชาติ
ไปสู่ความเจริญรุ่งเรือง และเป็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติ ถ้าระดับอย่าง
ประธานรัฐสภาทำแจกเช่นนี้ จะอธิบายต่อพี่น้องประชาชน และเป็น
ประวัติศาสตร์ต่อกฎต่อหลานสืบไปได้อย่างไร ขอกราบเรียนถามท่านประธาน
รัฐสภา

ประธานรัฐสภา : ผมอยากจะทำความเข้าใจกับท่านอดีตรัฐมนตรีคินิจ จารุสมบัติ สักนิดนะครับว่า ขอให้ไปอ่านข้อบังคับข้อ ๑๓ ให้ชัดเจน หนังสือที่ส่งไปส่งไปวันจันทร์ นับวันจันทร์แล้วไปถึงวันอังคาร ๑ วัน และมาประชุมวันพุธ ครบตามข้อบังคับข้อ ๑๓ ครบถ้วนครับ ต่อไปผมขอเข้าสู่ระเบียบวาระ

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๓ เป็นเรื่องด่วน คณะรัฐมนตรีแถลงนโยบายต่อรัฐสภา ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๖๘ ซึ่งบัญญัติไว้ว่าคณะรัฐมนตรีที่จะเข้ารับบริหารราชการแผ่นดิน ต้องแถลงนโยบายต่อรัฐสภา โดยไม่มีการลงมติความไว้วางใจ ขอกราบเรียนเชิญท่านนายกฯ ครับ

นายบรรหาร ศิลปอาชา (นายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานรัฐสภาและท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่เคารพ

ตามที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้กระผมเป็นนายกรัฐมนตรี ตามประกาศพระบรมราชโองการ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๓๘ และแต่งตั้งคณะรัฐมนตรีตามประกาศพระบรมราชโองการ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๓๘ นั้น

บัดนี้ คณะรัฐมนตรีได้กำหนดนโยบายการบริหารราชการแผ่นดินเรียบร้อยแล้ว ซึ่งกระผมจะได้นำเรียนให้ทราบถึงเจตนารมณ์ นโยบาย และเป้าหมายของการบริหารราชการแผ่นดินของคณะรัฐมนตรีนี้

สืบเนื่องจากการพัฒนาประเทศที่ผ่านมาได้มุ่งพัฒนาเศรษฐกิจเป็นสำคัญ โดยมองว่าหากระบบเศรษฐกิจของประเทศได้รับการพัฒนาให้ดีขึ้นแล้ว ก็จะสามารถให้คนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นตามไปด้วย ซึ่งจากการกำหนดแนวทางการพัฒนาประเทศดังกล่าวจะเห็นได้ว่า แม้ประเทศไทยจะประสบความสำเร็จบรรลุเป้าหมายด้านการขยายตัวทางเศรษฐกิจเป็นอย่างดี แต่ผลของการพัฒนาได้ก่อให้เกิดปัญหาหลายประการ เช่น ช่องว่างของรายได้ยังมีแนวโน้มสูงขึ้น ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลง สังคมมีความสับสน และมีความเป็นวัตถุนิยมมากขึ้น มีความข้อยกเว้นของศีลธรรมจรรยา ละทิ้งค่านิยมอันดีงามของไทย โครงสร้างครอบครัวเปลี่ยนแปลง และก่อให้เกิดปัญหาเยาวชนและปัญหาสังคม กล่าวโดยสรุป การพัฒนาประเทศที่ผ่านมาได้ก่อให้เกิดการทำลายสภาพแวดล้อมของชีวิต ซึ่งปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแล้วแต่ทำให้คุณภาพชีวิตของคนในสังคมเสื่อมโทรมลงเป็นลำดับ

คณะรัฐมนตรีจึงกำหนดเป้าหมายหลักของการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อพัฒนาคนในสังคมให้มีความสุข มีความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา สามารถแข่งขันในโลกยุคใหม่ได้ โดยไม่ทิ้งสภาพความเป็นไทย นโยบายของรัฐบาลที่กำหนดไว้ทั้ง ๑๐ ด้าน จึงเป็นวิธีการไปสู่เป้าหมายให้คนในสังคมได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ มีภูมิปัญญา มีส่วนร่วมในการพัฒนา รวมทั้งมีจิตสำนึกและรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม อันจะทำให้การพัฒนาทุกด้านเป็นไปอย่างสมดุล โดยมีรายละเอียดของนโยบายดังต่อไปนี้

๑. นโยบายการเมืองและการบริหาร

รัฐบาลมีเจตนารมณ์มุ่งเทิดทูนและรักษาไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์

ทรงเป็นประมุข จะธำรงรักษาไว้ซึ่งเอกราชและบูรณภาพแห่งอาณาเขต จะพัฒนาสถาบันการเมืองให้มีความเข้มแข็ง มั่นคง จะสนับสนุนให้ประชาชน ได้มีส่วนร่วมทางการเมือง ในทุกระดับ รวมทั้งจะบริหารราชการแผ่นดินให้มีประสิทธิภาพโดยยึดมั่นในหลักการที่ถูกต้อง ประสานผลประโยชน์ของคน ในชาติ และธำรงไว้ซึ่งเอกสิทธิ์อันดีงามของไทย ตลอดจนจะกระทำทุกวิถีทางเพื่อให้บังเกิดความสุखความเจริญแก่ประชาชน โดยจะดำเนินการ

๑.๑ การพัฒนาสถาบันการเมืองและการจัดทำแผนพัฒนาการเมือง

๑.๑.๑ จัดทำแผนพัฒนาการเมืองที่สอดคล้องกับแนวนโยบายแห่งรัฐ และการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยดำเนินการปฏิรูปทางการเมือง เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารราชการแผ่นดินและการตรวจสอบทางการเมือง

๑.๑.๒ สนับสนุนให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับปัจจุบัน มาตรา ๒๑๑ ทั้งนี้โดยคำนึงถึงข้อเสนอของคณะกรรมการพัฒนาประชาธิปไตยและองค์กรประชาธิปไตยอื่น ๆ

๑.๑.๓ สนับสนุนองค์กรรัฐสภาให้สามารถทำหน้าที่ในทางนิติบัญญัติ และตรวจสอบฝ่ายบริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๑.๔ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชน องค์กรประชาชนและสื่อมวลชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาทางการเมือง

๑.๒ การปรับปรุงบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เร่งรัดดำเนินการยกเลิกและแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่ล้าสมัยไม่เหมาะสมกับเหตุการณ์ สภาพการณ์ โดยเฉพาะกฎหมายที่มีลักษณะเป็นการลิดรอนสิทธิเสรีภาพของประชาชน ไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ และเป็นอุปสรรคต่อการบริหารและการให้บริการที่ดีแก่ประชาชน

๑.๓ การส่งเสริมอุดมการณ์ทางการเมือง

ส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันการศึกษาทุกระดับ สื่อสารมวลชนทุกแขนง และองค์กรประชาชน ให้มีบทบาทในการถ่ายทอด และปลูกฝังความรู้ความเข้าใจ และความศรัทธาในกระบวนการ เนื้อหาสาระ และบทบาทหน้าที่ในทางการเมืองของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตลอดจนสนับสนุนการดำเนินชีวิตตามวิถีประชาธิปไตย

๑.๔ การบริหารราชการแผ่นดิน

๑.๔.๑ ปรับปรุงการบริหารราชการทั้งในส่วนกลาง

ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพด้วยการปรับปรุงโครงสร้างกระทรวง ทบวง กรม และส่วนราชการต่าง ๆ ให้มีความเหมาะสม กะทัดรัด และพัฒนาระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่นให้มีประสิทธิภาพ ขจัดขั้นตอนที่ซ้ำซ้อนและไม่จำเป็น ปรับระบบการอนุมัติ อนุญาตให้มีหลักเกณฑ์ระยะเวลาในการดำเนินการ และขอบเขตการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐพร้อมทั้งเปิดเผยหลักเกณฑ์ระยะเวลา และขอบเขตการใช้ดุลพินิจดังกล่าวให้ประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทราบ ตลอดจนป้องกันและขจัดการเลือกปฏิบัติและการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่มีหน้าที่ในการให้บริการแก่ประชาชน

๑.๔.๒ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการและหน่วยงานของรัฐให้ได้ผลอย่างจริงจังด้วยการพัฒนาและเสริมสร้างองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบให้มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมให้มีระบบการตรวจติดตามในหน่วยงานของรัฐ เสริมสร้างคุณธรรม จรรยาบรรณ และวินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งสร้างเสริมขวัญกำลังใจให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยการยึดหลัก

คุณธรรมในการพิจารณาความดีความชอบ การเลื่อนตำแหน่ง ตลอดจนส่งเสริมให้ประชาชน องค์กรประชาชน และสื่อสารมวลชนมีบทบาทในการตรวจสอบการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

๑.๕.๑ ปรับปรุงเงินเดือน ค่าตอบแทนของข้าราชการ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐให้สอดคล้องกับภาวะค่าครองชีพ ตลอดจนจัดสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ เพื่อให้สามารถอยู่ในสังคมอย่างสมฐานะ มีเกียรติ ศักดิ์ศรี และมีความมั่นคงในการดำรงชีพ

๑.๕ การอำนวยความสะดวก

๑.๕.๑ สร้างความเป็นธรรมในสังคมด้วยการให้มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเสมอภาค ไม่เลือกปฏิบัติ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการยึดมั่นในหลักการที่ถูกต้องและหลักกฎหมายโดยเคร่งครัด

๑.๕.๒ ปรับปรุงกระบวนการอำนวยความสะดวกทั้งทางปกครอง ทางแพ่ง และทางอาญา ให้มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว เป็นธรรม และทั่วถึง รวมทั้งพัฒนาให้ทันสมัยเป็นระบบที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ตลอดจนส่งเสริมให้มีหลักประกันในความ เป็นอิสระของสถาบันตุลาการและองค์กรที่ทำหน้าที่ตัดสินชี้ขาดข้อพิพาทอย่างแท้จริง

๑.๖ การกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่น

๑.๖.๑ กระจายภารกิจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ประจำวันของประชาชนที่หน่วยงานของรัฐจัดทำให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการปกครองและแก้ไขปัญหาของตนเอง ส่งเสริมสนับสนุนและร่วมมือกับองค์กรปกครองท้องถิ่นในการแก้ไขปัญหาของท้องถิ่นที่มีความสำคัญและมีผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศเป็น ส่วนรวม เช่น ปัญหาการจราจร สิ่งแวดล้อมและมลภาวะ

๑.๖.๒ กระจายรายได้ให้องค์กรปกครองท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น
 อย่าง เป็นขั้นบันได เพื่อให้สามารถบริหารกิจการของตนเองได้อย่างมี
 ประสิทธิภาพ รวมทั้งปรับปรุงกฎหมายและระเบียบปฏิบัติ เพื่อให้องค์กร
 ปกครองท้องถิ่นมีอิสระ คล่องตัว และบังเกิดประสิทธิภาพในการบริหาร
 งบประมาณให้สามารถรองรับรายได้ที่เพิ่มขึ้น

๑.๖.๓ ให้มีการเลือกตั้งผู้บริหารองค์กรปกครองท้องถิ่น
 ทุกระดับ โดยคำนึงถึงบทบาทของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในฐานะเป็นผู้เชื่อม
 ประสานระหว่างการปกครองส่วนภูมิภาคและการปกครองส่วนท้องถิ่น ใน
 ระดับตำบล หมู่บ้าน เพื่อดำรงไว้ซึ่งความสามัคคีของประชาชน

๑.๖.๔ ให้องค์กรปกครองท้องถิ่นมีอิสระในการกำหนด
 นโยบายการปกครองท้องถิ่นของตน และมีอำนาจในการกำหนดนโยบาย
 การบริหาร การพัฒนา การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ
 การวางผังเมือง

๑.๖.๕ สนับสนุนให้องค์กรปกครองท้องถิ่นทุกระดับสามารถ
 บริหารงานตามอำนาจหน้าที่ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน
 ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๑.๗ การรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและ
 ทรัพย์สิน

๑.๗.๑ บึงกันและปราบปรามอาชญากรรมทุกประเภท
 อย่างจริงจัง ด้วยการสนับสนุนปัจจัยการดำเนินงานอย่างเต็มที่ ขยายงาน
 ด้านชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ ให้ความรู้ประชาชน องค์กรประชาชน กำนัน
 ผู้ใหญ่บ้าน กลุ่มอาสาสมัครและส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม
 รวมทั้ง เฝ้าระวังปราบปรามการผลิตและการค้ายาเสพติด ตลอดจนแหล่ง
 อดายมุข อันเป็นสาเหตุของการก่ออาชญากรรมอย่างเด็ดขาด

๑.๗.๒ พัฒนาระบบการป้องกัน บรรเทา และระงับอุบัติเหตุ
ให้สามารถช่วยเหลือผู้ประสบภัยได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ด้วยการ
ปรับปรุงประสิทธิภาพของหน่วยปฏิบัติทั้งในด้านเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ และ
เพิ่มขีดความสามารถของเจ้าหน้าที่ สนับสนุนให้องค์กรประชาชนเข้ามามี
ส่วนร่วมกับหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบในการดำเนินการ รณรงค์และ
ประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ความรู้และจิตสำนึกในการป้องกันและระงับอุบัติเหตุแก่
กลุ่มเป้าหมาย เช่น นักเรียนผู้ไร้ออนัน ผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการ
และกลุ่มเสี่ยงภัยอื่น ๆ

๑.๘ การมีส่วนร่วมของประชาชน

๑.๘.๑ ส่งเสริมให้มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกิจการ
ของรัฐและการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ภายในกรอบของกฎหมาย
รวมทั้งสิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและการเผยแพร่ข่าวสารที่ถูกต้อง
รวดเร็วและเป็นธรรม

๑.๘.๒ ส่งเสริมให้มีการแสดงความคิดเห็นในปัญหาสำคัญ
ของชาติที่มีข้อโต้แย้งหลายฝ่าย โดยวิธีประชาธิปไตย เพื่อเป็นแนวทาง
ประกอบการตัดสินใจของรัฐในการดำเนินงาน

๒. นโยบายความมั่นคง

รัฐบาลมีเจตนารมณ์ที่จะพัฒนาและเสริมสร้างกองทัพให้มีประสิทธิภาพ
ทันสมัยและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์โลก โดยจะดำเนินการ

๒.๑ พัฒนาและส่งเสริมให้อองทัพบกมีขีดความสามารถในการปฏิบัติ
หน้าที่ที่ได้กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญอย่างมีศักดิ์ศรีและสมเกียรติภูมิของทหาร โดย
ถือการปกป้องคุ้มครองผลประโยชน์ของชาติและประชาชนเป็นความเร่งด่วน
อันดับแรก

๒.๒ สนับสนุนให้กองทัพมีกำลังพล หลักนิยม เทคโนโลยีและ ยุทธวิธีปรกรณ์ที่เหมาะสมสำหรับสงครามสมัยใหม่ และส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางทหาร ให้กองทัพสามารถพึ่งตนเองได้ในอนาคต

๒.๓ จัดให้กองทัพร่วมมือกับส่วนราชการต่าง ๆ ดำเนินการพัฒนา ประเทศ เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน โดยเฉพาะการแก้ไขปัญหาความ ยากจนภายใต้กรอบของการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตย และสนับสนุนให้ ประชาชนมีส่วนร่วมและรับรู้ในกิจการของทหาร ให้มากขึ้น

๒.๔ ส่งเสริมบทบาทของทหาร ไทย ในสหประชาชาติ และสร้าง ความสัมพันธ์ที่ดีกับกองทัพของประเทศ เพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

๒.๕ เสริมสร้างระบบสวัสดิการและบำรุงขวัญทหารและครอบครัว ทุกชั้นยศ และส่งเสริมกีฬาทหาร เพื่อช่วยพัฒนากีฬาของชาติให้เป็นเลิศ

๒.๖ เชิดชูเกียรติของทหารผ่านศึก โดยเฉพาะทหารผ่านศึก ที่พิการและทุพพลภาพให้ได้รับการดูแล เป็นอย่างดีพร้อมทั้ง ได้รับสิทธิและความ เอื้ออาทรจากสังคมไทย เป็นพิเศษ

๓. นโยบายต่างประเทศ

รัฐบาลมีเจตนารมณ์ที่จะดำเนินนโยบายที่เป็นอิสระ เป็นมิตรกับ ทุกประเทศ ปรับและส่งเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือกับนานาประเทศ ทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วิชาการ และวัฒนธรรมบนพื้นฐาน ของการรักษาผลประโยชน์แห่งชาติ หลักการอยู่ร่วมกันอย่างสันติและความ เจริญรุ่งเรืองของประชาคมโลก ตลอดจนยกระดับภาพลักษณ์ของไทยสู่ระดับที่ เป็นจริงและเหมาะสมและเผยแพร่ภาพลักษณ์ของไทยให้เป็นประเทศที่มีความ สามารถ มีความกระตือรือร้น และมีความรับผิดชอบ โดยจะดำเนินการ

๓.๑ ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือและการแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม รวมถึงความร่วมมือด้านการศึกษา วิชาการ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และการรักษาสสิ่งแวดล้อม ทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคี

๓.๒ เพิ่มพูนความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศที่มีพรมแดนติดต่อกับประเทศไทย เพื่อการพัฒนา การร่วมมือแก้ไขปัญหาและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ โดยสนับสนุนให้มีการพบปะอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชนและองค์กรประชาชน ตลอดจนสถาบันกองทัพของประเทศต่าง ๆ

๓.๓ เพิ่มพูนการมีส่วนร่วมในองค์การระหว่างประเทศที่สำคัญ เช่น องค์การสหประชาชาติ องค์การการค้าโลก (World Trade Organization - WTO) องค์การเศรษฐกิจในภูมิภาค และองค์กรของกลุ่มประเทศกำลังพัฒนา เพื่อยกระดับบทบาทและสถานภาพทางการเมืองระหว่างประเทศ

๓.๔ ดำเนินนโยบายต่างประเทศที่ช่วยเสริมสร้างและเกื้อกูลให้ประเทศสามารถใช้ประโยชน์จากแนวโน้มการจัดระเบียบการค้าใหม่ทั้งในระดับภูมิภาคและในระดับโลก เช่น ในกรอบขององค์การการค้าโลก ความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก (Asia Pacific Economic Cooperation - APEC) เขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Area - AFTA) รวมทั้งความร่วมมือในกรอบของเอเปคเศรษฐกิจ เพื่อเชื่อมอนุภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และภูมิภาคอื่น เพื่อสร้างผลประโยชน์ร่วมกันกับประเทศเพื่อนบ้าน และเพื่อให้ประเทศเพื่อนบ้านมีความมั่นคงก้าวหน้า

๓.๕ ส่งเสริมบทบาทของการประชุมอาเซียนว่าด้วยความร่วมมือและความมั่นคงในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก (ASEAN Regional Forum-ARF) และให้ประเทศไทยมีบทบาทสำคัญในการดำเนินนโยบายการทูตในการประชุมดังกล่าว เพื่อส่งเสริมสันติภาพและเสถียรภาพในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

๓.๖ ปรับบทบาทของกระทรวงการต่างประเทศ โดยเฉพาะในทางการทูต ด้วยการให้ความสำคัญในเรื่อง เศรษฐกิจมากขึ้น เพื่อให้สามารถสนับสนุนการเจรจาทางด้านการค้า การลงทุน การส่งออก การดึงดูดนักลงทุนจากต่างประเทศ การส่งเสริมการท่องเที่ยว และการสนับสนุนคุ้มครองดูแลและพิทักษ์ประโยชน์ให้แก่นักลงทุนไทยและคนไทยในต่างประเทศ

๓.๗ ปรับเปลี่ยนฐานะจากประเทศผู้รับการช่วยเหลือสู่การเป็นประเทศผู้ให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศเพื่อนบ้าน

๓.๘ สร้างบทบาทนำในการดำเนินความสัมพันธ์กับประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยเน้นบทบาทสร้างสรรค์และภาพลักษณ์ของประเทศในความเป็นประชาธิปไตย การยึดถือความถูกต้องเป็นธรรม การเคารพสิทธิมนุษยชน และการรักษาสมดุลทางนิเวศวิทยา

๔. นโยบายเศรษฐกิจ

๔.๑ นโยบายด้านการเงิน การคลัง

รัฐบาลมีเจตนารมณ์ที่จะเสริมสร้างระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยให้มีความมั่นคง เข้มแข็ง เสริมสร้างเสถียรภาพและรักษาวินัยการเงินการคลังสนับสนุนให้มีการออมภายในประเทศ เปิดเสรีทางการเงินในระยะเวลาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับภาคเศรษฐกิจอื่น ๆ พัฒนาตลาดทุนให้ก้าวไปสู่ความเป็นสากล และกระจายอำนาจทางการเงินการคลังให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่นโดยจะดำเนินการ

๔.๑.๑ ควบคุมภาวะเงินเฟ้อให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม
สอดคล้องกับอัตราการเจริญเติบโตและสภาพความจำเป็นทางเศรษฐกิจ

๔.๑.๒ ส่งเสริมการระดมเงินออมภายในประเทศอย่าง
จริงจัง โดยเฉพาะการออมภาคครัวเรือน และการออมเชิงผูกพัน เช่น การ
จัดตั้งกองทุนบำนาญ กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

๔.๑.๓ รักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศให้
เหมาะสม ในทิศทางที่เสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ และเพิ่มทุนความ
สามารถในการแข่งขันของประเทศ

๔.๑.๔ พัฒนาประเทศไทยให้ป็นศูนย์กลางทางการเงินใน
ภูมิภาค โดยสนับสนุนให้มีการเปิดเสรีทางการเงิน

๔.๑.๕ ยกเลิกการเก็บภาษีจากดอกเบี้ยเงินฝากที่มีวัตถุประสงค์
การออม เพื่อการจัดซื้อที่อยู่อาศัย เพื่อการศึกษาของบุตร และเพื่อการยังชีพ
ภายหลังเกษียณอายุ

๔.๑.๖ พัฒนาตลาดทุนทั้งแนวกว้างและแนวลึก เพื่อมุ่งสู่
ความเป็นสากล ด้วยการเปิดโอกาสให้กิจการทั้งในกรุงเทพมหานคร และ
ต่างจังหวัดตลอดจนกิจการที่ย้ายฐานการผลิตไปยังต่างประเทศ สามารถเข้า
จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อเป็นการระดมทุนและ
ส่งเสริมการเชื่อมโยงตลาดทุนในประเทศไทย กับตลาดทุนต่างประเทศ
โดยเฉพาะในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน ตลอดจนส่งเสริมให้มีการพัฒนาตราสาร
ใหม่ ๆ ทั้งตราสารหนี้และตราสารทุน เพื่อสร้างความหลากหลายและทาง
เลือกในการระดมทุน

๔.๑.๗ กระจายอำนาจการคลังให้องค์กรปกครองท้องถิ่น
เพื่อให้องค์กรปกครองท้องถิ่นมีรายรับในสัดส่วนที่เหมาะสมเพียงพอจะบริหาร
กิจการของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๔.๑.๘ ปรับปรุงกระบวนการบริหารงบประมาณแผ่นดิน

เพื่อให้การใช้งบประมาณสามารถดำเนินการตามแผนงานได้อย่างคล่องตัว และมีประสิทธิภาพมากขึ้น

๔.๑.๘.๑ ส่งเสริมให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการจัดทำ และบริหารจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะอื่น ๆ เพื่อลดภาระด้านงบประมาณของรัฐบาล

๔.๑.๑๐ ริเริ่มการใช้มาตรการทางการเงิน การคลัง เพื่อส่งเสริมนักลงทุนไทย ในการร่วมพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้าน

๔.๒ นโยบายด้านเกษตรกรรม

รัฐบาลมีเจตนารมณ์ที่จะพัฒนาศักยภาพและความเป็นอยู่ของเกษตรกรให้ดีขึ้น โดยในภาคเกษตรก้าวหน้า จะเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันกับต่างประเทศ ด้วยการเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนการผลิต รวมทั้งใช้ความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศในการเปิดตลาดสินค้าการเกษตร ตลอดจนพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตร เพื่อรองรับผลผลิต และยกระดับราคาสินค้าเกษตรให้สูงขึ้น สำหรับภาคเกษตรขาดทุน จะมุ่งเน้นการยกระดับรายได้ให้แก่เกษตรกรด้วยการลดต้นทุนการผลิต การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและการแก้ไขปัญหาหนี้สินของเกษตรกร โดยจะดำเนินการ

๔.๒.๑ ยกระดับราคาผลผลิตทางการเกษตรให้สูงขึ้นและเป็นธรรมต่อเกษตรกร ด้วยการขยายตลาดส่งออก เพื่อดึงราคาสินค้าเกษตรให้สูงขึ้น โดยเฉพาะการส่งออกสินค้าเกษตรไปยังตลาดโลกที่จะต้องเปิดเสรีมากขึ้น ภายใต้ความตกลงความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ และสนับสนุนให้มีตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้า

๔.๒.๒ ส่งเสริมให้เกษตรกรสามารถปลูกพืชเศรษฐกิจที่มีศักยภาพทางการตลาด โดยเฉพาะอย่างยิ่งพืชเศรษฐกิจที่สามารถนำไปสู่อุตสาหกรรมแปรรูปเพื่อการส่งออก

๔.๒.๓ ส่งเสริมให้เกษตรกรสามารถจัดหาปัจจัยการผลิตที่สำคัญ เช่น ปุ๋ย สารเคมี และยาปราบศัตรูพืชในราคาถูกลง เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการแข่งขันของสินค้าเกษตร

๔.๒.๔ จัดหาน้ำให้มีเพียงพอสำหรับการเกษตรและการอุปโภค บริโภค ด้วยการพัฒนาแหล่งน้ำและแหล่งน้ำธรรมชาติ ก่อสร้างแหล่งน้ำขนาดเล็ก และที่กักเก็บน้ำตามความเหมาะสมและจำเป็น ตลอดจนร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการนำทรัพยากรน้ำจากแหล่งน้ำนานาชาติมาใช้ประโยชน์ รวมทั้งพัฒนาระบบชลประทานให้ทั่วถึงควบคู่กับการปรับปรุงระบบการบริหารการใช้น้ำให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๔.๒.๕ ส่งเสริมให้ภาคเกษตรกรรมเจริญเติบโตทัดเทียมกับภาคเศรษฐกิจอื่น ๆ โดยส่งเสริมให้ใช้เครื่องจักรกลและเครื่องมือที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น ด้วยการปรับลดภาษีนำเข้าเครื่องจักรกล เครื่องมือ รวมถึงอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ และส่งเสริมการค้าวิจิษฐ์เพื่อปรับปรุงคุณภาพสินค้าเกษตรกรรม ตลอดจนเพื่อให้ได้เทคโนโลยีที่เหมาะสมสำหรับการเพิ่มผลผลิตให้สูงขึ้น

๔.๒.๖ สนับสนุนสถาบันเกษตรกรให้มีบทบาทเข้มแข็งขึ้นทั้งด้านการผลิตและการจำหน่ายผลผลิตการเกษตร

๔.๒.๗ สนับสนุนและส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามีส่วนร่วมกับรัฐบาลในการลงทุน เพื่อพัฒนาเกษตรกรรมทุกประเภทให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

๔.๒.๘ พัฒนาและปรับปรุงกลไกของระบบสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยเฉพาะจะ เน้นการส่งเสริมเงินทุนหมุนเวียนให้มีเพียงพอแก่สมาชิก

๔.๒.๙ แก้ไขปัญหาหนี้สินของเกษตรกร ด้วยการจัดหาสินเชื่อบริษัทธนาคารมีอยู่อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม รวมทั้งปรับปรุงการบริหารสินเชื่อบริษัทให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๔.๒.๑๐ เร่งรัดการปฏิรูปที่ดินให้แก่เกษตรกรผู้ยากจน และไม่มีที่ดินทำกินเพียงพอตามเจตนารมณ์ของกฎหมายปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม

๔.๒.๑๑ เร่งรัดแก้ไขปัญหาการครอบครองที่ดินของรัฐโดยไม่ถูกต้อง ให้เป็นไปอย่างเป็นธรรมและสอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งกฎหมาย โดยคำนึงถึงสิทธิชุมชนในการจัดการทรัพยากรท้องถิ่น

๔.๒.๑๒ ส่งเสริมโครงการต่าง ๆ ขององค์กรประชาชน เพื่อหารายได้เสริมให้แก่ครอบครัวของเกษตรกรในชนบท

๔.๓ นโยบายด้านอุตสาหกรรม

รัฐบาลมีเจตนารมณ์ที่จะรักษาและพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมในตลาดโลก โดยเพิ่มขีดความสามารถและประสิทธิภาพในการผลิตควบคู่ไปกับการรักษาภาวะแวดล้อม กระจายการลงทุนไปยังชนบท โดยขยายสาธารณูปโภคสาธารณูปการให้ทั่วถึงและเน้นบทบาทของภาคเอกชนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาอุตสาหกรรมโดยจะดำเนินการ

๔.๓.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการเคลื่อนย้ายอุตสาหกรรมไปสู่ชนบทมากขึ้น ด้วยการจัดตั้งนิคมและเขตอุตสาหกรรมในชนบท และใช้มาตรการจูงใจการลงทุนในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการจ้างงานและการกระจายรายได้ไปสู่ชนบท

๔.๓.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนการลงทุนในอุตสาหกรรมทุกขนาด โดยเฉพาะขนาดกลางและขนาดย่อม ตลอดจนอุตสาหกรรมครัวเรือนที่อยู่ในชุมชนในเมืองสำคัญ ๆ

๔.๓.๓ สนับสนุนให้มีการลงทุนอย่างเต็มที่ในอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจในโลกยุคใหม่ อันได้แก่ อุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีสูง อุตสาหกรรมบริการท่องเที่ยว อุตสาหกรรมบริการส่งออก เพื่อให้เป็นแหล่งงานและแหล่งรายได้ที่สำคัญของประเทศ

๔.๓.๔ พัฒนาและยกระดับศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมส่งออกหลักของประเทศในปัจจุบัน เพื่อรักษาส่วนแบ่งในตลาดโลก ทั้งในด้านการพัฒนาฝีมือแรงงาน การตลาด การผลิต คุณภาพ การออกแบบ เป็นต้น

๔.๓.๕ เร่งรัดการเสริมสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกและความจำเป็นพื้นฐาน ตลอดจนสาธารณูปโภคให้ทันเวลาพอเพียง และสอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาอุตสาหกรรมในประเทศ

๔.๓.๖ ปรับปรุงกฎ ระเบียบ เพื่อลดขั้นตอนต่าง ๆ เกี่ยวกับการอนุมัติ อนุญาต เพื่อให้เกิดความคล่องตัวและลดภาระแก่ผู้ลงทุน

๔.๓.๗ ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสนับสนุนเพื่อให้มีส่วนเสริมศักยภาพของอุตสาหกรรมหลัก

๔.๓.๘ ควบคุมมลภาวะที่เกิดจากอุตสาหกรรม เพื่อรักษาสภาวะสิ่งแวดล้อมให้อยู่ในสภาพปกติตามมาตรฐานที่กำหนด ด้วยการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด

๔.๔ นโยบายด้านเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

รัฐบาลมีเจตนารมณ์ที่จะรักษาและเพิ่มพูนผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจของชาติทั้งในระยะสั้น และระยะยาว ด้วยการส่งเสริมการค้าการลงทุน การท่องเที่ยว และการถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยี ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับนานาชาติ โดยเคารพต่อพันธกรณีระหว่างประเทศและคำนึงถึงกระแสแห่งความเปลี่ยนแปลงที่กำลังเกิดขึ้นในโลกยุคใหม่ โดยจะดำเนินการ

๔.๔.๑ เสริมสร้างศักยภาพของประเทศไทยในการแข่งขันกับต่างประเทศ ด้วยการ

๔.๔.๑.๑ ส่งเสริมระบบเศรษฐกิจเสรี เพื่อให้ระบบการผลิตและการตลาดของประเทศมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ควบคู่ไปกับการจัดให้มีมาตรการ เชี่ยวชาญที่ชัดเจนและแน่นอนสำหรับภาคเศรษฐกิจที่ได้รับผลกระทบ

๔.๔.๑.๒ ปรับปรุงระบบโครงสร้างภาษีและจัดอุปสรรคต่อการค้าและการลงทุน โดยเร่งปรับลดโครงสร้างภาษีศุลกากรให้รวดเร็วกว่าเดิมและเป็นรูปธรรมมากขึ้น เพื่อลดต้นทุนการผลิตและส่งเสริมการส่งออก ตลอดจนลดขั้นตอนพิธีการต่าง ๆ ให้มีความสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น

๔.๔.๑.๓ ส่งเสริมภาคบริการที่มีความสำคัญต่อการค้าและการลงทุนให้มีศักยภาพยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การขนส่งสินค้า การเดินเรือ กองเรือไทย และการประกันภัย

๔.๔.๒ ดำเนินนโยบายการค้าและการลงทุนในทิศทางที่ลดปัญหาการขาดดุลบัญชีเดินสะพัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้วยการส่งเสริมกิจการส่งออกที่มีมูลค่าเพิ่มสูงและการพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยวและบริการ

๔.๔.๓ แสวงหาตลาดและแหล่งเงินทุนใหม่ ๆ เพื่อเพิ่มพูนผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจของประเทศ

๔.๔.๔ เสริมสร้างบทบาทของประเทศให้โดดเด่นในเวทีเศรษฐกิจระหว่างประเทศ เพื่อรักษาผลประโยชน์ของชาติและเพื่อพัฒนาความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของประชาชน ด้วยการ

๔.๔.๔.๑ ปรับปรุงให้มีการจัดตั้งหน่วยงานประสานงานนโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศให้มีความเป็นเอกภาพ และทำหน้าที่ในการเจรจาการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ

๔.๔.๔.๒ กระชับความร่วมมือกับสมาชิกกลุ่มอาเซียน และกลุ่มเอเปค เพื่อเพิ่มบทบาทการเจรจาในเวทีเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

๔.๔.๔.๓ พัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางการผลิต การค้า การเงิน การสื่อสาร โทรคมนาคมและการคมนาคมในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

๔.๔.๔.๔ ส่งเสริมให้มีการลงทุนของนักลงทุนต่างชาติในประเทศเพิ่มขึ้น และสนับสนุนอุตสาหกรรมและการบริการของไทยที่ไปลงทุนในต่างประเทศ ด้วยการอำนวยความสะดวกในการลงทุนดูแลผลประโยชน์ของผู้ลงทุนไทยและแรงงานไทยในต่างประเทศ โดยใช้มาตรการทางการทูต กฎหมาย การเงิน การคลัง และการจัดตั้งองค์กรที่จำเป็น

๔.๕ นโยบายด้านคมนาคมและสื่อสารโทรคมนาคม

รัฐบาลมีเจตนารมณ์ที่จะกระจายเครือข่ายการคมนาคมขนส่งทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศให้ทั่วถึง โดยเน้นการเสริมสร้างโครงสร้างพื้นฐานของการคมนาคม ส่วนในด้านสื่อสารโทรคมนาคม จะพัฒนาขยายและเพิ่มเครื่องมือ และนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ รวมทั้งการลดค่าบริการให้ถูกลง โดยเน้นบทบาทของเอกชนในการดำเนินการและบริหารจัดการภายใต้ระบบการแข่งขันอย่างเสรี โดยจะดำเนินการ

๔.๕.๑ การคมนาคมทางบก

๔.๕.๑.๑ พัฒนา ปรับปรุง และขยายเครือข่ายทางหลวง และเส้นทางขนส่งระหว่างกรุงเทพมหานครกับจังหวัดต่าง ๆ และระหว่างจังหวัดในทุกภาคของประเทศ โดยเร่งรัดให้มีการก่อสร้างขยายถนนระหว่างภาคจาก ๔ ช่องจราจรเป็น ๖ ช่องจราจร และระหว่างจังหวัดที่มีการจราจรหนาแน่นจาก ๒ ช่องจราจรเป็น ๔ ช่องจราจร ภายใน ๔ ปี

๔.๕.๑.๒ ปรับปรุงเส้นทางรถไฟสายหลักให้เป็นทางคู่ขนาน และให้มีการนำรถไฟความเร็วสูงมาใช้ในเส้นทางที่เหมาะสม

๔.๕.๑.๓ เเร่งรัดการจัดสร้างเครือข่ายการคมนาคม ทั้งทางรถยนต์และรถไฟ กับประเทศเพื่อนบ้าน โดยทางภาคเหนือเชื่อมกับ สาธารณรัฐประชาชนจีนตอนใต้ สหภาพพม่าและสาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือเชื่อมกับสาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม และประเทศกัมพูชา และ ภาคใต้เชื่อมกับประเทศมาเลเซีย

๔.๕.๒ การคมนาคมทางอากาศ

๔.๕.๒.๑ เเร่งรัดการก่อสร้างท่าอากาศยานสากล กรุงเทพมหานคร ๒ (หนองจุก) ควบคู่ไปกับการพัฒนาและปรับปรุงสนามบิน ภายในประเทศ และระหว่างประเทศให้ทันสมัย เพิ่มประสิทธิภาพการบริหาร การคมนาคมทางอากาศให้ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็ว และ ปลอดภัย ตลอดจนสร้างสนามบินภายในเพิ่มขึ้นตามความจำเป็นและเหมาะสม

๔.๕.๒.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดตั้งสาย การบินและสายการบินแห่งชาติเพิ่มขึ้น เเร่งรัดการจัดตั้งศูนย์ซ่อมเครื่องบิน ขนาดใหญ่และศูนย์กลางการผลิตและขนส่งทางอากาศยานาชาติ

๔.๕.๓ การคมนาคมทางน้ำ

๔.๕.๓.๑ เเร่งรัดให้มีการใช้ท่าเรือน้ำลึกในเขต พัฒนาชายฝั่งทะเลตะวันออกอย่างเต็มที่ เเร่งรัดการศึกษาความเป็นไปได้ ในการก่อสร้างท่าเรือน้ำลึกในภาคใต้ และในพื้นที่อื่น ๆ ที่เหมาะสม เช่น บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันตกของประเทศ ตลอดจนประสานความร่วมมือกับ ประเทศเพื่อนบ้านในการร่วมลงทุนสร้างและใช้ท่าเรือน้ำลึก

๔.๕.๓.๒ ส่งเสริมและจัดระบบการจราจรและขนส่งทางน้ำเพื่อลดต้นทุนการขนส่ง ช่วยแก้ไขและบรรเทาปัญหาการจราจร รวมทั้งจัดให้มีมาตรการด้านความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพ

๔.๕.๔ การสื่อสารโทรคมนาคม

๔.๕.๔.๑ พัฒนา ปรับปรุง และขยายบริการสื่อสารโทรคมนาคมให้สามารถบริการประชาชนได้ทั่วประเทศ ด้วยเครื่องมือเครื่องใช้และเทคโนโลยีที่ทันสมัยในราคาที่ต่ำลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะเร่งรัดให้มีชุมสายโทรศัพท์ทุกอำเภอ และอาจขยายไปถึงตำบล รวมทั้งให้มีโทรศัพท์ใช้ในหมู่บ้าน

๔.๕.๔.๒ สนับสนุนให้มีการนำระบบสื่อสารโทรคมนาคมที่ก้าวหน้ามาใช้ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันประเทศควบคู่กับประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ

๔.๖ นโยบายด้านพลังงาน

รัฐบาลมีเจตนารมณ์ที่จะดำเนินการให้มีพลังงานเพียงพอต่อความต้องการ ในระดับราคาที่เหมาะสมและเป็นธรรม และสนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามีส่วนร่วมในการดำเนินการและบริหารจัดการ โดยจะดำเนินการ

๔.๖.๑ ส่งเสริมให้มีการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ และประหยัดทั้งในภาคอุตสาหกรรมและที่อยู่อาศัย ด้วยการสนับสนุนให้มีการผลิตเครื่องใช้พลังงานประสิทธิภาพสูงที่ช่วยให้เกิดการประหยัดพลังงาน รวมทั้งรณรงค์ให้มีการอนุรักษ์พลังงานตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน และเสริมสร้างจิตสำนึกของประชาชนให้มีการใช้พลังงานอย่างประหยัด

๔.๖.๒ จัดหาพลังงานให้มีปริมาณเพียงพอต่อความต้องการ และความมั่นคงในระดับราคาที่เหมาะสมและเป็นธรรม ด้วยการสำรวจและพัฒนาหาแหล่งพลังงานภายในประเทศ และพัฒนาหน่วยงานของรัฐให้สามารถบริหารและจัดการด้านพลังงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๔.๖.๓ ศึกษาความเป็นไปได้ในการนำพลังงานทดแทนอื่น ๆ มาใช้ให้เป็นประโยชน์ในอนาคต และส่งเสริมความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อพัฒนา และจัดหาพลังงาน

๔.๖.๔ ปรับปรุงและพัฒนากระบวนการขนส่งน้ำมันทางท่อเพื่อลดต้นทุนการขนส่ง และให้น้ำมันมีราคาจำหน่ายปลีกใกล้เคียงกันทั่วประเทศ

๔.๗ นโยบายด้านการท่องเที่ยว

รัฐบาลมีเจตนารมณ์ที่จะส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวให้สามารถทำรายได้เข้าประเทศมากขึ้น ควบคู่ไปกับการสร้างรักษาศิลปวัฒนธรรมและทรัพยากรธรรมชาติ อันเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีค่ายิ่ง โดยจะดำเนินการ

๔.๗.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการลงทุนในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอุตสาหกรรมโรงแรม รวมทั้งส่งเสริมให้มีการพัฒนาระบบบริการให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานสามารถแข่งขันกับต่างประเทศ

๔.๗.๒ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีความสมดุลกับปริมาณนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น รวมทั้งให้มีความสะดวกและปลอดภัยด้วยการพัฒนาปรับปรุง และจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก และบริการพื้นฐานต่าง ๆ อย่างทั่วถึง อนุรักษ์และฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมโบราณสถาน และทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ตลอดจนคุ้มครองดูแลนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการธุรกิจที่เกี่ยวข้องไม่ให้เอาเปรียบนักท่องเที่ยวจนเกิดภาพพจน์ทางลบต่อประเทศโดยส่วนรวม

๔.๗.๓ ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดเครือข่ายการท่องเที่ยวเชื่อมโยงในภูมิภาคโดยมีประเทศไทยเป็นศูนย์กลาง

๔.๗.๔ เสริมสร้างค่านิยมให้ประชาชนท่องเที่ยวในประเทศให้มากขึ้น

๔.๗.๕ ขยายการผลิตบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีปริมาณและคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

๕. นโยบายสังคม

๕.๑ นโยบายด้านอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยและทำนุบำรุงศาสนา
รัฐบาลมีเจตนารมณ์ที่จะอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย ทำนุบำรุงส่งเสริมและฟื้นฟูศาสนา โดยให้ประชาชนสนใจในสาระคำสอนเป็นหลักส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะท้องถิ่นและอนุรักษ์โบราณสถานที่สำคัญของชาติโดยจะดำเนินการ

๕.๑.๑ เสริมสร้างความเป็นปึกแผ่นแก่สถาบันครอบครัว โดยการใช้มาตรการจูงใจต่าง ๆ เช่น การลดภาษี และค่าบริการสำหรับกิจกรรมที่ทำโดยครอบครัว

๕.๑.๒ ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของแนวคิดและแนวทางในการพัฒนาประเทศ

๕.๑.๓ ส่งเสริมศิลปะท้องถิ่น เช่น ศิลปะการเขียนภาพแกะสลักของไทย การแสดงพื้นบ้านต่าง ๆ ของไทย ไม่ว่าจะเป็นหนังตะลุง โขน หมอลำ ติเก ฯลฯ ตลอดจนศิลปวัฒนธรรมที่แทรกอยู่ในกิจกรรมกีฬา เช่น การแข่งเรือก้อแหละ เรือยาว ศิลปะการป้องกันตัว โดยสนับสนุนงบประมาณช่วยเหลือเพื่อให้ศิลปินสามารถดำรงชีวิตของความเป็นศิลปินและเป็นผู้รักษาศิลปวัฒนธรรมเหล่านี้ไว้ได้

๕.๑.๔ ส่งเสริมการอนุรักษ์โบราณสถานที่สำคัญของชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่นานาชาติถือเป็นมรดกโลก ด้วยการสนับสนุนงบประมาณ

เพื่อการปฏิสังขรณ์ให้อยู่ในสภาพที่ดีเหมาะสำหรับเป็นแหล่งท่องเที่ยวและ
เชิญชวนให้เอกชนทั้งในและต่างประเทศมีส่วนร่วม เช่น การตั้งกองทุนเพื่อ
การอนุรักษ์โบราณสถานและโบราณวัตถุ ตลอดจนให้มีการแยกเขตเมืองเก่า
เมืองใหม่ เพื่อควบคุมสิ่งปลูกสร้างที่อยู่ในเขตเหล่านั้นให้ผสมกลมกลืนและ
ต่อเนื่องกับสถาปัตยกรรมเดิมที่มีอยู่

๕.๑.๕ สนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ของสถาบันศาสนาและ
ส่งเสริมให้ประชาชนสนใจในสาระคำสอนของศาสนามากกว่าการมุ่งไปทาง
วัตถุมงคลหรือถาวรวัตถุต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงหลักธรรมและคำสอน
ของศาสนาโดยตรง และนำไปปฏิบัติเพื่อให้สังคมมีความสงบสุข

๕.๒ นโยบายด้านสตรี เด็ก เยาวชน และผู้ด้อยโอกาส

รัฐบาลมีเจตนารมณ์ที่จะส่งเสริมสถานภาพของสตรีและพัฒนา
เด็กและเยาวชน ตลอดจนดูแลผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มบุคคลพิเศษให้สามารถ
ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเหมาะสมโดยจะดำเนินการ

๕.๒.๑ ส่งเสริมให้มีการออกกฎหมายรองรับพันธสัญญาของ
รัฐธรรมนูญที่ได้กำหนดให้หญิงและชายมีสิทธิเท่าเทียมกัน รวมทั้งปรับปรุง
กฎหมาย กฎ ระเบียบเพื่อขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี

๕.๒.๒ ส่งเสริมให้สตรีมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ตลอดจนมีบทบาทในการกำหนด
ทิศทางของประเทศ

๕.๒.๓ กวดขันการใช้มาตรการคุ้มครองสวัสดิภาพของสตรี
เพื่อมิให้ถูกเอาเปรียบและป้องกันมิให้เด็กและเยาวชนสตรีไปประกอบธุรกิจทาง
เพศ

๕.๒.๔ ส่งเสริมแรงงานสตรีให้ได้รับความเป็นธรรมด้าน
ค่าจ้าง และสวัสดิการ โดยเฉพาะแรงงานสตรีที่ไม่อยู่ในระบบ

๕.๒.๕ ผูกอบรมและเพิ่มพูนทักษะ ในการประกอบอาชีพแก่สตรี
ในชนบทตามความเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมของชุมชน

๕.๒.๖ สนับสนุนให้มีการพัฒนาเด็ก ทั้งทางกาย ใจ สติปัญญา
และจริยธรรม โดยมุ่งเน้นให้มีการประสานงานระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน

๕.๒.๗ สนับสนุนการจัดตั้งกลุ่มเยาวชนและค่ายเยาวชน
พัฒนาศูนย์เยาวชน ให้มีส่วนสำคัญในการพัฒนาศักยภาพของเยาวชน ปรับปรุง
ห้องสมุดประชาชนในระดับต่าง ๆ รวมทั้งสนามกีฬาให้สามารถให้บริการแก่
เด็กและเยาวชนได้อย่างเพียงพอและทั่วถึง

๕.๒.๘ สนับสนุนสถาบันครอบครัว หน่วยงานของรัฐและ
เอกชน องค์กรชุมชน สถาบันศาสนา ตลอดจนสื่อมวลชนให้เข้ามามีบทบาทในการ
ป้องกันแก้ไขปัญหา และพัฒนา เด็กและเยาวชนในภาวะยากลำบากให้สามารถ
ดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุข รวมทั้งป้องกันและแก้ไขปัญหาระงางานเด็กและ
โสเภณีอย่างจริงจัง

๕.๒.๙ ดูแล ฟื้นฟูและพัฒนาผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มบุคคลพิเศษ
เช่น ผู้พิการ ให้ได้รับการศึกษาและพัฒนาฝีมือหรือการฝึกอาชีพให้สามารถ
พึ่งตนเองได้อย่างภาคภูมิใจ

๕.๓ นโยบายด้านสาธารณสุข

รัฐบาลมีเจตนารมณ์ที่จะปรับปรุงบริการสาธารณสุขให้กระจาย
ทั่วถึง โดยเน้นที่ระบบในการป้องกันโรคภัยไข้เจ็บและการเสริมสร้างสุข
อนามัยที่ดีให้แก่ประชาชนตลอดจนการส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการ
ให้บริการสาธารณสุขเพิ่มขึ้น โดยจะดำเนินการ

๕.๓.๑ เร่งรัดขยายงานสาธารณสุขมูลฐานในชนบท

๕.๓.๒ สนับสนุนการสร้างระบบประกันสุขภาพ โดยเฉพาะ
ในกลุ่มผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ยากไร้และผู้ด้อยโอกาส เพื่อให้สามารถเข้าถึง
บริการสาธารณสุข

๕.๓.๓ รณรงค์และเผยแพร่ให้ความรู้และสร้างความเข้าใจแก่ประชาชนถึงอันตรายจากโรคเอดส์ รวมทั้ง เสริมสร้างความเข้าใจและช่วยเหลือผู้ติดเชื้อเอดส์ให้อยู่ร่วมในสังคมได้ตามปกติ

๕.๓.๔ ส่งเสริมโครงการภาครัฐและภาคเอกชนที่มุ่งบำบัดรักษา และฟื้นฟูผู้ติดเชื้อเอดส์ เพื่อให้คนเหล่านั้นกลับมาเป็นกำลังของชาติต่อไป

๕.๓.๕ กวดขันการเฝ้าระวัง และตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน เพื่อควบคุมให้อยู่ในระดับมาตรฐานความปลอดภัย

๕.๓.๖ เร่งรัดให้มีการกำจัดขยะติดเชื้อและปฏิกูลน้ำเสียจากสถานบริการสาธารณสุขทั้งภาครัฐและภาคเอกชน รวมทั้ง จัดหาน้ำสะอาดสำหรับอุปโภคบริโภคให้แก่ประชาชนในชนบทอย่างทั่วถึงและเพียงพอ

๕.๓.๗ กวดขันมาตรการคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อให้ผู้บริโภคได้รับความปลอดภัยจากการบริโภคอาหารและยาที่ไม่ได้มาตรฐานความปลอดภัย

๕.๓.๘ ส่งเสริมการผลิตและพัฒนาบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุขให้มีคุณภาพและเพียงพอ รวมทั้งการนำเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุขสมัยใหม่มาใช้ในการให้บริการสาธารณสุข

๕.๓.๙ สนับสนุนการจัดตั้งสถานเลี้ยงเด็กกลางวันที่ได้มาตรฐานด้วยมาตรการทางด้านภาษี

๕.๓.๑๐ ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ความรู้ ความเข้าใจในพฤติกรรมสุขภาพที่ถูกต้องและการดูแลสุขภาพด้วยตนเองแก่ประชาชน

๕.๔ นโยบายด้านแรงงานและสวัสดิการสังคม

รัฐบาลมีเจตนารมณ์ที่จะส่งเสริมให้ผู้จ้างแรงงานมีการพัฒนาฝีมือและทักษะในการทำงาน มีระบบสวัสดิการและระบบความปลอดภัยในการ

ทำงานที่เหมาะสมและได้มาตรฐาน สนับสนุนการจัดตั้งสหภาพแรงงาน
เพื่อการแรงงานสัมพันธ์และคุ้มครองแรงงาน รวมทั้งกำหนดมาตรการที่
เหมาะสมเกี่ยวกับแรงงานต่างชาติในประเทศ โดยจะดำเนินการ

๕.๔.๑ ส่งเสริมการฝึกอบรมและพัฒนาฝีมือแรงงานเพื่อเพิ่ม
ขีดความสามารถให้แก่ผู้ใช้แรงงาน กลุ่มผู้ด้อยโอกาสและผู้ซึ่งประสบอันตราย
เนื่องจากการทำงานจนต้องกลายเป็นคนพิการ ให้มีความรู้ ฝีมือ ทักษะในการ
ประกอบอาชีพ ตลอดจนให้ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้วยการสนับสนุนการฝึก
อาชีพในระยะสั้น และขยายความร่วมมือกับภาคเอกชน ในการจัดตั้งสถาบัน
ฝึกอบรมวิชาชีพในสาขาที่ต้องการแรงงานฝีมือและความชำนาญ เฉพาะด้าน

๕.๔.๒ ส่งเสริมให้มีระบบแรงงานสัมพันธ์ การคุ้มครอง
แรงงาน และมาตรการความปลอดภัยในการทำงานทั้งแบบทวีภาคีและไตรภาคี
เพื่อให้นายจ้างและลูกจ้างมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ร่วมมือกันในการแก้ไข
ข้อขัดแย้งและข้อพิพาทแรงงาน ให้ลูกจ้างได้รับสวัสดิการที่เหมาะสมและได้
มาตรฐาน ให้มีสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ดี

๕.๔.๓ ส่งเสริมให้ผู้ใช้แรงงานมีเสรีภาพและได้รับการ
คุ้มครองอย่างเต็มที่ในการจัดตั้งสหภาพแรงงาน และปรับปรุงกฎหมาย
ที่เกี่ยวข้องกับแรงงานรัฐวิสาหกิจ ให้มีสิทธิหน้าที่และความรับผิดชอบใน
ขอบเขตที่เหมาะสมตามหลักสากลนิยมในการปกครองแบบประชาธิปไตย โดย
ปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาวการณ์ มีความสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนา
การส่งเสริมเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ และห้ามนักหยุด
งานในกิจการอันเป็นสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

๕.๔.๔ ส่งเสริมให้มีการช่วยเหลือและดูแลผู้สูงอายุ ผู้พิการ
และด้อยโอกาส และผู้ถูกทอดทิ้งทางสังคมอย่างจริงจัง โดยให้มีศูนย์
สงเคราะห์ราษฎร และกฎหมายสวัสดิการสังคม

๕.๔.๕ เร่งจัดตั้งศูนย์สารสนเทศแรงงานและสวัสดิการ ให้เป็นศูนย์ข้อมูลในการจัดหางาน การจัดทำทะเบียนผู้ใช้แรงงาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการแก่ผู้ใช้แรงงานทุกด้าน

๕.๔.๖ เร่งรัดการศึกษาและจัดทำข้อมูล เพื่อกำหนดมาตรการที่เหมาะสมเกี่ยวกับแรงงานต่างชาติดีที่เข้ามาทำงานในประเทศ

๕.๕ นโยบายด้านกีฬา

รัฐบาลมีเจตนารมณ์ที่จะส่งเสริมและพัฒนาการกีฬา เพื่อสุขภาพอนามัยของคนในชาติ รวมทั้งพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ มีศักยภาพทัดเทียมกับอารยประเทศ โดยจะดำเนินการ

๕.๕.๑ ส่งเสริมให้มีกีฬาขั้นพื้นฐานเพื่อการแข่งขัน เพื่อการอาชีพและเพื่อสุขภาพ ด้วยการจัดงบประมาณอุดหนุน การดำเนินกิจกรรม และสนับสนุนให้เอกชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการและบริหารจัดการ รวมทั้งกระจายโอกาสด้านกีฬาไปให้ทั่วทุกภูมิภาค

๕.๕.๒ สร้างขวัญและกำลังใจให้แก่นักกีฬาที่นำชื่อเสียงเกียรติภูมิมาสู่ประเทศ หรือภายหลังการเข้าร่วมทีมชาติให้มีมาตรฐานการครองชีพที่ดี

๕.๕.๓ ส่งเสริมให้มีการเล่นกีฬาตั้งแต่เยาว์วัย และสนับสนุนการพัฒนาการผลิตอุปกรณ์กีฬาภายในประเทศให้มีมาตรฐานและมีราคาถูก รวมทั้งจัดตั้งศูนย์กีฬาระดับนานาชาติ เพื่อเป็นที่ฝึกซ้อมและเก็บตัวนักกีฬา

๖. นโยบายการศึกษา

รัฐบาลมีเจตนารมณ์ที่จะพัฒนาคน ในฐานะเป็นจุดศูนย์กลางของการพัฒนาทั้งปวง โดยขยายการศึกษาภาคบังคับขั้นพื้นฐานพร้อมด้วยสวัสดิการอื่น ๆ ที่จำเป็น การให้องค์กรปกครองท้องถิ่นเข้ามีส่วนร่วมในการจัดการ

ศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและวิถีชีวิตความเป็นอยู่ในท้องถิ่น ส่งเสริม การศึกษานอกระบบโรงเรียนโดยการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย เพื่อขยายการ ศึกษาให้เข้าถึงชนบทที่ห่างไกลได้อย่างทั่วถึง และปรับปรุงสวัสดิการให้แก่ครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาทุกระดับ โดยจะดำเนินการ

๖.๑ ขยายโอกาสทางการศึกษาให้เด็กได้รับการพัฒนาความพร้อม ในทุกด้านก่อนเข้าเรียนชั้นประถมศึกษา

๖.๒ ขยายการศึกษาภาคบังคับจาก ๖ ปี เป็น ๙ ปี ให้ทั่วถึง ทั้งในและนอกระบบโรงเรียน โดยมีเป้าหมายขยายการศึกษาภาคบังคับให้ถึง ๑๒ ปี โดยเร็ว พร้อมทั้งจัดสวัสดิการการศึกษาและสวัสดิการอื่น ๆ ที่จำเป็น ให้แก่นักเรียน

๖.๓ จัดหาทุนการศึกษาและจัดให้มีกองทุนสวัสดิการ เงินกู้แก่นักเรียนนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ให้มีโอกาสศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น

๖.๔ เร่งรัดการผลิตบุคลากรในสาขาวิชาชีพที่ขาดแคลน ซึ่งมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศในอนาคต เช่น ด้านวิทยาศาสตร์ แพทย์ วิศวกรรม และคอมพิวเตอร์ให้มีคุณภาพและปริมาณเพียงพอ ด้วยการเพิ่มขีดความสามารถแก่สถาบันอุดมศึกษาและสถาบันอาชีวศึกษาในการผลิตบุคลากรด้านผู้สอน พัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน รวมทั้งสนับสนุน ให้มีการร่วมมือกับสถาบันการศึกษาในต่างประเทศเพื่อแลกเปลี่ยนและถ่ายทอด วิทยาการ

๖.๕ สนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาทำการวิจัยและพัฒนาให้ กว้างขวาง โดยเน้นการนำผลการวิจัยและพัฒนามาถ่ายทอด และปรับใช้ ในความเป็นจริงทั้งทาง เศรษฐกิจและสังคมให้มากขึ้น

๖.๖ ผลักดันให้มีการปรับปรุงหลักสูตรและกระบวนการเรียน การสอน ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคใหม่ โดยเน้นการพัฒนา

ทักษะการคิดและการวิเคราะห์ การเรียนรู้จากประสบการณ์และของจริง ควบคู่ไปกับการเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม

๖.๗ ส่งเสริมสนับสนุนการศึกษานอกระบบโรงเรียนให้กว้างขวางยิ่งขึ้น โดยใช้สื่อและเทคโนโลยีการสอนทางไกล ระบบอาจารย์ผู้สอน การสร้างพิพิธภัณฑ์สัตว์ การบูรณะพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ การสร้างอุทยานวิทยาศาสตร์ ฯลฯ

๖.๘ สนับสนุนการกระจายอำนาจทางการศึกษา โดยให้องค์กรปกครองท้องถิ่นมีบทบาทมากขึ้นในการบริหาร และจัดการศึกษาในระดับและประเภทที่เหมาะสม และสอดคล้องกับสภาพและวิถีชีวิตความเป็นอยู่ในท้องถิ่น

๖.๙ ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยองค์กรชุมชน สถานประกอบการเอกชน และองค์กรผู้ปกครอง

๖.๑๐ สนับสนุนให้ผู้ด้อยโอกาสและผู้พิการมีโอกาสเข้าศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพมากยิ่งขึ้น เพื่อให้สามารถพึ่งพาตนเองได้

๖.๑๑ ปรับปรุงระบบบริหารในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ให้มีความคล่องตัวและมีความเป็นอิสระในการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการ

๖.๑๒ ผ่อนคลายกฎ ระเบียบ และกำหนดมาตรการจูงใจที่เหมาะสม เพื่อให้เอกชนเข้ามามีบทบาทในการลงทุนและบริหารการศึกษาและการฝึกฝนอาชีพในทุกระดับมากยิ่งขึ้น

๖.๑๓ เสริมสร้างสวัสดิการ ขวัญ กำลังใจ และสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ให้แก่ครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาทุกระดับ เพื่อให้เกิดความมั่นคงและความภาคภูมิใจในอาชีพ

๖.๑๔ ยกกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู โดยจัดให้มีการกำกับดูแลและพัฒนาคุณภาพมาตรฐานและการปฏิบัติวิชาชีพตามจรรยาบรรณครู รวมทั้ง

พัฒนาครูประจำการ บุคลากรทางการศึกษาและองค์การวิชาชีพครูอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

๑. นโยบายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รัฐบาลมีเจตนารมณ์ที่จะฟื้นฟู อนุรักษ์และพัฒนาธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่เสื่อมโทรมให้ดีขึ้น โดยส่งเสริมให้ประชาชน องค์กรประชาชน และองค์กรปกครองท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการ โดยจะดำเนินการ

๑.๑ เร่งรัดการออกกฎหมายว่าด้วยป่าชุมชน เพื่อเปิดโอกาส ให้ประชาชนและองค์กรประชาชนมีส่วนร่วมในการปลูก ป้องกันรักษา และใช้ประโยชน์จากป่าชุมชน

๑.๒ ปรับปรุงหน่วยงานที่มีหน้าที่ดูแล รักษา และจัดการทรัพยากร ธรรมชาติให้สามารถทำหน้าที่ได้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ

๑.๓ ลดความขัดแย้งของการใช้ทรัพยากรธรรมชาติโดยกำหนด แผนการใช้ที่ดิน

๑.๔ จัดทำแผนปฏิบัติการและจัดลำดับความสำคัญในการลงทุน ด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นแผนแม่บทการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้ครบ ทุกจังหวัดทั่วประเทศ

๑.๕ เร่งรัดการป้องกันและแก้ไขปัญหามลภาวะทางน้ำ อากาศ เสียง รวมทั้งปัญหาจากสารพิษและกากของเสียโดยยึดหลักผู้ก่อให้เกิดมลภาวะ เป็นผู้จ่าย

๑.๖ เสริมสร้างความร่วมมือกับต่างประเทศในการดูแล และ แก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม

๑.๗ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชน องค์กรประชาชน และ องค์กรปกครองท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ป้องกัน และแก้ไขปัญห สิ่งแวดล้อม

๘. นโยบายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

รัฐบาลมีเจตนารมณ์ที่จะเร่งรัดพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้เป็นปัจจัยสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยจะดำเนินการ

๘.๑ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ อุตสาหกรรม เกษตรกรรม และการบริการ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะทางด้านการผลิตและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

๘.๒ สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับต่างประเทศ เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาประเทศ และเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต การจำหน่ายการค้า และการตลาด รวมทั้งการบริหารระบบสารสนเทศที่ทันสมัย เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของเอกชนในการแข่งขันกับต่างประเทศ

๘.๓ เร่งรัดการจัดทำแผนหลักในการพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้มีคุณภาพและปริมาณเพียงพอกับความต้องการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเสริมสร้างกำลังคนทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในวิชาชีพที่เป็นความต้องการเร่งด่วนของประเทศ

๘.๔ ขยายความร่วมมือกับต่างประเทศในการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

๘.๕ ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายระบบสารสนเทศด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้สามารถเชื่อมต่อกันทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๘.๖ สนับสนุนและส่งเสริมบทบาทเอกชนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาและใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยใช้มาตรการจูงใจทางด้านการให้เงินกู้และเงินให้เปล่า

๘.๗ สนับสนุนให้มีหรือพัฒนาเมืองวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อเป็นศูนย์กลางและค้นคว้าวิจัยในด้านนี้

๕. นโยบายกระจายรายได้และความเจริญไปสู่ภูมิภาค

รัฐบาลมีเจตนารมณ์ที่จะกระจายรายได้และความเจริญไปสู่ภูมิภาค โดยขยายบริการขั้นพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทั่วถึงทุกภูมิภาค เพื่อให้การพัฒนาชนบทเป็นการพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน โดยจะดำเนินการ

๕.๑ ขยายกิจการขั้นพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคม เช่น ประปา ไฟฟ้า โทรศัพท์ ระบบคมนาคมและสื่อสาร โทรคมนาคม สถานศึกษา สถานพยาบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้มีถนนราดยาง ในหมู่บ้านทุกหมู่บ้าน และพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชนบท

๕.๒ สนับสนุนและผลักดันสถาบันการเงินให้กระจายบริการสินเชื่อแก่เกษตรกร ธุรกิจการเกษตร และอุตสาหกรรมขนาดย่อม ผู้ประกอบการรายย่อย และผู้ริเริ่มประกอบอาชีพส่วนตัวในส่วนภูมิภาคให้มากขึ้น

๕.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนให้กระจายอุตสาหกรรมไปสู่ชนบทมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมที่เชื่อมโยงกับเศรษฐกิจชาวบ้านและเศรษฐกิจชุมชนทั้งในเขตชนบทและเขตเมือง เพื่อเพิ่มการมีงานทำและยกระดับรายได้ของประชาชนในชนบท

๕.๔ ปรับปรุงระบบบริการสาธารณสุขให้สามารถบริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายของการมีสุขภาพดีโดยถ้วนหน้า

๕.๕ สนับสนุนให้มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนาจังหวัด และกลุ่มจังหวัด เพื่อให้การพัฒนาเป็นไปอย่างเหมาะสมตามศักยภาพและความจำเป็นของภูมิภาค และเป็นฐานสำหรับการเชื่อมโยงการพัฒนาทางด้านการคมนาคมขนส่งการค้า และด้านอื่น ๆ กับประเทศเพื่อนบ้าน

๕.๖ สนับสนุนให้เกิดเครือข่ายการเรียนรู้และเอื้ออาทรช่วยเหลือร่วมมือกันในชุมชน เพื่อให้มีความพร้อมและมีพลังเพียงพอในการเข้ามีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมของตนเองและส่วนรวม

๑๐. นโยบายการพัฒนากรุงเทพมหานครและปริมณฑล

รัฐบาลมีเจตนารมณ์ที่จะเสริมสร้างและพัฒนากรุงเทพมหานคร ให้เป็นมหานครที่มีสภาพแวดล้อมโดยรวมดีขึ้น เป็นนครแห่งศูนย์กลางทางการค้า และเศรษฐกิจของภูมิภาคนี้โดยจะดำเนินการ

๑๐.๑ เร่งดำเนินงานตามแผนงานและโครงการฟื้นฟูบูรณะ กรุงเทพมหานคร เพื่อแก้ไขปัญหาดังแวดล้อมและมลภาวะ ปัญหาชุมชนแออัด ปัญหาการขาดแคลนสาธารณูปโภค สาธารณูปการและที่อยู่อาศัยอย่างต่อเนื่อง

๑๐.๒ เร่งแก้ไขปัญหาการจราจรตามแผนแม่บท โดยการปรับปรุงระบบการบริหาร การจัดการและการตัดสินใจให้มีความเป็นเอกภาพ รวมทั้งประสานการแก้ไขปัญหาการจราจร ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล อย่างเป็นระบบ โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและตรวจสอบการดำเนินงาน

๑๐.๓ เร่งแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและมลภาวะ ปัญหาน้ำเสีย ในแม่น้ำเจ้าพระยาและคูคลองต่าง ๆ ปัญหาขยะมูลฝอย ปัญหาฝุ่นละออง ปัญหาวันพิษ และปัญหามลภาวะทางเสียง โดยปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง ประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐกับของเอกชนที่เกี่ยวข้อง เร่งรัดให้มีการใช้น้ำมันไร้สารตะกั่ว และควบคุมปริมาณควันเสีย จากยานพาหนะ รวมทั้งจัดสร้างสวนสาธารณะเพิ่มขึ้นเพื่อเป็นปอดให้แก่ กรุงเทพมหานคร ตลอดจนรณรงค์ให้ความรู้ด้านการอนุรักษ์และการจัดการ สิ่งแวดล้อม

๑๐.๔ เร่งแก้ไขปัญหาที่อยู่อาศัยและชุมชนแออัด โดยกำหนด แผนพัฒนาที่อยู่อาศัย ปรับปรุงชุมชนแออัด และส่งเสริมให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วม ในการจัดให้มีที่อยู่อาศัยราคาถูกสำหรับผู้มีรายได้น้อยและปานกลาง ด้วยการ ส่งเสริมการลงทุนเป็นกรณีพิเศษ จัดหาเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ รวมทั้งเพิ่มบทบาท

ของธนาคารอาคารสงเคราะห์ และการเคหะแห่งชาติ ตลอดจนขยายบริการ
ด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ให้ทั่วถึง

๑๐.๕ กำหนดให้มีการใช้ที่ดินในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
อย่างเป็นระบบ มีประสิทธิภาพ และเหมาะสม โดยใช้มาตรการทางด้าน
ผังเมือง

๑๐.๖ เร่งดำเนินการเชื่อมโยงกรุงเทพมหานครกับพื้นที่เขต
เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก พื้นที่ด้านตะวันตกและภาคกลาง
ตอนบน ทำอากาศสากลกรุงเทพแห่งที่ ๒ ที่หนองงูเห่า และเมืองบรีวาร

๑๐.๗ ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการผังเมือง การควบคุม
อาคาร การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ การจัดสรรที่ดิน ชุมชนเมืองใหม่
ชุมชนแออัดและกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสมและเอื้อต่อการพัฒนา
และฟื้นฟูกรุงเทพมหานคร

๑๐.๘ สนับสนุนการจัดการด้านสาธารณสุขให้แก่ชุมชน โดย
ขยายบริการศูนย์สาธารณสุขและจัดศูนย์สาธารณสุขเคลื่อนที่อย่างทั่วถึง

นอกจากนโยบายที่ได้แถลงมาข้างต้น รัฐบาลจะได้สานต่อ
นโยบาย งาน หรือโครงการที่เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติและประชาชน
ของรัฐบาลคณะต่าง ๆ ที่ได้ดำเนินการไว้แล้วให้บรรลุผลสำเร็จโดยเร็ว โดย
ในการบริหารงานจะมุ่งเน้นการประสานความร่วมมือระหว่างภาครัฐภาคเอกชน
และองค์กรประชาชนเพื่อให้เกิดผลสำเร็จอย่างสมบูรณ์

กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาและท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่เคารพ

ในการบริหารราชการแผ่นดินที่ได้แถลงมาข้างตน กระผม
ขอให้ความมั่นใจว่า รัฐบาลจะมุ่งปฏิบัติตามนโยบายที่แถลงมานี้ อย่าง
เคร่งครัด ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต เพื่อนำประโยชน์สูงสุดมาสู่ประเทศ

และประชาชน กระผมเชื่อมั่นว่าด้วยความร่วมมือสนับสนุนจากท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติ รัฐบาลจะสามารถนำนโยบายที่ได้ออกกล่าวมา ไปปฏิบัติให้สัมฤทธิ์ผล สมตามเจตนารมณ์ทุกประการ ขอขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ขอเชิญท่านนายกฯ ขวน หลีกภัย หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์

นายขวน หลีกภัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรง) :
 กระผม ขวน หลีกภัย พรรคประชาธิปัตย์ กระผมโชคดีที่ได้ติดต่อขอรับนโยบายของรัฐบาลโดยไม่รอให้ส่งไปที่บ้าน จึงได้รับล่วงหน้า ๒ วัน ซึ่งถ้าเราได้รับที่บ้านก็ได้รับเมื่อคืนนี้ ซึ่งก็เป็นความจริงอย่างที่สมาชิกหลายท่านได้ปรากฏและบันทึกท่านประธาน ความจริงดั่งองในแง่ของประสิทธิภาพในการทำงาน การรับนโยบายล่วงหน้าสัก ๑ ชั่วโมง คงจะสามารถอ่านได้ทัน แต่ถ้าว่านประธานหวังว่าจะให้สมาชิกอภิปรายเพื่อประโยชน์ของประเทศและประชาชน ผมคิดว่าจำเป็นต้องให้เขามีเวลา การที่ข้อบังคับการประชุมสภาที่เขียนเอาไว้ให้ส่งระเบียบวาระ เอกสารประกอบล่วงหน้าอย่างน้อย ๓ วันนั้น ด้วยเหตุผลก็คือว่า ต้องการเห็นการทำงานที่มีประสิทธิภาพ สมาชิกมีเวลาที่จะเตรียมตัว เป็นไปไม่ได้หรือครับ ที่อ่านแล้ววิเคราะห์เพื่อนำมาซักถามรัฐบาล โดยใช้เวลาเพียงสั้น ๆ เป็นไปไม่ได้ แต่ถ้าว่านผลเพียงว่าให้อ่านได้จบกันอย่างนี้สัก ๑ ชั่วโมงก็พอ แต่ผมเห็นใจท่านประธาน เพราะผมไม่เห็นด้วยกับวิธีการอย่างนี้ แต่ว่าเขาไม่ปล่อยล่วงหน้าไป ก็ได้โทรศัพท์มากราบเรียนท่านประธาน แล้วก็กราบเรียนท่านว่าไม่เป็นธรรมกับสมาชิกโดยทั่วไป ซึ่งก็เห็นใจเมื่อได้รับทราบเหตุผลจากท่านที่อยู่ในฐานะเหมือนถูกบีบ แต่อย่างไรก็ตามเรื่องอย่างนี้ความจริงรัฐบาลที่แล้วไม่ใช่ถูก แต่ได้วางมาตรฐานไว้แล้วว่าจะต้องให้เวลาสมาชิก การแถลงนโยบายของรัฐบาลที่แล้วให้สมาชิกล่วงหน้าหลายวันได้อ่านเอกสารเต็มที่ ผมต้องกราบเรียนเรื่องนี้เอาไว้ เพราะว่าผมเชื่อว่าหลายคนจะเหมือนผม คือได้ใช้เวลาอ่าน

อ่านทั้งคืนนะครับ อ่านแล้วก็เปรียบเทียบแล้วเอามาวิเคราะห์แต่ละเรื่อง เพื่อจะใช้เวลาในสถานีให้เป็นประโยชน์ในการวิเคราะห์ และก็ดูว่าความเหมาะสมนโยบาย ความเป็นไปได้ที่ประสบผลสำเร็จตามนโยบายหรือไม่ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ก็อยากกราบเรียนว่า ไม่ควรพอใจแค่นะครับ ควรที่จะเปิดกว้างให้สมาชิกได้มีโอกาสนะครับ ผมคิดว่าสิ่งที่ปฏิบัติกัน ๆ ผมไม่เห็นด้วย และผมเห็นด้วยกับเพื่อนสมาชิกหลายคนว่า ควรจะให้โอกาสทุกฝ่ายได้อ่านล่วงหน้า เพื่อนำการวิเคราะห์ที่แต่ละคนมีความสามารถอยู่นั้นมาใช้เป็นประโยชน์ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมได้อ่านนโยบายเปรียบเทียบไปพร้อมกันนโยบายเดิม ที่จริงแล้วการเขียนนโยบายนั้นย่อมเป็นสิทธิของรัฐบาลที่จะเขียนตามแนวที่รัฐบาลเห็นว่าเหมาะสม และเป็นนโยบายของรัฐบาลนั้น ๆ ไม่มีความจำเป็นอะไรเลยที่จะต้องไปตามนโยบายของผู้หนึ่งผู้ใด แต่ว่าที่อ่านเปรียบเทียบนั้นเพราะเหตุว่า ภายใต้งบเงินที่จำกัด ภายใต้นโยบายแห่งรัฐ ที่จริงแล้วจะเป็นนโยบายรัฐบาลไหนก็ตามมันก็จะหนีไม่พ้น เรื่องที่ต้องพูดซ้ำกัน ซึ่งก็ไม่ใช่เป็นความคิดอะไรของใคร และก็ไม่ฟังไปตำหนิด้วย และผมเองก็ไม่ถือว่าไปดุด่ากันมา เพราะว่ามันมีกรอบอยู่ จะเป็นรัฐบาลไหนก็มีกรอบอยู่ แต่ที่นำไปเปรียบเทียบนั้นกระผมถือว่า การเขียนนโยบายในรัฐบาลที่แล้วเป็นช่วงความเปลี่ยนแปลงที่สำคัญที่สุดครั้งหนึ่งในรอบ ๖๒ ปี ของการเปลี่ยนแปลงการปกครอง เพราะเป็นการเริ่มต้นเขียนนโยบายที่ต่างไปจากอดีต คือเป็นนโยบายที่ชาวจีน ชัดเจนขึ้น มีกรอบกำหนดระยะเวลาการปฏิบัติ มีตัวเลขที่สามารถบอกได้บางตัวเลขว่าจะทำเมื่อไร ปริมาณเท่าไร ครั้นนี้จึงเป็นความเปลี่ยนแปลงที่ผมนำไปเปรียบเทียบ และผมก็คิดว่าครับที่นโยบายฉบับนี้มีลักษณะคล้ายกัน ข้อคำอาจจะไม่เหมือนกันทั้งหมด มิฉะนั้นจะเป็นการลอกกัน แต่ว่าเนื้อหานี้กราบเรียนได้ว่า ไม่ใช่ ๔๖ หน้าเท่ากันเท่านั้นนะครับ แต่เนื้อหานั้นจะต่างกันนิดเดียวครับ นโยบายนี้มี ๑๐ ด้าน นโยบายรัฐบาลเดิม ๘ ด้าน ผมก็แปลกใจว่า ๑๐ ด้านมันมาจากไหน ก็ลองวิเคราะห์ดู ลงไปลึก

ลงไปนะครับ จึงได้เห็นว่ามี ๒ ด้านที่เพิ่มขึ้นมานั้นก็คือเรื่องที่อยู่ในเรื่องสังคม
ซึ่งนโยบายเดิมถือเป็นเรื่องสังคม แต่รัฐบาลใหม่นี้หยิบยกขึ้นมาโดยเขียน
เฉพาะเป็นหัวข้อขึ้นมาโดยเฉพาะ เป็นเรื่องที่ ๘ เป็นเรื่องที่ ๘ เป็นเรื่อง
ที่ ๑๐ ยกขึ้นมา แต่ว่าเช่นเดียวกันก็มีหลายเรื่องที่เขาออกไป ซึ่งผมจะขอ
อนุญาตท่านประธานในการที่จะหยิบประเด็นเหล่านั้นขึ้นมาว่า นี่ไม่ใช่ในนโยบาย
ใช่หรือไม่ ซึ่งจะหยิบยกมาแต่ละตัว แต่ละเรื่องต่อไป ท่านประธานที่เคารพ
ในนโยบายทั้ง ๔๖ หน้า ใน ๑๐ ด้าน ที่กล่าวถึงนั้นจะเริ่มด้วยนโยบาย
การเมืองและบริหาร ซึ่งจะเริ่มในหน้า ๓ ในเอกสารที่รัฐบาลสภาได้แจก
ในนโยบาย นโยบายการเมืองและการบริหารนั้น ผมจะขออนุญาตเริ่มสิ่งซึ่ง
เรากำลังติดตามกันอยู่คือ นโยบายสนับสนุนให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทยฉบับปัจจุบัน มาตรา ๒๑๑ ทั้งนี้โดยคำนึงถึงข้อเสนอของ
คณะกรรมการพัฒนาประชาธิปไตยและข้อความที่เพิ่มเติมที่ท่านประธานเสนอ
เข้ามาละครับ อยากขออนุญาตกราบเรียนว่าที่จริงก็หรือเรื่องนี้อยู่นะครับ แต่
ว่าไม่มีอะไรบอกได้เลยว่า นโยบายนี้ต้องการทำอะไร สิ่งที่ต้องการพัฒนานั้น
ท่านเห็นว่าจุดอ่อนประชาธิปไตยของเราขณะนี้คือจุดไหน จุดที่ต้องแก้ไข
รัฐธรรมนูญเพิ่มเติม หรือว่าจุดอ่อนอยู่ที่การซื้อเสียง หรืออยู่ที่คนไม่เข้าใจ
ประชาธิปไตย หรือการถ่วงดุลอำนาจระหว่างฝ่ายบริหารหรือฝ่ายนิติบัญญัติ
ไม่สมดุล ไม่มีเนื้อหาที่บอกได้เลย บอกแต่เพียงว่าสนับสนุนแก้ไขรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๑๑ ซึ่งเป็นวิธีการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญเท่านั้นเอง ไม่มีสาระ
ที่ตอบได้ จึงกราบเรียนท่านประธานครับขออนุญาตว่า เมื่อรัฐบาลได้ชี้แจงถึง
ความประสงค์ที่จะแก้ไขเรื่องนี้แล้ว ขอสงวนสิทธิ์ว่า กรุณาได้ให้สมาชิกซึ่ง
อาจจะเป็นผู้ที่อภิปรายไปแล้ว ได้อภิปรายอีกครึ่งหนึ่งเมื่อเรารู้ว่า ความประสงค์
รัฐบาลเป็นอย่างไรแล้วละครับ ในส่วนตัวของผมเองมีความเห็นนิดเดียวครับ
เพื่อประกอบในเรื่องนี้ก็คือว่า ในฐานะเป็นผู้แทนราษฎรแล้วก็ภูมิใจที่มา
ของตัวเอง คือถือว่าเป็นตัวแทนประชาชนเพราะไม่ซื้อเสียง ผมถือว่าผมเป็น

ตัวแทนประชาชนที่ควรจะมีสิทธิรับรู้การแก้ไขรัฐธรรมนูญ ใครจะคิดอย่างไรก็ตามนะครับ นั่นก็เป็นสิทธิ แต่ในฐานะเป็นตัวแทนประชาชน ผมคิดว่าผมควรจะมีส่วนทำหน้าที่แทนประชาชนว่า เราควรที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญในแนวทางใดครั้งนี้จึงอยากจะขอฝากรัฐบาลนะครับว่า ช่วยกรุณาให้คำอธิบายเรื่องนี้ให้กระชับชัดเจนว่า ความประสงค์จริง ๆ ซึ่งเป็นเนื้อหานั้นคืออะไรนะครับ ในเรื่อง ๑.๑.๓ ในหัวข้อเดียวกัน คือในหัวข้อนโยบายการเมืองและการบริหารการพัฒนาสถาบันการเมือง และการจัดทำแผนพัฒนาการเมือง ใน ๑.๑.๓ นั้น คือการสนับสนุนองค์กรรัฐสภา ให้สามารถทำหน้าที่ในทางนิติบัญญัติ และตรวจสอบฝ่ายบริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมไม่มีความประสงค์ที่จะกล่าวซ้ำไปอีกให้ระคายเคืองพวกเราครับ แต่ผมไม่แน่ใจว่านโยบายข้อนี้กับทางปฏิบัติที่รัฐบาลทำอยู่นั้นตรงกันหรือไม่ ตัวอย่างที่เราพูดถึงการที่ไม่ให้ออกาศสภาได้ดูวาระล่วงหน้าตามที่ควรจะเป็นก็ดี หรือการที่เราเลือกประธานสภา นัดหมายโดยคุณละทุกก็ดี เรื่องนี้ไม่ใช่เป็นความผิดท่านประธาน เพราะขณะนั้นท่านประธานยังไม่ได้ทำหน้าที่ประธาน เรื่องนี้คุณพินิจ จารุสมบัติ ได้ถามในวันนั้น แต่ท่านผู้รักษาการประธานก็ไม่ได้ชี้แจงผมเองก็ข้องใจครับ ได้ถามเลขาธิการรัฐสภาด้วยตัวเอง จึงได้ทราบแรงกดดัน แต่ก็บอกท่านเลขาธิการรัฐสภาว่าที่จริงแล้วควรจะหารือ ให้เกียรติทุกฝ่าย อย่างรับคำสั่งฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ควรให้เกียรตินักการเมืองทุกฝ่าย สอดถามความเหมาะสมของวัน เวลา ที่จะประชุมแล้ว วันนี้ก็เป็นอีกประเด็นที่ ๒ ที่ทราบเรียนเมื่อสักครู่ที่ว่า ถ้าเราต้องการสนับสนุนองค์กรรัฐสภา ให้ทำหน้าที่ในทางนิติบัญญัติและตรวจสอบฝ่ายบริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ เราต้องเริ่มใจกว้างนะครับ ผมคิดว่าความเป็นนักประชาธิปไตยนั้นอยู่ตรงนี้ครับ มันอยู่ตรงที่ว่าเราต้องใจกว้างพอ อย่างคับแคบ ต้องใจกว้างที่เปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานของเราแม้จะเป็นคนละฝ่าย ได้มีโอกาสติดตาม ตรวจสอบด้วย

เวลาที่เหมาะสม ซึ่งผมกราบเรียนไปแล้วว่ารัฐบาลที่แล้วได้ทำตัวอย่าง ให้แล้วนะครับ ได้ทำตัวอย่างทุกอย่าง ไม่ว่าเวลาที่เปิดโอกาสให้สมาชิกได้ดู วาระอย่าง เต็มที่ก็ดี เปิดโอกาสให้มีการประชุมสภา เต็มที่ ๒ วัน ซึ่งสภาชุดนี้ ก็ยอมรับแนวปฏิบัติดังกล่าวนั้น ผมก็อยากให้ออมรับในรายละเอียดบางเรื่อง คือการเปิดโอกาส ผมถือเรื่องอย่างนี้เป็นเรื่องสำคัญ เป็นเรื่องของความ แสดงความเป็นน้ำใจที่เป็นนักประชาธิปไตยอย่างแท้จริง ไม่ใช่มีความคิด คับแคบหรือ เป็นคำพูดลายลักษณ์อักษรที่เขียนสนับสนุน แต่ในทางปฏิบัติสวนทาง กับนโยบายที่แถลงมา หวังอย่างยิ่งนะครับว่า ๒ เรื่องที่ผมกราบเรียนมานั้น ขอให้ เป็น ๒ เรื่องสุดท้าย อย่าใช้แนวปฏิบัติดังกล่าวนั้นมาปฏิบัติในอนาคตอีก เพราะพวกเราต้องการให้สภาพนี้มีคุณภาพ ผมได้กราบเรียนท่านประธาน ส่วนตัวไปแล้วว่า เราจะให้ความร่วมมือกับท่าน เพราะถือว่าท่านประธาน เป็นคนดีคนหนึ่ง ซึ่งเราอยากจะได้ให้งานของสภานี้ไปด้วยดี แต่เราต้องทำ ในแนวทางที่สนองตอบซึ่งกันและกัน ไม่ใช่มุ่งเอาเปรียบเล็ก ๆ น้อย ๆ เสมือนหากำไร เล็ก ๆ น้อย ๆ แล้วก็มี ความภูมิใจที่ได้เอาเปรียบเล็ก ๆ น้อย ๆ กับอีกฝ่ายหนึ่ง ในนโยบายเรื่องการปรับปรุงกฎหมาย บทบัญญัติแห่ง กฎหมายใน ๑.๒ ผมจะข้ามไปแต่ใน ๑.๓ คือการส่งเสริมคุณธรรมทาง การเมือง เป็นเรื่องสำคัญยิ่ง ผมอยากสนับสนุนนโยบายในเรื่องนี้ เพราะคิด ว่าในระบอบประชาธิปไตยของเรานั้นกระบวนการเลือกตั้ง กระบวนการ เมืองของเรา นั้น ไม่ได้อิงอยู่ที่ตัวรัฐธรรมนูญเพียงอย่างเดียว รัฐธรรมนูญไม่ อาจจะไม่ใส่ใจของคุณธรรม หรือวิญญาณของคุณธรรมของนักประชาธิปไตย ลงไปได้ เราต้องมีการส่งเสริมคุณธรรมในเรื่องทางการเมืองและก็อยาก ให้ทำ แต่เรื่องนี้ออกจะหนักใจแทนรัฐบาลนะครับ เพราะเหตุว่า คุณธรรม ทางเมืองนั้นอาจจะเข้าใจไม่ตรงกัน ผมคิดว่าคุณธรรมในทางการเมือง ในความหมายที่ผมตีความมา ในทางที่ดี มีความหมาย ในทางที่จะส่งเสริมให้

ประชาชน ส่งเสริมให้นักการเมืองยึดแนวปฏิบัติในทางที่ถูกต้องตามกฎหมาย มีคุณธรรม จริยธรรมในทางการเมืองด้วย ความถูกต้องในทางกฎหมายนั้น ถ้าทำได้โดยสมบูรณ์ก็นับว่าดี เช่น ที่มา เช่น กลไกของกระบวนการเลือกตั้ง ซึ่งเรารู้ว่า หัวใจของประชาธิปไตย เรื่องหนึ่งก็คือการเลือกตั้ง การเลือกตั้งที่เป็นหัวใจประชาธิปไตย จะถือเป็นอุดมการณ์ประชาธิปไตยอย่างแท้จริงนั้น ก็คือการเลือกตั้งที่บริสุทธิ์ ยุติธรรม การเลือกตั้งที่ไม่มีอามิสสินจ้าง ตรงนี้จึงอยากขอให้รัฐบาลสนับสนุน เพราะเหตุว่าเรื่องนี้ผมคิดแล้ว ผมต้องกราบเรียนว่าทำที่ตรวจดูจากนโยบายของรัฐบาลมีจุดที่แตกต่างไปจากรัฐบาลก่อนชัดเจน เรื่องหนึ่ง คือนโยบายเรื่องของการส่งเสริมการเลือกตั้งที่บริสุทธิ์ยุติธรรม ซึ่งไม่แน่ใจว่ารัฐบาลไม่สนใจเรื่องนี้หรือว่าลืมไปครับ คือนโยบายที่จะให้การเลือกตั้งทุกระดับเป็นไปโดยบริสุทธิ์ยุติธรรมและสนับสนุนให้มีการจัดตั้งองค์กรอิสระ เพื่อสอดส่องดูแลการเลือกตั้งดังกล่าว เรื่องห้านี้รัฐธรรมนูญกำหนดไว้แล้ว แต่ว่าเรื่องการส่งเสริมให้การเลือกตั้งทุกระดับเป็นไปโดยบริสุทธิ์ยุติธรรม ผมพยายามเวียนลู่อยู่ไม่ต่ำกว่า ๑ - ๔ เที้ยว แล้วพึ่งท่านนายกรัฐมนตรีมนตรีบริหารอำนาจนโยบายเมื่อสักครู่นี้อีกครั้งหนึ่ง จะไม่มีปรากฏอยู่ในนโยบายของรัฐบาลเล่มนี้เลย ข้อข้องใจก็คือว่า ท่านไม่สนับสนุนการเลือกตั้งที่บริสุทธิ์ยุติธรรมหรือครับ ๑. ถ้าท่านสนับสนุน ทำไมท่านไม่เขียนไว้ หรือที่ไม่เขียนเพราะเกรงจะผิดกับที่มาของหลายท่าน ตรงนี้ต้องกราบเรียนว่าเป็นหัวใจ เพราะถ้าหากว่าเราไม่แก้เรื่องนี้ เราก็เหมือนกับปล่อยให้การเลือกตั้งเสมือนหนึ่งการประมูลกันใครจ่ายมากกว่าคนนั้นชนะ ถ้าเราถือหลักเกณฑ์อย่างนั้น ผมคิดว่าเราประมูลกันเลยดีกว่า แต่ถ้าท่านไม่เห็นด้วยกับการประมูลกัน เราก็ต้องทำให้การเลือกตั้งเป็นไปโดยบริสุทธิ์ยุติธรรม ผมขอตั้งข้อสังเกตอย่างชัดเจนในเรื่องนี้ว่าเป็นเรื่องแปลก ผมพยายามอย่างยิ่งที่จะหาว่าซ่อนอยู่ตรงไหน ไม่ปรากฏท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นการ

ส่งเสริมอุดมการณ์ทางการเมือง ในขณะที่เดิวกันกับที่ไม่ส่งเสริมให้การเลือกตั้งเป็นไปโดยบริสุทธิ์ยุติธรรมจึงไปด้วยกันไม่ได้ ขออนุญาตกราบเรียน ผ่ากข้อสังเษกในเรื่งนี้ไว้อีกเรื่งหนึ่ง

ท่านประธานที่เคารพ ในส่วนที่เกี่ยวกับนโยบายกระจายอำนาจ การปกครองสู่ท้องถิ่น ผมจะไม่พูดทุกเรื่งท่านประธานที่เคารพ เพราะว่าจะไม่ใช้เวลาของเพื่อนสมาชิกมากเกินไป มีผู้ที่จะอภิปรายถึง ๑๑ ท่าน เฉพาะฝ่ายค้าน ๔ พรรค แล้วก็เชื่อว่า มีผู้ที่จะอภิปรายของฝ่ายรัฐบาล วุฒิสมาชิกและรัฐบาลจะต้องตอบคำถาม ฉะนั้นเพื่อให้ระยะเวลาที่ท่านประธานกำหนดไว้ประมาณ ๒ วัน ได้เป็นไปตามเป้าหมาย กระทบจะหยิบยกบางเรื่ง แล้ววันบางเรื่งไว้ให้เพื่อนฝ่ายค้านได้อภิปรายต่อจากที่กระทบ ได้อภิปราย เรื่งการกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่นนั้น ได้มีการพูดถึง การกระจายรายได้ให้องค์กรปกครองท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้นอย่างเป็นขั้นตอนใน ข้อ ๑.๖.๒ เรื่งนี้ไม่ได้เขียนรายละเอียดไว้มากนัก แต่บังเอิญได้ยื่นท่าน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังให้สัมภาษณ์ พูดถึงภาษีรั้งนกงางแอน ยกตัวอย่างขึ้นมา บังเอิญว่าเรื่งดังกล่าวนั้นรัฐบาลได้ทำไปแล้ว แล้วได้ทำ เละไปถึงเรื่งของภาษีที่เกี่ยวกับทรัพยากรบางประเภท เช่น ปิโตรเลียม เช่นในจังหวัดที่มีน้ำมัน เช่น กำแพงเพชร ซึ่งคนในจังหวัดกำแพงเพชรก็ น้อยใจว่าเขาเป็นแหล่งผลิต แต่เขาไม่มีรายได้จากการที่เขาเป็นแหล่ง ผลิตเลย ซึ่งรัฐบาลที่แล้วก็ได้แก้เรื่งนี้ เพียงแต่รอให้กระทรวงการคลัง กำหนดสัดส่วนของการหักภาษีดังกล่าวนี้ให้กับท้องถิ่น ที่ผมจะขออนุญาต กราบเรียนตามท่านประธานเพื่อรัฐบาลได้ชี้แจงก็คือว่า นอกเหนือจากที่ ทำมาแล้วในอดีต การกระจายรายได้ให้องค์กรปกครองท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้นนั้น มีอะไรบ้าง กรุณารัฐบาลได้ตอบในเรื่งนี้ด้วยในเรื่ง ๑.๖.๓ ในหัวข้อการ กระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่นนี้ ให้มีการเลือกตั้งผู้บริหารองค์กร

ปกครองท้องถิ่นทุกระดับ เรื่องนี้ก็เช่นเดียวกันขอความกระจำง ขณะนี้มีการเลือกองค์การบริหารส่วนตำบลไปแล้ว ขอความกระจำงว่าที่เขียนมาดังกล่าวนี้ในแต่ละระดับขยับขึ้นมาจากองค์การบริหารส่วนตำบล มีการเปลี่ยนแปลงอย่างไรครับ เทศบาล สุขาภิบาล สภาจังหวัด มีรูปแบบเป็นอย่างไร กรุณารัฐบาลได้ให้ข้อมูลที่ละเอียดครับ มิฉะนั้นจะยากที่จะวิเคราะห์และให้ความเห็นในนโยบายดังกล่าวนี้

กระผมขออนุญาตที่จะไปนโยบายที่ ๒ คือ นโยบายความมั่นคง ในเรื่องนี้ทั้งหมดจะพูดถึงเรื่องกองทัพเท่านั้น ความจริงแล้วต้องยอมรับว่านโยบายเรื่องความมั่นคงนั้นจะเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงาน ความมั่นคงของประเทศคงจะเกี่ยวข้องกับเรื่องอื่น ๆ ด้วย แต่ว่าที่แยกออกมาบังคับเจตนาที่จะแยกให้เห็นเฉพาะเรื่องของทหาร ซึ่งก็ไม่มีผิดอะไร แต่ว่าขออนุญาตกราบเรียนเรื่องของนโยบายนี้ เพราะว่านโยบายทั้งหมดที่เขียนมาก็ละเอียดดี อาจจะเปลี่ยนแปลงไปจากอดีตบ้าง แต่ว่าเมื่อได้ฟังท่านรัฐมนตรีกระทรวงกลาโหมได้ให้สัมภาษณ์ก็ได้รับความกระจำงขึ้นพอสมควร ประเด็นที่กระผมอยาก จะขออนุญาตกราบเรียนก็คือว่า กระผมคิดว่าความมั่นคงของประเทศกองทัพมีส่วนอย่างมากในการปกป้องอธิปไตยของชาติ รักษาสถาบันของชาติ รักษาสถาบันพระมหากษัตริย์ รักษาการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ความจำเป็นที่ต้องพัฒนากองทัพต้องมี ความจำเป็นที่จะต้องจัดงบประมาณให้กองทัพต้องมีความจำเป็นซึ่งต้องปรับเปลี่ยน อาวุธยุทโธปกรณ์ที่ทันสมัยต้องมี ความจำเป็นที่ต้องพัฒนาคนในกองทัพต้องมี รัฐบาลที่แล้วมั่ง เรื่องการพัฒนาคนมาก และได้ตั้งงบประมาณให้สูงสำหรับการซื้อยุทโธปกรณ์อาวุธสำหรับการใช้ให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์โลก ก็ขึ้นชมนับกระทรวงกลาโหมและกองทัพที่มีการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดี เช่น การปรับโครงสร้าง การปรับกำลังพลให้สอดคล้องกับความ

เป็นจริง มุ่งเรื่องคุณภาพมากกว่ามุ่งเรื่องปริมาณ แต่ความจริงสองอย่างนั้นก็ต้องไปด้วยกัน แต่การปรับเปลี่ยนเพื่อให้สอดคล้องกับเปลี่ยนแปลงของบ้านเมืองนั้นก็จำเป็นก็ต้องทำต่อไป ท่านรัฐมนตรีกลาโหมปัจจุบันท่านเป็นทหารก็เชื่อว่า ท่านรู้ปัญหาดีกว่าพวกเรา ผมไม่ค่อยห่วงใยนักครับ แต่ที่ห่วงก็คือว่าวันที่ประกาศชื่อท่านรัฐมนตรีกลาโหมเป็นคณะรัฐมนตรีนั้น มีข่าวว่านักธุรกิจขายอาวุธ เริ่มเดินทางไปพบแล้ว ท่านประธานครับผมไม่ข้องใจท่านเลยครับ และผมไม่ตำหนิพ่อค้าหรือแม่ค้าที่ขายอาวุธ นักธุรกิจก็ต้องหาประโยชน์ อันนั้นเป็นเรื่องธรรมดาของอาชีพของเขา การขายอาวุธก็เป็นอาชีพทุจริต ห่วงก็คือว่า ความมั่นคงของกองทัพนั้นที่เราเห็นและเราพยายามอย่างยิ่งในเกือบ ๓ ปีที่ผ่านมา ที่ท่านรัฐมนตรีกลาโหม ขอประธานโทษที่เอ่ยนาม พลเอก วิจิตร สุขมาก ได้ประสานกับหน่วยกองทัพเหล่าทัพทั้งหลาย คือความพยายามอย่างยิ่งที่จะให้การจัดซื้ออาวุธยุทโธปกรณ์ทั้งหลาย เป็นไปตามความจำเป็นอย่างแท้จริงเหมาะสมไม่ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของคนขาย ผมคิดว่าท่านรัฐมนตรีกลาโหมท่านที่แล้วก็ได้ทำหน้าที่อย่างซื่อสัตย์ ท่านหันไปแล้วนครบาลก็ขอล่าไว้เพื่อเป็นเกียรติแก่ท่าน ผมเชื่อว่าท่านรัฐมนตรี ท่าน พลเอกชวลิต ขอประธานโทษเอ่ยนาม ผมเชื่อว่าท่านคิดอย่างนั้นและท่านจะพยายามทำอย่างนั้นให้ได้ แต่ว่าขณะเดียวกันผมก็ขอฝากท่านว่าอย่างไรท่านกรุณาอย่าใจอ่อนนะครับ ถ้าจำเป็นต้องซื้ออาวุธอะไรก็ตามขอให้ เป็นไปตามความเหมาะสมอย่างแท้จริง ผมไม่กังวลนะครับ เพราะผมเชื่อว่าท่านรู้ปัญหาในกองทัพ และผมเชื่อว่าท่านรู้หัวใจของทหารอาชีพที่ไม่ต้องการให้ธุรกิจทางทหารเข้ามาทำให้กองทัพของเขาสั้นคลอน ผมเชื่อ ผมทราบว่าผู้นำเหล่าทัพหลายท่านที่เดียวที่พยายามในช่วง ๒ ปี ๘ เดือนที่ผ่านมาได้มีความพยายามในการซื้ออาวุธบางประเภทได้ในราคาที่ดีกว่าที่คาดคิดในคุณภาพของดีเท่ากัน เพราะได้ลดขั้นตอนในการที่จะหาผลประโยชน์ ตรงนี้ผมคิดว่าจะ เป็นหัวใจ

ของความมั่นคงครับ และถ้าหากว่าเราแก้ปัญหานี้ได้ กระทบกราบเรียนท่านประธานว่าท่านรัฐมนตรีลาโหมจะได้สบายใจได้ว่า ทหารอาชีพจะให้ความสนับสนุนในการทำงานของท่านอย่างแท้จริง ผมกราบเรียนฝากเรื่องนี้ไว้

ท่านประธานที่เคารพ ในนโยบายที่ ๓ คือ นโยบายต่างประเทศ ได้มีการ เขียนอารัมภบทของนโยบายในการที่จะยกระดับภาพลักษณ์ของไทยสู่ระดับที่เป็นจริงและเหมาะสม ตรงนี้ผมไม่ทราบว่าภาพลักษณ์ของไทยในที่นี่หมายถึงของใคร ของประเทศหรือของคณะรัฐบาล ถ้าของประเทศผมเห็นด้วย แต่ว่าถ้าของรัฐบาลผมหนักใจแทน เพราะว่างจริง ๆ ไม่มีเจตนาที่จะพูดให้เสียหาย เพราะรัฐบาลนี้ก็คือรัฐบาลของพวกเรา แต่ว่าขณะนี้ภาพที่ออกไปนั้นเป็นไปในทางลบ ทางลบที่ไม่ได้บิดเบือน ทางลบที่เป็นความจริง ความจริงดังกล่าวนี้เป็นเรื่องที่ไม่ง่ายที่จะแก้ นอกจากยอมรับความเป็นจริง และกึ่งๆที่จะแก้ปัญหาในอนาคตต่อไป มีนโยบายบางข้อที่ผมไม่มั่นใจนัก แล้วก็คิดว่าอยากจะขอคำอธิบายหลาย เรื่องที่เดียวที่ท่านรัฐมนตรีต่างประเทศคนใหม่จะต้องรับภาระซึ่ง เป็นงานที่หนัก เพราะรัฐบาลที่แล้วไปปรับปากที่จะดำเนินการ ในนามของรัฐบาลไทย เช่น การประชุมระหว่างประเทศ ไทยจะต้องเป็นผู้นำในการประชุมในกลุ่มประเทศอาเซียนผู้นำสูงสุดในเดือนธันวาคมเราก็ห่วงใยในเรื่องนี้ ผมห่วงใยเป็นพิเศษ เพราะผมเป็นผู้หนึ่งที่ต้องรับผิดชอบเพราะรับเขามา แต่ล้าลึกกว่านั้นก็ถือจะเป็นครั้งแรกที่ประเทศไทยจะเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมระหว่างประเทศในระดับผู้นำสูงสุดของประเทศเอเชียและยุโรป ซึ่งเป็นครั้งแรกในโลกและประเทศไทยได้รับเกียรติ เราได้เชิญเขาแล้ว ผมก็เป็นห่วงตั้งแต่ต้น แต่เมื่อท่านรัฐมนตรีต่างประเทศท่านนี้มารับผิดชอบความห่วงใยนั้นก็ลดน้อยลงไป เพราะว่าเชื่อประสบการณ์ที่ท่านผ่านมานั้นจะช่วยให้ความรับผิดชอบดังกล่าวนี้ได้คลี่คลายลงไปได้ อย่างไรก็ตามท่านประธานที่เคารพครับ ในนโยบายที่เขียนมานั้นมีบางเรื่องที่ผม

อยากให้เราอธิบาย คือนโยบายใน ๓.๑' การปรับเปลี่ยนฐานะจากประเทศ
 ผู้รับความช่วยเหลือสู่การ เป็นประเทศผู้ให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศเพื่อนบ้าน
 ความจริง เรื่องนี้เขาทำมาแล้ว เราช่วยเหลือประเทศเพื่อนบ้านอยู่แล้ว ใน
 ขณะนี้พัฒนาทรัพยากรบุคคลบ้าง ช่วยด้านสาธารณสุขบ้าง ช่วยด้านเกษตรบ้าง
 สถานีสินค้าของเขาให้เข้ามาเป็นพิเศษบ้าง ช่วยในหลายเรื่อง แม้กระทั่ง
 โครงการพระราชดำรินำไปใช้ในบางประเทศ แต่จำเป็นไหมครับว่า
 เราต้องประกาศเป็นนโยบาย เพราะที่จริงแล้ว แม้ว่าฐานะของเราจะ
 เปลี่ยนแปลงไปสู่ประเทศที่เขาตัดความช่วยเหลือในอดีตไปแล้ว แต่แท้จริง
 แล้วศึกษาลงไปลึก ๆ ยังต้องรับความช่วยเหลืออยู่ แต่สภาพการช่วยเหลือนั้น
 จะเปลี่ยนไป เช่น แทนที่จะได้รับของที่เขาให้เปล่าทั้งหมดก็กลายเป็นต่างคน
 ต่างออกร่วมกันอาจจะออกคนละครึ่ง หรือเราออกสถานที่ เขาออกเงิน หรือ
 ว่าออกคน เขาออกเงิน หรือเขาออกเครื่องมือ เราออกคน อย่างนี้ที่จริง
 ก็ยังรับอยู่และยังต้องรับอีกนานครับ กระทบไปต่างประเทศในฐานะนายก-
 รัฐมนตรีก็ต้องขอเขาครับ และเขาก็เต็มใจให้อยู่ เพียงแต่ว่าวิธีการให้มัน
 เปลี่ยนแปลงไปบ้าง เช่น แทนที่จะให้ประเทศไทยประเทศเดียวก็ให้ประเทศ
 เราเป็นผู้นำรับความช่วยเหลือและก็จัดความช่วยเหลือ ดังกล่าวนั้นแบ่งให้กับ
 ประเทศอื่น เช่น ในกลุ่มอินโดจีน อย่างนี้ก็ยิ่งรับความช่วยเหลือ เพราะ
 ฉะนั้นเราจะถึงขนาดปรับเปลี่ยนประกาศเป็นนโยบายเลขหรือครับว่าจะปรับ
 เปลี่ยนฐานะจากประเทศผู้รับความช่วยเหลือเปลี่ยนไปเลข เป็นประเทศผู้ให้
 ความช่วยเหลือที่จริงเราทำก็คืออยู่แล้ว มิฉะนั้นจะกลายเป็นว่านโยบายต่อไปนี้
 ท่านรับความช่วยเหลือจากผู้ใดไม่ได้ครับ เพราะนโยบายนั้นก็คือปรับ
 เปลี่ยนฐานะจากประเทศผู้รับความช่วยเหลือแล้ว ไปรับความช่วยเหลือใด ๆ
 ไม่ได้จะจำกัดกับนโยบายไป ขอฝากข้อสังเกตให้รัฐบาลได้คิดเรื่องนี้ครับ ใน
 ประเด็น ๓.๒ คือสร้างบทบาทนำในการอำนวยความสะดวกสัมพันธ์กับประเทศ

ต่าง ๆ ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยเน้นบทบาทสร้างสรรคและ
 ภาพลักษณ์ของประเทศในความเป็นประชาธิปไตย การยึดถือความถูกต้อง
 เป็นธรรม การเคารพสิทธิมนุษยชน และการรักษาสมดุลทางนิเวศวิทยา
 ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมไม่มีอะไรที่จะวิจารณ์นโยบายเรื่องนี้ เพียง
 แต่คิดว่าเราอยากจะเป็นผู้นำโดยการประกาศ เราอยากจะเป็นผู้นำในทาง
 ปฏิบัติ กระผมคิดว่าในหมู่เพื่อนฝูงนั้น ไม่ต้องระดับประเทศหรือครับ ระดับ
 ในเพื่อนด้วยกัน ถ้าท่านบอกว่าในเพื่อน ๖ คน ๗ คน เราขอเป็นผู้นำเถอะ
 โดยสามัญสำนึก ท่านลองนึกดูสิครับ เพื่อนเรารู้สึกอย่างไร มันใดในระหว่าง
 ประเทศที่ฉันนั้น ถ้าเราจะประพจน์เราจะปฏิบัติในลักษณะความเป็นผู้นำ
 เป็นตัวประสาน โดยไม่ต้องประกาศหรือครับ เราขอเป็นผู้นำในหมู่เพื่อน
 ทั้งหลาย อย่างไรหนะคิดว่า ประการที่ ๒ ในข้อนี้ก็ถือว่าการสร้างสรรคและ
 ภาพลักษณ์ในความเป็นประชาธิปไตย แต่ยึดถือความถูกต้องเป็นธรรม การ
 เคารพสิทธิมนุษยชน และรักษาสมดุลทางนิเวศวิทยา หมายความว่าอย่างไร
 ครับ ถ้าประเทศเพื่อนบ้านของเรามีปัญหาเรื่องสิทธิมนุษยชน ตามนโยบายนี้
 ท่านจะปฏิบัติอย่างไรครับ ผมขอความกรุณาผมขอความกระจำง เพราะผม
 ไม่เข้าใจจริง ๆ ว่า ความประสงค์ในเรื่องนี้ที่เขียนไว้นั้นคืออะไร

ท่านประธานที่เคารพ ในนโยบายเศรษฐกิจ นโยบายที่ ๔ เรื่อง
 นี้กระผมคิดว่าจะมีท่านผู้รู้หลายท่านขึ้นมาซักถามและอภิปรายถึงความเหมาะสม
 นะครับ แต่ว่าอยากจะกราบเรียนถามข้อที่เห็นขัด ๆ นะครับ ซึ่งผมคิดว่า
 เป็นเรื่องที่ถูกต้องครับ เพียงแต่ว่าไม่ทราบว่ามีมาตรการนั้นเป็นอย่างไร
 จึงอยากขออนุญาตที่จะกราบเรียนถามท่านประธานนะครับ รัฐบาลช่วยชี้แจง
 ใน ๔.๑.๑ ควบคุมภาวะเงินเฟ้อให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมสอดคล้องกับอัตรา
 การเจริญเติบโตและสภาพความจำเป็นทางเศรษฐกิจ ประเด็นนี้กระผมเห็น
 ด้วยครับเป็นเรื่องที่รัฐบาลชุดใหม่ก็ต้องพยายามทำ แต่ว่ามาตรการที่ท่าน

จะทำตามที่แถลงมานี้คืออะไร เปลี่ยนไปจากเดิมอย่างไรนะครับ และที่ดอง กราบเรียนถามเรื่องนี้ เพราะนโยบายหลายตัวที่คิดว่าที่เขียนมาออกจะสวนทางกับเรื่องของ ๔.๑.๑ เพราะมีนโยบายหลายตัวที่เขียนถึงการใช้จ่ายเงิน ซึ่งออกจะสวนทางกับเรื่องของระเบียบวินัยการเงินการคลังที่อยู่นโยบายอีกข้อหนึ่งนะครับ เพราะฉะนั้นกรุณาได้ให้คำตอบในเรื่องนี้ได้เห็นภาพชัดเจนขึ้น ในประเด็น ๔.๑.๑ อันนี้ผมขอความกระจ่างนะครับ เพราะว่าได้มีการพูดถึง การรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศให้เหมาะสมในทิศทางที่ เสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ และเพิ่มพูนความสามารถในการแข่งขัน ของประเทศ ตรงนี้ที่อยากจะขอความกระจ่างก็คือว่า ระบบที่ใช้ระบบ ต่กร้าเงินอยู่ขณะนี้ซึ่งเป็นระบบการรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนของประเทศ เราที่เขียนนโยบายเรื่องนี้ต้องการจะ เปลี่ยนระบบต่กร้าไปเป็นระบบอื่นหรือไม่ ถ้าไม่ ที่เขียนมามีอะไรพิเศษจากวิธีการที่ปฏิบัติอยู่ขณะนี้ ขอความกรุณา ครับ เรื่องนี้ถือว่าเป็นเรื่องที่อ่อนไหว เป็นเรื่องที่มีธุรกิจ นักเศรษฐศาสตร์ ต้องการทราบความเห็น ในนโยบายต่อไปคือ นโยบายเรื่องของพัฒนา ตลาดทุนใน ๔.๑.๖ นะครับ ทั้งในแนวกว้างและแนวลึกเพื่อมุ่งสู่ความเป็นสากล กระทบเห็นด้วยท่านประธานที่เคารพครับ แต่ว่าที่ดองกราบเรียนถาม เรื่องนี้เพราะว่า ไม่แน่ใจว่าการเขียนนโยบายกับความเข้าใจของรัฐบาล นั้นตรงกันหรือไม่ ก็ต้องอาศัยคำกล่าวของท่านนายกรัฐมนตรีบริหารนะครับ ที่ท่านกล่าวเมื่อตอนที่ตลาดหลักทรัพย์มีปัญหา เมื่อตอนตั้งรัฐบาลประกาศชื่อ รัฐมนตรี ท่านย้ำในเรื่องนั้นท่านองว่า ราคาหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ขึ้นลงแล้ว แต่ใครจะลากขึ้นลากลงก็ได้ และท่านบอกว่าท่านเข้ามาจะทำให้ขึ้นนะครับ คือถ้าความเข้าใจอย่างนี้ก็หมายความว่า ตลาดหลักทรัพย์นั้นการลงทุนการซื้อขายสามารถบันทึกลงได้ด้วยคน คือนายกรัฐมนตรีสามารถสั่งให้เปลี่ยนแปลงได้ ตรงนี้จะไม่เข้าสู่ระบบสากลละครับ จะสวนทางนโยบาย ๔.๑.๖ ความ

เข้าใจอันนี้ผมคิดว่าเป็นอันตรายอย่างยิ่ง และความเข้าใจอันนี้จากคำพูดของ
 ท่านนั้นแหละที่คอยมาก่อให้เกิดปัญหาติดตามมา จะโดยความไม่รู้เท่าถึงการณ์
 หรือจะโดยเข้าใจอย่างนั้น ผมคิดว่า เป็นเรื่องที่ต้องทำความเข้าใจให้
 กระฉ่าง ถ้าการพูดดังกล่าวนั้นเกิดจากความเข้าใจผิดว่า นายกรัฐมนตรี
 สามารถไปสั่งให้ตลาดหลักทรัพย์เปลี่ยนแปลงอย่างไรก็ได้สามารถกำหนดให้
 วันขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นลงได้ อย่างนี้ผมคิดว่าจะ เป็นความเข้าใจที่ผิดและจะไม่ทำให้
 ตลาดหลักทรัพย์มุ่งไปสู่ความเป็นสากลครับ อย่างนี้ต้องปรับความเข้าใจใหม่
 นะครับ มิฉะนั้นผู้ลงทุนจะเกิดความไม่เชื่อมั่นและตลาดหลักทรัพย์ซึ่งเราหวังที่
 จะเป็นสถานที่ ซึ่งเป็นแหล่งเงินออมที่สำคัญที่สุดจะเสียความมุ่งหมายไปครับ
 ท่านประธานที่เคารพ ในประเด็น ๔.๑.๑๖ กระจายอำนาจการคลังให้แก่
 องค์กรปกครองท้องถิ่น เพื่อให้้องค์กรปกครองท้องถิ่นมีรายรับในสัดส่วนที่
 เหมาะสมเพียงพอจะบริหารกิจการของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผมขอ
 อนุญาตกราบเรียนถามเรื่องนี้ในรายละเอียด ช่วยให้รายละเอียดชนิดหนึ่ง
 เฉพาะว่าสัดส่วนจะเป็นอย่างไร จะขึ้นอยู่กับฐานอะไร ฐานรายรับของท้องถิ่น
 หรือขึ้นอยู่กับสัดส่วนงบประมาณที่รัฐอุดหนุนให้ กรุณาให้ความกระจ่างใน
 ประเด็นนี้ ประเด็นที่อยากขอความกระจ่างอีกเรื่องหนึ่งก็คือ ๔.๑.๑๐ ริเริ่ม
 การใช้มาตรการทางการเงินการคลัง เพื่อส่งเสริมนักลงทุนไทยในการร่วม
 พัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้าน ตรงนี้ผมพอจะเข้าใจว่าการใช้
 มาตรการทางการเงินนั้นพอจะเข้าใจ เพราะที่จริงรัฐบาลที่แล้วก็ได้ตั้ง
 ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าช่วยผู้ลงทุนในต่างประเทศหรือผู้ส่งออกใน
 ด้านการเงินไปแล้ว แต่ที่เขียนว่าใช้มาตรการทางการเงินการคลัง การคลัง
 ในที่นี้ผมตีความว่าหมายถึงภาษี การที่จะใช้มาตรการทางภาษีเพื่อส่งเสริม
 นักลงทุนไทยในการร่วมพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้าน หมายความว่า
 ท่านจะให้การส่งเสริมการลงทุนให้นักธุรกิจของเราไปลงทุนในต่างประเทศ

ใช่หรือไม่ ถ้าความหมายคำว่า การคลัง หมายถึงภาษีอย่างที่กระผมเข้าใจ นโยบายนี้ถูกต้องหรือไม่ ขอความกรุณาให้ความกระจ่าง

ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอมานโยบายที่ ๔.๒ นโยบายด้านการเกษตรกรรม ความจริงก็ได้เขียนเอาไว้ละเอียดพอสมควร แต่ว่ามีข้อสังเกตที่แปลกอยู่หลายเรื่องทีเดียวคงจะมีผู้ชกถามรัฐบาลในเรื่องเหล่านี้ ประเด็นที่ผมอยากทราบเขียนเป็นข้อสังเกตก็คือว่า แต่เดิมนั้นได้มีการขออนุมัติคณะรัฐมนตรีในรัฐบาลที่แล้ว ขออนุมัตินโยบายการปรับโครงสร้างการผลิตเพื่อเกษตรกรรม คือให้เกษตรกรมีโอกาสปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตการทำอาชีพเกษตรของตัวเอง จากการปลูกพืชที่ไม่มีตลาดหรือไม่ได้ผลตอบแทนคุ้มค่านาปลูกพืชที่มีตลาดหรือได้ผลตอบแทนดีกว่าเดิม รัฐบาลเดิมที่แล้วได้ให้ความช่วยเหลือคือได้ให้เงินกู้ยืมในอัตราดอกเบี้ยต่ำที่สุดไม่เกินร้อยละ ๕ ต่อปี และให้ปัจจัยการผลิตเสริมเข้าไป เช่นยาปราบศัตรูพืช ปุ๋ย นโยบายดังกล่าวนี้ได้ผ่านคณะรัฐมนตรีอนุมัติปีแรกคือปี ๒๕๓๓ ซึ่งปรากฏว่าเป็นนโยบายที่ประสบความสำเร็จยิ่งนโยบายหนึ่งคือ ได้รับการสนองตอบจากพี่น้องเกษตรกรอย่างดียิ่ง มีคนเข้าสู่โครงการนี้มากมาย เกษตรกรหลายจังหวัดประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะภาคกลางประสบความสำเร็จสามารถปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตอาชีพ รายได้ดีขึ้นกว่าเดิม แทนที่จะผลิตได้ปีละ ๑ ครั้ง ก็สามารถทำอาชีพซึ่งสามารถได้ผลประโยชน์ตอบแทนปีละหลาย ๆ ครั้ง ฐานะเปลี่ยนแปลงไปอย่างเห็นชัดเจน ผมดูทั้งหมดไม่มีเลขนโยบายเรื่องดังกล่าวนี้ อันนี้ก็ เป็นสิทธิของรัฐบาลที่จะปรับเปลี่ยนนโยบายเมื่อเห็นนโยบายนั้นไม่เห็นด้วย แต่หวังไว้ว่าเมื่อไม่เห็นนโยบายปรับเปลี่ยนโครงสร้างการผลิต ท่านจะเอาอะไรมาทดแทนชดเชยพี่น้องเกษตรกรของเราที่อยู่ในฐานะยากลำบาก การผลิตไม่ได้ผลตอบแทนคุ้มค่า และนโยบายที่จะมาเสริมตอบแทนนั้นชดเชยได้หรือไม่กับนโยบายที่กำลังประสบความสำเร็จ ปีนี้เป็นปีที่ ๒ จากปีแรกคือปี ๒๕๓๓ แล้ว

ปี ๒๐๕๐๐๐ ซึ่งรัฐบาลได้อนุมัติไว้ ๔ ปี ให้เงินไว้ ๔๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท เพื่อให้เกษตรกรเข้ามาร่วมโครงการ ซึ่งขณะนี้เข้ามาร่วมมากขึ้น ผมทราบเรียนถามรัฐบาลเรื่องนี้เพื่อกรุณาใส่ให้คำตอบด้วย เพราะห่วงใยกับพี่น้องเกษตรกร ซึ่งถึงอย่างไรก็ยังเป็นคนกลุ่มใหญ่ของประเทศอยู่

ท่านประธานที่เคารพ นโยบายเรื่องของการเกษตรมีเรื่องการเร่งรัดการปฏิรูปที่ดิน ความจริงก็เขียนคล้าย ๆ กับที่ขยี้ที่แล้ว ไม่เห็นข้อแตกต่างในทางปฏิบัติเลย อันนี้ผมคิดว่าอาจจะผิดหวัง เพราะว่ารัฐบาลนี้ก็คำรัฐบาลที่แล้วในเรื่องนี้มาก อยากเห็นความเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจนที่ท่านเห็นว่าการทำไม่ถูกต้องหรือไม่ดี อยากเห็นสิ่งที่ดีกว่า แต่ผมไม่เห็นอะไรดีกว่า คือปฏิรูปที่ดินตามกฎหมายปฏิรูปที่ดินเหมือนเดิม และที่ไม่เห็นอะไรชัดเจนก็คือว่าปัญหาผู้ครอบครองที่ดินโดยไม่ขอมิเนื้อที่เกินกว่า ๑๐๐ ไร่ ท่านจะแก้ปัญหาคนเหล่านี้อย่างไร ในนี้เขียนไว้ในข้อ ๔.๒.๑๑ ว่า เร่งรัดแก้ไขปัญหาการครอบครองที่ดินของรัฐโดยไม่ถูกต้อง ให้เป็นไปอย่างเป็นธรรมและสอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งกฎหมาย โดยคำนึงถึงสิทธิชุมชนในการจัดทรัพยากรท้องถิ่นอะไรรับเร่งรัดแก้ไขปัญหาการครอบครองที่ดินของรัฐโดยไม่ถูกต้อง สมมุติมีคนครอบครอง ๑,๐๐๐ ไร่ โดยไม่ถูกต้อง ซึ่งผมเข้าใจว่ามีรัฐมนตรีบางท่านมีสิทธิตรงนี้อยู่ด้วย ท่านจะให้สิทธิเขา ๑,๐๐๐ ไร่ ความที่เขียนนี้หรือจะไม่ให้สิทธิเลยหรือจะให้กรรมสิทธิ์หรือจะใช้ระบบปฏิรูปที่ดินไม่ให้กรรมสิทธิ์ให้สิทธิไม่เกิน ๑๐๐ ไร่ หรือจะให้ทั้งหมด นี่คือคำถามซึ่งถามกันมาตั้งแต่ครั้งที่แล้ว มีผู้แสดงความเห็นมากมายในครั้งที่แล้วในลักษณะตำหนิติเตียนรัฐบาลครั้งที่แล้ว แต่ไม่มีคำตอบที่กระจ่างขึ้นเลยครับ มีคนคัดค้านว่าเดิมด้วยซ้ำไป กรุณาให้คำตอบที่ชัดเจนว่าท่านจะแก้ปัญหาอย่างไร มิฉะนั้นท่านจะดูมองว่าท่านจะแก้ปัญหาให้พวกท่านเอง นายทุนรูดที่ดิน ๕,๐๐๐ ไร่ ไม่ต้องการปฏิรูปที่ดิน เพราะถ้าปฏิรูปที่ดินตัวเองจะได้ไม่เกิน ๑๐๐ ไร่ อีก

๔,๕๐๐ ไร่ ก็กลัวจะไม่ได้สิทธิ กัดค้ำนการปฏิรูปที่ดินตลอดมา ท่านจะหาเพื่อสนองความต้องการคนเหล่านี้หรือ กรุณาได้ให้คำตอบในเรื่องนี้ให้ชัดเจน ผมเข้าใจว่ามีสมาชิกข้องใจในเรื่องนี้ขอซักถาม ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเปิดดูนโยบายเกษตรทั้งหมด ความจริงก็ได้เขียนเกือบจะพูดได้ว่าเหมือนกับนโยบายของรัฐบาลเดิมเกือบทั้งหมด แต่ว่าเป็นเรื่องแปลกมีตกหล่นอยู่เรื่องหนึ่งไม่ทราบว่าจะใจหรือตกหล่นไปโดยไม่ตั้งใจ กระผมขอทราบเรียนตาม แต่ก่อนที่จะทราบเรียนตามเรื่องนั้น ๆ ขอความกรุณาได้ให้คำชี้แจงด้วยครับว่าการแก้ไขปัญหานี้สินเกษตรกรด้วยการจัดหาสินเชื่อระยะยาวดอกเบี้ยต่ำอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม รวมทั้งปรับปรุงการบริหารสินเชื่อให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น วิธีการที่แสดงไว้มีต่างไปจากที่รัฐบาลที่เสี้ยวทำอะไร ผมทราบเรียนเรื่องนี้เพราะเหตุว่า ครั้งที่แล้วถือว่าเป็นความเปลี่ยนแปลงครั้งแรกที่มีการแก้ไขปัญหานี้สินเกษตรกร ปัญหาหนี้สินเกษตรกรนั้นได้พูดกันมาเป็นประวัติศาสตร์ยาวนาน แต่ไม่เคยมีรูปธรรมชัดเจน จนรัฐบาลที่เสี้ยวได้ตั้งกรรมการบริหารหนี้สินเกษตรกรแห่งชาติขึ้นมา โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เป็นประธาน แล้วศึกษาอยู่ระยะหนึ่งประมาณเกือบ ๑ ปี จนได้ข้อมูลออกมาว่าเกษตรกรมีหนี้สินอยู่ในระบบและนอกระบบ เฉพาะในระบบส่วนใหญ่ก็กู้จาก ธ.ก.ส. ประมาณ ๘๔,๐๐๐ ล้านบาท และนอกระบบคือกู้จากเจ้าแกหรือนายทุนท้องถิ่นประมาณ ๑๔,๐๐๐ ล้านบาท และรัฐบาลก็เริ่มวางโครงการตั้งเงินก้อนแรก ๒,๐๐๐ ล้านบาท เข้าไปแก้ปัญหานี้สินของเกษตรกรทั้งในระบบและนอกระบบ ขณะนี้การแก้ปัญหาดังกล่าวมันคืบหน้าไปมากและถือเป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งแรกของหนี้สินเกษตรกร บัดนี้นโยบายดังกล่าวนี้เป็นเรื่องแก้ปัญหานี้สินเกษตรกร ผมเพียงแต่ต้องการอยากจะทราบว่าต่างไปจากที่เข้ามาแล้วและทำอยู่ขณะนี้อย่างไรครับ คอกเบี้ยที่พูดถึงนั้นเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมอย่างไร และแยกหนี้สินในระบบและนอกระบบ

มากไปกว่านี้หรือไม่ ตัวเลขเปลี่ยนไปอย่างไร หรือเขียนไปโดยยังไม่ทราบ
 ตัวเลข ผมขอความกรุณารัฐบาลได้ให้ความกระจ่างในเรื่องนี้ มาเรื่องที่
 กราบเรียนท่านประธานว่าไม่แน่ใจว่า ท่านลืมไปหรือตกหล่นโดยไม่ตั้งใจใน
 นโยบายการเกษตร อ่านดูละเอียดครบถ้วนประธาน นโยบายทั้งหมดนั้นไม่พูดถึง
 เรื่องการป้องกันการค้าต้นไม้ทำลายป่าเลยครับ ท่านเกรงจะกระทบอาชีพ
 ท่านหรือ หรือท่านไม่ตั้งใจ ผมไม่บังอาจนะครับ เพราะผมถือว่ากราบเรียน
 ซ้ำอีกครั้งหนึ่งว่า รัฐบาลย่อมมีสิทธิที่จะคิดนโยบายของตัวเอง การไม่เขียน
 นโยบายนั้นหมายความว่า ไม่มีข้อผูกพันที่รัฐบาลจะต้องทำรัฐบาลที่แล้วเขียน
 นโยบายเรื่องนี้ว่า เพิ่มมาตรการในการป้องกันและปราบปรามในการบุกรุก
 และการตัดไม้ทำลายป่า อนุรักษ์ป่าต้นน้ำลำธารและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ
 ที่เสื่อมโทรม โดยเร่งรัดการปลูกป่าในพื้นที่อนุรักษ์ที่ถูกบุกรุกทำลาย รวมทั้ง
 ส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกไม้เศรษฐกิจในที่ดินกรรมสิทธิ์ของตนเองนโยบายของ
 รัฐบาลปัจจุบันไม่มีการพูดถึงการป้องกันการค้าต้นไม้ การรักษาพื้นที่
 อนุรักษ์ ไม่มีเลยครับ การไม่มีนโยบายไม่ได้หมายความว่าท่านจะทำได้
 แต่หมายความว่านโยบายดังกล่าวนี้ ไม่ปรากฏฝ่ายค้านไม่มีสิทธิจะมาตำหนิ
 รัฐบาลว่าทำไมไม่ปราบปรามการค้าต้นไม้ทำลายป่า เพราะรัฐบาลมีสิทธิที่จะ
 ตอบได้ว่า รัฐบาลไม่มีนโยบาย รัฐบาลไม่เขียนนโยบายเรื่องนี้เอาไว้ท่าน
 ประธานที่เคารพ กระผมไม่แน่ใจนะครับ เพราะว่าโดยสามัญสำนึกกระผม
 คิดว่าคงไม่ได้เจตนา หรือจะเจตนานั้นก็เหลือวิสัยที่จะคาด แต่ว่ากระผม
 คิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องเสียหายอย่างยิ่งต่อประเทศชาติ เพราะเราต้องเข้าใจ
 ว่าสภาพของปัญหาของบ้านเราในขณะนี้ส่วนหนึ่งคือ การทำลายทรัพยากร
 ธรรมชาติ ป่าต้นน้ำลำธารมีปัญหา มีโครงการพระราชดำริมากมายของ
 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมีความห่วงใยอย่างยิ่ง จากสมเด็จพระนางเจ้า
 พระบรมราชินีนาถ ในการรักษาป่าต้นน้ำลำธาร แต่รัฐบาลไม่มีนโยบาย

ท่านประธานที่เคารพครับ ผมคิดว่าประเด็นนี้เป็นเรื่องใหญ่พอสมควรที่รัฐบาลต้องอธิบายได้นะครับ จะโดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจแต่พวกผมไม่มีสิทธิกำหนดให้แล้วครับ ถ้าวันข้างหน้าป่าไม้ถูกทำลายมาก ป่าต้นน้ำลำธารถูกทำลายยับเยินหมด ป่าที่อุตสาหกรรมปลูกขึ้นมาถูกทำลาย แล้วเราจะมาเปิดอภิปรายรัฐบาลออกว่ารัฐบาลไม่ทำตามนโยบาย เราไม่มีสิทธิรัฐบาลจะตอบได้อย่างไร เต็มภาคภูมิว่ารัฐบาลไม่มีนโยบายป้องกันการบุกรุกทำลายป่า เห็นไหมรัฐบาลไม่เขียนไว้เลยใน ๔๖ หน้า รัฐบาลตอบอย่างนี้พวกผมก็ไม่มีสิทธิที่จะต่อว่ารัฐบาล ท่านประธานที่เคารพครับ เรื่องนี้ออกจะเป็นเรื่องที่แปลกในความรู้สึกของคณะกรรมการของอนุภาคที่จะเข้ามานโยบายอุตสาหกรรมไปนะครับ เพราะจะมีผู้รับผิดชอบที่จะอภิปรายต่อไป มีเรื่องที่น่าสนใจบางเรื่อง ซึ่งโยงโยไปเรื่องอื่นซึ่งจะขออนุญาตในตอนนั้น

ในนโยบายด้านการคมนาคมและสื่อสาร โทรคมนาคม ผมคิดใจที่คำอารัมภบทของนโยบายนั้นจะลดค่าบริการให้ถูกลง หลังจากที่พูดเลียดพวกเราไปมากมายแล้วนะครับรายนไม่มีที่เก็บกันแล้ว น่าสนใจมากก็คือนโยบายการคมนาคมทางบกผมกราบเรียนท่านประธาน เรื่องนี้เพื่อความกระจ่าง นโยบายการคมนาคมทางบกได้บอกว่า พัฒนาปรับปรุงและขยายเครือข่ายทางหลวงและเส้นทางขนส่งระหว่างกรุงเทพมหานครกับจังหวัดต่าง ๆ และระหว่างจังหวัดในทุกภาคของประเทศ โดยเร่งรัดให้มีการก่อสร้างขยายถนนระหว่างภาคจาก ๔ ช่องจราจรเป็น ๖ ช่องจราจร และระหว่างจังหวัดที่มีการจราจรหนาแน่นจาก ๒ ช่องจราจรเป็น ๔ ช่องจราจร ภายใน ๔ ปี ท่านประธานที่เคารพความจริงแล้วขออนุญาตย้อนกลับนิดเดียว นะครับก่อนจะพูดเรื่องนี้ ผมพูดถึงเรื่องการลดค่าบริการ ขอบพูดให้เป็นเกียรติแก่ท่านรัฐมนตรีที่มีงศักดิ์เกษมครับ ก่อนที่รัฐบาลจะสิ้นวาระ รัฐมนตรีช่วยฯคมนาคมได้เสนอลดค่าบริการโทรศัพท์มือถือลง ๕๐ บาท ซึ่งก็รัฐบาลชุดนี้

จะลดลงไปอีก ก็จะเป็นประโยชน์กับผู้ให้บริการนะครับ ที่กราบเรียนเรื่อง ๔.๕.๑ การคมนาคมทางบกนั้น นโยบายที่เขียนมาที่ผมไม่แน่ใจว่าเป็นการเขียนเพื่อให้เห็นว่ารัฐบาลที่แล้วสร้าง ๔ ช่องจราจรรัฐบาลชุดนี้ขอเป็น ๖ ช่องเลย เพื่อรัฐบาลหน้าอาจจะเขียน ๘ ช่องไปเลย ท่านประธานที่เคารพครับ จะเขียนอย่างไรก็ตามมันอยู่ที่ภาคปฏิบัติ ในเรื่องนี้ต้องขออนุญาตพูดกันในรายละเอียด เพราะว่ารัฐบาลคงจะต้องชี้แจงให้คำคอบอย่างชัดเจน ว่าที่ท่านเขียนถึงการก่อสร้างขยายถนนระหว่างภาค จาก ๔ ช่อง จราจรเป็น ๖ ช่องจราจรนั้น ผมไม่ทราบว่าเป็นทางไหน เพราะในนโยบายดังกล่าวนี้ จะเขียนไว้กว้าง ๆ ไม่ได้บอกว่าจะตลอดสายหรือที่ไหน เรากลัวครับที่กลัว เพราะว่าผมกราบเรียนท่านประธานว่า รัฐบาลที่แล้วเขียนนโยบายเป็นครั้งแรกที่ผมกราบเรียนตอนต้นว่าเป็นความเปลี่ยนแปลงในการเขียนนโยบายของรัฐบาลในรอบ ๖๐ กว่าปีที่ผ่านมา คือมีการเขียนชัดเจนในเรื่องนี้รัฐบาลที่แล้วได้เขียนนโยบายเรื่องเส้นทางการคมนาคมทางบกไว้ ขยายถนนให้มีช่องทางเดินรถ แยกการจราจรเป็น ๔ ช่องทางตลอดสาย ตลอดเส้นทางสายประธาน ทำไมเขียนอย่างนั้น ที่เอาคำว่า ตลอดเส้นทางสายประธาน แล้วในนโยบายที่รัฐบาลเขียนชุดปัจจุบันนี้ใน ๔.๕.๑.๑ นั้น ไม่เขียนตลอดสาย เพราะมีประวัติศาสตร์มาอย่างนี้ครับ คือในอดีตการขยายถนนจะมีการเลือกปฏิบัติทำในบางจังหวัด นโยบายบอกว่าทำกว้าง ๆ แต่เวลาทำนั้นจะทำในบางจังหวัด ซึ่งไม่ยุติธรรมอย่างยิ่งครับท่านประธาน ความไม่ยุติธรรมดังกล่าวนั้นแน่นอน ถ้าจังหวัดของผู้ทำนั้นชาวบ้านก็ต้องพอใจ แต่ไม่ยุติธรรมกับจังหวัดที่เหลือทั้งหมด เรื่องนี้ความจริงท่านอดีตนายกรัฐมนตรีสมัย รสช. ท่าน พลเอก สุจินดา กระผมขอประทานโทษเอ่ยนาม ท่านเคยวิจารณ์ไว้และกระผมก็เห็นด้วย ท่านเคยวิจารณ์ท่านนายกรัฐมนตรีบริหารไว้เนะครับท่านคงไม่ลืม ว่ามันดีสำหรับจังหวัดของท่าน แต่ไม่ยุติธรรมสำหรับคนอื่นทั่วประเทศ

ตรงนี้ก็รับกลายเป็นประเด็นหนึ่งซึ่งรัฐบาลที่แล้วนำหยิบยกขึ้นมาบอกว่า ถ้าเราเขียนว่าจะขยายถนน ๔ ช่องจราจรมันจะเข้ารูปรอยเดิมอีกหรือเปล่า ก็ทำบ้านรัฐมนตรีคมนาคม ทำบ้านนายกรัฐมนตรี เราจึงเขียนนโยบายในตอนนั้นว่าต้องทำตลอดสาย แล้วสายแรกระยะแรกมี ๔ สายทาง ท่านรองนายกฯ อำนวย ท่านรองนายกฯ พลเอก ชวลิต ท่านคงเป็นพยานได้แน่ครับ เราอนุมัติโครงการระยะแรก ๔ สายทาง สายที่ ๑ ไปสุดแดนประเทศที่เชียงรายนพมา สายที่ ๒ ไปจดแดนประเทศที่แม่น้ำโขงที่หนองคาย สายที่ ๓ ไปจดแดนประเทศที่ตราด สายที่ ๔ ไปจดแดนประเทศที่มหาสารคาม สุโขทัย-ลก รวมระยะทางทั้งหมด ๑,๘๘๑ กิโลเมตร ใช้เงินเบื้องต้นที่กระทรวงคมนาคมสมัยนั้นได้รับมอบหมายให้ไปดูแล ขอประทานโทษเขี่ยนามพันเอก วิชัย มีหน้าที่ดูแล เสนอขออนุมัติงบประมาณในช่วง ๖ เดือนแรก ๔๖,๐๐๐ กว่าล้านบาท รัฐบาลอนุมัติระยะแรก ๑,๘๘๑ กิโลเมตร สมยังจำตัวเลขใค้ผู้นะครับ นโยบายดังกล่าวนั้นก็ถือว่า เราจะสร้างความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นกับคนทั้งประเทศ เพราะคนทั้งประเทศเสียภาษี เราจะไม่ไปบ้านของรัฐมนตรีคมนาคม หรือเฉพาะบ้านนายกรัฐมนตรี และเส้นทางระยะแรก ๑,๘๘๑ กิโลเมตร ก็ไม่ได้ผ่านจังหวัดตรงเลยครับ ไม่ใช่บ้านนายกรัฐมนตรีเลยครับ แต่เราทำเพื่อความเป็นธรรมของคนทั้งประเทศ บัดนี้โครงการดังกล่าวกำลังสืบเป็นตอน ๆ เพื่อทำตลอด และก้าวหน้าไปอย่างน่าภาคภูมิใจ เราไม่ไปเจริญบ้านใครคนใดคนหนึ่งคนเดียว ถึงแม้เส้นทาง ๔ ช่องจราจรระยะแรกไม่ผ่านบ้านนายกรัฐมนตรี ไม่เป็นไร นี่ก็ความเป็นธรรมและความเหมาะสมที่ควรจะเป็นไปตามความเหมาะสมของแต่ละจังหวัด แต่ละสภาพเส้นทาง บัดนี้รัฐบาลเขียนนโยบายว่า จะขยายถนนระหว่างภาคจาก ๔ ช่องจราจรเป็น ๖ ช่องจราจร กระผมขอกราบเรียนถามว่าตรงไหนเพราะท่านไม่ได้เขียนว่าตลอดสาย ผมกลัวจะไปกองอยู่ที่เดียวอีก กลัวว่า

จะถูกวิพากษ์วิจารณ์อีกว่า ได้ตีเฉพาะบ้านท่าน แต่ไม่ยุติธรรมกับคนทั่วประเทศ
 ๑. นะครับ ๒. ขอรบเรียนถามว่าถนน ๔ ช่องจราจรที่รัฐบาลซุดที่แล้ว
 อนุมัติไป ๑,๘๕๑ กิโลเมตร ทั่วประเทศในเส้นทางสายหลัก ๔ สาย ยกเลิก
 หรือไม่ถ้าเขียนนโยบายอย่างนี้หมายความว่า แผนเดิมนั้นยกเลิกหรือไม่
 ๖ ช่องจราจรนั้น ตรงไหน เริ่มเมื่อไร เสร็จปีไหน เพราะคำว่า ภายใน
 ๔ ปี ผมไม่ทราบว่า ๔ ช่อง หรือ ๖ ช่อง หรือ ๒ ช่อง นั้นเป็นประเด็นหนึ่ง

ประเด็นที่ ๒ ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลที่แล้วได้อนุมัติเส้น
 ทางสายหลักอีก ๕ สาย โดยรัฐบาลมอบหมายรัฐมนตรีกระทรวงคมนาคมสมัย
 นั้นคือ คอกละวีวิชิต เสนอเข้ามา เส้นทางเข้าสาขานั้นกรมจำได้ว่าความ
 ยาว ๔,๓๖๖ กิโลเมตร ส่วนใหญ่จะเป็นสายเหนือ สายอีสานและสายภาค
 กลาง เชื่อมต่อเป็นใยแมงมุม และประสานเชื่อมโยงกับชายแดนสำหรับการ
 ติดต่อกับประเทศต่าง ๆ ในประเทศเพื่อนบ้านและมีเส้นทางสายใต้อยู่อีกส่วน
 หนึ่งที่ยังตกค้างอยู่ ก่อนคณะรัฐมนตรีอนุมัติเส้นทางดังกล่าวนี้ก็มี ข้อดำหนิ
 ดิตติงข้อ เสนอของกระทรวงคมนาคม เพื่อให้ปรับปรุงใหม่ เพราะมีจังหวัดอยู่
 อย่างน้อย ๑ จังหวัดที่ไม่ได้ประโยชน์ในเส้นทางระยะที่ ๒ ๔,๓๖๖ กิโลเมตร
 คือ จังหวัดเลยซึ่งท่านรองนายกฯ ในสมัยนั้นคือท่าน พลเอก อาทิตย์ ก็ได้
 ดิตติงเรื่องนี้ จังหวัดสกลนครซึ่งผมฝากกระทรวงคมนาคมสมัยนั้นเป็นข้อสังเกต
 และจังหวัดระนอง ภาคใต้จังหวัดเดียวซึ่งไม่ได้ประโยชน์เลย ก็ขอให้
 กระทรวงคมนาคมกลับไปทบทวนปรับเส้นทางใหม่เพื่อให้ ๑ จังหวัดดังกล่าวนี้
 ได้รับประโยชน์ด้วย ซึ่งเข้าใจว่าขณะนี้ผลการศึกษาด้านวิศวกรรมน่าจะจบ
 จะเรียบร้อยแล้ว แต่ กรม. อนุมัติหลักการไปทั้งหมดแล้ว ๔,๓๖๖ กิโลเมตร
 และอนุมัติงบประมาณรายจ่ายให้ประมาณ ๑๐๑,๐๐๐ กว่าล้านบาท เป็น
 หลักการเบื้องต้นไปทั้งหมด กระผมขอรบเรียนถามว่าเส้นทาง ๕ สายที่
 กระทรวงคมนาคมเสนอดังกล่าวนี้ยกเลิกหรือไม่ ที่ท่านจะมาทุ่ม ๖ ช่อง

จากรถนั้น ๔ ช่อง ๕ สาย ยกเลิกไปหรือไม่ ถ้าไม่ยกเลิกเป็นไปตามแผนเดิมหรือไม่ และถ้าเป็นอย่างนั้นโครงการใหม่ที่ท่านพูดถึงก็คือ โครงการเดิมไว้หรือไม่ ท่านประธานที่เคารพ กระทบขออนุญาตซักถามเรื่องนี้เพื่อให้ได้คำตอบที่กระจ่าง ผมคิดว่าทุกจังหวัดควรคอยคำตอบ ผู้แทนทุกคนที่มีส่วนได้ส่วนเสียในเรื่องนี้ หมายถึงส่วนได้ส่วนเสีย ในฐานะที่เป็นคนในจังหวัดนั้นที่อยากเห็นการคมนาคมไปสู่บ้านเขาดีขึ้น คงต้องการคำตอบเช่นเดียวกันในประเด็น ๔.๕.๑.๒ ปรับปรุงเส้นทางรถไฟสายหลักให้เป็นทางคู่ขนาน และให้มีการนำรถไฟความเร็วสูงมาใช้ในเส้นทางที่เหมาะสม ท่านประธานที่เคารพ กระทบเห็นด้วยกับนโยบายเรื่องนี้ เพราะนโยบายดังกล่าวนี้เริ่มขึ้นเมื่อรัฐบาลที่แล้วเป็นครั้งแรก โดยกำหนดทางรถไฟเป็นรางคู่ในเส้นทางที่มีความพร้อม และความพร้อมช่วงแรกคือ ๒๔๐ กิโลเมตร ในเส้นทางสายชานเมือง งบประมาณก้อนแรกที่อนุมัติไปคือ ๑,๐๐๐ ล้านบาท กระทบท่านรองนายกฯ บุญชู ในขณะที่ ท่านรัฐมนตรีคมนาคมในขณะนั้น คือท่าน พันเอก วินัย ร่วมกันไปตอกหมุดเป็นการเริ่มปฐมฤกษ์ของการวางโครงการรถไฟทางคู่ กระทบขอทราบเรียนถามว่า นโยบายดังกล่าวนี้คือนโยบายรถไฟทางคู่เดิมใช่ไหมครับ หรือต้องการจะเปลี่ยนเส้นทาง และขอทราบเรียนถามว่าตามนโยบายนี้ ถ้าเป็นการเปลี่ยนเส้นทางหรือนอกเหนือไปจากเดิม ขอทราบเรียนถามว่า เส้นทางไปสายไหน ระยะทางเท่าไร จะเริ่มเมื่อไร ผมเข้าใจว่าเรื่องนี้นโยบายออกจะเขียนง่าย แต่ทางปฏิบัติมันไม่ง่ายดายที่คิด รัฐบาลที่แล้วก็ทำได้ในเบื้องต้นคือ ๒๔๐ กิโลเมตร โครงการแรก เพราะเพียง ๒๔๐ กิโลเมตรนั้น ต้องใช้เงิน ๑,๐๐๐ ล้านบาทแล้ว แต่เชื่อว่าถ้าโครงการนี้ประสบความสำเร็จจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการสัญจรของประชาชน เพราะทางรถไฟก็จะ เป็นเส้นทางขนส่งที่ประหยัดกว่า เส้นทางสายอื่นเช่นเดียวกัน ท่านประธานที่เคารพ เช่นเดียวกันเมื่อมันมีความผูกพัน ถึง

คำถามที่คณะกรรมการเรียนแล้วก็ตามถึง ๔.๕.๑.๓ ว่า นโยบายใน ๔.๕.๑.๓
 เร่งรัดการจัดสร้างเครือข่ายการคมนาคมทั้งทางรถยนต์และรถไฟกับประเทศ
 เพื่อนบ้าน โดยทางภาคเหนือเชื่อมสาธารณรัฐประชาชนจีนตอนใต้ สหภาพพม่า
 และสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 เชื่อมสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
 และประเทศกัมพูชา สำหรับพม่า ลาว กัมพูชานั้น ก็ออกจะเห็นภาพเช่นเดียวกับ
 มาเลเซีย แต่จีนตอนใต้นั้นไม่เข้าใจว่าการเร่งรัดจัดสร้างเครือข่ายการ
 คมนาคมดังกล่าวนี้ ท่านจะสร้างข้ามประเทศอื่นไปจีนตอนใต้หรือหมายความว่า
 คือเส้นทางเดิม คือทางรถ ๔ ช่องจราจร ที่ไปสุดแดนที่เชียงรายแล้ว
 ออกพม่า หรือความหมายที่จะเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านนั้น หมายถึง
 โครงการในระดับอนุภูมิภาคที่เป็นโครงการประสานในโครงการหกเหลี่ยมและ
 โครงการของประเทศในกลุ่มน้ำโขง และโครงการสามเหลี่ยมเศรษฐกิจที่เรา
 มาเลเซีย อินโดนีเซียได้ทำ ซึ่งได้เริ่มเมื่อรัฐบาลที่แล้ว กรุณาได้ให้คำตอบ
 เรื่องนี้ะครับ มิฉะนั้นมันจะซ้ำซ้อนกับนโยบาย ๒ ข้อ ที่กระผมได้กราบเรียน
 ท่านประธานมาแล้ว

นโยบายต่อไปที่อยากจะกราบเรียนถามคือนโยบายด้านพลังงาน
 ความจริงกระผมไม่มีอะไรที่ขัดแย้งกับความเห็นในนโยบายที่เขียนมา เพียง
 แต่อยากทราบว่า นโยบายสนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการ
 ดำเนินการและบริหารจัดการในเรื่องพลังงานนั้น คือนโยบายการสร้าง
 พลังงานเสรีโดยให้เอกชนเข้ามาร่วม ซึ่งได้เริ่มเมื่อรัฐบาลที่แล้วและบัดนี้
 นโยบายดังกล่าวนี้ได้เริ่มค้นจัดหาบริษัทที่เข้ามาหรือไม่ หรือที่จริงเป็น
 นโยบายต่างหากอีกเรื่องหนึ่ง กรุณาได้ให้คำตอบในเรื่องนี้ด้วย

ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอมานโยบายสังคม ความจริง
 นโยบายสังคมของรัฐบาลนี้ได้ลดน้อยลงไปจากเดิม เพราะได้แยกนโยบาย

บางเรื่องออกไปเป็นนโยบายต่างหาก ทำให้มีนโยบายเดิม ๘ เรื่อง เป็น ๑๐ เรื่อง หรือเป็น ๑๐ ด้าน โดยแยกนโยบายด้านการศึกษา นโยบายด้านสิ่งแวดล้อมออกมาเป็นเรื่องต่างหาก แต่รัฐบาลนโยบายเดิมนั้นถือว่าสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทุกเรื่อง จึงอยู่ในเรื่องของหลาย ๆ เรื่อง นโยบายด้านสังคมปัจจุบันนี้ กระผมคิดว่าความจริงทุกเรื่องก็เป็นเรื่องที่ดี ก็เป็นเรื่องที่ไม่แตกต่างจากนโยบายทั้งหลายที่รัฐบาลในอดีตได้ทำมา แต่อย่างหนึ่งที่อยากจะย้ำ เพราะคิดว่าเป็นเรื่องจำเป็น ใครจะมองเป็นเรื่องเล็กก็ตามแต่กระผมคิดว่าในสภาพสังคมปัจจุบันนี้จำเป็นต้องย้ำอย่างยิ่ง คือการสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ของสถาบันศาสนาและส่งเสริมให้ประชาชนสนใจสาระคำสอนของศาสนา มากกว่าการมุ่งไปในทางวัตถุนิยมหรือถาวรวัตถุต่าง ๆ เพื่อประชาชนเข้าถึงหลักธรรมะและคำสอนของศาสนาโดยตรง และนำไปปฏิบัติเพื่อให้สังคมมีความสงบสุข ตรงนี้กระผมอยากจะย้ำว่าทุกศาสนามีคำสอนที่เป็นประโยชน์และสอนให้คนเป็นคนดี สอนให้คนทำดี เพื่อหวังผลได้ดี แต่ที่อยากจะย้ำเรื่องนี้เพราะว่าในสภาพการณ์ปัจจุบัน ความเชื่อเรื่องทำดีได้ดีออกจะสับสนเสียแล้วคนอาจจะเชื่อว่าไม่จริง เขาวงวนรุ่นใหม่อาจจะเห็นภาพอะไรก็อ้างขึ้นมาว่าเดิม อาจจะเถียงว่า ทำดีได้ดีไม่จริง โกงแล้วได้ดีจริง เรากลัวครับ ความเชื่ออย่างนั้นถ้าเกิดขึ้นในหมู่คนไทยและในหมู่เขาวงวนหรือในหมู่ผู้ที่มีศาสนาแล้วจะเป็นอันตรายอย่างยิ่งต่อความมั่นคงอย่างแท้จริงของประเทศ เพราะอย่างที่กราบเรียนแล้วว่า ความมั่นคงอย่างแท้จริงของประเทศนั้นไม่ใช่เรื่องของอาวุธยุทธโปกรณ์อย่างเดียว แต่หมายถึงความมั่นคงในสังคม ถ้าประชาชนของเรามีความเชื่อว่าทำดีได้ดี ยังปักใจเชื่ออยู่อย่างนี้ แม้ในทางปฏิบัติอาจจะมิชอบยกเว้นอยู่บ้างก็ตาม แต่ว่าถ้ายังปักใจเชื่ออยู่อย่างนี้ผมคิดว่าสังคมก็ยังคงมีความหวัง แต่เมื่อไรสังคมไม่เชื่อสิ่งเหล่านี้ สังคมเราก็จะหมดความหวัง จึงอยากจะย้ำเรื่องนี้ว่าผม

สนับสนุนเรื่องนี้และอยากให้ทำจริง ๆ และถ้ามีคำถามขึ้นมาก็ขอให้ถือว่าหลักการกับข้อเท็จจริงนั้นบางทีมีข้อยกเว้น แต่ขอให้เชื่อในหลักการว่าศาสนาทุกศาสนาสอนให้คนเป็นคนดีและถือว่าทำดียังได้คือผู้ ผมขอกราบเรียนเรื่องนี้ต่อท่านประธานเพื่อให้ผู้รับผิดชอบได้ตระหนักเห็นความสำคัญในเรื่องนี้ต่อไป

ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอมาทักทายนโยบายด้านสาธารณสุข ความจริงเรื่องนี้ก็เป็นเรื่องหนึ่งที่เราออกจะภาคภูมิใจที่งานด้านสาธารณสุขของเรานั้นมีความต่อเนื่องทำมา ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขของเราทุกคนก็ได้ทำหน้าที่อย่างน่าภาคภูมิใจ งานด้านสาธารณสุขนั้นที่จริงโดยทั่วไปก็ไม่ได้คิดแปลกแตกต่างหรือแปลกไปจากเดิมมากนัก ยังยอมรับความสำคัญของการณรงค์เผยแพร่ความรู้ในเรื่องต่าง ๆ เช่น ในเรื่องโรคเอดส์ (AIDS) ในเรื่องของสนับสนุนการสร้างระบบประกันสุขภาพการขยายสาธารณสุขมูลฐานในชนบท แต่มีเรื่องหนึ่งที่ออกจะเป็นเรื่องซึ่งกระผมแปลกใจ เรื่องนี้เป็นเรื่องอีกแล้วนั่นแหละครับว่า ไม่ทราบว่าหลงลืมหรือเจตนา เรื่องนี้ออกจะเป็นเรื่องใหญ่ มั่ง เอลูมันพิวพันอยู่กับรัฐมนตรีบางท่านก็เลยกลายเป็นปัญหา คือทั้งหมดนี้ได้พูดถึงกว้าง ๆ ไม่ต่างไปจากอดีตมากนัก เรื่องสาธารณสุขก็ให้ความสำคัญ เรื่องของการเฝ้าระวังตรวจสอบสิ่งแวดล้อมต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนก็ให้ความสำคัญ แต่ถ้าท่านประธานมีเวลาศึกษาจริง ๆ พวกกระผมขอกราบเรียนจริง ๆ ว่าอดหลับอดนอน อ่านเพื่อแยกแยะแต่ละเรื่องและดูว่าอะไรเพิ่มขึ้น อะไรดี อะไรไม่ดี อะไรขาดไปจริง ๆ ต้องใช้เวลามาก ไม่ได้อ่าน ๑ ชั่วโมง อย่างที่สมาชิกบางท่านคิดว่า เป็นสิ่งที่ทำได้ เรื่องของสาธารณสุขที่มันต่างไปมากและเป็นข้อที่อาจจะทำให้เกิดความข้องใจสงสัยอย่างแน่นอนก็คือ เรื่องของการณรงค์ให้ประชาชนตระหนักถึงโทษของการสูบบุหรี่ การดื่มสุรา การเสพสารเสพติด ตลอดจน

วัตถุประสงค์คือจิตและประสาท ผมว่าผมดูแล้วน่าจะครบท่านประธานที่เคารพ ไม่มีครับ ผมรู้สึกเห็นใจองค์กรเอกชน หน่วยงานสาธารณสุข รู้สึกเห็นใจ ศาสตราจารย์ นายแพทย์หทัย ศาสตราจารย์นายแพทย์ประกิต คนเหล่านี้และคณะได้ทำการรณรงค์ด้วยความเหนื่อยยาก ไม่มีอะไรตอบแทนเลย ไปสู้กับสหรัฐอเมริกาไม่ให้เอาบุหรี่มาขายในประเทศ สู้กันด้วยความเหนื่อยยากเพื่อให้คนของเราไม่สูบบุหรี่และทำงานได้ผลเมื่อ ๒ - ๓ วันที่ผ่านมานี้ องค์กรดังกล่าวนี้ ก็ได้ไปถวายโล่เกียรติคุณแก่ท่าน เจ้าคุณสมเด็จท่านปัญญานันทภิกขุ และพระพยอม เพราะถือว่าศาสนบุคคลที่กระผม เอย ได้มีส่วนช่วยรณรงค์ต่อต้านการสูบบุหรี่จริงอยู่การสูบบุหรี่เป็นสิทธิของบุคคล แต่ความเสียหายจากการสูบบุหรี่ไม่ใช่ เฉพาะสุขภาพของผู้สูบเท่านั้น คนที่อยู่ข้างเคียงก็ได้รับผล ยิ่งไปกว่านั้นก็คือว่า ผลที่เกิดขึ้นจากผู้สูบเอง ผู้เสพเองก่อให้เกิดอันตราย ต้องสูญเสียเงินปีหนึ่ง ๆ เพื่อรักษาเยียวยาคนเหล่านี้ ซึ่งคือภาษีของประชาชน ปีหนึ่งเป็นหมื่น ๆ ล้านบาท หรือหลายพันล้านบาท ถ้าหมื่นล้านบาทมากไป แต่ผลกระทบที่ตามมานั้นมากกว่าเป็นหมื่น ๆ ล้านบาท ท่านประธานที่เคารพ กระผมไม่เข้าใจว่าสิ่งเหล่านี้ท่านหลงลืม ตกหล่น มองกันด้วยเหตุผล เป็นไปได้หรือที่รัฐบาลจะไม่รณรงค์ต่อต้านการสูบบุหรี่ การต่อต้านการเสพยาเสพติด เป็นไปได้หรือครับ ขนาดจะตกหล่นโดยไม่เจตนา มองกันในแง่ดี แต่เช่นเดียวกัน ถ้าท่านไม่รณรงค์เรื่องนี้ฝ่ายค้านตำหนิตานไม่ได้เลย เพราะรัฐบาลไม่มีนโยบาย หรือเพราะพวกเราบางคนทำธุรกิจยาสูบ ประเทศไทยผูกขาดการผลิตบุหรี่ ท่านไม่มีสิทธิที่จะผลิตบุหรี่ในประเทศนี้ เพราะเราผูกขาด แต่ท่านรัฐมนตรีบางท่านมีธุรกิจผลิตบุหรี่ที่ประเทศลาว ท่านประธานครับ ผมไม่มองในแง่ร้าย แต่บังเอิญนโยบายกับอันตรายของประเทศมันสวนทางกันครับ ผมเรียกรื่องนี้ ผมเรียกรื่องไม่ใช่ เพื่อกระผมเอง แต่เพื่อคนในชาติ เรียกรื่องเพื่อองค์กรทั้งหลายที่เขาทำงานเพื่อชาติ เขาไม่ได้อะไร

ขึ้นมา เรียกร้องกับความเหนื่อยยากที่พวกเราไปทำกันมาในสหรัฐอเมริกาไม่ให้เอาบุหรีต่างชาติเข้ามาขายอย่างสะดวก ผมขอให้รัฐบาลถึงไม่มีนโยบาย ขอให้ตระหนักถึงความสำคัญของเรื่องนี้ แล้วอย่าได้คิดประโยชน์ของพวกท่านทั้งหลายมากไปกว่าประโยชน์ของพี่น้องประชาชน มันจะไม่ตรงกับคำพูดที่ท่านนายกฯ ได้กล่าว หรือนโยบายที่ท่านนายกฯ ได้พูดถึงเมื่อสักครู่นี้ ท่านประธานที่เคารพ นโยบายด้านแรงงานและสวัสดิการสังคม ความจริงนโยบายทั้งหมดที่เขียนมาดีครับ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมได้เกิดขึ้นเมื่อรัฐบาลที่แล้ว ท่านรองนายกฯ พลเอก ชวลิต ได้มีส่วนสำคัญอย่างยิ่ง ผลักดันเรื่องนี้ให้เกิดขึ้น บัดนี้พรรคท่านเองก็มารับผิดชอบอีก ผมก็ตั้งใจที่จะได้ทำงานสานต่อให้กระทรวงดังกล่าวนี้ ซึ่งเป็นความหวังที่จะเป็นกระทรวงตัวอย่าง เราพิจารณาตั้งกระทรวงนี้ด้วยความหวังว่า เราจะตั้งกระทรวงใหม่ที่เป็นตัวอย่างไม่ให้มีกำลังข้าราชการมากเกินไป เราสู้กันด้วยความเหนื่อยยากเพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายนี้ เพื่อให้เป็นกระทรวงตัวอย่างว่าไม่ใช่ตั้งกระทรวงขึ้นมาเพื่อบรรจุคนเหลือล้น แต่ให้เป็นกระทรวงตัวอย่างเพื่อให้ไม่มีข้าราชการมากเกินไป แต่ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพด้วยเครื่องมือที่ทันสมัย กรุณาอย่าเปลี่ยนแนวไปนะครับ แต่ที่อยากจะกราบเรียนเสริมในสิ่งที่ท่านจะพูดต่อไปก็คือว่า รัฐบาลที่แล้วได้อนุมัติให้ตั้ง เงินกองทุนขึ้นมาก้อนหนึ่ง เพื่อช่วยพี่น้องผู้ใช้แรงงาน พี่น้องผู้ใช้แรงงานของเราก็มีปัญหาเช่นเดียวกับพี่น้องเกษตรกร คือมีฐานะที่รายได้ต่ำในบางอาชีพบางประเภท ต้องกู้ยืมเงินจากนายทุนนอกระบบและเสียดอกเบี้ยสูง เราจึงอนุมัติเมื่อรัฐบาลที่แล้ว เมื่อตอนรัฐมนตรีมหาดไทยมาเป็นรัฐมนตรี ได้อนุมัติไปเรียบร้อยแล้ว ให้มีกองทุนขึ้นมาก้อนหนึ่ง ให้ผู้ใช้แรงงานมีสิทธิกู้ยืมในอัตราดอกเบี้ยต่ำ เพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาชีวิตของเขา บังเอิญในนโยบายนี้ไม่มีเลขนะครับ อย่างไรก็ตามนโยบายดังกล่าวนี้ไม่ได้ผ่านไปแล้ว ผมเกรงว่ารัฐบาลจะไม่ทำต่อ เพราะถ้า

ไม่ทำต่อก็ไม่คิด เพราะไม่ขัดต่อนโยบายที่ฝากเรื่องนี้ เพราะที่น้องผู้ใช้
 แรงงานนั้นคือกลุ่มคนที่มากเป็นอันดับ ๒ รองจากกลุ่มที่น้องเกษรกร และก็มี
 ฐานะเป็นกลุ่ม ซึ่งแม้ว่ารายได้โดยทั่วไปจะดีกว่าเกษรกร แต่ก็ไม่น้อย
 ที่เดียวที่มีฐานะรายได้ต่ำ แล้วก็มีปัญหาการกู้ยืมเงินนอกระบบ ซึ่งเป็นปัญหา
 ที่คนที่อยู่ใกล้ชิดคนเหล่านี้จะรู้ปัญหาอย่างนี้ดี ท่านประธานที่เคารพ บังเอิญ
 รัฐบาลได้แยกนโยบายสังคมของรัฐบาลที่แล้ว เรื่องการศึกษาไปเป็นนโยบาย
 ต่างหากขึ้นมา ซึ่งก็ไม่คิดตกใจอะไร ในนโยบายการศึกษานั้นได้เขียนเอาไว้
 ละเอียดพอสมควร มีเรื่องบางเรื่องที่ไม่แน่ใจปรัชญาความคิดของผู้เขียน
 นโยบายที่ขอความกรุณาได้ช่วยตอบ คือในนโยบาย เรื่องการศึกษาในเรื่อง
 ที่ ๖ นั้น ได้พูดถึงการขยายการศึกษาภาคบังคับจาก ๖ ปี เป็น ๘ ปี ให้
 ทั่วถึงทั้งในและนอกระบบโรงเรียน และมีเป้าหมายขยายการศึกษาภาคบังคับ
 ให้ถึง ๑๒ ปีโดยเร็ว ถึง ๑๒ ปีโดยเร็ว พร้อมทั้งจัดสวัสดิการการศึกษาและ
 สวัสดิการอื่น ๆ ที่จำเป็นให้แก่นักเรียน ท่านประธานที่เคารพ ผมออกจะ
 สนใจเรื่องนี้เป็นพิเศษ เพราะผมถือว่าหัวใจของการพัฒนาประเทศนั่นคือการ
 พัฒนาคณะ รัฐบาลที่แล้วถึงได้ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้มากเป็นพิเศษ และเป็น
 การเปลี่ยนแปลงโฉมหน้าของประเทศไทยก็ว่าได้ ที่เราได้ทุ่มให้กับเรื่องการ
 ศึกษามาก เพราะเข้าใจหัวอกชาวบ้านเหมือนอย่างพวกเรา ซึ่งยากที่คนที่
 อยู่ในระดับหนึ่งจะเข้าใจเรื่องของการศึกษาที่จะต้องกราบเรียนท่านประธาน
 กรุณาให้ความกระจ่าง คือการขยายการศึกษาภาคบังคับจาก ๖ ปี เป็น ๘ ปี
 อันนี้ก็ตรงกับนโยบายที่แล้วครับ นโยบายรัฐบาลที่แล้วคือจะทำในปีการ
 ศึกษาหน้า แต่รัฐบาลชุดนี้มาเขียนว่าจัดการศึกษาภาคบังคับจาก ๖ ปี เป็น
 ๘ ปี ให้ทั่วถึงทั้งในและนอกระบบโรงเรียนปีไหนครับ จะเริ่มปีหน้าอย่างไร
 จัดทำรัฐบาลที่แล้วหรือจะเริ่มปีนี้ หรือหลังจากนั้น มีประเด็นที่ ๑ ผมเห็นด้วย
 ครับเรื่องภาคบังคับ ๘ ปี แต่ภาคบังคับ ๑๒ ปี โดยเร็ว ท่านประธาน

กระทบขอให้ความเห็นเรื่องนี้คิดหนึ่งนะครับ กระทบเคยเป็นรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงศึกษาธิการ ความเคยเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการนั้น
 ไม่ได้เป็นเครื่องหมายหรือไม่ได้เป็นข้อรับรองว่าจะรู้เรื่องการศึกษา เพียง
 แต่สนใจเรื่องการศึกษา ใครจะอยู่กระทรวงไหน ก็ไม่ได้หมายความว่าคนนั้น
 จะรู้เรื่องดีกว่าคนอื่น กระทบก็เช่นเดียวกันไม่ได้รู้ดีกว่านักการศึกษา แต่
 สนใจเรื่องอย่างนี้ เพราะรู้ว่าเรามาจากชาวบ้านเราเป็นผู้เป็นคนกับเขาได้
 เพราะบังเอิญเราได้เรียนหนังสือ ไม่อย่างนั้นเราก็ไม่มีโอกาส ถึงพยายาม
 ทำทุกอย่างให้เด็กไทยทั้งหลาย โดยเฉพาะลูกชาวบ้านได้มีโอกาสอย่างที่เรา
 ได้มี ถึงได้ทุ่มเทชีวิตจิตใจให้กับเรื่องนี้ แต่กระทบเข้าใจว่าเท่าที่ศึกษามา
 แม้จะไม่ได้เป็นนักการศึกษาประเทศต่าง ๆ ในโลกนี้ส่วนใหญ่มีภาคการศึกษา
 ภาคบังคับจริง แต่ไม่ทั้งหมดหรอกครับ ประเทศบางประเทศเขาไม่บังคับ
 เขาถือว่าทุกคนต้องเรียนโดยอัตโนมัติอยู่แล้ว ในประเทศทั้งหลายที่มีการ
 กำหนดภาคบังคับนั้นส่วนใหญ่ ๘ ปีครับ ๑๒ ปีนั้นได้พยายามถามสภาการศึกษา
 ว่ายกตัวอย่างมาสักประเทศหนึ่ง ๑๒ ปี จนบัดนี้ยังไม่มีการตอบ มีแต่ว่ายุโรป
 ยุโรปหลายประเทศหรือบางประเทศกำหนดอายุครับ ว่าถ้าคุณอายุไม่เกิน
 อย่างนี้ควรจะเรียนยังต้องเรียนอยู่ เช่น ไม่เกิน ๑๕ ปี ไม่เกิน ๑๖ ปี ต้อง
 อยู่ในโรงเรียน แต่ไม่ได้บังคับว่าคุณจะต้องเรียนจบชั้นนั้นชั้นนี้ แต่ส่วนใหญ่
 บังคับ ๖ ปี หรือไม่เกิน ๘ ปี แม้กระทั่งประเทศเพื่อนบ้านเราหลายประเทศ
 ก็ยังไม่สามารถกำหนดภาคบังคับ ๘ ปีได้ ประเทศที่พัฒนาแล้วบางประเทศ
 ก็ไม่บังคับ ๘ ปี จึงต้องกราบเรียนถามว่าที่เขียน เพื่อจะแสดงให้เห็นว่า
 รัฐบาลสนับสนุนการศึกษาให้สูง คือถ้าเขียนโดยไม่เข้าใจ คือถ้าเขียนโดย
 ไม่เข้าใจปรัชญาการศึกษา อาจจะมีรัฐบาลต่อไปว่า จะกำหนดภาคบังคับให้
 ถึงมหาวิทยาลัย ถ้าไม่เข้าใจปรัชญาการศึกษา คำว่า ภาคบังคับคือ รัฐบาล
 ต้องรับผิดชอบให้ทุกคนได้เรียน ถ้าเราอยู่ตรงนี้ เราเติบโตอยู่ในกรุงเทพฯ

เราสัมผัสชีวิตอยู่ที่รอดคิด เราไม่เข้าใจบ้านเมืองที่ไกลความเจริญที่ไกลจากรอดคิด ท่านจะไม่เข้าใจชีวิตว่าคนที่เรียนแค่ ป. ๖ ยากเช่นอย่างไร ยากเช่นทั้งผู้เรียนและรัฐบาล รัฐบาลนี้ก็ได้เงินหรือครบ แต่ก็ได้ร่ำรวยถึงขนาดทำให้ทุกคนได้เรียนภาคบังคับ ๖ ปี ขณะนี้ ๖ ปีก็ไม่ใช่ได้ร้อยทั้งร้อย ยังมีปัญหาเด็กจนจัด ปัญหาเด็กที่ตามพ่อแม่ มีปัญหาที่เด็กอยู่ห่างไกล เด็กชาวเขาที่อยู่บนเขา ท่านคิดว่าคนเหล่านั้นเรียนจบ ป. ๖ หรือเปล่า เปล่าครับ รัฐบาลทำไมไม่ตั้งโรงเรียน รัฐบาลก็ไม่มีความสามารถที่จะไปตั้งโรงเรียนบนยอดเขาได้ทุกยอดเขา รัฐบาลไม่รวยถึงขนาดนั้น ขอให้เข้าใจตัวเองก็โชคดีที่มีพระราชดำริจากสมเด็จพระเจ้า สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีที่ท่านให้ ต.ช.ด. ไปดูแลมาหลายปีที่ผ่านมาสิ่งที่ ส.ป.ช. หรือการประดมทำไม่ได้ ดำรงตระเวนชายแดนก็ไปทำให้ สร้างโรงเรียนแล้วก็สอนให้คุณภาพอาจจะไม่เท่ากับของฝ่าย ส.ป.ช. หรือเทศบาล แต่ว่าเด็กได้เรียนตรงนั้นก็ไม่ได้ตำหนิรัฐบาลในอดีต แต่เพราะข้อจำกัดว่าไม่มีรัฐบาลไหนรวยถึงขนาดที่จะไปสร้างโรงเรียนทุกยอดเขา แม้กระทั่งประเทศที่พัฒนาแล้วก็ทำไม่ได้ โรงเรียน ๑ หลัง คิดดูว่าก็ล้านบาท การจ้างคนไปสอนนั้น ความผูกพันข้าราชการต่อคนต่อปี บรรจุแต่ละคนนั้นเป็นอย่างไร อันนี้คือข้อจำกัดคนที่ทำงานเท่านั้นจึงเข้าใจถึงเหล่านี้ ผมจึงไม่ได้ตำหนิ จึงอยากจะกราบเรียนว่า การเขียนภาคบังคับ ๑๒ ปีนั้นคิดดูดีแล้วหรือ ถ้าทุกคนเรียน ๑๒ ปี ดีครับ แต่ท่านไม่เปิดโอกาสในช่วงระหว่างมัธยมต้นกับจะต่อไปถึงมหาวิทยาลัย ช่วงนั้นคือช่วงมัธยมปลาย ท่านไม่ให้คนเลือกเลยหรือครับ ท่านจะบังคับให้คนเรียน ม. ๔ ม. ๕ ม. ๖ ทุกคนหรือครับ ท่านไม่ให้เขาเลือกเรียน ปวช. หรือครับ ท่านไม่ให้เขาเลือกทำอาชีพหรือครับ ประเทศเราประสบปัญหาอะไรขณะนี้ เราขาดแคลนกำลังคนสายวิชาชีพในระดับกลางระดับ ปวช. ปวส. มากที่สุด ถ้าเราขึ้นนโยบายอย่างนี้ ทุกคนเรียนจบ

ป. ๖ แล้วเรียน ม. ๑ ถึง ม. ๓ แล้วเรียน ม. ๔ ม. ๕ ม. ๖ คนจบ ม. ๖ ไม่มีใครย้อนกลับมาเรียน ปวช. แล้วครับ ทุกคนอยากเข้ามหาวิทยาลัย แล้วสอบไม่ได้ก็เข้ามหาวิทยาลัยเปิด ผมคิดว่าเป้าหมายท่านเจดนาถี อยากเห็นคนไทยทุกคนเรียนจบ ม. ๖ แต่ท่านไม่เข้าใจปรัชญาที่แท้จริง และไม่เข้าใจความเป็นจริงของโลก ของชีวิต ของคน ภาคบังคับคือการให้เขาเรียน รัฐบาลต้องออกทุกบาททุกสตางค์ แค่ ๕ ปีก็ยังมีปัญหา ทุกคนอยากจะทำ รัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการทุกคนที่ผ่านมา ตั้งแต่ผมเป็นต้นมาอยากทำ ๕ ปี แต่รู้ข้อจำกัด ถึงเร่งให้เรียนต่อสูงขึ้น ๆ แต่ไม่เขียนบังคับ เพราะรู้ว่าบังคับก็ยังไม่ไหว คนที่ซื้อสัตย์ต่อตัวเอง รู้ว่าอะไรทำไม่ได้ก็อย่าเขียนหลอกประชาชน ทูกรัฐมนตรีทุกคนเมื่อเข้าไปฟัง เข้าไปรู้ปัญหา แล้วก็บอกว่าถ้าอย่างนั้นเขียนเป้าหมายไว้ แต่ไม่ทำ บัดนี้ ๕ ปียังทำไม่ได้ แล้วท่านจะเร่งทำ ๑๒ ปีโดยเร็ว เร็วต้องหมายถึงรัฐบาลชุดนี้ เร็วเป็นรัฐบาลชุดอื่นไม่ได้เลย เพราะการเขียนนโยบายเพื่อรัฐบาลชุดอื่นเป็นเรื่องไม่ถูกต้อง เพราะฉะนั้นไม่เกิน ๔ ปี ภาคบังคับ ๑๒ ปี ท่านทำได้หรือครับ ท่านรวยพอหรือครับ ท่านมีกำลังคนพอหรือครับ ผมไม่อยากจะร่ำรวยคนเดียว เราต้องย้อนกลับมาอยู่โลกของความเป็นจริง ผมไม่ตำหนิด่าท่านทำอะไรไม่ได้ในโลกของความเป็นจริง แต่ถ้าท่านเขียนแล้วท่านทำไม่ได้ ท่านหลอกหลวงประชาชน เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ขอได้โปรดทบทวน ผมไม่มีความรู้ว่าการศึกษา แต่ผมเข้าใจความเป็นจริงของโลก ผมรู้ว่าอะไรคือความเป็นจริง อะไรคือสิ่งที่เป็นไปได้ ผมรู้ข้อจำกัดของประเทศ ผมรู้ว่าเราบังคับอะไรทุกอย่างไม่ได้ ประชาชนอยากได้โรงเรียนมัธยมทุกตำบล แต่เราทำไม่ได้ครับ เราไม่รวยพอ ประชาชนอยากมีมหาวิทยาลัย ศ.ศ. ในทีนี้อยากมีมหาวิทยาลัยในจังหวัดตัวเองทุกคน แต่ทำไม่ได้ครับ ประเทศไม่รวยถึงขนาดนั้น แล้วประเทศไหนในโลกก็ทำไม่ได้ เพราะฉะนั้นขอให้อยู่กับความเป็นจริง อยู่ใน

โลกของความเป็นจริง การบังคับคือรัฐบาลต้องรับผิดชอบ ต้องออกเงินทุกบาท ต้องจ้างคนมาสอน ต้องมีโรงเรียน ถ้าไม่สร้างโรงเรียนให้เขา เขาเรียนไม่ได้ รัฐบาลต้องรับผิดชอบ นี่ก็ภาคบังคับ ท่านประธานที่เคารพ ผมหวังอย่างอึ่งว่าจะเข้าใจ เรื่องนี้ดีขึ้นและจะทำให้ไม่มีปัญหาต่อประเทศของเรา ผมไม่อยากให้งานดี ๆ ที่เราทำมาต้องเสียหายกับนโยบายที่ไม่เข้าใจความเป็นจริงของประเทศตัวเอง นโยบาย ๖.๓ จัดหาทุนการศึกษาและจัดให้มีกองทุนสวัสดิการการเงินแก่นักเรียน นักศึกษา ที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ ให้มีโอกาสศึกษาต่อไปในระดับสูงขึ้น ผมกราบเรียนท่านประธานในเรื่องนี้ ถ้าในหลักการกระผมเห็นด้วย เพราะนี่คือนโยบายของพวกเรา ผมขอขอบคุณรัฐบาลที่เอาความคิดมาใส่ในนโยบาย ผมรู้ว่าถ้าเราไม่คิดเรื่องนี้จะไม่เกิดนโยบายนี้ขึ้นมา แต่อยากจะกราบเรียนว่าเรื่องนี้เชื่อมโยงกับนโยบายด้านแรงงาน นโยบายที่บอกว่าจะเชื่อมโยงนั้นเพราะมีนโยบายอยู่ ๓ นโยบาย ที่กำหนดเพื่อพัฒนาทรัพยากรบุคคล นักเรียนครูบ่ม เน้นอนเรามาองในแง่ของการเรียนในระบบโรงเรียน แต่มีคนกลุ่มหนึ่งซึ่งไม่อยู่ในระบบโรงเรียนทำงานแล้วในโรงงาน ในอุตสาหกรรมหรือในภาคธุรกิจภาคอื่น ๆ เป็นลูกจ้าง เป็นนักรบ เป็นการโรง หรือเป็นกรรมกรผู้ใช้แรงงาน คนเหล่านี้ไม่มีโอกาสเข้าระบบโรงเรียน อย่างดีก็ไประบบนอกโรงเรียน แต่ก็ทำได้ยาก รัฐบาลที่แล้วจึงได้กำหนดเป็นนโยบายให้กระทรวงแรงงานสวัสดิการสังคมพัฒนาฝีมือและออกนโยบายเมื่อตอนช่วงท้ายของรัฐบาล ให้อุตสาหกรรมตั้งสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานด้วยอุตสาหกรรมเอง โดยมีสิ่งสูงใจจากระบบภาณีสองพหุที่จะให้เขาทำของเขาเองได้ ผมกราบเรียนเรื่องนี้เพื่อเสริมว่า เราจะมองเฉพาะคนในระบบโรงเรียนไม่ได้ เราต้องมองคนนอกระบบโรงเรียนด้วย ผู้ใช้แรงงานด้วย ที่น้องผู้รับจ้าง ซึ่งไม่มีโอกาสได้เรียนด้วย ต้องสร้างโอกาสเป้าหมายก็คือโอกาส โอกาสที่จะต้องทำให้แก่คนของเราทุกคน ถ้าเรา

สามารถทำได้ ทั้งนี้ในนโยบายการจัดทุนการศึกษา ที่จะต้องกราบเรียนก็คือว่า นโยบายเรื่องนี้ที่รัฐบาลอนุมัติไปแล้ว และขณะนี้กฎหมายอยู่ที่กฎหมาย ก็น่าจะยกเลิกหมด แต่บังเอิญว่า เรื่องพัฒนาฝีมือแรงงานนั้นเสร็จไปก่อน กระทรวงศึกษาธิการได้ทำไปก่อนรัฐบาลจะหันวาระ นโยบายจัดงบประมาณหาทุนในเอกชนตั้งสถาบันการศึกษา โดยรัฐบาลให้เงินจากธนาคารแห่งประเทศไทย ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท และเงินจากธนาคารออมสิน ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท สมทบกับเงินของภาคเอกชนอีก ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท เป็น ๔๐,๐๐๐ ล้านบาท โดยเอา ๒ ส่วนนี้มาผสม คัดคอกเบี้ยจากธนาคารแห่งประเทศไทยที่เป็นศูนย์ และคอกเบี้ยจากธนาคารออมสินตามคอกเบี้ยที่เป็นจริงก็เท่ากับหารสอง คอกเบี้ยก็ไม่เกินร้อยละ ๗ หรือร้อยละ ๘ ต่อปี ให้เอกชนกู้ยืมเงินดังกล่าวนี้ ไปตั้งสถาบันการศึกษาที่มีคุณภาพ โดยมีข้อแม้ว่าต้องตั้งในภูมิภาค ไม่ใช่ในกรุงเทพฯ และปริมณฑล เป้าหมายก็คือแก้ปัญหาความแออัดในกรุงเทพฯ และต้องการให้บ้านนอกมีโรงเรียน มีสถาบันการศึกษาที่มีคุณภาพ นโยบายดังกล่าวนี้ได้ผ่านไปแล้ว ไม่ต้องไปหวังรัฐบาล รัฐบาลชุดนี้มีหน้าที่คือทำต่อเท่านั้นเอง แต่รัฐบาลชุดก่อนได้ทำไปแล้ว แต่นโยบายกองทุนการศึกษาที่ท่านเขียนมานี้ ผมกราบเรียนว่าผมเห็นด้วย แต่อยากกราบเรียนว่า ผมไม่ทราบว่ามีผู้เขียนเข้าใจเรื่องนี้ตรงกันหรือไม่ คือกองทุนการศึกษาสำหรับให้นักเรียนกู้ยืมนั้น จะโยงมาถึงนโยบายภาคบังคับ ๑๒ ปีของท่าน คือนโยบายเดิมที่คิดเรื่องนี้ก็คือว่า เมื่อคนจบ ม. ๓ ใครเรียน ม. ๔ หรือใครเรียน ปวช. ปวช. หลักสูตร ๓ ปี แต่ถ้าไม่เข้าสายวิชาชีพ ปวช. ไปเรียน ม. ๔ ม. ๕ ม. ๖ ก่อนเข้ามหาวิทยาลัย เราจะเริ่มให้เงินกู้ยืมเพื่อเรียนแก่ผู้ที่ไม่มีความรู้ ร่ำรวยพอที่จะเรียนต่อได้ให้กู้ยืมตั้งแต่ ม. ๔ หรือ ปวช. เป็นต้นไป แต่ถ้าหากว่าท่านใช้ภาคบังคับ ๑๒ ปี คนเรียน ม. ๔ ไม่ต้องกู้ยืม ไม่มีสิทธิกู้ยืม เพราะภาคบังคับรัฐบาลต้องออกทุกบาททุกสตางค์ ครบนี้จึงต้องทำความเข้าใจ

เข้าใจว่า ระหว่างในข้อ ๖.๒ กับข้อ ๖.๓ จะต้องโยงกันด้วย นโยบายการ
 กู้ยืมของรัฐบาลเดิมก็คือว่า จะจัดตั้งกองทุนขึ้นมาก้อนหนึ่ง ซึ่งในงบประมาณปี
 ๒๕๓๕ ที่รัฐบาลชุดนี้จะนำไปปรับปรุงนั้นได้ตั้งไว้แล้วประมาณ ๔,๐๐๐ กว่า
 ล้านบาท ในปีแรกโดยปีการศึกษาหน้าจะเริ่มคัดเด็กที่เรียนดีแต่ไม่มีเงิน เข้า
 สูระบบการกู้ยืมเงินกู้ได้ทั้งหมด ในการใช้จ่ายเพื่อการเรียน ไม่ได้กู้แบบ
 เล็ก ๆ น้อย ๆ กู้ชนิดที่พ่อแม่ไม่ต้องออกเลขแม้แต่บาทเดียวจนเรียนจบ
 มหาวิทยาลัย ระหว่างเรียนไม่ต้องใช้เงินคืน จนจบแล้วเว้นเวลาให้ ๒ ปี
 ถือว่าหางานทำ อย่างเข้าปีที่ ๓ จึงค่อยผ่อนคืน ให้เวลาผ่อนคืน ๑๕ ปี ใน
 ระหว่างผ่อนคืนคิดดอกเบี้ยร้อยละ ๑ ต่อปี ความตั้งใจก็คือว่ารัฐบาลขาดทุน
 แต่ความตั้งใจก็คือการสร้างโอกาสให้คนในชาติ เราได้ใช้เวลาติดตามศึกษา
 ปัญหาที่อยู่ เป็นปี ผมมอบหมายให้รัฐมนตรีคลังศึกษา เรื่องนี้ร่วมกับทบวงและ
 กระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมเป็นปี ได้
 คำตอบที่ชัดเจนออกมา เป็นนโยบาย ที่เน้นนโยบายที่ท่านเขียนมาดังกล่าวนี้
 กระผมไม่ทราบว่า เป้าหมายที่ท่านทำนั้นตรงกับที่เราได้ศึกษาและทำไปหรือไม่
 ประการที่ ๑ ความต้องการที่ท่านตั้งมานั้นสามารถบอกได้ไหมครับว่าจะเริ่ม
 จากปีการศึกษาไหน การกู้ยืมนั้นเงื่อนไขให้อย่างไร ตั้งแต่ระดับไหนเป็น
 ต้นไป อันนี้ต้องขอคำตอบ เพราะผมคิดว่าประชาชนพึงอยู่ เขาต้องการรู้ว่า
 ถ้าจะจัดกองทุนกู้ยืมแก่นักเรียน จะเริ่มปีการศึกษาไหน พ่อแม่เด็กจะได้
 เตรียมตัวได้ และต้องให้เงื่อนไขชัดเจนกับเขาว่า ให้อายุคุณสมบัติอย่างไร
 ภายใต้อายุอย่างไร สิ่งนี้ขอกราบเรียนว่าเราเห็นด้วย เพราะสอดคล้อง
 กับที่เราทำมาแล้ว แล้วก็จะมีความต่อเนื่อง แต่ว่าต้องการคำตอบ เพราะ
 รัฐบาลที่แล้วก็จัดตั้งงบประมาณไว้ปีแรก ๔,๐๐๐ กว่าล้านบาท ไม่ทราบว่า
 งบส่วนนี้รัฐบาลยังผูกพันอย่างไร เรื่องของการศึกษานั้น ผมกราบเรียน
 แล้วว่าเป็น เรื่องที่เราให้ความสนใจ เป็นเรื่องที่เราหวังที่จะเห็นบ้านเมือง

เปลี่ยนแปลงด้วยการพัฒนาคุณภาพคน เพราะฉะนั้นความจำเป็นที่ต้องให้โอกาสคนนั้นจึงเป็นสิ่งที่จะต้องทำทุกวิถีทางครับท่านประธานที่เคารพ เราจึงสนับสนุนในเรื่องนี้ทุกวิถีทางเท่าที่เราสามารถจะทำได้ เพียงแค่อยากจะให้เข้าใจปรัชญาและความหมายของการศึกษาอย่างแท้จริง ไม่อยากให้ทำอะไรเพียงเพื่อเสมือนหนึ่งว่ารัฐบาลก่อนสภาพบังคับ ๕ ปี รัฐบาลชุดนี้เก่งกว่าเป็น ๑๒ ปี ซึ่งถ้าหวังผลเพียงแค่นั้น เป้าหมายที่เราต้องการสร้างโอกาสนั้นจะเสียไปเลย

ท่านประธานที่เคารพ มินโนบายต่อไป คือนโยบายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งรัฐบาลเดิมนั้นรวมอยู่ในเรื่องหลายเรื่อง เพราะถือว่าสิ่งแวดล้อมนั้นรวมอยู่ในหลายเรื่อง ความจริงทั้งหมดนี้กระทบกราบเรียนว่ากระทบไม่มีประเด็นใดที่จะคัดค้านหรือจะไม่เห็นด้วยกับนโยบายเพียงแต่กราบเรียนว่า ที่จริงต้องถือว่ารัฐบาลนี้โชคคินะครับ เพราะที่จริงรัฐบาล ๒ ชุดที่ผ่านมา ได้ทำเรื่องนี้ไว้ให้สมบูรณ์พอสมควร รัฐบาลท่านนายกฯ อานันท์ ได้แก้ไขกฎหมาย กฎหมายก็ยังไม่สมบูรณ์ทีเดียว แต่ว่าดีขึ้นกว่าเดิม รัฐบาลของกรมเองได้ทำต่อเนื่องให้ ความขัดแย้งระหว่างหน่วยงานทั้งหลายเราได้แก้ไขให้หมดแล้ว ผมคิดว่ารัฐมนตรีกระทรวงวิทยาศาสตร์จะสามารถทำงานต่อได้อย่างสมบูรณ์ งานสิ่งแวดล้อมนั้นเป็นงานที่ต้องทำต่อเนื่องอย่าไปคิดอิสระ เหมือนงานจราจรต้องทำต่อเนื่อง มิฉะนั้นไม่สำเร็จ เรื่องของสิ่งแวดล้อมที่จะเสริมให้ก็คือว่า บัดนี้รัฐบาลได้จัดตั้งองค์กรจัดการน้ำเสียให้เรียบร้อยแล้ว ท่านรัฐมนตรีกระทรวงวิทยาศาสตร์ ได้เป็นผู้รับผิดชอบติดต่อกันมา ๒ ท่าน และได้ผ่านไปในช่วงท้ายของรัฐบาล องค์กรจัดการน้ำเสียดังกล่าวนั้น จะเป็นองค์กรซึ่งเข้ามารับผิดชอบสอดคล้องกับที่ท่านเขียนนโยบายผู้ก่อมลภาวะเป็นผู้จ่าย ท่านเขียนอย่างนี้ ท่านทำไม่ได้หรอกครับ ถ้าไม่เข้าใจกระบวนการองค์กรที่จะเข้ามารับผิดชอบ เพราะการ

ที่จะเขียนอย่างนี้ให้ผู้ออกว่าเป็นผู้จ่ายได้ จะต้องมืองค์กรหนึ่งขึ้นมาดูแล มิฉะนั้นไม่มีคนมาดูแลและไม่มีใครมารับผิดชอบในเรื่องนี้ เรื่องนี้จะเกิดความ เป็นธรรมขึ้น และจะสอดคล้องกับความเป็นจริงว่าใครสร้างปัญหา คนนั้นต้อง รับผิดชอบ ผมกราบเรียนท่านประธาน เพื่อให้ท่านรัฐมนตรีกระทรวง วิทยาศาสตร์ คุณชิ่งพันธ์ ได้รับทราบและได้สานต่องานนี้ เพราะรัฐบาลที่แล้ว ได้ทุ่มงบประมาณไปมหาศาลเพื่อแก้ปัญหา การแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อม การแก้ ปัญหามลภาวะเรื่องน้ำเสียในกรุงเทพมหานคร รัฐบาลได้เจียดงบประมาณให้ กับ กทม. มหาศาลเลยครับ เพื่อแก้ปัญหานี้ให้ได้ในระยะเวลาดังกล่าวไปนี้ แต่เรื่องเหล่านี้จะไม่สำเร็จภายในปีเดียว ผมคิดว่าอาจจะไม่สำเร็จในรัฐบาล ชุดนี้ด้วยซ้ำ แต่ว่าถ้าท่านทำต่อเนื่องโดยไม่ละเลย แล้วก็มองเห็นความ จำเป็นที่ต้องทำต่อเนื่อง และเห็นความจำเป็นที่ต้องแก้ปัญหาในความเป็นจริง ผมเชื่อว่าการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมจะดีขึ้น ความขัดแย้งระหว่างหน่วยงาน ของรัฐเอง รัฐบาลผมแก้ไขหมดแล้วครับ เดิมนั้นกระทรวงวิทยาศาสตร์ กระทรวงมหาดไทย ขัดแย้งกันอย่างรุนแรงมาก ต่างคนต่างก็อยากทำ ซึ่งก็ เป็นความหวังดี แต่ว่าบัดนี้เราได้แก้จุดนี้ให้ โดยแยกให้ว่าใครจะรับผิดชอบ ส่วนไหนให้ทั้งหมดเรียบร้อยแล้ว ผมกราบเรียนท่านประธานเพื่อจะ เสร็จ แล้วก็ได้ให้ท่านรัฐมนตรีกระทรวงวิทยาศาสตร์คนใหม่ได้เข้าใจสิ่งเหล่านี้ และได้ทำงานต่ออย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

นโยบายที่ ๕ คือนโยบายกระจายรายได้และความเจริญไปสู่ ภูมิภาค ความจริงนโยบายนี้ได้เอามาอยู่ในตอนท้าย รัฐบาลที่แล้วก็ถือนโยบายนี้เป็นนโยบายที่สำคัญที่สุดอันหนึ่ง เพราะมองปัญหาการแก้ปัญหา ประเทศโยงโยกันทุกระดับ เราถือว่าปัญหาของกรุงเทพมหานคร จะโยงโย กับปัญหาของภูมิภาค เราจะแก้ปัญหาจุดใดจุดหนึ่ง โดยไม่ให้ความสำคัญกับจุด อื่นไม่ได้ เราจะมองปัญหารถติด โดยไม่สนใจพี่น้องประชาชนบ้านนอกไม่ได้

เพราะคนในกรุงเทพมหานครนั้น ที่มากทุกวันนี่ไม่ใช่เพราะอัตราเกิดสูงกว่าที่อื่น อัตราเพิ่มที่นี่สูงกว่าที่อื่นก็จริง แต่ไม่ใช่เพราะเกิดมากกว่าที่อื่น อัตราเกิดนั้นที่จริงก็ไม่เกินร้อยละ ๑.๐๘ แต่ว่าที่เพิ่มมากเพราะคนอพยพ และคนเหล่านั้นอพยพด้วยเหตุผลของเขาที่ต้องยอมรับ เขามาหาสิ่งที่คิดว่า ท่านประธานคงจำได้ กระผมยกตัวอย่างเสมอว่าเขามาเรียนหนังสือ เพราะมีที่เรียนมากกว่า คิดว่า เขามาหางานทำ เพราะอุตสาหกรรมอยู่แถวนี้ เขามารักษาตัว เพราะโรงพยาบาลและหมอที่ดีที่สุดอยู่ที่นี้ เขามาขอทาน เพราะที่นี่ขอได้มากกว่า ถึงแม้เขาจะต้องอยู่ในที่ชุมชนแออัดหรือสลัม แต่ก็ดีกว่าที่เขาอยู่ที่ไหน รัฐบาลที่แล้วจึงถือว่าเรื่องนี้คือหัวใจ ก็ต้องสร้างความเจริญที่บ้านนอกให้ได้ ต้องกระจายสิ่งที่เขาไม่มีให้เขาให้ได้ เราจะเขียนกฎหมายห้ามให้เขาไม่ให้เข้ากรุงเทพฯ เราทำไม่ได้ ประเทศประชาธิปไตยนั้นจะห้ามคนเข้าเมืองหลวงไม่ได้ แต่เราจะสร้างความเจริญเฉพาะที่เดียว แล้วเราจะไม่ให้เขาเข้ามาที่นี่โดยให้คนกลุ่มเดียวได้รับความเจริญ มันไม่เป็นธรรมกับเขา เราจึงมุ่งเรื่องความเจริญไปสู่ภูมิภาค เราทำทุกอย่างเพื่อให้ชนบทดีขึ้น เราทำให้อุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นโดยสร้างเขต ๓ ให้สิ่งจูงใจพิเศษกับผู้ลงทุนในเขต ๓ เพื่อเขาทำงานที่นั่น ไม่ต้องมาทำงานที่นี่แล้ว คนในกรุงเทพฯ จะไม่หนาแน่น เราสร้างโรงเรียนให้มากขึ้น ขยายมหาวิทยาลัยมากขึ้น กระผมคิดว่ากระผมกับท่านรัฐมนตรีวิดิ โพรสค์ เท่านั้นกับทบวงมหาวิทยาลัยซึ่งได้สนองนโยบายอย่างคิอิ่ง ได้ขยายวิทยาเขตออกไปถึง ๑๑ แห่ง ซึ่งจะทำให้พี่น้องของเราในต่างจังหวัดได้ถูกใจหลายเรียนในต่างจังหวัดมากขึ้น ท่านประธานที่เคารพ กระผมสนับสนุนนโยบายกระจายความเจริญ แต่ผมอยากให้มองปัญหาให้ตรง กระผมไม่ต้องการเขียนนโยบายเป็นไปตามกระแสเพื่อเอาใจคนที่ใดที่หนึ่ง อยากให้มองเห็นปัญหาตรงกันว่าปัญหาทุกเรื่อง โยงใยกัน ไม่มีความสำคัญเฉพาะตัวของมันเอง

ถ้าเราไม่แก้ปัญหานวนบท กรุงเทพฯ ก็แก้ปัญหานี้ไม่ได้ ถ้าเราทำอย่างอดีต มุ่งพัฒนาที่นี้แล้วละเลยบ้านนอก กรุงเทพฯ จะแออัดยัดเยียด เพราะมีสิ่งดึงดูดใจดีกว่าที่ให้คนบ้านนอกเข้ามา เพราะฉะนั้นนโยบายต่าง ๆ ที่ผมกราบเรียนว่าในอดีตที่ทำมานั้น ขอให้ตามดูเถอะครับ รัฐบาลมีสิทธิทุกอย่างที่จะทำตามที่ท่านคิดอยู่ แต่กว่าที่นโยบายซึ่งเราคนบ้านนอกจะคิดสิ่งเหล่านี้ออกมา นั้นได้ใช้เวลา นโยบายเขต ๓ เกิดขึ้นในยุคของผมและมีความเปลี่ยนแปลงชัดเจน ขณะนี้การลงทุนไปเขต ๓ มากแล้ว การลงทุนเพิ่มขึ้นมากไปเขต ๓ เป็นส่วนใหญ่ เพราะเราให้สิ่งจูงใจจนเขาพอใจว่าไปที่โน้นเขาได้มากกว่าอยู่ตรงนี้ คนในกรุงเทพฯ ในระยะต่อไปซึ่งคงจะต้องใช้เวลาก็จะค่อย ๆ เริ่มลดลง ด้วยเหตุผลคืออพยพน้อยลง เพราะบัดนี้มีงานให้เขาทำที่โน้น มีที่ให้เขาเรียนที่โน้น มีที่ให้เขารักษาตัวที่โน้น มีงานที่เขาอยู่ที่นั่นได้โดยไม่ต้องแยกครอบครัว สร้างปัญหาใหม่ในกรุงเทพมหานครและปัญหาครอบครัวของเขา สิ่งนี้คือสิ่งที่อยากจะกราบเรียนสนับสนุนนโยบายกระจายความเจริญ เพียงแต่ว่าอยากให้เกิดความสมบูรณ์ขึ้นโดยมองภาพชัดเจนกว่าที่เขียนมา ให้มองเห็นความเป็นจริงของสังคมอย่างแท้จริง ไม่ใช่เขียนเพียงเพื่อให้ครบ ๑๐ ด้านอย่างที่รัฐบาลที่แล้วได้เขียนเอาไว้ กระทบกราบเรียนเรื่องนี้ฝากไว้กับท่านประธานด้วย

นโยบายที่ ๑๐ สุดท้ายคือ นโยบายพัฒนากรุงเทพมหานครและปริมณฑล นโยบายนี้ก็คงมาจากนโยบายฟื้นฟูบูรณะกรุงเทพมหานครของรัฐบาลที่แล้ว ความจริงก็อยากจะกราบเรียนว่าเห็นด้วย นโยบายที่นี้ได้เขียนออกมาเป็นเรื่องหนึ่ง แต่ใช้คำว่าฟื้นฟูบูรณะกรุงเทพมหานคร นโยบายนี้เพิ่มคำว่าปริมณฑล เข้าไป ก็ถูกต้อง ต้องทำไปทั้งหมด เพราะกรุงเทพฯ ไม่ได้จำกัดเฉพาะตัวเองแล้ว มันโยงไปถึงปริมณฑลแล้วขณะนี้ ถูกต้องแต่กระทบกราบเรียนว่าก็ภูมิใจที่รัฐบาลยอมรับความสำคัญรัฐบาลที่แล้วได้มองเห็น และ

เขียนขึ้นมาพิเศษ เพียงแต่ให้โยงปัญหานี้กับปัญหาที่ ๘ ที่ท่านพูดถึง เมื่อสักครู่นี้ คือการพัฒนาภูมิภาคและพื้นที่ หรือพัฒนากรุงเทพมหานครนั้น เป็นเรื่องเดียวกัน เป็นเรื่องต่อเนื่องกัน ความหมายคำว่า เรื่องเดียวกันของกระผมคือ ต่อเนื่องกัน ท่านแก้ปัญหาคูณนี้โดยไม่แก้ปัญหาคูณหนึ่งจะไม่แก้ปัญหา ท่านแก้ปัญหาคูณกรุงเทพ ได้ ๑๐ ปัญหา ถ้าท่านไม่แก้ปัญหาคูณนอกมันจะเพิ่มจาก ๑๐ เป็น ๑๐๐ นโยบายในอดีตจึงมุ่งแก้ปัญหาคูณเพื่อไม่ให้ก่อปัญหาใหม่ขึ้นมา ตรงนี้ผมคิดว่าจะเป็นเรื่องสำคัญในการทำงานของรัฐบาลชุดนี้ด้วย บังเอิญในที่นี้มีการพูดถึงการแก้ปัญหาจราจรด้วย กระผมก็ตั้งใจที่บอกว่าจะเร่งแก้ปัญหาจราจรตามแผนแม่บท นี่เป็นครั้งแรกที่ยอมรับแผนแม่บท ตอนหาเสียงนั้นไม่ยอมรับกันเลย โทษรัฐบาลเก่ากีดกันไม่ให้ทำ ไม่มีหรือกีดกัน เวลาเรารดคน นายกฯ ถูกค่าคนแรก ไม่มีเหตุผลที่จะไปกีดกันใครทำ ให้ทุกคนทำ ให้สิทธิทำอย่างดีที่สุด แต่การแก้ปัญหาจราจรไม่ใช่เรื่องง่าย ๆ ที่จะแก้ให้เสร็จภายใน ๑ ปี รัฐบาลต้องยอมถูกค่า แต่หลายคนใจไม่ถึงที่จะยอมรับการถูกค่า เวลาถูกค่าเขา โยนรัฐบาล เรื่องไหนดีเข้ารับไปก่อน ผมดีใจที่ยอมรับแผนแม่บท ผมคิดว่าท่านรองนายกฯ บุญชูไม่เหนียวเปลา่าแล้วนะครับ ในฐานะรองนายกฯ ที่มาจากรบพหลักรธรรมในขณะนั้น ท่านรองนายกฯ บุญชู คือผู้ที่รับผิดชอบทำแผนแม่บท รับปากผมว่าจะทำให้เสร็จใน ๖ เดือน เราก็ถูกสื่อมวลชนวิพากษ์วิจารณ์คำว่ารัฐบาลถ่วง ๖ เดือน ถ้าผมจะทำจริงมากกว่า ๖ เดือนครับ เพราะต้องรวมทุกเรื่องเข้ามาวางแผน เรามีปัญหาามากแล้ว ปัญหามาก เพราะในอดีตเราคิด เรากล้าหาญที่จะตัดสินใจตัดสินปัญหา วางโครงการด้วยความกล้าหาญไม่ทราบว่าจะกล้าหาญเพราะประโยชน์ล่อใจหรืออย่างไร อนุมัติโครงการซึ่งต่อมาสร้างปัญหา โครงการทั้งหลายที่ชนกันไปในนั้น ไม่มีใครอยู่บน ใครอยู่อันดับ ๒ ใครอยู่อันดับ ๓ ชนกันเพราะอะไร เพราะไม่มีแผนแม่บท ไม่คิดอะไรระยะยาว คิดแต่อย่างเดียวว่าจะไรหีบได้ก่อนอนุมัติ

ไปก่อน ในที่สุดปัญหาเหล่านั้นฟ้องตัวเอง สิ่ง que คิดว่าทำได้เร็ว ตัดสินใจเร็ว
 อดทนนักอดทนหนา บัดนี้ความรวดเร็ว นั้น คือความล่าช้า เพราะบัดนี้ชนกัน
 หมดแล้ว เพราะไม่ได้คิดแผนแม่บท ไม่ได้ทำโครงสร้างใหญ่ไว้ก่อน แล้วก็
 มาชนกัน เราต้องยอมถูกค่า เพื่อสร้างแผนให้เป็นระบบ บัดนี้แผนนั้นจบแล้ว
 ใครจะสร้างอะไรได้คืนหรือบนดิน ขณะนี้ใช้แผนนั้นท่านไม่ต้องนับหนึ่งใหม่แล้ว
 ครับ รัฐบาลทำให้ถึง ๑๐ แล้ว ต่อไปนี้ท่านนับ ๑๑ เกะกะครับ แล้ว ๑๒ - ๑๓
 ต่อไป ทุกอย่างจะไปอย่างราบรื่นมากกว่าเดิม เพราะเราได้ทำสิ่งที่เรา
 ถูกค่าให้ท่านไว้เรียบร้อยแล้ว โครงการเหล่านี้ผมคิดว่าจะเป็นประโยชน์ แต่
 ผมก็พูดไว้เพื่อความปลอดภัยแก่รัฐบาลชุดนี้ไว้ล่วงหน้าว่า ถึงอย่างไรก็ยัง
 คิดอยู่ เพราะการแก้ปัญหาดังกล่าวนี้โยงโยไปถึงปัญหาอันด้วยรัฐบาลของ
 กระผมมุ่งลดการอพยพคน เพราะรู้ว่าเราจะสร้างถนนขึ้นมาที่สายก็ตามเรา
 จะสร้างทางด่วนขึ้นมาเท่าไรก็ตาม เราจะลดลงได้คืนก็สายก็ตาม ถ้า
 เราไม่ลดอัตราการอพยพคน ถนน สะพาน ถนนที่ท่านสร้างขึ้นมารองรับการ
 ขยายตัวของคนไม่ได้ครับ เพราะฉะนั้นการแก้ปัญหาถึงกราบเรียนว่าต้อง
 โยงโยกันทุกเรื่อง เมื่อเราสร้างสิ่งนี้ขึ้นมาซึ่งเราต้องทำต่อไป แล้วเราก็
 สกิดคนไม่ให้เข้าด้วยสิ่งสูงใจที่คิดว่า การเพิ่มของประชากรในกรุงเทพฯ
 อัตราเพิ่มจะค่อย ๆ ลดลง อาจจะเพิ่มทางอัตราเกิด คือไม่เกินร้อยละ ๑
 หรือไม่เกินร้อยละ ๑.๐๘ หรือต่ำกว่านั้น แล้วคนอพยพจะค่อย ๆ ลดลงมา
 ครึ่งนี้ต้องใช้เวลา ยากที่จะเข้าใจ สำหรับคนที่ไม่มองปัญหาความเป็นจริง
 ผมฝากเรื่องนี้กับรัฐบาล เพราะผมคิดว่าความจริงก็คือความจริง ผมไม่ขอ
 ใ้เราพูดอะไร เป็นสิ่งที่เป็นไปได้เหมือนเราลอกเขา แล้วในที่สุดคนก็จะ
 ว่านักการเมืองตลปะแลง อาจจะมึนนักการเมืองตลปะแลงจริง แต่ไม่ใช่
 ทุกคน ผมไม่ขอให้ภาพพวกเราส่วนรวมเสียหาย ผมกราบเรียนท่าน
 ประธานว่า กระผมเป็นฝ่ายค้าน กระผมเป็นนักการเมืองอาชีพ หมายถึงว่า

อยู่กับการเมือง กินเงินเดือนการเมือง ไม่ทำเหมืองแร่ ไม่เปิดบ่อน ไม่ทำ
 สิ่งผิดกฎหมาย สักครึ่งของนักการเมืองอยู่ตรงนี้ เพราะฉะนั้นเราถึงต้องทำ
 ทำสิ่งที่ถูกต้องให้ประชาชนเห็น ผมกราบเรียนท่านประธานรัฐสภาไว้ล่วงหน้า
 เลยว่าอย่าห่วงใย เมื่อกระผมมาเป็นฝ่ายค้าน ท่านจะได้รับความร่วมมือ
 อย่างดี แต่ขอให้ใจกว้างอย่างพวกผม จะดูแลให้อย่างดีจะช่วยรัฐบาลในสิ่งที่
 ควรจะช่วย จะเตือนรัฐบาลในสิ่งที่ควรเตือน เพราะไม่คิดว่าใครรู้เรื่อง
 ทั้งหมด ไม่คิดว่าใครเก่งทุกเรื่อง เราอยู่ในโลกของความเป็นจริง ขอให้
 ใจกว้างอย่างพวกผมและทำยึดแนวประชาธิปไตย อย่างที่พวกกระผมทำ
 เอาไว้เกือบ ๓ ปีแล้วสิ่งที่เราทำไว้ ทำไมท่านต่อเมืองไม่ได้ ทำไมใจแคบ
 ทำไมพะวง ห่วงใยตั้งแต่วันแรก ทำไมกลัวเราตั้งรัฐบาลแข่ง บอกไว้ตั้งแต่
 แรก บอกเลขาธิการรัฐสภาไว้ตั้งแต่วันแรกบอกให้บอกรัฐบาลว่าอย่าห่วง ขอ
 ให้จัดประชุมเลือกประธานตามเวลาที่เหมาะสม อย่าห่วงว่าจะตั้งรัฐบาลแข่ง
 สิ่งอะไรที่พวกกระผมพูดสิ่งนั้นคือสิ่งที่เป็นจริงเราไม่สับปลั้บหรือครับ เพราะ
 เราคือนักการเมืองอาชีพ ไม่ใช่พนักงานการเมืองที่เข้ามาหาผลประโยชน์ ท่าน
 ประธานที่เคารพ นโยบายทั้งหมดนั่นคือเรื่องของสาระที่เป็นลายลักษณ์อักษร
 และเป็นถ้อยคำ ท่านนายกรัฐมนตรีบริหารได้กล่าว แต่นโยบายนี้จะประสบความสำเร็จ
 เป็นผลในทางปฏิบัติได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับผู้ปฏิบัติด้วย คุณภาพตัวบุคคล
 คุณสมบัติของคน จึงเป็นประเด็นที่ท่านประธานต้องยอมรับความเป็นจริง ผม
 อาจจะไม่มองไม่ตรงกับสื่อมวลชนและประชาชนที่ผิดหวัง เพราะผมอยู่ในโลก
 ของความเป็นจริง ท่านนายกรัฐมนตรีประกาศกับประชาชนและสื่อมวลชนว่า
 รับรองว่าเมื่อตั้งรัฐบาลมาประชาชนจะไม่ผิดหวัง ประชาชนจะไม่ผิดหวัง
 เมื่อมีการประกาศรายชื่อรัฐมนตรีออกมา พวกกระผมไม่วิจารณ์เลยนะครับ
 เพราะรู้ชื่อจำกัด เข้าใจคนอื่น ไม่วิจารณ์เลย แต่สื่อมวลชนวิจารณ์หนัก
 แต่ขนาดไม่วิจารณ์ วัวสันหลังหว่าบางตัวก็โวยวายแล้ว รัฐบาลฝ่ายค้าน

ก่อนที่ฝ่ายค้านจะวิจารณ์รัฐบาล เพราะมีผลและสั้นหลังหวะ แต่พวกผมไม่เคยวิจารณ์ ผมไม่เคยพูดให้ร้ายแก่รัฐมนตรีคนใดคนหนึ่งเลย เพราะรู้ข้อจำกัด รู้ว่านั่นคือความเป็นจริงสิ่งที่ประชาชนเข้าใจก็คือเรื่องจริง แต่ที่ท่านนายกรัฐมนตรีพูดว่า จะไม่ให้ประชาชนผิดหวังและออกมาแล้วประชาชนผิดหวัง ผมก็ไม่โทษท่านนายกรัฐมนตรี ผมไม่โทษประชาชน เพราะนายกรัฐมนตรีไม่พูดให้กระงำงัดประชาชนยอมมีสิทธิที่พะวงแม้การเลือกตั้งจะผ่านไปแล้ว แต่ประชาชนมีสิทธิในฐานะเจ้าของประเทศ เขาไม่รู้ว่าจะใครจะมาเป็นรัฐมนตรี ถ้าเขารู้เอาคนเหล่านี้เข้ามาเขาอาจจะไม่เลือกท่านก็ได้ เขาไม่ทราบมาก่อน เพราะฉะนั้นเขาก็มีสิทธิที่จะพะวงและห่วงใยในเรื่องนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็คือว่าความห่วงใย เพราะต้องยอมรับท่านนายกรัฐมนตรีบริหารก็ต้องยอมรับ นับแต่ท่านไปจนถึงท้ายแถวนี้ครับ หลายท่านมีพฤติกรรมที่น่าห่วงใย สิ่งเหล่านี้สลับสับไม่ได้ นะครับ เพราะฉะนั้นความหมายที่ท่านบอกว่าประชาชนไม่ผิดหวัง แล้วประชาชนก็ไม่เห็นด้วยกับท่าน สื่อมวลชนก็ไม่เห็นด้วยกับท่าน ตรงนี้ที่ผมกราบเรียนว่า ผมไม่ตำหนิตาน ผมไม่ตำหนิประชาชน เพราะความไม่เข้าใจที่ตรงกัน ประชาชนเข้าใจว่าคำว่าไม่ผิดหวัง หมายถึงเลือกคนที่ประชาชนเห็นว่าดีเข้ามาเป็นรัฐมนตรี แต่ท่านนายกรัฐมนตรีบริหารท่านก็ถือว่าท่านเลือกดีที่สุดแล้ว เพราะมาตรฐานของประชาชนกับมาตรฐานท่านนายกรัฐมนตรีบริหารไม่ตรงกัน การกำหนดมาตรฐานที่แตกต่างกันทำให้ ๒ ฝ่ายเข้าใจไม่ตรงกัน ประชาชนตั้งมาตรฐานตามมาตรฐานของประชาชน ท่านนายกฯ บริหารพูดว่าดีที่สุดไม่ผิดหวัง คือมาตรฐานของท่าน ตรงนี้มันจึงต่างกัน แต่ที่กระผมไม่วิจารณ์ เพราะกระผมคิดว่าที่ประชาชนผิดหวังนั้นก็มิใช่เหตุผลที่จะผิดหวัง แต่ที่กระผมไม่วิจารณ์ เพราะกระผมรู้ว่าท่านมีข้อจำกัด ท่านเลือกมากกว่านี้ไม่ได้ ความเลือกมากกว่านี้ไม่ได้และจำเป็นทำให้เป็นกึ่งวล ที่กระผมบอกว่าภาพพจน์ที่กระทรวง

ต่างประเทศจะไปสร้างตรงนี้จะตอบเขาว่าอย่างไร รัฐบาลซื้อเสียง กระหม
ไม่ว่าท่านนะครีบ รัฐบาลทุงจิด รัฐบาลมีรัฐมนตรีบางคนที่มีประวัติทำผิด
กฎหมายมีประวัติที่ทุจริต ถูกยึดทรัพย์ รัฐมนตรีบางคนมีพฤติกรรมที่ทำให้
กฎหมาย แม้ยังไม่ตัดสินแต่พฤติกรรมปรากฏให้คนเชื่อได้แล้ว โดยสามัญชนทั่วไป
ว่าคนนั้นละเมิดกฎหมายอย่างโจ่งแจ้งชัดเจน ตรงนี้คือประเด็นที่ผมคิดว่า
เกิดความห่วงใยว่า อย่างจะทำให้เป็นไปตามนโยบายเลขเพียงแต่ที่เรา
จะป้องกันไม่ให้เกิดการทุจริต ถอรับขึ้นเกิดขึ้นจะทำได้หรือไม่ ความวิตของ
นักธุรกิจก็เกิดขึ้น ผมได้ยินด้วยหูผมเอง วิตกว่าจะถอนทุนคืนและพูดเลขไปว่า
ถอนทุนคืนนี้ไม่ถอนทุนเท่าทุนนะ มากกว่าทุนที่ต้องถอน ๑ เท่า หรือ ๕ เท่า
ความวิตกนั้นเกิดขึ้นเป็นสิทธิที่เขาวิตกจากพฤติกรรมของหลายท่านบางคน สิ่ง
เหล่านี้คือสิ่งที่รัฐบาลจะต้องยอมรับความเป็นจริง ผมได้ยินหลายท่านพูดถึงว่า
ขอโอกาส ขอเวลา ท่านประธานที่เคารพ ขอกราบเรียนทำความเข้าใจ
เรื่องนี้ว่า ไม่มีใครมีสิทธิให้ออกาสและให้เวลาแก่รัฐบาล เป็นอำนาจ เป็น
สิทธิของรัฐบาล ท่านไม่ต้องขอ กระผมจะบอกว่ากระผมให้ออกาสท่าน
กระผมจะบอกว่ากระผมให้เวลาท่าน ไม่มีสิทธิ ท่านมาตามวิถีทางตาม
กฎหมายแล้ว แต่จะชอบธรรมหรือไม่ขึ้นอยู่กับความเป็นจริง ซึ่งทุกคนรู้อยู่
แก่ใจว่าท่านมาอย่างไร ซึ่งจะไม่พูดประเด็นนั้น แต่ว่าท่านมีสิทธิของท่านแล้ว
ท่านจะบริหาร ๖ เดือน ๑ ปี ๔ ปี ครบตามระยะเวลา นั้นเป็นสิทธิของท่าน
ไม่มีใครที่บอกว่าผมให้ออกาสคุณ ผมให้เวลาคุณ ไม่มีสิทธิ ใครพูดก็เป็นคำพูด
เท่านั้นในทางกฎหมายไม่มี ถ้าท่านขอกระผมบอกว่า กระผมไม่ให้ ผม
ทำได้ไหม ผมก็ทำไม่ได้ ถ้าท่านขอเวลา ผมบอกว่าผมไม่ให้ แล้วท่านต้อง
ออกไหม ท่านก็ไม่ต้องออก เพราะฉะนั้นการขอโอกาสโดยให้ออกาสเป็นสิ่ง
ที่ไม่มี เป็นสิทธิของท่านตามกฎหมายที่ท่านมาเป็นรัฐบาล ท่านมีสิทธิบริหาร
ประเทศต่อไปตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ แต่สิ่งที่จะต้องกราบเรียนเรื่องนี้

อย่าสับสนก็คือว่า เรื่องของความไม่พอใจในเรื่องตัวบุคคลกับเรื่องการขอโอกาสนั้นไม่ใช่เรื่องเดียวกัน ที่ท่านขอโอกาสนั้นเป็นเรื่องของเวลาหรือเป็นเรื่องที่ว่าบางคนประชาชนไม่เชื่อมั่น ซึ่งกระผมไม่วิจารณ์เลย ผมถือว่าทุกคนมีโอกาส แต่ว่าที่ประชาชนไม่เชื่อมั่นบางคน แล้วขอโอกาสทำงาน นั้นหมายความว่า จะเอาพฤติกรรมในอดีตที่ดีหรือเลวมาลบล้างด้วยการทำงานไม่ได้ ถ้าท่านเคยทำความดีมาแล้ว แล้วมาเป็นรัฐบาล ความดีนั้นไม่เสื่อมเสียไป ถ้าท่านเคยทุจริตมาแล้ว เคยโกงเขามาแล้ว เคยเรียกร้องเงินเขามาแล้ว ระหว่างเป็นรัฐมนตรีกระทรวงต่าง ๆ ท่านมาเป็นรัฐบาล ท่านมาเป็นนายกฯ ท่านมาเป็นรัฐมนตรี มาเป็นรัฐมนตรีช่วยฯ สิ่งที่ท่านเป็นไม่ได้ลบล้างสิ่งที่ท่านทำมาทั้งหมด เพราะฉะนั้นโอกาสกับสิ่งที่ท่านมานั้น ผิดคนละเรื่องกัน เพราะฉะนั้นข้อวิตกกังวลเรื่องขอโอกาสกับพฤติกรรมของรัฐมนตรีนั้นจึงคนละเรื่องกัน ขอได้ทำความเข้าใจ มิฉะนั้นรัฐมนตรีหลายคนยังพูดอยู่ว่า ขอโอกาส อย่าขอ เพราะคนละเรื่องกับที่คนข้องใจ นี่ก็有一部分 รัฐมนตรีที่มีปัญหา ประเด็นนี้มีคนที่จะพูดต่อไป กระผมเองเคารพคนอื่น แม้กระทั่งรัฐมนตรีคลัง ซึ่งหลายคนก็วิพากษ์วิจารณ์ แต่ผมไม่เคยวิจารณ์ ผมคิดว่าทุกคนก็มีสิทธิที่จะเรียนรู้และทำงานในสิ่งที่ตัวทำด้วยกันทั้งสิ้น เพียงแต่ว่าความเชื่อมั่นจะเกิดขึ้นอย่างไร ผมไม่ได้ถือตลาดหลักทรัพย์มาเป็นตัวฐานวัดหรอกครับ ตลาดหลักทรัพย์อาจจะเป็นตัวหนึ่งเท่านั้นเองที่หักทาบหน้าตาของรัฐบาลว่าโดยทั่ว ๆ ไปนั้นเกิดความรู้สึกรังไร คุณภาพของตลาดหลักทรัพย์จะเป็นตัวสำคัญกว่าความขึ้นลงในระยะเวลาเพียงช่วงระยะเวลาหนึ่ง เพียงแต่ว่ารัฐบาลต้องเข้าใจกลไกตลาดหลักทรัพย์อย่างแท้จริง ท่านนายกรัฐมนตรีจะต้องเข้าใจตรงนี้ อย่าคิดว่าคนกลุ่มน้อยไม่กี่คนลากให้ขึ้นก็ไต่ลงก็ได้ ถ้าเข้าใจอย่างนี้ตลาดหลักทรัพย์ก็จะมีปัญหา และจะเกิดความเข้าใจผิดอย่างยิ่ง จะกระทบต่อปัญหาเศรษฐกิจของประเทศ ท่านประธานที่เคารพ ในเรื่อง

ของตัวบุคคลนั้น กระผมจะขออนุญาตให้เพื่อนฝ่ายค้านได้พูดในวาระต่อไป มีประเด็นหนึ่งที่อยากจะขอกราบเรียนเพื่อความเข้าใจที่ถูกต้อง ก็เมื่อมีการพูดถึงตัวบุคคลก็มีการพูดถึงคุณสมบัติของท่านรองนายกรัฐมนตรี ท่านคอกเตอร์ ทักษิณ ขอประทานโทษที่เอ่ยนาม โดยส่วนตัวผมเองไม่เคยพูด แล้วก็มีความปรารถนาดีต่อท่านรองนายกรัฐมนตรี แต่ว่าทุกครั้งที่ทำให้สัมภาษณ์เหมือนจะโยงโยงไปโทษรัฐบาลเก่าว่า คุณสมบัติของท่านให้รัฐบาลเก่าตีความแล้วไม่ทำเอง อย่างโน้นอย่างนี้ ถ้าเรื่องนี้ไม่พูดถึงรัฐบาลเก่ากระผมจะไม่ชี้แจงจะปล่อย แล้วแต่คนจะเข้าใจ อยากกราบเรียนท่านประธานเพื่อให้ท่านรองนายกฯ ทักษิณ ได้สบายใจ ไม่มีใครอิจฉาริษยาท่านสบายใจเถอะครับ เพราะผมเข้าใจในธรรมชาติเหล่านี้ผมเชื่อไว้ดีกับท่านเยอะครับ อย่าไปห่วง แต่ว่าเรื่องคุณสมบัติของท่านนั้น ไม่ใช่เรื่องการให้โอกาสหรือไม่ให้โอกาส เป็นเรื่องของคุณสมบัติบุคคล ซึ่งท่านจะเห็นด้วยหรือไม่แต่กฎหมายมันอยู่กฎหมายนี้บางท่านอาจจะไม่เห็นด้วย บางท่านอาจจะเห็นด้วย ถ้าเราไม่เห็นด้วยเราต้องแก้กฎหมายรัฐธรรมนูญมาตรานี้ แต่ตราบโคตที่กฎหมายยังอยู่ที่ยังต้องปฏิบัติตามกฎหมาย และคุณสมบัติดังกล่าวนี้แน่นอนคนรับผิดชอบคือ นายกรัฐมนตรีกับเจ้าตัวเองซึ่งสำคัญที่สุด ประเด็นอยู่ตรงนี้ประเด็นที่พูดว่า รัฐบาลก่อนไม่ทำ ความจริงแล้วคนที่น่าจะพูดได้ดีที่สุดในที่นี้คือ ท่านวุฒิสมาชิกคอกเตอร์วิษณุ ขอประทานโทษที่เอ่ยนาม ซึ่งเป็นคนทำเรื่องนี้ด้วยมือตัวท่านเอง ที่บอกว่ามือตัวท่านเองคือท่านกับเลขาธิการกรกฎฎีกา ยกร่างคำปรึกษาของรัฐบาลของกระผมไปยังตุลาการรัฐธรรมนูญ แต่กรายกร่างคำถามเพื่อส่งไปตุลาการรัฐธรรมนูญนั้น เป็นการถามคำถามที่ข้องใจจากความหมายของคำในกฎหมายที่ต้องการคำตีความ คำว่า ผูกขาด หมายถึงอะไร สัมปทานเป็นอย่างไร สักส่วนอะไรต่าง ๆ ถามไปถึง ๕ หน้ากระดาษ คนที่ยกร่างก็คือ เลขาธิการและตัวแทนของพรรคการเมือง ๕ พรรคที่ร่วมรัฐบาล

ไม่ได้เอาเรื่องของท่านรองนายกฯ ทักมึน เพราะขณะนั้นท่านลาออกไปแล้ว แต่ขึ้นไปเพราะรัฐธรรมนูญได้มีการแก้ไขใหม่ผ่านสภานี้สมัยนั้น เมื่อตอนที่ท่านรองนายกฯ ทักมึนเป็นรัฐมนตรีต่างประเทศนั้น กฎหมายรัฐธรรมนูญยังไม่แก้ แต่กระผมเองก็เสนอกับท่านเช่นเดียวกันว่า ท่านอยากให้ตีความใหม่ ถ้าท่านอยากให้ตีความจะส่งกฤษฎีกาให้ ซึ่งท่านไม่มีความประสงค์ให้กฤษฎีกาตีความในขณะนั้น แต่เมื่อกฎหมายรัฐธรรมนูญแก้แล้ว มติ ครม. ก็บอกว่า จะต้องส่งเรื่องนี้ไปให้ตุลาการรัฐธรรมนูญช่วยตีความให้ เมื่อตอนที่ส่งไปนั้น ท่านพ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีต่างประเทศแล้ว ลาออกไปแล้วครับ แล้วตั้งท่านรัฐมนตรีต่างประเทศคนใหม่ขึ้นมา คือ ท่านนายแพทย์กระแชะ ฐานะวงศ์ แต่รัฐมนตรีก็ทำตามมติคือ ส่งไปให้ตุลาการรัฐธรรมนูญตีความ เนื่องจากเรื่องที่ส่งไปเป็นคำปรึกษาให้ตีความในเนื้อหาของตัวกฎหมาย ไม่ได้มีตัวอย่างของคนใดคนหนึ่ง ตุลาการรัฐธรรมนูญจึงไม่ตีความให้ โดยถือว่าเรื่องนี้ไม่มีเรื่องจริง ๆ ของคนใดคนหนึ่งขึ้นมาปรึกษา แต่เป็นการให้ตีความเหมือนให้อธิบายกฎหมาย เกือบทั้งหมดท่านดอกเตอร์วิมล น่าจะอธิบายแทนกระผมได้ดีกว่านี้ ทั้งหมดคือเป็นอย่างนี้ครับ ฉะนั้นก็อยากให้คุณรองนายกฯ เวลาพูดถึงเรื่องนี้ กรุณาให้ความจริงเถอะครับ แล้วทุกฝ่ายจะได้สบายใจในการทำงานร่วมกันต่อไป ผมกราบเรียนเรื่องนี้กับท่านประธาน

สุดท้ายท่านประธานที่เคารพครับ ในเรื่องของคุณสมบัติตัวบุคคลที่ความห่วงใยนั้น เราออกจะห่วงใย เพราะหลายคนก็เข้ามารับผิดชอบบ้านเมืองนั้นจะมีปัญหาส่วนตัวเองผูกพันอยู่ด้วย ท่านนายกฯ จะคิดอย่างไรในหัวใจก็ตามแต่เราออกจะไม่ค่อยมั่นใจนักว่า สิ่งที่คุณเหล่านั้นได้ก่อขึ้นหรือกระทำในอดีตหรือที่เพิ่งเกิดขึ้นไม่นานนี้ จะได้รับการปฏิบัติอย่างยุติธรรมหมายถึงไปทำกับประเทศชาติหรือไม่ ผมกราบเรียนเรื่องนี้ว่า แม้เราจะลงล้างสิ่งที่ผ่านมาแล้วไม่ได้ ใครเคยทำอะไรผิดเอาไว้ ใครเคยโกงเข้ามา

ใครจะเอาอะไรก็ตามมันผ่านไปแล้วเราลบล้างสิ่งนี้ไม่ได้ สิ่งที่ผมหวังอย่างยิ่งก็คือว่าท่านต้องไม่ทำอย่างที่เคยทำมาในอดีตอีกแล้ว มิฉะนั้นบ้านเมืองไปไม่รอดครับ ผมไม่ประสงค์จะกราบเรียนท่านนายกฯ อะไรละเอียดมากกว่านี้ ท่านคงรู้ว่าผมรู้อะไร ผมไม่ต้องการที่จะทำร้ายใคร นอกจากขอร้องสิ่งที่ทำไปในอดีตนั้น สร้างความหายนะให้กับบ้านเมืองทั้งสิ้น จะต้องไม่ทำสิ่งเหล่านั้นอีกแล้วโดยเด็ดขาด ไม่ว่าจะตามน้ำหรือทวนน้ำ ท่านได้กล่าวไว้แล้วว่า จะปฏิบัติตามพระบรมราชโองการ ผมเชื่อว่าพระบรมราชโองการเป็นสิ่งที่ศักดิ์สิทธิ์ใครบังอาจถอนทุนคืน ใครหาผลประโยชน์ ไม่ว่า ๑ หรือ ๒ สตางค์ จากอำนาจในหน้าที่ตัวเองหรือรักษาผลประโยชน์ กลุ่มของตัวเองหรือธุรกิจตัวเองถือว่าไม่เป็นไปตามพระบรมราชโองการ ไม่เป็นไปตามพระราชดำริสขของพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งท่านนายกรัฐมนตรีพูดเองที่กระผมต้องกลับหอบยก เรื่องนี้ขึ้นมาพูด เพราะท่านพูดให้สัมภาษณ์ไว้เองมิฉะนั้นกระผมจะไม่หอบยกขึ้นมาพูด ท่านประธานที่เคารพ ทั้งหมดนี้คือสิ่งที่ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธาน ให้รัฐบาลได้ช่วยกวดขันตบตึงที่กระผมได้ถามชี้แจงข้อข้องใจที่กระผมได้ตั้งเป็นข้อสังเกต และทั้งหมดผมกราบเรียนว่าอาเริ่มบทของนโยบายในหน้า ๑ ในหน้า ๒ ถึงหน้า ๓ กับเนื้อหาไม่ได้ผูกพันกันเลขครับ รัฐบาลชุดนี้เขียนนโยบายโดยอาเริ่มบทเรื่องของสังคม แต่ทั้งหมดไม่ได้ผูกพันกันเลข ไม่ได้ผูกพันกับเรื่อง ไม่มีอะไรที่เป็นพิเศษขึ้นมาว่าอาเริ่มบท ที่พูดถึงการกำหนดคนนโยบายพัฒนาประเทศในอดีตมุ่งไปเรื่องเศรษฐกิจสัมพันธ์ถึงความสัมพันธ์สังคม แต่่นโยบายทั้งหมดจะไม่มีเลขที่จะโยงใยไปเรื่องสังคม ยิ่งกว่านั้นที่น่าตกใจอย่างที่ผมได้กราบเรียนแล้วก็คือว่าไม่เขียนเรื่องที่ท่านห่วงว่ามีปัญหาสังคม เช่น การอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ไม่พูดถึง เรื่องการทำให้การเลือกตั้งเป็นไปโดยบริสุทธิ์ยุติธรรม ไม่พูดถึงการดำรงของประชาชนให้ต่อต้านการสูบบุหรี่หรือสิ่งเสพติด และแปลกที่สุดก็คือ

ไม่พูดถึงเรื่องการคุ้มครองผู้บริโภคเลยครับ ไม่มี เลขครึบท่านประธานครับ เรื่องนี้ที่จริง เป็นหัวใจของคนยากคนจนของคนสามัญทั่วไปที่อยู่กินในสังคมนี้ที่ถูกเอารัดเอาเปรียบ ซึ่งท่านห่วงสังคม แต่ทั้งหมดคนอกจากไม่สนองคอบแล้ว ยังน้อยกว่ารัฐบาลในอดีตที่เขียนนโยบายคุ้มครองผู้บริโภคมี เรื่องเดียวครับคือ คุ้มครองขาในสาธารณสุข ยา คุณภาพยาและอาหารที่เกี่ยวกับสาธารณสุข นอกจากนั้นการคุ้มครองผู้บริโภคในเรื่องสินค้าประเภทอื่น บ้านจัดสรร อะไรทั้งหลายไม่มีเลย และผมเป็นห่วงมากกว่า เรื่องนี้จะกระทบต่อคนยากคนจน เพราะถ้าไม่คุ้มครองผู้บริโภค สำนักนายกฯ มีสำนักงานคุ้มครองผู้บริโภคไว้ทำไม ท่านจะขุดหน่วยงานนี้หรือ นี่คือนี่ที่อยากทราบเรียนในอารัมภบท และอารัมภบทในเรื่องสังคมของท่านเช่นเดียวกัน ผมไม่แน่ใจว่าท่านเข้าใจผิดหรือไม่ อาจจะเป็นพร่องก็ไม่ใช่ข้อเท็จจริง ขณะนี้คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนให้ส่งเสริมการลงทุนการสร้างบ้านให้คนอยู่ โดยให้ส่งเสริมให้ประโยชน์ทางภาษีทั่วประเทศ แต่นโยบายรัฐบาลชุดนี้มาเขียนเฉพาะ กรุงเทพฯ และปริมณฑลครับ นั้นหมายความว่าที่จะให้ทั่วประเทศที่รัฐบาลให้มาที่ชวก่อนนั้นจะหุดหมด ยกเว้นกรุงเทพฯ และปริมณฑลหรือไม่ ตรงนี้กรุณาส่วนหนึ่ง นโยบายที่ผมคิดว่าเกี่ยวข้องกับอารัมภบทที่ท่านอุทิศสำหรับพูดเอาไว้ ซึ่งปกตินโยบายรัฐบาลทุกชุดจะไม่ไปค้าหน้ารัฐบาลชุดอื่น ๆ โดยการอารัมภบทประหนึ่งคำหมิ่นคนอื่นและพอตัวเองจะทำแก้ปัญหานี้ แต่ทั้งหมดไม่สนองอารัมภบททั้งหมดเลยครับ ขอขอบพระคุณท่านประธาน

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายบุญเชื้อ ประเสริฐสุวรรณ ประธานรัฐสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้นายมีชัย ฤชุพันธุ์ รองประธานรัฐสภาปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญพรรคเอกภาพ คุณไชยยศ พรรคเสรีธรรมจะยังไม่พูดใช่ไหมครับ

นายไชยยศ สะสมทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครปฐม) :
 กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ไชยยศ สะสมทรัพย์ ส.ส.
 นครปฐม จากพรรคเอกภาพ ผมขออนุญาตกราบเรียนว่า เรื่องที่ทางท่าน
 ประธานได้ส่งนโยบายของรัฐบาลมาและผมเพิ่งได้รับเมื่อวานนี้เอง เป็น
 เรื่องซึ่งอย่างที่ท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ได้กราบเรียนไปแล้วว่า โอกาสที่
 เราจะดูในรายละเอียดมากนั้นย่อมจะน้อยลงไป แต่อย่างไรก็ตามเมื่อดูใน
 ประเด็นต่าง ๆ แล้วส่วนใหญ่ก็เป็นนโยบายที่นำมาจากนโยบายของรัฐบาล
 ของชุดที่แล้ว ผมขอกราบเรียนว่า เมื่อเช้านี้บังเอิญมีสถานีวิทยุสวทศรายการหนึ่ง
 ขออนุญาตเอ่ยนาม ๑๐๒.๕ ได้ขอสัมภาษณ์ผมถึงเรื่องของนโยบายที่จะมีการ
 แดลงโดยรัฐบาลในวันนี้ ระหว่างที่ผมแกลงอยู่นั้นบังเอิญมีท่านรองนายก-
 รัฐมนตรี ขออนุญาตเอ่ยนาม คือท่านรองนายกฯ สมัคร สุนทรเวช ก็ได้
 โทรศัพท์เข้ามาบอกว่า การที่รัฐบาลส่งนโยบายให้ครั้งนี้นั้นว่าที่จริงแล้วส่ง
 เร็วกว่ารัฐบาลที่แล้วเสียด้วยซ้ำไป ผมบังเอิญจำไม่ได้ว่ารัฐบาลที่แล้วส่งให้
 ก่อนจะมีการแกลงกี่วัน น่าเสียดายท่านรองนายกฯ สมัครได้เอ่ยว่าท่านมี
 ความจำมั่นว่ารัฐบาลที่แล้วส่งนโยบายให้ขณะที่ท่านนายกฯ ชวนแกลงนโยบาย
 ผมเองก็ไม่ได้ตอบได้ เพราะจำไม่ได้ว่าวันไหน แต่เพื่ออยากจะมีข้อเท็จจริง
 ก็ได้มาสอบถามหน้าห้องของท่านเลขาธิการรัฐสภา ก็ทราบว่สิ่งที่ท่านรอง
 นายกฯ สมัครจำนั้นท่านจำผิด เพราะรัฐบาลที่แล้วส่งให้ก่อนหน้านั้นตาม
 ระเบียบทุกประการ ความจำของท่านนั้นก็ไม่ว่าจะไปห้วงดิ่ง ท่านลืม
 หลายเรื่องเร็วกว่าที่ท่านจำ

ท่านประธานที่เคารพ ในส่วนของนโยบายของรัฐบาลซึ่งมีอยู่
 ๑๐ ด้านนั้น ผมขอกราบเรียนว่าเนื้อหาต่าง ๆ และส่วนที่เรียกว่าเป็นความ
 ผู้สังเกต ๆ ร้อน ๆ ในเรื่องของ การเลือกตั้งที่ผ่านมาเป็นอย่างไรนั้น ผม
 เชื่อว่าคงปกปิดไม่ได้หรือครับว่าเป็นมาอย่างไร และสิ่งนี้น่าจะเป็นสิ่งซึ่ง

รัฐบาลน่าจะใช้โอกาสครั้งนี้ที่จะระงับไว้ในนโยบายที่ชัดเจน แต่ไม่มีเลขตั้งที่
 ท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ได้ลงในรายละเอียด ๒ - ๓ ประเด็น ใน
 หลาย ๆ เรื่องก็เป็นเรื่องซึ่งผมได้กราบเรียนไปแล้วว่าได้หีบเอานโยบาย
 ของรัฐบาลที่แล้วมาเป็นส่วนใหญ่ ฉะนั้นผมจะไปในเรื่องที่ได้หีบยกเอามา
 หรือเรื่องที่เราตัดออกไป และเป็นเรื่องที่มีความสำคัญกับการบริหารบ้านเมือง
 ก่อนข้างมากท่านประธาน กระผมได้พยายามดูในเรื่องของเศรษฐกิจที่
 นโยบายของรัฐบาลได้ระบุเอาไว้ ก็คือมีเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ใน
 หลาย ๆ เรื่องนั้นรัฐบาลที่แล้วก็ได้ทำเอาไว้ค่อนข้างจะครบถ้วนสมบูรณ์แล้ว
 ในการเป็นสมาชิกขององค์การค้าโลกหรือ ดับบลิว ที โอ (WTO) นั้น
 รัฐบาลที่แล้วก็ดำเนินการจนถึงขั้นที่สร้างชื่อเสียงเกียรติยศให้กับประเทศไทย
 เป็นอย่างมาก จากการที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นประธานกรรมการด้านเกษตร
 คือท่านคณบดี คุณละลัมพะ ขออนุญาตที่เอ่ยนาม เรื่องของต่างประเทศนั้น
 ว่าเป็นไปแล้วทุกวันนี้บทบาทและกรอบต่าง ๆ นั้น เราทำอะไรมาไม่ได้หรือ
 ครบ ค่อนข้างจะชัดเจนที่ผ่านมา เราก็เป็นสมาชิกของกลุ่มต่าง ๆ ในแทบ
 ทุกภูมิภาคอยู่แล้ว เพียงแต่ดำเนินการกิจการต่าง ๆ ที่จะมิในแต่ละวาระและ
 วาระที่สำคัญ เช่น ท่านอดีตนายกฯ ชวน ได้กราบเรียนไปแล้วก็คือการ
 ประชุมสุดยอด ซึ่งประเทศไทยเราจะเป็นเจ้าภาพ รัฐบาลได้พูดถึงสิ่งซึ่ง
 น่าสนใจว่าจะพยายามทำเรื่องของเศรษฐกิจระหว่างประเทศ เพื่อที่จะให้
 เกิดประโยชน์กับประชาชนคนไทย โดยเฉพาะภาคเกษตร ขออนุญาต
 ยกตัวอย่าง กรณีที่จะมีการขยายตลาดการส่งออกตามข้อตกลงขององค์การ
 คำโลก ซึ่งประเทศต่าง ๆ จะต้องเปิดตลาดให้มีการนำเข้าสินค้าเกษตร
 โดยหีบยกตรงนั้นมาพูดว่าจะทำให้ราคาสินค้าเกษตรเพิ่มสูงขึ้น ผมขอ
 กราบเรียนว่าตรงนั้นเป็นส่วนจริง แต่ไม่ใช่เพียงแต่ว่าประเทศอื่น ๆ เขาจะ
 เปิดให้เฉพาะประเทศไทย ประเทศไทยก็ต้องให้ประเทศอื่นด้วย ตรงนี้

นโยบายไม่ได้มีเหตุผลเลย การที่เราจะพูดไกลไปถึงการค้าหรือเศรษฐกิจระหว่างประเทศนั้น ผมคิดว่าหัวใจที่สำคัญมันคงอยู่ที่ว่าแล้วเรื่องภายในประเทศ เรามีกฎ เรามีระเบียบ เรามีกรอบ เรามีนโยบายอะไรไว้บ้างที่จะทำเรื่องของการค้าหรือเศรษฐกิจภายในประเทศ นโยบายของรัฐบาลชุดนี้ในข้อ ๔.๔ ก็คือนโยบายด้านเศรษฐกิจระหว่างประเทศที่ระบุเอาไว้ชัดเจน ซึ่งน่าจะตามมาด้วยนโยบายในเรื่องเศรษฐกิจภายในประเทศ ตรงนี้มีส่วนที่สำคัญอย่างที่ผมได้กราบเรียนไปแล้วว่า ผมเองมาถึงขนาดนี้ความน่าเป็นห่วงในเรื่องภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการนั้น คงมีไม่มากนัก ทุกอย่างคงจะเป็นไปตามกลไกของข้อตกลงระหว่างประเทศค่อนข้างมาก แต่ที่น่าเป็นห่วงและพวกเราเองก็รู้กันดีนั่นก็คือ พื้นที่ส่วนใหญ่ของเรายังเป็นเกษตรกรกว่า ๖๐ เปอร์เซ็นต์ ยังต้องอาศัยรายได้จากการขายพืชไร่ให้ได้ราคาที่เป็นธรรมหรือราคาที่เหมาะสม แต่ไม่ได้มีเหตุผลในนี้เลยว่าจะทำอะไร มีแต่จะยกระดับราคาสินค้าเกษตรให้สูงขึ้น โดยการผลักดันให้มีการส่งออกให้มากขึ้น ตรงนั้นไม่ง่ายอย่างที่คิดหรอกครับ ในขณะที่กลไกต่าง ๆ ของพื้นที่เกษตรกรนั้น แผนปรับโครงสร้างการผลิตก็ไม่มีชัดเจนอยู่ในนโยบาย การที่จะสร้างโอกาสให้กับเกษตรกร โดยการเพิ่มราคาจากการจำหน่ายผลผลิตนั้น ไม่ได้มีระบุอยู่ตรงไหนเลย การจัดโอกาสโดยการเพิ่มตลาดกลางสินค้าเกษตรไม่ได้มีเหตุผลเลย ที่ผ่านมานั้นต้องยอมรับว่ารัฐบาลชุดที่ผ่านมามีได้ดำเนินการ เรื่องนี้อย่างจริงจังและต่อเนื่อง ก่อนที่รัฐบาลชุดที่แล้วจะเข้ามาบริหารบ้านเมืองนั้น ตลาดกลางสินค้าเกษตรมีอยู่เพียง ๑๐ กว่าแห่ง แต่ ๗ วันที่รัฐบาลชุดที่แล้วก้าวออกไปนั้น เราได้ดำเนินการอนุมัติไปแล้ว ๕๐ กว่าแห่ง ท่านประธานอาจจะถามว่าการมีตลาดกลางสินค้าเกษตรนั้น จะช่วยอะไร ผมขอกราบเรียนว่าภายใต้การค้า กติกาการค้าของโลกนั้น โอกาสที่รัฐบาลจะหยิบยื่นเข้ามาสนับสนุนภาคเกษตรนั้น จะทำได้ยากขึ้น

และยากขึ้น นั่นหมายถึงการจะไปยกระดับราคาอะไรที่จะไปบิดเบือนราคาสินค้า เกษตรนั้นจะถูกห้ามโดยกติกาการค้าของโลก เมื่อเป็นอย่างนั้นและประเทศไทยเรายังเป็นเมืองเกษตร จึงจำเป็นอย่างยิ่ง ในขณะที่เรายังไม่สามารถที่จะปรับโครงสร้างการเกษตร หรือที่ห้องเกษตรกรให้ไปในอาชีพอื่นได้ เราคงจะต้องหาโอกาสให้เขาขายสินค้าได้โดยไม่บิดเบือนกับการที่เรียกว่าสนับสนุนโดยตรง สิ่งที่รัฐบาลที่แล้วทำมาก็คือ เพิ่มโอกาสในการจัดให้มีตลาดกลางรับซื้อสินค้าเกษตรกระจายไปทั่วประเทศ ๕๐ กว่าแห่งที่ได้อนุมัติไปแล้ว แต่รัฐบาลชุดนี้ไม่ได้พูดถึงตรงนี้เลย ท่านประธานที่เคารพในเรื่องของตลาดซื้อขายสินค้าล่วงหน้าก็มีพูดเอาไว้วันหนึ่งว่าจะมีการสนับสนุนผมขอทราบเรื่องว่าสิ่งนั้นรัฐบาลที่แล้ว รัฐมนตรีก็ได้อนุมัติในหลักการไปแล้ว ก็เชื่อว่ารัฐบาลชุดนี้ก็คงจะได้หยิบยกขึ้นมาและดำเนินการ เรื่องนี้อย่างจริงจังตรงนั้นแหละที่จะเป็นสิ่งที่ เป็นหลักประกันในระดับหนึ่ง ที่จะทำให้ที่ห้องเกษตรกรมีโอกาสที่จะขายสินค้าเกษตรด้วยความมั่นใจ ก็คือมีการตกลงขายสินค้าเกษตรก่อนล่วงหน้า แล้วค่อยมาทำการเพาะปลูก ตลาดซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้าเกิดขึ้นเร็วเท่าไร ประโยชน์และความมั่นใจของที่ห้องเกษตรกรก็จะตามมา และก็จะ เป็นแหล่งซึ่งเป็นที่ยอมรับของประเทศต่าง ๆ อีกทั้งในเมื่อเราจะให้ภูมิภาคของเราเป็นศูนย์กลางทางเรื่องการค้า การเงิน การค้าต่าง ๆ นั้น การปรับและเร่งทำในเรื่องซื้อขายสินค้าล่วงหน้าได้เร็วเท่าไร ก็จะเป็นประโยชน์มากเท่านั้น ท่านประธาน รัฐบาลได้พูดถึงเรื่องของการที่จะพยายามสร้างระบบเงินออมภายในประเทศให้เพิ่มมากขึ้น สิ่งหนึ่งซึ่งน่าจะเสียตายน่าไม่ได้มีพูดเอาไว้เลย จะมีแต่ะไว้คิดเดี๋ยวก็คือ เรื่องของการประกันภัย ธุรกิจประกันภัยนั้นเป็นธุรกิจที่ยิ่งใหญ่ ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาปีเศษ ถ้าท่านประธานติดตามข่าวจะเห็นได้ว่า มีบริษัทต่างชาติที่เข้ามาลงทุนในบ้านเรา ก็พยายามที่จะเรียกร้องต่าง ๆ ว่า ทำไมการ

ขยายสาขาของเขาในอดีตซึ่งทำถูกต้องตามกฎหมาย แต่ไม่สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลในอดีต แต่ตอนนี้กฎหมายถูกต้องแล้วนโยบายให้แล้ว แต่เรากลับไปทำกฎหมายให้เขาไม่สามารถที่จะขยายสาขาของการประกันภัยได้ ที่ผมหยิบยกประเด็นนี้ขึ้นมา เพื่อที่จะชี้ให้เห็นว่า รัฐบาลให้ความสำคัญกับการขาดดุลบัญชีเดินสะพัดค่อนข้างมาก และหนึ่งในหลาย ๆ อย่างที่รัฐบาลที่แล้วก็ได้ทำมา นั่นก็คือ เรื่องของการประกันภัย การประกันภัยจะเป็นแหล่งเงินออมที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เช่นกันนะครับท่านประธาน รัฐบาลที่แล้วก็ได้อนุมัติให้มีการเปิดประกันเสรี โดยไม่จำกัดจำนวน ซึ่งตรงนี้ก็จะเป็นประโยชน์ในรูปของเงินออมและจะเป็นประโยชน์แก่ผู้เอาประกันภัยต่อไป ในการที่จะมีธุรกิจประกันภัยที่ขึ้นมาแข่งขันกันอย่างมากระยะตรงนั้นก็จะต้องตกกับประชาชน ท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ได้เรียนถึงการคุ้มครองผู้บริโภคว่าไม่ได้มีระบุเอาไว้เลย ทั้ง ๆ ที่เป็นเรื่องที่มีส่วนสำคัญอย่างมากเช่นเดียวกันในเรื่องของระดับราคาสินค้าของเกษตรกรของพี่น้องที่จะต้องจับจ่ายใช้สอยทุกวันนี้ เป็นข่าวอยู่ทุกวันก็คือราคาสินค้าเพิ่มขึ้นสูงขึ้นมา จนรัฐบาลจริงจังไปถึงเรื่องอัตราเงินเฟ้อต่าง ๆ ซึ่งจะเกินกว่าเป้าหมายที่อยากจะให้อยู่ นั่นผมขออนุญาตทราบเรียนว่าก็เช่นกันนโยบายไม่ได้มีพูดเอาไว้เลยในเรื่องของการกำกับดูแลให้มีการลดทอนเอาเปรียบผู้บริโภค รัฐบาลที่แล้วให้ความสำคัญเรื่องนี้นะมาก ถึงแม้ว่าเราจะประกาศนโยบายการค้าเสรีแน่นอนการประกาศการค้าเสรีนั้นหมายถึงเท่าข้างหนึ่งเราจะเหยียบคันเร่งและถ้าหากเราไม่มีกถึงผู้บริโภคภายในปล่อยให้ทุกอย่างแข่งขันกันอย่างเต็มที่แล้วแน่นอนในประเทศของเรายังมีบางธุรกิจที่ยังผูกขาดตัดตอนค่อนข้างมากระงนี้รัฐบาลจะต้องใช้ความรอบคอบในการพิจารณาดูแลที่ไม่ให้ผู้บริโภคจะได้ถูกเอารัดเอาเปรียบ แต่ก็น่าเสียดายนะครับว่านโยบายผมพยายามตรวจสอบ

แล้วไม่ได้มีพูดถึงเรื่องนี้เลย ยังมีผู้ผลิตหลายรายที่มีอำนาจทางการตลาดสูง ตรงนี้ การที่ไม่มีนโยบายที่ชัดเจนนั้นก็จะเป็นเรื่องต่อแหลมที่จะให้ผู้ผลิตเหล่านั้นกำหนดราคาขายได้ที่สูง ซึ่งจะ เป็นเรื่องที่กระทบกับผู้บริโภคค่อนข้างมาก ท่านประธานที่เคารพ ผมได้พยายามเน้นในเรื่องของสินค้าเกษตรและผลกระทบที่จะมาถึงผู้บริโภคนั้น ผมขออนุญาตกราบเรียนว่านโยบายทางด้านเกษตรกรรมของรัฐบาลนี้นั้นก็หลายอย่างเอาจากรัฐบาลที่แล้วมา แต่มีอย่างหนึ่งซึ่งอาจจะไม่ได้นึกถึงหรือจะตกหล่นไปด้วยความเร่งรีบอะไรก็แล้วแต่ก็คือเรื่องของภาคปศุสัตว์ไม่ได้มีพูดไว้เลยว่า รัฐบาลจะดำเนินการเรื่องนี้อย่างไร ไม่ได้พูดกันถึงเรื่องการเพาะเลี้ยงชายฝั่ง การประมงไม่ได้มีพูดแม้แต่นิดเดียวเลย ท่านประธานทราบไหมครับว่าในขณะที่นโยบายต่างประเทศกำลังพูดว่าจะให้เอกอัครราชทูตหันมาดูแลเรื่องการค้าให้มากขึ้น เศรษฐกิจระหว่างประเทศก็พยายามจะผลักดันสินค้าต่าง ๆ ออกไปต่างประเทศให้เพิ่มมากขึ้นเพื่อทำให้ดุลบัญชีเดินสะพัดดีขึ้น ท่านทราบไหมครับว่าการส่งออกภาคเกษตรของเรานั้น ส่วนที่สำคัญที่สุดนั้นคืออะไรครับ คือธุรกิจกุ้ง แต่ไม่ได้พูดไว้เลยว่ารัฐบาลจะสนับสนุนและส่งเสริมเรื่องนี้อย่างไร ธุรกิจการเลี้ยงไก่ปヒหนึ่งทำเงินเข้าประเทศเป็นหมื่น ๆ ล้าน รัฐบาลก็ไม่ได้มีนโยบายชัดเจนว่าจะดำเนินการ เรื่องนี้อย่างไร จริงอยู่ถึงแม้สิ่งที่ไม่ได้พูดไว้ในนโยบายก็ไม่ได้หมายถึงรัฐบาลจะทำได้ ก็อยากที่จะให้รัฐบาลให้ความสำคัญถึงธุรกิจภาคปศุสัตว์และการเพาะเลี้ยงด้านการประมง และการเพาะเลี้ยงชายฝั่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะเป็นอาชีพที่ไม่ต้องทำให้พี่น้องเกษตรกรไปทำในอาชีพใดอาชีพหนึ่งมากเกินไปก็ถือมีโอกาสรกระจายช่องทางการตลาดต่างประเทศ ยังเอื้อต่อสินค้าเหล่านี้ค่อนข้างมาก การที่เราไม่ได้ให้ความสำคัญหรืออาจจะมองไม่ถึงภาคปศุสัตว์ที่มีผลกระทบทั้งในด้านการส่งออกก็ดี ทั้งในด้านการบริโภคภายในก็คืนัน รัฐบาลที่แล้วเราได้ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้ค่อนข้างมาก

เราเน้นถึงเรื่องภาคปศุสัตว์พยายามดูว่าอะไรที่ทำให้อาชีพปศุสัตว์ถึงล้มลุก
 กุกกักถาน การล้มลุกกุกกักถานของอาชีพปศุสัตว์ ไม่ว่าจะเป็นการเลี้ยงหมู
 เลี้ยงไก่ เลี้ยงเป็ด ก็แล้วแต่นั้นจะมีผลกระทบและก็จะกระทบอย่างมาก
 เหมือนกับกระทบในทุกวันนี้ก็คือ ราคาหมูสำหรับผู้บริโภคที่จะต้องซื้อแพงขึ้น
 ตรงนั้นก็เกิดจากความผันผวนและไม่มีเสถียรภาพของผู้เลี้ยงนั่นเอง ปีก่อนนั้น
 เราต้องขอร้องให้คนบริโภคเนื้อหมูมีโครงการขาย ๓ กิโลกรัม ๑๐๐ บาท
 แต่วันนี้เนื้อหมูซื้อแทบไม่ได้ กิโลกรัมหนึ่ง ๗๐ - ๘๐ บาท ถามว่าเกิดจาก
 อะไร ก็เกิดจากแนวโน้มขายของรัฐที่พยายามไม่สร้างให้เกิดความชัดเจนว่า
 รัฐจะดูแลด้านภาคปศุสัตว์อย่างไร อย่างไรก็ตามก็ตามรัฐบาลที่แล้วก็ได้ทำสิ่งที่จะ
 เป็นประโยชน์ไว้กับรัฐบาลนี้ สิ่งหนึ่งซึ่งเป็นปัญหาและก็เป็นเรื่องแปลกนะครับ
 เมืองไทยบริโภคหมูมากที่สุด ปีหนึ่งเราเลี้ยงหมูกัน ๑๐ กว่าล้านตัว ไม่ได้
 ส่งออกนะครับ เพราะคนไทยกินทั้งหมด ที่ลุ่ม ๆ ดอน ๆ ก็คือเกิดจากเรื่อง
 โรคระบาดปากและเท้าเปื่อยที่แก้กันไม่ตกมาตลอด จะต้องนำเข้าวัคซีนจาก
 ต่างประเทศเข้ามา แต่รัฐบาลที่แล้วก็ได้อนุมัติเงินสร้างโรงงานวัคซีน ถ้าผม
 จำไม่ผิดรู้สึกจะเสร็จปลายปีนี้ ก็จะทำให้โอกาสที่จะเสี่ยงภัยจากการเลี้ยงหมู
 เลี้ยงไก่อันลดน้อยไป เราสร้างโรงงานทั้ง ๒ อย่าง สำหรับโรคที่เกิดกับไก่
 และโรคที่เกิดกับหมู ตรงนี้ก็จะ เป็นประโยชน์ที่ฝากที่จะให้รัฐบาลให้ความ
 สำคัญกับเรื่องด้านการปศุสัตว์ให้มาก เพราะว่าถ้าหากผู้เลี้ยงสัตว์ต่าง ๆ นั้น
 ไม่ต้องเจอกับปัญหาทั้งโรคภัยต่าง ๆ ก็จะทำให้ราคาภายในประเทศของเรา
 มีเสถียรภาพ เมื่อราคาภายในราคาเนื้อสัตว์นั้นมีน้ำหนักค่อนข้างมากในการ
 คำนวณดัชนีผู้บริโภคหรือเงินเฟ้อ ถ้าหากควบคุมตรงนี้ได้ก็จะทำให้ประชาชน
 ไม่ได้รับผลกระทบ ในขณะที่เดียวกันปัญหาเรื่องเงินเฟ้อก็จะได้รับการแก้ไข
 ไปในตัว

ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตทราบเรียนว่า ในเรื่องของ
สาธารณชนนั้น ก็มีหลายอย่างที่ เป็นเรื่องที่ตีและละเอียดอยู่แล้ว จะมีอยู่เรื่อง
หนึ่งซึ่งผมเห็นรัฐบาลนี้ ความเป็นจริงก็พยายามให้ความสำคัญกับสิ่งต่าง ๆ ที่
เป็นศิลปะท้องถิ่นหรือเป็นของพื้นเมืองไม่ว่าจะเป็นหนังตะลุง โขน หมอสา
ลิเกอย่างที่ท่านนายกฯ ได้เรียนไปแล้วในนโยบายสังคม เมื่อโยงมาถึง
สาธารณชนก็มีสิ่งต่าง ๆ ที่พยายามจะทำ แต่สิ่งหนึ่งซึ่งไม่ได้พูดเอาไว้เลย
ก็คือเรื่องของ การสนับสนุนส่งเสริมในการใช้สมุนไพร ทั้ง ๆ ที่ทั่วโลกกำลัง
หันมาที่จะมาดำเนินการ ในการค้นหาสมุนไพร หรือใช้วิธีการจะได้ประโยชน์
จากสมุนไพร ตรงนี้ก็ไม่มีใครทราบเหมือนกันว่า เพราะอะไรจึงไม่ได้พูดเอาไว้เลย

ท่านประธานครับ อีกเรื่องหนึ่งในอารัมภบทผมเองก็ได้สังเกต
แล้วว่ารัฐบาลได้มองย้อนไปในอดีตซึ่งก็เป็นเรื่องปกติ คนเราสิ่งที่จะดูก็คือ
ดูจากอดีต ไม่มีใครรู้อนาคตจะเป็นอย่างไร การดำเนินหรือการคิดถึงเรื่อง
อะไรต่าง ๆ นั้นก็จะเอาอดีตมาเป็นตัววัดปัจจุบันและมองไกลไปถึงอนาคต
ในอารัมภบทของนโยบายเล่นนี่นั่นก็ได้พูดถึงว่า อดีตมีความผิดพลาดในการที่
เน้นไปใน เรื่องของการที่จะกระตุ้นเศรษฐกิจให้เติบโตเร็วเกินกว่าที่ทรัพยากร
มนุษย์หรือสังคมจะรับได้ เช่น หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ได้เรียนไปแล้วว่า
ไม่ได้มีความโยงใยกันเลย แต่มีสิ่งหนึ่งที่ค่อนข้างจะเป็นเรื่องน่าคิดว่า
เมื่อพูดถึง เรื่องของนโยบายด้านสังคมในข้อ ๕.๒.๘ หน้า ๑๑ สิ่งที่รัฐบาล
นี้พูดซึ่งไม่ได้เป็นนโยบายของรัฐบาลที่แล้ว ส่วนหนึ่งใกล้เคียงกันเพียงแต่มีคำ
พูดคำหนึ่งที่นำคิด ๕.๒.๘ นโยบายได้พูดไว้ว่า จะสนับสนุนสถาบันครอบครัว
หน่วยงานของรัฐและเอกชน องค์กรชุมชน สถาบันศาสนา ตลอดจนสื่อมวลชน
ให้เข้ามามีบทบาทในการป้องกันแก้ไขปัญหาและพัฒนาเด็กและเยาวชนในภาวะ
ยากลำบากให้สามารถดำรงชีพได้อย่างปกติสุข ผมไม่เข้าใจเหมือนกันว่า
ตรงนี้คืออะไร ในขณะที่ในอารัมภบทก็พยายามที่จะพูดถึง จะเน้นในเรื่องของ

การเข้ามาทำทุกสิ่งทุกอย่าง เพื่อให้ทรัพยากรบุคคลที่เป็นองค์ประกอบของสังคมนั้นเป็นสิ่งที่ต้องให้ความสำคัญเป็นอันดับหนึ่ง แต่ขณะนี้ก็กำลังจะทำให้เยาวชนในภาวะยากลำบากสามารถดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุข ก็คืออย่างไรครับ คือทำให้คนจนอยู่ได้อย่างเข้มแข็งแจ่มใสจะทำอย่างไร และเป็นสิ่งที่ได้พูดไว้ในอารัมภบทหรือเปล่า ท่านประธานที่เคารพ ผมเองขอกราบเรียนว่านโยบายนั้นเป็นหัวใจที่มีส่วนสำคัญ เป็นสิ่งที่รัฐบาลจะบริหารบ้านเมืองไม่ได้เลย ถ้าหากไม่ได้แถลงนโยบาย เป็นสิ่งซึ่งจะทำให้สมาชิกรัฐสภาแห่งนี้ก็ติ หรือที่น้องประชาชนที่รัฐบาลนี้อยากจะให้มีส่วนร่วมในกระบวนการการเมืองที่จะติดตามดูว่า สิ่งที่รัฐบาลแถลงเอาไว้มันจะได้มีการกระทำหรือเปล่า ถ้าท่านประธานทำได้ในอดีตผู้ที่ขึ้นอภิปรายหรืออยู่ในซีกฝ่ายค้าน ไม่ว่าจะเป็นรัฐบาลไหนที่ขึ้นมาบริหารบ้านเมือง อาจจะยกเว้นรัฐบาลที่แล้วที่ค่อนข้างจะมีระยะเวลา มีหลาย ๆ สิ่งหลาย ๆ อย่างที่สัมผัสได้ และพอจะมองเห็นภาพพจน์ แต่ในนี้ทุกสิ่งทุกอย่างไม่ได้มีการระบุเอาไว้ชัดเจน ไม่ได้มีสิ่งทีบอก ว่าสิ่งนี้จะทำให้เสร็จภายในเมื่อไร สิ่งนั้นจะดำเนินการตั้งแต่เมื่อไร แล้วจะจบสิ้นลงใเมื่อไร ผมเองเข้าใจดีว่า เรื่องทุกเรื่องคงไม่สามารถทำให้เสร็จได้ในทันทีทันใด บางเรื่องอาจจะต้องใช้เวลา ๕ - ๖ ปี ถนนเส้นหนึ่งอาจจะต้องใช้เวลา ๔ - ๕ ปี บางรัฐบาลไม่ได้อยู่ดูหรือครบ สิ่งที่ตัวเองอนุมัติไป การที่รัฐบาลจะต้องให้ความสำคัญกับการแถลงนโยบายนั้นก็คือความเร่งด่วนในเรื่องไหนที่จะต้องรีบทำเลย เรื่องของพี่น้องเกษตรกร พี่น้องที่คือโอกาสมีอยู่มาก เรื่องนี้ความชัดเจนต่าง ๆ ไม่ได้มีอยู่เลย กรอบระยะเวลาที่จะดำเนินการจะทำอย่างไร ผมเองเข้าใจดีว่าการเป็นรัฐบาลนั้นเราเป็นรัฐบาลชั่วคราวกันทั้งนั้น อยู่ได้ก็ไม่เกิน ๔ ปี สิ่งที่เราได้ไว้ไม่ว่าจะอยู่แก่ไหน ก็คือฝากไว้เพื่อที่จะให้ประชาชนได้ประโยชน์จากการที่เรามีรัฐบาลเรามีสภา ผมเองเชื่อว่าหลายอย่างที่ถึงแม้จะไม่ได้พูดไว้ในนโยบายนี้หลายสิ่ง

เช่น หัวหน้าพรรคประชาธิปไตยได้พูดไปแล้ว และมีบางสิ่งบางอย่างที่ผม
หือบยกประเด็นในเรื่องของพี่น้องเกษตรกร ในเรื่องของการคุ้มครองดูแล
ผู้บริโภคนั้น ก็ขอฝากเป็นข้อสังเกต และขอให้รัฐบาลนำไปปฏิบัติ ผมต้องขอ
กราบขอบพระคุณท่านประธานเป็นอย่างสูงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญท่านบูรพา

นายบูรพา อัครถาวร สมาชิกวุฒิสภา : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม บูรพา อัครถาวร สมาชิกวุฒิสภา ในนามสมาชิกวุฒิสภา การแถลง
นโยบายครั้งนี้เป็นไปตามมาตรา ๑๖๘ ของรัฐธรรมนูญ ซึ่งไม่มีการลงมติ
ความไว้วางใจ อย่างไรก็ตามข้อคิดเห็นของสมาชิกวุฒิสภาบางท่านซึ่งมีความ
หวังคือรัฐบาลอาจจะเป็นประโยชน์บ้างไม่มากก็น้อย ในการที่จะปรับปรุง
นโยบายให้เหมาะสมยิ่งขึ้นในโอกาสต่อไป เท่าที่กระผมได้ฟังท่านนายก-
รัฐมนตรีแถลง ผมก็เห็นด้วยกับนโยบายส่วนใหญ่ แล้วคงจะได้อภิปรายเฉพาะ
บางข้อที่กระผมมีความเห็นเพิ่มเติม หรือมีความเห็นที่ยังไม่ตรงกับนโยบาย
ที่แถลงนัก

เรื่องแรกที่กระผมอยากจะทำกล่าวถึง คือ เรื่องของนโยบาย
ต่างประเทศ คงไม่มีใครที่จะเถียงว่านโยบายที่จะเป็นมิตรกับทุกประเทศ
โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้าน ตามนโยบายข้อ ๓.๒ เป็นนโยบายที่สมควร
สนับสนุน ปัญหาที่จะส่งเสริมความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านอย่างไร
กระผมคิดว่าประเทศก็คล้าย ๆ กับบุคคลธรรมดา ถ้าเราจะคบเพื่อนให้เขา
ไว้วางใจเรา ก็จะต้องลดความเห็นแก่ตัว แล้วเพิ่มความจริงใจ ผมเรียก
นโยบายลักษณะนี้ว่า นโยบายต่างประเทศเชิงพุทธ คือการพยายามช่วยเหลือ
ประเทศอื่น โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้านที่ด้อยพัฒนาที่เราด้วยความ
จริงใจ โดยไม่ต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ที่เราจะได้รับ เช่น ถ้าเราจะช่วย
พม่า ลาว พัฒนาถนน ก็ไม่น่าจำเป็นจะต้องเป็นถนนที่จะเชื่อมไทยกับจีน ซึ่ง

เป็นตลาดการค้าใหญ่ของประเทศไทย ถ้าเราคิดจะช่วยประเทศไทยก็น่าจะช่วยในสิ่งที่เขาต้องการมากกว่าในสิ่งที่เราต้องการ นอกจากนี้จำนวนเงินที่เราให้ความช่วยเหลือกับประเทศเพื่อนบ้านที่ด้อยพัฒนา ปัจจุบันยังคงต่ำมาก ปีละไม่ถึง ๑๐๐ ล้านดอลลาร์จากงบประมาณ ซึ่งในปีนี้ก็กว่า ๗๐๐,๐๐๐ ล้านดอลลาร์เข้าไปแล้ว กระทบอยากให้เห็นประเทศไทยช่วยเหลือประเทศเพื่อนบ้านที่ด้อยพัฒนามากว่าเรา ปีหนึ่งสัก .๑ เปอร์เซ็นต์ของงบประมาณ ซึ่งถ้างบประมาณ ๘๐๐,๐๐๐ ล้านดอลลาร์ ก็จะตก ๘๐๐ ล้านดอลลาร์ ผมขอสนับสนุนอย่างเต็มที่ นโยบายข้อ ๓.๗ ที่จะปรับเปลี่ยนฐานะของไทย จากประเทศผู้รับการช่วยเหลือสู่การ เป็นประเทศผู้ให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศเพื่อนบ้าน ในเรื่องของนโยบายการเงินการคลัง คำถามที่กระผมมีที่อยากจะถามรัฐบาลก็คือว่ารัฐบาลต้องการที่จะพัฒนาประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการเงินของภูมิภาคตามนโยบายข้อ ๔.๑.๔ ไปได้หรือไม่ หรือว่าเป็นเพียงการลอกมาจากนโยบายของรัฐบาลชุดก่อน ๆ การส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการเงินในภูมิภาคย่อมรวมถึงการส่งเสริมเงินบาทให้เป็นอินเตอร์เนชันนัล เคอเรนซี (International currency) ด้วย ซึ่งเป็นเงินสกุลที่จะใช้กันทั่วโลก ซึ่งข้อเสียก็คือว่า จะจำกัดอิสรภาพของประเทศในการดำเนินนโยบายด้านการเงิน ยกตัวอย่างเช่น ในภาวะเศรษฐกิจซบเซาตกต่ำ ซึ่งเราควรลดอัตราดอกเบี้ย แต่อาจจะทำไม่ได้เพราะสถานการณ์บีบบังคับให้ต้องขึ้นอัตราดอกเบี้ยเพื่อรักษาค่าของเงินบาท การเป็นตลาดการเงิน การมีสถาบันการเงินมาก ๆ มาตั้งที่เมืองไทย เราก็อาจจะได้ประโยชน์บ้างจากการจ้างงานที่เพิ่มขึ้น จากการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญที่จะเข้ามาในเมืองไทยมากขึ้น แต่ว่าไม่น่าจะคุ้มกับการจำกัดเสรีภาพในการดำเนินนโยบายด้านการเงินของประเทศ ประเทศหลายประเทศที่เศรษฐกิจก้าวหน้าไปไกลกว่าประเทศไทยไม่ได้เป็นและไม่ได้มีนโยบายที่จะส่งเสริมให้ตัวเองเป็นศูนย์กลางการเงินของ

ภูมิภาคใด เช่น แคนาดา นิวซีแลนด์ เกาหลี ได้หวั่น ประเทศต่าง ๆ ในสแกนดิเนเวีย (Scandinavia) เป็นต้น ในแง่ของการดึงดูดเงินทุนเข้ามาในประเทศไทยจากต่างประเทศเพื่อการพัฒนา การเป็นศูนย์กลางการเงินของภูมิภาคก็คงไม่ช่วยอะไร ขึ้นอยู่กับความเชื่อถือของต่างชาติในประเทศไทยมากกว่า ซึ่งในปัจจุบันประเทศไทยไม่ว่าจะภาครัฐบาลหรือภาคเอกชนก็สามารถกู้เงินจากตลาดการเงินของโลกได้อย่างสะดวกอยู่แล้ว กระทบอยากจะทำให้นิดหน่อยถึง เรื่องของภาษีอากร และขอให้ช้อคิดเห็นในเรื่องนี้ ในเรื่องเกี่ยวกับการใช้สิทธิ การให้สิทธิพิเศษทางภาษี โดยการยกเว้นภาษีอากรเฉพาะรายหรือเฉพาะกรณี ไม่ว่าจะภายใต้พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนหรือพระราชบัญญัติอื่น ว่าการให้ความช่วยเหลือหรือการสนับสนุนลักษณะนี้ทำให้มองไม่เห็นต้นทุนที่ชัดเจน มูลค่าของผลประโยชน์ที่เป็นภาษีที่ได้รับการยกเว้นเท่าไร ไม่มีใครรู้แน่และไม่ปรากฏในงบประมาณ ไม่มีใครคิดตามประเมินผลได้เมื่อเทียบกับต้นทุนหรือผลเสียหรือที่เรียกว่า คอสมท์เบเนฟิต (Cost benefit) วิธีการที่โปร่งใสมักกว่าน่าจะเป็นการเก็บภาษีอากรตามปกติโดยไม่มีการยกเว้น แต่ถ้ารัฐบาลต้องการส่งเสริมหรือสนับสนุนกิจการใดโดยเฉพาะก็ตั้งงบประมาณให้ เพื่อที่จะได้มีการพิจารณาอย่างเปิดเผยและถี่ถ้วนทั้งในและนอกสภา ว่าสมควร เหมาะสม และคุ้มหรือไม่ ในเรื่องของนโยบายการค้า กระทบมีข้อสังเกตก็แต่เพียงว่า ในนโยบายที่จะส่งเสริมการค้าและระบบเศรษฐกิจเสรี ตามนโยบายข้อ ๔.๔.๑ ไม่ได้มีการพูดถึงการป้องกันการผูกขาด แล้วก็อยากจะถามรัฐบาลว่า รัฐบาลนี้มีนโยบายที่จะป้องกันการผูกขาดหรือไม่ ถ้ามีนโยบายที่จะป้องกันการผูกขาด นโยบายของรัฐบาลนี้ครอบคลุมไปถึงการรวมหัวกันกำจัดการแข่งขันหรือเป่ซ่า ในบางกรณีไม่มีการผูกขาด เพราะมีผู้ประกอบการหรือผู้ให้บริการหลายราย แต่มีการรวมหัวกันกำหนดราคาหรือกำจัดการแข่งขันโดยวิธีอื่น เช่น การแบ่งเขต

การค้าขาย การแบ่งตลาด การฉ้อในการเข้าประมูล หรือการรวมหัวกัน กำหนดราคา หรือการกีดกันผู้ประกอบการรายใหม่ ในหลายประเทศนอกจากจะมีกฎหมายป้องกันการผูกขาดที่เรียกว่า แอนตี้ทรัสต์ ลอว์ (Antitrust law) แล้ว ยังมีกฎหมายป้องกันการรวมหัวกันจำกัดการแข่งขันต่างหากอีกด้วย ประเทศอังกฤษกฎหมายนี้เรียกว่า เรสทริคทีฟ แทรด แพรคติซีส แอคท์ (Restrictive trade practices act) ประเทศไทยยังไม่มียกเว้น

ในเรื่องของนโยบายการเกษตร ในสภาวะปัจจุบันตลาดโลกมีการแข่งขันกันมากขึ้น เช่น ในเรื่องข้าว ปัจจุบันเวียดนามที่ส่งออกปีละ ๑ ล้านตัน ตันถึง ๒ ล้านตัน ในขณะที่เดียวกับที่ประเทศในโลกหลายประเทศ เช่น อินโดนีเซีย อินเดีย ซึ่งเคยเป็นผู้ซื้อรายใหญ่ก็สามารถที่จะผลิตได้เองมากขึ้น ค่าแรงงานในประเทศไทยเองก็สูงขึ้น กระหม่อมที่ได้เห็นนโยบายข้อ ๔.๒ ที่จะมุ่งเพิ่มประสิทธิภาพและการลดต้นทุนการผลิตในภาคเกษตรรัฐบาลควรมุ่งประเด็นนี้มากกว่าการพุงราคาให้สูงเกินราคากลาง หรือการดำเนินการอื่นใดที่จะทำให้ราคาสูงกว่าที่สมควรจะเป็นตามภาวะของตลาด การเพิ่มประสิทธิภาพ การผลิตเกี่ยวข้องโดยตรงกับขีดความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลกและรายได้ของเกษตรกร การเพิ่มอัตราการผลิต การลดต้นทุนการผลิตต่อหน่วยจะช่วยให้ชาวนาสามารถขายข้าวได้ถูกลง โดยมีรายได้มากขึ้น ยกตัวอย่างเช่น ถ้าราคาข้าวตันละ ๔,๓๐๐ บาท แต่ต้นทุน ๔,๐๐๐ บาท ชาวนาได้ตันละ ๓๐๐ บาท แต่ถ้ารัฐบาลช่วยให้ชาวนาเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต โดยลดต้นทุนลงจากตันละ ๔,๐๐๐ บาท เหลือ ๓,๕๐๐ บาท จากราคาขายในราคา ๔,๕๐๐ บาท ชาวนาจะได้ถึงตันละ ๑,๐๐๐ บาท ซึ่งสูงกว่าเดิมถึง ๓๐๐ บาท ทั้ง ๆ ที่ขายข้าวในราคาที่ถูกลง ประสิทธิภาพในการผลิตข้าวขึ้นอยู่กับปัจจัยหลัก ๓ อย่างคือ พันธุ์ข้าว น้ำและปุ๋ย กับทั้งงบประมาณของรัฐบาลควรจะมุ่งพัฒนาปัจจัยเหล่านี้ กระหม่อมอยากจะ

ให้ข้อคิดว่า วิธีการเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตในภาคเกษตรที่เร็วที่สุดคือการแจกปุ๋ยที่มีคุณภาพให้แก่ชาวนาฟรีทั่วประเทศ ในเรื่องการใช้ปุ๋ยนั้นสำหรับชาวนาแต่ละคน การลงทุนซื้อปุ๋ยเป็นการเสี่ยง เพราะถึงจะใช้ปุ๋ย แต่ถ้าขาดปัจจัยอื่นเช่นน้ำ เพราะเกิดภาวะฝนแล้ง การลงทุนซื้อปุ๋ยก็เสียเปล่า กลับจะทำให้เสียหายและขาดทุนมากขึ้น สำหรับการทำนาทั้งประเทศ การใช้ปุ๋ยทั่วไปจะสามารถเพิ่มผลผลิตข้าวของประเทศได้อย่างน้อย ๒ เท่าอย่างแน่นอน การที่รัฐบาลจะจัดสรรปุ๋ยที่มีคุณภาพให้แก่ชาวนาฟรีทั่วประเทศ งบที่จะต้องใช้เป็นเงินไม่มากนัก อยู่ในขีดความสามารถของรัฐบาลในภาวะเศรษฐกิจและการเงินปัจจุบันที่จะทำได้ ถ้านาง่าย ๆ เนื้อที่นาทั่วประเทศ ๖๐ ล้านไร่ ใช้ปุ๋ย ๑๐ กิโลกรัมต่อไร่ เท่ากับ ๖๐๐ ล้านกิโลกรัม ถ้าราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ ๕ บาท ก็คิดเป็นเงินเพียง ๓,๐๐๐ ล้านบาทเท่านั้น แต่ผลที่จะได้ถ้าผลผลิตเพียงเพิ่มขึ้น ๑๐ ล้านตัน ก็จะคิดเป็นมูลค่ากว่า ๔๐,๐๐๐ ล้านบาท

ในเรื่องของนโยบายการปฏิรูปที่ดิน นโยบาย ข้อ ๔.๒.๑๐ กำหนดให้มีการเร่งรัดการปฏิรูปที่ดินเพื่อให้เกษตรกรมีที่ทำกิน กระผมคิดว่าถึงเวลาแล้วที่จะทบทวนแนวคิดว่า เกษตรกรหรือชาวนาจะต้องมีที่ทำกินของตนเอง นโยบายข้อ ๔.๒ พุคถึงการเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตในภาคเกษตรซึ่งสวนทางกับนโยบายส่งเสริมให้มีที่นาแปลงเล็ก ๆ น้อย ๆ นาที่มีประสิทธิภาพในการผลิตต้องเป็นนาใหญ่ ๆ ขนาด ๑,๐๐๐ ไร่ ๑๐,๐๐๐ ไร่ ไม่ใช่ขนาด ๑๐ ไร่ ๒๐ ไร่ นาที่มีประสิทธิภาพในสหรัฐอเมริกา แคนาดา ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ ก็ล้วนเป็นนาขนาดใหญ่ทั้งสิ้น แนวความคิดว่าชาวนาต้องมีที่นาของตัวเองน่าจะล้าสมัยแล้ว ไม่มีใครคิดว่ากรรมกรจะต้องมีโรงงานเล็ก ๆ ของตัวเอง หรือพนักงานขายจะต้องมีร้านค้าของตนเอง トラบเท่าที่เรามีแต่ขนาดเล็ก ๆ เราก็จะไม่สามารถได้ประโยชน์จาก

อีโคโนมี ออฟ สเกล (Economy of scale) เป็นการลดขีดความสามารถของเราในการแข่งขันกับประเทศเกษตรกรรมอื่น ๆ ถ้าเราได้ประโยชน์และผลผลิตที่สูงขึ้น การเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ชาวนาเองก็จะมีชีวิตการกินอยู่และรายได้ที่ดีขึ้นด้วย เพียงแต่จะกลายเป็นเกษตรกร ลูกจ้างแทนที่จะเป็น เจ้าของนาของตนเอง

ในเรื่องของนโยบายเกี่ยวกับป่าไม้ ในคำแถลงนโยบายไม้ได้ มีการพูดถึงการแก้ปัญหาการบุกรุกทำลายป่า ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญของชาติและมีผลกระทบอย่างยิ่งต่อรุ่นลูกรุ่นหลาน ปัจจุบันพื้นที่ป่าไม้ของประเทศไทยมีเหลืออยู่เพียง ๒๕ เปอร์เซ็นต์ ทั้ง ๆ ที่แผนพัฒนาเศรษฐกิจกำหนดไว้ ๔๐ เปอร์เซ็นต์ รัฐบาลในอดีตได้เคยใช้นโยบายปราบปรามมาตลอด แต่เราคงจะต้องยอมรับว่าไม่ได้ผล และถึงเวลาแล้วที่เราจะต้องพิจารณาหาแนวทางใหม่ก่อนที่ป่าในเมืองไทยจะหมดไป และประเทศกลายเป็นทะเลทรายเช่นเดียวกับประเทศในแอฟริกา และตะวันออกกลางหลายประเทศ แนวทางใหม่ที่กระผมขออนุญาตเสนอแนะก็คือ การเอาพื้นที่ป่าทั้งหมดนอกจากเขตต้นน้ำลำธารหรืออุทยานแห่งชาติที่รัฐบาลสามารถดูแลคุ้มครองได้จริง ๆ มาจัดสรรให้สัมปทานโดยวางหลักเกณฑ์ว่า ผู้รับสัมปทานจะตัดไม้ได้ในแต่ละปีในจำนวนที่กำหนดและจะต้องปลูกป่าทดแทนอย่างน้อย ๒ เท่าของที่ตัด ปัญหาของป่าไม้จริง ๆ ไม้ก็คือผู้ที่การตัดต้นไม้แต่เพียงอย่างเดียว แต่อยู่ที่ว่าต้นไม้ที่ปลูกน้อยกว่าที่ตัด ถ้าทุกปีเราปลูกต้นไม้มากกว่าเราตัด ปัญหาป่าไม้ก็จะลดลงเรื่อย ๆ แล้วจะหมดไป ดูตัวอย่างประเทศนิวซีแลนด์ ซึ่งส่งไม้ส่งออกจำนวนมากทุกปี ไม้มีปัญหา เพราะการตัดและปลูกต้นไม้ของเขาทำอย่างมีระบบ

เรื่องสุดท้ายที่ผมขออนุญาตอภิปราย ก็คือนโยบายส่งเสริมการลงทุนในกิจการสาธารณูปโภค หรือบริการสาธารณะโดยเอกชน ที่พูดถึงในนโยบายข้อ ๔.๑.๕ ในอดีตที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบันเอกชนได้เข้ามามีบทบาท

มากขึ้น ในการดำเนินการและธุรกิจเกี่ยวกับสาธารณูปโภคและบริการ
 สาธารณะ เช่น ในด้านธุรกิจโทรคมนาคม การขนส่งทั้งทางบกและทางอากาศ
 และการพลังงาน เป็นต้น ซึ่งเป็นสิ่งที่ถูกต้องและจำเป็น แต่ ไพรเวทไเซชัน
 (Privatization) ใด้ดำเนินการกันมาอย่างไทย ๆ คือแทนที่จะยกเลิก
 การผูกขาดโดยรัฐหรือรัฐวิสาหกิจโดยการแก้กฎหมาย รัฐบาลส่วนใหญ่ได้ใช้
 วิธีให้สัมปทานแก่เอกชน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องโทรศัพท์ ทางด่วน รถเมล์ หรือ
 อื่น ๆ คำถามแรกของกระผมในเรื่องนี้ก็คือรัฐบาลมีนโยบายที่จะดำเนินการ
 ต่อไปในลักษณะนี้หรืออย่างไร ถ้ารัฐบาลจะดำเนินการต่อไปในลักษณะ
 เช่นว่านี่คือ ใช้วิธีการให้สัมปทาน รัฐบาลนี้ยังคงจะบีบบังคับผลประโยชน์จาก
 เอกชนที่เข้ามาร่วมโครงการหรือรับสัมปทานให้มากที่สุดอยู่หรือเปล่า รัฐบาล
 นี้คงจะทราบดีว่าที่ผ่านมารัฐจะเรียกร้องผลประโยชน์จากเอกชนให้มากที่สุด
 ในลักษณะกินหัวคิวและถือเป็นผลงานของรัฐบาล จริง ๆ แล้วการให้ผู้ลงทุน
 ให้ผลประโยชน์แก่ราชการยิ่งมาก ก็ยิ่งเป็นการเพิ่มต้นทุนของเขา ซึ่งภาระ
 ในที่สุดก็จะตกอยู่กับประชาชนและธุรกิจผู้บริโภคนั่นเอง นโยบายของรัฐบาล
 น่าจะมุ่งให้เกิดบริการให้ดีที่สุด ในราคาที่ถูกที่สุดสำหรับประชาชนเพื่อบริโภค
 มากกว่า ซึ่งจะสอดคล้องกับนโยบาย ข้อ ๔.๔.๑ ที่จะให้เสริมสร้างศักยภาพ
 ของประเทศไทยในการแข่งขันกับต่างประเทศ อีกคำถามหนึ่งที่กระผมอยาก
 จะขอเรียนถามรัฐบาลเกี่ยวกับนโยบายในด้านนี้ ก็คือมีกิจการอะไรอีกบ้างที่
 รัฐบาลต้องการจะให้เอกชนเข้ามามีส่วนดำเนินการต่อไป ธุรกิจอย่างหนึ่งที่
 กระผมอยากเสนอให้รัฐบาลพิจารณาให้เอกชนเข้ามาแข่งขันดำเนินการให้
 บริการก็คือธุรกิจไปรษณีย์ ซึ่งปัจจุบันเป็นอำนาจผูกขาดของการสื่อสาร
 แห่งประเทศไทยตามพระราชบัญญัติไปรษณีย์ ๒๕๔๖๖ บริการไปรษณีย์ที่มี
 ประสิทธิภาพมีความสำคัญอย่างยิ่งในยุคโลกาภิวัตน์ แต่ปริมาณธุรกิจที่เพิ่มขึ้น
 อย่างมาก ทำให้การสื่อสารไม่มีขีดความสามารถที่จะให้บริการอย่างมี

ประสิทธิภาพได้ กระผมยังจำได้ถึงเมื่อ ๒๐ กว่าปีมานี้ จดหมายที่ส่งทางไปรษณีย์จากกรุงเทพฯ ถึงผู้รับในกรุงเทพฯ ถ้าส่งเช้าก็จะถึงเย็น หรืออย่างช้าก็วันรุ่งขึ้น แต่ปัจจุบันจดหมายที่ส่งไปรษณีย์ถึงผู้รับในกรุงเทพมหานคร บางครั้งใช้เวลากว่า ๑ อาทิตย์ ท่านสมาชิกรัฐสภาหลายท่านอาจจะไม่ประสบการณ์อย่างผม คือได้รับวาระการประมุขหลังการประชุม ส่งเช็กโดย อี.เอ็ม.เอส. (EMS.) หาย บัตรเครดิตส่งทางไปรษณีย์หายและโดนนำไปใช้ ส่งเช็กทางไปรษณีย์ถึงการสื่อสารแห่งประเทศไทย เพื่อชำระค่าโทรศัพท์ทางไกลแต่ไม่ถึงที่หมาย และโดนงดใช้บริการโทรศัพท์ทางไกลด้วยความจำเป็น ธุรกิจส่วนหนึ่งได้หันไปใช้ไปรษณีย์เอกชน ซึ่งมีประสิทธิภาพมากกว่า ถึงแม้จะแพงกว่า ปัจจุบันไปรษณีย์เอกชนที่เรียกว่า คูเรียร์ (Courier) ซึ่งให้บริการไปรษณีย์อย่างผิดกฎหมายอยู่เป็นจำนวนมาก มีค่าดำเนินการอยู่ในปัจจุบันโดยปริมาณธุรกิจของคูเรียร์เหล่านี้ รวมกันตกประมาณปีละ ๕๕,๐๐๐ ล้านบาท ประเทศที่พัฒนาแล้วส่วนใหญ่ปัจจุบันรัฐบาลได้ยกเลิกการผูกขาดไปรษณีย์โดยองค์กรของรัฐแล้ว ประเทศที่ฟรีที่สุดในด้านนี้เห็นจะเป็นประเทศฮอลแลนด์ ซึ่งทุกคนสามารถที่จะทำธุรกิจไปรษณีย์ได้ รัฐมนตรีคมนาคมน่าจะไปดูงานด้านนี้ในยุโรป กระผมคงจะมีประเด็นที่จะขออนุญาตอภิปรายเพียงเท่านี้ ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ ประธานรัฐสภา ได้กลับมามีขึ้นบัลลังก์ ดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานรัฐสภา : ขอเชิญท่านอดีตรองนายกฯ ดอกเตอร์สุภชัย พานิชภักดิ์ เชิญครับ

นายสุภชัย พานิชภักดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพฯหนคร)
: ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม สุภชัย พานิชภักดิ์ ประชาธิปัตย์ กรุงเทพฯหนคร ท่านประธานครับ ผมค่อนข้างจะมีความเห็นใจคณะรัฐบาล

ที่ไม่สามารถใช้เวลาพอสมควร ในการร่างนโยบายมาเพื่อแสดงต่อรัฐสภาได้ เห็นได้ชัด เงินจากนโยบายที่ได้เสนอไปเมื่อเข้านี้โดยท่านนายกรัฐมนตรี มีหลายสิ่งหลายอย่างที่เราออกไปจากนโยบายหลัก ๆ ของประเทศ ซึ่งตามปกติที่เราควรจะพูดถึง ซึ่งท่านหัวหน้าฝ่ายค้านได้ชี้แจงให้ที่ประชุมได้ทราบแล้ว มีข้อมูลหลายอย่างที่อยู่ในนโยบายรวมทั้งศัพท์ที่ใช้ในการเขียนถึงสถาบันบางสถาบันนั้น ก็ค่อนข้างจะคลาดเคลื่อนจากสิ่งซึ่งเราได้ใช้กันในตามปกติ ผมก็คิดว่าคงจะเป็นผลมาจากการที่ได้มีการเร่งรีบในการนำนโยบายนี้ออกมา เสนอต่อรัฐสภา ผมจะขอจำกัดในการตั้งข้อสังเกต เพื่อช่วยเสนอแนะต่อรัฐบาลในงานที่จะต้องดำเนินการต่อไปเกี่ยวกับในด้านเศรษฐกิจโดยตรง ซึ่งมีสาระหลายประการด้วยกันที่น่าเป็นห่วง น่าเป็นห่วงในลักษณะที่ว่า การเขียนนโยบายในแต่ละข้อในแต่ละประเภทนั้น อาจจะมีการครบถ้วนสมบูรณ์ แต่เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับออกมาเป็นนโยบายซึ่งมีลักษณะที่มีการบูรณาการรวมมาเป็นนโยบายอันหนึ่งอันเดียวกันของประเทศแล้ว ยังอาจจะมีข้อซึ่งถกกันขัดข้องกันอยู่ ซึ่งผมจะถือโอกาสชี้แจงให้รัฐบาลทราบว่า มีจุดไหนที่รัฐบาลจะต้องนำไปพิจารณาต่อ หรือตอบคำถามให้กระจ่างมากขึ้น เพื่อที่ประชาชนนักธุรกิจ นักลงทุนจากในประเทศและต่างประเทศจะได้ไม่มีความเคลือบแคลงว่า วัตถุประสงค์ที่แท้จริงของรัฐบาลนั้นอยู่ ณ ที่จุดไหนแน่ ก่อนที่ผมจะตั้งข้อสังเกต เรื่องสาระของนโยบายเศรษฐกิจโดยตรง ผมขออนุญาตเขียนถึงข้อสงสัย ๓ ประการ ซึ่งในตัวผมเอง และมีเพื่อนฝูงทางองค์การวิชาการ และนักธุรกิจฝากมามีข้อสงสัยว่า นโยบายนั้นสามารถวางขึ้นมาให้สวยหรืออย่างไรก็ได้ เราก็พูดกันเรื่องนี้ในสภานี้มาหลายครั้งแล้วว่า บางครั้งผู้ที่เขียนนโยบายที่สวยงามนั้น อาจจะเป็นนักวิชาการ ที่ปรึกษาของรัฐบาลก็ได้ หรือไม่ก็อาจจะนำมาจากผลการศึกษาคามที่ต่าง ๆ หรือมาจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับใดฉบับหนึ่ง ก็คงจะแล้วแต่ว่ารัฐบาลนั้นจะสนับสนุน

นโยบายอะไร หรือประสงค์จะให้ใครเป็นผู้ร่างนโยบาย แต่ข้อสงสัยประการแรกที่อยู่ในหุ้มนักลงทุนก็คือว่า ความปกติกแล้วผู้ที่จะต้องน่านโยบายทั้งหลายเหล่านี้มาปฏิบัติ ควรจะต้องได้มีโอกาสที่จะเห็นว่า นโยบายนั้นด้วยข้อเท็จจริงมีความถ่วงเท้วว่าจะมีผลอย่างไร มีวิถีทางที่จะดำเนินการต่อไปอย่างไร แล้วมันเข้ากับภูมิหลัง มันเข้ากับประสบการณ์และหลักการที่ผู้บริหารของกระทรวงนั้น ๆ ได้เคยทำงานและบริหารงานในท่านองนี้มาหรือเปล่า ตรงนั้นเป็นจุดที่นักลงทุน นักธุรกิจ หรือนักวิชาการจะเชื่อถือได้ว่า ในสิ่งที่เขียนลงมาในงานของภาคเศรษฐกิจแต่ละภาคนั้น เราจะพอมีความ เชื่อถือ พอจะวิเคราะห์ได้ว่า โอกาสที่จะให้นำมาสู่การปฏิบัติอย่างแท้จริง จะเป็นไปได้มากน้อยแค่ไหน ถ้าหากดูถึงสิ่งที่สมาชิกของคณะรัฐบาลบางท่านได้ประกาศออกมาแล้ว ดูจากผลงานที่บางท่านได้ทำในอดีตแล้ว ผมมีความรู้สึกเป็นห่วงค่อนข้างมากครับว่า ประสบการณ์ของท่านทั้งหลายนั้นกับนโยบายที่ประกาศออกมา อาจจะค่อนข้างคลาดเคลื่อนกันอยู่มาก ผมจะเรียบเรียงรายละเอียดให้ทราบในภายหลัง นี่เป็นข้อสงสัยประการแรก

ข้อสงสัยประการที่ ๒ เกี่ยวข้องกับความสามารถในการที่จะนำแนวทางการปฏิบัติงานของแต่ละกระทรวง ให้สามารถพัฒนาไปข้างหน้าได้เพิ่มเติมจากงานที่เสนอมาเป็นงานประจำ โดยระบบของข้าราชการประจำเท่านั้น ผมคิดว่า ในยุคนี้สมัยนี้การทำงานในระบอบราชการจำเป็นอย่างยิ่งครับ ที่จะต้องมีการช่วยเหลือจากฝ่ายการเมืองที่จะมีอำนาจมีโอกาสที่จะประสานนโยบาย และน่านโยบายที่จะพัฒนาประเทศไทยไปสู่การแข่งขันในระดับโลกได้ นี่คือนโยบายซึ่งสามารถประกาศเป็นลักษณะของคำขวัญที่สวยหรูได้ แต่ถ้าหากผู้นำของกระทรวง ทบวง กรมที่จำเป็นต้องน่านโยบายทั้งหลายเหล่านี้ไม่สามารถมีวิสัยทัศน์ ไม่สามารถมีมาตรการหรือความเคารพ นับถือของข้าราชการที่จะนำแนวทางมาตรการใหม่ ๆ หรือนโยบายใหม่ ๆ

มาเสริมกันนโยบายประจำซึ่งราชการได้ปฏิบัติอยู่แล้ว ผมเกรงว่าเราจะมี การทำงานของรัฐบาล ซึ่งพึงเฉพาะกับงานที่มีการ เสนอมา เพื่อผ่านการ ลงนามอนุมัติโดยผู้บริหารกระทรวงแต่ละกระทรวงเท่านั้น จะเป็นการทำงาน ที่มีลักษณะเหมือนว่าท่านปลัดกระทรวงแต่ละกระทรวงมีหน้าที่สั่งการ เกือบจะ สุดท้ายเหมือนกับเป็นรัฐมนตรี ส่วนท่านรัฐมนตรีนั้นผมเกรงว่า อาจจะทำ หน้าที่เพียงเป็นตรายางเท่านั้น ซึ่งตรงนี้เป็นจุดซึ่งน่าเสียดาย และเราต้อง ป้องกันไม่ให้เกิดขึ้น เพราะว่าตรงนั้นเป็นงานซึ่งจะต้องเสริมงานของ กระทรวงได้ ตรงนั้นเป็นงานที่มีการ ซึ่งประมาณแต่งตั้งรัฐมนตรีมาทำงาน ตรงนั้นเรามีรัฐมนตรีซึ่งควรจะมีความสามารถ ควรจะต้องทราบถึงปัญหาของ บ้านเมือง และควรที่จะสามารถนำวิธีทางแก้ไขมาสู่งานของแต่ละกระทรวง ทบวง กรมได้ ไม่ใช่ทำตัวเป็นเพียงแค่ตรายาง เท่านั้น ซึ่งผมมีข้อสงสัยและมีความ เป็นห่วงว่าจะเกิดขึ้น

ข้อสงสัยประการที่ ๓ ในเรื่องของคณะรัฐบาลทดลองงาน งานที่ จะต้องทำในทางที่จะแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าของ เศรษฐกิจประเทศไทย ซึ่ง ท่านทั้งหลายคงทราบอยู่แล้ววนะครับ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาค่าครองชีพ ปัญหาการ ขาดดุลบัญชีเดินสะพัด ปัญหาการเปิดเสรีทางด้านการเงิน ปัญหาทางด้าน การเจรจาการค้าระหว่างประเทศ ปัญหาการออกกฎหมายทางด้านเศรษฐกิจ สำคัญ ๆ เช่น เรื่องศาลทรัพย์สินทางปัญญา การต่อต้านการทุ่มตลาดจาก ต่างประเทศ ทางด้านแรงงานสัมพันธ์มีอยู่มากมาย แต่สิ่งซึ่งเรากำลังจะต้อง ประสบในขณะนี้ไม่ทราบ ว่า ผมคาดการณไว้ถูกหรือไม่ว่าในระยะ ๓ - ๖ เดือนแรกนี้ เราคงต้องเปิดโอกาส เพราะว่ามีการขอโอกาสกันมา มากขอเวลาที่จะต้องศึกษางาน ขอเวลาที่จะทำความเข้าใจกับงานและตัดสินใจ ที่จะดำเนินงาน ซึ่งบางครั้งงานเหล่านั้นก็เป็นงานซึ่งทางด้านฝ่ายราชการ ฝ่ายข้าราชการประจำได้ตัดสินใจมาแล้ว การที่เราต้องมีคณะรัฐบาลทดลอง

งานใช้เวลา ๓ - ๖ เดือน อาจจะเกิดขึ้นทุก ๒ ปี ๓ ปี ผมคิดว่าคงจะไม่ช่วยเสริมสมรรถภาพในการแข่งขันของประเทศไทยกับต่างประเทศเท่าไรนักหรอกครับ เพราะว่าในต่างประเทศนั้นการทำงานในด้านการเดินนโยบายและมาตรการใหม่ ๆ นั้น เป็นการทำงานที่ต่อเนื่องตลอดเวลา ไม่มีการเว้นวรรค ในช่วงที่เรามีการเว้นวรรคนั้น ถึงแม้ว่าจะมีไม่มีการเว้นวรรคก็ตาม งานที่ต้องเดินต่อไปข้างหน้าจำเป็นจะต้องเดินอยู่ทุกวัน ไม่มีเวลาที่จะมาพัก ไม่มีเวลาที่จะมาศึกษางานหรือทดลองงานและพิสูจน์ว่าจะทำได้หรือไม่ และจากนั้นถึงจะตัดสินใจว่าจะให้ทำงานต่อหรือไม่อีก เพราะฉะนั้นข้อสงสัยและข้อเป็นห่วงประการที่ ๑ นั้น ก็เป็นเวลาที่เราเสียไป ๓ เดือน ๖ เดือนนั้น ปัญหาการแก้ปัญหาดุลบัญชีเดินสะพัดนั้น มันก็คงจะเพิ่มขึ้นมาอีกหลายหมื่นล้าน ปัญหาความเชื่อมั่นของการที่เราจะดึงนักลงทุนเข้ามาในประเทศการลงทุนนับเป็นหมื่นล้าน เขาก็จะต้องขอเวลาเหมือนกันที่จะทำการตัดสินใจในเรื่องการที่จะมาลงทุนในประเทศไทยหรือไม่ ข้อสงสัย ๑ ประการนี้ละครับ ผมขอฝากไว้ว่า รัฐบาลจำเป็นจะต้องนำมาพิจารณาแล้วแก้ไขข้อสงสัยทั้งหลายเหล่านี้ก่อนที่จะปฏิบัติงานในสภารัตถะของนโยบายเศรษฐกิจ ซึ่งผมจะขออนุญาตกล่าวถึงในบางประเด็นเพื่อไม่ให้เสียเวลาที่ประชุมนี้มากเกินไปนัก ทั้งหมดก็จะแยกออกเป็น ๕ ประเด็นด้วยกัน ประเด็นทั้งหลายที่ผมจะกล่าวถึงนั้นก็คงจะเป็นประเด็นซึ่งอยากจะฝากให้รัฐบาลได้กรุณา บางประเด็นคงต้องตอบคำถาม บางประเด็นคงต้องไปทบทวน บางประเด็นคงจะต้องไปพยายามที่จะมีการชี้แจงให้ประชาชนได้ทราบ แล้วก็อย่าให้ทุกฝ่ายได้มีความเข้าใจตรงกันว่าที่รัฐบาลเขียนไว้ว่ารัฐบาลต้องการจะทำอย่างไรแน่ เพราะฉะนั้นส่วนใหญ่ถ้าว่าสิ่งที่ผมพูดนั้น ไม่ได้เป็นการชื่นชมนโยบายทั้งหมดก็ขออภัยว่าความมุ่งหวังก็คืออยากให้รัฐบาลเดินนโยบายในทางซึ่งผมคิดว่า เป็นประโยชน์

ต่อประเทศชาติ แล้วรับกับเหตุการณ์ซึ่งเกิดขึ้นในต่างประเทศมากที่สุดเท่าที่จะทำได้

ผมขอเริ่มต้นด้วยนโยบายในประเด็นแรก ซึ่งผมจะไม่พูดถึงรายละเอียด แต่ผมจะขอยกไว้ในประเด็นหลักของนโยบายเศรษฐกิจนั้น ผมว่าแทบทุกรัฐบาลคงประกาศว่า เวลานี้จะต้องใช้นโยบายเศรษฐกิจเสรี รัฐบาลนี้ก็ประกาศเช่นเดียวกันว่าจะใช้นโยบายเศรษฐกิจเสรี แล้วก็เห็นว่า จะต้องให้เอกชนมีบทบาทมากขึ้น แต่ผมมีข้อสังเกตอยู่ ๓ ประการว่า นโยบายเศรษฐกิจเสรีนั้นพูดง่าย แต่ทำค่อนข้างยาก เพราะนโยบายเศรษฐกิจเสรีนั้นมันหมายความว่า เมื่อเราเปิดให้มีการแข่งขันโดยเสรีแล้ว เราก็ไปแข่งขันกับประเทศอื่นได้โดยเสรีเช่นกัน เราได้โอกาสที่จะเข้าไปสู่ตลาดของประเทศอื่นเขา แต่ในบ้านเราก็ต้องรองรับว่าจะมีต่างประเทศเข้ามาแข่งขันกับเรามากขึ้น เราก็จะมีการแข่งขันภายในประเทศของเราเอง ระหว่างนักธุรกิจ นักลงทุนของเราเองมากขึ้นเหมือนกัน ความหมายในเรื่องนี้ที่รัฐบาลคงต้องทำความเข้าใจก็คือว่า เมื่อมีนโยบายเศรษฐกิจเสรีแล้ว ผลกระทบกระเทือนต่อธุรกิจต่าง ๆ มันย่อมมี นโยบายเศรษฐกิจเสรีหรือตลาดเสรีนั้นคงจะเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีความแข็งแกร่ง มีความสามารถ มีประสิทธิภาพมากกว่า เป็นผู้ที่ได้รับชัยชนะ แต่ผู้ที่อ่อนแอ ผู้ที่ไม่สามารถปรับปรุงธุรกิจของตัวเองให้มีประสิทธิภาพได้ ผู้ที่อ่อนแอพ่ายแพ้ ย่อมได้รับผลกระทบกระเทือน แต่ในนโยบายที่รัฐบาลได้ประกาศเอาไว้ นั่น ถ้าท่านประชาชนได้พิจารณาในหน้าที่ ๒๑ แล้วก็จะ ๔.๕.๑.๑ นั้นจะมีการเขียนไว้ อย่างชัดเจนว่า รัฐบาลจะจัดให้มีมาตรการช่วยเหลือที่ชัดเจนและแน่นอนสำหรับภาคเศรษฐกิจที่ได้รับผลกระทบ ตรงนี้เป็นความหวังซึ่งรัฐบาลจะต้องชี้แจงให้ชัดเจนว่าถ้าเศรษฐกิจที่จะได้รับผลกระทบจากนโยบายตลาดเสรีหรือ

เศรษฐกิจเสรีนั้นจะมีอยู่ไม่น้อยทีเดียว และจะมีภาคเศรษฐกิจเสรีอยู่หลายประเภท ซึ่งถึงแม้ว่าจะได้รับผลกระทบในทางลบก็ตาม ไม่ควรได้รับความช่วยเหลือ ควรจะได้รับการแก้ไขในลักษณะที่ปล่อยให้มีการเปิดโอกาสปรับตัวเล็กไปเสียโดยเร็ว และย้ายไปทำในธุรกิจซึ่งมีโอกาสจะแข่งขันมากยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้น ณ จุดนี้ความเป็นห่วงซึ่งต่างประเทศเขามาดูนโยบายอันนี้ของไทยเราแล้ว เขาจะมีความรู้สึกสับสนอย่างแน่นอนว่าที่เราจะเปิดตลาดเสรีนั้น เราจะเข้าไปช่วยผู้ที่ได้รับผลกระทบ จะไปช่วยเฉพาะคนไทยให้แข่งกับคนต่างประเทศหรือเปล่าด้วยการใช้นโยบายพิเศษบางประการ หรือจะไปช่วยอุตสาหกรรมใหญ่ ๆ บางประเภท ซึ่งสามารถเรียกร้องแล้วก็สามารถใช้อำนาจที่มีความเป็นผู้ที่มีน้ำหนักมากกว่า มีอำนาจมากกว่านั้น ให้รัฐบาลลงไปช่วยพิเศษมากหรือเปล่า เพราะเวลานี้ก็มีอยู่หลายอุตสาหกรรมเหมือนกันที่คงจะตั้งจะทำอย่างนั้น ถ้าหากรัฐบาลได้ดำเนินการตามนโยบายนี้โดยตรง ผมคิดว่านโยบายนี้เป็นนโยบายที่รัฐบาลคงต้องทบทวน ว่าการทำนั้นจะไปช่วยเหลือภาคเศรษฐกิจได้รับผลกระทบนั้นจะไปช่วยใคร จะไปอุดหนุนหรือจะไปช่วยแบบไหน ซึ่งถ้าไม่ทำให้กระจ่างนั้นผมเกรงว่าทั้งในประเทศและต่างประเทศก็คงจะไม่มี ความเชื่อมั่นว่านโยบายที่จะมีระบบเศรษฐกิจเสรีนั้นจะเป็นความเป็นจริงในรัฐบาลนี้

ข้อสังเกตในข้อที่ ๑ ประการที่ ๒ ผมได้เรียนให้ทราบในตอนต้นแล้วว่าผมมีความเป็นห่วงของ ความเชื่อภูมิหลังของการทำงานของสมาชิกของรัฐบาลนี้ที่ต้องดูนโยบายบางนโยบาย เพราะว่าในสัปดาห์ ๒ สัปดาห์ที่ผ่านมาีก่อนที่จะมีการแถลงนโยบายก็ได้มีบางท่านได้ออกมาพูดจา ได้ออกมาอธิบายในหลายสิ่งหลายอย่าง ซึ่งผมจะไม่พูดซ้ำกับที่ท่านหัวหน้าฝ่ายค้านได้พูดไปแล้วว่า การที่ออกมาพูดจาในบางเรื่องนั้นเป็นการพูดจาเพื่อแทรกแซงการทำงานของตลาดอย่างชัดเจน ตรงจุดนี้ในเรื่องของตลาดหลักทรัพย์อาจจะ

เป็นเพียงตัวอย่างเดียวเท่านั้น แต่ในอนาคตนั้นปัญหาที่รัฐบาลต้องการจะแสดงให้คนไทยและคนต่างประเทศเห็นว่ารัฐบาลมีผลงาน รัฐบาลอาจจะต้องออกมาแทรกแซงด้วยการใช้คำพูด ด้วยการใช้นโยบาย หรือเรียกมาสั่งอย่าง ไม่เปิดเผยอีกหลายครั้ง ซึ่งผมต้องขอร้องว่ากรุณาอย่าทำ เพราะการทำ เช่นนั้นถึงแม้คนจะเห็นว่ารัฐบาลดูเหมือนว่าจะเอาใจใส่กับปัญหาของเศรษฐกิจก็ตาม ดูอย่างนั้นจริง ๆ ดูแสดงความลึกลับดูกลน แสดงความกระตือรือร้นจน ออกนอกหน้าเอามาชี้แจงกัน แล้วก็เรียกเข้าหน้าที่ต่าง ๆ มาชี้แจง ถ้าเป็น อย่างนี้ไปเรื่อย ๆ ผมยืนยันได้เลยว่าคงจะต้องมาเรียกกันชี้แจงกันทุกสัปดาห์ วันเว้นวัน เพราะว่าการผันแปรของราคาในตลาดต่าง ๆ แล้วเราพูดกัน เพียงแค่ตลาดที่เป็นตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งค่อนข้างจะมีทิศทางที่ชัดเจน แล้ว ค่อนข้างจะมีผู้ที่ได้รับข้อมูลการศึกษา พอจะรู้ว่าทิศทางของตลาดเป็นอย่างไร ยังมีการออกมาแทรกแซงตลาดมากขณะนี้ ถ้าเป็นตลาดอื่น ๆ ที่เรากำลังต้อง สร้างขึ้นมา ตลาดการเงินซึ่งรัฐบาลนี้ก็เขียนไว้เหมือนกันว่าจะส่งเสริมให้มีการพัฒนาขึ้นมา ถ้ามีตลาดสินค้าเกษตรอื่น ๆ ซึ่งมีการผันแปรของราคา ต่าง ๆ เกิดขึ้นมา ผมไม่สามารถที่จะคาดคะเนได้ว่า การที่รัฐบาลจะออกมา แทรกแซงนั้นบางครั้งจะทำให้เกิดความสับสน จนกระทั่งผู้ที่ปฏิบัติงานในตลาด นั้นจะต้องชะงักในการปฏิบัติงานหรือไม่ บางครั้งการแทรกแซงซึ่งเคยมีการ ประกาศในอดีตบางท่านคงลืมไปแล้ว แต่สิ่งเหล่านี้ต้องจดจำ มีการประกาศ การแทรกแซงไว้แล้วในช่วงซึ่งบางท่านเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในชื่อของ ฝ่ายค้านไว้ก่อน ชำราชกรบางท่านที่ถูกกล่าวหาหรือกล่าวโทษเอาไว้ หรือ หน่วยงานบางหน่วยงาน ซึ่งเคยถูกวิพากษ์วิจารณ์เอาไว้ว่าปฏิบัติในบางเรื่อง ไม่ถูกต้อง หรือเลือกปฏิบัติอย่างนี้เป็นต้น จะต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ผมว่าไม่ต้องได้รับการพิจารณาอีกครั้งหนึ่งจากรัฐบาลชุดนี้ เขาก็ต้องมีความ หวันไหวเป็นธรรมดา เขาต้องมีความรู้สึกว่าเขาจะต้องปฏิบัติตัวอย่างไร

กับรัฐบาลซึ่งประกาศนโยบายเสรี แต่ว่าในอดีตนั้นมีประวัติที่เตรียมพร้อม
ในเรื่องการแทรกแซง แล้วมีหลักการ มีการประกาศไว้แล้วว่าในบางเรื่อง
นั้นคงจะมีการแทรกแซงแน่ถ้าไม่มีนโยบายซึ่งเขียนมาเป็นอีกเรื่องหนึ่ง

เรื่องที่ ๓ ของข้อ ๑ ในเรื่องของตลาดเสรีนั้น ท่านหัวหน้า
ฝ่ายค้านบังเอิญได้ยกในเรื่องของการรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยน ซึ่งอยู่
ในข้อ ๔.๑.๓ หน้า ๑๔ มาพูดแล้ว ผมต้องขออนุญาตย้ำเรื่องนี้ เพราะ
เรื่องของอัตราแลกเปลี่ยนนั้น เป็นราคาประเภทหนึ่งซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่ง
เพราะว่าเป็นตัวกำหนดการไหลเข้าออกของเงินตราต่างประเทศสู่ประเทศไทย
เป็นตัวซึ่งกำหนดทิศทางการค้าขายสินค้า การค้าขายสินค้าเข้าสินค้าออก
เป็นตัวซึ่งบ่งชี้ถึงความ เป็นประเทศที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ความเชื่อถือ
ของต่างประเทศในประเทศไทย มันหมายความว่าระบบอัตราแลกเปลี่ยน
ของเรานั้นในอดีตเป็นระบบซึ่งมีความเป็นกลางพอสมควร เป็นระบบซึ่งถูก
กำหนดโดยอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศหลายสกุลด้วยกัน ที่เรา
เรียกว่า เป็นระบบตะกร้า หรือที่ภาษาอังกฤษเรียกว่า บาสเกต ออฟ
เคอเรนซี (Basket of currency) เป็นระบบซึ่งใช้ได้ดีและดำเนิน
นโยบายมาจนถึงทุกวันนี้ แม้ว่าทั่วโลกจะเกิดวิกฤตการณ์ทางการเงิน
เมื่อต้นปี ท่านคงจำได้ว่ามีวิกฤตการณ์ที่เกิดขึ้นในประเทศเม็กซิโก มีผล
กระทบมาถึงขาดความเชื่อมั่นในค่าเงินของเงินสกุลในทวีปเอเชีย รวมทั้ง
สกุลเงินบาทด้วย แต่ด้วยการดำเนินนโยบายในเรื่องอัตราแลกเปลี่ยนที่ไม่ได้
เข้าไปแทรกแซงโดยเกินความจำเป็น ไม่ได้มีการถูกลู่กลนในการออกไป
แก้ไขปัญหา แต่ด้วยการที่ชี้แจงถึงสภาพความแข็งแกร่งของการที่เราได้มีการ
สะสมเงินสำรองไว้ ๓๐,๐๐๐ กว่าล้านเหรียญสหรัฐ เพียงพอต่อการนำเข้า
สินค้าถึง ๖ - ๗ เดือน นโยบายของรัฐบาลซึ่งไม่มีการประสงค์ที่จะเข้าไป
กีดกันหรือทำให้มีการปรับปรุงอัตราดอกเบี้ยที่บางประเทศนั้น ได้ยกขึ้นมาสูง

จนเกินควร เพื่อที่จะดึงให้มีเงินไหลเข้าประเทศ เพื่อแก้ปัญหาวิกฤตการณ์
 รัฐบาลที่แล้วไม่ได้เข้าไปแทรกแซง เพราะฉะนั้นการที่รัฐบาลชุดนี้ในหน้า ๑๔
 ข้อ ๔.๑.๑ ได้แถลงไว้อย่างชัดเจนว่าจะมีการรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยน
 ให้เหมาะสม แล้วก็ เป็นลักษณะที่เหมาะสมซึ่งมีการพูดต่อไปด้วยว่า ในทิศทาง
 ที่เสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและ เพิ่มพูนความสามารถในการแข่งขัน
 ของประเทศ ถ้าให้เงินการเงินเอา เรื่องนี้ไปอ่านคงต้องมีการสัมมนากันอย่าง
 น้อยครั้งวัน เพราะว่าไม่ทราบว่า จะเป็นทิศทางไหนแน่ เพราะว่าทิศทางที่จะ
 ให้มีการรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนในประโยชน์แรกนั้น คงหมายความว่า
 ไม่ให้อัตราแลกเปลี่ยนมีการเปลี่ยนแปลงมากนักรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยน
 ซึ่งจริง ๆ แล้วคงเป็นไปได้เพราะต้องปล่อยให้ตลาดเป็นคนปรับ ใน
 ทิศทางที่เสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ไม่ทราบว่า จะเสริมสร้าง
 เสถียรภาพทางด้านไหน ต้องการให้เงินเข้ามามาก ต้องการให้ดอกเบี้ยต่ำ
 ดอกเบี้ยสูงหรือดอกเบี้ยมีเสถียรภาพ และในทางสุดท้ายเพิ่มพูนความสามารถ
 ในการแข่งขันของประเทศ การเพิ่มพูนความสามารถในการแข่งขันของ
 ประเทศนั้น ถ้าหากให้อัตราแลกเปลี่ยนอย่างเดียวเข้าไปแก้ไขปัญหานั้น
 ในตลาดเงินเขามักจะคิดกันว่ารัฐบาลนั้นจะไปรักษาค่าเงินให้มันอ่อน ๆ ถ้า
 เมื่อผมพูดในเรื่องนี้มากเกินไปคนอาจจะเข้าใจผิดได้ว่า การรักษาค่าเงินที่มี
 ลักษณะที่อ่อนเมื่อเทียบกับคนอื่นเพื่อจะช่วยเหลือกระตุ้นการส่งออกสินค้าไทยนั้นอาจ
 จะเป็นการที่ไปทำอะไรกับค่าเงินบาทที่มีควร มันจะก่อให้เกิดความเข้าใจ
 ผิดกันไปใหญ่ ผมคิดว่า เรื่องนี้รัฐบาลต้องแถลงหรือต้องตอบให้ชัดเจนแล้ว
 พูดให้ชัดเจนว่า เรื่องนี้ไม่ใช่การเข้าไปแทรกแซงตลาดในทำนองที่ผมได้เรียน
 ให้ทราบมาเป็นอันขาด

ขอไปประเด็นที่ ๒ เป็นเรื่องการรักษาวินัยทางการเงินการคลัง
 ครั้น ไม่ว่ารัฐบาลชุดไหนสูตรสำเร็จรูปก็คือการรักษาวินัยทางด้านการเงิน

การคลัง การพูดกับการปฏิบัติมันเป็นคนละเรื่องกัน ยังมีพื้นที่รัฐบาลจะได้แสดงนโยบายอย่างชัดเจนว่าจะรักมาวินัยทางการเงินการคลังอย่างไร ก็มีข่าวออกมาแล้วว่า มีแนวโน้มผมเรียนว่ามีแนวโน้ม เพราะว่า ๒ วันนี้มีการออกมาประกาศกัน เพราะว่าพวกเราได้ออกมาวิพากษ์วิจารณ์กันพอสมควรว่าจะมีการเพิ่มงบประมาณรายจ่ายของรัฐบาลขึ้นมาอีก ในตัวเลขเดิมคือ ๑๕,๐๐๐ ล้านบาท ผมไม่ทราบว่าตัวเลขนี้มาจากไหน ๑๕,๐๐๐ ล้านบาทวันนี้คงมีการปฏิเสธหรือชี้แจงว่าจริง ๆ แล้วอาจจะมีการเพิ่มงบประมาณบ้างแต่คงไม่ถึงขนาดนั้น ผมขอเรียนให้ทราบอย่างนี้ว่าการเพิ่มงบประมาณรายจ่ายนั้นก็คงจะทำได้ เพราะว่ารัฐบาลที่ใหม่อาจจะมียะไรที่อยากจะใช้เงินเพื่อโครงการต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น แต่ในงบประมาณของปี ๒๕๓๖ ที่รัฐบาลชุดที่แล้วได้ตั้งไว้แล้วประมาณ ๘๓๒,๐๐๐ กว่าล้านบาทนั้น ผมขอเรียนว่าเป็นเงินจำนวนซึ่งมากพอสมควร และสามารถที่จะปรับภายในตัวของงบประมาณชุดนั้น เพื่อนำมาทำให้การดำเนินงานตามแผนของรัฐบาลชุดนี้เป็นไปได้เป็นอย่างดี ผมเกรงว่าสัญญาณที่ส่งออกมาจากรัฐบาลชุดนี้ยังไม่ทันได้บริหารหรือแสดงนโยบายเสร็จสิ้นออกไป เพราะมีการพูดถึงการเพิ่มงบประมาณรายจ่ายแล้วนั้นมันเป็นสัญญาณที่ในตลาดเงินนั้นอาจจะรับไปไม่ค่อยดีนัก เพราะว่าถ้าหากรัฐบาลไม่สามารถหารายได้มาจุนเจือตามมาตรการรายจ่ายที่จะเพิ่มมากขึ้นก็อาจจะหมายความว่า รัฐบาลจะมีงบประมาณที่ขาดทุน หรือถ้าเพื่อความหมายความถึงว่ารัฐบาลต้องหารายได้มาเพิ่มกว่าที่มีอยู่ในงบประมาณที่ได้จัดทำไว้แล้ว ๘๓๒,๐๐๐ กว่าล้านบาทนั้น ก็หมายความว่าอาจจะต้องมีการเพิ่มรายรับของรัฐบาลที่มาจากภาษีอากรในบางที่ ซึ่งจะต้องตอบคำถามที่อาจจะยากขึ้นไปอีก เพราะว่าในนโยบายทั้งหลายที่รัฐบาลเขียมนานี้ มีแต่ในนโยบายซึ่งจะใช้ในนโยบายการคลังลดภาษีศุลกากร ลดภาษีในลดภาษีนี้นี้เต็มไปหมด แต่ว่าการหารายรับเข้ามานั้นถ้าต้องมีรายจ่ายเพิ่มขึ้น

จะเป็นภาระหนักต่อรัฐบาลการรักษาวินัยทางการเงินการคลังนั้น ก็คงจะต้องให้รัฐมนตรีทั้งหลายระมัดระวังในเรื่องคำพูด ระมัดระวังในเรื่องการแถลงสิ่งที่ตนอยากทำและเมื่อมีสื่อมวลชนถามว่าท่านจะใช้งบที่ไหน ท่านก็มักจะพูดกันว่าเงินคงคลังก็มีอยู่ที่นี่ งบกลางก็ยังมีอยู่ที่นี่เอามาใช้กัน ผมว่าตรงนี้ถ้าเมื่อพูดไปบ่อยครั้ง ไปเรื่อย ๆ นั้น ผู้ที่จะต้องนำนโยบายเหล่านี้ไปปฏิบัติข้าราชการประจำคงจะมีปัญหา แล้วฝ่ายที่จะต้องดูแลที่ทำธุรกิจทางการเงิน การเงิน ธนาคาร นักลงทุนทั้งหลายเขาก็จะมีปัญหาเคลือบแคลงว่ารัฐบาลนี้มีผู้บริหารที่เข้าใจหรือเปล่าว่า งบกลางเขาเก็บไว้ทำอะไร เงินคงคลังเขาเก็บไว้ทำอะไร ไม่ใช่เก็บไว้ เมื่อท่านนึกถึงว่ามีโครงการที่ท่านอยากทำแล้วก็จะไปใช้เงินพวกนี้ได้ เงินคงคลังโดยเฉพาะ ไม่ใช่เงินเหลือใช้เงินคงคลังเป็นเงินซึ่งมักจะมีการได้ตั้งเป้า ตั้งโครงการไว้ใช้แล้ว แต่ยังไม่ได้นำไปใช้ เงินคงคลังก็เหมือนการที่เรามีบัญชีไว้กับธนาคารพาณิชย์ ซึ่งต้องใช้ผ่านเช็คผ่านการเบิกจ่ายเงินกะทันหัน เพราะฉะนั้นไปแตะมาก ๆ เข้ามีปัญหาแน่นอน งบกลางนั้นก็ เป็นเรื่องที่ชัดเจนว่าตั้งไว้เพื่อใช้ใน เรื่องที่จำเป็นจริง ๆ วิกฤตการณ์จริง ๆ ถึงจะนำงบกลางมาใช้ แต่ได้มีรัฐมนตรีบางท่านนำเรื่องนี้มาพูด เปรียบเสมือนว่างบประมาณไม่มีไม่ เป็นไร มีเงินคงคลังมีงบกลาง ผมว่าอันนี้คงจะรักษาวินัยทางการเงิน การคลังกันยากสักหน่อยในการหาเสียงที่ผ่านมา เรื่องนี้ก็ต้องจดจำเหมือนกัน เพราะว่าหลายฝ่ายก็เป็นห่วง เพราะว่าในการหาเสียงที่ผ่านมาอันมีการกล่าวอ้าง มีการใช้วิธีการหาเสียงที่ประกาศกับประชาชนมากมายเหลือเกินว่าจะมีการลดภาษีอากร ผมคิดว่าเรื่องตรงนี้น่า เป็นห่วงและเราน่าจะเลิกทำกันเสียที เราน่าจะให้ข้อมูลที่ถูกต้องกับประชาชนว่า อะไรคือภาษีที่เราลดได้ อะไรคือภาษีที่เรายังลดไม่ได้ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้การรักษาวินัยทางการเงิน การคลัง ผมขอตั้งข้อสังเกตว่า ในการปฏิบัติงานกับการแถลงนโยบายนั้นอาจจะมีปัญหาที่ขัดกัน

ผมขอไปในประเด็นที่ ๓ ประเด็นที่ ๓ นั้นผมขอกล่าวโดยรวม เป็นนโยบายที่เกี่ยวข้องในเรื่องของการปรับตัวของเศรษฐกิจไทย ซึ่งในนโยบายที่รัฐบาลแถลงมานั้น ได้ประกาศว่าจะมีการเร่งการปรับปรุงการเปลี่ยนแปลงอยู่หลายประการด้วยกัน ซึ่งผมมีความเป็นห่วงว่าถ้าเร่งทำตามนั้น ไม่ทราบว่าผลกระทบต่อภาคธุรกิจของเรา ภาคเศรษฐกิจของเราจะเป็นอย่างไร ผมขอยกตัวอย่างเพียงสั้น ๆ เพื่อไม่ให้ใช้เวลามากเกินไปนัก ในหน้าที่ ๒๑ ข้อ ๔.๔.๑.๒ นั้น รัฐบาลได้แถลงไว้อย่างชัดเจนว่า จะมีการเร่งปรับลดโครงสร้างภาษีอากรให้รวดเร็วกว่าเดิมและเป็นรูปธรรมมากขึ้น ผมเข้าใจว่าเดิมนั้นเราก็ได้ลดอย่างรวดเร็วไปแล้ว ถ้าเมื่อจะลดไปรวดเร็วยิ่งขึ้นกว่าเดิม มีปัญหา ๒ ทางแน่นอน ทางหนึ่งคือรายรับของรัฐบาลจะเป็นปัญหา จะทำให้ไม่มีวินัยทางการเงินการคลัง อีกทางหนึ่งนั้น จะมีปัญหาในด้านการปรับตัวของธุรกิจเอกชน ซึ่งจำเป็นต้องใช้เวลาในการเข้ามาแข่งขันที่จะต้องรับประกันนโยบายที่จะมีการเร่งปรับลดภาษีทางด้านศุลกากร ในข้อที่ ๓ ผมขอยกตัวอย่างอีกเรื่องหนึ่งในเรื่องของการปรับตัวของเศรษฐกิจไทย ซึ่งรัฐบาลแถลงมา ๒ ประการด้วยกัน ซึ่งผมดูแล้วค่อนข้างจะขัดกัน คือ ในหน้า ๑๕ ข้อ ๔.๑.๑๐ นั้น รัฐบาลแถลงว่าจะมีการใช้มาตรการทางการเงิน การคลัง เพื่อส่งเสริมนักลงทุนไทยในการร่วมพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้าน อันนี้ไม่ทราบว่ารัฐบาลหมายถึงความถึงว่าจะใช้มาตรการประเภทไหน จะมีการอุดหนุนหรือว่าจะมีการตั้งงบประมาณขึ้นมาเป็นพิเศษ เพื่อจะไปช่วยส่งเสริมนักลงทุนไทยในการร่วมพัฒนากับประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งผมคิดว่าเรื่องนี้คงไม่มีความจำเป็นเท่าไรนัก หน้าที่ของเอกชนก็มีอยู่แล้ว ในการที่จะเข้าไปทำมาหากินตามปกติในขณะที่ข้อ ๔.๔.๓ หน้า ๒๑ นั้น รัฐบาลแถลงว่าจะต้องมีนโยบายหาแหล่งเงินทุนใหม่ ๆ เข้ามา ในขณะที่เดียวกันรัฐบาลก็บอกว่าจะสนับสนุนการลงทุนของไทยในต่างประเทศ ผมคิดว่า

ณ จุดนี้ เวลาที่ ประเทศไทยคงมีปัญหารัฐบาลต้องเร่งแก้ ก็คือการขาดเงินทุนในประเทศ การที่เราลงทุนมากกว่าเงินออม ซึ่งไปมีผลที่ทำให้เราเกิดปัญหาการขาดดุลบัญชีเดินสะพัด ซึ่งไม่ทราบว่ารัฐบาลเข้าใจหรือไม่ว่าปัญหาใหญ่ของการขาดดุลบัญชีเดินสะพัดนั้น ส่วนสำคัญมาจากการที่เรามีช่องว่างระหว่างเงินออมที่ไม่พอเพียงกับเงินทุน ที่เราต้องใช้การลงทุนในประเทศ ถ้ารัฐบาลต้องทำทั้งสองอย่างพร้อม ๆ กัน ส่วนหนึ่งกระตุ้นการลงทุนของไทยในต่างประเทศ อีกส่วนหนึ่งต้องไปหาแหล่งเงินทุนใหม่ ๆ มานั้น ผมเกรงว่าความขัดกันของนโยบายนั้นจะทำให้ทั้งสองอย่างนั้นเป็นไปได้

ผมขอไปข้อที่ ๔ เร็ว ๆ และก็จะจบด้วยข้อที่ ๕ ข้อที่ ๔ นั้น เป็นบทบาทด้านเศรษฐกิจระหว่างประเทศของไทย ซึ่งจริง ๆ แล้วเป็นนโยบายซึ่งรัฐบาลแถลงไว้มาก แล้วก็ผมเชื่อว่าเป็นนโยบายซึ่งรัฐบาลพยายามจะสานต่อจากรัฐบาลที่แล้วที่ได้ทำไปแล้ว แต่เผชิญเรื่องที่ผมจะต้องพูดกันเพราะว่า มีอยู่ ๒ - ๓ ประเด็นด้วยกัน ที่มีความเป็นห่วงว่า การที่เราจะดำเนินการทางด้านนโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศของไทยต่อไปในอนาคตนั้น ถ้าไปดูในข้อ ๓.๖ หน้า ๑๑ นั้น พูดถึงการปรับบทบาทของกระทรวงการต่างประเทศ ให้ความสำคัญเรื่องเศรษฐกิจมากขึ้น ถ้าผมเป็นเจ้าหน้าที่ของกระทรวงการต่างประเทศ ผมจะมีความเสียใจค่อนข้างมาก เพราะผมเข้าใจว่ากระทรวงการต่างประเทศนั้น ได้ปฏิบัติงานในเรื่องเศรษฐกิจระหว่างประเทศมาก่อนข้างมากแล้ว แล้วได้ทำเรื่องนี้มีมาตลอดเวลา ปัญหาทั้งหมดคงไม่ได้อยู่ที่กระทรวงการต่างประเทศครับ ปัญหาอยู่ที่ในเรื่องของการประสานงานระหว่างกระทรวง ทบวง กรม ต่าง ๆ ซึ่งดูแลในเรื่องแต่ละเรื่องซึ่งไม่ตรงกัน แล้วแต่ละกระทรวงนั้นก็มิทิศทางการทำงานของตัวเอง ซึ่งแยกแยะกันออกไป ตรงนั้นต่างหากที่เป็นจุดที่จะต้องนำมา

แก้ไข้ปัญหา ผมต้องขอเน้นในข้อ ๔ อีกข้อเดียวครับ คือ เรื่องของการมีการ
 เน้นบทบาทของไทยที่จะไปผันตัวเอง จากประเทศซึ่งได้รับความช่วยเหลือ
 ไปเป็นประเทศซึ่งให้ความช่วยเหลือกับคนอื่น ตรงนี้เป็นข้อซึ่งน่าเป็นห่วงที่สุด
 แล้วจะเป็นไทยต่อการเจรจาของไทยในอนาคต ผมต้องขออนุญาตเน้นเรื่องนี้
 นิดเดียวครับว่า ถ้าเรายืนยันนโยบายเช่นนี้ การที่ต่างประเทศซึ่งเวลานี้
 โดยปกติเขายังมีโครงการที่จะช่วยเหลือประเทศไทยอยู่ แต่กำลังตัดสินใจ
 อยู่ว่าจะโยกย้ายการช่วยเหลือไปสู่ประเทศซึ่งมีการพัฒนาน้อยกว่าไทยหรือไม่
 ว่าไทยนั้นยังมีบางส่วนซึ่งยังมีการกระจายรายได้ไม่เท่าเทียมกัน ยังต้อง
 ได้รับการช่วยเหลืออยู่อีก ยังมีสิทธิพิเศษทางการค้า ซึ่งเขาถือว่าประเทศ
 ที่ยังช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ เขายังต้องให้อยู่ สิ่งเหล่านี้ละครับที่เราจะถูก
 คัดออกไปทั้งหมด แล้วสิ่งเหล่านี้ในการที่เราจะไปขอร้องมาได้แต่ละครั้ง
 แล้วยังเป็นความจำเป็นอยู่ เพราะในการแข่งขันกับต่างประเทศนั้น เรายังมี
 ความจำเป็นที่ต้องแสดงให้เห็นว่า ถึงแม้ว่าเราจะมีการพัฒนา
 คืบหน้าระดับหนึ่งแล้วก็ตาม เรายังมีความจำเป็นที่ต้องขอความช่วยเหลือ
 บางอย่างจากต่างประเทศอยู่ ถ้าประกาศว่าตัวเองพึ่งตัวเองได้ทุกอย่าง
 หมดแล้ว แล้วจะไปช่วยคนอื่นแล้ว เขาจะคัดสิ่งเหล่านี้ออกไปทั้งหมด ผมขอ
 จบลงด้วยการพูดถึงข้อที่ ๕ สั้น ๆ ว่า สิ่งที่เขาออกไปนั้นมี ๓ - ๔ ประการ
 ที่ผมขอยืนยันว่า รัฐบาลจำเป็นต้องแถลงให้ชัดเจน เช่น ในเรื่องของ
 กฎหมายหลัก ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับเรื่องของเศรษฐกิจแล้วก็การผูกพันกับ
 ต่างประเทศที่เราได้ไปทำสัญญาเอาไว้ ในเรื่องการผลักดันให้เปิดเสรีการค้า
 ได้สินค้าเกษตร รัฐบาลต้องแสดงความผูกพันแล้วก็เดินนโยบายอย่างนี้ต่อไป
 ในอนาคตอย่างชัดเจน นโยบายด้านการพลังงาน ซึ่งขาดไปไม่มีการหาแหล่ง
 พลังงานเสริมมาจากต่างประเทศเลย นโยบายในเรื่องของการสร้างงาน
 ในถิ่นที่อยู่อาศัยของพี่น้องต่าง ๆ ที่อยู่ในเขตชนบท ซึ่งเวลานี้มีปัญหาในด้าน

การพลัดถิ่นมากเหลือเกิน แล้วสุดท้ายนโยบายที่ต้องแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเงินเพื่อซึ่งต้องการความชัดเจนมากขึ้นกว่านี้ ขอบคุณมากครับ

ประธานรัฐสภา : ขอเชิญคุณวิชิต แสงทอง เชิญครับ

นายวิชิต แสงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม วิชิต แสงทอง ส.ส. ศรีสะเกษ พรรคชาติพัฒนา สมาชิกสภา ผมขอกราบเรียนท่านประธานที่เคารพว่า หลังจากที่ได้อ่านนโยบายของรัฐบาลได้เงื่อนไขอันจำกัดเหลือเกินของเวลา คือได้รับเอกสารก่อนการประชุมนี้เพียงไม่ถึงวันแล้ว ผมรู้สึกเหมือนกับว่าได้อ่านตำราทางเศรษฐกิจสังคมและการเมืองเบื้องต้นเล่มหนึ่งเท่านั้นเอง เพราะคำแถลงนโยบายของรัฐบาล เป็นการบรรยายหน้าที่อันพึงปฏิบัติทั่วไปของรัฐเท่านั้น คำแถลงของท่านนายกรัฐมนตรีก็ไม่มีลักษณะเป็นนโยบายในการบริหารให้เด่นชัด ไม่เป็นรูปธรรมแต่ประการใด ดังที่ท่านผู้อภิปรายเมื่อก่อนหน้านี้ก็ได้ชี้ออกมาเป็นบางประเด็นไว้แล้ว ผมจึงขอกราบเรียนต่อท่านประธานว่า ผมค่อนข้างจะสับสนกับนโยบายของรัฐบาลนี้มาก มองไม่ออกเลยว่า รัฐบาลจะบริหารประเทศในช่วง ๔ ปีที่จะมาถึงนี้ไปในทางทิศใดถูกต้องหรือไม่ แล้วจะบริหารบ้านเมืองให้บรรลุประโยชน์สุขแก่ส่วนรวมหรือประเทศชาติได้อย่างไร ผมอยากจะขอยกตัวอย่างเป็นรูปธรรมในแต่ละประเด็นให้ท่านประธานได้ทราบดังนี้ อย่างในข้อ ๑.๑.๑ ท่านกล่าวไว้ว่าจะสนับสนุนองค์กรรัฐสภาให้ทำหน้าที่ทางนิติบัญญัติ ตรวจสอบฝ่ายบริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในข้อนี้ผมใคร่จะกราบเรียนว่า ท่านไม่ได้ระบุอะไรเลยที่จะทำให้สภาได้มองเห็นว่า สิ่งที่ท่านจะทำนั้นเป็นสิ่งที่ทำแล้วจะสนับสนุนสนองนโยบายในข้อนี้ ผมยกตัวอย่างเช่น รัฐสภาของเราขณะนี้มีความคับแค้นมากแค่ไหน รัฐสภานี้สร้างขึ้นมาเมื่อ ๒๑ ปีแล้ว ในครั้งนั้นมี ส.ส. และวุฒิสภารวมกันประมาณ ๒๕๕ ท่านเท่านั้น ปัจจุบันนี้มีถึง ๖๖๑ ท่านแล้ว

สมัย เดิมมีเจ้าหน้าที่ของรัฐสภาเพียง ๒๐๐ คน ปัจจุบันนี้มีถึง ๑,๕๐๐ คนแล้ว ผมเห็นเจ้าหน้าที่ของรัฐสภานี้ต้องมานั่งทำงานทางเดินซึ่งเป็นระเบียบ ผมก็รู้สึกว่ในเรื่องอันใกล้ตัวกับท่านอย่างนี้ท่านมองไม่เห็น ท่านไม่ได้เสนอที่จะจัดหาสถานที่และสร้างรัฐสภาแห่งใหม่เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงานของสมาชิกรัฐสภาและของเจ้าหน้าที่ เมื่อเรื่องอย่างนี้ท่านมองไม่เห็น ยากที่จะให้ผมคาดหวังว่าท่านจะมองเห็น เรื่องที่มีความสูงยาก มีความสลับซับซ้อน ยากที่ท่านจะมองเห็นความเดือดร้อนของประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศได้

ในเรื่องการบริหารราชการแผ่นดินที่เช่นกัน ในหัวข้อนโยบายนี้ ข้อ ๑.๔ ท่านเขียนว่า จะปรับปรุงการบริหารราชการทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ ด้วยการปรับปรุงโครงสร้าง กระทรวง ทบวง กรม และส่วนราชการต่าง ๆ ให้มีความเหมาะสม กะทัดรัด ท่านประธานครับ ไม่มีการระบุเลยว่า กระทรวง ทบวง กรมใดที่ท่านเห็นว่าไม่กะทัดรัด ผมเห็นแต่มีข่าวว่า ท่านจะแบ่งกระทรวงมหาดไทย ออกเป็น ๒ - ๓ กระทรวง ผมก็ไม่แน่ใจว่าเป็นนโยบายของท่านหรือเปล่า ถ้าเป็นนโยบายของท่าน ทำไมท่านไม่เขียนลงไป หรือว่าท่านเพียงแต่จะพูดออกมาเพื่อที่จะให้พรรคพวกบางส่วนบางคนของท่าน ให้ความหวังเขาที่จะได้เข้ามาเป็นรัฐมนตรี ผมไม่ทราบ ผมอยากขอฝากถามท่านนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยด้วย ในข้อ ๑.๖.๓ ท่านกล่าวว่า ให้มีการเลือกตั้งผู้บริหารองค์กรปกครองท้องถิ่นทุกระดับ โดยคำนึงถึงบทบาทของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในฐานะผู้เชื่อมประสานระหว่างการปกครองส่วนภูมิภาคและการปกครองส่วนท้องถิ่น คำแถลงนี้ไม่มีความชัดเจนเลย ไม่ทราบว่า จะนำไปปฏิบัติได้อย่างไรและโดยใคร ผมไม่ทราบเลยว่าท่านกำลังคิดอะไร จะทำอย่างไร จะวางบทบาทของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านไว้ที่ไหน อย่างไรกันแน่

ผมเชื่อว่าค่าแถลงนโยบายนี้คงจะทำให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านทั่วประเทศเริ่มคิดแล้วว่า เขาจะเป็นอย่างไรต่อไปในอนาคต

ข้อสุดท้ายที่ผมจะให้ข้อสังเกตในเรื่องที่เกี่ยวกับการเมือง และการบริหารของรัฐบาลก็คือเรื่องในข้อ ๑.๘.๒ ท่านแถลงว่า จะส่งเสริมให้มีการแสดงความคิดเห็นในปัญหาสำคัญของชาติที่มีข้อโต้แย้งหลายฝ่าย โดยวิธีประชาธิปไตย เพื่อประกอบการตัดสินใจดำเนินงานของรัฐ ผมไม่เข้าใจเลยว่าคุณหมายของคำว่า วิธีประชาธิปไตยของท่านนั้น หมายถึงอะไร และที่ข้อโต้แย้งหลายฝ่ายนั้นท่านหมายถึงฝ่ายไหนหมายถึงใคร รุนแรงแค่ไหน จึงจะต้องให้ประชาธิปไตย ในเรื่องนี้ก็ใครขอความกระฉ่างจากทางฝ่ายรัฐบาลด้วย ผมจะไม่พูดถึงเรื่องนโยบายความมั่นคง เพราะหัวข้อนั้นกระชับว่าความมั่นคง แต่แล้วพูดถึงแต่เพียงนโยบายด้านการทหารหรือกองทัพเท่านั้น ไม่ได้ระบุ ไม่ได้เน้นถึงความสำคัญอย่างอื่นเลย เช่น เป็นต้นว่าความมั่นคงภายใน ความมั่นคงในสังคม เป็นต้น

ในด้านการต่างประเทศ ในข้อ ๑.๘ ผมไม่เข้าใจว่า ท่านจะรักษาสমดุลทางนิเวศวิทยาระหว่างประเทศได้อย่างไร กระทรวงการต่างประเทศจะเข้ามามีบทบาทในเรื่องนี้อย่างไร จะประสานงานกับกระทรวง ทบวง กรม อื่นอย่างไร เป็นเรื่องที่ท่านต้องให้ความกระฉ่างแจ้ง ถึงแม้ว่าการอภิปรายจะไม่มีกรรมติดตาม ท่านพูดไว้ในข้อ ๔.๑.๑๐ ว่าจะเริ่มใช้มาตรการทางการเงิน การคลัง เพื่อสนับสนุนนักลงทุนในการร่วมพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้าน อันนี้ท่านอธิบดีกรมการคลัง ดอกรัตน์ สุภชัย ขอโทษที่ได้เอนนาม ท่านได้พูดไปมากแล้ว ผมจะไม่พูดเพิ่มเติมให้มากนัก เป็นแต่อยากจะได้ว่า การที่จะใช้นโยบายการเงินและนโยบายการคลังเพื่อส่งเสริมนักลงทุนนั้น เป็นเรื่องที่มีความละเอียดอ่อนพอสมควร เพราะเป็นเรื่องการได้การเสียของนักลงทุนด้วยกันประการหนึ่ง เป็นเรื่อง

ของการใช้ภาษีอากรที่มาจากประชาชนทั่วประเทศไปสนับสนุนให้เกิดการลงทุนขึ้นในต่างประเทศ ผมใคร่ขอให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้กรุณาชี้แจงนโยบายการเงินและการคลัง ในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องนี้ด้วย

ในเรื่องนโยบายเกษตรกรรมนั้น โดยที่ประเทศเราเป็นประเทศเกษตรกรรม ผมเชื่อว่าจะมีสมาชิกหลายท่านอภิปรายในเรื่องนี้ เพราะเป็นทุกข์ เป็นสุขของเกษตรกร ซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ ผมอยากจะเรียนถามท่านแต่เพียงว่า ท่านมั่นใจหรือว่าที่ท่านเขียนไว้ในนโยบายว่าท่านจะใช้เงินนโยบายการค้าโดยเสรี ใช้กลไกตลาด ทำให้ราคาสผลิตทางการเกษตรมีราคาสูงขึ้น เพราะนโยบายที่ท่านได้เขียนอย่างกว้าง ๆ ไว้เนี้ ก็ได้เขียนกันมาหลายรัฐบาลแล้ว ก็ไม่ยังให้เกิดความสำเร็จขึ้นมาได้ ในภาคอุตสาหกรรมผมเชื่อว่า ทางแรงงานในอุตสาหกรรมได้รับการคุ้มครองเป็นอย่างดีแล้ว คือได้มีการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ในภาคเกษตรกรรม ซึ่งมีคนเป็นจำนวนมากของประเทศ ทำไมท่านไม่คิดถึงเรื่องการประกันรายได้ของเกษตรกรทั่วประเทศด้วย ทุกข์ยากของเกษตรกรนั้น พวกเราทุกคนได้เห็นมาแล้ว เช่น เป็นต้นว่า มีคำพูดกันจนติดปากว่า ข้าวเปลือกถูก ฝ้ายแพง ข้าวสารแพง แล้วเราจะแก้ไขอย่างไร นโยบายเสรีในทางการตลาดนั้น ผมอยากให้ท่านได้อธิบายให้ชัดเจน ให้มองเห็นว่า มันจะทำให้เกษตรกรขายผลผลิตของเขาได้ราคาสูงจริง ๆ ในเรื่องนี้ ในอดีตหลายปีมาแล้วได้มีนโยบายของรัฐบาลที่จะกำหนดหรือประกันราคาสผลิตที่สำคัญในทางเกษตรขึ้น แต่่นโยบายนั้นก็ไม่ได้รับการกระทำให้เกิดผลสำเร็จอย่างจริงจัง บัดนี้ก็มีหัวหน้าพรรคซึ่งเคยสนับสนุนนโยบายนี้ เข้าร่วมอยู่ในรัฐบาลแล้ว ผมอยากจะกราบเรียนถามรัฐบาลว่า ท่านจะนำนโยบายการประกันราคาพืชผลมาใช้ เพื่อให้เกษตรกรของเราทั้งหลายนี้ ได้มีการขายสินค้าของเขา ได้กำไรพอสมควร อันจะทำให้เขาเลี้ยงดูลูกหลานเขาให้มีความสุข ไม่จำเป็นต้อง

เข้ามาหางานทำในเมือง ซึ่งยังความเดือดร้อนให้กับเขาเป็นอย่างมาก
อย่างที่เป็นอยู่ที่นี่

ในด้านนโยบายอุตสาหกรรมนั้น มาตรการที่ท่านระบุมาทุกข้อ ตั้งแต่ข้อ ๔.๓.๑ ถึงข้อ ๔.๓.๘ เป็นเรื่องที่รัฐบาลทุกรัฐบาลได้ตระหนักกันดี และได้ทำแล้ว ทำมาจนถึงขั้นพื้นฐานแล้ว ในช่วงรัฐบาลของท่าน ท่านก็ยิ่งระบอบอยู่เช่นเดิม ไม่ได้มีเรื่องใหม่ที่จะบอกว่า เมื่อรัฐบาลอื่น ๆ รัฐบาลที่แล้วมาได้สร้างพื้นฐานในทางการอุตสาหกรรมไว้ถึงระดับนี้แล้ว ท่านจะทำอย่างไรต่อไป ทุกเรื่องในข้อ ๔.๓.๑ ๔.๓.๘ เหมือนกับท่านได้เอานโยบายของรัฐบาลที่ผ่านมา ๑๐ - ๒๐ ปี มาเขียนใหม่เท่านั้นเอง ผมอยากจะทำให้ท่านได้รู้การศึกษาอุปสรรคข้อขัดข้องที่การพัฒนาเศรษฐกิจของเราไม่เจริญเติบโตเท่าที่ควร ไม่สามารถจะแข่งขันกับโลกได้ แล้วสร้างหรือประดิษฐ์เป็นนโยบายอันใหม่ขึ้นมาบนพื้นฐานความสำเร็จที่รัฐบาลก่อน ๆ ได้ทำไว้แล้ว ในข้อ ๔.๔ ท่านพูดถึงนโยบายด้านเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ซึ่งที่จริงแล้วข้อนี้ น่าจะอยู่ในหัวข้อนโยบายเศรษฐกิจ แต่ท่านก็แยกออกมาแสดงให้เห็นว่า ท่านมีความสนใจในเรื่องเศรษฐกิจระหว่างประเทศเป็นอย่างยิ่ง อย่างไรก็ตามก็คิดว่า เรื่องนี้เป็นนโยบายที่สำคัญแล้ว กำหนดหัวข้อไว้ต่างหาก ผมก็เชื่อว่าท่านก็คงจะกำหนดให้กระทรวงการต่างประเทศมีบทบาทในเรื่องนี้มากขึ้น อันนี้ผมไม่แน่ใจว่าจะมีการประสานงานระหว่างกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการค้าต่างประเทศได้มากน้อยแค่ไหน และจะเป็นการซ้ำซ้อนของงานซึ่งทำให้เกิดความสูญเสียในการบริหารหรือเปล่าก็ขอฝากท่านไว้อีกข้อหนึ่ง

สำหรับเรื่องการคมนาคมนั้น ท่านเขียนเป็นนโยบายไว้ค่อนข้างจะสวยหรู เป็นรูปธรรมมากที่สุดเท่าที่ผมได้ย้านนโยบายทั้งหมด คือเป็นข้อที่มีนโยบายเป็นตัวเลข ท่านได้เขียนว่า ท่านจะขยายช่องทางเดินรถ ๒ ช่อง ๔ ช่อง ๔ ช่อง เป็น ๘ ช่อง แล้วจะทำให้เสร็จใน ๔ ปี เป็นข้อเดียวที่ท่าน

ได้กำหนดไว้เป็นรูปธรรม ซึ่งผมก็ขอชมเชย อย่างไรก็ตามก็ยังมีความรู้สึก
 อยู่ว่า ท่านเขียนไว้สวย ๆ เพื่อให้ชาวบ้านได้สบายใจ เพื่อเป็นข้ออ้างได้ว่า
 ท่านได้เสนอแล้ว แต่ท่านไม่ได้บอกทางเลขว่่าที่ท่านเสนอขึ้นมาอย่างนี้ ท่าน
 จะทำได้อย่างไร งบประมาณที่ท่านจะสร้างทาง ๔ ช่องทางจราจรให้ครบ
 ไปถึงทุกภาคนั้นใช้เงินเท่าไร ท่านจะขยายเป็น ๘ ช่อง ใช้เงินเท่าไร ใน
 ๔ ปี ท่านจะใช้เงินเท่าไร งบประมาณแผ่นดินเพียงพอที่จะทำให้ท่านทำได้
 อย่างนั้นหรือไม่ ผมเชื่อว่าหากท่านได้เสนอรายละเอียดอย่างนี้ขึ้นมาแล้ว
 มีทางเป็นไปได้ สมาชิกวุฒิสภาแห่งนี้จะมีความชอบคุณท่าน เป็นอย่างยิ่งพูดถึง
 เรื่องการคมนาคมทำให้ผมอดไม่ได้ที่จะพูดถึงเรื่องการจราจร เป็นความ
 กล้าหาญของรัฐบาลนี้อย่างยิ่งก่อนที่จะเขียนนโยบายและแถลงในรัฐสภา ท่าน
 รัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องก็ได้กล่าวไว้แล้วว่า จะแก้ไขปัญหาการจราจรในกรุงเทพฯ
 ให้เสร็จสิ้นใน ๖ เดือน ผมสงสัยว่า ทำไมท่านไม่เขียนไว้ในนโยบาย
 ไม่เขียนไว้ในนโยบายอันนี้ให้ประชาชนได้รับแจ้งให้เป็นสัญญาประชาคมว่าถ้า
 ท่านไม่สามารถทำได้ใน ๖ เดือน ท่านคงจะต้องพิจารณาตัวเอง แต่ท่านก็
 ไม่ได้เขียนไว้ ฟังดูแล้วก็เหมือนกับการพูดให้ประชาชนตายใจ ให้ประชาชน
 สบายใจ หรือเป็นการพูดในช่วงการหาเสียงเท่านั้นเอง ผมอยากจะขอทราบ
 ในรายละเอียดสักเล็กน้อยเป็นประเด็นใหญ่ ๆ เป็นข้อใหญ่ ๆ ก็ขอ ว่าท่าน
 จะแก้ไขอย่างไรใน ๖ เดือน

สำหรับนโยบายด้านสังคมนั้น ผมมีความรู้สึกขอเรียนด้วยความ
 จริงใจว่าท่านคงออกมาจากตำราทางสังคมศาสตร์และสังคมวิทยา แล้วออก
 จนเพลินไปครับ ลอกไปถึงกับเขียนว่า ส่งเสริมให้มีระบบแรงงานสัมพันธ์
 ระบบการคุ้มครองแรงงาน และมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงานทั้งแบบ
 ทวิภาคีและไตรภาคีและอื่น ๆ ทั้งหมดนี้เหมือนกับข้อความอยู่ในตำรา ผม
 อยากจะทราบเรียนถามท่านว่า ท่านไม่ทราบเลขจริง ๆ หรือว่า ระบบ

ทวิภาคี ระบบไตรภาคีนั้นในวงการแรงงานนั้นมีมาหลายสิบปีแล้ว มีมาจนกระทั่งประเทศอื่น ๆ ในภาคพื้นเอเชียแปซิฟิก เขาถือว่าระบบทวิภาคีกับระบบไตรภาคีของเรานั้นดีที่สุด องค์การแรงงานระหว่างประเทศถึงกับทำเอกสารแจกจ่ายระบบของเราไปให้ประเทศอื่นได้ศึกษาที่จริงนั้น ถ้าท่านมองเห็นท่านมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล ท่านน่าจะไม่ต้องพูดถึงไตรภาคีแล้วเพราะมีแล้วและดีแล้ว ท่านน่าจะพูดถึงจตุภาคี ๔ ฝ่ายแล้วครับ ไม่ใช่ ๓ ฝ่าย ๓ ฝ่าย ก็คือ นายจ้าง ลูกจ้าง รัฐบาล ฝ่ายที่ ๔ ขณะนี้กำลังเกิดขึ้นและจะเป็นปัญหาใหญ่ในวงสังคมและวงการแรงงานต่อไป คือองค์การเอกชน ท่านจะกำหนดบทบาทขององค์กรเอกชนในเรื่องของแรงงานและในเรื่องสังคมอย่างไร ท่านก็ไม่พูดถึง ท่านพูดถึงแต่ทำให้เอกชนมีส่วนร่วม ร่วมแคไหน ไม่มี ท่านน่าจะพูดถึงเบญจภาคีแล้วคือไม่ ๔ แล้ว ต้อง ๕ แล้ว ๕ อันไหนครับ อันที่ ๕ ก็คือ ต่างประเทศขณะนี้โลกกว้างไกลทั้งโลกจะเป็นโลกเดียวกันแล้ว เพราะฉะนั้นเราจะมาอยู่แต่ไตรภาคีไม่ได้แล้ว เรานำในด้านนี้มากแล้ว และผมมีความเห็นว่าท่านควรจะต้องนำในด้านนี้ต่อไปมีอีกหลายเรื่องในเรื่องแรงงานที่ท่านเขียน เป็นนโยบาย โดยที่ท่านไม่ทราบข้อเท็จจริง เช่นว่า ท่านจะห้ามหยุดงานในกิจการอันเป็นสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ท่านไม่ทราบจริง ๆ หรือว่า เขาห้ามอยู่แล้ว กฎหมายปัจจุบันนี้ห้ามอยู่แล้ว หลายสิ่งหลายอย่างที่เราเขียนไว้เป็นนโยบายในข้อนี้ ส่วนแต่แสดงว่าความเข้าใจในปัญหาแรงงาน ความเข้าใจในปัญหาสังคมของรัฐบาลท่านนั้นแทบจะไม่มีเลย ผมไม่อยากจะพูดว่าไม่มีเลย แทบจะไม่มีเลย จะทำให้ผมมั่นใจได้อย่างไรว่า ท่านจะสามารถบริหารงานในด้านนี้ให้เป็นประโยชน์แก่ผู้ใช้ทุน ให้เป็นประโยชน์แก่ผู้ใช้แรงงานและให้เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติส่วนรวม

ในเรื่องนโยบายการศึกษา นั้น ท่านหัวหน้าพรรคฝ่ายค้านได้พูดไว้ อย่างชัดเจน อย่างเป็นรูปธรรม อย่างเป็นเหตุเป็นผล ผมหวังว่ารัฐบาลจะ ได้เก็บไปพิจารณาและกำหนดนโยบายที่เป็นรูปธรรมขึ้น ผมอยากจะเพิ่มเติม แต่เพียงว่า ระบบการศึกษาของเราในปัจจุบันนี้เป็นระบบที่ทำให้เกิดการ สูญเสียทรัพยากรคน และสูญเสียนั่นที่ลงไปในการศึกษาเป็นอย่างสูง ท่านก็คง จะทราบดีแล้วว่างบประมาณแผ่นดินของเรานั้น ได้ใช้ไปในการศึกษาเป็น จำนวนมาก ถ้าผมจำไม่ผิดรู้สึกว่าจะสูงกว่าแม้แต่กระทั่งงบประมาณการ ป้องกันประเทศเสียอีก ท่านไม่ได้เน้นในเรื่องแก้ไขความสูญเสียทางการ ศึกษา แต่ท่านกลับไปพูดแต่เรื่องที่จะขยายงาน เป็นต้นว่าจะขยายการศึกษา ภาคบังคับไปเป็น ๖ ปี ๘ ปี ๑๒ ปี อย่างที่ท่านผู้อภิปรายท่านที่แล้วก็พูดแล้ว ท่านจะขยายแต่การใช้จ่าย ท่านไม่เคยคิดว่า เงินลงทุนในการศึกษานั้นจะมี โอกาสที่จะกลับตอบสนองให้กับสังคม ให้กับประเทศชาติได้อย่างไร สิ่งที่ท่าน จะต้องพิจารณาในเรื่องนี้ก็คือ การที่จะต้องแก้ไขปัญหาการซ้ำซ้อนกันใน ระบบการศึกษา การที่จะบริหารเงินจำนวนมากที่เราใช้ไปในการศึกษาให้มี ประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผล

ประธานรัฐสภา : คุณวิชิตครับ เลขมา ๑๐ นาทีแล้วครับ

นายวิชิต แสงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) :
ผม กำลังจะจบแล้วครับ ขออภัยครับ ท่านประธานที่เคารพ ในเรื่อง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีนั้น มีการซ้ำซ้อนกันมากมายในนโยบายของท่าน ซ้ำซ้อนกันกับนโยบายทางการศึกษา ในหัวข้อเดียวกันก็ยังมีเขียนซ้ำซ้อนกันอีก อย่างเช่น ข้อ ๘.๒ กับ ข้อ ๘.๔ เขียนซ้ำซ้อนกัน ๒ ข้อ การเขียนนโยบาย แสดงให้เห็นว่าขาดความรอบคอบ หากรัฐบาลขาดความรอบคอบในขั้นแรก คือขั้นการเขียนนโยบายอย่างนี้แล้ว จะทำให้พวกเราเกิดความสบายใจได้ อย่างไม่ ท่านประธานที่เคารพ ผมเชื่อว่าพวกเราทุกคน ณ ที่นี้ พร้อมทั้ง

จะให้ความร่วมมือกับรัฐบาลในการบริหารประเทศด้วยความเชื่อมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข แต่จากนโยบายที่ท่านได้แถลงมาหลังจากที่ได้ใช้เวลาเพียงระยะสั้นพิจารณานั้น สรุปได้ว่าเป็นนโยบายที่ค่อนข้างจะเลื่อนลอย เป็นนโยบายที่เหวี่ยงแห ฟังแล้ว อ่านแล้ววังเวงใจ ครั้น ผมจึงใคร่อยากจะขอถามรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องในปัญหาที่ผมกล่าวมาแล้ว และขอให้ท่านได้กรุณานำข้อติงทั้งหลายทั้งสิ้นที่สถานีได้กล่าวมาทั้งหมดด้วย ขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ต่อไปคุณเอกภาพ พลซื่อ

นายเอกภาพ พลซื่อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ร้อยเอ็ด) :
ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายเอกภาพ พลซื่อ พรรคเสรีธรรม ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ สำหรับนโยบาย ท่านนายกรัฐมนตรีได้แถลงไปเมื่อเช้านี้เป็นหลักในการบริหารบ้านเมือง โดยการนำของนายบรรหาร ศิลปอาชา นโยบายเกือบทุกข้อนั้นก็ไปลอกมาจากรัฐบาลชุดที่แล้ว เพียงแต่สับหัวข้อสับคำพูดกันเท่านั้นเอง ท่านประธานที่เคารพ การที่จะบริหารบ้านเมืองได้นั้นผู้นำประเทศต้องมีความใจกว้าง ต้องมีความเชื่อมั่นในคณะรัฐมนตรี ถ้าการบริหารงานนั้นผู้นำประเทศไม่ไว้ใจในทีมงานตัวเองแล้ว บ้านเมืองก็ไปไม่รอดนโยบายจะสวยหรูแค่ไหนมันก็ไม่สำเร็จ ท่านประธานครับ ผมเสียคายนะครับตำแหน่งนายกรัฐมนตรีนี้หะเป็นตำแหน่งที่สำคัญ เป็นผู้นำในการบริหารประเทศภารกิจมากอยู่แล้ว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นตำแหน่งสำคัญไม่ย่อยหย่อนกว่าตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ผมเสียคายนำที่จะมีผู้นำทำงานแทนท่านท่านเลขาธิการพรรคชาติไทย ขอภัยที่เอียนนาม ท่านเสนาะ เทียนทอง ท่านเคยเป็น มท. ๒ มาก่อนสมัยท่านชาติชายเป็นนายก

ประธานรัฐสภา : คุณเอกภาพครับกรุณาขอให้อยู่ในเรื่องนโยบาย

นายเอกภาพ พลซื่อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ร้อยเอ็ด) :
 ท่านประธานครับ ที่ผมพูดนี้คือเรื่องนโยบายนครครับ การบริหารบ้านเมืองนั้น
 ต้องประกอบด้วย ๓ ส่วน ๑. มีคณะรัฐมนตรี ๒. แลลงนโยบาย
 ๓. มีงบประมาณ ๒ อย่างมาแล้วเหลือแต่งบประมาณ กระผมคิดว่าการ
 บริหารบ้านเมืองนั้นถ้าเอาคนที่ไม่มี ความเหมาะสมไปบริหารบ้านเมืองนั้นงาน
 จะสำเร็จหรือครับท่านครับ ที่ผมพูดไปผมเพียงแต่คิดถึงท่านนายกฯ ว่า ท่าน
 เหมาะ เห็นทอง ที่ผมเคารพนับถือท่านก็ตั้ง

ประธานรัฐสภา : ขอให้ฟังถึงข้อ ๕๗ ไว้มาก ๆ หน่อย ขอ
 ฝากคุณเอกภาพไว้ด้วย

นายเอกภาพ พลซื่อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ร้อยเอ็ด) :
 ขอบคุณท่านประธานครับ ถ้าอย่างนั้นขออนุญาตเข้าเรื่อง ไม่รู้ว่าเป็นห่วง
 ในกระทรวงมหาดไทยอย่างไร ขอกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า ที่ผมพูดอย่างนี้
 ในคำแถลงนโยบายมีทั้งด้านการเมือง ด้านบริหาร มีทุกอย่าง เพียงแต่ผม
 คิดถึงว่าคนที่มาดูแลนโยบายทำไมถึงเอาคนเดิวนานั่งตั้ง ๒ กระทรวง แสดง
 ว่าไม่ไว้ใจคนอื่นหรืออย่างไร ท่านเสนอแนะที่จะเหมาะสมเป็นรัฐมนตรี
 มหาดไทย

ประธานรัฐสภา : เอาในเนื้อหาในประเด็น อย่าไปถึงตัวบุคคล
 ขอให้คุณเอกภาพเคารพข้อบังคับนิดหนึ่งครับ

นายเอกภาพ พลซื่อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ร้อยเอ็ด) :
 ท่านครับผมจะพูดตัวบุคคลและพูดเรื่องกระทรวงครับ ขออนุญาตนครครับ ที่ผม
 พูดเรื่องกระทรวงมหาดไทย ผมไม่พูดตัวบุคคลเลยนะครับว่า กระทรวง
 มหาดไทยนั้นน่าจะให้คนที่ท่านนายกฯ ไว้ใจมาดูแลเท่านั้นเอง ขออนุญาต
 เข้าไปในคำแถลงนโยบาย ด้านนโยบายการเมืองการบริหารประเทศท่าน
 เขียนไว้ในข้อที่ ๑.๑.๒ หน้าที่ ๔ บอกว่า สนับสนุนให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญ

แห่งราชอาณาจักรไทยฉบับปัจจุบัน มาตรา ๒๑๑ ทั้งนี้โดยคำนึงถึงข้อเสนอ
 ของคณะกรรมการพัฒนาประชาธิปไตย ท่านครีบ ท่านไม่ได้ชี้แจงในคำแถลง
 ของท่านว่าท่านจะแก้ไขอย่างไร มีประเด็นไหนบ้าง เป็นการพูดรวม ๆ
 แต่ผมก็สงสัยว่าคณะกรรมการพัฒนาประชาธิปไตยกับองค์กรประชาธิปไตยอื่นนั้น
 คืออะไร ถ้าผมจำไม่ผิดตอนที่ท่านเป็นฝ่ายค้านนั้นท่านเคยคัดค้านคณะกรรมการ
 ชุดนี้ แต่ที่นี้ท่านขอเอาความเห็น สนับสนุนความเห็นของคณะกรรมการพัฒนา
 ประชาธิปไตย หรือว่าถ้าท่านจำอดีตได้ว่าคณะกรรมการชุดนี้บางท่านนั้นเคย
 กล่าวหาพวกท่านว่าเป็นมาร หรือท่านจะเอามาตรานี้เป็นการลอกคราบหรือ
 เป็นการล้างชื่อกล่าวหา ขออนุญาตชี้แจงว่าท่านจะแก้ไขประเด็นไหนบ้าง ถัดมา
 ข้อ ๑.๑.๓ สนับสนุนองค์กรรัฐสภาให้สามารถทำหน้าที่ในทางนิติบัญญัติและ
 ตรวจสอบฝ่ายบริหาร ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ท่านประธานที่เคารพครับ
 ผมเองไม่มั่นใจนะครับว่ารัฐบาลนั้นจะทำได้หรือไม่ การที่ให้รัฐสภามีอิสระ
 ตรวจสอบฝ่ายบริหาร ใช้นั้น แม้แต่การเรียกประชุมสภาผู้แทนราษฎร ผมก็
 แปลกใจซึ่งผมทักห้วงแล้วเมื่อ เช้านี้ คณะรัฐบาลชุดนี้ประกาศรายชื่อ ครม.
 วันพฤหัสบดี วันศุกร์ท่านประธานมีหนังสือนัดประชุมแถลงนโยบายท่านทราบ
 ใช้อย่างไรว่า ครม. เขาจะแถลงนโยบายเสร็จ แล้วมาเขียนว่าจะให้
 อิสระ จะให้สามารถทำหน้าที่ทางนิติบัญญัติและตรวจสอบฝ่ายบริหาร ได้อย่างมี
 ประสิทธิภาพ มันคงลำบากนะครับ แม้แต่การแบ่งหน้าที่คณะกรรมการธิการ
 ในสภาผู้แทนราษฎรซึ่งเป็นของสภาเอง ทางฝ่ายบริหารพรรคที่เป็นพรรค
 แกนนำฝ่ายรัฐบาลเอง ก็ต้องการดูแลกรรมการของกระทรวงที่ตัวเอง
 ดูแลอยู่ อย่างนั้นะครับจะให้ฝ่ายนิติบัญญัติไปดูแลไปตรวจสอบได้อย่างไร

ประธานรัฐสภา : คุณเอกภาพ แถลงนโยบายคุณชุนนโยบาย
 ของรัฐบาลข้อไหน

นายเอกภาพ พลซื่อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ร้อยเอ็ด) :

ข้อ ๑.๑.๓ ท่านครับ ที่บอกว่า สนับสนุนองค์กรรัฐสภาให้ทำหน้าที่ทางนิติบัญญัติและตรวจสอบฝ่ายบริหาร ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ท่านอ่านดูเถอะครับ เพียงแต่ผมคิดถึงนะครับ ผมบอกว่า ผมไม่มั่นใจที่ท่านแถลงไปอย่างนี้ว่าจะทำได้หรือไม่แม้แต่การเลือกคณะกรรมการ ประธานกรรมการก็ยังมีปัญหา กันยังไม่เสร็จสิ้น ท่านทราบไหมครับ เมื่อเข้านี้ประชุมกัน ๓ ชั่วโมงไม่เสร็จ เพราะว่าผู้ที่อยู่ดูแลกระทรวงไหนก็อยากเป็นประธานกรรมการคณะนั้น ต่อมาท่านเปิดตามผมเค็ยหัวว่าไม่มีข้อให้ดู เปิดมาหน้าที่ ๖ ครับหน้าที่ ๖ เรื่องนโยบายการบริหารราชการแผ่นดิน ข้อ ๑.๕.๓ ปรับปรุงเงินเดือน ค่าตอบแทนของข้าราชการ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐให้สอดคล้องกับภาวะค่าครองชีพ ตลอดจนจัดสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ เพื่อให้สามารถอยู่ในสังคมอย่างสมบูรณ์ มีเกียรติ ศักดิ์ศรี และมีความมั่นคงในการดำรงชีพ ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอทบทวนว่านโยบายของท่านนั้น ท่านให้เกียรติกำนัน ผู้ใหญ่บ้านอย่างมากเลย จะให้มีเกียรติมีฐานะมีความมั่นคงในการดำรงชีวิตดำรงชีพ ท่านจำได้ไหมครับ สมัยท่านเป็นฝ่ายค้านอยู่นั้น ท่านเคยบอกว่าจะให้เงินสนับสนุนกับสภาตำบล ตำบลละ ๒ ล้านบาทแต่พลิกไปพลิกมาในนโยบายนี้ไม่มีคำว่าจะให้เงินอุดหนุนสภาตำบลละ ๒ ล้านบาทตอนที่เราเสียงไว้ เป็นการหลอกลวงกำนันผู้ใหญ่บ้านหรือเปล่า ถัดมาอีกนะครับข้อ ๑.๕ การอำนวยความสะดวกธรรมชาติรรม หน้าที่ ๗ ท่านประธานเปิดตามด้วยนะครับ ข้อ ๑.๖.๗ เขียนบอกว่าให้มีการเลือกตั้งผู้บริหารองค์กรปกครองท้องถิ่นทุกระดับ ผมเองก็กลางแกลงใจการที่ท่านมาเขียนนโยบายอย่างนี้ไว้ ถ้าจำไม่ผิดท่านทบทวน คณะกรรมาธิการมาไปถึงปีคราวที่สภาผู้แทนราษฎรชุดที่ผ่านมา มีการเสนอขอแก้รัฐธรรมนูญมาตรา ๑๘๘ มาตรา ๑๘๙ ท่านจำได้ไหมครับ ซึ่งฝ่ายรัฐบาลเดิมนั้นขอให้มีการเลือกตั้ง

ผู้บริหารการปกครองส่วนท้องถิ่นทุกระดับ ท่านจำได้ไหมครับก็มีพรรคการเมืองบางพรรคออกมากัดคำัน ถึงกับมีการปรับออกจาก ครม. แต่กลับมามีอีกทีมาเขียนไว้ณะครับ ก็แสดงว่าท่านยอมรับใช้ไหมครับ ในมาตรา ๑๘๘ มาตรา ๑๘๙ เดิมนั้นที่จะให้มีการเลือกตั้งผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นก็คือมีอะไรบ้างครับ กรุงเทพมหานคร องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุขาภิบาลเทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล ก็แสดงว่า ท่านท่านนี้ผู้ใหญบ้าน ท่านจำไว้เลขว่ารัฐบาลชุดนี้จะให้มีการเลือกตั้งผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลโดยตรง เพราะท่านเขียนไว้ในนโยบายข้อ ๑.๖.๓ หน้าที่ ๑

(นายมานะ กุสกูล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) :
ได้ขึ้นและยกมือขึ้น)

ประธานรัฐสภา : เชิญครับคุณมานะ

นายมานะ กุสกูล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผมมานะ กุสกูล ส.ส. จากจังหวัดนครพนม ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขอให้ท่านประธานได้ให้ผู้ที่อภิปรายเมื่อครั้งนี้ได้พูดในสิ่งที่ถูกต้อง เพราะในคำแถลงนโยบายข้อ ๑.๖.๓ นั้น ถ้าท่านจะอภิปรายก็ขอให้อ่านให้หมด ถ้าท่านอ่านเฉพาะวรรคแรกให้มีการเลือกตั้งผู้บริหารองค์การปกครองท้องถิ่นทุกระดับ ถ้าท่านอ่านแค่นั้นครับ เคียวประชาชนคนที่ฟังอยู่บ้านจะเข้าใจผิด เพราะในบรรทัดต่อมานั้น โดยคำนึงถึงบทบาทของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อันมีรัฐบาลเขียนนโยบายมาชัดเจน เพราะฉะนั้นท่านต้องพูดให้จบ ไม่ใช่ท่านบอกว่า มีพรรคการเมืองบางพรรคต้องถอนตัวออกจากการร่วมรัฐบาล เพราะต้องการคงกำนันผู้ใหญบ้านไว้ในนโยบายฉบับนี้เขียนไว้ชัดเจนนะครับ เพราะฉะนั้นขอให้ท่านพูดในสิ่งที่เป็จริง อย่าไปหยิบเอาบางประเด็นขึ้นมาพูด ถ้าจะอ่านให้ราษฎรฟังต้องอ่านให้จบ อย่าอ่านแค่บรรทัดเดียว กราบขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : คุณเอกภาพครับ ขอความกรุณาผิดหนึ่งนะครับ การอภิปรายของท่านนั้น พยายามอยู่ในเนื้อหา แล้วก็ขอความกรุณาอย่าไปให้กระทบเลยครับ

นายเอกภาพ พลซื่อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ร้อยเอ็ด) :
ท่านประธานที่เคารพ สมเคารพนะครับ

ประธานรัฐสภา : นั่นคือในอดีต พูดถึงในปัจจุบันนั้นเราจะแก้ไขอย่างไร เราจะซักถามนโยบายอย่างไร ขอความกรุณาด้วยนะครับ

นายเอกภาพ พลซื่อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ร้อยเอ็ด) :
ท่านประธานครับ ที่ผมกราบเรียนในข้อ ๑.๖.๓ นี้ เนื่องจากเดิมที่มีอย่างนี้ที่ผมกล่าวมาว่าทางฝ่ายนี้เองเป็นคนคัดค้าน แล้วท่านมาเขียนไว้ตรงนี้จะทำได้หรือเปล่า อย่างนี้ตรงประเด็นไหมครับ

ประธานรัฐสภา : ไปภาคพิงถึงอดีตทำไม เอาในปัจจุบันนี้

นายเอกภาพ พลซื่อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ร้อยเอ็ด) :
ทุกอย่างต้องมียึดติด ปัจจุบันและอนาคตครับ ขออนุญาตท่านประธานไม่ต้องเดียดรื้อว่าพรรคไหน อย่าไปเดียดรื้อเพราะไม่ได้เหยื่อพรรคเลยนะครับ แล้วก็ไม่ใช่รัฐมนตรีอย่างแข็งแรง ผมเสียจังหวะนะครับ ขออนุญาตต่อ เอาละเมื่อท่านบอกว่านโยบายข้อ ๑.๖.๓ เป็นสิ่งถูกต้องแล้ว ผมอ่านอีกก็ได้ว่าให้มีการเลือกตั้งผู้บริหารองค์กรปกครองท้องถิ่นทุกระดับ อย่างนี้ชัดไหมครับ โดยคำนึงถึงบทบาททำนนั้น ผู้ใหญ่บ้าน ในฐานะผู้เชื่อมประสานระหว่างการปกครองส่วนภูมิภาคและการปกครองส่วนท้องถิ่น อันนี้เป็นการปกครองส่วนภูมิภาค ถ้าการปกครองส่วนท้องถิ่น ท่านต้องมีการเลือกตั้งหรือไม่เสียดยังไม่มีการเลือกตั้งผู้ว่าฯ พรรคการเมือง เคยปราศรัยหาเสียงทั้งหมด ทาง ทวี แต่ไม่มีนโยบายข้อนี้ ขออนุญาตผ่านไป กลัวพรรคอื่นเดียดรื้อ

ขออนุญาตมาถึงนโยบายที่ว่าด้วยข้อที่ ๔ นโยบายด้านการเกษตร หน้า ๑๖ ๔.๒ หน้า ๑๑ พลิกมา ส่งเสริมให้เกษตรกรสามารถจัดหาปัจจัยการผลิตสำคัญ ๆ เช่น ปุ๋ย สารเคมี และยาปราบศัตรูพืชในราคาถูกลง เพื่อเสริมสร้างศักยภาพและการแข่งขันของสินค้าเกษตร กระผมขอทราบเรียนท่านรัฐมนตรีที่ดูแลกระทรวงเกษตร ท่านไม่อยู่ตอนนี้ นโยบายของพรรคท่านเคยหาเสียงไว้ที่นั่นหาขไปไหนครับ เรื่องเงินผัน ประกันราคาพืชผล หรือว่าท่านมีเสียงข้างน้อยเขาไม่เอาด้วยกับท่าน ส่งเสริมให้เกษตรกรสามารถจัดหาปัจจัยการผลิตสำคัญอย่างปุ๋ย สารเคมี ท่านก็ไม่ได้ชี้แจงว่าท่านจะจัดหาอย่างไร หรือจะหาหนี้สินมาเพิ่มให้พี่น้องเกษตรกร โรงงานปุ๋ยแห่งชาติที่พี่น้องเกษตรกรต้องการนักต้องการหนา อยากได้ปุ๋ยราคาถูกนั้น ปรากฏว่ารัฐบาลชุดนี้ไม่ได้แถลงไว้ แล้วจะหาปุ๋ยราคาถูกลงมาอย่างไร สารเคมี ยาปราบศัตรูพืชนั้น เป็นปัจจัยหลักในการประกอบอาชีพทางการเกษตรกรรม ปัจจุบันนี้ท่านประธานที่เคารพ พี่น้องเกษตรกรนั้นเขาเดือดร้อนมาก เรื่องปุ๋ยราคาแพงไม่เคยพบเคยเห็นนะครับ ปุ๋ยเดิมทีนั้น ๒๕๐ บาท ก็แพงพอแล้ว ปีนี้มา ๓๐๐ กว่าบาท พี่น้องเกษตรกรเดือดร้อนมาก รัฐบาลนี้บอกว่าจะหาปุ๋ยราคาถูก หาด้วยวิธีไหน ทำอย่างไร ตั้งงบประมาณไว้หรือไม่ ที่จริงแล้วเรื่องการช่วยเหลือพี่น้องเกษตรกรคนส่วนมากของประเทศนั้น อย่างว่าแต่หาราคาถูกลงแล้วครับ ควรที่จะหาปุ๋ยมาแจกให้ฟรี เราช่วยเหลือด้านอื่นช่วยเหลือได้ เราสร้างถนนหนทางทำได้ ท่อค้ำส่งสินค้าออกไปต่างประเทศขาดทุน รัฐบาลช่วยเหลือ ภาษาอังกฤษเรียกว่า ซับซิดี้ (Subsidy) ทำไมทำไมทำไมที่พี่น้องเกษตรกรชาวไร่ ชาวนาของเราไม่มีปุ๋ย ท่านทำไมไม่เขียนมาให้ปุ๋ยเราฟรีมาเลยครับ เราอยากจะเรียนถามว่าการให้ปุ๋ยราคาถูกนั้นท่านทำอย่างไร วิธีการปฏิบัติทำอย่างไร ข้ามมาข้อ ๔.๒.๘ แก้ไขปัญหาหนี้สินของเกษตรกรด้วยการจัดหาสินเชื่อระยะยาวดอกเบี้ยต่ำอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

รวมทั้งปรับปรุงการบริหารสินเชื่อให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ก็แสดงว่า
 รัฐบาลชุดนี้จะหาหนี้สินมาไว้ที่ห้องเกษตรกร รัฐบาลเราก็แปลกนะครับ รู้แต่
 ว่าที่ห้องเกษตรกรนั้นลำบากเป็นหนี้เป็นสินหนี้ ธ.ก.ส. ก็บานเบอะ หนี้สหกรณ์
 หนี้ค้ำปุย หนี้จีปาดะ ไม่มีรัฐบาลชุดไหนจะมาแก้ปัญหานี้สิน มีแต่จะหาหนี้
 มาให้เพิ่ม มีแต่จะหาหนี้สินมาเพิ่ม การที่จะให้ที่ห้องเกษตรกรอยู่ดีกินดี ลืมดา
 ฮ้ำปากได้ต้องอย่าลืมหนี้เก่า เอาหนี้ใหม่มาก็ผ่อนหนี้เก่า ลืมมีนาคมก็ต้องผ่อน
 ธ.ก.ส. แล้วสหกรณ์ก็ต้องไล่มา อันนี้ผมไม่เห็นด้วยที่จะให้ที่ห้องเกษตรกร
 มีหนี้สินเพิ่ม แต่ควรที่รัฐบาลนั้นจะหาเงินมาปลดหนี้สินที่ห้องเกษตรกร

ถัดมาอีก นโยบายด้านคมนาคมทางบก เรื่องที่ผ่านมาท่าน
 ผู้หลักผู้ใหญ่พูดไปหมดแล้ว ขอเสริมนิดหนึ่ง การคมนาคมทางบก หน้า ๒๓๓
 ข้อ ๔.๕.๑.๑ ที่บอกว่า พัฒนา ปรับปรุง และขยายเครือข่ายทางหลวง
 เส้นทางการขนส่งระหว่างกรุงเทพมหานครกับจังหวัดต่าง ๆ ระหว่างจังหวัด
 ในทุกภาคของประเทศ โดยเร่งรัดให้มีการก่อสร้างขยายทางระหว่างภาค
 จาก ๔ ช่องจราจร เป็น ๖ ช่องจราจร และระหว่างจังหวัดที่มีการจราจร
 หนาแน่น ๒ ช่องจราจร เป็น ๔ ช่องจราจร ภายใน ๔ ปี เป็นการกำหนด
 อย่างชัดเจนว่าจะทำให้แล้วเสร็จภายใน ๔ ปี หรือเป็นกลางหรือเปล่านั้น
 จะอยู่ไม่ครบ ๔ ปี ท่านประธานที่เคารพ พวกเราของดี ๆ อยู่แล้วเราก็
 ไปโล่งทั้งกันหมด ๔ ช่องจราจร คับแคบตรงไหน แล้วทางเชื่อมระหว่าง
 อำเภอต่ออำเภอ หมู่บ้านต่อหมู่บ้านตอนนี้เป็นอย่างไร หลายท่านก็ผ่านจาก
 การเลือกตั้ง ทุกๆเวลา แต่ละหมู่บ้านไปหมู่บ้านนั้นเป็นหลุมเป็นบ่ออย่างไร
 แต่ผมไม่เห็นของจังหวัดสุพรรณบุรี ในภาคอีสานถนนหนทางนั้นลำบาก อำเภอ
 เชื่อมอำเภอนั้นได้ ๒ ช่องจราจรดี ๆ ก็พอแล้ว แต่ท่านจะทำ ๖ ช่องจราจร
 ก็หมายความว่าของเก่าที่เป็น ๔ ช่องจราจร แล้วท่านก็เพิ่มอีกเป็น ๖ ช่อง
 จราจร แล้วของเก่าไม่ซ่อมไม่แซมกันเลยหรือ ปลดปล่อยไว้อย่างนั้นเลยหรือ

หรือจะทำใหม่เอาหน้าไปเรื่อย ๆ ผมขอยกตัวอย่าง บอกท่านรัฐมนตรีที่ดูแล เรื่องการคมนาคมไปดูแลก็ได้ จังหวัดร้อยเอ็ดที่ผมอยู่ จากร้อยเอ็ดไป อาจสามารถไปพนมไพร ๒ ช่องจราจร แต่ให้ทางสูงทรุดลงมา เคยมีการ ซ่อมแซมหรือไม่ รถมอเตอร์ไซค์หลายคันตายไปหลายคันแล้ว เพราะเรา ไม่ปรับปรุง แต่มีเราจะมาทำของที่ดีอยู่แล้วจาก ๔ ช่องจราจร แล้วเป็น ๖ ช่องจราจร ก็แสดงว่าไม่ทำอะไรเลย เขาทำมา ๔ ช่องจราจร ก็จะเอา ขณะเขาให้ได้ก็เป็น ๖ ช่องจราจร อย่างนั้นหรือ งบประมาณมาจากไหน ท่านตั้งไว้หรือยัง แล้วก็ไม่กำหนดว่าปีหนึ่งจะทำกี่กิโลเมตร หรือจะทำเฉพาะ ให้จังหวัดสุพรรณบุรีของท่านผมก็ไม่ทราบได้ ก็อยากจะเรียนท่านว่า ท่านช่วย คอบชี้แจง ข้อ ๔.๕.๑.๑ ว่าท่านจะทำปีหนึ่งนั้นก็กิโลเมตร แล้วทั่วประเทศ เช่นว่าทำ ๔ ปี มีกี่กิโลเมตร ใช้เงินเท่าไร

ถัดมาเรื่องการสื่อสารโทรคมนาคม ท่านก็แถลงไว้ในหน้า ๒๕ ข้อ ๔.๕.๔.๑ พัฒนา ปรับปรุง และขยายบริการสื่อสารโทรคมนาคม ให้ สามารถบริการประชาชนได้ทั่วประเทศ ด้วยเครื่องมือเครื่องใช้เทคโนโลยี ที่ทันสมัยในราคาที่ต่ำลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะเร่งรัดให้มีชุมสายโทรศัพท์ ทุกอำเภอและอาจขยายไปถึงตำบล ก็แสดงว่าไม่แน่ไม่นอน รัฐบาลนี้ไม่แน่ อาจขยายถึงตำบล รวมทั้งให้มีโทรศัพท์ใช้ในหมู่บ้าน การทำอย่างนี้เป็นการ เขียนลอย ๆ ไม่มีทิศทาง ไม่มีเป้าหมาย ไม่ได้กำหนดชัดเจนว่าท่านจะทำ อย่างไร แต่พอที่เรื่องการคมนาคมจาก ๔ ช่องจราจร เป็น ๖ ช่องจราจร ท่านจะทำ ๔ ปี แต่โทรศัพท์ที่เมืองประชาชนนั้นมีสิทธิเท่าเทียมกัน มีสิทธิ ใช้โทรศัพท์นั้นเท่าเทียมกัน ทำไมท่านไม่กำหนดว่าท่านจะทำกี่ปี จะได้ ตรวจสอบได้ ทำอย่างนี้ก็ทำลอย ๆ ไป ครบ ๔ ปี ทำไม่เสร็จ เทียวใหม่ เอาใหม่ขอเป็นรัฐบาลทำต่ออย่างนั้นหรือ ก็อยากจะถามรัฐบาลชุดนี้ที่แถลงไป

ว่าท่านจะคิดตั้งโทรศัพท์หมู่บ้านให้กับพี่น้องประชาชนนั้นได้ภายในกี่ปี ปิดเครื่อง เครื่อง ซึ่งประมาณเท่าไร ขอฝากรัฐบาลชุดนี้ว่า สิ่งที่ท่านแถลงไปนั้นก็ เป็นเรื่องที่เดิม เขาก็เคยเขียนไว้อย่างนั้น แต่อยากทราบความมั่นใจแทนที่พี่น้องประชาชนว่า รัฐบาลชุดนี้โดยการนำของนายบรรหาร ศิลปอาชา ท่านนั้นจะทำเหมือนกับท่านที่แถลงไว้นี้ได้หรือไม่ เราเองไม่มั่นใจนะครับ ที่มาอภิปรายวันนี้คือไม่มั่นใจว่าจะทำได้หรือไม่ ข้อต่าง ๆ ที่ท่านพูดมาหลายเรื่องที่อยู่ในหนังสือเล่มนี้ ที่พรรคฝ่ายค้านของเราเองยังคลางแคลงใจว่า ท่านนั้นจะทำได้หรือไม่แม้แต่การศึกษา ท่านจะขอยกจาก 6 ปี อาจเป็น ๑๒ ปี ก็เป็นการอาจจะทั้งนั้นเป็นการให้ความหวังลม ๆ แล้ง ๆ ก็อยากจะฝาก รัฐบาลชุดนี้ว่าขอให้ทำงานด้วยความจริงจัง ด้วยเหตุและผล อย่าทำแต่ศักดิ์ว่า หมอลูให้ทำ ขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ต่อไปขอเชิญท่านอดีตรัฐมนตรี คอกเคอร์ สุรินทร์ พิศสุวรรณ ครับ

นายวินัย เสนเนียม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช)

: ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตนิดหนึ่งครับ

ประธานรัฐสภา : เชิญครับ

นายวินัย เสนเนียม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) :

กระผม นายวินัย เสนเนียม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขอหารือท่านประธานครับ ว่าวันนี้เป็นการปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบนโยบายการทำงานของรัฐบาล ในการแถลงนโยบายรัฐบาล ขออนุญาตสื่อมวลชนนิดหนึ่งว่า ลองหันกล้องไปในทางที่นั่งของคณะรัฐมนตรีที่นั่งอยู่ท่านเดียววันนี้ แล้วเป็นบุคคลที่ไม่ได้มาจากการเลือกตั้งด้วยไม่ได้รังเกียจ แต่ไม่มีผู้นั่งฟังการทำหน้าที่ของสมาชิกเลย ทั้งวุฒิสมาชิก แล้วก็สมาชิกทั้งหลาย เราพร้อมที่จะทำงานอยู่ หรือว่านโยบาย

เขียนด้วยบุคคลเพียงคนเดียว หรือว่าหลบออกไปข้างหลังเพื่อที่จะไปเตรียมเขียนนโยบายใหม่ เพราะเมื่อ কিছু ๆ แล้วหลาย ๆ คนนั่งฟังการอภิปรายของสมาชิกหน้าคาู้สึกไม่ค่อยสบายใจ เหมือนกับว่าไม่มีส่วนร่วมในการเขียนนโยบาย ผมขอเรียนท่านประธานว่า อย่างไรก็ตามเสียรัฐบาลถ้ากินข้าวเสร็จแล้วมานั่งข้างในให้ความสนใจให้เกิดกับสมาชิกด้วย ขอขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ดอกเตอร์สุรินทร์ เชิญ

นายสุรินทร์ ทิศสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช)

: ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุรินทร์ ทิศสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ขอประทานกราบเรียนท่านประธานว่าผมเองไม่คิดใจหอกครับว่าจะมีสมาชิกของคณะรัฐมนตรีมานั่งฟังหรือไม่ เพราะผมเข้าใจว่าไม่ได้สนใจในกิจกรรมของฝ่ายนิติบัญญัติในลักษณะนี้อยู่แล้วจึงไม่จำเป็นต้องมาฟังก็ได้ ผมเชื่อว่าสิ่งที่เราได้อภิปรายไป สิ่งที่เราจะอภิปรายกันต่อไปนั้น จะเป็นสิ่งที่พี่น้องประชาชนและสื่อมวลชนทั้งหลายจะเป็นผู้บันทึกเอาไว้ในความทรงจำ ท่านประธานที่เคารพ นโยบายของคณะรัฐมนตรีทั้ง ๔๖ หน้ามีความกว้าง มีความครอบคลุม แต่ถ้าอ่านอย่างผิวเผินแล้วจะมีความรู้สึกว่ามีรายละเอียดครอบคลุมดี แต่ถ้าหากอ่านด้วยความพิเคราะห์ เปรียบเทียบกับนโยบายของรัฐบาลชุดก่อน ๆ และถ้าคำนึงถึงความเป็นจริงที่ประจักษ์อยู่ในขณะนี้ กิจกรรม กิจกรรม พฤติกรรมของแต่ละท่านตั้งแต่หัวหน้ารัฐบาลลงไป ผมคิดว่าเราจะเห็นว่ามีความบางบางเรื่องที่ไม่ควรจะเขียนก็เขียนลงไป มีเรื่องบางเรื่องที่ยังไม่รู้ไม่จริงจะบรรจุ สิ่งที่ไม่ควรจะบรรจุกลับไม่บรรจุ บางเรื่องขัดแย้งกันเอง บางเรื่องเขียนไปโดยไม่คำนึงถึงผลกระทบที่กว้างไกล และอาจจะหวนกลับมาเป็นข้อขัดแย้งของรัฐบาลเองในอนาคตต่อไป ท่านประธานที่เคารพครับ ใน ๑๐ หัวข้อของนโยบายของคณะรัฐมนตรีเกือบทุกข้อทุกหน้ามีการกล่าวถึงการระหว่างประเทศ

ท่านใช้คำว่าโลกยุคใหม่ ๔ ครั้งใน ๔๖ หน้า ท่านพูดถึงการก้าวไปสู่ความเป็นสากลบ่อยครั้ง ท่านพูดถึงการเพิ่มศักยภาพของประเทศให้มีความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศบ่อยครั้ง จนมีความรู้สึกที่ว่าถ้าทำได้ตามนโยบายที่ท่านนำเสนอนี้ ประเทศไทยไม่เฉพาะที่จะเป็นผู้นำในภูมิภาคนี้หรือทศวรรษหน้าจะเป็นศูนย์กลางของสุริยจักรวาลเลยครับ นโยบายความมั่นคงข้อ ๒.๔ ท่านประธานที่เคารพส่งเสริมบทบาทของทหารไทยในสหประชาชาติ เรื่องนี้อ่อนไหวครับ ในช่วงระยะเวลา ๒ ปี ๑ เดือนที่ผ่านมาทางกระทรวงการต่างประเทศก็ปรึกษาหารือเรื่องนี้กับผู้นำกองทัพหลายครั้งบ่อยครั้ง แต่ก็ทราบถึงความไม่พร้อม ทราบถึงความถึงเลที่จะนำกองกำลังของประเทศชาติไปพัวพันกับความล่อแหลม กับความไม่ปลอดภัย กับโอกาสที่จะเข้าไปยุ่งเหยิงกับเรื่องที่เราไม่มีส่วนในการที่จะขึ้นมา ในการที่จะกำหนด เป็นเรื่องที่คนอื่นเขากำหนด โลกสมัยใหม่นั้นเขามุ่งไปที่การป้องปราม การพยายามหลีกเลี่ยงความขัดแย้ง เลขาธิการสหประชาชาติสนับสนุนในลักษณะนี้ ให้มีการรวมตัวกันในกลุ่มประเทศ ในภูมิภาค เพื่อที่จะให้ร่วมกันแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในภูมิภาคแทนที่จะออกไปเพื่อที่จะไปร่วมขบวนการในความขัดแย้งทั้งหลาย จะให้สมาชิกรัฐสภาแห่งนี้ ประชาชน สื่อมวลชนเข้าใจว่า ต่อไปนี้มีความขัดแย้งที่ไหน ประเทศไทยจะต้องส่งทหารไปที่นั่นใช่ไหม ไชมาเลีย โซจิ เซอร์เบีย บอสเนีย ทุกที่ใช่ไหม กระทบออกจะทราบว่าการกำลังของเรานั้นพร้อมหรือยัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมท่านใหม่ท่านชอบตั้งกองพลใหม่ ๆ กองพลพัฒนา ต่อไปนี้กองพลสหประชาชาติใช่ไหม ต้องซื้ออาวุธเพิ่มเติมใช่ไหม เมื่อฟังท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์อภิปรายเมื่อเช้านี้แล้ว ทำให้กระผมมีความรู้สึกวันเกรงว่า ขณะนี้พ่อค้าอาวุธ เริ่มแวะเวียนไปเยี่ยมเยียนเพื่อเสนอขายสินค้าเหล่านั้นแล้ว จะซื้ออาวุธกันเพิ่มเติมมากน้อยแค่ไหน เมื่อไปดูประเด็นที่เกี่ยวข้อง ข้อ ๔.๕.๔.๒ เรื่องโทรคมนาคม ขอประทาน

อนุญาตท่านประธานเปิดไปดูหน้า ๒๕ ข้อ ๕.๕.๔.๒ สนับสนุนให้มีการนำระบบสื่อสารโทรคมนาคมที่ก้าวหน้ามาใช้ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันประเทศและควบคู่กับประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ กำลังซื้อดาวเทียมดวงใหม่ ไซ้ใหม่ เราพูดเรื่องสตาร์ วอร์ (Star war) ไซ้ใหม่ เราพูดกันถึงเรื่องสงครามอวกาศไซ้ใหม่ เป็นเรื่องที่ดีาคิดจะทำก็ไม่ควรจะโทษณะนา แต่ผมเชื่อเหลือเกินว่าจะต้องลงทุนมากมายใหญ่โตมหาศาล ประเทศเราพร้อมหรือยัง ถ้าความหวั่นเกรงของกระผมในเรื่องนี้ไม่เป็นจริง ขอความกรุณาช่วยปฏิเสธด้วย เพราะไม่มีประเทศไหนหรอกที่เขาจะลงทุนมากมายค่ายกองในลักษณะนั้น และการใช้อวกาศเพื่อกิจการทหารนั้นไม่เป็นที่พึงประสงค์ของประชาคมระหว่างประเทศ ขอความกรุณาชี้แจงเรื่องนี้ให้ชัดเจนด้วย เพราะผมเชื่อว่า เขียนไปอย่างนี้หมีนเหมค่อความเข้าใจผิดของมิตรประเทศ ของเพื่อนบ้านที่อาจจะหวั่นไหวไปกับเราด้วย ขอความกรุณาท่าน ผมขอนำท่านประธานไปสู่ประเด็น เรื่องนโยบายต่างประเทศ ยกระดับภาพลักษณ์ของไทยสู่ระดับที่เป็นจริงและเหมาะสม เพื่อที่จะเน้นในเรื่องของความสามารถของเรา ความกระตือรือร้นของเรา ความรับผิดชอบของเรา ๒ ปี ๑ เดือน ที่กระผมเข้าไปรับผิดชอบ มีส่วนรับผิดชอบในกระทรวงการต่างประเทศนั้น เราต้องไปแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากภายใน สามารถที่จะไปร่วมกับการปฏิวัติในประเทศเพื่อนบ้านไซ้ใหม่ แก่หรือยังประเด็นนี้ ปัญหานี้ท่านจะชี้แจงให้เกิดความมั่นใจในประเทศเพื่อนบ้านอย่างไรว่า เราจะไม่เข้าไปก้าวก่ายเกี่ยวข้องกับปัญหาการเมืองภายในของเขา มีความกระตือรือร้นในการทำลายทรพยากรธรรมชาติของเพื่อนบ้านไซ้ใหม่ บ่อยครั้งที่สหประชาชาติเขายื่นคำขาดกลับมา บ่อยครั้งที่เพื่อนบ้านเขามีมติ และมีประชาคมระหว่างประเทศสนับสนุน เป็นเรื่องที่เราเข้าไปหรือพ้อด้าของเรา นักลงทุนของเรา อาจจะมีการสนับสนุนจากนักการเมืองบางคนเข้าไปเกี่ยวข้องเกี่ยวพันกับการ

ทำลายทรัพยากร ไม่ว่าจะ เป็นพลอย ไม่ว่าจะ เป็นไม้ ไม่ว่าจะ เป็นปลา อย่างนั้นหรือเปเล่า สามารถกระตือรือร้นในสิ่งเหล่านั้นหรือเปเล่า รับผิดชอบ เรื่องการค้าอาวุธข้ามแดนรับผิดชอบ เรื่องการลักลอบของที่ผิดกฎหมายเข้าออก จากประเทศเพื่อนบ้านหรือเปเล่า นี่ก็สิ่งที่รัฐบาลที่ผ่านมาต้องประสบ และ ต้องพยายามประสานกับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อที่จะให้ลดปัญหาภายใน ของเราเอง เพื่อที่จะให้ภาพพจน์ของเราในต่างประเทศนั้นดีขึ้น ข้อ ๓.๓.๑ ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือในประเด็นต่าง ๆ รวมทั้งรักษาไว้ซึ่งสิ่งแวดล้อม ผมเข้าใจว่าอยากจะให้ประเทศไทยเป็นผู้นำในเรื่องนโยบายของสิ่งแวดล้อม ในฐานะที่เราอยู่บนศูนย์กลางของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ภาคพื้นดิน แต่มิตร ประเทศเขาไม่สบายใจเท่าไร หลายประเทศเขาบอกว่า จังหวัดเชียงราย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดตาก จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ นำไม้เข้าประเทศ จำภาษีกับกรมศุลกากร แต่ไปที่แสดง จุดเริ่มต้นของสินค้าที่เรียกว่า ซี.โอ. (C/O) นั้นปลอม ผมขอเรียนถามท่าน ประธานผ่านไปยังรัฐบาลว่า จะให้หลักประกันกับพี่น้องประชาชนชาวไทยว่า จะไม่มีการกระทำในลักษณะนั้นต่อไปหรือไม่ คือการออกซีโอ (C/O) ปลอม มาใช้เป็นหลักฐานในการจำภาษีศุลกากร มิตรประเทศเขาบอกว่าเขาไม่ได้ อนุญาตให้บริษัทนั้นทำ เขาไม่ได้อนุญาตให้บริษัทนั้นเอาไม้ออก เขาไม่ได้ อนุญาตให้ออกทางช่องทางนั้น แต่สิ่งนี้เกิดขึ้นแล้ว และถ้าเป็นที่จะต้องเร่งรีบ ในการแก้ไข มีเช่นนั้นภาพพจน์ของเราในการที่จะร่วมรักษาสิ่งแวดล้อมกับ ประเทศเพื่อนบ้านจะไม่มีใครเขาเชื่อหรือครับ ผมไม่อยากจะเอ่ยถึงตัวบุคคล ผมไม่อยากจะเอ่ยถึงองค์กร แต่ท่านประธานครับ เรื่องนี้เป็นที่รู้กัน ถึงผม ไม่พูดวันนี้ต่อไปก็คงจะมีข่าว ถึงผมไม่เรียนถามท่านประธานในวันนี้ ต่อไป ก็คงจะมีการยกขึ้นมา เพื่อที่จะมีการท้วงติงให้มีการตรวจสอบ เพราะฉะนั้น กระผมขอรวิงวอนว่า เรื่องนี้ต้อง ไปเร่ง โส ๓.๒ เพิ่มพูนความสัมพันธ์กับประเทศ

เพื่อนบ้านในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศ
 ที่มีพรมแดนต่อกับประเทศไทย ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลชุดที่ผ่านมาได้
 ดำเนินการมีมติคณะรัฐมนตรีให้ออกเป็นพระบรมราชโองการขยายเขตต่อเนื่อง
 ในทะเลออกไปอีก ๑๒ ไมล์ทะเล เมื่อวันที่ ๑๘ เดือนมิถุนายน ๒๕๓๘
 ก่อนที่จะมีการยุบสภา กระผมได้ยื่นข้อเรียกร้องการปราบปรามน้ำมันเถื่อน
 เรื่องการปราบปรามสินค้านิยามิ เรื่องการปราบปรามกิจกรรม กิจการที่
 ไม่ถูกต้องตามกฎหมายในเขตที่นอกน่านน้ำที่เราเคยกำหนดไว้ในอดีต คือ ๑๒
 ไมล์ทะเล มีการกล่าวหากันว่ามีคนอักษร ชื่อ พ บ้าง ชื่อ ต บ้าง ในภาคใต้
 คำน้ำมันเถื่อน กระผมมองนโยบายเรื่องน้ำมัน ๔.๖.๓ ๔ ต่อ ๆ ไป
 ข้างหลังนั้นไม่มีแม้แต่คำเดียวเรื่องการปราบปรามน้ำมันเถื่อน ขอเรียนถาม
 ว่าตอนนี้สัมแล้วใช่ไหมครับ ไม่ใช่ปัญหาแล้วใช่ไหมครับ ไม่ใช่ประเด็นแล้ว
 ใช่ไหมครับ เรื่องนี้ขอความกล้าหาญให้ชัดเจนด้วยว่าจะเอาจริงเอาจังกัน
 แค่ไหน คณะรัฐมนตรีชุดที่ผ่านมาได้พิจารณาพร้อมกับคณะกรรมการกฤษฎีกา
 และกระทรวงการต่างประเทศในร่างพระราชบัญญัติ ๓ ฉบับ ผมอยาก
 จะเรียนถามว่าจะดำเนินการต่อไปในเรื่องนี้หรือไม่ ร่างพระราชบัญญัติแก้
 พระราชบัญญัติศุลกากร ๒๕๖๘ ที่จะให้อำนาจทางด้านศุลกากรของเราในเขต
 ต่อเนื่องอีก ๑๒ ไมล์ทะเลที่ขยายออกไปตามพระบรมราชโองการ ผมอยาก
 จะเรียนถามว่า จะมีการสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติแก้ไขการเดินเรือในน่าน
 น้ำไทย ๒๕๕๖ หรือไม่ เตรียมไว้หรือเปล่า ต้องการที่จะแก้ไขปัญหานี้หรือไม่
 ในเขตน่านน้ำที่ต่อเนื่องกับต่างประเทศกับมิตรประเทศ กับประเทศเพื่อนบ้าน
 ท่านประธานที่เคารพครับ ยังมีร่างพระราชบัญญัติที่กระทรวงการต่างประเทศ
 เสนอ คือร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ใน
 เขตต่อเนื่อง เพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิด พุทธศักราช ...
 ความคิดที่จะมีอำนาจในการไปบังคับใช้กฎหมายของเรานั้น คือความคิดด้าน

สุตการ ความผิดด้านการคลัง ความผิดด้านการเข้าเมือง และความผิดด้าน
 สาธารณสุข ขอเรียนว่ารัฐบาลที่ผ่านมาได้ทำให้ไว้แล้ว ไม่ได้พูดแต่ปาก
 ไม่ได้กล่าวหาลอย ๆ และเป็นนโยบายที่ต้องการที่จะแก้ไขปัญหาหลายอย่าง
 หลายประการ โดยเฉพาะการค้ำน้ำมันเถื่อน แต่ผมเห็นผู้ซึ่งรับผิดชอบในเรื่อง
 นี้ในกระทรวงยุติธรรมไม่พูดถึงแม้แต่คำเดียว ท่านนายกรัฐมนตรีไม่พูดถึงแม้
 แต่ประโยคเดียว หายไปไหนครับ ในเมื่อเป็นเรื่องที่ใหญ่โตมหฬารที่เกิดขึ้น
 ก่อนที่จะมีการยุบสภา ท่านประธานที่เคารพ ๓.๖ ปรับบทบาทของกระทรวง
 การต่างประเทศ เน้นเศรษฐกิจให้เป็นผู้สนับสนุนการเจรจาทางการค้า
 ก็คงคิดที่จะจัดตั้งองค์กรใหม่ขึ้นมาเจรจาโดยตรง ต่อไปนี้กระทรวงการ
 ต่างประเทศทำหน้าที่สนับสนุนการเจรจาเท่านั้นใช่ไหมครับ คิดที่จะปรับปรุง
 กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ รวมเอากระทรวงการต่างประเทศ กับ
 กระทรวงพาณิชย์เข้ามาด้วยกันใช่ไหมครับ ประเด็นที่ท่านอดีตรองนายกฯ
 สุภชัย ยกขึ้นมานั้น คือประเด็นที่กระผมอยากจะได้ความกระจ่างด้วยว่าต่อไป
 นี้จะมีองค์กรพิเศษขึ้นมาเจรจาเรื่องนี้โดยตรง กระทรวงการต่างประเทศ
 ทำหน้าที่สนับสนุนเท่านั้นใช่ไหมครับ เรื่องนี้จำเป็นจะต้องพูดกันให้ชัดเจน
 เพราะจะมีผลในการดำเนินนโยบายต่อไป เพราะต่างคนต่างก็ต้องเข้าใจ
 บทบาทของตัวเองให้ชัดเจน ท่านประธานที่เคารพ ๓.๗ เรื่องนี้พูดกันแล้ว
 หลายท่าน เปลี่ยนบทบาทของตนเองของประเทศไทยจากผู้รับเป็นผู้ให้ เรื่อง
 นี้ที่ผมกล่าวในตอนต้นว่าเรื่องที่ควรจะเขียนไม่เขียน เรื่องที่ไม่ควรจะเขียน
 กลับเขียน แล้วบางเรื่องเขียนไปแล้วจะผูกมัดตัวเองแล้วเป็นหอกข้างแคร่
 มาทิ่มแทงรัฐบาลต่อไป ท่านประธานที่เคารพ หลายประเทศมิตรประเทศของ
 เรา เขาปฏิเสธที่จะยกฐานะตัวเองขึ้นไปเป็นผู้ให้ เขาปฏิเสธที่จะยกฐานะ
 ตัวเองขึ้นไปเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เพราะเขาคิดว่าการอยู่ในสถานภาพ
 ที่ยังรับความช่วยเหลือจากต่างประเทศเขาได้นั้น เราได้ประโยชน์ไม่ต้อง

ไปไหนที่ไหนหรือครับ กระหม่อมไม่ทราบว่าจะตรงไหนไปหรือว่าปากกาพาไป หรือว่าอยากจะได้แสดงอะไรออกมาให้ใครเขาเห็น ถึงอยากจะได้เปลี่ยนในลักษณะนี้ ต่อไปนี้เงินช่วยเหลือที่เป็นเงินช่วยเหลือทางด้านวิชาการ ทางด้านทางการ เขาอาจจะตัดเราครับ ประเทศในยุโรปกำลังจะอยู่ ญี่ปุ่นกำลังจะอยู่อเมริกากำลังจะอยู่ แม้แต่สหประชาชาติเองก็จะต้องอยู่ว่าประเทศไทยขณะนี้ ได้พัฒนาตัวเองไปถึงขั้นที่ไม่จำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือจากต่างประเทศอีกแล้วใช่ไหม เมื่อมีนโยบายนี้ออกมาชัดเจนใน ๓.๖ ก็เป็นเรื่องมือที่ชัดเจนของเขาว่าต่อไปนี้คัดทุกบาททุกสตางค์ที่จะช่วยเหลือประเทศไทย คือสำหรับประเทศไทยมากน้อยแค่ไหน ควรจะเขียนหรือไม่ ท่านประธานที่เคารพ กรมวิเทศสหการคงจะต้องทำหน้าที่เป็นผู้บริหารงานการช่วยเหลือต่างประเทศ ผู้ให้ ท่านคิดจะเอากรมวิเทศสหการจากสำนักนายกรัฐมนตรี มาไว้ที่กระทรวงใหม่ที่จะตั้งขึ้นใช่ไหมครับ ที่จะรวมต่างประเทศกับพาณิชย์ เข้าด้วยกัน หรือจะเอามาไว้ที่กระทรวงการต่างประเทศใช่ไหมครับ พูดให้ชัดเจน เพราะมันมีความหมายลึกซึ้งกว้างขวางในจำนวนข้าราชการอีก ๑,๐๐๐ กว่าคนในกรมวิเทศสหการที่จำเป็นจะต้องดูแลเรื่องนี้ถ้าต้องช่วยเหลือถ้าต้องการที่จะใช้การช่วยเหลือต่างประเทศเป็นเรื่องมือในการที่จะดำเนินนโยบายต่างประเทศของเราแล้ว จำเป็นจะต้องคิดถึงเรื่องนี้ด้วยครับ ผมอยากจะเรียนถามท่านนายกรัฐมนตรี ท่านรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องว่าจะทำอย่างไรกับกรมวิเทศสหการ ต้องตอบให้ชัดเจน เพราะมีหลายประเทศที่พึ่งพาอาศัยในลักษณะนี้อยู่ มีเงินจำนวนมากที่กรมวิเทศสหการดูแลอยู่ ต่อไปเราจะทำเรื่องนี้กันอย่างไร สร้างบทบาทมา ท่านประธานครับ ๓.๘ ปัญหาเรื่องการค้าคนนโยบายต่างประเทศ และการดำเนินนโยบายต่างประเทศของเรานั้น ไม่ใช่ปัญหาที่เราไปนำใคร หรือต้องการที่จะให้ใครก็ตาม ท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์พูดไว้แล้วชัดเจนเมื่อเช้า แล้วผมขอย้ำตรงนี้ว่า

ปัญหาที่สำคัญที่สุดของเราในการที่จะเป็นประเทศที่หลุดละรอกออกไปแล้วคนเชื่อหรือไม่เชื่อคือปัญหาภายใน องค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกันต่างประเทศมากขึ้นทุกวัน ไม่ว่าจะ เป็นตำรวจ ไม่ว่าจะ เป็นเรื่องความปลอดภัยภายใน ไม่ว่าจะ เป็นเรื่องตรวจคนเข้าเมือง ไม่ว่าจะ เป็นเรื่องการจัดเก็บภาษีอากร แม้แต่ การท่องเที่ยวเป็นปัญหาภายในของเราทั้งนั้น ที่เราไม่สามารถที่จะบริหาร ให้เป็นเอกภาพ แล้วรับนโยบายจากที่เดียวแหล่งเดียวไม่ไปหาผลประโยชน์ เล็ก ๆ น้อย ๆ จากกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่เปิดโอกาสให้ ท่านอย่าลืมว่ายังมี เรื่องคั่งค้างกับต่างประเทศอีกหลายเรื่องที่เกิดขึ้นนานแล้ว เกิดขึ้นสมัยที่ท่าน นายกรัฐมนตรีเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ชำราชากรสถานทูต เขามาตายในประเทศไทย รับปากกับเขาว่าอย่างไร เกิน ๕ ปีแล้วจะแก้ไข ปัญหานั้นให้เขาได้หรือไม่ ปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นไม่ใช่เราจะไปนำใคร ไม่ใช่ใคร จะมาตามเรา แต่ปัญหาเรื่องการจัดองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกันต่างประเทศ ในประเทศเรา ไม่ว่าจะ เป็นกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ไม่ว่าจะ เป็นตำรวจ ไม่ว่าจะ เป็นตรวจคนเข้าเมือง ไม่ว่าจะ เป็นศุลกากร ไม่ว่าจะ เป็นทหารตามแนวชายแดนทั้งหลาย องค์กรต่าง ๆ เหล่านี้รวมทั้งสภา ความมั่นคงด้วย จะต้องเข้ามาอยู่ภายใต้การกำหนดทิศทางและนโยบาย อันเดียวกัน ผมขอเรียนท่านประธานด้วยความยินดีว่า ช่วงระยะเวลา ๒ ปี ที่ผ่านมานั้น ทพทฯ นายกรัฐมนตรีได้ประสบความสำเร็จในเรื่องนี้ จึงมีเสียง บ่นเสียงกล่าวหาเสียงประณามจากต่างประเทศน้อยลง ในเรื่องที่เราไป แทรกแซงกิจการภายนอกของคนอื่นทำลายสิ่งแวดล้อมของคนอื่น ทำลาย ทรัพย์สินของคนอื่น รักษาระดับเงินตรากระผมขอผ่านไปต้นนโยบายทางการเงิน นโยบายทางด้านเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับต่างประเทศ ๔.๑.๑ เมื่อ สักครู่ท่านอดีตรองนายกรัฐมนตรีได้ถามไปแล้วครับ แต่ผมขอถามตรง ๆ ชัด ๆ อีกทีหนึ่งว่าที่เขียนเอาไว้ว่า รักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา

ต่างประเทศให้เหมาะสม ในทิศทางที่เสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ และเพิ่มพูนความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ตรงนี้ท่านกำลังพูดถึงเรื่องการลดค่าเงินบาทใช่หรือไม่ ต้องตอบให้ชัดเจน เพราะเขียนอย่างนี้หมิ่นเหม่ ถ้าท่านเปรียบเทียบกับนโยบายของ พลเอก นายพล ชวน หลีกภัย ปี ๒๕๓๕ ข้อ ๔.๑.๑๑ ชัดเจนครับ เราไม่เขียนผูกมัดตัวเอง เราไม่เขียนให้หมิ่นเหม่ในลักษณะนี้ เราไม่เขียนให้แปลได้สองแง่สองง่ามในลักษณะนี้เราเขียนโดยคำนึงถึงความอ่อนไหวของอัตราแลกเปลี่ยนของบุคคล ของสถาบันที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขาย การแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ถ้าท่านเขียนอย่างนี้ ท่านประธานครับ ถ้าท่านเขียนไว้อย่างนี้จะมีปัญหาเกี่ยวกับวงการค้า วงการทางด้านการค้า เขาอาจจะไม่อยากจ่ายในวันนี้ เขาอาจจะอยากเก็บเงินตระกูลอื่นเอาไว้ เขาไม่แน่ใจ เพราะอ่านแล้วตีความได้ว่าจะลดค่าเงินบาท ต้องปฏิเสธครับถ้าไม่จริง ถ้าจริงก็ต้องคอนเฟิร์ม (Confirm) เลข ชัดเจนไปเลย ทุกอย่างจะได้โปร่งใสตามที่ท่านต้องการจะทำ ท่านประธานที่เคารพ การพัฒนาตลาดทุน ๔.๑.๖ ส่งเสริมการเชื่อมโยงตลาดทุนในประเทศไทยกับตลาดทุนในต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านฟังแล้วสวยหรูครับ แต่ฟังแล้วผมเป็นห่วงอีกต่อไป เพราะว่าขณะนี้ในวงการเงินระหว่างประเทศ วงการทางด้านตลาดเงินระหว่างประเทศ เขาหันหัว เขาหันหัวเหมือนกับที่ท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ และท่านอดีตรองนายกฯ สุภชัย พูดไปเมื่อเช้าครับ เขาหันหัวในคำพูดของท่าน นายกรัฐมนตรีคำพูดนั้นผมลอกมาจากหนังสือพิมพ์ ถ้าท่านไม่ได้พูดท่านก็ปฏิเสธได้ คนละคำพูดกับที่ท่านอดีตนายกรัฐมนตรี ชวน หลีกภัย พูดเมื่อเช้า คำถามบอกว่าวันนี้ยังไม่ทันไรหุ้นก็ตกดื้อนรับ ครม. พูดใหม่ มองเศรษฐกิจในช่วงนี้อย่างไร คำตอบ หุ่นตกนี้ลึก ๆ คงไม่พูดมาก สื่อมวลชนคงทราบดีว่ามันตกเพราะอะไร ขึ้นเพราะอะไร ในวงการของตลาดหลักทรัพย์เขารู้กันดี ของพูด

ถึงเรื่องนี้ รับรองว่าหุ้นจะขึ้น คงไม่ตก ท่านประธานครับ ประเด็นนี้มันมีความหมายกว้างไกล คือ ประเด็นที่เชื่อว่าจะถูกหรือจะผิดอีกเรื่องหนึ่ง แต่เชื่อว่ามีกำปั่นหุ้น เชื่อว่ามีกำปั่นที่จะไปผลักดันให้หุ้นมันขึ้น หรือหุ้นมันลงได้ตามเจตนาธรรม และถ้าผมมีโอกาส มีอำนาจเต็มที่ผมจะปั่นให้มันขึ้น นั่นคือความหมาย พูดเพียงแค่นี้ คนที่เขาซื้อขายหุ้นในตลาด นักลงทุนจากต่างประเทศเขาวิ่งหนีหมดแล้วครับ เพราะฉะนั้นจำนวนมูลค่าของการซื้อขาย ๔ - ๕ วันที่ผ่านมา มันถึงตกเอา ๆ ครับ ถึงแม้พยายามที่จะผลักดันขึ้น และผมอยากจะเรียนถามต่อเนื่องจากประเด็นนี้ว่า มีการลงข่าวกันในหนังสือพิมพ์ เมื่อวันที่ ๒๑ ว่าเหตุที่หุ้นขึ้น คำนี้อันขึ้นเมื่อวันที่ ๒๐ นั้น เขาพาดหัวว่า หุ้นการเมืองชนเพดานยกแผ่น ถ้าเพียงแต่กล่าวเช่นนั้นในการให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์วันที่ออกมาจากพระบรมมหาราชวัง ตอนที่ไปกราบบังคมทูลเสนอรายชื่อคณะรัฐมนตรีเพื่อโปรดเกล้าฯ แค่นั้นคงจะไม่เป็นไรครับ แต่ว่ามันมีการซ้ำเติมในข้อเท็จจริงว่า หุ้นมันขึ้น และขึ้นเฉพาะหุ้นการเมือง ตรงนี้ถ้าไม่มีใครไปทำอะไรกับหุ้นในวันนั้น ขอความกรุณาปฏิเสธ และผมเชื่อว่าคนที่อยู่ในตลาดหุ้นเขารู้ดี คนที่เขาเป็นผู้กำกับดูแลตลาดหุ้นเขารู้ดี บริษัทต่าง ๆ หรือคนที่เขาซื้อหุ้นจากบริษัทต่าง ๆ ที่เรียกว่าหุ้นการเมือง ที่ขึ้นชนเพดานคิดดีเอส (DS) กันทุกตัว เกิน ๑๐ เปอร์เซ็นต์นั้น เขารู้กันดี และถ้าหากว่าท่านหัวหน้ารัฐบาลหรือใครที่เกี่ยวข้องปฏิเสธว่าไม่ได้ไปแตะต้องใด ๆ ทั้งสิ้นมันขึ้นเอง ห้าง ๆ ที่อื่นมันไม่ขึ้น ตัวอื่นมันไม่ขึ้น ก็จะได้รู้กันว่ามันขึ้นของมันเอง มหัศจรรย์จริง ๆ อันนี้ต้องพูดครับ อันนี้ต้องชี้แจงด้วยเหตุผลที่ว่า คำพูดในลักษณะนั้น ที่บอกว่ามีการปั่นหุ้นมันถึงขึ้น ผมเข้าไปผมจะทำให้มันขึ้นตลอดไป มีการปั่นหุ้นมันถึงลด ผมเข้าไปผมจะทำให้ขึ้น คุณอย่าห่วง แล้วมันมีข่าวนี้ซ้ำเติมออกมา แสดงให้เห็นว่า มีการเข้าไปกระทำเช่นนั้นจริง ๆ เรื่องนี้ต้องปฏิเสธหรือรับให้มันชัดเจน เพื่อความกระจ่างของพี่น้องประชาชน

และของคนที่เขามีส่วนเกี่ยวข้อง มีผลประโยชน์อยู่ เพื่อความมั่นใจในการปฏิบัติงานของรัฐบาลต่อไป ท่านประธานที่เคารพ กระผมเรียงตั้งแต่ตอนต้นว่า ถ้าอ่านอย่างผิวเผินแล้ว ครอบคลุมค่อนข้างจะกว้างไกลละเอียดถี่ถ้วน แต่ถ้าอ่านด้วยความพิถีพิถะระหัดแล้ว หลายส่วนมีความขัดแย้งกันเอง หลายส่วนไม่ควรจะพูดก็พูด หลายส่วนที่ควรจะต้องพูดกลับไม่พูด เช่น นโยบายในเรื่องของการปราบปรามการค้าน้ำมันเถื่อน กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า ผมขออนุญาตเรียกนโยบายฉบับนี้ นโยบายฉบับพระมหาลเกล้าไถ่รับเพราะพระมหาลเกล้าไถ่นั้น เขียนโดย คุณสุวรรณ สมเด็จพระยาดีดำรงราชานุภาพ ได้กรุณาอธิบายว่า เขียนโดยความไม่ค่อยมีสติสัมปชัญญะเท่าไร ที่จริงท่านใช้คำว่าทว่าด้วยซ้ำไป แต่ผมไม่ใช้คำนั้นหรือครับ ผมขออ่านเป็นตัวอย่าง ท่านจะเห็นว่ามีความคล่องจอง แต่ถ้าดูในสารัตถะแล้วไม่มีอะไรเลย ขัดแย้งกันเองด้วย แล้วจะเป็นปัญหาที่ผูกมัดเรา ผูกมัดรัฐบาล ผูกมัดประเทศชาติ ผูกมัดประชาชน แล้วจะเป็นสิ่งที่มาทิ่มแทงรัฐบาลและประชาชนต่อไปในประเด็นต่าง ๆ ที่ได้ยกกันมาแล้วเมื่อ

เมื่อนั้น	พระมหาลเกล้าไถ่มะโหลดา
สติค่อยยังแท่นทองกะโปลา	สุขาपालาอะเปเล
วันหนึ่งพระจึงมะหลัดถิก	มะเหลไถไพรพริกมะเร็กเข
แล้วจะ ไปเที่ยวชมมะลมเด	มะโลโตโปเปมะลูดู
คริแล้วพระมะ เหลจึง เป็ปะ	มะเลโตไถลกละมะหฺรู่
จรงรัตนคัตพลิตพล	ไปสูปราสาท้าวโปลา

ท่านทั้งหลายคงคิดว่า ท่านนั้นสติค่อยยังแท่นทองกะโปลา ไม่ต้องคำนึงถึงความจริงใจ ๆ ทั้งสิ้น ในโลกของความเป็นจริง ในโลกของการเมืองระหว่างประเทศ ในโลกของระบบเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ท่านจึงเป็ปะมะหฺรู่ ดังที่ท่านได้เขียนไว้ในนโยบาย ๔๖ หน้าของท่าน ซึ่งขัดแย้งกันเอง ซึ่งผูกมัดตัวเอง ซึ่งไม่มีความชัดเจนในสิ่งที่ควรจะต้องชัดเจน ขอกราบขอบพระคุณ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายบุญเหลือ ประเสริฐสุวรรณ ประธานรัฐสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายมีชัย ฤชุพันธุ์ รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณชาญชัย เชิญครับ

นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม)

: ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม ชาญชัย ชัยรุ่งเรือง จากมหาสารคาม พรรคชาติพัฒนา ก่อนอื่นผมขออนุญาตท่านประธาน กระผมอยากจะใช้คำพูดว่า ขอแสดงความยินดีกับซีกที่เป็นรัฐบาล แต่สิ่งที่ผมอยากจะทำเรียนท่านประธานด้วยความสัตย์จริงว่า การที่ได้รับเอกสาร ซึ่งเป็นคำแถลงนโยบายนั้น ผมเพิ่งจะได้รับเมื่อเช้านี้เอง แต่ก็ไม่มีอะไร ในฐานะที่เป็นนักการเมืองที่อยู่ในส่วนนี้มานาน เราสามารถที่จะอ่านแล้วก็ตรวจสอบได้ อยากจะพูดกับท่านประธานว่า นโยบายอันนี้แหละครับ ได้ อ่าน ได้ วิเคราะห์ในการแถลงนโยบายแล้ว ได้มีความรู้สึกว่าคุณแถลงนโยบายเล่มนี้เหมือนกับวิทยานิพนธ์เล่มหนึ่งเท่านั้น ด้วยความเคารพท่านประธาน การใช้คำพูดหรือว่าการเรียงการบริหาร การกำหนดสัดส่วนอะไรต่าง ๆ จะเป็นหลักการกว้าง ๆ ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องธรรมดา แต่สิ่งที่ควรจะต้องเขียนไว้ตรงนี้ให้ชัดเจนว่าการทำอะไรจะต้องมีหลักการ มีกฎเกณฑ์ จะต้องมีการชี้ให้เห็นว่าทำอะไร เมื่อไร แล้วก็อย่างไรสิ่งนี้แหละครับท่านประธานที่เคารพ ผมอยากจะทำขอเรียนว่านโยบายในด้านการเมือง ในด้านการบริหาร สิ่งตรงนี้ผมเห็นด้วย อยากจะแสดงความคิดเห็นว่าเห็นด้วยตรงนี้ ในมาตราเกี่ยวกับเรื่องนโยบายและการบริหาร ในข้อ ๑.๑.๒ สนับสนุนให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับปัจจุบัน มาตรา ๒๑๑ ทั้งนี้โดยคำนึงถึงข้อเสนอของคณะกรรมการพัฒนาประชาธิปไตย ท่านประธานที่เคารพ อันนี้กระผมขอสนับสนุนอยากให้เห็นรัฐบาลนี้ได้กำหนดให้ชัดเจน ได้กำหนดวันเวลาว่าจะเริ่มการ

ทำงานกันเมื่อไร เพราะเป็นเรื่องที่พี่น้องประชาชนได้มีความต้องการ และเป็นการแถลงของรัฐบาล เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพ ในข้อ ๑.๑.๒ นี้ กระผมกราบเรียนท่านประธานไปถึงท่านนายกรัฐมนตรี ถึงรัฐบาลทั้งคณะให้หือบยกประเด็นนี้เป็นเรื่องหลักเป็นเรื่องแรก และก็กำหนดวันทีเดียวว่าจะเริ่มทำงานกันเมื่อไร สำหรับในข้อ ๑.๑.๓ สนับสนุนองค์กรของรัฐบาลให้สามารถทำหน้าที่ในทางนิติบัญญัติและตรวจสอบฝ่ายบริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยความเคารพครับ ถ้าหากว่าท่านเขียนอย่างนี้ ท่านแถลงอย่างนี้ ขอให้ความเป็นธรรมของท่าน ให้ฝ่ายเราซึ่งอยู่ในซีกฝ่ายค้านตรงนี้ ทำหน้าที่ของเราอยากจะเรียนว่าแม้กระทั่งในคณะกรรมการ ชิกของรัฐบาลซึ่งเป็นเพื่อนสมาชิก ก็ยังมีการเอาโรคเอาเปรียบ จะต้องปกป้องคุ้มครองในกระทรวงที่ตนดูแลเป็นประธานกรรมการ นี่ครับเป็นสิ่งที่เรารู้กัน ก็ถือเสียว่าเราไม่ว่ากัน ส่วนข้อ ๑.๑.๔ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชน องค์กรประชาชน และสื่อมวลชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาทางการเมือง ท่านประธานที่เคารพ ถ้าหากว่ารัฐบาลนี้สามารถที่จะกระทำและมีความจริงใจจริง มีความตั้งใจจริง ๆ กระผมอยากจะเห็นซีกทางสื่อมวลชนมาร่วมกันกับชิกของเรา ร่วมกันกับรัฐบาล เราอยากจะสนับสนุนตรงนี้แหละ ให้มันเกิดประโยชน์เพื่อพี่น้องประชาชนอย่างแท้จริง ท่านประธานที่เคารพ สิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานเกี่ยวกับเรื่องการปรับปรุงเงินเดือน เป็นความโชคดีของบุคคลที่จะต้องได้รับเงินเดือน ได้รับค่าตอบแทน อยากจะกราบเรียนว่า ข้อ ๑.๔.๓ การปรับปรุงเงินเดือน ค่าตอบแทนของข้าราชการ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐให้สอดคล้องกับภาวะค่าครองชีพ ตลอดจนสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ เพื่อให้สามารถอยู่ในสังคมอย่างมีฐานะ มีเกียรติ มีศักดิ์ศรี และมีความมั่นคงในการดำรงชีพ ท่านประธานที่เคารพ กระผมเอง ในความคิดเห็นข้อนี้ก็เห็นด้วยกับรัฐบาล

ในการแถลงครั้งนี้ ก็ขอให้ทำกันจริง ๆ ว่าคำตอบแทนของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งในปัจจุบันยังต่ำกว่ากฎหมายแรงงานด้วยซ้ำไป ซึ่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้านนั้นก็ เหมือนกับหนุมาณที่กระทรวงมหาดไทยใช้ทำงานแทบทุกอย่าง แต่ผลตอบแทน ในเดือนหนึ่งจะต้องประชุมกี่ครั้ง ๆ เขาเดือดร้อนอย่างไร ถ้ารัฐบาลหาจริง เราเห็นด้วย แต่ทำให้ได้คะแนนครับ อย่าให้ต่ำกว่ากฎหมายแรงงาน และอีก อย่างหนึ่ง อยากรจะเรียนท่านประธานถึงท่านนายกรัฐมนตรีว่า ในเมื่อขึ้นค่า ตอบแทนจะเป็นเงินเดือนแก่ข้าราชการอย่าถึงเกษตรกร ซึ่งเกษตรกรนั้น จะเดือดร้อน พอเงินเดือนขึ้น รายจ่ายของเกษตรกรเขาเดือดร้อน สินค้า ทุกอย่างจะต้องขึ้นราคาทันที แม้กระทั่งรัฐบาลจะขยับเงินเดือน สินค้าขึ้นแล้ว ครับ นั่นเป็นเรื่องจริงที่จะปฏิเสธไม่ได้สิ่งนี้แหละครับ ก็ขอให้เห็นว่า รายได้ ของพี่น้องเกษตรกร ซึ่งเป็นชาวไร่ชาวนา เป็นบุคคลที่จะต้องปลูกข้าว ปลูก พืชเลี้ยงประชาชนทั้งประเทศและส่งไปขายต่างประเทศถึง ๑๐๐ กว่าประเทศ อันนี้อยากจะให้ทางรัฐบาลได้มีความตั้งใจจริง แต่ถ้าท่านทำไม่ได้ อันนั้นเป็น เรื่องที่เราอยากจะพูดว่าในฐานะที่ผมเป็นซีกฝ่ายค้าน ก็อยากจะให้โอกาส รัฐบาลทำงานระยะหนึ่ง ถ้าท่านทำดี ท่านมีความตั้งใจ เราก็จะสนับสนุนท่าน แต่ถ้าหากว่าท่านไม่ทำตามสิ่งที่ท่านได้พูดไว้ ได้แถลงต่อรัฐสภา อันนี้เราจะ ขอมไม่ได้เพราะว่าเกิดปัญหา เกิดความเดือดร้อนต่อพี่น้องประชาชนผู้เป็น เจ้านายของผู้เลือกตั้งทั้งหลาย ท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากจะเรียน ต่อท่านประธานเกี่ยวกับเรื่องนโยบายในด้านเศรษฐกิจ ตรงนี้แหละครับ การ พัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางทางการเงินภูมิภาค โดยสนับสนุนให้มีการเปิดเสรีทางการเงิน กระผมอยากจะให้รัฐบาลได้พูดถึงรายละเอียด ให้สมาชิกรัฐสภา ตลอดจนถึงพี่น้องประชาชนที่ตั้งใจอยู่ทางบ้าน ให้ได้รู้ ชัดเจนว่าเป็นศูนย์กลางอย่างไร มีขั้นตอน มีวิธีการอย่างไรและจะทำกัน เมื่อไร อย่างไร ท่านประธานที่เคารพ ตรงนี้เป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่ง

กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานต่อไปอีก เกี่ยวกับเรื่องนโยบายด้านเกษตรกรรม รัฐบาลมีเจตนารมณ์ที่จะพัฒนาศักยภาพและความเป็นอยู่ของเกษตรกรให้ดีขึ้น โดยให้ภาคเกษตรก้าวหน้า จะเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันกับต่างประเทศ ด้วยการเพิ่มประสิทธิภาพและการลดต้นทุนการผลิต น่าสนใจครับท่านประธานที่เคารพ ลดต้นทุนการผลิต ซึ่งภาวะปัจจุบันนี้พี่น้องเกษตรกร โดยเฉพาะภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคอีสาน มีความยากจนกว่าทุกภาค มีรายได้ต่ำกว่าทุกภาค ถ้าลดต้นทุนการผลิต ผมก็ยังไม่เห็นว่ารัฐบาลนี้ท่านได้พูด ท่านได้แสดงความคิดเห็นต่อสื่อมวลชนให้พี่น้องประชาชนได้รับทราบว่าขณะนี้เขาเดือดร้อนอะไรอยู่ในฤดูกาลปลูกข้าว อยู่ในฤดูของการทำนา แต่รัฐบาลควรที่จะพูดเรื่องนี้เป็นเรื่องแรก ซึ่งชาวนาจะต้องซื้อปุ๋ย ปุ๋ยเคมี ปุ๋ยวิทยาศาสตร์ ขณะที่ชาวไร่ ชาวนา ชาวสวน ได้ประสบปัญหาเกี่ยวกับเรื่องปุ๋ยนี้ไม่มีรัฐบาล ไม่มีนายกรัฐมนตรียุติหรืออย่างไร ไม่เห็นท่านพูด ไม่เห็นรัฐมนตรีที่มีความเกี่ยวข้อง จะเป็นกระทรวงเกษตรหรือว่าจะเป็นกระทรวงการคลัง ไม่เห็นพูด น่าจะพูดนะครับ และก็แสดงความคิดเห็นว่าปุ๋ยนี้ราคาสูงขึ้น ในเมื่อราคาสูงขึ้นแล้วนี้ท่านจะแก้ไขปัญหาน้อย่างไร การลดต้นทุนการเกษตร ลดต้นทุนการผลิตมีหลายสิ่งหลายอย่างหลายขั้นตอน ท่านสมาชิกอยู่ที่นี้ จะเป็นซีกรัฐบาล ซีกฝ่ายค้าน เราก็รู้เราเป็นผู้แทนราษฎร แต่ใครจะทำ รัฐบาลจะทำไหม จะแก้ไขหรือไม่ ตอนนี้มันขึ้นสูงถึง ๑๐๐ บาท จะต้องควักเงินจากกระเป๋าของชาวนา แต่เวลาการขายผลผลิตของเขาจะเป็นข้าวก็ดี มันต่ำปะหลังเป็นอ้อยอะไรต่าง ๆ ตรงนี้ต้นทุนการผลิตเขาสูง รัฐบาลกล่าวดูแลด้วยความกล้าหาญ ด้วยความเด็ดเดี่ยวหรือไม่ เรื่องปุ๋ยจะต้องรีบแก้ไขเสียพุงนี้ เป็นต้นไป ท่านประธานที่เคารพ ก็ขอให้ท่านนายกรัฐมนตรีหรือว่ารัฐมนตรีที่มีความเกี่ยวข้องได้รับคำเนนการ เสียตั้งแต่พุงนี้ ก่อนที่ชาวนาจะซื้อปุ๋ยจนหมดเงินในกระเป๋าของเขา ซื้อไปร้องโอดโอยไป

นี่ยแพง ๆ ท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากจะทำเรียนท่านประธานต่อไปว่า รวมทั้งการให้ความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ โดยเปิดตลาดสินค้าการเกษตรตลอดจนถึงพัฒนาการอุตสาหกรรมเกษตร เพื่อรองรับผลผลิตและยกระดับราคาสินค้าการเกษตรให้สูงขึ้น กระผมได้อ่านได้วิเคราะห์นโยบายฉบับนี้ มันเป็นการแสดงความคิดเห็นในเชิงรัฐบาลว่ามีความจริงใจในระดับไหน ไม่กล้าประกันราคาข้าว ไม่กล้าประกันราคามันสำปะหลัง ซึ่งขณะที่เกษตรกรมีความต้องการทุกท่านที่ออกไปรณรงค์หาเสียงในการเลือกตั้ง ท่านรู้ ท่านเห็น ท่านเข้าใจ แต่ท่านเพียงแต่ยกระดับเท่านั้น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : กรุณาสรุปครบ ๑๕ นาทีแล้ว

นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม)

: ท่านประธานที่เคารพ ผมขออนุญาตอีกสักนิดหนึ่งซึ่งผมได้เตรียมการว่าจะพูดอยู่ประมาณ ๑ เรื่อง แต่ท่านก็เตือนผมเสียแล้ว อยากรจะพูดอย่างไรไม่ต้องดูในตำราอะไรทั้งสิ้นที่เขียนขึ้นมาี้แหละครับ เรื่องที่พี่น้องประชาชนเดือดร้อนอยู่ขณะนี้ เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่ว่าชิกฝ่ายรัฐบาลชิกฝ่ายค้าน เรารู้กันว่าธนาคารของรัฐคือ ธ.ก.ส. ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ เป็นธนาคารของรัฐบาล แต่ทำไมถึงปล่อยเงินกู้ออกไปแล้วเก็บดอกเบี้ยในราคาที่สูงร้อยละ ๑๒ บาท ๕๐ สตางค์ รัฐบาลคิดจะแก้ไขช่วยเหลือเกษตรกรในการปลดปล่อยหนี้สินของเกษตรกร ในแต่เบื้องต้นหรือไม่ ถ้ายังมีอีกเมื่อไรถ้า ๆ จะต้องจ่ายดอกเบี้ยในราคาที่สูง สามารถที่จะทำได้ไหมรัฐบาล ดอกเบี้ยร้อยละ ๑๐ ลดลงมาให้เหลือร้อยละ ๑ หรือร้อยละ ๕ ก็ได้ นี่เป็นสิ่งที่พี่น้องเกษตรกรมีความเดือดร้อน ขาดข้าวปีหนึ่งก็ต้องไปใช้หนี้ใช้ดอกเบี้ย นี่คือต้นทุนการผลิตการอยู่ในสังคมของเกษตรกร ชาวไร่ ชาวนา ท่านประธานที่เคารพ สิ่งทีกระผมอยากจะทำเห็นรัฐบาลได้มี

ความกล้าหาญในการตัดสินใจเรื่องปฎิหาริยาถูกลง แล้วจัดตั้งกองทุนปฎิ
 เอาะเงินมากองไว้เพื่อเกษตรกร ช่วยเหลือเกษตรกรผู้ยากจน ผู้ยากไร้ผู้ที่
 เสียเปรียบอยู่ในสังคม ให้บุคคลเหล่านั้นเขาได้สามารถเป็นไทแก่ตนเอง

เรื่องที่ ๒ ที่ผมจะสรุปต่อท่านประธานถึงรัฐบาล นั่นก็คือภาวะ
 หนี้สินของ ช.ก.ส. ขอให้ลดดอกเบี้ยร้อยละ ๑ หรือว่าร้อยละ ๕ เฉลยครึบ
 นี้เป็นสิ่งที่สำคัญ ส่วนในเรื่องอื่น ๆ กระทบก็คงจะไว้โอกาสพูดในการเสนอ
 ญัตติหรือกระทู้อย่างอื่นต่อไป ก็ขอใช้เวลาครบถ้วนท่านประธานเพียงเท่านี้ ซึ่ง
 กระทบมีความรู้สึกเสียใจว่าได้พูดเพียงเท่านี้ แต่อย่างไรก็ตามก็ขอขอบคุณ
 อีกครั้งหนึ่ง ขอคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณพิชัย

นายพิชัย วาศนาส่ง สมาชิกวุฒิสภา : กราบเรียนท่านประธาน
 ที่เคารพ กระทบ นายพิชัย วาศนาส่ง สมาชิกวุฒิสภา ขออนุญาตท่านประธาน
 กราบเรียนท่านประธานว่า อันที่จริงแล้วการแถลงนโยบายหรือการ เขียน
 นโยบายของรัฐบาลก็มีกรอบที่บังคับให้ต้องเขียนตามแนวนโยบายแห่งรัฐที่ปรากฏ
 อยู่ในรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นผมจึงไม่แปลกใจว่าถ้าหากจะมีอะไร
 ต่าง ๆ ที่คล้ายคลึงกันกับสิ่งที่รัฐบาลที่ผ่านไปแล้วได้กระทำมา คือมีบทบาท
 ต่าง ๆ ที่คล้ายคลึงกันจนเหมือนกับว่าเป็นการคัดลอกกันมาหรือไม่ เพราะว่า
 ไม่ว่าจะเป็นรัฐบาลที่แล้วหรือรัฐบาลนี้ ก็ต้องทำภายในกรอบของรัฐธรรมนูญ
 เพราะฉะนั้นแนวนโยบายฉบับนี้ กระทบได้พิจารณาแล้วเห็นว่าก็คงไม่มีอะไร
 คิดไปจากที่รัฐธรรมนูญได้กำหนดให้ดำเนินการ ปัญหาที่คงจะอยู่ที่รายละเอียด
 ที่ได้ปรากฏอยู่ในนี้ว่าจะเป็นที่ถูกต้องและควรปฏิบัติได้หรือไม่ และควรจะ
 ปฏิบัติให้สำเร็จได้อย่างไร ได้มีการกล่าวกันถึงเรื่องต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่โดย
 ได้อภิปรายกันมากี่มากพอสมควร กระทบอยากจะนำเอาเรื่องบาง เรื่อง

มาเป็นข้อสังเกตเพื่อให้รัฐบาลได้ถือว่ามีเรื่องที่ได้พูดไปแล้ว เป็นเรื่องที่มีความสำคัญ และเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นจะต้องเอาไปปฏิบัติ ถ้าหากมีความปรารถนาจะเห็นความก้าวหน้าของบ้านเมือง และความสงบสุขในภูมิภาคในหน้า ๑๑ โน่นนโยบายต่างประเทศในข้อ ๑.๒ กระทบได้เคยมีความห่วงใยในเรื่องเพิ่มพูนความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับประเทศที่มีพรมแดนติดต่อกับประเทศไทยอยู่เป็นอย่างมากและสมควรเสมอ ข้อนี้ที่กระทบได้พิจารณาเห็นว่า เป็นความจำเป็นและรีบด่วนที่จะต้องกระทำ ถึงแม้ว่ารัฐบาลที่แล้วได้พยายามกระทำ แต่ยังไม่ปรากฏผล ในวุฒิสภา กระทบเป็นกรรมาธิการอยู่ในคณะกรรมการการต่างประเทศ และได้ทำการศึกษาเรื่องราวเกี่ยวกับเพื่อนบ้านเพื่อที่จะนำเอามาพิจารณาเสนอต่อรัฐสภา หรือเสนอต่อวุฒิสภาเพื่อส่งต่อให้รัฐบาล เราก็พบความเป็นจริงอยู่อย่างหนึ่ง ที่กระทบอยากจะพูดให้ตรงไปตรงมาที่สุดว่า ถ้าหากว่าเราจะมองดูประเทศเพื่อนบ้านของเราโดยทั่ว ๆ ไปรอบตัวเราแล้ว ถ้ามองว่ามีประเทศใดรักและเชื่อเราบ้าง ลาวน่าจะรักเราสักแค่นั้น และเชื่อเราสักแค่นั้น กัมพูชารักเราสักแค่นั้น เชื่อเราสักแค่นั้น พม่ารักเราแค่นั้น เขียวเราแค่นั้น หรือมาเลเซียรักเราแค่นั้น เชื่อเราแค่นั้น กระทบพบว่าจากการศึกษาที่เราได้กระทำมาโดยการเดินทางไปเยี่ยมเยือน พบพบว่าในระดับบุคคลนั้นก็พอจะมีความเชื่อและมีความรักกันได้ แต่ถ้าในระดับนโยบาย หรือในระดับความประพฤติของประเทศแล้ว กระทบว่ายากเหลือเกินที่จะได้ความรักและความเชื่อเนื่องจากประเทศเพื่อนบ้านอย่างที่เราเคยคิดอยากจะทำให้เป็น ทั้ง ๆ ที่ประเทศเหล่านี้มีความสัมพันธ์กับเราอย่างใกล้ชิด แต่ก็ปรากฏว่ามีพฤติกรรมหลาย ๆ อย่าง ซึ่งกระทบไม่ได้มองไปว่ารัฐบาลเป็นผู้ทำให้เกิดเหตุการณ์เหล่านั้นขึ้น เป็นแต่ว่ารัฐบาลมีความอ่อนแอในการที่จะควบคุมดูแลเหตุที่เกิดขึ้นนั้นให้หายไป โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

การที่เราจะมีความสัมพันธ์โดยตรงไปตรงมา โดยหวังจะได้ทั้งความรักและความเชื่อถือจากเพื่อนบ้านของเรา เราจะเห็นได้ว่าเราต้องปฏิเสธอยู่ตลอดเวลาว่าเราไม่ได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับเขมรแดง เราพูดอยู่ตลอดเวลา แต่ว่าหนังสือพิมพ์ต่างประเทศรายงานข่าวจากต่างประเทศ หรือว่าทางฝ่ายรัฐบาลเขมรเองก็มักจะพูดเสมอว่า ประเทศไทยมีส่วนที่จะทำให้เขมรแดงยังดำรงอยู่ได้ หรือว่าไปพัวพันอยู่กับเหตุการณ์นั้น ซึ่งเราก็ยืนยันอยู่ตลอดเวลาไม่ว่าใครจะไปใครจะมากระผมเองได้พบกับคณะผู้แทนราษฎร หรือคณะผู้แทนจากวุฒิสภามาจากออสเตรเลียบ้าง หรือจากประเทศอื่น ๆ ทางฝ่ายตะวันตกที่เข้ามาสอบถามกระผมก็ยืนยัน หรือพวกเขาทั้งหลายก็พากันยืนยันเป็นเสียงเดียวกันว่าเราไม่เคยที่จะให้เป็นอย่างนั้น แต่เขาก็ยืนยันว่ามีการค้าขายโดยมีการหักหลังประเทศเพื่อนบ้านกันบ้าง กระผมบอกนั้นเป็นเรื่องของบุคคลที่กระทำไปกระทำต่อประเทศเพื่อนบ้าน อย่างบางประเทศกระผมอาจจะกราบเรียนว่าไปขออนุญาตเขา ขอสัมปทานเขา เปิดสาขาการบินเขาก็เปิดให้ แล้วก็ขายตัวแล้วไม่มีเรือบินไปบินรับส่งผู้โดยสาร เงินก็ใส่กระเป๋าทายไป ซึ่งรัฐบาลไม่ได้รู้เรื่องเหล่านี้ ไม่ว่าจะเป็นรัฐบาลก่อนหน้านี้อีกสักก็รัฐบาลที่ไปทำกันไว้ก็ตามแต่ แต่จากนั้นเป็นต้นมาก็ไม่ได้รับความเชื่อถือจากเขาอีก แล้วก็ยังมีกรณีอื่น ๆ อีกตั้งหลายสิบกรณีที่เราไปทำอะไรต่าง ๆ โดยที่รัฐบาลก็ไม่ว่า เช่น การลักลอบนำขีปนาวุธออกมาหรือว่าการตัดไม้ในท้องถื่นของเพื่อนบ้านเป็นการทำลายทรัพยากรของเพื่อนบ้าน แต่ว่าอย่างที่ได้มีการกล่าวไว้ในที่นี้แล้ว ในที่สุดก็ออกมาเอกสารที่ปลอมแปลงกันออกมา อย่างที่ขออนุญาตท่านอดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศได้กล่าวไว้แล้วสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้กระผมคิดว่ารัฐบาลตั้งเอามาพิจารณาว่า ทำอย่างไรจึงจะหาทางแก้เรื่องอย่างนี้ได้ กระผมคิดว่ารัฐบาลน่าจะได้อำนาจในการที่จะสร้างกฎหมายขึ้นมา เช่นที่เกาหลีมีกฎหมายว่าถ้าใครไปลงทุนนอกประเทศ

แล้วไปทำความเสียหายหรือเสียหาย ไม่ใช่รัฐบาลจะต้องมีหน้าที่ไปช่วยแก้ไขเขาเหล่านั้นได้หลุดจากความเสียหาย ตรงกันข้ามถ้าใครไปทำ ความเสียหายให้กับประเทศ จะต้องลงโทษเป็นการซ้ำสองแล้วจะต้องเอาตัวมาลงโทษให้จนได้ แล้วรัฐบาลต้องทำในกรณีที่เกิดขึ้นแล้วพิสูจน์ได้ว่ามีการกระทำความผิดเช่นนั้น รัฐบาลต้องลงโทษ เช่น การเอาแรงงานไปขายต่างประเทศ ไปรับเหมาในต่างประเทศ แล้วไปทำให้อาการเขาทรุดหรือพังลงมา แทนที่รัฐบาลจะเพิกเฉยว่ารัฐบาลไม่รับรู้หรือแก้ต่างไป กลับเป็นเหตุที่ว่ารัฐบาลจะต้องลงโทษบริษัทที่ไปทำงานนอกประเทศแล้วทำให้เกิดความเสียหายต่อประเทศชาติ กฎหมายอย่างนี้น่าจะเกิดขึ้น ถ้าจะให้เกิดความรักและความไว้วางใจระหว่างประเทศเพื่อนบ้าน กระผมถือว่าเรื่องนี้เป็น เรื่องใหญ่และมีความสำคัญ ก็เนื่องจากว่าได้เห็นแล้วว่า ถ้าจะให้ประเทศเรามีความมั่นคง มีความสงบสุขและมีความเจริญรุ่งเรือง ในทางเศรษฐกิจต้องอาศัยเพื่อนบ้านเป็นเกณฑ์ กระผมมองเห็นอย่าง ในสหรัฐอเมริกา นั้น ความก้าวหน้าของสหรัฐอเมริกาถ้าจะคู่ค้ำกันว่าใคร เป็นคู่ค้ำที่ใหญ่ที่สุดก็คือประเทศแคนาดา กับประเทศเม็กซิโก คู่ค้ำทั้งสองทำให้เศรษฐกิจของอเมริกาก้าวหน้าและเจริญ ฉะนั้นประเทศที่เป็นเพื่อนบ้านกันทำให้เศรษฐกิจซึ่งกันและกันเจริญได้ ถ้าหากว่าเพื่อนเราไม่รวย เราก็ไม่มีทางที่จะรวยได้ กระผมขอจะกราบเรียนว่าอย่างนั้น เพราะฉะนั้นจึงถือว่ามีข้อนี้ เป็นข้อสำคัญที่รัฐบาลน่าจะพิจารณา

กระผมจะขอผ่านไปหน้าที่ ๒๔ ที่มีการพูดถึงการคมนาคมทางน้ำและในข้อ ๔.๕.๓.๑ โดยเฉพาะในวรรคที่บอกว่า แรงจัดการศึกษาความเป็นไปได้ในการก่อสร้างท่าเรือน้ำลึกในภาคใต้และในภาคอื่น ๆ ที่เหมาะสม เช่น บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันตกของประเทศ กระผมอยากจะกราบเรียนว่านี่เป็นเรื่องสำคัญ ซึ่งทางวุฒิสภาก็ได้ขออนุญาตจัดตั้งกรมการวิสามัญเพื่อ

พิจารณาในเรื่องนี้ และได้เคยทำต่อเนื่องกันมาแล้วถึง ๓ ยุค ๓ สมัย ก็
 บังเอิญไม่ทันจะส่งรายงานก็มีการยุบรัฐบาลกันแล้วก็มีการเปลี่ยนแปลงไป ซึ่ง
 ก็น่าเสียดายว่า ทุกครั้งที่เปลี่ยนแปลงไปมันเป็นปี แต่การกระทำนั้นไม่เกิดขึ้น
 อย่างที่คิด อย่างที่ควรจะเป็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคใต้นั้นเราได้
 เพิกเฉยกันมานานทั้ง ๆ ที่ภายใต้เป็นภาคที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนา
 ประเทศของเราในสมัยปัจจุบัน ในขณะที่พื้นน้ำต่าง ๆ ถูกจำกัดลงไป โดยเฉพาะ
 เฉพาะในเขตบริเวณอ่าวไทย เรามีสิ่งที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งก็คือทางเปิด
 สูทะเลอันดามัน อันเป็นทะเลเปิดสู่มหาสมุทรอินเดีย แล้วก็สามารถจะไป
 ทำมาค้าขายกับประเทศในอาฟริกาหรือในตะวันออกกลางได้อย่างกว้างขวาง
 แต่ถ้าหากว่าถ้าเราจะพิจารณาพัฒนากันเฉพาะท่าฝั่งทะเลตะวันออก แล้วก็
 พุ่งเทไปทีนั้นแต่แห่งเดียวก็คงจะไม่ได้ในรัฐบาลที่แล้วได้พิจารณากันอยู่เหมือน
 กันว่าจะทำในสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ในการพัฒนาภาคใต้ แต่ไปพิจารณาที่
 ตอนกลาง คือระหว่างกระบี่กับขอนแก่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช แต่มันก็มีข้อ
 ดึงอยู่ว่าความสำคัญจะอยู่ตรงนั้นมันก็จะทำลายอะไรต่าง ๆ ไปหลายอย่าง
 เช่น การทำลายสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นนี้ถ้าหากกระบี่เป็นท่าเรือใหญ่ขึ้นมา ภูเก็ต
 ก็จะทำให้เกิดความเสียหายอยู่พอสมควร หรือในทางฝั่งทะเลทางด้านอ่าวไทย
 ถ้าหากว่าท่าท่าเรือน้ำลึกที่ขอนแก่น แหล่งเพาะพันธุ์สัตว์น้ำใหญ่ ๆ อย่างเช่น
 กากูจนคินูร์ก็ตาม หรือเลยขึ้นมาถึงช่องอ่างทองที่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ปลา
 ก็จะทำให้เกิดความกระทบกระเทือนด้วย เพราะฉะนั้นก็อาจจะได้มีการทบทวนว่า
 การกระทำอันนี้ยังจะดำเนินต่อไปในสเกล (Scale) ไດในระดับใด แต่สิ่งที่
 เห็นว่าเป็นประโยชน์อยู่แล้วในขณะนี้ คือท่าเรือที่สงขลาที่มีอยู่แล้ว แล้วก็ใช้
 ใล้อยู่บ้างแล้ว ก็จะเพิ่มพูนขึ้น แล้วก็ไปสร้างทะเลทางฝั่งทะเลอันดามันที่
 จังหวัดสตูล ซึ่งก็จะเป็นเขตนํ้าลึกที่มีประโยชน์ต่อบ้านเมืองเป็นอย่างยิ่ง แล้ว
 ก็อยู่ใกล้การพัฒนาของประเทศมาเลเซียเขาที่เกาะลังกาวิ เราก็จะสร้าง

ความสำคัญทางภาคใต้ขึ้นมาได้ กระผมคิดว่าข้อ ๔.๕.๓.๑ นี้เป็นเรื่องที่รัฐบาลน่าจะพิจารณาและดำเนินการอย่างรีบด่วน ทั้งนี้เพื่อให้ทันแก่ความต้องการในการแก้ปัญหาของบ้านเมืองของเรา ในขณะที่ภาคกลางแออัดขัดเขียดเต็มที่แล้ว

อีกข้อหนึ่ง ที่กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานที่เคารพว่า มันจะเป็นเรื่องที่ไม่ในนโยบายนี้แต่เอาไว้ แล้วก็ยังไม่มีการพูดถึงคือในหน้าที่ ๓๘ ข้อ ๖.๑ นะครับ ได้กล่าวถึงส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาของระบบโรงเรียนให้กว้างขวางยิ่งขึ้น โดยใช้สื่อและเทคโนโลยีการสอนทางไกลระบบอาจารย์ตัณจร สร้างพิพิธภัณฑ์สัตว์ การบูรณะพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์และการสร้างอุทยานวิทยาศาสตร์ กระผมขอเน้นตรงการบูรณะพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ ในขณะที่การพิพิธภัณฑ์แห่งชาติขึ้นอยู่กับกรมศิลปากร กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งกระผมเห็นว่าในขณะนี้ไม่ค่อยได้มีใครสนใจโดยตรงพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ ทั้ง ๆ ที่เป็นທີ່ที่เก็บมรดกของชาติที่มีมูลค่า ถ้าหากว่าจะประเมินแล้วคงจะประเมินค่ามิได้ เพราะมีค่าตั้งแต่ก่อนประวัติศาสตร์ มีสิ่งของตั้งแต่ก่อนประวัติศาสตร์จนกระทั่งถึงสิ่งของต่าง ๆ ที่ผ่านยุคสมัยมา ไม่ว่าจะเป็นทวาราวดี ลพบุรี อยุธยา เรื่อย ๆ ลงมาจนสมัยปัจจุบัน ซึ่งแต่ละอย่างนั้นเป็นของที่มีค่าทั้งสิ้น แต่การรักษาในขณะนี้ การจัดตั้งในขณะนี้ ในพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ ซึ่งแต่เดิมเคยเป็นวังหน้า ในสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชที่นั่นคับแคบอย่างเหลือเกิน ทรัพย์สินของที่มีอยู่ไม่สามารถจะเก็บได้หมด ไม่สามารถที่จะเก็บให้ถูกต้องได้ แล้วของดี ๆ หลายอย่าง กระผมจะยกตัวอย่างเช่น ผนังใหญ่ที่มีอายุกว่า ๑๐๐ ปี ที่ได้มาจากทางราชบุรีนั้นเวลานี้ก็ขึ้นและเพราะไม่มีที่จะเก็บให้ถูกต้อง และไม่มีที่จะนำออกแสดง เพราะว่าทั้งหมดนั้นพื้นที่มีแค่วังนั้น ซึ่งก็มีโรงเรียนนาฏศิลป์ของกรมศิลปากร เข้าไปอยู่ในนั้นด้วย กระผมถึงอยากให้รัฐบาลถือ

นโยบายข้อนี้เป็นประเด็นที่จะนำไปขยายสร้างพิพิธภัณฑ์ให้ถูกต้องตามหลักสากล
 ในบริเวณที่ใช้พื้นที่ใหญ่พอสมควร แล้วก็นำเอาสิ่งของต่าง ๆ ที่มีอยู่นั้น
 ไปแสดงให้ชัดเจน ถึงแม้ว่าพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติซึ่งอยู่ที่กรมศิลปากร
 ในขณะนี้ ถ้าหากจะยกออกมาเป็นองค์กระอิสระขึ้นมา แล้วก็ให้ขึ้นอยู่กับสำนัก
 นายกรัฐมนตรีหรืออะไร ก็แล้วแต่ก็คงจะเป็นประโยชน์ ซึ่งของเหล่านี้
 เป็นเรื่องที่น่ากระทำเป็นอย่างยิ่ง เพราะว่าถ้าเราจะเอาใจใส่เรื่อง
 สวนสัตว์หรือเราเอาใจใส่เรื่องอื่น ๆ ที่อยู่ใต้นายกรัฐมนตรีมีอยู่เยอะ
 เหลือเกินหลายสำนัก พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติก็น่าจะเป็นส่วนหนึ่ง เพราะว่า
 มรดกของชาติที่มีมูลค่ามหาศาลนั้นอยู่ที่นั่น แล้วก็เป็นที่น่าจะหวงแหนถนอม
 รักษาแล้วอดกับชาวต่างประเทศ แล้วก็จะเป็นการส่งเสริมเรื่องของการ
 ท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดีด้วย อันที่จริงนโยบายนี้ทางคำแถลงนโยบายของ
 คณะรัฐมนตรี มีรายละเอียดต่าง ๆ อยู่มากพอสมควร กระผมคิดว่าเท่าที่
 ได้พูดเอาไว้มีในระยะ ๔ ปี ถ้าหากทำได้ก็เป็นประโยชน์ต่อบ้านเมืองอย่าง
 มากมายแล้ว ปัญหาที่มีอยู่ว่าจะทำได้ประมาณสักแค่ไหนนโยบายต่าง ๆ ที่
 ได้กล่าวไว้นี้ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณถาวร

นายอภิชาติ การิกาญจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช)
 : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม อภิชาติ การิกาญจน์ จากจังหวัด
 นครศรีธรรมราช ขอแก้ไขเพื่อการบันทึกการประชุมสภา ว่าอำเภอขอมอนั้น
 อยู่ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ขอบขอบคุณครับ เชิญคุณถาวร

นายถาวร เสนเนียม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) :
 ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ถาวร เสนเนียม สมาชิกพรรค

นอกจากนั้นในปี พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐบาลท่านชวน หลีกภัย ท่านให้กับส่วนกลางไว้ ๕๔ เพอร์เซ็นต์ คิดเป็นตัวเลข ๓๓๗,๕๐๐ ล้านบาท แล้วก็เพิ่มในส่วนภูมิภาคขึ้นเป็น ๔๖ เพอร์เซ็นต์ เป็น ๒๕๗,๕๐๐ ล้านบาท แต่ในปี ๒๕๓๘ ซึ่ง พททฯ ชวน หลีกภัย และคณะรัฐมนตรี ได้มีโอกาสไปจัดงบประมาณเอง ในการพัฒนาประเทศ ท่านให้ความสำคัญในส่วนกลางแค่ ๓๑ เพอร์เซ็นต์ คือจำนวนเงิน ๒๒๕,๐๐๐ ล้านบาท แล้วก็ในส่วนภูมิภาคท่านให้ความสำคัญถึง ๖๕ เพอร์เซ็นต์ คือ ๔๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ท่านประธานที่เคารพครับ นั่นคือตัวเลขที่แสดงให้เห็นถึงความจริงจังในการจัดงบประมาณในการกระจายรายได้ และกระจายความเจริญออกสู่ชนบท ท่านประธานที่เคารพ สิ่งที่ผมพูดนั้นเป็นเรื่องที่เห็นจริงเห็นจัง แต่อย่างไรก็ตามแต่รัฐบาลนี้ได้บัญญัตินโยบายในเรื่องของการกระจายรายได้ และกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคไว้ในข้อ ๘ หน้า ๔๒ ซึ่งท่านเขียนเอาไว้ว่า รัฐบาลมีเจตนารมณ์ที่จะกระจายรายได้และความเจริญไปสู่ภูมิภาค โดยขยายบริการขั้นพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทั่วถึงในทุกภูมิภาค เพื่อให้การพัฒนาชนบทเป็นการพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน โดยจะดำเนินการดังต่อไปนี้ ทั้งนี้เรามาดูว่าการที่ท่านเขียนเอาไว้ว่า เพื่อให้การพัฒนาชนบทเป็นการพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืนนั้น ท่านสามารถทำได้หรือไม่ ผมเป็นห่วง เพราะเหตุว่าถ้าเราพลิกไปดูข้างหน้าถึงนโยบายเกี่ยวกับสังคมแล้ว ท่านให้ความสำคัญในเรื่องของนโยบายทางด้านสังคมน้อยมาก เพราะฉะนั้นการพัฒนาในชนบทนั้นถ้าหากว่าไม่พิจารณาดูให้ดีแล้วไม่ระมัดระวังให้ดีแล้ว เราจะต้องกลับมาทำกันใหม่ กลับมาแก้กันใหม่ เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพ ผมขอฝากท่านไปสู่รัฐบาลว่า ในการพัฒนาชนบทนั้นขอได้โปรดได้คำนึงถึงวิถีชีวิตของคนในชนบท ได้โปรดคำนึงถึงสถาบันครอบครัวซึ่งมีความสำคัญ อย่างมุ่งแต่พัฒนาอย่างเดียว เรามาดูนโยบายทางด้านสังคมด้วย ท่านประธานครับ นอกจากนั้นในหัวข้อ ๘.๑

ท่านได้เขียนนโยบายเอาไว้ว่า จะขยายบริการขั้นพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคม เช่น ประปา ไฟฟ้า โทรศัพท์ ระบบคมนาคมและสื่อสาร โทรคมนาคม สถานศึกษา สถานพยาบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้มีถนนลาดยางในหมู่บ้านทุกหมู่บ้าน แล้วพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชนบท ท่านครั้นนโยบายเหล่านี้รัฐบาลชุดเก่าได้ทำเอาไว้แล้ว แต่อย่างไรก็ดีแล้วแต่ผมขอเน้นที่ว่าท่านมีความปรารถนาดีที่จะสร้างถนนลาดยางในหมู่บ้านทุกหมู่บ้านให้ได้ อายุรัฐบาลของท่านไม่เกิน ๔ ปี ทีนี้เรามาดูว่าความเป็นไปได้ของนโยบายนี้สามารถเป็นไปได้ไหม หรือเขียนขึ้นเพื่อให้สวยหรู เพื่อจะหาเสียงกับพี่น้องประชาชนที่อยู่ในชนบท ท่านครั้นถ้าเรามาดูจากเอกสารของสภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ท่านสำรวจเอาไว้ว่า ถนนในหมู่บ้านนั้นระยะทางประมาณ ๑๒๓,๔๑๕ กิโลเมตร ถ้าหากว่าเอามาตรฐานของกรมโยธาธิการในการก่อสร้าง จากถนนความกว้างผิวจราจร ๖ เมตร ไหล่ทางข้างละเมตรครึ่ง รวมแล้ว ๘ เมตร ค่าก่อสร้างประมาณกิโลเมตรละ ๒.๕ ล้านบาท ในจำนวนทั้งหมดนี้จะต้องใช้งบประมาณถึง ๓๐๘,๕๓๖ ล้านบาท ผมขอถามรัฐบาลผ่านไปทางท่านประธานว่า ท่านสามารถทำได้เมื่อไร ทำได้จริงตามที่ท่านเขียนไหม ในประเด็นนี้ นอกจากนั้นผมขอเรียนตามต่อไปว่าความสามารถของเอกชนผู้รับเหมาที่ดี ของหน่วยราชการซึ่งเข้ามารับผิดชอบในการสร้างถนนเหล่านี้ก็ดี มีขีดความสามารถขนาดไหน มีเครื่องจักรกลแล้วหรือ แล้วมีบุคลากรพร้อมที่จะออกแบบ พร้อมที่จะสำรวจ พร้อมทั้งจะเข้าไปปฏิบัติการตามนโยบายนี้หรือเปล่า นอกจากนั้นถ้าเราจะดูวัสดุที่ใช้ในการก่อสร้างแล้ว ขณะนี้ท่านประธานครั้นในชนบทเกือบทุกจังหวัดมีการขาดแคลนหินในการก่อสร้าง เนื่องจากอายุของการสัมปทานการทำโรงโม่หินได้หมดลงไปแล้ว เพียงแต่การขยายให้เป็นการชั่วคราว ขณะนี้หินในท้องตลาดขาดอย่างมาก เราจะเอาวัตถุดิบอย่างนี้มาจากไหน เพื่อที่จะพัฒนาให้เป็นไป

ตามนโยบายที่ท่านได้เขียนไว้ นอกจากนั้นในการเขียนงบประมาณในแต่ละปี มิใช่หมายความว่าเราจะสร้างถนนในชนบท ในหมู่บ้านรายทางแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น เรามีความจำเป็นที่จะต้องนำเอางบประมาณเหล่านั้นไปใช้ในกิจการด้านอื่นด้วย ท่านประธานที่เคารพ ถ้าเราจะมาดูในนโยบายของข้อ ๘.๒ ซึ่งท่านเขียนเอาไว้ว่า สนับสนุนและผลักดันสถาบันการเงินให้กระจายบริการสินเชื่อแก่เกษตรกร ธุรกิจการเกษตรและอุตสาหกรรมขนาดย่อม ผู้ประกอบการรายย่อย และผู้ริเริ่มประกอบอาชีพส่วนตัวในส่วนภูมิภาคให้มากขึ้น ท่านประธาน สิ่งนี้ผมถือว่าเป็นสิ่งที่ผมยอมรับได้แต่อย่างไรก็ดีแต่ปรากฏว่าท่านได้ดูแลบุคลากรหรือบุคคลที่อยู่ในชนบทได้ไม่ทั่วถึงเพราะเหตุอะไรครับ กลุ่มบุคคลเป้าหมายที่ท่านตั้งเอาไว้ว่า ท่านจะลงไปดูแลนั้นยังขาดอีกหลายกลุ่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คือกลุ่มแรงงานรับจ้างในภาคเกษตรกรรม อย่างเช่น ลูกจ้างที่ตัดยาง ลูกจ้างที่หักข้าวโพด เหล่านี้ท่านไม่ได้ลงไปดูแลตามนโยบายที่ท่านเขียนเอาไว้ และนอกจากนั้นกลุ่มลูกจ้างเอกชนผู้มีรายได้น้อยท่านก็ไม่ได้เขียนเอาไว้ ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจชั้นผู้น้อย ข้าราชการทหาร ข้าราชการตำรวจชั้นผู้น้อย ท่านไม่ได้เขียนเอาไว้ว่า ท่านจะส่งเสริมสนับสนุนอย่างไรในเรื่องนโยบายของเรา呢 นอกจากนั้นท่านครีดยังมีกลุ่มประมงซึ่งเป็นกลุ่มที่รับจ้างอยู่ในภาคการเกษตรของการทำประมง ซึ่งผมถือว่าเป็นกลุ่มที่มีความสำคัญในการทำมาหากิน ในการเลี้ยงดูพี่น้องประชาชนในเรื่องของการจัดหาอาหาร เพราะฉะนั้นการที่ท่านเขียนนโยบายไม่สามารถที่จะครอบคลุมถึงกลุ่มบุคคลเป้าหมายที่ควรจะได้รับ的帮助เหลือ ที่ควรจะได้รับ的帮助 ผมถือว่าเป็นนโยบายที่บกพร่องควรจะดำเนินการแก้ไข ท่านประธานที่เคารพ นอกจากนั้นในนโยบายข้อ ๘.๓ ๘.๔ ๘.๕ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในข้อ ๘.๓ ที่ท่านเขียนเอาไว้ว่า จะส่งเสริมและสนับสนุนให้กระจายอุตสาหกรรมไปสู่ชนบทมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมที่เชื่อมโยงกับเศรษฐกิจชาวบ้าน

และเศรษฐกิจของชุมชน ทั้งในเขตชนบทและในเขตเมือง เพื่อเพิ่มการ
 มีงานทำและการยกระดับรายได้ของประชาชนในชนบท ท่านประธานครับ
 สิ่งนี้อย่างที่ผมทราบเรียบร้อยแล้ว ก่อนที่จะพัฒนาสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างคิดแต่ว่าให้ได้
 มีการพัฒนาหรืออย่าคิดแต่ว่าขอให้มีการทันสมัยในเรื่องของการเขียนนโยบาย
 ขอให้มีการพัฒนาทางด้านจิตใจของพี่น้องประชาชนควบคู่ไปด้วย เพราะเหตุ
 ว่าเป็นเมื่ออุตสาหกรรมเข้าไปในชุมชนใดแล้ว ชุมชนนั้นวิถีชีวิตของเกษตรกร
 ก็จะต้องเปลี่ยนไป วิถีชีวิตของครอบครัว สถาบันครอบครัวก็อาจจะม
 การแตกแยก เนื่องจากต่างคนต่างก็จะต้องแยกย้ายไปทำงานในโรงงาน
 อุตสาหกรรม เพราะฉะนั้นการเขียนนโยบายในประเด็นนี้ เมื่อปรับแผนไปสู่
 การปฏิบัติ ผมขอฝากท่านรัฐบาลเอาไว้ว่า ขอได้โปรดคำนึงถึงนโยบายทาง
 ด้านสังคมด้วย ท่านที่เคารพ ในหัวข้อ ๘.๔ ๘.๕ ๘.๖ กางก็มีปรากฏชัด
 อยู่แล้วในนโยบายของรัฐบาลชุดที่แล้ว ซึ่งผมจะไม่ขอวิจารณ์ให้มากนัก แต่
 อย่างไรก็ตามแล้วแต่นโยบายจะเป็นจริงเป็นจัง จะสัมฤทธิ์ผลหรือไม่นั้นจะต้องมี
 การติดตามเฝ้ามองจะต้องมีการปฏิบัติกรอย่างจริงจังจริงๆ และมีความ
 ซื่อสัตย์สุจริตควบคู่ไปด้วย ซึ่งเมื่อเข้าหัวหน้าพรรคฝ่ายค้านได้เน้นถึงเรื่อง
 ของความสำคัญ ของการปฏิบัติงานที่มีความซื่อสัตย์สุจริต อย่างมองแต่เรื่อง
 ของการค่าน้ำหรือของการทวนน้ำ ท่านประธาน ผมจะเฝ้ามอง ประชาชน
 จะเฝ้ามองว่า การดำเนินการตามกลุ่มเป้าหมายที่ทางรัฐบาลตั้งเอาไว้ใน
 เรื่องของการกระจายรายได้และการกระจายความเจริญนั้นเป็นจริงมาก
 น้อยขนาดไหน การลดจำนวนคนยากจนท่านทำได้มากน้อยเท่าไร ถัดช่องว่าง
 ของคนรวยและคนจนทำได้บ้างหรือไม่ สิ่งเหล่านี้ถ้าท่านทำไม่ได้ก็ถือว่า
 นโยบายนี้ล้มเหลวในเรื่องของการกระจายความเจริญและในเรื่องของการ
 กระจายรายได้ นอกจากนั้นผมจะต้องเฝ้ามองว่ารัฐบาลนี้ได้ใช้มาตรการ
 ในการดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายได้มากน้อยเท่าไร อย่างเช่น ท่าน

ได้กระจายการเงิน การคลังออกสู่ชนบทได้บ้างไหม ท่านได้กระจายการถือครองทรัพย์สินให้ เป็นที่พอเหมาะพอควรและเหมาะสมได้มากน้อยอย่างไร และนอกจากนั้นได้มีการปรับปรุงระบบการผลิต ให้มีการสมดุลในสังคมได้บ้างหรือไม่ และอีกประการหนึ่งการกระจายบริการขั้นพื้นฐานที่พี่น้องประชาชนในชนบทควรมีโอกาสได้รับเท่าเทียมกันกับพี่น้องในเมือง และนอกจากนั้นในเรื่องของการพัฒนาชนบท การทรัพยากรมนุษย์ซึ่งถือว่าเป็นศูนย์รวมของการพัฒนาทั้งมวลในกระบวนการพัฒนาทั้งหลายเหล่านี้ ท่านประชาชนที่เคารพอย่างไรก็แล้วแต่ การที่คณะรัฐมนตรีบางท่านได้ออกมาพูดในเรื่องการผ่อนขอโอกาส ในเรื่องของการขอเวลา ทางฝ่ายกระผม ทางฝ่ายพี่น้องประชาชนไม่สามารถปฏิเสธหรืออนุญาตท่านได้หรอก แต่อย่างไรก็แล้วแต่ ในวันที่ท่านได้เข้าไปถวายสัตย์ปฏิญาณในวันที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงมีพระราชดำรัส ได้มอบไว้ให้แก่คณะรัฐมนตรีนั้น ท่านได้เห็นในเรื่องของความซื่อสัตย์สุจริต ท่านได้เห็นเรื่องของความชอบธรรม ท่านได้เห็นในเรื่องของความกล้าหาญในการตัดสินใจ บัดนี้รัฐบาลคงจะใกล้เวลาในการที่ผ่านการแถลงนโยบายไปแล้ว เคียวพุงนี่อีกวันเดียว เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ กระผมขอฝากพระบรมราชาไมตรีของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ถ้าหากว่าท่านที่เคารพ เป็นผู้ที่มีความจงรักภักดีต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวตามที่ถวายสัตย์ปฏิญาณจริงแล้ว ขอได้โปรดรับเอาพระบรมราชาไมตรีของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มาเป็นแนวปฏิบัติในการทำหน้าที่รัฐบาลด้วย ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณองยุทธ คุณองยุทธ ไม่อยู่ เชิญคุณสุชัย

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) :

กระผม สุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครสวรรค์ พรรคชาติพัฒนา ก่อนอื่นผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้ว่า ท่านนายกรัฐมนตรีได้พูดถึงเรื่องนโยบายเมื่อเข้ามามาประมาณครึ่งวันแล้ว ผมอยากขาบซึ่งกับสิ่งที่ท่านได้กล่าวไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับนโยบายด้านคมนาคม เวลาฟังท่านแถลงนโยบายนั้น กราบเรียนด้วยความ เป็นจริงว่ามีความรู้สึกเหมือน กับอยู่ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา แต่ว่าอยู่ใน ดิสนีย์ เวิลด์ (Disney World) มันมีรถไฟลอยฟ้า มันมีรถไฟใต้ดิน เสร็จแล้วก็ยังมีรถไฟความเร็วสูง ฟังดูแล้วเหมือนอยู่ในอเมริกาจริง ๆ ที่ผมเปรียบเทียบถึงอเมริกานั้นไม่ใช่ว่าจะแสดงความคิดเห็นในลักษณะถากถางท่านผู้ใด เพราะบางท่านอาจจะเข้าอเมริกาไม่ได้ ผมก็ไม่ทราบ แต่ที่พูดถึงอเมริกานั้นก็เพราะว่า เป็นประเทศที่ไฮเทค (Hi tech) มีเทคโนโลยีสูง แต่ถ้าจะกลับมาถึงประเทศไทยบ้าง ผมก็คิดว่าน่าจะ เปรียบเทียบได้กับแคนเนรมิตร ก็มีความรู้สึกว่ามีความสุขพอสมควรครับท่านนายกฯ ต้องขอขอบพระคุณด้วยท่านนายกฯ เป็นคนน่ารักมาก ธรรมดาผมสังเกตุดูว่าเป็นนายกฯ ท่านอื่นแล้วพอ ส.ส. ใหม่ขึ้นมาพูด เขาก็ไม่อยู่กันหรอกครับ แต่ท่านให้เกียรติท่านสมาชิกสภาผู้แทนฯ แม้ว่าจะ เป็นสมาชิกสภาผู้แทนฯ คนใหม่ ๆ ท่านก็ขึ้นมานั่งฟัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในนโยบายเกี่ยวกับถนน ๖ เลน ฟังแล้วประชาชนชอบใจมาก โดยเฉพาะคน นครสวรรค์อยากจะได้ถนนบ้าง เพราะอยู่ใกล้จังหวัดตนเอง แต่ไม่ค่อยมี ต้องยอมรับความเป็นจริงว่านโยบายที่ท่านเขียนขึ้นนั้น นานิชยกย่อง เพราะ ว่าท่านเขียนด้วยความสุจริต มีเนื้อหาสาระที่ไพเราะพอสมควร ผมคงจะ ไม่คำนิเหมือนกับท่านสมาชิกท่านอื่นที่บอกว่า ท่านสร้างนโยบายให้กระชั้นชิด เหลือเกิน เพราะว่าผมก็รับมาตั้งแต่วันแรก พอรู้ว่าท่านจะมาแถลงผมก็นั่งรอมานจากนครสวรรค์มาถึงกรุงเทพฯ ยังได้ดูในหนังสือพิมพ์ก่อน ที่ผมไม่คำนิ

ก็เพราะว่า ทางรัฐบาลก็เข้าใจว่าจะร่างนโยบายอันนี้ด้วยความฉุกเฉิน
เช่นเดียวกับที่มาแจกอย่างฉุกเฉิน ให้ฝ่ายค้านเหมือนกัน เพราะนโยบาย
ที่ท่านร่างขึ้นนั้น ในเบื้องต้นผมเองตั้งแต่แรก ตอนที่ท่านตั้งคณะรัฐมนตรีผมก็
ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ไม่ตำหนิติเตียน เพราะอยากจะให้คณะรัฐมนตรีได้มี
โอกาสทำงาน ไม่ได้ถือว่าคนนั้นดี คนนี้ไม่ดี แต่พอท่านเขียนนโยบายขึ้นมา
อย่างว่าจะรีบจะไปปรับว่ารัฐบาลไหนจะบริหารอย่างไรนั้น ก็คงจะต้องดู
จากตัวนโยบายนี้เป็นหลัก เพราะว่าไม่อย่างนั้นก็จับต้องตัวรัฐบาลไม่ได้ ก็
ต้องดูจากนโยบาย พอเห็นนโยบายอันนี้แล้ว ผมถึงได้ชมเชยท่านนายกฯ ว่า
ได้เขียนด้วยความอดสาหะจริง ๆ แม้ระยะเวลาจะสั้น แต่ท่านก็เขียนได้ดี
มีถ้อยคำสวยหรูหลายแห่ง แต่บังเอิญเมื่อหยิบไปเปรียบเทียบกับแล้วปรากฏว่า
นโยบายอันนี้เก็บมาจากหลาย ๆ ส่วนอย่างที่ทราบเรียบร้อยแล้วในเบื้องต้น
หลักโครงสร้างของนโยบายที่ท่านได้เขียนมานั้น อย่างที่ท่านนายกฯ ชวน ได้
กล่าวไปแล้วในตอนเช้าว่ามันคล้ายกัน อันนี้ก็คงว่ากันไม่ได้ละครับ พอต่อมา
พอดูไปดูมา เอ๊ะ ผมกลับชอบใจเสียอีก ท่านได้เอาความคิดของ พลเอก
ชาติชาย ไล่เข้าไปด้วยเกี่ยวกับเรื่อง เส้นทางคมนาคมในการที่จะเชื่อมต่อ
จากไทยไปลาว ไปพม่า ไปเวียดนาม ไปจีนตอนใต้ อันนี้เป็นแนวคิดของ
พลเอก ชาติชาย ที่พูดมาหลายครั้งและท่านก็ไปดำเนินการจนกระทั่งเป็น
โครงสร้าง เป็นรูปเป็นร่างแล้วพอสมควร พอเปิดไปนโยบายอีกเรื่องหนึ่ง
ผมว่า เออ ท่านก็มีคำแปลก ๆ ใหม่ ๆ เคื่อนี้ละครับ ท่านใช้คำว่า
ประชาพิจารณ์ บ้าง ภูมิปัญญาท้องถิ่น บ้าง พอพลิกไปถึงเรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่น
ผมจึงมากรับ เพราะว่าเท่าที่ดูนโยบาย แม้ผมจะเป็น ส.ส. หน้าใหม่ก็จริง
แต่ไม่เคยเห็นมีการใช้คำนี้ในนโยบายชุดก่อน ๆ เลย ก็ตั้งใจอยู่เหมือนกัน
ว่าจะมาถามท่านนายกฯ ว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่นมันแปลว่าอะไร แต่ก็ไม่แน่ใจว่า
ท่านนายกฯ จะตอบผมหรือเปล่านะครับ ผมเข้าใจว่าเป็น ส.ส. ใหม่ ท่าน

จะตอบผมหรือไม่ เมื่อเป็นอย่างนั้นแม้ว่าท่านจะได้ใช้เวลากระทมน้อย ให้เวลาฝ่ายค้านน้อย แต่ฝ่ายค้านชุดนี้ก็ทำงาน พอไปเปิดดู อ้าว เรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นนี่มันเป็นคำของ เอ็น. จี. โอ. (NGO) เขา เป็นหน่วยงานที่เรียกว่า นอนกัฟเวิร์นเมนท์ ออแกไนเซชัน (Nongovernment organization) เป็นหน่วยงานพัฒนาภาคเอกชนที่ไม่ขึ้นต่อรัฐ เป็นของศาสตราจารย์นายแพทย์ ประเวศ วะสี ขอภัยที่ต้องเอ่ยนามของท่าน ท่านไปเขียนไว้ครับ ในหนังสือ ภูมิปัญญาชาวบ้านกับการพัฒนาชนบท ขอประทานภัยไม่ทราบว่าคำจำกัดความของผมกับของท่านคณะรัฐมนตรีจะตรงกันหรือไม่ เขาบอกว่าภูมิปัญญาคืออะไร ขอประทานโทษที่จะขออ่าน ภูมิปัญญา วิสคอม (Wisdom) ขอภาษาอังกฤษ สักนิดนะครับ หรือภูมิปัญญาชาวบ้าน หรือภูมิปัญญาท้องถิ่นก็เรียกได้ หมายถึง พื้นเพรากฐานของความรู้ของชาวบ้าน ความรู้ของชาวบ้านที่ เรียนรู้และมีประสบการณ์สืบทอดกันมาทั้งทางตรงหรือประสบการณ์ด้วยตัวเอง หรือทางอ้อม ซึ่งเรียนรู้จากผู้ใหญ่หรือความรู้สะสมสืบทอดกัน นี้ผมอ่านสั้น ๆ แต่แท้จริงแล้ว เรื่องภูมิปัญญาของชาวบ้านมันหมายถึง การพัฒนาในแนวทางของที่ชาวบ้าน คำนึงถึงประสบการณ์จากตัวเองขึ้นมา ที่ผมต้องพูดถึงตรงนี้เพราะมันเป็นสาระสำคัญ เนื่องจากนโยบายในเรื่องของสังคม ท่านนายกฯ ได้ให้ความสำคัญของคำนี้มากพูดถึง ๒ ครั้งครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในข้อ ๕.๑.๒ นี้ ท่านใช้คำว่า ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือภูมิปัญญาชาวบ้าน นี่นะครับ ให้เป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของแนวคิดและแนวทางในการพัฒนาประเทศไม่ใช่เอาเฉพาะเรื่องนโยบายสังคมเท่านั้นนะครับ แต่กำลังจะเป็นเข็มทิศชี้ว่าในทุก ๆ ลักษณะ เมื่อเป็นอย่างนั้น ผมก็ต้องเริ่มต้นจากนโยบายสังคม เอาเรื่องภูมิปัญญาของท้องถิ่นแล้วไปไล่ดูว่า ท่านเขียนนโยบายตรงนี้ได้เอาเนื้อหาใจความของภูมิปัญญาท้องถิ่นไปใช้ในเรื่องเศรษฐกิจหรือเปล่า ไปใช้ในเรื่องการเมืองไหม ไปใช้ในเรื่องการคมนาคมหรือเปล่า ซึ่งผมจะได้

กราบเรียนต่อไป พออ่านกว้าง ๆ อย่างนี้แล้ว เสร็จแล้วก็มาดูอีกที พอถึงนโยบายด้านการคมนาคม ไฮ้ไฮ้ อันนี้ของท่านนายกฯ แท้ ๆ เลย เพราะท่านมีชื่อเสียงมากในเรื่องการสร้างถนนหนทาง รู้กันทั่วประเทศ เวลาผมหาเสียงยังต้องเอาสุพรรณบุรีเป็นโมเดล (Model) เลยกครับ เป็นแบบอย่างว่าจะทำให้เจริญต้องเจริญแบบสุพรรณบุรี ถ้าจะเลือกผมเป็น ส.ส. แล้วจะให้เจริญแบบสุพรรณบุรี ผมเอาเป็นแบบอย่างจริง ๆ ครับท่านนายกฯ เมื่อมาดูลักษณะเนื้อหาของนโยบายของท่านแล้ว มันประกอบไปด้วย ๔ ส่วน ส่วนหนึ่งเอามาจากของท่านนายกฯ ชวน ว่าจริง ๆ แล้วผมอยากให้คุณไปเอาของ จอมพล ป. คิดว่า มันไกลสักหน่อย มาเอาใกล้ ๆ แล้วมันดูอย่างไรอยู่ เพราะ ๒ ปีที่แล้ว ท่านก็เพิ่งดำเนินคดีนโยบายของท่านนายกฯ ชวน อยู่ นี่ท่านก็ไปหยิบมา พอหยิบมาอีกส่วนหนึ่งเอาของ พลเอกชาติชายมา อีกส่วนหนึ่งก็เอาของหมอบริเวณมา อีกส่วนหนึ่งของท่านเอง ถ้าจะเปรียบเทียบนโยบายทั้ง ๔ ส่วนนี้แล้วละก็มันเปรียบเทียบเป็นอย่างอื่นไม่ได้ เราต้องเปรียบเทียบว่าเป็นเครื่องมือ หรือเครื่องดนตรี ๔ ชิ้น ชิ้นแรกของท่านนายกฯ ชวน ต้องเปรียบเทียบได้กับกีตาร์โปร่ง นี่มันหวาน มันลึกลับมันเข็บ เมื่อเข้าก็ทำไปแล้ว ซึ่งผมไม่ทำอย่างนั้น อีกชิ้นหนึ่ง ก็ของท่าน พลเอก ชาติชาย ต้องเปรียบได้กับเครื่องดนตรี แจ๊ส บิ๊อบ เป็นเพลงสมัยใหม่ เป็นการพัฒนายุคใหม่ ไซ้ใหม่ครบอีกชิ้นหนึ่งของหมอบริเวณ นี่ดนตรีไทย ส่วนของท่านนายกรัฐมนตรี เข้าใจว่าจะเป็นสื่อก็ดูปรากฏจีน มันดังต่าง ๆ ก็เป็นเรื่องที่ตกอกตกใจพอสมควรว่าดนตรี ๔ ชนิด ๔ ตระกูล มันมารวมกันแล้วจะไปแบบไหนคราวนี้ มันจะไปแบบไหนละครับ เหมือนรถยนต์ ๔ ล้อ ล้อแต่ละอันมันคนละขนาดกันหมดครั้งนี้จึงเป็นความเป็นห่วงครับท่าน ไม่ได้มาดำเนินคดี แต่ที่ท่านจะองคาพยพ ๔ อันนี้ ท่านจะเคลื่อนไหวอย่างไร ก็กลับมาถึง เรื่องภูมิปัญญาชาวบ้านบ้างคราวนี้ ในเรื่องของ การเกษตร

เพราะท่านบอกแล้วท่านเอาภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นแนวทาง พอถึง เรื่องของการเกษตรปรากฏว่าเกษตรของภูมิปัญญาท้องถิ่นเขาเน้นไร่ นา สวนผสมครับ ก็หมายถึงว่าทำให้ชาวนามีชีวิตอยู่ด้วยตัวของเขาเอง ไม่ได้เอาชีวิตของเขาไปผูกมัดอยู่กับระบบตลาดโลก ทุกวันนี้ชาวนาของเรามีภาวการณ์ที่ใกล้ล้มละลายเต็มทีครับ เพราะรัฐบาลได้เพิกเฉยปล่อยให้กระแสธารของวัฒนธรรมของโลกมันพัดเข้าไป ชาวนาจากเดิมที่เคยปลูกข้าวกินด้วย ปลูกพริกกินด้วย ปลูกมะเขือกินด้วย เคี้ยวนี้เลิกปลูกหมดแล้วครับ ปลูกข้าวอย่างเดียว เพราะหวังว่าขายข้าวแล้วจะได้กำไรมาก ทุกวันนี้ชีวิตของชาวนาเป็นแสมเป็นล้านคน จึงผูกอยู่กับการตัดสินใจของนายทุนต่างประเทศที่ขายปุ๋ยให้ครับ ใครจะไปรู้ว่าเรามีชาวไร่ ชาวนาอยู่ เป็นหลาย ๆ ล้านคน แต่ปรากฏว่าต้องซื้อปุ๋ยจากต่างประเทศตลอด วันใดที่นายทุนเกาหลี นายทุนญี่ปุ่น พลิกตัวขึ้นราคาปุ๋ย ชาวนาไทยขายแล้วครับ ใครจะไปรู้ละว่าระบบการพัฒนาที่ผ่านมา ชีวิตชาวนาไทยก็ไปฝากอยู่ แขนงอยู่กับพ่อค้าคนกลางที่ผูกขาดการส่งออกข้าว พ่อพ่อค้าพลิกตัวบีบ กดราคา ข้าวก็ตกลงหมด ชาวนา ก็ขายอีก ภูมิปัญญาท้องถิ่นนั้น เขาต้องการให้ชาวนานั้นเลี้ยงตัวเองได้ ปลูกข้าวเสร็จ ถ้าข้าวมันถูกเขาก็ก็นำพริกขาย พริกถูกอีก ยังมีปลากิน ไม่ต้องเอาชีวิตไปพึ่งการตลาดตลอดเวลา แต่ปรากฏว่ามาดูการเกษตรของท่านนายกรัฐมนตรี ปรากฏว่า เป้าเลยเป็นเกษตรอุตสาหกรรมที่ทำข้าวกันอย่างเดียวแล้วขายไป อย่างนี้ก็แสดงว่าท่านไม่ได้เอานโยบายข้อ ๕ เรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในเรื่องการเกษตร ชาติเงินที่สุด พอเสร็จเรียบร้อยมาดูถึงเรื่องปุ๋ย ภูมิปัญญาท้องถิ่นนั้นเขาพยายามจะ เน้นให้การใช้ปุ๋ยธรรมชาติอยู่กับธรรมชาติ แล้วค่อยสร้างขึ้น ถ้าจะใช้เครื่องจักรกลก็ไม่ปฏิเสธ แต่เห็นว่าเป็นความเหมาะสมก็ใช้เข้าไป แต่ของท่านนี้ปรากฏว่าปุ๋ยธรรมชาติไม่มีเลยครับ การส่งเสริมการเกษตรให้แก่ประชานนั้น แก่ชาวไร่ ชาวนานั้น

ไม่มี เรื่องของภูมิปัญญาท้องถิ่นเลย ว่ากันด้วยนายทุนล้วน ๆ ครับ แบบ
 แคปิตอลิสต์ (Capitalist) อันนี้แบบเดียวกัน ปรากฏว่านอกจากนั้น
 แทนที่จะเน้น เอาละเมื่อปุ๋ยธรรมชาติไม่มีก็เล่นปุ๋ยเคมี แต่แทนที่จะเน้นการ
 ผลิตปุ๋ยเคมีในประเทศไทย กลับไปเน้น เรื่องการผลิต การหาปัจจัย การ
 ซื้อปุ๋ย อันนี้ผมว่าเฉพาะภูมิปัญญา ไม่ใช่ภูมิปัญญาท้องถิ่นภูมิปัญญาของท่านนายก
 รัฐมนตรีก็จะดูไม่ถูกเสียแล้ว เพราะอะไร ก็เพราะว่าการสั่งซื้อปุ๋ยนั้นทำให้
 ชีวิตของชาวไทยทั้งหมด ทั้งประเทศมันไปผูกอยู่กับโรงงานต่างประเทศ
 ไม่ได้อยู่ในกำมือของรัฐบาลไทยที่จะคอยช่วยเหลือมากหรือน้อย ที่ผ่านมามองไป
 หาเสียงประชาชนเขาพูดอยู่คำเดียวครับว่า สุนัข ถ้าเข้าสภมาแล้วไปบอก
 นายกฯ ด้วย ใครเป็นนายกฯ ก็ไม่รู้ละขอให้ปุ๋ยถูกลง เพราะทุกวันนี้ปุ๋ย
 กระสอบละ ๓๓๕ บาท จากเดิม ๑๐๐ กว่าบาท ก็ฝากท่านนายกฯ ด้วย
 ในส่วนนี้ คังนั้นด้านนโยบายของท่านไม่ชัดเจนในเรื่องการสร้างโรงงานปุ๋ย
 ไม่ได้สนับสนุนในเรื่องปุ๋ยธรรมชาติ เน้นแต่เรื่องการซื้อปุ๋ยแล้วละก็ ผมคิดว่า
 มันไม่มีทาง อันนี้ความหวังของประชาชนก็หมดไป เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ
 นะครับ เพราะว่าท่านนายกรัฐมนตรีได้พูดไว้กับประชาชน ในเรื่อง ๑ ต้อง
 ๒ ไม่ ๑๐ พันธะไม่เป็นอะไรผมเก็บคำโฆษณาของท่านไว้ แต่ไม่ทราบใคร
 หิบบไปเสียแล้ว คงจะเห็นสวยมากเลยหิบบไปก่อนคงไม่เป็นไรครับท่าน ที่มี
 พอมาดูต่อไป เมื่อก็พูดถึงเรื่องเกษตรกรรมแล้ว ก็จะวกกลับมาถึงเรื่อง
 เกี่ยวกับอุตสาหกรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นนั้น เขาเน้นเรื่องอุตสาหกรรมรายย่อย
 เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญมาก ซึ่งผมก็ยังเป็นห่วงอยู่ แต่ปรากฏว่านโยบายของ
 ท่านไม่มีเลย เน้นแต่อุตสาหกรรมขนาดใหญ่ เรื่องนี้กลับเป็นปัญหาอยู่เหมือนกัน
 ในขณะที่นโยบายของท่านเป็นอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ แต่ท่านรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงอุตสาหกรรมของผม ได้ไปพูดถึงเรื่องอุตสาหกรรมขนาดย่อม เข้า
 นี้ไม่ตรงกันเสียแล้วครับ ผมก็ได้หิบบทวิจารณ์ในคณังสีพิมพ์มาอันหนึ่ง ว่ากัน

จริง ๆ แล้ว ผมก็ต้องขอประทานอนุญาตกล่าวถึงเสียชนิดหนึ่ง จากหนังสือพิมพ์
 ไม่บอกชื่อเดียวจะโฆษณาให้เขาเสีย โฆษณาให้กองทัพมันดีก็เหมือนกัน คุณนิธิ
 เอี้ยวศรีวงศ์ ขอภัยที่เอ่ยชื่อ คุณไชยวัฒน์เป็นรัฐมนตรีอุตสาหกรรมคนแรกที่
 จับประเด็นเรื่องการพัฒนาอุตสาหกรรมได้ถูกต้อง แต่คุณไชยวัฒน์ก็เห็นอยู่แล้ว
 ที่คุณไชยวัฒน์ให้สัมภาษณ์กับนักข่าวใหญ่ขนาดไหน และการจะผลักดันให้เป็นไปได้นั้น
 หมายถึงจะต้องเป็นนโยบายของรัฐบาลทั้งหมด เพราะการส่งเสริมกิจการ
 อุตสาหกรรมของชาวบ้านในชุมชนนั้น ไม่ได้เป็นงานของกระทรวงอุตสาหกรรม
 เพียงกระทรวงเดียว วิสัยทัศน์อย่างนี้ไม่ใช่วิสัยทัศน์ของนักการเมืองคนอื่น
 รวมทั้งไม่ใช่วิสัยทัศน์ของหัวหน้าพรรคพลังธรรมเองด้วย เข้า ไปถึงท่าน
 ทักษิณด้วยนะครับ การที่ทุกพรรคการเมืองเน้นความสามารถในการแข่งขันกัน
 ในตลาดโลกด้วยนั้น เทคโนโลยีล้ำสมัยต่าง ๆ เป็นการแสดงให้เห็นแล้วว่า
 พรรคการเมืองเหล่านี้ไม่ได้คิดถึงอุตสาหกรรมของชาวบ้านเลย ดังนั้น
 นโยบายของท่านในเรื่องอุตสาหกรรม ข้อ ๔.๓.๓ นั้น เมื่อมาประสานกัน
 กับ เรื่องภูมิปัญญาของท้องถิ่นที่ท่านบอกว่า จะเป็นเข็มทิศชี้นำในการพัฒนานั้น
 ไม่ใช่คนละเรื่องกัน ถ้าเราจะสนับสนุนเรื่องอุตสาหกรรมท้องถิ่นเป็นเรื่อง
 อุตสาหกรรมมากครับ ประชาชนในท้องถิ่นทุกวันนี้จะทำอุตสาหกรรมเราก็บอก
 จะส่งเสริม ๆ แต่จะทำอะไรได้ครับ จะทำแค่มะม่วงคองแช่อื่นอย่างเดียว
 ไปคู่แข่งอย่างเดียวเขายังไม่ให้เลยครับ เขาบอกว่าเสี่ยงไม่คุ้ม ทุกวันนี้
 จะเห็นได้ว่าอุตสาหกรรมท้องถิ่นที่ประชาชนกำลังมีความสามารถ เราทำได้
 เยอะครับ มะม่วงคองหรือเราแปรรูปผลไม้หรือแม้กระทั่งทำซอสมะเขือเทศที่
 ชาวบ้านสามารถจะสร้างอุตสาหกรรมด้วยตัวเองเป็นผลดีต่อประเทศชาติ แต่
 ในทางปฏิบัติเขาทำโดยยถากรรมไม่มีใครส่งเสริม เราพูดแต่การเกษตร
 เรามิแต่ ร.ก.ส. ให้ผู้ในคอกเบียดำ แต่เรากลับไม่มีธนาคารเพื่อการ
 อุตสาหกรรมในครอบครัวเลย อันนี้ผมว่าเป็นแนวคิดอีกอันหนึ่งที่เราจะต้อง

มาพูด อันนี้ขอเชิญท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมไปพูดกับท่าน
 นายกรัฐมนตรีเรื่องก็เดียวกัน เพราะท่านนายกรัฐมนตรีจะเอาอุตสาหกรรมขนาด
 ใหญ่ แต่ปรากฏว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมชอบอุตสาหกรรม
 ที่ที่บ้าน ซึ่งผมเห็นด้วย เมื่อเป็นอย่างนี้ต้องขอฝากไว้ตรงนี้ด้วย นอกจากนั้นก็
 จะเลขมาถึงเรื่องระบบการคมนาคม ท่านประธานครับ ระบบการคมนาคม
 ท่านพูดถึงเรื่องถนน ๔ เลน เป็น ๖ ช่องจราจร จะมีรถไฟอะไรต่าง ๆ
 รวดเร็ว เป็นเรื่องที่มาเป็นห่วงมาก แต่ท่านไม่ได้เขียนไว้ในนี้ ยากจะขอ
 ฝากไว้เป็นเรื่องเกี่ยวกับความปลอดภัยในชีวิตของประชาชน เป็นเรื่องไม่น่า
 เชื่อครับว่า บ้านเรานี้เป็นจริงครั้งแรกที่มีถนนลาดยางไปในพื้นที่ไหนก็ตาม
 ใหม่ ๆ นี้ครับ ประชาชนชาวไร่ ชาวนาจะถูกรถชนตายมากที่สุด เพราะ
 วิถีชีวิตของเขาอยู่กับธรรมชาติ ยังอยู่กับสิ่งที่ช้าไว้รวดเร็วหอกครับ
 จะข้ามถนนกะเวลาจังหวะ รถไม่ถูกเสียชีวิตไปเยอะ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 รถไฟลูกลีครับ ขนาดยังไม่เร็วเลยยังชนกันอยู่ เรือกับรถยนต์โดยสาร
 นี้ถ้าเกิดเจอรถไฟเร็วขนาดนั้น ผมว่าประชาชนต้องสังเวทชีวิตอีกไม่น้อย
 คั้งนั้นในจุดนี้ผมคิดว่าถ้าเราจะพูดถึงเทคโนโลยีที่ก้าวหน้า เราต้องพูดถึงการ
 ป้องกันคุ้มครองชีวิตของประชาชนด้วย ถนน ๖ เลน ๘ เลน ๑๐ เลน
 พาดไปทันที ไม่ว่าจะ เป็นถนนประธานหรือถนนจังหวัดสุพรรณอะไรแล้วแต่
 ไม่ว่าจะกัน แต่อย่างน้อยที่สุดจะต้องเห็นว่า เราฮักเคียดให้ชาวบ้านเขาแคไหน
 วิ่งไป จัดการจราจรทุกวันนี้ คนที่อยู่ข้างถนน ที่แรกก็ตีใจว่าถนนมาแล้วราคา
 ที่ดินขึ้น ทำไปทำมาราคาที่ดินตก เพราะข้ามถนนไม่ได้ คนอยู่อีกฟากหนึ่ง
 จะมาอีกฟากหนึ่งไม่ได้ครับ ยิ่งกว้างเท่าไรประชาชนสองฝั่งถนนก็ไปมาหากัน
 ไม่ได้ ตัวอย่างมันเกิดขึ้นแล้วนี้ครับ ตั้งแต่ถนนกรุงเทพฯ ออกสระบุรี ออก
 สุพรรณบุรี ไม่มีทางข้ามถนนให้ประชาชนสองฝั่งซึ่งชาวบ้านตาดำ ๆ ที่เขาจะ
 ไปมาหาสู่กันได้ จะเห็นได้ว่าจริง ๆ แล้วถนนเป็นเรื่องดีใครก็อยากได้ แต่

ถ้ามาคิดให้ลึก ๆ แล้ว ชาวนาเขาจะต้องรู้สึกทันทีว่า เขาได้อะไรจาก
 สิ่งนั้นบ้าง รถที่จะวิ่งบนถนนด้วยความเร็ว ๒๐๐ - ๓๐๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง
 กันละก็สดกั้ครั้ง โครวี่งได้ครับ ก็เป็นถนนกุ่มเล็ก ๆ อภินิหารของ
 ประเทศเท่านั้นที่วิ่งได้ ชาวนาต้องการอะไรครับ รถอีแต่นครับ รถอีไถ้ง
 แทะ แทะ แทะ ไปทำนา เขาใช้ชีวิตของเขาอยู่อย่างนั้น มีประโยชน์อยู่
 อย่างนั้น มองผิวเผินว่าระบบการคมนาคมขนาดใหญ่นี้มันเป็น เรื่องดี แต่
 ปรากฏว่ามองกันลึก ๆ แล้วชาวบ้านได้ประโยชน์น้อย ดังนั้นการจัดทรัพยากร
 ในส่วนนี้ควรจะได้คำนึงถึงประชาชนในพื้นที่ฐานด้วย ชาวไร่ ชาวนาที่อยู่ใน
 ชนบท ท่านทำถนนเล็กลงเล่นหนึ่งสมมุติจะครับ ตอนนั้นผมไม่กล้าขวางแล้ว ถ้า
 ขวางเดียวชาวบ้านอื่น ๆ ไม่พอใจ ท่านทำไป ๖ เลน เหลือสัก ๕ เลนพอ
 ตรงกลางปลูกต้นไม้จะครับ ประหยัดไปเล่นหนึ่งทำถนนลูกรังที่เข้าตามตำบล
 ตามหมู่บ้านอีกเยอะแยะ แทนไม่น่าจะครับ ผมเดินออกไปหาเสียงในเขต
 ของผมที่อำเภอชุมแสงตามตำบลแห่งหนึ่งเจอเด็กผู้หญิง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : หมดเวลาแล้วนะครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) :

ขอเวลาอีกนิดเดียวครับท่านประธานครับนิดเดียวก็จะจบ ขรรคมคาท่านประธาน
 อีกท่านหนึ่งท่านบอกว่าเกินไป ๑๐ นาทีแล้วนะครับ พอของท่านบอกหมดเวลา
 แล้ว ผมไปพบเด็กคนหนึ่ง ถามว่าหนูไม่ไปโรงเรียนหรือ บอกว่าไม่ไปหรอกคะ
 ทำไมล่ะ สายแล้ว เมื่อเข้าขีจักรยานออกไปถนนเป็นโคลนคะ จักรยานล้ม
 พอล้มเสื้อดำก็เปียกหมดก็ต้องกลับบ้านมีอยู่ชุดเดียววันนั้นไม่ได้ไปเรียนหนังสือ
 สิ่งเหล่านี้ยังเป็นความจริงอยู่ครับ ท่านอยู่สุพรรณบุรีมีนเจริญหมดแล้ว ท่าน
 อาจจะนึกไม่ถึง ผมก็ขอนำความรู้สึกของประชาชนที่ยังทุกข์ยังยากอยู่ใน
 จังหวัดนครสวรรค์มาฝากท่านด้วยว่า ถ้าท่านจะดำเนินการสิ่งเหล่านี้ก็ขอฝาก
 ไว้ด้วยนะครับว่า ลองคิดว่าถ้าจะใช้งบประมาณตัวเดียวกันแจกไปในลักษณะ

อื่น ๆ อาจจะเป็นถนนลูกรังหรือเป็นถนนลาดยางแต่เกรดต่ำ ๆ แต่ขอให้มันกัน
 ทุกหมู่บ้านให้หมด อันนี้จำเป็นประโยชน์ต่อประชาชนมาก ต้องขอขอบพระคุณ
 ครับ ผมก็เป็นผู้แทนใหม่ที่รักษาเวลาอย่างดีเมื่อท่านประธานบอกแล้วก็จะจบ
 แต่งริง ๆ ยังมีอีก ก็ขอฝากไว้ตรงนี้ สำหรับพี่น้องก็คงพูดได้เท่านี้ละครับ
 ขอบพระคุณครับ สวัสดีครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญอาจารย์สมชัยครับ

นายสมชัย วุฒิปรีชา สมาชิกวุฒิสภา : ท่านประธานสภาที่เคารพ
 กระผม สมชัย วุฒิปรีชา สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภาก่อนอื่น
 กระผมอยากจะกราบเรียนว่า การที่ทางรัฐบาลได้กำหนดนโยบายเป็นหมวด
 เป็นหนุ่่นั้น เป็นเรื่องที่จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ทำงานของข้าราชการทุก
 กระทรวง ทบวง กรม เป็นอย่างยิ่ง และสิ่งที่ผมเห็นว่าจะจะเป็นประโยชน์
 อย่างมากที่สุดก็คือ การที่จำแนกออกเป็นหมวดหมู่และรายละเอียดนั้นจะ
 สามารถทำให้ตรวจสอบได้ง่ายขึ้นว่า เมื่อสิ้นปีงบประมาณแล้วนั้นได้มีการ
 ดำเนินการไปเพียงใดเมื่อเปรียบเทียบกับนโยบายที่ได้กำหนดไว้เป็นลายลักษณ์
 อักษร กระผมอยากจะขออนุญาตตั้งข้อสังเกตสัก ๓ - ๔ ประการ

ประการแรกที่สุดนั้น กระผมคิดว่าหลังจากมีการแถลงนโยบาย
 ใน ๒ วันนี้แล้ว ในระยะนี้เป็นระยะที่จะมีการเสนองบประมาณปี ๒๕๓๘
 งบประมาณของทุกกระทรวง ทบวง กรม นั้นได้ตั้งตามนโยบายของรัฐบาล
 ชุดที่แล้ว เพราะฉะนั้นจึงเป็นความจำเป็นที่จะต้องมีการจำแนกนโยบายทั้งหมด
 นี้ออกมาให้เห็นภารกิจรับผิดชอบของแต่ละกระทรวง ทบวง กรม และแต่ละ
 กระทรวง ทบวง กรม นั้นคงจะต้องใช้นโยบายนี้เชื่อกว่าจะต้องมีการปรับการ
 ตั้งงบประมาณ ๒๕๓๘ อย่างไร จึงจะตรงตามนโยบายของรัฐบาลปัจจุบัน
 และถ้าหากว่าวงเงินงบประมาณไม่เพียงพอ ประเด็นของเรื่องการจัดลำดับ
 ความสำคัญ ก็จะมีควมสำคัญอย่างยิ่งว่าในลำดับความสำคัญเรื่องไหนที่

จำเป็นจะต้องให้ปรากฏอยู่ในงบประมาณปี ๒๕๓๕ ถ้าหากว่าไม่เป็นเช่นนั้น โอกาสที่จะมั่นใจว่า สิ่งที่ได้พูดเอาไว้เป็นลายลักษณ์อักษรจะปรากฏเป็นความจริงตามความตั้งใจของรัฐบาลหรือไม่นั้นก็จะเป็นเรื่องที่น่าสงสัยมาก นั่นเป็นข้อสังเกตข้อที่ ๑ ครับ

ข้อสังเกตของผมเรื่องที่ ๒ จะอยู่ที่นโยบายสังคมในหน้า ๑๗ ท่านประธานที่เคารพ เราควรต้องยอมรับกันว่าโลกในทุกวันนี้เป็นโลกในยุคไร้พรมแดน เป็นโลกในยุคโลกาภิวัตน์ และสิ่งหนึ่งที่เห็นเป็นรูปธรรมชัดเจนคือการรุกรานทางวัฒนธรรมโดยผ่านสื่อดาวเทียมเข้าไปถึงประตูห้องนอนหรือในห้องนอน ท่านที่เคารพครับในเรื่องนี้ผมว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง นโยบายในเรื่องวัฒนธรรมนั้นรัฐบาลได้กล่าวเอาไว้หลายข้อ แต่กระผมคิดว่าในแง่ของการที่จะตั้งรับ เราคงจะไม่ต้องรุนแรงเหมือนกับประเทศสิงคโปร์ที่ไม่เปิดโอกาสให้แต่ละบ้านนั้นคิดตั้งงานดาวเทียมที่จะรับการส่ง ทีวี จากต่างประเทศหลาย ๑๐ ช่อง หลาย ๑๐๐ ช่อง ท่านประธานที่เคารพครับ ขณะนี้ในทางรัฐบาลนั้นคุณ ทีวี ได้เพียงรายการช่อง ๓ ช่อง ๕ ช่อง ๘ ช่อง ๙ และช่อง ๑๑ แต่ว่าการรุกรานทางวัฒนธรรมที่เข้ามาในช่อง ทีวี จากต่างประเทศนั้น ผมว่าเป็นเรื่องที่น่าจะต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษในโลกยุคไร้พรมแดน อันนี้ผมอยากจะให้ข้อสังเกตเอาไว้ในนโยบายสังคม ในเรื่องเกี่ยวกับสตรีในหน้า ๓๐ ผมอยากจะให้ข้อสังเกตควบคู่กันไปกับเรื่องนโยบายแรงงานในหน้า ๓๓ ท่านประธานที่เคารพครับ เป็นที่น่าสลดและสังเวชใจเหลือเกินว่าแม้แต่ในปี พ.ศ. ๒๕๓๘ ข่าวคราวยังปรากฏบ่อย ๆ ในหน้าหนังสือพิมพ์ว่า การหลอกลวงแรงงานคนไทยไปขายที่ต่างประเทศ หรือการหลอกลวงสตรีไปขายตัวยังต่างประเทศ อย่างเมื่อ ๒ - ๓ วันนี้ หนังสือพิมพ์ก็ลงว่า เส้นทางที่หลอกลวงสตรีไปค้าขายในอาชีพโสเภณีเปลี่ยนเส้นทางจากญี่ปุ่นไปที่ฮ่องกง ที่กระผมอยากจะให้ข้อสังเกตก็คือว่าแม้แต่ในปี

พ.ศ. ๒๕๓๘ ทั้งแรงงานที่นำส่งสารคนไทย และทั้งสตรีที่นำส่งสารนั้นยังคง เป็นเหตุเหมือนกับกรขายทาสในสมัยโบราณ ในฐานะที่พวกเขาอยู่ในสถาน ธิติบัญญัติ ทำหน้าที่ในสถานะสถาบันนิติบัญญัติ กระทบออกจะให้ข้อสังเกตว่า เราจะมีการออกกฎหมายอย่างไร จึงจะมีการลงโทษคนที่เกี่ยวข้อง ที่ เอาเปรียบแรงงานที่นำส่งสารและเอาเปรียบสตรีเพศนะครับ ผมอยาก จะให้ข้อสังเกตทั้งในเรื่องสตรีและแรงงาน ในหน้า ๓๐ และหน้า ๓๓ นะครับ

ข้อสังเกตประการถัดไปของผมจะอยู่ที่เรื่องนโยบายการศึกษา ในหน้า ๓๖ ท่านประธานที่เคารพครับ ข้อสังเกตของกระผมเรื่องแรกก็คือ เรื่องการกระจายอำนาจซึ่งผมว่าเป็นเรื่องที่คู่มา ก ๗๗ นายกรัฐมนตรี อยู่ที่ต่างจังหวัด ท่านคงจะเห็นได้ชัด เงินรั่วขณะมีการบริหารการศึกษา ในต่างจังหวัดนั้นแตกเป็นเสี่ยง ๆ ไม่มีโอกาสที่จะรวมพลังให้เกิดความเป็น ปึกแผ่นเป็นประ โยชน์ต่อประเทศชาติอย่างคุ้มค่านะครับ ทุกหน่วยงานนั้น ขึ้นตรงต่อส่วนกลางหมด ในนี้ได้เขียนเอาไว้ว่าจะมีการกระจายอำนาจ แต่ ว่าการกระจายอำนาจเฉพาะ เรื่องการศึกษานั้น คงจะยากที่จะสำเร็จได้ นะครับ ผมลองเปิดไปอ่านนโยบายเรื่องการกระจายอำนาจในนโยบาย ข้อค้น ๆ ในหน้าต้น ๆ นั้น ยังมองไม่เห็นความแจ่มแจ้ง ว่าการกระจาย อำนาจการบริหารราชการแผ่นดินในภาพสุดท้ายของประเทศไทยนั้น จะเป็น อย่างไร แล้วจะมาโยงกับเซกเตอร์ (Sector) การศึกษาเพื่อที่จะเห็น ได้ชัดเงินว่างงานการศึกษานั้น จะเป็นปึกแผ่นและอยู่ภายใต้องค์กรบริหารส่วน ท้องถิ่น เพื่อจะได้มีการสนีกกำลังกันอย่างชัดเจนนะครับ ผมอยากจะให้ข้อ สังเกตว่า นั่นเป็นเรื่องที่เป็นอันตรายอย่างยิ่งต่อการจัดการศึกษาในขณะนี้ คือขาดการรวมกำลังกัน เพราะว่าแต่ละหน่วยงานนั้นก็ขึ้นตรงต่อส่วนกลาง หมดนะครับ ข้อสังเกตประการที่ ๒ ของผมนั้นก็คือ เรื่องทรัพยากรที่จะ เอามาลงทุน เรื่องการศึกษาในขณะนี้ถึงแม้ว่ารัฐบาลจะให้งบประมาณแก่

เขาคัดเลือกศึกษานั้นมากเมื่อปีก่อนนั้นเป็นที่ ๑ ถึงแม้ว่าปีที่แล้วนี่จะเป็น
 ที่ ๒ แต่ว่าเมื่อคิดเทียบกับ จีดีพี (GDP) แล้วจะประมาณ ๓.๕ เปอร์เซ็นต์
 นะครับ ยังไม่ถึงร้อยละ ๕ ตามข้อเสนอแนะของยูเนสโก (UNESCO)
 แต่ว่าด้วยภารกิจที่รัฐบาลอุ้มการศึกษาตั้งแต่ก่อนประณมปีที่ ๑ คือในระดับ
 อนุบาลชนบท ขึ้นไปจนถึงระดับอุดมศึกษา ผมค่อนข้างแน่ใจว่าต่อให้รัฐบาล
 ใช้งบประมาณอีกหนึ่งเท่าตัวมากกว่าปัจจุบัน ก็จะไม่สามารถทำให้คุณภาพการ
 ศึกษาทั้งแผ่นดินไทยขึ้นมาใกล้เคียงกันได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษภาค
 บังคับ ซึ่งมีโรงเรียนกระจัดกระจายกันอยู่ถึง ๑๒,๐๐๐ โรงเรียน การศึกษา
 ภาคบังคับซึ่งเรามีโรงเรียนที่ตีมากคนแย่งกันเข้า อย่างโรงเรียนบางโรง
 ที่คนแย่งกันเข้ามากมายมีสระว่ายน้ำในโรงเรียน แต่ในขณะที่เรามี
 โรงเรียนซึ่งเกือบจะเรียกได้ว่าคุณภาพนั้นอยู่ได้บาคาล ในโรงเรียนที่อยู่ใน
 จังหวัดและตำบลที่ห่างไกลมาก โรงเรียนเหล่านี้ต้องการเงินงบประมาณ
 ต้องการความพยายามที่จะเข้าไปทำเพื่อที่จะให้คุณภาพขึ้นมาใกล้เคียงกัน แต่
 ด้วยภารกิจที่รัฐบาลอุ้มตั้งแต่ก่อนระดับประถมขึ้นไปจนถึงมหาวิทยาลัย ผม
 แน่ใจว่าจะไม่มีเงินเพียงพอที่จะมาทำเรื่องคุณภาพ ผมอยากจะให้ข้อสังเกตว่า
 ถ้ามีความสำคัญที่รัฐบาลจะให้ความเอาใจใส่ในเรื่องการศึกษานี้ควรจะอยู่ที่
 ระดับไหนก่อน เป็นอันดับแรก กระผมเองมีความคิดว่าน่าจะอยู่ที่ ๒ เรื่อง
 เรื่องที่ ๑ คือการศึกษภาคบังคับ ซึ่งเป็นสัญญาประชาคมที่รัฐบาลให้กับ
 ประชาชนทุกคน การศึกษภาคบังคับนั้นเปรียบเสมือนกับอาวุธลับของรัฐบาล
 รัฐบาลต้องการที่จะให้เด็กทุกคนที่เข้าเข้าหล่อหลอมการศึกษภาคบังคับนี้ออก
 มาหน้าตาเป็นอย่างไร มีคุณภาพอย่างไร อยู่ที่ความสำเร็จของการศึกษภาค
 บังคับ เพราะฉะนั้นผมมองเห็นว่าการศึกษภาคบังคับนั้นคือความสำคัญอันดับ
 แรกที่รัฐบาลจะต้องทุ่มและการศึกษาลำดับที่ ๒ ที่มีความสำคัญมากก็คือ การ
 ศึกษาเพื่อผลิตกำลังคนไปป้อนความต้องการทางระบบเศรษฐกิจที่กำลังพัฒนาไป

ถามว่าแล้วการศึกษานอกจาก ๒ เรื่องนี้จะทำอย่างไร กระผมอยากจะกราบเรียนว่า เมื่อนำเรื่องกองทุนเงินอิมเพื่อที่จะให้กับเด็กผู้ยากไร้เข้ามาคิดร่วมด้วยแล้วนั้น เราควรจะเก็บค่าเล่าเรียนให้เพียงพอกับที่รัฐบาลจ่าย โดยให้เด็กที่ยากจนและยากไร้นี้ กู้ยืมเงินเพื่อที่จะไปเสียค่าเล่าเรียนตามความเป็นจริงที่รัฐบาลต้องจ่าย เพื่อที่ว่ารัฐบาลจะได้ประหยัดเงินในส่วนนี้เอามาใช้จ่ายในด้านคุณภาพให้กับการศึกษาที่มีปริมาณมากมายเหลือเกิน คือ การศึกษาภาคบังคับ

ท่านประธานที่เคารพ อีกเรื่องหนึ่งซึ่งเป็นข้อสังเกตประการสุดท้ายของผม คือ เรื่องการพัฒนาหลักสูตร ในนี้ได้เขียนเอาไว้ในข้อ ๖.๖ หน้า ๓๗ บอกว่าจะมีการผลักดันให้มีการปรับปรุงหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคใหม่ โดยเน้นการพัฒนาทักษะการคิดและการวิเคราะห์ ท่านประธานที่เคารพ ความจริงทางฝ่ายนักการศึกษาได้พูดถึงเรื่องการสอนให้คนรู้จักคิดและแก้ปัญหา พุดมาแล้ว ๒๐ ปี แต่ทำไมถึงไม่ประสบความสำเร็จ กระผมไม่อยากจะบอกว่าไม่ประสบความสำเร็จ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ความสำเร็จบ้างแต่เป็นความสำเร็จส่วนน้อย ส่วนใหญ่ไม่ประสบความสำเร็จ เหตุผลที่ไม่ประสบความสำเร็จนั้น ถ้าหากว่าถามผมในฐานะที่มีประสบการณ์ในด้านการศึกษามา ๓๐ กว่าปี ก็คงมีสาเหตุหลายอย่าง แต่ลำดับความสำคัญมากที่สุดที่จะต้องทุ่มเทความเอาใจใส่ก็คือ ตัวผู้บริหารโรงเรียนมีอิทธิพลและสามารถบันดาลความสำเร็จได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ถ้าหากว่าผู้บริหารโรงเรียน เราสามารถเอาจริงที่จะให้ผู้บริหารเหล่านี้เอาจริง สิ่งที่รัฐบาลมุ่งหวังในการที่จะกวัดขั้นให้ครูในโรงเรียนสอนให้เด็กนักเรียน รู้จักคิดและแก้ปัญหาที่สามารถที่อาจจะเกิดขึ้นได้ แต่ถ้าหากว่ารัฐบาลไม่สนใจและไม่เอาจริงกับตัวผู้บริหารโรงเรียน แล้วความสำเร็จเหล่านี้ก็ยากที่จะเกิดขึ้นได้ เพราะได้พิสูจน์มาแล้ว ๒๐ กว่าปี

ว่าความสำเร็จนั้นมีเป็นส่วนน้อยมาก ท่านประธานที่เคารพ ทั้งหมดนี้เป็นข้อ
สังเกตที่กระหม่อมอยากจะฝากให้กับ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณนิพนธ์ บุญญามณี

นายนิพนธ์ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) :
กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระหม่อม นายนิพนธ์ บุญญามณี สมาชิก
รัฐสภา กระหม่อมใคร่ขอกราบเรียนท่านประธานในนโยบายที่รัฐบาลได้แสดงต่อ
รัฐสภาแห่งนี้ ผมได้พิจารณานโยบายของรัฐบาลทั้ง ๔๖ หน้า ที่รัฐบาลได้ส่ง
ให้ฉัน พยายามที่จะดูแลทั้งหมดแต่สิ่งที่ผมแปลกใจเป็นอย่างยิ่ง คือว่าผม
ไม่พบเลยว่ารัฐบาลนี้ได้เขียนนโยบายเกี่ยวกับเรื่องการประมงไว้ที่ใด ผม
พยายามมาศึกษารายละเอียดในหน้า ๑๖ หน้า ๑๗ แล้วก็หน้า ๑๘ ซึ่งถือเป็น
เรื่องนโยบายด้านการเกษตรกรรมก็ไม่พบ เพราะฉะนั้นจึงคิดเป็นอย่างอื่นไป
ไม่ได้เนื่องจากจะคิดว่ารัฐบาลนี้คงไม่ใส่ใจกับพี่น้องชาวประมง ท่านประธาน
ที่เคารพครับ เราต้องยอมรับกันว่าบัดนี้อาชีพประมงนั้นเป็นอาชีพที่ทำรายได้
ให้กับประเทศ เราสามารถส่งสินค้าประมง แล้วก็ผลิตภัณฑ์ประมงนั้นไปยัง
ต่างประเทศ เอา ๗ ปี พ.ศ. ๒๕๕๐๐ ท่านประธานครับ ๑๑๐,๐๐๐ กว่าล้าน
ตัวเลข ๑๑๐,๐๐๐ กว่าล้านนี้เป็นตัวเลขที่นับว่าสูงมาก ในการที่เราส่งสินค้า
ออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ ผมไม่เข้าใจว่าทำไมรัฐบาลนี้ถึงได้ละเลย
เรื่องการประมง ไม่พูดถึงเรื่องการประมงแม้แต่น้อย ทั้ง ๆ ที่อาชีพชาว
ประมงนั้นกำลังมีปัญหามากมาย ท่านประธานที่เคารพ กระหม่อมเมื่อก่อนนั้น
มีเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเคยมีอาชีพประมงมาก่อนแล้วก็มาเป็น
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วยกัน กระหม่อมได้พูดถึงปัญหาของพี่น้องชาวประมง
อยู่ตลอด มาวันนี้ท่านสมาชิกท่านนั้นมีโอกาสขึ้นไปเป็นรัฐมนตรี แล้วท่านไป
ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรเสียด้วยซ้ำไป แล้วทราบ
ว่าท่านได้ดูแลเรื่องการประมงเสียด้วยซ้ำไป โฉนเลยท่านจึงไม่เขียนเรื่อง

ประมงไว้เลย ในนโยบายของรัฐบาลนี้ หรือว่าเขาไม่ได้ให้ความสำคัญกับตัวท่าน เพียงแต่ว่าเขาจะสั่งให้ท่านทำอะไรเท่านั้น สิ่งเหล่านี้ผมคิดว่าเป็นสิ่งที่รัฐบาลนี้จะต้องตอบว่า ในเรื่องของการเกษตรนั้น ในเรื่องของอาชีพประมงนั้นรัฐบาลนี้จะทำอะไร ท่านประธานที่เคารพ ผมคิดว่าคนเขียนนโยบายนั้น คงจะไม่มีพื้นความรู้หรือว่าตั้งใจจะละเลยเรื่องการประมง ซึ่งอันที่จริงแล้วเราต้องยอมรับว่า มาถึงวันนี้การประมงของบ้านเมืองเราอันจําเป็นอย่างยิ่งแล้วที่เราจะต้องเข้าไปดูแลเอาใจใส่ รัฐบาลนี้จะต้องตอบพี่น้องประชาชน จะต้องตอบชาวประมงให้ได้ว่า นโยบายประมงในหน้านั้นท่านจะทำอะไร นโยบายการประมงในหน้านั้น นโยบายการประมงพื้นบ้านท่านจะทำอะไร ชาวประมงขนาดเล็กหาเช้ากินค่ำ ตรงนี้ท่านจะทำอย่างไร ให้เขาได้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่มีความมั่นคงมีความแน่นอน เราต้องยอมรับกันว่าปริมาณสัตว์น้ำในท้องทะเลในปัจจุบันนี้มีจำนวนลดน้อยลงมาก ถ้าเราไม่คิดที่จะมีการอนุรักษ์ทรัพยากรในท้องทะเลเอาไว้ให้ประชาชน ให้ชาวบ้านซึ่งอยู่ริมทะเลได้ออกไปจับปลาเป็นอาหาร หรือว่ามาเป็นรายได้หาเช้ากินค่ำ ถ้าท่านไม่คิดจะแก้ไขวันนี้อย่างชัดเจน ท่านไม่คิดที่จะใช้การขยายพันธุ์ การวางปะการังเทียมให้ชัดเจนให้แน่นอนนั้น ตรงนี้นับวันว่าชาวบ้านที่อยู่ชายทะเลนั้นไม่รู้จะไปประกอบอาชีพอย่างไร คนที่อยู่ชายทะเลนั้นท่านก็ทราบอยู่แล้วจะทำอาชีพอย่างอื่นนั้นไม่ได้เลย นอกจากที่จะไปใช้ชีวิตในการที่จะมีเรือลำเล็ก ๆ แล้วก็ม็อน มีเบ็ดไปตกปลาไปจับปลาในระยะใกล้ ๆ ห่างจากฝั่งไม่มากนัก ตรงนี้ท่านจะทำอย่างไร ท่านประธานที่เคารพ ประมงชายฝั่งตรงนี้มีรัฐบาลจะทำอย่างไร จะส่งเสริมจะดูแลอย่างไร ชาวประมงที่หาประมงในหน้าน้ำของเรานั้นทะเลของเรานั้น เคียวนี้ทรัพยากรในท้องทะเลนั้นไม่สามารถที่จะรองรับกับปริมาณของเรือประมงที่มีจำนวนมากได้ เพราะว่าในอดีตที่ผ่านมาที่เราละเลย เราไม่มีการเตรียมการ เราไม่มี

การวางแผนล่วงหน้าว่าในพื้นที่ที่เราถืออยู่จำกัดอย่างนี้ เราน่าจะให้มีเรือประมง
 ตักเท่าไร เราปล่อยให้เกิดเรือประมงขึ้นมาจำนวนมาก แล้วก็ทรัพยากร
 ธรรมชาติก็หมดไปในระยะเวลารวดเร็ว ตรงนี้รัฐบาลจะทำอย่างไรกับปัญหา
 เหล่านี้รัฐบาลจะมีการจำกัดพื้นที่ที่จะกำหนดว่า เรือขนาดไหนสามารถออกไป
 ทำประมงได้ในพื้นที่ห่างจากฝั่งกี่พันเมตร หรือว่ากี่กิโลเมตร อย่างนี้รัฐบาล
 คิดเอาใจใส่บ้างหรือไม่ ท่านประธานที่เคารพ นอกจากเรื่องนโยบายการ
 ประมงในน่านน้ำไทยแล้วนี้ มาถึงปัจจุบันนี้เมื่อเรายอมรับความจริงว่า
 ทรัพยากรธรรมชาติในทะเลนั้นมีน้อยลง เราจำเป็นต้องคิดรนไปสู่ประเทศ
 ของเพื่อนบ้าน นั่นก็คือเราจะต้องออกไปทำประมงนอกน่านน้ำ ท่านประธาน
 ครับ มาถึงวันนี้ความจำเป็นวัดดูดิที่โรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ ซึ่งมาตั้งอยู่
 ในเมืองไทยนั้นมีจำนวนมากต้องการวัดดูดิ เมื่อวัดดูดิในท้องทะเลใน
 อาณาเขตของเรานั้นมีน้อยลง เราจำเป็นต้องไปอาศัยวัดดูดิจากเพื่อนบ้าน
 ประเทศใกล้เคียง ทำอย่างไรว่าเราจะทำการประมงไปเอาวัดดูดิจาก
 ประเทศเพื่อนบ้านมาให้ถูกต้องตามกฎหมาย ไม่ใช่เป็นการลักขโมยทรัพยากร
 ของต่างชาติ ตรงนี้ถ้าจะปล่อยให้เอกชนทำกันตามลำพังนั้น ให้มีการเจรจา
 กันทำกันเองโดยลำพังนั้น เราคิดเราเห็นมาตลอดแล้วว่ามันล้มเหลวโดย
 ลิ่นเชิงโดยระบบของมัน ความคล่องตัวของชาวประมงที่จะไปเจรจาความ
 ระหว่างประเทศนั้น ชาวประมงมีศักดิ์กันที่จะรู้ภาษาต่างประเทศได้ดี เพราะ
 ฉะนั้นเมื่อมีชาวประมงออกไปทำการประมงนอกน่านน้ำกันมากขึ้น ปัญหา
 ระหว่างประเทศตามมา เพราะไม่มีหน่วยงานใดของรัฐที่คิดจะมาเป็นตัว
 ประสาน คิดที่จะมาคอยดูแล เรื่องนี้อย่างจริงจัง ลำพังกรมประมงนั้นผมคิดว่า
 ไม่เพียงพอหรอกครับ ท่านประธานครับ ผมอยากที่จะเห็นนโยบายของรัฐบาล
 ชุดนี้ได้มีความชัดเจนในเรื่องการประมงนอกน่านน้ำ ซึ่งตรงนี้เราถือว่าเป็น
 แหล่งทรัพยากรที่มหาศาลที่ชาวประมงของเรานั้น สามารถที่จะออกไปใน

ห้องทะเลแล้วก็ไปจับปลามาได้ พูดถึงความสามารถของพี่น้องชาวประมงนั้น ท่านประธานครับ ในปัจจุบันนี้ลำพังที่ เราปล่อยให้เขาไปหากินเอาตาม ฤดูกาลรรม ไปจับปลาเอาตามฤดูกาลความสามารถนั้นเป็นเลิศครับ เรา สามารถจับปลาหรือผลิตสิ่งที่เป็นผลผลิตของการประมงนั้น ได้ เป็นอันดับหนึ่ง หรือว่าได้เป็นอันดับต้น ๆ ของโลกแล้วในปัจจุบันนี้ เพราะฉะนั้นในเรื่อง นโยบายการประมงนอกน่านน้ำมาถึงวันนี้จะต้องมีความชัดเจนแล้วครับ ว่า รัฐบาลจะส่งเสริมเรื่องการประมงนอกน่านน้ำกันอย่างไร ท่านประธาน ที่เคารพครับ ซึ่งนอกจากเรื่องการประมงนอกน่านน้ำแล้ว มาถึงวันนี้รัฐบาล จะต้องมึนโยบายที่ชัดเจนก่อนนโยบายการประมง เรื่องการเพาะ เลี้ยงสัตว์น้ำ ตรงนี้รัฐบาลจะทำเป็นทองไม่รู้ร้อนไม่ได้แล้ว รายได้ที่เราส่งสินค้าประมง ไปขายต่างประเทศในจำนวน ๑๑๐,๒๐๐ กว่าล้านบาทนั้น ท่านประธานครับ ประมาณ ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท มาจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ นั่นก็คือการ เพาะ เลี้ยงกุ้งกุลาดำมาถึงวันนี้รัฐบาลจะต้องคิดหาวิธีการว่าทำอย่างไร ที่จะ ส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งกุลาดำให้ขยายอย่างต่อเนื่อง มีการขยายตัวในอัตรา ที่ค่อนข้างจะแน่นอน แล้วทำอย่างไรที่จะให้การเลี้ยงกุ้งกุลาดำนั้นได้เลี้ยงกัน อย่างถาวร ไม่ก่อให้เกิดมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม สิ่งเหล่านี้ผมคิดว่าเป็นเรื่อง ที่รัฐบาลจะต้องทำ จะต้องส่งเสริมสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่รัฐบาลจะต้องคิดว่า ทำอย่างไรที่จะให้การเลี้ยงกุ้งกุลาดำนั้น ซึ่งเราถือว่าเป็นตัวหารายได้ เข้าประเทศจำนวน ๕๐,๐๐๐ ล้านบาทนั้น ทำอย่างไรที่จะให้มีการเลี้ยง อย่างถาวร แล้วไม่ก่อให้เกิดมลภาวะหมกข่อย้ำประเด็นนี้ ทำอย่างไรที่รัฐบาล จะส่งเสริมขยายการ เลี้ยงโดยที่จะนำระบบชลประทานน้ำเค็มเข้าไปในพื้นที่ที่ มีการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ ทำอย่างไรที่จะสร้างระบบโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นระบบไฟฟ้า ไม่ว่าจะเป็นระบบการระบายน้ำเสียหรือว่าระบบการนำน้ำดีเข้ามา ดูบ้าง ตรงนี้ถ้ารัฐบาลคิดว่าจำนวน ๕๐,๐๐๐ ล้านบาทนั้น เป็นจำนวนอัน

มหาศาลนั้นรัฐบาลจะอย่างไรให้สิ่งเหล่านี้ได้พัฒนาไปอย่างต่อเนื่อง แล้ว
 ก็ผมเชื่อเหลือเกินครับท่านประธาน สิ่งเหล่านี้ถ้าหากว่าเราได้มีการส่งเสริม
 กันอย่างถูกต้องแล้วนั้น เราจะสามารถส่งสินค้าเราสามารถที่จะส่งกุ้งกุลาดำ
 ไปยังต่างประเทศได้อีกเป็นจำนวนมาก มาถึงวันนี้รัฐบาลสามารถตอบได้
 หรือไม่ว่าสิ่งเหล่านี้ท่านคิดไว้บ้างหรือยังว่า ท่านจะอย่างไร ท่านประธาน
 ที่เคารพ นอกจากนั้นนโยบายการพัฒนาการอุตสาหกรรมการประมง เป็นสิ่ง
 ที่รัฐบาลนี้จะต้องคิดให้ดีกว่า ท่านจะอย่างไรกับอุตสาหกรรมการประมง
 นักธุรกิจการประมง อุตสาหกรรมต่อเนื่อง การประมงซึ่งในอดีตนั้นเราต้อง
 ขอมรับว่า มีผู้ที่สนใจมาลงทุนเกี่ยวกับ เรื่องการประมงในบ้านเมืองเรานี้มา
 เพราะในอดีตแรงงานนั้นอาจจะมีราคาถูก ราคาวัตถุดิบนั้นอาจจะมีราคาถูก
 และวัตถุดิบนั้นมีจำนวนมาก มาถึงวันนี้ท่านประธาน ปัญหา ๒ สิ่งนี้กำลัง
 เกิดขึ้นกับอุตสาหกรรมการประมง วัตถุดิบหายากมากขึ้น วัตถุดิบส่วนหนึ่ง
 ต้องสั่งซื้อมาจากต่างประเทศในราคาแพง แรงงานเมื่อก่อนนั้นมีราคาถูก
 ปัจจุบันนี้ค่าแรงสูงขึ้น สิ่งเหล่านี้มันจะทำให้อุตสาหกรรมการประมงอยู่ไม่ได้
 ในบ้านเมืองเรา สิ่งเหล่านี้มันจะเป็นสาเหตุทำให้จะมีการอพยพของโรงงาน
 เหล่านี้ไปยังต่างประเทศ เพราะฉะนั้นถ้าเราไม่คิดแก้ปัญหาเหล่านี้ในปัจจุบันนี้
 ผลกระทบอย่างใหญ่หลวงจะเกิดขึ้น นอกจากธุรกิจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ประมงแล้ว
 ท่านประธานที่เคารพ ในส่วนของเรื่องเกี่ยวกับอุตสาหกรรมต่อเนื่องกับ
 การประมง ไม่ว่าโรงงานน้ำแข็งก็ดี ไม่ว่าตู้เรือก็ดี สิ่งเหล่านี้จะกระทบกัน
 เป็นระบบ ถ้าหากว่าการประมงครั้งนี้เราไม่ได้เหลือवल แรงงานในภาค
 อุตสาหกรรมประมงทั้งหมดนั้นนับจำนวนเป็นแสน ๆ คงจะต้องได้รับผลกระทบ
 ไปด้วย นี่คือ ๔ ประเด็นหลักที่ผมอยากจะกราบเรียนกับรัฐบาล ผมอยากจะ
 กราบเรียนกับสภาแห่งนี้เพื่อผ่านไปยังรัฐบาลว่า ผมรู้สึกเสียใจเป็นอย่างยิ่ง
 ที่พยายามจะศึกษานโยบายของท่านทั้ง ๔๖ หน้า แล้วไม่เห็นเลยว่ามีความ

ตอนใดที่ท่านจะให้ความสำคัญกับเรื่องการเมือง ท่านไม่ให้ความสำคัญกับเรื่องการเมือง ท่านละเลยปัญหาของพี่น้องชาวประมง สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ท่านจะต้องให้คำตอบให้ชัดเจนว่า เรื่องการเมืองท่านจะทำอย่างไร ท่านประธานที่เคารพ ในภาวะอย่างนี้นั้นปัญหา เรื่องของพี่น้องชาวประมงนอกจากปัญหา ๔ ประเด็นที่ผมกราบเรียนโดยหลักให้ท่านทั้งหลายได้ทราบแล้วนั้น ปัญหาเรื่องแรงงานประมงครับท่านประธาน มาถึงวันนี้เราต้องยอมรับกันว่าอาชีพประมงไม่ค่อยจะมีแรงงานลงไปทำเท่าไรแล้ว ประเทศเราได้ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมมากขึ้น ประชาชนมีงานทำมากขึ้น เรื่องเรือประมงแรงงานประมงที่จะออก เป็นเดือนนั้นค่อนข้างจะมีคนสมัครใจทำงานมากขึ้น เราจำเป็นต้องอาศัยแรงงานจากต่างชาติ แรงงานที่ใช้ในอาชีพประมงมากที่สุด ในขณะนี้มันท่านประธานคือแรงงานจากประเทศพม่า ในปัจจุบันนี้เราก็มีปัญหากันมากมาย การเข้าเมืองโดยไม่ถูกต้อง เมื่อมีการเข้าเมืองโดยไม่ถูกต้อง เจ้าของเรือประมงที่ให้ชาวต่างชาติมาอาศัยอยู่นั้นก็มีความคิด ก็ถูกจับ ซึ่งตรงนี้ท่านประธานที่มันก่อให้เกิดปัญหากับพี่น้องชาวประมงมากมาย ในขณะนี้ก่อให้เกิดการเรียกสินบน หรือว่ามีการเรียกรายได้ที่ไม่ควรเรียกจากพี่น้องชาวประมง ก่อให้เกิดเจ้าหน้าที่บางคนที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับแรงงานต่างชาติ หรือเกี่ยวข้องกับคนต่างด้าว คนต่างชาติเข้ามาในประเทศไทยโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ไปเรียกเอาผลประโยชน์จากเจ้าของเรือประมง เพราะถ้าหากว่าไม่ให้ผลประโยชน์นั้น ก็จะต้องถูกดำเนินคดีในฐานะให้ที่พักพิงแก่คนต่างด้าว ถ้าไม่รับคนต่างด้าว ถ้าไม่รับแรงงานต่างชาติไว้เรือประมงก็ไม่ได้ออกไปทำการประมง เพราะว่าไม่มีแรงงานที่จะนำมาเป็นแรงงานประมง ตรงนี้เป็นสิ่งที่รัฐบาลจะต้องแก้ไขปัญหานี้ ปัญหานี้เกิดอยู่ในทุกพื้นที่ ในทุกจังหวัดที่มีอาชีพประมง ที่มีเรือประมง ผมเชื่อมั่นว่าในบ้านของราษฎรมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร ท่านมณฑล ผมขออภัยต้องเอ่ยนาม ท่านก็มีปัญหาอย่างนี้

แต่ว่าท่านไม่เอาเรื่องนี้ไปใส่ไว้ในนโยบายของรัฐบาลเลย ผมค่อนข้างที่จะ
 ผิดหวังที่เรื่องเหล่านี้ได้รับการละเลยจากรัฐบาลชุดนี้ นอกจากนั้นท่าน
 ประธานเรื่องแหล่งทุน เรื่องแหล่งทุนเป็นเรื่องจำเป็นที่สุดในขณะนี้ เพราะ
 ว่าอาชีพประมงนั้นทุกคนก็รู้ว่าคุณอยู่บนความเสี่ยง ธนาคารเขาไม่อยากจะ
 ให้กู้ ธนาคารถ้ารู้ว่าถ้าไปทำเรือประมงเขาไม่อยากจะให้กู้ เดียวนี้ไม่มี
 สถาบันการเงินที่ไหนจะให้กู้แล้ว เพราะเขาถือว่ามีความเสี่ยงมากอาชีพนี้
 ไม่มีความแน่นอน ไม่มีความมั่นคง ธุรกิจประเภทนี้มีความเสี่ยงเกิน ๙๐
 เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นท่านประธานครับผมคงมีอีก ๒ - ๓ ประเด็นสั้น ๆ
 ท่านประธาน ที่จะฝากไว้ในโอกาสนี้ เรื่องสถาบันการเงิน เรื่องแหล่ง
 เงินทุนนี้ รัฐบาลนี้จะคิดช่วยเหลืออย่างไร คิดช่วยเหลือชาวประมงอย่างไร
 กองทุนที่รัฐบาลที่แล้วพยายามที่จะดำเนินการกองทุนเพื่อการพัฒนาการประมง
 นั้น ๓,๐๐๐ ล้านบาท ที่พยายามที่จะเร่งรัดให้ออกมานั้น ท่านจะทำอย่างไร
 ท่านจะดำเนินการต่อหรือไม่ เพราะถ้าท่านไม่คิดที่จะหาวิธีการมาช่วยเหลือ
 เรื่องสถาบันการเงินแล้ว ตรงนี้ต่อไปจะไม่มีเรือใหม่เกิดขึ้น เรือประมงที่จะ
 ออกไปต่างประเทศ ไปนอกน่านน้ำก็ไม่สามารถจะต่อได้ เพราะว่าไม่มี
 งบประมาณ ไม่มีแหล่งทุนที่จะมาต่อ ตรงนี้ผมฝากท่านประธานไว้เป็นประเด็น
 ที่ท่านจะต้องนำมาพิจารณา ท่านประธานที่เคารพ ประเด็นที่ ๓ ที่จะใคร่
 ขอฝากท่านประธานนั้นก็คือ เรื่องวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือการประมง เห็นท่าน
 พยายามพูดว่าจะลดภาษีหรือว่าลดราคาวัสดุอุปกรณ์ของเกษตรกรอย่างอื่น แต่
 ท่านไม่คิดลดอุปกรณ์หรือว่าวัสดุอุปกรณ์เรื่องการประมงเลยแม้แต่หน่วยนิด สิ่ง
 เหล่านี้ผมอยากจะฝากท่านทั้งหลายในฐานะที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
 เกษตร ซึ่งผมคิดว่าท่านต้องดูแลเรื่องนี้ ผมอยากที่จะให้ท่านช่วยดูแลเรื่อง
 ราคาอุปกรณ์เหล่านี้ว่าช่วยโอกาสขึ้นไปอย่างไร ช่วยโอกาสขึ้นราคาไป
 มากมายในช่วง ๒ - ๓ เดือนที่ผ่านมา หรือ ๓ - ๔ เดือนที่ผ่านมา นี้ ท่าน

จะสามารถไปดูแลสิ่งเหล่านี้ได้หรือไม่ เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพ ผมคิดว่าสิ่งที่ผมอยากจะทำ กราบเรียนต่อท่านประธานฝากไปยังรัฐบาลนั้น ผมคิดว่าสิ่งที่ผมได้กราบเรียนมานี้คิดว่าเป็นสิ่งที่เป็นประโยชน์ หากว่ารัฐบาลนี้คิดที่จะใส่ใจกับเรื่องปัญหาของพี่น้องชาวประมง ผมคิดว่าถ้ารัฐบาลให้ความสำคัญกับพี่น้องชาวประมงเพียงน้อยนิด ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องชาวประมงทั้งหมดนี้ ผมเชื่อว่าเราจะสามารถที่จะนำเงินเข้าประเทศได้มากกว่า ๑๑๐,๐๐๐ ล้านบาท ขอกราบขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงขณะนี้ นายบุญเชื้อ ประเสริฐสุวรรณ ประธานรัฐสภา ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ ดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานรัฐสภา : ต่อไปเชิญท่านอดีตรัฐมนตรี ดอกเตอร์อาทิตย์ อุไรรัตน์ หัวหน้าพรรคเสรีธรรมครับ

นายอาทิตย์ อุไรรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ระยอง) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายอาทิตย์ อุไรรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดระยอง พรรคเสรีธรรมครับ ก่อนอื่นต้องขอแสดงความยินดีกับรัฐบาลนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านนายกรัฐมนตรี บรรหาร ศิลปอาชา ที่ได้ก้าวมาสู่ตำแหน่งที่เรียกว่า รัฐบุรุษของประเทศไทย คนหนึ่ง ผมต้องขอแสดงความยินดีแล้วก็ได้พยายามส่งความปรารถนาดีโดยการปกป้องในสิ่งซึ่งได้มีผู้วิพากษ์วิจารณ์มาโดยตลอด ผมเข้าใจว่าในตอนท้ายของรัฐบาลที่แล้วสื่อมวลชนได้วิพากษ์วิจารณ์อย่างหนัก ก็เข้าใจว่าสื่อมวลชนคงจะสนับสนุนรัฐบาลนี้อย่างยิ่ง แต่ปรากฏว่าเมื่อมีการจัดตั้งรัฐบาลขึ้นมา ก็มีเสียงวิพากษ์วิจารณ์กันอย่างหนาหู ได้มาถามความเห็นผม ผมก็ได้บอกว่าสื่อมวลชนควรจะมองถึงพระสังข์ทองที่อยู่ในร่างของเงาะป่า ถ้าเพื่อว่ายังมองไม่เห็นความเป็นพระสังข์ทองก็พยายามมองให้ลึกซึ้ง นั่นคือความพยายามที่จะส่งความปรารถนาดีให้การสนับสนุนรัฐบาลซึ่งมาจากระบอบประชาธิปไตย

มาจากการเลือกตั้ง แต่ว่าเมื่อเหตุการณ์ได้วิวัฒนาการมาหลาย ๆ อย่างที่ผ่านมาในสัปดาห์ ๒ สัปดาห์ที่ผ่านมา ผมก็มีความรู้สึกเป็นห่วงแล้วก็เสียใจว่าไม่น่าจะมีเหตุการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้เกิดขึ้น ในเรื่องแรกที่พูดที่จำเป็นจะต้องให้บันทึกเอาไว้ในหลักฐานของรัฐบาลก็คือว่า การดำเนินการให้มีการอภิปรายในวันนี้สร้างความไม่พร้อมให้กับสมาชิกสภาอย่างทั่วหน้า ผมเพิ่งได้รับนโยบายเมื่อตอนเย็นเมื่อวานนี้เอง โดยปุจฉาแล้วไม่มีใครมีความสามารถที่จะเตรียมการได้อย่างดีพอ เราคงจะไม่คำนึงถึงแต่ผลประโยชน์ผลได้ส่วนตัว การช่วงชิงโอกาส แต่เราควรจะต้องให้ออกาสเพื่อสร้างความก้าวหน้าให้กับประเทศชาติของเรา ให้ระบอบประชาธิปไตยของเราได้เจริญ รุดหน้าไปในสิ่งที่เรามีความภาคภูมิใจร่วมกัน แต่ตรงนี้ก็ต้องบันทึกเอาไว้ว่ามีสิ่งที่น่าสนใจเกิดขึ้น นั่นก็คือมีสมาชิกฝ่ายรัฐบาลได้ถึงกับออกความเห็นที่ไม่ต้องแจกก่อนล่วงหน้าก็ได้ ไม่ได้มีอะไรที่บังคับเอาไว้ว่าจะต้องทำอย่างนั้นทั้ง ๆ ที่มีข้อบังคับการประชุมของสภากำหนดไว้อย่างชัดเจน กระผมจำเป็นต้องพูดเรื่องนี้ถึงแม้ว่ามีคนอื่นได้พูดมาแล้วก็ตาม ก็เห็นว่ามันเป็นรอยต่างในประวัติของรัฐบาลซึ่งมาจากการเลือกตั้ง ไม่น่าจะมีสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น มันน่าจะมีการมีความพร้อม ความใจกว้าง ความเป็นนักประชาธิปไตยที่จะให้มีการทำงานร่วมกันเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม ไม่ใช่คอยฉกฉวยโอกาสที่จะให้ฝ่ายค้านไม่พร้อม มีเวลาน้อย ๆ จะใส่แอมไม่ทัน แล้วก็จะได้ไม่มีโอกาสที่จะอภิปราย ตรงนี้ผมถือว่าเป็นเรื่องของความไม่ถูกต้อง เสียใจแล้วก็ห่วงว่าท่านนายกรัฐมนตรีเป็นอย่างยิ่ง นอกจากนั้นก็ยังมีเหตุการณ์เล็ก ๆ อีกหลายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงสัปดาห์ที่ผ่านมา ที่ทำให้ผมรู้สึกเสียใจแล้วก็ไม่อยากให้เกิดขึ้นเลย มันเป็นการเริ่มต้นที่ไม่ถูกต้อง

เรื่องแรกที่พูดก็คือ เรื่องการประชุมเลือกประธานสภา ทำไมถึงจะต้องถูกตีถูกกลืนถึงขนาดนั้น เราจะเอาถือฤกษ์ดีสยามกันถึงขนาดไหน

เกรงกลัวอะไรกันนักหนา ซึ่งก็เป็นที่วิพากษ์วิจารณ์กันทั่วไปแต่เหตุการณ์ก็ได้ผ่านมาแล้ว อย่างไรก็ตาม

ประธานรัฐสภา : ผมขอประธานไทย ขอเอาเรื่องนโยบาย เลยศึกว่า

นายอาทิตย์ อุไรรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ละเชิงเทรา) : ท่านครับ การที่ท่านจะฟังการอภิปราย ท่านต้องมีใจกว้าง มีวิสัยทัศน์กว้าง ผมพูดเรื่องเหล่านี้ไม่ได้ออกนอกเรื่องแต่มันเป็นเรื่องวิสัยทัศน์ของการทำงาน ที่จะชี้ให้เห็นว่าตัวหนังสือที่เขียนเอาไว้ในคำแถลงนโยบายจะทำได้หรือไม่ ถ้าเพื่อคนเราไม่มีหลักการ ไม่มีจริยธรรม เสก ๆ น้อย ๆ ก็ต้องเอาชนะคะคานกันแล้วก็ไม่เคารพในกติกาที่ถูกต้องที่ควร ผมเห็นว่ามันต่างหากเป็นพฤติกรรมที่ควรจะให้เคารพ

ในเรื่องที่ ๒ ก็คือเรื่องการกำหนดสมัยประชุมสมัยที่สอง มาถึงบัดนี้ผมยังกังขา ผมยังไม่เข้าใจว่าทำไมถึงจะต้องไปกำหนด ๑ มีนาคม ถ้าเมื่อเรามีการประชุม ๓ เดือน หยุด ๓ เดือน ประชุมอีก ๓ เดือน แล้วหยุดอีก ๓ เดือน

ประธานรัฐสภา : กระผมต้องขอความเมตตาด้วย เรื่องที่ผ่านมาแล้ว แล้วก็เรื่องที่มีมติไปแล้วถูกต้องแล้ว ขอโปรดให้ความกรุณาด้วยเถอะครับ

นายอาทิตย์ อุไรรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ละเชิงเทรา) : ท่านประธานสภาที่เคารพ เป็นเรื่องที่ผ่านมาแล้ว เป็นเรื่องซึ่งมีมติไปแล้ว แต่ว่าท่านคงจะต้องยอมรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกของรัฐสภาอีกคนหนึ่ง ซึ่งผมกล้ายืนยันได้เลขวาที่กระผมต้องยกเรื่องเหล่านี้มาพูดเพราะมันเป็นวินัยทางประชาธิปไตยระบบในรัฐสภา

ประธานรัฐสภา : คืออย่างนี้มีสมาชิกรัฐสภาของเราจำนวนมากที่จะอภิปรายอยู่อีกจำนวนหลายท่านเหลือเกิน ที่นี้ว่าผมให้โอกาสท่านหัวหน้าพรรคอภิปรายโดยไม่จำกัดเวลา ก็โปรดเถอะครับ โปรดเถอะว่าขอให้อยู่ในเนื้อหาสักนิดหนึ่งจะเป็นพระคุณอย่างสูง

นายอาทิตย์ อุไรรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉะเชิงเทรา) : แต่เรื่องนี้เป็นเรื่องหลักการที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการทำงานในอนาคต ถ้าเมื่อเรื่องเล็ก ๆ เหล่านี้ ท่านเห็นว่าไม่มีความสำคัญ ท่านอยากจะทำอะไรก็ได้ โดยถือเอาเสียงข้างมากเป็นใหญ่แล้วที่ผมคิดว่านี่คือเผด็จการรัฐสภาอย่างแท้จริง

ประธานรัฐสภา : เรื่องที่ผมได้เรียนหารือนี่ เรื่องมันผ่านไปแล้ว แล้วลงมติไปเรียบร้อยแล้ว ผมถือว่าเรื่องนั้นควรจะจบ แต่ที่มาเริ่มต้นใหม่ นี่เรื่องนโยบาย เชิญท่าน

นายถาวร กาสมสัน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตาก) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์ถาวร กาสมสัน ส.ส. พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดตาก กระผมขอประท้วงท่านประธานว่าจริง ๆ แล้วท่านอาทิตย์ อุไรรัตน์ ท่านได้พูดอยู่ในประเด็นเพราะการอภิปรายนโยบายรัฐบาลนั้น นอกจากการอภิปรายในเนื้อหาของนโยบายแล้ว เรายังสามารถที่จะกล่าวไปถึงพฤติกรรมของผู้ที่จะมาดำเนินตามนโยบายนั้นด้วย เพราะฉะนั้นทุกสิ่งที่ท่านพูดมาเป็นสิ่งที่ถูกต้องทั้งหมด เพราะฉะนั้นท่านอาทิตย์ อุไรรัตน์ มีสิทธิที่จะพูดขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ที่มตินั้นถูกต้องของทางรัฐสภาแล้วอย่างนั้น ไซ้ไหม

นายอาทิตย์ อุไรรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉะเชิงเทรา) : ถูกต้อง ไม่ได้ท้วงว่าผิด แต่จะชี้ให้เห็นถึงแนวคิดของฝ่ายรัฐบาลว่าทำไม

ถึงกำหนดอย่างนั้น ท่านกำหนดอย่างนั้นก็ เพราะว่าท่านไม่ได้เคารพในระบบวิธีทำงาน ท่านต้องการให้หยุดตั้ง ๕ เดือน แล้วก็ไปมีสมัยประชุมสมัยที่หนึ่งในปีหน้าต่อกัน มีช่วงระยะเวลาเพียงเดือนเดียว ตรงนี้จะอะไรเป็นเหตุผล วันนั้นได้รับคำชี้แจงจากหัวหน้าพรรคพรรคหนึ่งในฝ่ายรัฐบาล ก็บอกแต่เพียงว่า เพื่อให้สอดคล้องกับการจัดหางบประมาณ กระผมก็ไปใคร่ตรงดูก็ไม่เห็นว่า มันจะสอดคล้องกันตรงไหน นอกจากว่าท่านไม่ต้องการให้มีการประชุมสภาอีก หลังจากประชุมสภานี้ให้วันไปนานที่สุดเท่าที่จะนานได้ หมายความว่าท่านเกรงกลัวอะไรก็ไม่ทราบ ท่านต้องการจะอยู่ในตำแหน่งโดยไม่มีใครอภิปรายเป็นเวลา ๘ เดือนเต็ม ผมขอพูดแค่นั้น นี่เป็นเครื่องชี้ให้เห็นพฤติกรรม

เรื่องที่ ๓ เมื่อสัปดาห์ที่แล้ว ผมฯ นายกรัฐมนตรีได้เรียกผู้บริหารระดับสูงของกระทรวงสาธารณสุขไปพบที่บ้าน ๕ - ๖ คน เจ้าหน้าที่ระดับสูงกระทรวงสาธารณสุขดีใจเป็นอย่างมาก คิดว่าท่านนายกรัฐมนตรีให้ความสนใจกับงานของกระทรวงสาธารณสุข ต่างหอบเพิ่มกันไปเยอะแยะ คิดว่าท่านจะปรับปรุง พัฒนา สังกายนาระบบสาธารณสุข แต่เมื่อไปถึงแล้ว เขาก็ได้รับการต่อว่า ว่าทำไมสถานีอนามัยที่สุพรรณบุรีซึ่งเขาขอมา ๖ แห่งนั้นถูกตัดหายไปไหน ๒ แห่ง เหลือแค่ ๔ แห่ง เขาก็ได้ชี้แจงว่า สุพรรณบุรีนั้นตำบลหนึ่ง ๆ ซึ่งทั่วประเทศนั้นจะได้มีเพียงแห่งเดียวก็มีตั้ง ๒ - ๓ สถานีอนามัยแล้ว ที่จำ เป็นต้องจัดสรรไปที่อื่นบ้างก็ เพราะว่าในอีสานทั่วประเทศยังขาดแคลนยังแร้นแค้นยังเดือดร้อนกันอีกเป็นจำนวนมาก ฉะนั้นการทำนุจุดสำหรับให้ความสนใจกับงานด้านสาธารณสุขถึงกับ เรียกเจ้าหน้าที่ไปแล้วไปต่อว่า เรื่องสถานีอนามัยของสุพรรณบุรี ก็น่า เป็นห่วงอยู่ละครับว่าทำไมท่านถึงยังวนเวียนอยู่แต่แก่สุพรรณบุรี ทำไมท่านถึงไม่ออกมานอกสุพรรณบุรีบ้าง เลยผมก็เป็นห่วง ใน เรื่องวิสัยทัศน์ตรงนี้ว่าอยากจะให้วิสัยทัศน์ของท่านออกไปนอก

สุพรรณบุรีบ้าง นึกไปนึกมาก็อิงดามาลาเซีย อิงดามายกรัฐมนตรีของมาเลเซีย ว่า เราอยากจะมีนายกรัฐมนตรีซึ่งแข่งกับมาเลเซียเขาได้ เขานี้เป็นรัฐบุรุษของเขาที่ออกสู่สายตาประชากรโลกได้แล้ว ทำไมเราถึงจะมาจำกัดตัวเองอยู่แค่จังหวัดเดียว สิ่งเหล่านี้ เป็นความเสียดายซึ่งผมไม่อยากจะเกิดขึ้นในรัฐบาลนี้เลย เพราะเอาใจช่วยอยู่ตลอด อยากจะให้เริ่มต้นอย่างสวยงาม

ที่นี้มาถึง เรื่องการจัดตั้งตัวคณะรัฐมนตรี ตรงนี้ผมก็จำเป็นจะต้องพูด ผมไม่คิดว่าเราจะมาหลอกตัวเราเองด้วยตัวหนังสือ ซึ่งบางทีเขียนไปแล้วอ่านแล้วก็ไม่รู้เรื่อง เคี้ยวผมจะยกตัวอย่างให้ท่านเห็นว่าอ่านแล้วไม่รู้เรื่องวนไปวนมาเอาหลายเรื่องมาผสม ๆ กัน ไม่เห็นมีเหตุไม่เห็นมีผลอะไรที่ไปอยู่ในข้อที่เป็นนโยบายด้านต่าง ๆ แต่อยากจะเรียนว่าการจัดตั้งรัฐบาลของท่าน ความจริงผมเคยได้เขียนเสนอแนะว่าหลักการที่ถูกต้องน่าจะดีก็คือว่าเราต้องคำนึงถึงภูมิหลังของคนที่จะมาเป็นรัฐมนตรีด้วย ภูมิหลังนี้เป็นเครื่องที่สื่อให้เห็นถึงว่าต่อไปจะเป็นอย่างไร แล้วก็มองจากภูมิหลังแล้วจะต้องคำนึงถึงความสามารถและคำนึงถึงการยอมรับ ในเรื่องภูมิหลังจริงอยู่ ผมเห็นใจท่านรู้ว่าท่านมีข้อจำกัด แต่ที่ท่านก็ต้องพยายามอย่างที่สุดที่จะให้ออกมาแล้วให้ประชาชนเขาไม่ผิดหวังอย่างที่ท่านได้พูดเอาไว้ ในเรื่องของการจัดตั้งคณะรัฐมนตรีก็ได้มีปรากฏการณ์หลายอย่างออกมา ซึ่งกระผมไม่อยากจะคิดว่ามันจะเป็นประเพณีหรือเป็นหลักการที่เราควรจะให้ เป็นภาพพจน์ซึ่งประชาชนเขามองเห็นและก็ผิดหวังท่านคงจะต้องยอมรับว่าเหตุการณ์เหล่านี้มันคงหลอหลอมมาจากเหตุการณ์หลาย ๆ อย่างที่เกิดขึ้นในอดีต แต่ว่าเราอาจจะไม่ได้อินังขังชอบหรือไม่ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ต่าง ๆ อยู่ในใจของประชาชนมากนัก ตรงนี้ที่ทำให้เราค่อนข้างจะเป็นห่วง

ในเรื่องแรกที่พูดที่ผมอยากจะยกขึ้นมาตอนนี้ก็คือว่า เสียหายที่ท่านนายกรัฐมนตรีต้องไปควมตำแหน่งรัฐมนตรีมหาดไทย เมื่อเข้านี้ท่านไม่อนุญาตให้ท่าน ส.ส. เอกภาพ พลซื่อ ได้พูดในเรื่องนี้ เพราะท่านได้พูดไปในเรื่องตัวบุคคล ผมจะไม่พูดถึงเรื่องตัวบุคคล แต่ผมต้องพูดถึงหลักการตรงนี้ ตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นตำแหน่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับประเทศไทย เป็นตำแหน่งที่มีความสำคัญ มีอิทธิพล มีความต้องการที่จะต้องทุ่มเทเวลากว่าเวลาในการทำงาน บ้านเมืองของเราถึงจะอยู่เย็นเป็นสุขได้ แต่ปรากฏว่า ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ซึ่งในตำแหน่งนายกรัฐมนตรีนั้นก็ต้องใช้เวลา ใช้ผละกำลังมากมายที่จะทุ่มเทอยู่แล้ว ถ้าฟังคนคนเดียวถึงจะเก่งกาจอย่างไร แล้วโดยเฉพะอย่างยิ่งท่านนายกรัฐมนตรีท่านเก่งกาจอยู่แล้ว ผมก็เชื่อ แต่ว่าการที่ท่านต้องมาควมตำแหน่ง ๒ ตำแหน่ง ผมเสียหายที่ตรงนี้เกิดขึ้น เพราะตรงนี้นั้นเป็นรอยค่างอีกเหมือนกัน ถึงแม้ว่าจะมีตัวอย่างในประวัติศาสตร์ท่านมาแล้ว แต่ผมไม่อยากจะเกิดขึ้นในสมัยของท่านนายกรัฐมนตรีคนปัจจุบัน ที่เป็นอย่างนี้ก็เพราะว่าที่มาของการที่ท่านต้องทำอย่างนี้ ก็เพราะเกิดความไม่ลงตัวในพรรค ที่ท่านไม่สามารถจะจัดสรรตำแหน่งนี้ให้กับใครได้ แล้วท่านก็หาวิธีออกโดยการที่ท่านพร้อม ๒ ตำแหน่ง ตรงนี้ผมเห็นว่าเป็นการแก้ปัญหาภายในพรรคโดยเอาผลประโยชน์ของประเทศชาติบ้านเมืองมาเป็นเครื่องสังเวย ผมเห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่น่าเสียหาย น่าเสียหายตรงไหนผมยังได้ตั้งความหวังเอาไว้ แล้วก็รอคอย ผมเชื่อว่าท่านนายกรัฐมนตรีในฐานะที่เป็นรัฐบุรุษ ท่านต้องสามารถที่จะมีทางออกที่สวยงามกว่านี้ ไม่ใช่ออกแบบเฉพะหน้าอย่างนี้ แล้วก็ยังมีข้อชี้แจงว่า ขอครองตำแหน่งนี้อยู่แค่ ๒ - ๓ เดือน ให้อะไรต่ออะไรผ่านพ้นไปแล้วท่านจะให้คนอื่น ในการทำอย่างนั้น ผมคิดว่าท่านจะต้องคำนึงถึงความเสียหายที่เกิดขึ้นกับประเทศชาติบ้านเมือง ท่านจะให้ผู้คนเขาเข้าใจได้อย่างไรว่า

ท่านสามารถจะบริหารงานของทั้ง ๒ ตำแหน่งนี้ได้เป็นอย่างดีที่สุด โดยไม่ให้เสียหายเลยหรือถึงแม้ว่าจะทำได้โดยไม่เสียหายในสายตาของท่าน แต่ว่าในสายตาของคนอื่นนั้น ในสายตาของประเทศชาติประชาชนมันอาจจะเสียหายอีกก็ได้ แล้วก็เช่นเดียวกันการควมตำแหน่งของท่านรองนายกรัฐมนตรี และตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งซึ่งไม่น่าจะต้องเกิดขึ้น ในตำแหน่งซึ่งขณะเดียวกันที่เรามีรองนายกรัฐมนตรีถึง ๖ ท่าน มีรัฐมนตรีว่าการสำนักนายกรัฐมนตรีอีกถึง ๑ ท่าน มากมายจนกระทั่งไม่ทราบที่ท่านให้ทำงานอะไร ท่านได้สละโควตาในงานสำคัญ ๆ อีกหลายเรื่อง ซึ่งควรจะให้มีโอกาสให้คนไปดูแล อย่างเช่น กระทรวงต่างประเทศเป็นต้น ท่านก็เสียสละงานของกระทรวงต่างประเทศ มีรัฐมนตรีว่าการเพียงคนเดียว แล้วก็เอาคนนั้นไปอยู่ที่สำนักนายกรัฐมนตรี ในขณะที่ไม่มีงานจะแบ่งกันให้ทำ ตรงนี้ท่านคิดว่าเสียหายไหม หรือเห็นว่าเป็นเรื่องของ การแบ่งสรรปันส่วนผลประโยชน์ของบุคคลภายในคณะรัฐมนตรีเท่านั้น กระผมเห็นว่าในการทำอย่างนี้ก็น่าเสียหายที่เราเกิดการจัดตั้งโดยนึกถึงหลักการอย่างนั้นเกิดขึ้น ผมก็คิดว่าไม่น่าจะเป็นแนวทางที่ถูกต้อง อีกเรื่องหนึ่งซึ่งอยู่ในใจของประชาชนทั่วไป และอยู่ในใจของพี่น้อง ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แต่ไม่มีใครกล้าพูด ไม่มีใครกล้าพูดตรง ๆ แต่ผมเป็นคนที่ยากจะกราบเรียนตรง ๆ เพราะผมมีความปรารถนาดีต่อรัฐบาลนี้ ผมอยากจะกราบเรียนว่า ท่านไม่เคยได้ให้ความสำคัญกับภูมิหลังความต่างพรีอชของบุคคล โดยเอามาเป็นบุคคลในคณะรัฐมนตรีของท่านเลย มีบุคคลในคณะรัฐมนตรีของท่านตั้งหลายคนที่มีประวัติต่างพรีอช ต่างพรีอชไปต้องเอาเรื่องอะไร เอาเรื่องใกล้ ๆ เร็ว ๆ ที่เกิดขึ้น เหตุการณ์ที่มีการอื้อวุ่น หรือว่าสมยอมในเรื่องการประมูล เชื้อนลิซัด ได้มีพยานหลักฐานเป็นที่หนักหนาทั้งไป ทั้งวงการสื่อมวลชน วงการบริษัทที่เข้าประมูลตั้ง ๔๐ บริษัทได้รู้เห็นกันด้วยว่า มีบุคคลในรัฐบาลของท่านขณะนี้

ถึง ๒ คน ได้เข้ามาเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้เป็นตัวจัดการเรื่องสมยอมการประมูลเขื่อนสิียดแล้วไม่ใช่แต่เพียงแค่นั้น ยังไปเกี่ยวข้องกับกรมท่งเหี้ยมเกี่ยวกับตัวแทนของบริษัทต่างชาติที่จะมาลงทุนในประเทศไทยด้วย ท่านเห็นว่าเรื่องนี้มันไม่เสียหายหรือครับ เรื่องนี้มองให้ลึก ๆ แล้วจะเห็นว่าทำให้มีการสมยอมหรือที่เรียกว่าฮั้วนั้นมันทำให้เกิดผลเสียต่อประเทศชาติอย่างมาก บริษัท ๆ หนึ่งซึ่งเขาสมยอมในการประมูลครั้งนี้ เขามอบอกว่าที่ประมูลกันไป ๑,๒๐๐ ล้านบาทนี้ เขาสามารถจะทำได้แค่ ๑๐๐ ล้านบาทเท่านั้น หายไปตั้ง ๕๐๐ ล้านบาท ๕๐๐ ล้านบาทที่รัฐต้องจ่ายเพิ่มขึ้น มันเพราะอะไรครับ มันถือเป็นการโกงกินคอร์รัปชันหรือไม่ แล้วท่านถือว่ามีผลสำคัญใหม่ในการที่จะดูภูมิหลังว่าคนอย่างนี้เข้ามาแล้วจะทำต่อไป แล้วจะใช้วิธีการอย่างเดิมหรือเปล่า ผมไม่ทราบว่าท่านให้ความสำคัญกับเรื่องนี้อย่างไร นอกจากนั้นก็ยังมีเรื่องซึ่งเป็นทีนทากันทั่วไปว่ารัฐบาลนี้มีการซื้อตำแหน่งกันได้ ยอมให้บริษัทเอกชนมาช่วยพรรคการเมืองเป็น ๕๐๐ ล้านบาท ๕๐๐ ล้านบาท แล้วก็เสนอขอตังบุคคลภายนอกเข้ามาเป็นรัฐมนตรีได้ ตรงนี้ดูแล้วอาจจะเป็นเรื่องข่าวลือแต่ว่าเป็นเรื่องเสียหายต่อรัฐบาลเป็นอย่างยิ่ง ผมไม่อยากจะให้มีอย่างนี้อยู่ในรัฐบาลของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ถ้าเมื่อทำอย่างนี้ ต่อไปรัฐบาลก็เป็นเครื่องมือของบริษัทเอกชน สามารถทำอะไรก็ได้ มันก็เป็นเรื่องซึ่งเป็นจุดต่างหรือในการตั้งบุคคลไปดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ท่านใช้วิธีฝืนใจ คนเขาไม่เต็มใจจะไป ผมเป็นห่วงอย่างยิ่งกับงานของกระทรวงศึกษาธิการ งานของกระทรวงสาธารณสุข เราก็ได้รับทราบกันทั่วไปว่าทั้ง ๒ กระทรวงนี้ไม่เต็มใจ แม้กระทั่งท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ในปัจจุบันท่านก็ได้เตรียมที่จะไปนั่งกระทรวงคมนาคมเรียบร้อยแล้ว ถึงกับได้เรียกพ่อค้าวานิชต่าง ๆ มาเจรจามาตกลงอะไรต่ออะไรกันแล้ว แล้วทางกระทรวงสาธารณสุขเองก็ไม่ได้เต็มใจที่จะไปนั่งที่นั่น ดูเหมือนว่างานเหล่านี้ที่ท่าน

บอกนักบอกรว่ารัฐบาลนี้เน้นในเรื่องการพัฒนาคน ต้องการให้คนมีการพัฒนาทั้งด้านความสุข ทั้งด้านสุขภาพทางด้านกาย ใจ และสติปัญญาท่านพูดเป็นอาร์มบท เป็นปรัชญาในการดำเนินนโยบายนี่อย่างชัดเจน แต่ปรากฏว่าการที่จะให้บุคคลไปปฏิบัติบริหารหน้าที่เหล่านี้ ท่านสนใจเขาทั้งหมดแล้ว เขาก็มาบ่นออกต่อที่สาธารณะว่า เขาไม่ได้รู้เห็นเลยในการร่างนโยบายครั้งนี้ นโยบายนี้ไม่รู้ร่างโดยใคร ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับด้วยเลย

อีกเรื่องหนึ่งที่ปรากฏออกมาก็คือว่าท่านปล่อยให้ให้มีระบบใหม่เกิดขึ้น คือมีระบบตั้งทนายขึ้นมาทางการเมือง ตรงนี้ก็ไมทราบว่าเป็นความชอบธรรมอะไรที่ทำให้เกิดขึ้น ผมไม่ทราบว่าเรามองในเรื่องของกระทรวงอุตสาหกรรมมีความสำคัญเพียงใดหรือไม่ หรือตรงนี้เป็นที่ต่อรองผลประโยชน์อะไรกัน หรือวางระบบทนายอะไรกันไว้ ท่านประธานที่เคารพ ผมคิดว่าสิ่งเหล่านี้เป็นจุดต่าง ๆ ซึ่งอยู่ในใจของประชาชน ผมอยากจะทำให้ทางรัฐบาล ท่านนายกรัฐมนตรี ได้ชี้แจงประเด็นเหล่านี้ให้ประชาชนได้หายข้องใจว่าทำไมถึงได้เกิดเหตุเหล่านี้ขึ้น เราจะเป็นความหวังที่จะมีสิ่งอะไรที่สดใสกว่านี้ได้ไหมในประเทศชาติบ้านเมืองของเรา และตรงนี้นั้นก็กลายเป็นเรื่องอันใจข้อแรกในนโยบายที่ท่านพูดเอาไว้เลย ซึ่งผมคิดว่าเป็นเรื่องสำคัญที่เราจะต้องนำมาพูดกัน เรื่องนั้นก็อยู่ในเรื่องนโยบายทางการเมือง ในเรื่องการเมืองท่านพูดไว้ชัดเจน เรื่องการปฏิรูปการเมืองที่จะนำข้อเสนอของ ค.พ.ป. มาใช้ ตรงนี้ผมเห็นว่าเป็นเรื่องใหญ่ที่เราจะต้องพูดกัน การปฏิรูปเราจะปฏิรูปอะไร ถ้าเพื่อเราจะปฏิรูปเราจะต้องคิดว่าเขาเห็นว่าสถานการณ์การเมืองที่ผ่านมามันเลวร้ายมาหลายจุด จนกระทั่งมันออกคอกออกผลมาเป็นอย่างปัจจุบันนี้ ฉะนั้นท่านก็ต้องยอมรับว่ารัฐบาลของท่านในปัจจุบันนี้เป็นผลพวงของสิ่งต่าง ๆ ที่ ค.พ.ป. เขาเสนอมาต้องมี

ปฏิรูป หมายความว่าสิ่งที่เราเป็นอยู่ในขณะนี้ไปดี ต้องมีการเปลี่ยนแปลงการเปลี่ยนแปลงก็หมายความว่าต้องไม่เป็นแบบนี้ ต้องไม่ออกมาแบบนี้ ค.พ.ป. เสนออย่างนี้นะครับท่าน เขาเสนอให้ตั้งคณะกรรมการพิเศษโดยไม่ให้ ส.ส. หรือวุฒิสมาชิกมีส่วนร่วมเลย ท่านยอมรับหลักการนี้หรือเปล่า นี่คือหลักการใหญ่ของ ค.พ.ป. ค.พ.ป. ไม่มีความเชื่อถือในระบบรัฐสภาปัจจุบัน เขามองเห็นว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่ผ่านมาก็ดี หรือการที่จะปฏิรูปต่อไปก็ดีนั้น ถ้าเพื่อให้อำนาจอยู่ในโครงสร้างของรัฐสภาปัจจุบันนี้ ไม่สำเร็จด้วยเหตุนี้จึงมีข้อเสนอให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ตั้งคณะกรรมการเป็นเอกเทศ ประกอบด้วยบุคคลภายนอกทั้งสิ้น และมีอำนาจเด็ดขาด สิทธิขาดที่จะให้ผ่านบทบัญญัติในการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นออกไปได้ ถ้าเชื่อว่ารัฐบาลเห็นด้วยอย่างนั้น หมายความว่า ท่านเห็นด้วยในหลักการแล้วว่าระบบรัฐสภาของเราในปัจจุบันเชื่อถือไม่ได้ ใช้ไม่ได้ ไร้วางใจไม่ได้ และไม่ควรจะให้เรามีส่วนเกี่ยวข้องกับในการปฏิรูปการเมือง ผมถือว่าก่อนที่จะจะไปแก้ไขเรื่องชื่อเสียงก็ดี ไปแก้เรื่องภูมิหลังก็ดี แก้เรื่องปัญหาต่าง ๆ ไต่ ๆ ก็ถาม เราขอรับหรือไม่ กระผมเองถึงแม้ว่าไม่เห็นด้วยกับแนวทางเดิมทั้งหมด แต่ก็ไม่ได้เห็นด้วยกับแนวทางใหม่ทั้งหมด มันจะต้องมีแนวทางที่ผสมผสานซึ่งกันและกัน ทางออกก็คือว่า รัฐสภานี้อาจจะตั้งกรรมาธิการพิเศษโดยไม่ต้องแก้ไขรัฐธรรมนูญเลย ตั้งกรรมาธิการพิเศษขึ้นมา วิสามัญขึ้นมาเพื่อแก้ไขเรื่องนี้โดยตรง ครั้งหนึ่งเป็นสมาชิกรัฐสภา อีกครั้งหนึ่งเป็นสมาชิกนอก ผสมแนวความคิดของ ค.พ.ป. เข้าไป แล้วดำเนินการทำประชาพิจารณ์ทั่วประเทศก็ได้ อาจจะตั้งเป็นอนุกรรมการในแต่ละจังหวัด แล้วดำเนินการหาแนวความคิดของประชาชนในเรื่องต่าง ๆ ออกมา สรุปรวมความเห็นได้ประการใดเอาเสนอเข้าคณะกรรมการวิสามัญนั้นแล้วเข้าสภา มันก็จะ เป็นรูปแบบที่ผสมผสาน ไม่เกิดการประจันหน้ากันเกิดขึ้นได้ ที่นี้การที่รัฐบาลได้เขียนนโยบายออกมายังเงิน

อย่างนี้โดยระบุชัดเจนว่าแนวทางของ ค.พ.ป. เป็นหลัก ผมก็คิดว่ารัฐบาล คงจะยังไม่เข้าใจหรือมองไม่เห็นชัดว่าแนวทางของ ค.พ.ป. นั้นเขามองว่าอะไร อันนี้เป็นเรื่องที่ ๑

ในเรื่องที่ ๒ ก็คือข้อ ๑.๑.๓ ที่พูดถึงเรื่องสนับสนุนองค์กร รัฐบาลให้นิติบัญญัติสามารถตรวจสอบฝ่ายบริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ เรื่องนี้เกิดเหตุขึ้นในวันนี้เองครับท่านประธานสภาที่เคารพ การแบ่งสรรประธาน คณะกรรมการของสภา เรื่องนี้ผมอยากจะกราบเรียนว่าโดยหลักการแล้ว ผู้ที่เป็นรัฐบาล เป็นฝ่ายบริหาร ควรจะต้องมอบเรื่องนี้ให้กับสภา ให้สภาได้ดูแลในเรื่องของกรรมการด้านต่าง ๆ ไม่ใช่หมายความว่าพรรคการเมือง ที่เป็นพรรครัฐบาลจะต้องผูกขาดในเรื่องเหล่านั้น ควรจะต้องให้ฝ่ายค้าน ด้วยเข้าไปในหลักการที่ถูกต้อง ถ้าเพื่อความโปร่งใส ถ้าเพื่อความเห็นด้วย กับหลักการ ในนโยบาย ๑.๑.๓ ผมเห็นว่าทางรัฐบาลจะต้องแสดงน้ำใจตรงนี้ ว่า ประธานกรรมการทุกคณะที่เป็นรัฐบาลอยู่แล้วควรจะมอบให้กับฝ่ายค้าน ฝ่ายค้านจะได้ดำเนินการเป็นตัวแทนของรัฐบาลในการที่จะสร้างความโปร่งใส และควบคุมการตรวจสอบฝ่ายบริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ที่ไม่ยอม อย่างนี้ ยังตกลงกันไม่ได้ในวันนี้แล้วจะเลื่อนไปตกลงในวันพรูมนั้น ก็แสดงให้เห็นแล้วว่าทางรัฐบาลเองยังไม่ยอมรับในหลักนโยบายข้อนี้ เขียนเอาไว้ ในข้อ ๑.๑.๓ แต่ในทางปฏิบัติไม่ยอม กระผมอยากจะกราบเรียนเสนอว่า ควรจะยอมเพื่อสร้างมิติใหม่ แนวใหม่ จะไปกลัวอะไรถ้าเพื่อเราผูกกันในเรื่อง ที่เป็นเหตุ เป็นผลซึ่งกันและกัน อีกด้านหนึ่งก็คือผมเห็นด้วยในหลักการว่าควรจะเป็นอย่างนั้น แต่ในทางปฏิบัติจะเป็นไปได้อย่างไร เราก็ต้องยอมรับว่า ระบบพรรคการเมืองของเรานั้นตัวหัว ๆทั้งหลายไปเป็นฝ่ายบริหารทั้งหมด เหลือแต่หาง ๆ เอาไว้ในสภา แล้วจะให้ฝ่ายหาง ๆ ที่เป็นอยู่ในสภานี้กลับ ไปควบคุมฝ่ายบริหารซึ่งเป็นหัว ๆ ของพรรคในรัฐบาล มันจะทำได้อย่างไร

ผมเห็นด้วยกับหลักการข้อนี้ แต่ในความเป็นจริงมันยังไม่ได้เป็นเช่นนั้น ฉะนั้นถ้าเผื่อท่านจะพูดข้อ ๑.๑.๓ ให้มีความหมายอย่างแท้จริง ผมอยากจะขอให้ท่านได้พูดให้ชัดเจนตรงนี้ว่า ท่านมีวิธีการอย่างไรที่จะให้มีผลอย่างแท้จริง

ในเรื่องต่อไปที่ท่านได้พูดเอาไว้แล้วก็คือว่า การป้องกันการทุจริตในวงราชการ อันนี้เป็นนโยบายที่สวทหุ เป็นนโยบายซึ่งได้เข้ามาโดยตลอด แต่ว่าในทางปฏิบัติมันมักจะมีข้อบกพร่องอยู่ตลอดเวลา อันนี้คงจะต้องสร้างความเชื่อมั่น ความศรัทธาให้เกิดขึ้นให้ได้ โดยท่านจะต้องปรับปรุงตัวบุคคล ความเชื่อถือของประชาชนตรงนี้ไม่ให้เกิดความกังขา

เรื่องต่อไปคือเรื่องความสงบเรียบร้อย ตรงนี้เป็นตัวอย่างของการเขียนนโยบายซึ่งอ่านแล้วไม่ค่อยรู้เรื่อง ผมอยากจะขออนุญาตท่านให้ฟังในข้อ ๑.๑.๑ ท่านบอกว่า ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทุกประเภทอย่างจริงจังจึงด้วยการสนับสนุนปัจจัยการดำเนินงานอย่างเต็มที่ ขยายงานด้านชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ ให้ความรู้ประชาชน องค์กรประชาชน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เรือย ฯลฯ ไปเรื่อย ผมไม่เข้าใจว่าตรงนี้เกี่ยวข้องกับปราบปรามอาชญากรรม เร่งรัดปราบปรามการผลิตและการค้ายาเสพติด ตลอดจนแหล่งอบายมุขอันเป็นสาเหตุของการก่ออาชญากรรมอย่างเด็ดขาด ในเรื่องนโยบาย เจตนารมณ์ของข้อนี้พอเข้าใจ แต่อยากจะขอท้วงติงสักนิดหนึ่งว่า ท่านต้องยอมรับว่าเรื่องนี้ไม่ใช่เกมการเมืองอย่างเดียว ความจริงคือความจริง อะไรคือความจริง เราอย่าไปโทษต่างประเทศ เราอย่าไปโทษฝ่ายตรงข้ามที่คิดว่าจะสร้างการเมือง แต่ชื่อเสียงของประเทศชาติ อนาคตของลูกหลานเราในเรื่องของยาเสพติด เป็นเรื่องซึ่งมีความร้ายแรงที่สุด เราอย่าพูดอย่างทำอย่าง ท่านต้องยอมรับว่าการที่เรามาแก้เกี่ยวในเรื่องเหล่านี้กันหลาย ๆ คนที่เกี่ยวข้อง เรามาแก้เกี่ยว ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศก็เพิ่งมาแก้เกี่ยว เมื่อ ๒๖ วันนี้ได้ไปพูดกับ

เอกอัครราชทูตสหรัฐอเมริกาประจำประเทศไทยว่ามีหรือไม่มี สมาชิกในสภาขณะนี้มีใครที่จะถูกกล่าวหาอย่างนี้อีกหรือไม่ อะไรต่ออะไรต่าง ๆ นานา แล้วก็เอามากกล่าวเป็นข้อยืนยัน ผมอยากจะเรียนว่า วิธีการปฏิบัติในเรื่องนี้ของสหรัฐอเมริกา สดงามที่สุดเองก็ไม่ทราบเพราะว่าวิธีการทำ หน่วยที่รับผิดชอบทำ ไม่ได้อยู่ในกระทรวงการต่างประเทศไม่ได้อยู่ในสังกัดของสถานทูตเอกอัครราชทูต แต่ว่าเขามีหลักฐานพยานจากหน่วยที่เป็นอิสระของเขาอยู่นอก แล้วข้อมูลเหล่านี้ได้ถูกบันทึกเอาไว้เป็นอิสระและถือว่ามีอำนาจอย่างแท้จริง ฉะนั้นการที่เราจะไปพูดกับทูตที่ประจำในประเทศไทย ซึ่งเขายังอาจจะไม่มีข้อมูลตรงนี้ แล้วเอามาเล่นเกมกัน ผมก็คิดว่ามันไม่น่าจะถูกต้อง แต่ผมอยากจะวิงวอนขอว่าประเทศไทยทั้งชาติ ไม่มีฝ่ายรัฐบาล ไม่มีฝ่ายค้านขอให้ร่วมกันขจัดเรื่องนี้อย่างแท้จริง เพราะนอกจากจะไม่เป็นผลดีต่อบ้านเมืองเราแล้ว ยังเป็นอันตรายต่ออนาคตของลูกหลานเราอย่างยิ่ง ผมอยู่กระทรวงสาธารณสุข ผมทราบดีว่าอันตรายจากเรื่องนี้รุนแรงอย่างเหลือเกิน เด็กของเราเยาวชนของเราที่ติดยาเสพติด แล้วต้องเข้าไปรับการบำบัดรักษานั้นมากมาย จนกระทั่งเราไม่มีความสามารถในการที่จะดูแลได้อย่างเต็มที่ แต่ในขณะที่เรามีผู้ที่อยู่ในวงการผู้ใหญ่ ๆ ได้เกี่ยวข้องกับ จะเกี่ยวข้องกับอย่างไรเราก็กินกันอยู่แล้ว ฉะนั้นทำอย่างไร ขอให้รัฐบาลได้จริงจังเรื่องนี้ไม่ใช่จริงจัง แต่ในตัวเลขลงโทษเท่านั้น ในการที่จะแก้ปัญหาเรื่องนี้อย่างแท้จริง นี่คือตัวอย่างของการที่เขียนแล้วอ่านไม่รู้เรื่อง ผมอยากจะขออ่านตัวอย่างต่อไป ที่อ่านแล้วฟังไม่รู้เรื่องเหมือนกัน ก็คือนโยบายของความมั่นคงข้อ ๒.๓ จัดให้กองทัพร่วมมือกับส่วนราชการต่าง ๆ ดำเนินการพัฒนาประเทศครั้งนี้เพื่อเข้าใจ เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน โดยเฉพาะการแก้ปัญหาความยากจน ภายใต้กรอบของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมและรับรู้ในกิจการของทหารมากขึ้น ก็ดูว่า

จะเป็นความปรารถนาดี แต่ว่าไม่ทราบไปเขียนอะไรต่ออะไรเอาไว้ ในลักษณะที่ไม่สามารถจะเชื่อมโยงกันได้ นี่ละครับคือสิ่งที่น่า เป็นห่วง

ทีนี้มาอีกเรื่องหนึ่งคือเรื่องของการต่างประเทศ การต่างประเทศผมก็อยากจะให้ช้าถึงหลายท่านได้พูดมาแล้วในเรื่องนี้ แต่การที่จะสร้างภาพลักษณ์ของประเทศนั้น ไม่ใช่สร้างด้วยคำพูดหรือสร้างด้วยวิธีการพูด ไปออกโฆษณาอย่างเดียว กระทรวงการต่างประเทศไม่ใช่เป็นนักประชาสัมพันธ์ การประชาสัมพันธ์ต้องตั้งอยู่บนรากฐานของความเป็นจริงและความน่าเชื่อถือ เมื่อเข้านี้ท่านวุฒิสมาชิกท่านหนึ่ง ก็ได้พูดมาแล้วว่า ความสัมพันธ์กับประเทศรอบบ้านของเรามีปัญหาทุกประเทศ ผมในฐานะที่เป็นรัฐมนตรีกระทรวงการต่างประเทศก็ได้สัมผัสกับความรู้สึกตรงนี้ได้เดินทางไปเยี่ยมเยือนประเทศเพื่อนบ้าน ก็ได้รู้ว่าเรามีความห่วงข้องหมองใจในพฤติกรรมของไทยหลาย ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นลาว การทำมาหากินของเราของเอกชนของใครก็ตาม เกิดขัดข้องขัดแย้งกัน แล้วก็ต้องเกิดสงครามเกิดขึ้นระหว่างไทยกับลาว อันนี้ก็เป็นตัวอย่างของสิ่งที่สร้างความไม่สัมพันธ์ภาพอันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน กับเขมรแดงก็เป็นเรื่องที่พูดกันไม่จบ ประเทศพม่าก็กำลังมีเหตุการณ์เกิดขึ้น อีกหลาย ๆ อย่างที่ทำให้เราไม่สามารถจะดำเนินนโยบายที่ดีกับประเทศเพื่อนบ้านได้ ผมอยากจะเรียนว่า กระทรวงการต่างประเทศจริง ๆ แล้วควรจะต้องปรับบทบาท แล้วก็ได้ปรับบทบาทมาแล้ว ตั้งแต่สมัยผมเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ สมัยนั้นกระทรวงการต่างประเทศไม่ได้ทำหน้าที่เฉพาะทางการทูตอย่างเดียว เราได้เพิ่มบทบาททางด้านการเศรษฐกิจการค้าด้วยแล้ว การดึงดูดนักลงทุนจากต่างประเทศก็ได้ทำด้วยแล้ว ฉะนั้นตรงนี้ก็ขอเรียนกระทรวงการต่างประเทศเอาไว้ว่า บทบาทที่เขียนเอาไว้ว่าเป็นภาพลักษณ์นั้น ไม่ใช่ภาพลักษณ์ในแง่ของประชาสัมพันธ์ ประชาสัมพันธ์ที่ไม่ได้ตั้งอยู่บนความเป็นจริง แต่ว่าเป็นประชาสัมพันธ์ที่ตั้งอยู่บนความเป็นจริงด้วย

ต่อไปในเรื่องนโยบายเศรษฐกิจ ท่านได้พูดในเรื่องนโยบายเสรีทางการเงิน ซึ่งตรงนี้มีผมคิดว่าในหลักการแล้วเราควรจะสนับสนุน รัฐบาลที่แล้วมาก็ได้พยายามที่จะส่งเสริมหลักการของการเงินเสรี ถึงกับจะได้มีการขยายบทบาทของธนาคารเพิ่มขึ้น จำนวนธนาคารเพิ่มขึ้น แต่ตรงนี้เป็นความทุกข์ยากของประชาชน ที่ผ่านมาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในชนบท ชนบทนั้นยากจนยากจนเพราะว่าขาดโอกาสในการที่จะสร้างเนื้อสร้างตัว ในการที่จะลงทุน เพราะการที่จะไปหาเงินมาลงทุนนั้นก็เป็นเรื่องความยากลำบาก ฉะนั้นการที่จะให้เปิดเสรีทางด้านนโยบายทางธนาคารก็ดี ก็เป็นเรื่องที่น่าส่งเสริม แต่ว่าในการเปิดนโยบายเสรีนั้น รัฐบาลเองไม่ได้พูดจะให้รัดเงินเลย พูดแต่เพียงว่าจะเปิดนโยบายเสรีตามความเหมาะสม ความเหมาะสมนี้ คืออะไร แต่ไหนก็เป็นเพียงความฝันหวาน ๆ นโยบายหวาน แต่ว่าที่เขียนไว้ชัดเจนครั้งนี้ที่ต้องถามกันก็คือว่า ข้อ ๔.๑.๕ รัฐบาลจะยกเลิกการเก็บภาษีจากดอกเบี้ยเงินฝากที่มีวัตถุประสงค์ในการออม เพื่อการจัดสรรที่อยู่อาศัย เพื่อการศึกษาของบุตร และเพื่อการยังชีพภายหลังการเกษียณอายุ ท่านจะมีวิธีการอย่างไร ในการที่จะยกเว้นภาษีของดอกเบี้ยเงินฝาก ถ้าถือว่าเขาไปฝากเพื่ออะไรอย่างนี้ ไม่มีใครหรอกครับที่เขาจะฝากเงินแล้วก็บอกว่าการฝากนี้เพื่ออะไร การออมก็เป็นการออม การฝากเงินก็เป็นการฝากเงินเพื่อวัตถุประสงค์หลาย ๆ อย่าง ถ้าเพื่อท่านพูดนโยบายอย่างนี้ ท่านพูดเสียเสียสติทำให้รัดแจ้งว่า จะยกเลิกการเก็บภาษีดอกเบี้ยจากเงินฝาก ไม่ว่าจะมียอดวัตถุประสงค์ในการใด เพราะท่านไม่สามารถที่จะแยกแยะได้หรอกครับว่าเขาฝากเงินออมไว้นี้ เพื่อวัตถุประสงค์อะไร และอีกอย่างหนึ่งค่อนข้างจะกำกวม การออมเงินหรือว่าฝากเงินเพื่อไปซื้อที่อยู่อาศัย มันเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ แล้วเป็นเรื่องในอดีตอย่างมาก เมื่อก่อนนี้อาจจะจริง เราอยากจะมี

บ้านสักหลัง เราก็ค่อย ๆ เก็บหอมรอมริบเก็บเงินเอาไว้ เพื่อจะซื้อบ้านสักหลังหนึ่ง แต่จริง ๆ แล้วมันทำไม่ได้ กว่าที่เราจะเก็บเงินเอาไว้พอที่จะซื้อบ้านได้ ราคาบ้านมันก็ขึ้นไปถึงไหน ๆ แล้ว ถ้าใครที่คิดทำอย่างนั้นอยู่ ก็ไม่มีโอกาสที่จะมีบ้านของตัวเองได้หรอก แต่ว่าสมัยใหม่นี้มันมีระบบธุรกิจแบบใหม่ ระบบบ้านจัดสรร ระบบให้ซื้อก่อนผ่อนทีหลังเกิดขึ้น ทำให้คนนั้นสามารถผ่อนส่งไปได้เลย แล้วก็ไม่ต้องไปนั่งเก็บหอมรอมริบเพื่อจะซื้อบ้าน เพราะถ้าทำอย่างนั้น คายแล้วบางทีอาจจะยังไม่มีโอกาสซื้อบ้านได้เลย ในการที่ท่านนำมาเขียนไว้อย่างนี้ ก็ดูเหมือนว่าท่านยังไม่ค่อยเข้าใจสภาพความเป็นจริงของการที่จะหาบ้านอยู่ในปัจจุบัน แล้วก็ยังไม่เข้าใจระบบธุรกิจบ้านจัดสรรในปัจจุบันที่เกิดขึ้น แต่ว่าการที่ท่านได้เขียนนโยบายอย่างนี้ ผมก็ไม่เห็นด้วยเหมือนกัน เป็นความปรารถนาดีที่ท่านอยากจะให้ยกเลิกการเก็บภาษีคอกเบี้ย ก็ยกเลิกเสียเลยสิครับ ไม่ต้องไประบุว่าเราจะฝากเงินไว้เพื่อวัตถุประสงค์อะไร ยกเลิกให้หมดเลย ภาษีเราจะไม่มีการเก็บซึ่งท่านทำอย่างนั้นทำได้หรือไม่ แล้วก็สอดคล้องกับนโยบายในการที่จะขยายการลงทุนทางด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นถนนหนทาง ไม่ว่าจะเป็นสาธารณูปโภค สาธารณูปการทั้งหลายที่ท่านต้องการจะทำ ข้อนี้เป็นข้อที่จำเป็นจะต้องขอดิดึงเอาไว้

อีกเรื่องหนึ่งคือเรื่องการเกษตร การเกษตรเราก็รู้อยู่แล้วว่าคนส่วนใหญ่ของประเทศเป็นเกษตรกร ๖๐ เปอร์เซ็นต์ ๖๕ เปอร์เซ็นต์ แล้วท่านยอมรับหรือไม่ว่าสินค้า ซึ่งเราบอกว่าเป็นสินค้าที่ราคาดีเป็นที่ต้องการมากที่สุด ยกตัวอย่างอย่างเช่น ข้าวหอมมะลิ คนที่ปลูกข้าวหอมมะลิของประเทศบ้านเราซึ่งจนที่สุด จนที่สุดในประเทศในบรรดาเกษตรกรทั้งหลาย แต่ว่าแนวทางของรัฐบาลก็มีเป็นเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ จะหาปุ๋ยให้บ้าง จะหาน้ำให้บ้าง จะทำอย่างโน้น จะทำอย่างนี้ จะไปเน้นตรงเรื่องราคาให้สูงขึ้น

ซึ่งจริง ๆ แล้ววิธีการท่านก็ทราบอยู่แล้วว่า นี่เป็นเรื่องของวัฏจักรของความ เป็นไปไม่ได้ พิษผลหลาย ๆ อย่างมันไม่มีวันที่จะราคาสูงที่จะทำให้ประชาชน พ้นจากความยากจนได้เลย ฉะนั้นเกษตรกรของเราจะต้องประสบความ ยากจนอยู่ตลอดไป แต่ที่น่าเป็นห่วงอยู่ที่คือว่ารัฐบาลยังไม่มีแนวคิดเลย ไม่ได้ พุคเอาไว้ในนโยบายเกษตรแม้แต่ร้อยละ เราจะมีการทำปฏิรูปการ เกษตรแบบครบวงจรที่จะให้เกิดผลอย่างแท้จริง ที่จะให้เกษตรกรมีรายได้ ดีขึ้นอย่างแท้จริงอย่างไร อันนี้ยังมองไม่เห็น ท่านไปยกเว้นภาษีขาเข้าของ เครื่องจักรกลในข้อ ๔.๒.๕ บอกว่า จะปรับลดภาษีขาเข้าเครื่องจักรกล เครื่องมือและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ อยากจะขอทราบเรียนว่าเกษตรกร ส่วนใหญ่ของประเทศที่พึ่งเครื่องจักรมือ เครื่องกล เป็นเครื่องจักรกลที่ทำใน ประเทศทั้งนั้น ไม่ถึงกับจะต้องไปนำเครื่องจักรกลจากต่างประเทศเข้ามาเลย นอกจากว่าบริษัทข้ามชาติใหญ่ ๆ เท่านั้นเอง ฉะนั้นเกษตรกรรายย่อย ส่วนใหญ่ของประเทศไม่ได้รับอานิสงส์หรือประโยชน์จากตรงนี้ ฉะนั้นผมก็คิด ว่าการที่รัฐบาลจะปรับลดภาษีขาเข้าเครื่องจักรกล ถ้าเพื่อรัฐบาลหวังดี ต่อเกษตรกรจริง ๆ ควรจะต้องคิดถึงโครงสร้างที่ใหญ่กว่านี้ในเรื่องภาษี ส่วนรวมไม่ใช่เฉพาะแต่ภาษีขาเข้าจากต่างประเทศเท่านั้น

ในเรื่องการศึกษา สิ่งที่เป็นปัญหาเรื้อรังเป็นความเดือดร้อน ของผู้ประกอบการแล้วก็เด็กนักเรียนในปัจจุบันนี้ไม่ใช่แค่เรื่อง ๑๒ ปี แต่มันเป็น เรื่องซึ่งเราขาดแคลนสถานศึกษาในระดับต่าง ๆ ยังไม่ทั่วถึง ยังไม่เพียงพอ และที่สำคัญที่สุดก็คือยังไม่สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ ยังไม่ สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน แต่ตรงนี้รัฐบาลไม่ได้พูดถึง ตรงนี้เลย ทุกท่านไม่ว่าท่านรัฐมนตรีปัจจุบันหรือท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คงจะต้องยอมรับว่าทุกต้นปีจะเป็นความเจ็บปวดอย่างแสนสาหัสของผู้ประกอบการ ที่จะต้องวิ่งเต้นฝากเด็กเข้าโรงเรียน ไม่ว่าจะในโรงเรียนระดับมัธยม

ในระดับอาชีวศึกษาใด ๆ ก็ตามหรือแม้กระทั่งระดับอุดมศึกษา การศึกษา
 ขณะนี้ขาดแคลนทุกระดับ วิทยาลัยเทคนิค เด็กต้องการเข้า ๓,๐๐๐ คน
 สามารถรับได้เพียง ๑,๐๐๐ คนเท่านั้นเป็นอย่างนี้ทั่วประเทศ สิ่งที่ท่านทำได้
 ก็คือฝากไปและท่านก็ใช้อิทธิพลของท่านในฐานะเป็นรัฐมนตรี ผู้อำนวยการ
 วิทยาลัยก็อาจจะต้องรับก็ช่วยได้เพียง ๓ คน ๕ คน แต่ที่เรากำลังพูดถึง
 เรื่องปัญหาของชาติ ปัญหาส่วนใหญ่ของชาติ เรื่องการศึกษานี้ถ้าเพื่อปล่อยให้
 เด็กเห็นโอกาสหมดโอกาสไปแล้วเท่ากับว่าเราลงโทษเขาทั้งชีวิตเลย เขา
 ไม่มีโอกาสได้เรียน ไม่มีโอกาสได้ศึกษา แล้วนี่หรือนโยบายที่ท่านบอกว่าเรา
 จะพัฒนาคนให้มีสติปัญญาให้แข่งขันกับโลกได้ ที่พูดเอาไว้อย่างนั้น ตรงนี้ผม
 อยากจะเห็นท่านทุ่มเทให้เพียงพอจริง ๆ ไม่ใช่มีปัญหาใด ๆ ในจังหวัดใด ๆ
 ขอความกรุณาท่านว่าท่านรักจังหวัดอื่นด้วยเถอะครับ รักจังหวัดของผมด้วย
 รักจังหวัดของทุกคนด้วย เพราะว่าเราทุกคนในห้องนี้ผมเชื่อว่าประสบความ
 ความสำเร็จอย่างนี้มามาก ผมอยากจะเห็นท่านใช้ความสามารถไม่ว่าจะเป็น
 การลงทุน นี่คือการลงทุนในชีวิตของคนถือเป็นการลงทุน ท่านสร้างถนน ท่าน
 ไปกู้เงินเขามาทำได้แต่ว่าลงทุนชีวิตคน ลองดูได้บ้างไหม ท่านจะมีวิถีทาง
 ใด ไปกู้มาอย่างไร ผมก็ไม่รู้ แต่เห็นว่าในนโยบายเรื่องความ
 เพียงพอ ความทั่วถึงและความไม่สอดคล้องกับความต้องการของชาติ รัฐบาล
 ไม่ได้เขียนตรงนี้ไว้เลย ไม่ได้ให้ความสำคัญกับตรงนี้เลยแม้แต่น้อย ถ้าเมื่อ
 ทำอย่างนี้ เทคโนโลยีเราก็มีแล้ว ดาวเทียมเราก็มีแล้ว สามารถให้การ
 ศึกษาได้อย่างทั่วถึงแต่ท่านก็ยังไม่ได้ทำ ยังไม่ได้ให้ความสำคัญ อีกเรื่องหนึ่ง
 ครับ เรื่องของ ๑๒ ปี เราได้อภิปรายกันมาหลายท่าน หลายท่านก็คิดว่า
 ยังไม่พร้อม หลายท่านก็คิดว่ายังไม่พอ แต่ผมอยากจะเรียนว่า ท่านควรจะ
 ต้องพูดให้ชัดเจนว่ามีแนวทางอย่างไร มีความคิดอย่างไร ท่านจะสามารถ
 ดำเนินให้เป็นผลสำเร็จอย่างไร อย่าพูดลอย ๆ ที่พูดลอย ๆ ว่า จะแก้ ๖

เป็น ๘ แล้วจะมุ่งไปที่ ๑๒ อย่างนี้เป็นการศึกษาแบบครบวงจรว่า ๖ เป็น ๘
 รัฐบาลนี้ทำแล้ว ทำเกือบจะบรรลุผลเรียบร้อยแล้ว ได้ถึง ๘๐ - ๘๐
 เปอร์เซนต์แล้ว แต่ที่ท่านบอกว่าจะทำให้เป็น ๑๒ นั้น ท่านมีเป้าหมายอย่างไร
 มีวิธีการอย่างไร มีปัญหาอย่างไร อีกเรื่องหนึ่งที่ผมอยากจะขอเรียนในเรื่อง
 การศึกษาก็คือว่า ผมได้เห็นที่เมืองอิสลามเดือดร้อนทั่วประเทศมาตลอดเวลา
 เขาต้องการมีครูสอนศาสนา สอนหนังสือ แต่ไม่เคยได้รับการส่งเสริม
 จากรัฐบาล เขาก็ต้องดิ้นรนชวนชาวบ้านตัวเองจัดงานหาเงินเพื่อจะไปเป็น
 เงินเดือนครูจ้างครูสอนศาสนาอิสลาม ผมก็เห็นว่ารัฐบาลนี้น่าจะใจกว้าง
 ลงนាំเรื่องนี้ไปพิจารณาดูว่า จะรับเอาครูสอนศาสนาอิสลามเข้ามาไว้ใน
 ความดูแลของกระทรวงศึกษาธิการได้หรือไม่ เพราะว่าการศึกษาของเร
 ก็น่าจะไม่แบ่งศาสนา น่าจะส่งเสริมทุกศาสนา ถ้าเพื่อให้ได้อย่างนี้ผมเชื่อว่า
 ศาสนาเขาก็ไม่ได้สอนให้คนทำไม่ดีหรอก เขาก็ต้องสอนให้ทำที่ดี แล้วเรา
 ส่งเสริมให้คนสอนดี ๆ มากยิ่งขึ้นก็น่าจะเป็นประโยชน์ต่อรัฐบาล ก็ขอให้พูด
 นโยบายนี้ให้ชัดเจน

ที่นี้มา เรื่องของสาธารณสุขครับสุดท้าย ตรงนี้ผมเสียใจที่ว่า
 รัฐบาลนี้ไม่ได้ให้ความสำคัญอย่างแท้จริง น่าจะเป็นประวัติศาสตร์ของชาติไทย
 ที่เรามีรัฐธรรมนูญฉบับล่าสุดเป็นครั้งแรก มาตรา ๔๑ กำหนดเอาไว้เลยครับ
 ว่าบุคคลย่อมมีสิทธิได้รับบริการทางด้านสาธารณสุขอย่างมีมาตรฐาน แล้วก็
 ผู้ยากไร้ย่อมได้รับบริการโดยไม่คิดมูลค่า ตรงนี้รัฐบาลไม่ได้อ่านเลย ไม่ได้
 คำนึงถึงความต้องการรัฐธรรมนูญ เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญที่กำหนดไว้
 ไม่ทราบว่าจะอย่างไรถึงจะให้ได้มาตรฐาน ไม่ทราบว่าจะอย่างไรถึงจะให้
 คนที่ยากไร้ได้รับบริการโดยไม่คิดมูลค่า ท่านพูดหลาย ๆ เรื่อง ซึ่งทาง
 สาธารณสุขเขาก็วิจารณ์กันว่าขณะนี้แผนพัฒนา เศรษฐกิจสังคมแห่งชาติไปแผน
 แล้วมุ่งไปสู่โลกโลกาภิวัตน์แล้ว แต่ท่านยังย้อนกลับไปพูดถึงแผนพัฒนามับที่ ๔

ฉบับที่ ๕ อยู่จะหาน้ำสะอาดอย่างนี้ ทำอย่างโน้นอย่างนี้ เหมือนกับว่า ประเทศไทยเรามีปัญหาวิกฤติสาหัสถึง น้ำก็ยังไม่จะมีจะกินจะใช้ออยู่จริงอยู่ในสภาพบางห้องที่เป็น แต่ว่าการแสดงถึงความเข้าใจของนโยบายด้านสาธารณสุขนั้น ท่านยังไม่ได้เสนอที่จะสนองรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันเลย แม้แต่น้อย เรามีปัญหาอะไร ท่านก็ไม่ได้พูดถึง ส่วนการที่บอกว่าจะสร้างระบบประกันให้เกิดขึ้นแล้วก็จะไร ต่อมีอะไรพูดถึงทั้งหมดที่พูดไว้ รัฐบาลที่แล้วได้ทำมาหมดแล้ว การประกันสุขภาพนี้ไม่ได้กินเฉพาะคนแก่เท่านั้น เขาทำได้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ อยากจะทราบเรียนว่าได้ประกันสุขภาพ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์แล้ว ทำ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ หมายถึงอะไรครับ หมายถึงว่าคนยากจนก็ได้รับหลักประกัน ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ใครที่มีรายได้น้อยกว่า ๒,๘๐๐ บาทต่อเดือนได้รับทั้งสิ้น รวมทั้งเด็ก รวมทั้งคนแก่ รวมทั้งคนทุพพลภาพ รวมทั้งทหารผ่านศึกด้วย แล้วก็มาประเภทที่ ๒ ประเภทประกันสุขภาพโดยสมัครใจรวมไปถึง เกษตรกรด้วย เราได้จัดให้ธนาคารเพื่อการเกษตร ธ.ก.ส. ได้ออกเงินซื้อบัตรประกันสุขภาพให้กับเกษตรกรจำนวนถึง ๑ ล้านคน ได้รับอานิสงส์จากการประกันสุขภาพนี้ เรามีระบบประกันสังคมเรียบร้อยแล้ว ฉะนั้นการทำท่านมาพูดนโยบายอย่างนี้ ในรัฐบาลใหม่นี้ก็ดูเหมือนว่าท่านไม่ทราบเลยว่า เท่าที่ผ่านมาแล้วเขาทำอะไรกันไปแล้วบ้าง แต่ก็ดีครับก็ทำต่อไปเถอะ อะไรที่ถือว่า เป็นสิ่งที่ดีเราก็คิดว่าก็ควรที่จะได้ดำเนินการต่อไป เสียคายอยู่อย่างเดียวครับว่า ผมไม่ทราบว่าท่านรัฐมนตรีสาธารณสุขมาอยู่ตรงนี้หรือเปล่า แต่เป็นข้อสังเกตอยู่คนหนึ่งว่าตั้งแต่เมื่อเข้าตั้งแต่ตนายกรัฐมนตรีได้อ่านคำแถลงนโยบายแล้วว่า รัฐมนตรีทุกท่านควรจะได้ขึ้นไปนั่งเพื่อเป็นเกียรติ เป็นศักดิ์ศรีสง่าาราศหรืออยู่บนบัลลังก์ แต่ปรากฏว่าหลายท่านไม่ได้ขึ้นไปเลย รองนายกรัฐมนตรีหลายท่านที่ผมอยากจะได้พบหน้าว่าคนไหนบ้าง ก็รู้สึกจะมีอยู่เพียง ๒ ท่าน รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

รู้สึกจะมีอยู่ท่านเดียวเท่านั้นเอง ผมไม่ทราบว่าเป็นเพราะอะไร เพราะว่าที่นั่งไม่พอหรือ ถ้าเมื่อไม่พอจะได้ขอ ท่านประธานสภาก็อาจจะขอให้สำนักเลขานุการ ได้จัดทำเก้าอี้เพิ่ม แต่ผมเชื่อว่าจำนวนเก้าอี้บนนั้นเพียงพอตามจำนวนในรัฐธรรมนูญครับ ถ้าเมื่อว่าท่านยังละอายนะครับ อายที่ไม่กล้าขึ้นไปนั่งร่วมเพราะว่าคำวิพากษ์วิจารณ์ต่าง ๆ ผมก็คิดว่าท่านไม่ควรจะอาย ท่านก็ควรจะไปช่วยกันแก้ไขปรับปรุง เราเหมือนครอบครัวเดียวกันครับ ในสถานี่เราเหมือนครอบครัวเดียวกันมีอะไรก็มาพูดกันตรง ๆ อย่าไปคิดว่าหวังร้ายหรือเจตนาร้าย คิดว่าเราหวังดีต่อกันที่จะให้ประเทศชาติของเราโดยส่วนรวม ฉะนั้นกระผมก็อยากจะกราบเรียนว่า การที่ผมจำเป็นต้องพูดถึงเรื่องภูมิหลังและการจัดตั้งคณะรัฐมนตรีของท่านนั้นพูดด้วยความเห็นใจ แต่ว่ามันเกี่ยวข้องกับภารกิจที่จะนำเอาภาคปฏิบัตินโยบายออกมาปฏิบัติให้เกิดผล เขาวิจารณ์กันว่าอย่างไรครับท่าน เขาวิจารณ์ว่ารัฐบาลนี้เป็นรัฐบาลของคูสิมาม ผมก็ไม่เข้าใจว่าหมายถึงความว่าอย่างไร ผมรู้สึกว่ามันค่อนข้างจะรุนแรง ผมไม่อยากจะให้ใครพูดอย่างนั้น ฉะนั้นผมก็ได้พูดไปแล้วว่า เราต้องดูพระสังข์ทองที่อยู่ในเงาะป่า

(นายวิชรินทร์ ฉันทะกุล ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ประธานรัฐสภา : มีผู้ประท้วงครับ

นายวิชรินทร์ ฉันทะกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายวิชรินทร์ ฉันทะกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทย ในการแถลงนโยบายนั้นได้พูดถึงองคมนตรีมาแล้ว ถ้าพูดถึงองคมนตรีแล้วผมว่าไม่เหมาะสมขอให้ถอนคำพูดครับ

นายอาทิตย์ อุไรรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ระยอง) : ท่านประธานที่เคารพ เมื่อตะก็ผมพูดว่าสื่อมวลชนได้ใช้คำนี้ แล้วผมก็ได้ตอบชี้แจง เขาไปว่าให้ดูพระสังข์ทองในเงาะป่า อย่างนี้ถือว่าผมได้พยายาม

ปกมือหรือไม้ หูดด้วยความปรารถนาดีหรือไม่ แต่เราจะมาฆูหุดเพื่อ
แก้คำหุดเพียงคำ ๒ คำในที่ประมุขนี้โดยไมค้ำนึ่งถึงความรู้สึกของประชาชน
ทั่วประเทศเลยก็ไม่มีประโยชน์อะไร เราปกปิดไม่ได้หรอกครับ ฉะนั้น
เรามาหุดความจริงแล้วแก้ไขให้ดี ผมก็เชื่อว่าจะเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีต่อไป
ขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ผมขอเชิญท่านนายกฯ

นายบรรหาร ศิลปอาชา (นายกรัฐมนตรี) : กราบเรียนท่าน
ประธานรัฐสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมขอใช้เวลาสักนิด
๕ นาทีเพื่อความเข้าใจ เพราะเหตุมีสื่อข่าวมวลชนลงข่าวมา ๒ วันแล้วว่า
ตัวกระผมเองนั้นเชิญเจ้าหน้าที่กระทรวงสาธารณสุขในระดับชั้นสูงมาพบที่บ้าน
นะครับ บังเอิญผมก็ไม่ได้แก้ข่าว และก็ได้รับความกรุณาจากท่านอดีตรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงสาธารณสุข หัวหน้าพรรคเสรีธรรม ได้หุดเมื่อสักครู่นี้ว่า ได้
เชิญเจ้าหน้าที่กระทรวงสาธารณสุขระดับชั้นผู้ใหญ่ และถามว่าตัวนายก-
รัฐมนตรีนั้นยังไม่ออกจากจังหวัดสุพรรณบุรีอีกหรือ อยางจะเพ้าความสักนิดหนึ่ง
สาธารณสุขจังหวัดที่ท่านเองได้ย้ายมาจากจังหวัดกาฬสินธุ์และย้ายสาธารณสุข
จังหวัดจากจังหวัดชลบุรี ไปอยู่ที่อื่นนั้น ผมไม่รู้จัก แต่หลังจากที่เราได้มี
การปรึกษากันกันด้านสาธารณสุขที่ผมเองให้ความสนใจเป็นพิเศษ และ
ตัวสาธารณสุขจังหวัดได้เสนอแผนการของอดีตท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
สาธารณสุข คอเกตอร์อาทิตย์ อุไรรัตน์ ว่าท่านได้มีแผนการในการใช้
ดาวเทียม เพื่อส่งข้อมูลในการบำบัดรักษาจากท้องถิ่นทุรกันดาร เข้ามาสู่ใน
กรุงเทพมหานคร ถามว่าผมเองให้ความสนใจหรือไม่ ผมให้ความสนใจและ
กำลังดำเนินการอยู่ ผมว่าท่านก็คงจะเข้าใจอยู่แล้ว

ที่นี้ถ้าอีกปัญหาหนึ่งก่อนที่รัฐบาลจะยุบสภาไปนั้น ผมได้ทราบ
ข้อมูลบางประการว่าสถานีอนามัยทั่วทั้งประเทศนั้น เป็นความต้องการของ

พี่น้องประชาชนทั่วทั้งประเทศทั้งหมด ผมก็บังเอิญได้สอบถามกับสาธารณสุขจังหวัดคือ คุณหมอมชรินทร์ บังเอิญในขณะที่มีการเลือกตั้ง แต่ไม่ได้รับข้อมูลอย่างแท้จริง แต่หลังจากเสร็จจากการเลือกตั้งแล้ว เมื่อเร็ว ๆ นี้ผมก็ได้เชิญคุณหมอมชรินทร์มา เพียงท่านเดียวจะครับ ไม่ได้เชิญเจ้าหน้าที่กระทรวงมาเลยทั้งหมด แต่ปรากฏว่าเมื่อเข้าไปที่บ้านผมมีทั้งท่านรองปลัด มีทั้งหลาย ๆ ท่านเข้าไปด้วยผมก็งงสนทน่ะ สงสัยว่าผมไม่ได้เชิญท่านมาเลย แม้แต่นัดเดียว ผมเชิญแต่สาธารณสุขมาเท่านั้นเพื่อสอบถามว่า สถานีอนามัยทั้งหมดทั่วประเทศทำไม่ได้เพียงเท่านี้ได้เพียงแค่ ๑๒๐ แห่ง หลังจากที่แต่ละปีได้ถึง ๓๐๐ แห่งด้วยกัน ทั้งหมดเพียงเท่านี้ก็ปรากฏว่าทางกระทรวงสาธารณสุขขอเปลี่ยนสถานีอนามัยทั่วทั้งประเทศประมาณเกือบ ๑๕๐ แห่งไปซื้อรถยนต์บีคอปให้แก่สถานีอนามัย ถ้าผมไม่สอบถามผมก็ไม่มีข้อมูลที่แท้จริงว่าผมจะแก้ไขอย่างไร ผมอยากจะเรียนว่า เรื่องสาธารณสุขนั้นมีความสำคัญ มีความหมายอย่างยิ่ง แล้วผมอยากให้คุณได้รับความคิดเห็นด้วย ชำระราชการกระทรวงสาธารณสุขนั้นผมขอให้คุณคิดริเริ่มคิดว่าการมาอย่างมากมาย แล้วขอร้องให้ผมเองนั้น ช่วยส่งเสริมสนับสนุนงานสาธารณสุขจังหวัดอีกหลายแห่งด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นโรงพยาบาลก็ดี หรือเครื่องมือเครื่องใช้ทางการแพทย์ก็ดีนี่คือที่มา ผมไม่ได้เชิญมาเลย มากันเอง แต่บังเอิญเมื่อท่านพูดขึ้น ผมต้องขอขอบคุณด้วยที่ผมมีโอกาสได้ชี้แจงให้แก่พี่น้องประชาชนทั่วประเทศได้รับทราบ ผมไม่ได้ทำเพื่อพี่น้องชาวสุพรรณบุรี แต่ทำเพื่อพี่น้องทั่วประเทศทั้งหมด เพื่อจะดูว่าอนามัยนั้นถูกคัดไปเพราะอะไร แล้วคงต้องกระจายกันไปทั่ว ขอบคุณมากท่านประธานครับ

ประธานรัฐสภา : ขอเชิญท่านหัวหน้าพรรคชาติพัฒนา พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ

พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา)

: ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมได้รับคำแถลงนโยบายของรัฐบาลแล้ว ก็มี ๒ - ๓ ข้อด้วยกันที่จะเรียนถาม ไม่มีเรื่อง (Serious) ไม่เครียด เพราะว่าท่านเครียดมาทั้งวัน ถ้อยคำแถลงนโยบาย อันนี้ก็สั้น ๆ กันอยู่ เพราะฉะนั้นก็คงจะไม่มีอะไรเป็นที่น่าหนักใจ ผมขอเรียนถามในหน้า ๑๐ ข้อ ๒.๒ กับข้อ ๒.๕ ในข้อ ๒.๒ ที่บอกว่าสนับสนุนให้กองทัพมีกำลังพล หลักนิยม เทคโนโลยี และยุทธโศปกรณ์ที่เหมาะสมสำหรับสงครามสมัยใหม่ ก็อยากจะเรียนถามทางรัฐบาลดูว่า สมัยใหม่แค่ไหน เป็นอย่างไรกองทัพสมัยใหม่ เพราะในนี้ไม่ได้บอกเอาไว้ จะเพียรลงใหม่ เคลื่อนที่เร็วไหม หรือเป็นอย่างไร ประหยัดไหม จัดได้ประหยัดและไฮเทคใน (Hi techno) หรือเปล่า ไม่ทราบว่สมัยใหม่ว่าอย่างไร แต่เป็นที่หนักใจอยู่อันหนึ่ง ในขณะที่ก็คือว่า หลายหน่วยด้วยกันลดกำลังพลลง การลดกำลังพลลงนี้เป็นอันตราย กองทัพเขาจัดกันมาไว้ใช้เวลาดูดองแล้วทดลองแล้ว มาลดจำนวนคนลง จำนวนกำลังพลแต่ละหน่วยลง ทำให้สมรรถนะและประสิทธิภาพของแต่ละหน่วยก็คือลดลงไปไม่สมบูรณ์ อำนาจการยิงต่าง ๆ การยึดพื้นที่ต่าง ๆ เป็นที่น่าหนักใจ เพราะเราเป็นทหารเราก็เป็นห่วงว่ารบทีไรก็อยากจะให้ชนะ เพราะฉะนั้นผมอยากจะขอให้ท่านรัฐมนตรีกลาโหมได้ตอบในเรื่องนี้ เพื่อให้พี่น้องทหารของเราได้สบายใจ เพราะว่ากาการจัดกองทัพของประเทศไทยนั้นคงต้องมีหลายรูปแบบ เพราะว่าภูมิประเทศไม่เหมือนกัน อย่างในทะเลก็ควรจะจัดอีกอย่างหนึ่งจะทันสมัย ผมคิดว่าในทะเลเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด บนพื้นดินคงจะเป็นสงครามยึดพื้นที่ เพราะฉะนั้นอาวุธก็ไม่จำเป็นที่จะต้องไฮเทคไปถึงดาวเทียม สำหรับทะเลนั้นเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด เพราะว่าในอ่าวไทยนั้นเจ้าของมีหลายประเทศ ไม่ใช่ประเทศไทยเท่านั้น แล้วอุดมสมบูรณ์ด้วยแก๊ส ด้วยน้ำมัน ด้วยแร่ธาตุ ไม่มีที่ไหนในโลกที่แร่ดีบุกนี้เอา

ปรุงก็โกยขึ้นมาได้ มีประเทศไทยเท่านั้นในอ่าวไทยเท่านั้น ปลาอุคมสมบูรณ์ แต่เจ้าของมันหลายเจ้าของ มีแท่นเจาะน้ำมันของเราอยู่ประมาณ ๕๑ แท่น เจาะไปแล้ว ๔๑ แท่น ก็พบตั้ง ๔๑ หลุมด้วยกัน เมื่อเป็นเช่นนี้การป้องกัน ผลประโยชน์จะต้องเกิดขึ้นไม่ว่าวันหนึ่งวันใด ก็จวนหมั้นหมั้นไปหลายทีแล้ว เรือประมงเป็นต้นเหตุ เพราะฉะนั้นผมก็อยากจะเรียนถามว่า การป้องกัน ในความมั่นคงเกี่ยวกับเรื่องป้องกันฝั่งทะเลของเรา กับผลประโยชน์ของเรา ในอ่าวไทยนั้น ท่านมีโครงการ มีแผนนโยบายอย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เราเป็นประเทศ เอกซพอร์ตเตอร์ (Exporter) ตอนนี้ประเทศส่งออก เราต้องส่งสินค้าไปขายรับวัดดูดิบเข้ามาแล้วส่งสินค้าออกไปขาย มีทางเข้า ทางออกทางเดียวคืออ่าวไทย ไม่มีทางอื่นอีก ถ้าเกิดวิวาทกันขึ้นกับประเทศ ที่อยู่ภายในอ่าวไทยด้วยกัน เรือสินค้าเราออกไม่ได้ ท่านจะป้องกันอย่างไร เรามีทางเดียวไม่มีทางออก ท่านไปดูให้ดี เพราะฉะนั้นถึงได้พยายามที่จะ วางโครงการสร้าง เขาเทิร์น ซีบอร์ด (Southern seaboard) ขึ้นต้อง พัฒนาชายฝั่งทะเลตะวันตก ต้องหาทางออกอีกทางหนึ่ง จะใช้แต่อ่าวไทยทาง เดียวนั้นเป็นอันตรายในการข้างหน้า นี่ครับผมถึงเรียนถาม และสิ่งที่อันตราย ที่สุดก็คือว่า อย่างกองทัพเรือ ยกตัวอย่างง่าย ๆ กองทัพเรือก็ต้องมี ๓ มิติ ทั้งท้องฟ้า ผิวน้ำ ใต้น้ำ ทีนี้ของเรามีแต่บนฟ้ากับผิวน้ำ ใต้น้ำไม่มี แล้วจะไป ไหวไหม อันนี้ถึงต้องขอฝากท่านรัฐมนตรีกลาโหมไว้ด้วย เพราะว่าถ้าเกิด เรื่องขึ้นแล้วเราจะหาทางออกยากที่สุด สำหรับเรื่องทะเลอันดามันเป็นเรื่อง ที่สำคัญที่ท่านจะต้องรีบเร่งว่าจะหาทางออกอีกทางหนึ่งหรือไม่ เป็นเรื่องที่สำคัญ ส่วนอีกเรื่องหนึ่งก็เรื่อง ๒.๕ ความจริงผมไม่น่าจะถามเพราะในนี้ เขียนบอกว่าจะส่งเสริมกีฬาทหารเพื่อช่วยพัฒนากีฬาของชาติให้เป็นเลิศ ทหาร เอาไว้รบครับ ไม่เอาไปแข่งโอลิมปิก เราฝากท่านไว้ด้วย ผมบอกท่านแล้ว ว่าไม่ใช่เรียสรรอกครับ

ที่นี้มาถึงนโยบายกระทรวงการต่างประเทศที่อีกนะครับ หน้า ๑๑ ๓.๒ กับ ๓.๔ ด้อยค่าออกจะคล้ายคลึงกัน ท่านมีรัฐมนตรีคนเดียวนะครับ แต่ทำไมเขียนด้อยค่าเหมือนกับ ๒ คนเขียน ผมก็ถามท่านนิดเดียวให้ท่านได้ตอบ ท่านมีนโยบายอย่างไรกับชนกลุ่มน้อย เช่น กะเหรี่ยงกับเขมรแดงท่านมีนโยบายอย่างไร เพราะว่าทั้ง ๒ ชนกลุ่มน้อยก่อเรื่องให้กับประเทศไทย โดยตลอดเราตั้งหลายครั้งที่เกือบจะเสียไมตรีกับพม่า เพราะชนกลุ่มน้อย กะเหรี่ยง เราเกือบจะเสียไมตรีตั้งหลายครั้งกับเขมรแดง แต่เขมรแดง ก่อนข้างอาการหนัก เพราะว่ารัฐบาลพมเบญจนั้นมาจากการเลือกตั้ง ควบคุมโดยสหประชาชาติ แล้วก็จัดตั้งรัฐบาลก็โดยสหประชาชาติรับรองอีกด้วย เพราะฉะนั้นก็ค่อนข้างจะ เซ็นซิทีฟ (Sensitive) หน่อย เพราะฉะนั้นท่าน มีนโยบายอย่างไรกับชนกลุ่มน้อย คือ เขมรแดงกับกะเหรี่ยง ผมก็มีคำถาม

นอกจากนั้นแล้วก็อยากจะขอเรียนถาม หน้า ๑๔ ข้อ ๔.๑.๔ อันนี้ผมคิดใจที่สุดจะอ่านให้ฟังนะครับ ฟังแล้วก็ชื่นใจ พัฒนาประเทศไทยให้เป็น ศูนย์กลางทางการเงินในภูมิภาค โดยสนับสนุนให้มีการเปิดเสรีทางการเงิน แล้วที่ปล้น ๕ วัน ๓ ครั้งจับได้หรือยัง แล้วจะมาเป็นศูนย์กลางการเงินได้อย่างไร จริง ๆ ครับ ผมอ่านแล้วเป็นศูนย์กลางการเงินของโลก ของภูมิภาค แต่ว่า ปล้นเมื่อ ๒ - ๓ วัน ๓ ครั้งใน ๕ วัน ยังจับไม่ได้ ผมก็ไม่ทราบว่าจะมาตรการอะไรที่จะย้ายมาอยู่ที่ประเทศไทย

ต่อไปท่านผู้มีเกียรติ หน้า ๒๔ ข้อ ๔.๕.๒.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดตั้งสายการบินและสายการบินของชาติเพิ่มขึ้น เร่งรัดการจัดตั้งศูนย์ซ่อมเครื่องบินขนาดใหญ่และศูนย์กลางการผลิตและขนส่งทางอากาศยานานาชาติที่ไทรบุรี ก็ไม่ได้บอกไว้ผมก็ไม่ทราบว่าที่ไหน เพราะว่า ประเทศไทย เป็นประเทศเดียวในโลกที่มีสนามบินเหลือใช้ประมาณ ๕ - ๖ แห่งด้วยกัน คืออเมริกันมาสร้างทิ้งเอาไว้ ผมถามว่าถ้าพูดอย่างนี้แล้วไปที่ไหน

คนที่เขาจะมาลงทุนเขาต้องไฟน์ เอาท์ (Find out) ว่าที่นี้อยู่ที่ไหนที่จะจัด ศูนย์ต้องมีสนามบิน ผมก็ไม่ทราบว่าเขาไปถึงไม่เสียไว้ว่าที่ไหน ผมเรียนให้ท่าน ทราบได้เลขการที่ท่านไปตั้งจัดศูนย์ซ่อมเครื่องบิน ความจริงเครื่องบินเขา ไม่เรียกว่าเครื่องบินขนาดใหญ่หรอกครับ เขาเรียกว่า ไวด์ บอดี้ เจท แอร์คราฟท์ (Wide body jet aircraft) เครื่องบินเจทลำตัวกว้าง ศูนย์เราก็แยกกันอยู่จะเอาจากโบอิงดีหรือจะเอาจากแอร์บัส ก็ต้องมาเป็น ศูนย์การซ่อมที่นั่นะครับ ผมอยากจะขอเรียนว่าถ้ามีประโยชน์จริง ๆ นึกถึง ชาวอีสานที่ขาดจนละก็เอาไปไว้ที่น้ำพองเถอะครับ สนามบินน้ำพองที่ขอนแก่นมี ๒ สนาม สนามหนึ่งเราใช้อยู่เดี๋ยวนี้ อีกสนามหนึ่งไม่ใช้ยาวถึง ๑,๘๐๐ เมตร เป็นสนามบินขนาดใหญ่ นั่นละครับน่าจะเอาไปซ่อมเครื่องบินทิ้งไว้ ทำไม่เปล่า ๆ เอาไว้ตากมันนะครับ มีที่ไหนในโลกมีสนามบินเหลือใช้ตั้ง ๔ - ๕ สนาม แต่ไม่ทำอะไร ผมถึงอยากจะขอเรียนว่าเรื่องนี้ย้ายไป เอะละครับอย่าเอาไว้อยู่ตะเภาเลยอยู่ตะเภาแน่นแล้ว และก็เจริญแล้วเอาไป ภาคอีสานที่ยังไม่เจริญเอะละครับ แล้วท่านรองนายกฯ ที่ท่านดูแลเรื่อง เศรษฐกิจบ้านท่านเองมีสนามบินตั้ง ๒ สนาม ท่านทราบหรือเปล่าก็ไม่ทราบ อีกสนามไม่ได้ใช้เลยครับ ผมไปดูมาแล้วที่ตั้งหลายพันไร่รอบ ๆ สนามบิน อันนั้นใช้เป็นที่ซ่อมเครื่องบินได้ ถ้าแอร์บัสเล่นตัวก็เอาโบอิงมาแทน ตั้งขึ้น เป็นศูนย์ขึ้นจะทำให้ภาคอีสานเจริญขึ้นก็เป็นบุญของชาวอีสานไป

อีกเรื่องหนึ่งที่กระผมใคร่จะขอเรียนว่าเรื่องการท่องเที่ยว เรา ก็ส่งเสริมการท่องเที่ยวกันมาตลอด เพราะว่าการท่องเที่ยวมาเงินมาให้ พวกเรา แต่พวกนักท่องเที่ยวได้รับความลำบากมากเพราะเขาถูกวิ่งราว ทุกวัน พอวิ่งราวเข้าตำรวจจับได้ แต่พอฟ้องศาลบอกอีก ๑ วันฟ้อง นั่นต้อง ไปก่อนแล้วก็เลยยกฟ้องไป เพราะว่าจะต้องเร่งรัดเรื่องศาลท่องเที่ยว ต้องตัดสินภายใน ๒๕ ชั่วโมง ตอนตัวเขายังอยู่จำคุกอีก ๑ วัน ตัดสินหรือว่า

ตัดสินใจอีก ๑ เดือน ไม่ได้ก็ต้องปล่อยตัวคนร้ายไป เพราะเหตุไม่มีพยานโจทก์หรือไม่มีเข้าทุกซ์ด้วย นี่ละครับ เรื่องท่องเที่ยวผมก็อยากจะเรียนกับท่านว่า เรื่องของผมไม่เครียดหรอกครับ แต่ว่าท่านช่วยกรุณาตอบให้ผมทราบด้วยสำหรับเรื่องดังต่อไปนี้นี้ละครับ ขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายบุญเชื้อ ประเสริฐสุวรรณ ประธานรัฐสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้นายมีชัย ฤชุพันธุ์ รองประธานรัฐสภาปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : พลเรือเอก เกษะหลัก ครับ

พลเรือเอก เกษะหลัก เจริญรุ่งษ์ สมาชิกวุฒิสภา : กราบเรียน

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม พลเรือเอก เกษะหลัก เจริญรุ่งษ์ สมาชิกวุฒิสภา วันนี้มีมาทำหน้าที่ในฐานะสมาชิกรัฐสภา มาฟังการแถลงนโยบายของรัฐบาลที่จะเข้ามาบริหารประเทศ กระผมเข้าใจดีว่ารัฐบาลเพิ่งแถลงนโยบายในวันนี้ก็คงยังไม่ได้ทำงานทำการอะไรหรอกครับ เพราะฉะนั้นเท่าที่ผมได้นั่งฟัง เพื่อนสมาชิกผู้เกี่ยวข้องในรัฐสภาแห่งนี้พูดจาไปตั้งแต่เข้าจนบัดนี้ ก็มีข้อบกพร่องบ้างอะไรบ้าง ผมคาดว่างไม่ใช่เป็นเรื่องของรัฐบาลนี้หรอกครับ แต่ว่ามันละครับข้อบกพร่อง เหล่านั้นก็คงจะเป็นอุทาหรณ์หรือเป็นบทเรียนที่เราจะต้องนำมาคิด นำมาทำมาประกอบในนโยบายที่ท่านได้แถลงต่อที่ประชุมแห่งนี้ไปแล้ว กระผมมีเรื่องที่จะกราบเรียนท่านอยู่ ประเด็นใหญ่ ๒ ประเด็นก็คือว่า

ในประเด็นแรก ซึ่งจะขอความกระจ่างในนโยบายที่ท่านได้แถลงขอได้กรุณาทราบแล้วก็ตอบผมด้วยก็คือว่า

๑. ในเรื่องของการขยายการศึกษาภาคบังคับ ที่ท่านบอกว่าท่านจะเร่งรัดให้ขยายไปจนถึง ๕ ปี ซึ่งตรงนี้ผมเข้าใจเป็นเรื่องที่ต่อเนื่องมาจากรัฐบาลคณะที่แล้ว แต่ท่านบอกว่าถ้าเป็นไปได้จะไปถึง ๑๒ ปี ตามที่

กรรมได้ประสมมาจริง ๆ นั้น การขยายออกไปแล้วจากรายงานที่ได้รับมา เป็น เรื่องของปริมาณเท่านั้นเปอร์เซ็นต์ เท่านั้นเปอร์เซ็นต์ แล้วนโยบาย ของท่านไม่ได้พูดถึงเรื่องคุณภาพเลย การที่ขยายออกไปแต่ปริมาณอย่างเดียว นั้น โดยที่ไม่คำนึงถึงคุณภาพเป็นอันตรายอย่างยิ่ง และในที่สุดการขยายนั้นก็ จะไม่นำไปสู่เป้าประสงค์ที่เราปรารถนา เพราะฉะนั้นอยากจะเรียนถามท่าน ด้วยว่า ท่านขยายไปเช่นนี้ ท่านได้คำนึงถึงคุณภาพหรือไม่ เพราะถ้าท่าน รับว่า คำนึงถึงคุณภาพแล้วเป็นเรื่องใหญ่ เพราะในระบบการศึกษาเวลานี้มี ปัจจัยหลายประการที่ไม่สามารถจะทำให้คุณภาพนั้นดีขึ้นมาได้ หรือว่ารักษา มาตรฐานได้ กรรมก็เป็นคำถามเอาไว้ในครั้ง

คำถามต่อไปก็คือว่า การใช้เทคโนโลยีช่วยในการศึกษา โดย เฉพาะอย่างยิ่งตอนระยะไกล เรื่องนี้มีการพูดมานานแล้วและพูดมาตั้งแต่สมัย รัฐบาลที่แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับในเรื่องของการใช้สื่อสารดาวเทียม กรรมก็อยากจะฝากถามว่า ที่พูด ๆ กันนั้น ท่านประสงค์ที่จะให้การสื่อสาร ดาวเทียมหรือว่าการใช้เทคโนโลยีนั้นมาสนับสนุนการศึกษา หรือท่านต้องการ จะใช้การศึกษาเป็นตลาดของดาวเทียม ตรงนี้กระผมอยากจะขอให้ชี้แจงให้ ชัดเจนหน่อยตรงนี้สำคัญมาก เพราะขึ้นอยู่กับกำเนินการ อีกอย่างหนึ่ง ก็ต้องไปอีกแบบหนึ่ง เพราะฉะนั้นตรงนี้ขอความกระจ่าง

ประการที่ ๓ การพัฒนา กทม. ของท่าน ท่านบอกว่าจะเร่ง ให้เป็นศูนย์พาณิชย์ เป็นศูนย์การค้า เวลานี้ กทม. เป็นอยู่แล้ว เป็นทั้งศูนย์ พาณิชยกรรม เป็นทั้งศูนย์การค้า เป็นทั้งเมืองหลวง เป็นทั้งศูนย์เทคโนโลยี เป็น ทั้งทุกศูนย์ เรากำลังจะปວคืระกะกันแะอยู่แล้ว และท่านก็จะแก้ปัญหาจราจร แล้วก็มีคณะกรรมการจะเอาส่วนราชการออกไปข้างนอก จะอย่างไรอย่างนี้ แต่ท่านมาชี้ว่า ท่านจะรีบพัฒนาให้เป็นอย่างนี้อีก มันจะไม่สวนทางกับสิ่งที่ เรากำลังจะพยายามหรือครับ หรือว่าท่านจะเอากรุงเทพฯ เอาเมืองหลวง

ไปวันนอกกรุงเทพฯ ให้เหลือแต่เป็นศูนย์การค้า แล้วก็ศูนย์เศรษฐกิจ ตรงนี้
 กระผมขอความกระจางด้วยนะครับ ใน ๓ ประเด็นที่กระผมจะขอความ
 กระจาง

ส่วนในประเด็นที่ขาดไปก็คือว่า ๑. กระผมอยากจะเรียนว่า ใน
 การปรับปรุงงานส่วนภูมิภาคนั้นได้พูดถึงงาน ได้พูดถึงการปกครองท้องถิ่นอยู่
 ตลอดเวลากระผมอยากจะเรียนเป็นข้อสังเกตสักนิดหนึ่งว่า ขณะนี้เจ้าหน้าที่
 หรือผู้ที่มีหน้าที่บำบัดทุกข์บำรุงสุข หรือดูแลทุกข์สุขของราษฎรนั้นที่ว่าเป็นการ
 บริหารส่วนภูมิกานั้น ถ้าหากว่าจะได้ทำหน้าที่ให้สมบูรณ์แล้วก็รับรู้ทุกข์สุขของ
 ประชาชนให้จริง ๆ จัง ๆ แล้วละก็จะทำให้ผมคิดว่าอะไรต่ออะไรจะดีขึ้น
 ที่กระผมกล่าวพูดอย่างนี้เป็นที่สังเกตว่า ในเมื่อมีการเสด็จพระราชดำเนินไป
 ที่ใด เมื่อมีพระราชดำริก็จะต้องไปทำสิ่งเหล่านั้น และพระราชดำริเหล่านั้น
 ที่ได้ทรงพระราชทานมาก็มองเห็นว่าเป็นสิ่งที่คนที่อยู่ตรงนั้นน่าจะเห็น น่าจะรู้
 แล้วทำไมจะต้องให้เดือดร้อนถึงพระเนตรพระกรรณลงไปดู นั่นก็แสดงว่า
 ยังขาดอะไรกันอยู่ คนที่มีหน้าที่ดูแลจริง ๆ นั้น ก็ยังไม่ได้ทำงานให้มี
 ประสิทธิภาพหรือว่ามีอะไรที่เป็นข้อขัดข้องอยู่ ตรงนี้ผมมองเห็นว่าถ้าทำอย่าง
 นี้ได้ เพราะว่าหน้าที่การดูแลทุกข์สุขของประชาชนเป็นหน้าที่ของข้าราชการ
 หรือผู้ที่รับผิดชอบในส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ จะไปให้เป็นที่ของ ส.ส. ลงไปดู
 ประทานไทย จะให้ไปทำอย่างนั้นไม่ใช่หน้าที่โดยตรง เท่ากับไปขัดตาทัพ
 ตรงนี้ถ้าเผื่อจะมีเขียนเอาไว้ด้วยก็จะเป็นพระคุณอย่างหนึ่ง นี่กระผมเห็นว่า
 ขาดไป

ประการต่อไปในเรื่องของที่มีเพื่อน ส.ส. ได้กรุณาพูดไว้แล้ว
 เกี่ยวกับการประมง กระผมจะขอเสริมท่านสักนิดหนึ่งว่าเป็นความจำเป็นและ
 มีความจำเป็นอย่างยิ่งจริง ๆ เพราะว่า ๑. ในอ่าวไทยไม่มีปลาจะจับต้อง
 ไปจับที่น่านน้ำประเทศอื่น ๒. เรือของเราเวลานี้เป็นเรือเก่าเป็นเรือไม้

รัฐบาลแก่นั้นได้มีนโยบายอยู่แล้วว่า จะพยายามเปลี่ยนเรือไม้ประมาณ ๓,๐๐๐ ลำ ให้มาเป็นเรือเหล็กประมาณ ๑,๐๐๐ ลำ แต่เวลานี้การประมงไม่สามารถจะเปลี่ยนได้ เพราะไม่มีทุนจะทำ เมื่อเรือก็ไม่มี เรือไม้ก็ไม่ได้ตามมาตรฐาน ไม่ได้ประสิทธิภาพ พื้นที่ก็ไม่มี คนจับปลาก็ไม่มี ที่ผมถามว่าประเทศไทยจะเอาอะไรมา พื้นที่หากินก็ไม่มี เครื่องมือหากินก็ไม่มี คนจะไปหากินก็ไม่มี แล้วที่ท่านเคยบอกไว้ ประทานโทษไม่ใช่รัฐบาลนี้หรือครับ แต่ว่าที่รัฐบาลเคยได้บอกเอาไว้ว่า เงินรายได้จากสัตว์น้ำจากทะเลหรืออุตสาหกรรมต่อเนื่องจากทะเลจนถึง ๘๐๐,๐๐๐ ล้านบาทในปีที่แล้ว จะพยายามเพิ่มขึ้น แล้วจะเพิ่มขึ้นได้อย่างไร ตรงนี้ผมอยากที่จะเสริมเพื่อให้เห็นความสำคัญของการประมงที่จะต้องเข้าไปดูแลทั้งในด้านการจัดการและในด้านการหาเงินทุน กระผมทราบว่าเมื่อรัฐบาลที่แล้วได้มีคณะกรรมการการประมงแห่งชาติขึ้น มีฯลฯ ฯลฯ ขอบุคลากรที่เอชซีเอเป็นประธาน และกำลังเริ่มดำเนินการกันอยู่ แล้วก็ยังมีอันเป็นไปเกี่ยวกับทางด้านการเมืองเสีย ก็อยากจะทำเอาไว้ว่ารัฐบาลชุดนี้จะได้ดำเนินการเรื่องนี้ต่อและให้จริงจัง และรวดเร็วด้วยเท่าที่กระผมทราบมาทะเลเซียลงทุน ๒๐๐ ล้านดอลลาร์แล้ว ที่จะสร้างเรือประมงของตัวเอง มาเลเซียที่ก้าวมาลูอีกไม่รู้เท่าไร แล้วถ้าประเทศเหล่านี้เขาพัฒนาของเขาขึ้นมา เขาก็คงไม่ให้เราไปจับ แล้วเราจะเอาที่ไหนทำมาหากินกัน อันนี้ผมฝากไว้

ประการต่อไปก็คือการคมนาคมทางน้ำที่ท่านพูดถึง ท่านพูดถึงแต่การทำเรือ ท่านพูดถึงแต่อย่างโน้นอย่างนี้ แต่ท่านไม่ได้พูดถึงการจัดการการบริหารกิจการ ท่านไม่ได้พูดถึงเรื่องที่จะเป็น เรื่องสำคัญในการขนส่ง ท่านไม่ได้พูดถึงบริษัทเดินเรือ ท่านไม่ได้พูดถึงผู้ต่อและซ่อมเรือ สิ่งเหล่านี้มีความสำคัญต่อการคมนาคมทางน้ำทั้งสิ้น และเมื่อได้พูดมาถึงตรงนี้ กระผมก็อยากที่จะขออนุญาตท่านประธาน เสนอแนะไปยังรัฐบาลหรือเพิ่มเติมรื้อด้วยว่าตรงนี้

ขอได้โปรดพิจารณาโดยรวมเป็นภาพรวมที่เขาเรียกกันว่าขอกภัยที่จะต้องเอ่ย เป็นภาษาต่างประเทศก็คือว่า มาริไทม์ สเตรทิจี (Maritime strategy) ซึ่งจะต้องพิจารณาโดยรวมทั้งการประมง การคมนาคมทางทะเล กองทัพเรือ และกิจการ รวมเป็นภาพรวม เป็นนโยบายรวม เพราะสิ่งเหล่านี้จะทำงานสัมพันธ์กัน เมื่อเป็นภาพรวมอย่างนี้ แต่ละหน่วยแต่ละส่วนจะพัฒนาอย่างไร ก็จะได้ไปพร้อม ๆ กัน เป็นลัดเป็นส่วนกัน ไม่ใช่ว่าใครจะได้ เฝ้า แขน มือถือ หรือสูง โข่ง โก๊ะ ไปอย่างนั้นไม่เหมาะสม ก็อยากจะฝากไว้ด้วย เพราะเรื่องครั้งนี้ไม่เคยมีรัฐบาลใดเคยนำมาทำเป็นนโยบาย ไม่มีใครพบ ผมได้ถามหลายครั้งหลายหน ตั้งแต่หนุ่มจนเกษียณอายุมาแล้ว เพราะฉะนั้นครั้งนี้อยากจะฝากไว้ แล้วก็อยากจะเห็นว่าถ้ารัฐบาลนี้เห็นว่า เป็นประโยชน์และเป็นประโยชน์สมควรก็จะเป็นคุณูปการแก่พวกที่ใช้ชีวิตอยู่ในทะเลอย่างกระผม และอย่างพวกชาวประมงทั้งหลาย เป็นอย่างยิ่ง

ประการต่อไปก็คือว่า เรื่องของศิลปวัฒนธรรม ท่านได้มีการสนับสนุนศิลปิน แต่ผมอ่านดูแล้ว รู้สึกท่านจะสนับสนุนศิลปินที่ยังมีชีวิตอยู่ เพื่อจะใช้ประโยชน์จากศิลปิน และท่านผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านศิลปะที่ได้ล่วงลับไปแล้ว ท่านไม่มีเอ่ยถึง ไม่มีพูดเลยว่าจะยกย่องท่านเหล่านี้ รู้สึกท่านจะมองแต่เฉพาะคนที่ยังมีชีวิตและเป็นประโยชน์ได้เท่านั้นเอง แต่ท่านที่ล่วงลับไปแล้วเป็นปรมาจารย์ ได้มีผลงานในทางศิลปะและวัฒนธรรมทั้งไว้ให้เป็นมรดกให้เราได้มากมาย เราควรจะได้ยกย่องและสรรเสริญ เพราะครั้งนี้เป็นวัฒนธรรมของคนไทยที่จะระลึกถึงบรรพบุรุษผู้มีคุณูปการต่อเรา รัฐบาลก็ไม่ได้เขียนไว้ตรงนี้ อันนี้ก็เป็นประการที่ผมได้กล่าวมา

ประการต่อไปคือในด้านการสาธารณสุข เวลาเรากำลังสนับสนุนเหลือเกินเรื่องยาสมุนไพร สนับสนุนเหลือเกิน เรื่องการรักษาแบบไทย จะไม่พูดถึงการแพทย์ไทยเลย ไม่เคยพูดถึงสนับสนุนการแพทย์ไทยเลย ผมว่า

น่าจะต้องมี เพราะว่าเราจะได้อาศัยสิ่งเหล่านี้ และสอดคล้องกับเรื่องของ การที่จะสนับสนุนภูมิปัญญาชาวบ้าน การแพทย์ไทยเหล่านี้ก็จะช่วยท่านได้เยอะ แต่ก็ไม่เขียนเอาไว้ ก็อาจจะกราบเรียนว่าถ้าเป็นไปได้กรุณาทบทวน แล้ว ดูด้วยว่าน่าจะมิใหม่ แล้วท่านน่าจะให้การสนับสนุนใหม่ แล้วถ้าเป็นเช่นนั้น ก็จะขอบพระคุณ

ในส่วนสุดท้ายที่กระผมอยากจะกราบเรียนก็คือว่า ในเรื่องของ การศึกษา ที่ผมนำมาพูดอีกเพราะ เป็นเรื่องที่ขาดอยู่ ท่านได้พูดทุกสิ่งทุกอย่าง ในการศึกษา ฟังดูแล้วก็รู้สึกว่าจะเป็นไปได้ น่าจะมีประโยชน์อย่างอื่น แต่ส่วนหนึ่งที่ขาดคือถึงนึกถึงไปหรือเปล่าไม่ทราบ ว่าโครงสร้างการศึกษา โครงสร้างที่จะจัดการศึกษานั้น ไม่ได้จัดปรับปรุงใหม่ เป็นโครงสร้างเดิม ในกระทรวงศึกษาธิการก็มีอยู่ ๑๔ กรม ๑๕ กรมอะไรเรื่อยไป แต่ละกรม ก็ว่ากันไป การประสานงานก็รู้สึกว่ายังขัด ๆ ซ้ำ ๆ อยู่ แล้วยังมีการศึกษา อยู่ที่กรมแรงงานก็มักจะต้องไปสอน พัฒนาแรงงานไปอยู่ที่กระทรวงมหาดไทย ก็มี เพราะการศึกษาอยู่ในเทศบาล การศึกษาไปอยู่ที่ไหนครบ ผมเคยนับแล้ว นับไม่ถ้วนนับไม่จบ ไม่รู้อยู่ที่ไหนบ้าง แล้วยังมีคณะกรรมการการศึกษา แห่งชาติ ซึ่งควบคุมก็ดูจะเป็นตรายางเท่านั้นเอง ไม่สามารถจะไปควบคุม อะไรได้นักนัก ตรงนี้มีความสำคัญมาก เหมือนกับว่าระบบหรือว่า โครงสร้าง การจัดการศึกษาของเราขณะนี้ เป็นเรื่องที่รองรับกับการวิทยาการ เมื่อสมัย โฉนั แต่ขณะนี้มันเปลี่ยนไปแล้ว เป็นเรื่องของวิทยาการในลักษณะเป็นสารสนเทศ หรือว่าไฮ เทคอย่างที่เขาถ่าวกัน เพราะฉะนั้นน่าจะต้องตัด โครงสร้างเหล่านี้ เพราะการศึกษานี้กระทบถึงการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในแผน พัฒนาฉบับที่ ๘ แล้วถ้าเป็นไปได้จะสังเกตเห็นว่าถ้า เราจะไปพัฒนาศักยภาพ มนุษย์ การพัฒนามนุษย์นี้กระผมขออภัยนิดหนึ่งที่จะขอเวลาอีกสัก ๑ นาที ก็คือว่าการพัฒนามนุษย์มันต้องพัฒนาร่างกาย จิตใจ และปัญญา ขณะนี้

กระทรวงศึกษาธิการและกระทรวงอื่นแม่แต่ทบวงมหาวิทยาลัย ก็รับภาระไป เรื่องของการพัฒนาปัญญา จิตใจที่เป็น เรื่องของทางศาสนาที่รู้สึกส่วนหนึ่งจะ อยู่กระทรวงศึกษาธิการ แต่ก็ไม่ เป็นจริง เป็นจัง แต่พัฒนาทางร่างกายรู้สึกมัน จะกระจัดกระจายต่อไป ถ้าท่านคิดว่าท่านจะแยกไปทำทบวง ประถมศึกษา หรือทบวงประถมศึกษาเบื้องต้น ถ้าไม่คิดจะแยกไปตั้งทบวงกีฬาและการ วัฒนธรรมขึ้นมา เป็นการพัฒนาเด็กพัฒนาคนของเรา ในร่างกายก็เท่ากับมี กระทรวง ทบวง กรม รับผิดชอบในการพัฒนามนุษย์ทั้ง ๑ ประการ คือ พลศึกษา จริยศึกษา และวุฒิศึกษา อันนี้ผมขอฝากประเด็นไว้ให้ท่านคิดด้วยว่า มันน่าจะเป็นอย่างไร

สุดท้ายที่กรมจะกล่าวก็คือว่าเป็นข้อสังเกตของกรม ซึ่งอาจ จะไม่เกี่ยวกับตรงนี้โดยตรง ก็คือว่าในการบริหารการศึกษาเท่าที่ได้ผ่านมา แล้วจนถึงตรงนี้ กรมขอหากจะกราบเรียนว่าขอได้โปรดดูข้อมูลซึ่งเป็น ข้อจริง อย่างดูข้อมูลเฉพาะเท่าที่รายงานขึ้นมาอยู่บนโต๊ะ เพราะที่ผมผ่าน มานั้นได้อ่านข้อมูลรายงานบนโต๊ะ แล้วลงไปดูจริงแล้วมันไม่ค่อยจะเหมือนกัน เพราะฉะนั้นตรงนี้เอง ซึ่งน่าจะเป็นนโยบายของรัฐบาลนี้ที่จะต้องปรับปรุง ตรงนี้ให้มันแน่ชัดเพื่อจะเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติและบ้านเมือง กรม ก็มีเรื่องที่จะรบกวน เวลาสภาแห่งนี้เพียงเท่านี้ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณชงยุทธ

นายชงยุทธ ดิยะไพรัช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา กรม ชงยุทธ ดิยะไพรัช สมาชิกพรรค เอกภาพ จังหวัดเชียงใหม่ สมาชิกรัฐสภา ผมใช้ระยะเวลาในการรอคอย ในการอภิปรายนับถึงเวลานี้ ๕ ปีกับ ๑ เดือน ๑ ชั่วโมง กว่าจะสอบได้ใช้ เวลานาน จากการอภิปรายของบรรดาท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่ผ่านมา นั้น สิ่งหนึ่งที่ผมได้ตั้งข้อสังเกตก็คือ ผมขอตั้งฉายาคำแถลงนโยบายของรัฐบาล

ในชุดนี้น่าจะเป็นลักษณะฟาสต์ฟู้ด (Fast food) คือรวดเร็วทันใจ แต่เวลา
 รับประทานแล้วจืดชืดหาเนื้อหาสาระไม่ค่อยจะได้ทำอะไร คำแถลงนโยบาย
 ในข้อที่ ๑ ในเรื่องของการเมืองในเรื่องการบริหารของรัฐบาล ผมเชื่อ
 เหลือเกินครับว่าบรรดาผู้มีอำนาจทั้งหลายที่นั่งอยู่ข้างบนนี้หลายท่านโศกเสียด
 เสียดหลังในสภาตั้งแต่หน่วยเลือกตั้งของแต่ละท่านมานี้มากเหลือเกิน ผมขอม
 รับครับว่าการเลือกตั้งที่ผ่านมานั้นมันเป็นประวัติศาสตร์ แล้วเป็นประวัติศาสตร์
 ที่ใช้เงินกันจำนวนมาก และไม่สามารถที่จะใช้หลักวิชาการหรือการ
 วิเคราะห์เพื่อจะชี้ว่ามันคุ้มค่าในเรื่องนี้อย่างไร ในเรื่องการที่จะรักษา
 ผลประโยชน์ของพี่น้องประชาชนและประเทศชาติ อันนี้คือสิ่งที่ผมเป็นห่วง
 มันจะเชื่อมโยงถึงเรื่องการปฏิรูปทางการเมือง ผมเชื่อว่าตราใบที่พี่น้อง
 ประชาชนยังไม่มีอำนาจต่อรองในเรื่องของการเมือง พี่น้องประชาชนยัง
 หวาดระแวงตกอยู่ใต้อำนาจของผู้มีอิทธิพลทั้งหลาย การปฏิรูปทางการเมือง
 ผมเชื่อว่าไม่ก็ปีกก็ต้องล้มเหลวเช่นเดิม สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะอะไรครับ
 ประชาชนทราบว่าผู้แทนฯ ท่านใดเป็นผู้ที่ค้าของเถื่อน ท่านผู้แทนฯ ท่านใด
 ที่เข้าบ่อน อยู่ตามบ่อนต่าง ๆ ผมขอรบกวนอีก หลายท่าน แต่พี่น้องประชาชน
 ไม่มีอำนาจที่จะตัดสินใจและใช้สิทธิเสรีภาพอย่างมีอิสระ ที่เป็นเช่นนี้มา
 นับชั่วนาตาปีแล้ว การแก้ไขทั้งหลายผมอยากจะทำให้รัฐบาลของ ฯพณฯ นายก-
 รัฐมนตรีได้โปรดช่วยกันดูแลในเรื่องนี้อย่างเร่งด่วนและถือเป็นเรื่องที่เร่งรัด
 ก่อนที่เราจะมีการปฏิรูปทางการเมืองตามแนวนโยบายในข้อที่ ๑ ในแนว
 นโยบายข้อ ๑.๔ ในเรื่องของการบริหารราชการแผ่นดิน ในหน้า ๕ ที่เน้น
 เรื่องของความกะทัดรัด คำว่า กะทัดรัด ในความหมายในความเข้าใจของ
 คนทั่วไปก็คือว่า มีขนาดเล็กและมีประสิทธิภาพสูง ทุกวันนะครับหน่วยงาน
 ในระบบราชการทั้งหลายในเมืองไทยมีการขยายขอบเขตในเรื่องการบริหาร
 งานอย่างไรพรอมแดนจริง ๆ กระทรวงสาธารณสุข ยังมีหน่วยงานหน่วยหนึ่ง

มีการเจาะนำบาดาล ซึ่งจะคล้ายกับกรมทรัพยากรธรณีของกระทรวงอุตสาหกรรม เหมือนกับ รพช. ผมได้กราบเรียนถามว่าทำไมเราต้องมีหน่วยงานนี้เกิดขึ้น ทำไมเราไม่พึ่งพาอาศัยหรือมีการประสานงานและมีการเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการที่จะใช้หน่วยงานต่าง ๆ ในการปฏิบัติงาน แต่ปรากฏว่าการขอความร่วมมือกันในแต่ละหน่วยงานโดยเฉพาะเรื่องของงบประมาณ ในเรื่องของการบริหารงานทั้งหลายเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นมาโดยตลอด ผมก็อยากจะขอทราบฝากท่านประธานสภาว่าเราจำเป็นที่จะต้องเห็นในเรื่องการประสานงานระหว่างหน่วยงานราชการทั้งหลายให้เกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพด้วยเช่นกัน

อีกเรื่องหนึ่งที่ผมอยากจะขอยกตัวอย่าง โดยเฉพาะเรื่องของกรมป่าไม้ ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เหลือเกินจริง ๆ หลายเรื่องที่ปรากฏว่ากรมทางหลวง รพช. กรมโยธาธิการได้ไปตัดถนนเพื่อสร้างความเจริญเพื่อให้พี่น้องเกษตรกรชาวไร่ ชาวนาทั้งหลายมีโอกาสที่จะได้ลดต้นทุนการผลิต นั่นก็คือมีถนนหนทางในการขนส่งสินค้าทางการเกษตรออกมาขายยังในเมืองต่าง ๆ ปรากฏได้มีการเร่งรีบในการสร้างถนน ถูกป่าไม้กัดค้ำจนจับกุมทั้งที่เป็นหน่วยงานราชการเช่นเดียวกัน ถามว่าทำไมต้องเกิดปัญหาอย่างนั้นขึ้น ก็มีคำตอบว่าผิดกฎหมาย แล้วทำไมไม่มีการประสานงาน ทางหน่วยงานต่าง ๆ ทั้ง รพช. ทั้งกรมโยธาธิการหลายอย่าง ทั้งกรมทางหลวงประสานงานแล้วทางกรมป่าไม้บอกว่าอย่างไรครับ บอกว่ากำลังให้นักวิชาการต้องจ้างนักวิชาการไปวิเคราะห์เพื่อดูผลดี ผลเสียทั้งหลายในเรื่องมลภาวะผลกระทบที่เกิดขึ้นเป็นอย่างไรบ้าง ใช้เวลานานหลายเดือนกว่าจะสำเร็จ เพราะฉะนั้นความล่าช้าทั้งหลายในการใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดินก็คิด ในการบริหารราชการทั้งหลายผมคิดว่าจำเป็นอย่างยิ่งที่ท่านผู้บริหารประเทศช่วยกันหน่อย ดูในเรื่องของการประสานงานเป็นเรื่องที่จำเป็นมาก ในนโยบายใน

ข้อที่ ๑.๕.๓ ในเรื่องของนโยบายเรื่องการปรับปรุงเงินเดือน ค่าตอบแทนของข้าราชการทั้งหลาย กำนัน ผู้ใหญ่บ้านเพื่อให้สอดคล้องกับค่าครองชีพ ผมทราบเรียนถามว่า แล้วชีวิตของชาวไร่ ชาวนาเกษตรกรที่อยู่ตามต่างจังหวัดต่าง ๆ ไร่อำนาจต่อรองในเรื่องการทำมาหาเลี้ยงชีพ ในเรื่องของการเมืองในทุกเรื่อง ผมคิดว่ารัฐบาลที่จะต้องเร่งดูแลแล้วก็ขอให้เพิ่มเติมในข้อ ๑.๕.๓ ด้วยว่ามีความเร่งด่วนอย่างไรที่จะให้ชีวิตเขามีอำนาจต่อรองที่ดีขึ้น มีรายได้ที่เพิ่มมากขึ้น

ในข้อที่ ๓ ในเรื่องของนโยบายต่างประเทศ ผมยอมรับว่านโยบายดีมากในเรื่องเกี่ยวกับหัวข้อที่ว่า เป็นมิตรกับทุกประเทศ การเป็นมิตรไม่ได้หมายถึงว่าจะต้องเอาเงินไปให้เขา ให้ความช่วยเหลือเขาเท่านั้น เพราะการที่จะรับอะไรต่าง ๆ ของแต่ละประเทศ แต่ละประเทศก็มีศักดิ์ศรีของตนเองการจะรับความช่วยเหลืออะไรต่าง ๆ ก็ดีผม เชื่อกับศักดิ์ศรีเป็นเรื่องสำคัญ และสิ่งที่สำคัญนอกเหนือจากศักดิ์ศรีแล้ว ก็ยังมีเรื่องของผลประโยชน์ ผลประโยชน์ที่ได้รับจะต้องมีความเท่าเทียม จะต้องได้รับอย่างพอใจกันทุกฝ่ายและส่วนที่จะทำให้เกิดประโยชน์เหล่านี้ได้ในการเชื่อมประสานทำให้เกิดผลประโยชน์เชื่อมกันได้ทุก ๆ ฝ่าย ผมเชื่อโดยเฉพาะในเรื่องของภาคเอกชน ผมว่ารัฐควรที่จะต้องส่งเสริม และอีกเรื่องหนึ่งก็คือผู้นำผู้นำไม่ใช่ผู้นำที่เก่า เกือบ โดยเฉพาะผู้นำที่เป็นอดีตรัฐมนตรีต่างประเทศหลายท่านที่มีความสนิทสนม มีความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน กับหลาย ๆ ประเทศในยุโรป ในอเมริกาหลาย ๆ ที่ ผมคิดว่าถ้ารัฐบาลใจกว้างไม่ใจแคบ ยอมรับในความสามารถ ในความสัมพันธ์ที่เราไม่สามารถซื้อด้วยเงินได้ระหว่างบรรดารัฐมนตรีเก่า ๆ ที่มีอยู่ ตั้งเยอะครับให้เป็นที่ปรึกษา ใช้เยอะครับ เพื่อประโยชน์ของประเทศชาติ ให้เจรจาการเมืองเพื่อจะได้เกิดประโยชน์ให้กับพี่น้องประชาชนและประเทศชาติ จับท่านมาใช้ให้เกิด

ประโยชน์ มีปัญหาหลายเรื่องที่เราได้พูดกันแล้ว โดยเฉพาะพูดถึงเรื่องภาพลักษณ์ของประเทศไทย ผมคิดว่าเราไม่จำเป็นต้องไปยกระดับภาพลักษณ์ของประเทศไทยว่าเป็นอย่างไรบ้าง หน้าตาภาพลักษณ์ของประเทศไทย ผมคิดว่ารัฐบาลเป็นส่วนหนึ่งส่วนที่สำคัญที่สุดที่จะแสดงให้เห็นถึงภาพลักษณ์ของประเทศไทยว่าเป็นอย่างไร รัฐบาลเป็นรัฐบาลที่ดี เป็นที่พึ่งที่หวังของพี่น้องประชาชนได้และเป็นรัฐบาลที่สามารถจะดำเนินการบริหารประเทศชาติอย่างมีประสิทธิภาพ ผมเชื่ออันนั้นคือหน้าตาของประเทศเป็นภาพลักษณ์ของประเทศ มาพูดถึงข้อ ๔ ในเรื่องนโยบายเศรษฐกิจ ในหน้าที่ ๑๔ หัวข้อที่ ๔.๑.๕ ผมเป็นห่วงเหลือเกินโดยเฉพาะในเรื่องของช่องว่างที่จะเกิดขึ้นในการใช้วัตถุประสงค์ในเรื่องของการออม เราจะได้มีการสนับสนุนว่าพี่น้องประชาชนท่านใดที่มีวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อการศึกษา หรือการเอาไปใช้จ่ายในบั้นปลายของชีวิตอาจจะมีการยกเว้นภาษี ผมเกรงว่าช่องว่างทั้งหลายที่เกิดขึ้นขอให้รัฐบาลได้โปรดตั้งมาตรการ ในการที่จะดูแลเรื่องนี้ให้ดี มิฉะนั้นจะเกิดปัญหาในเรื่องการอาศัยช่องว่างในการหลบเลี่ยงภาษีของคนที่ร่ำรวย คนที่มีฐานะเพื่อหลบเลี่ยงภาษีเหล่านี้ก็ขอรัฐบาลช่วยดูมาตรการในเรื่องเหล่านี้ด้วย ในหัวข้อ ๔.๓.๓ หน้า ๑๘ ในเรื่องของการพัฒนาในเรื่องเกษตร ในเรื่องอุตสาหกรรม โดยเฉพาะเรื่อง แอคโนโมอิคส์ตรี (Agro-industry) ในเรื่องเกษตรอุตสาหกรรม ผมเชื่อเหลือเกินว่าถ้าลำดับขั้นของการพัฒนาทั้งหลาย รัฐบาลไม่ได้สนใจ นึกอยากจะทำอุตสาหกรรมตรงนั้นตรงนี้ หรือจะพัฒนาในเรื่องอุตสาหกรรมหนักหรือเทคโนโลยีทั้งหลาย โดยที่เราไม่มีการเตรียมความพร้อมของคนเป็นปัญหาที่ใหญ่มาก โดยเฉพาะเรื่องแรงงานที่ต้องใช้ฝีมือ จากผลของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตั้งแต่ฉบับที่ ๕๕๐๔ เราตามกันฝรั่งเศสกันมาตลอด จนถึงปี ๕๕๐๕ มาถึงทางแยกแล้วว่า เราจำเป็นต้องไปพัฒนาอุตสาหกรรมหนักหรือจะพัฒนา

อุตสาหกรรมเบา ในที่สุดเราก็ได้ค้นแบบเป็นอุตสาหกรรมเบา เรามีการพัฒนาโดยใช้แรงงานมาก ฝรั่งเศสที่เรียกว่า เลเบอร์ อินเทนซีฟ (Labour intensive) ในที่สุดมาถึงจุดทางเบี่ยงอีกตามเคยว่าในขณะที่เราเริ่มจะดูในเรื่องของการพัฒนาในเรื่องของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีมากขึ้น ผมอยากจะทราบเรียนตามท่านประธานว่าในขณะที่ที่ห้องประชาชนทั้งหลาย เราได้เตรียมพร้อมหรือยัง ที่จะนำแรงงานเหล่านั้นเข้ามาอยู่ในภาคอุตสาหกรรมในลักษณะเทคโนโลยีที่สูง ผมเป็นห่วงในเรื่องนี้อย่างมาก เพราะภายในข้อ ๔.๓.๓ นั้น รัฐบาลไม่ได้เขียน แล้วก็ไม่ได้นับด้วย

ในหัวข้ออีกเรื่องหนึ่งก็คือเรื่องของการท่องเที่ยว ผมเชื่อเหลือเกินรัฐบาลได้เห็น โดยเฉพาะความต่อเนื่องในเรื่องอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว โดยเฉพาะเน้นในเรื่องของโรงแรม ท่านประธานที่เคารพ ที่ต่างจังหวัดมีนักลงทุนหลายฝ่ายหลายท่านได้ไปลงทุน ปรากฏว่าที่ห้องประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ได้รับมรดกจากปู่ ย่า ตา ทวดที่มอบไว้ให้มันเป็นเพียงแค่การขายแรงงาน แต่ที่ห้องประชาชนส่วนใหญ่ไม่ได้รับผลประโยชน์อย่างเท่าเทียม อย่างมีศักดิ์ศรีขายแรงงานเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นผมเป็นห่วง ผมอยากจะขอท่านประธานทราบเรียนว่า เราน่าที่จะมีการส่งเสริมในเรื่องผลิตภัณฑ์ หัตถกรรมครัวเรือนแล้วมีการปรับปรุงฝีมือพัฒนาให้สินค้าที่ผลิตจากครัวเรือนแล้วมีคุณภาพ อาจจะเป็นเรื่องของการปั่นด้าย ทอผ้า หรือเครื่องจักรสานทั้งหลายในพื้นที่ต่าง ๆ ที่มีความชำนาญในเรื่องนั้นเรื่องนี้ ฝรั่งเศสเขาชอบในเรื่องนี้มาก ผมคิดว่ารัฐบาลน่าจะส่งเสริม โดยเฉพาะกรมพัฒนาชุมชน สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน หรือกรมส่งเสริมในเรื่องของอุตสาหกรรมทั้งหลาย น่าจะมีการประสานงานกันหลายฝ่าย หัวข้อที่ ๔.๕.๑ ในเรื่องของการคมนาคมทางบก หน้า ๒๓ ข้อที่ ๔.๕.๑.๓ การเร่งที่จะสร้างเชื่อมทางไม่ว่าจะเป็นทางบก ในเรื่องการจราจรทางบก การเร่งทางรถยนต์ รถไฟ

เพื่อเชื่อมประสานกับประเทศเพื่อนบ้าน ผมอยากทราบเรียนว่าในเรื่องเหล่านี้มีความจำเป็นอย่างไรที่จะต้องมีการเชื่อมประสานกันทั้งกระทรวงการต่างประเทศ เราเกิดปัญหาที่จังหวัดเชียงรายก็เช่นกัน ในขณะที่ปัญหาชนกลุ่มน้อยก็เกิด ปัญหาความไม่เข้าใจอันดีกันระหว่างรัฐบาลพม่ากับรัฐบาลไทย ปัญหาความไม่ไว้วางใจ ความไม่เชื่อว่าจะต้องได้รับผลประโยชน์เนื่องมาจากการพัฒนา การสร้างความสัมพันธ์ในเรื่องเศรษฐกิจระหว่างลาวกับไทย เป็นอย่างไรบ้าง ในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เราต้องเคลียร์ (Clear) กันให้ชัดเจน ผมถึงว่าเรื่องต่าง ๆ คงจะเกิดขึ้นในหัวข้อ ๔.๕.๔ ในเรื่องของ การสื่อสารโทรคมนาคม ที่บอกว่าจะสนับสนุนให้มีการนำระบบการสื่อสารโทรคมนาคมมาใช้ ผมเป็นห่วงที่สุดในเรื่องของ การผูกขาด ในเรื่องของ การแสวงหาผลประโยชน์ของผู้มีอำนาจ โดยเฉพาะที่เป็นรัฐบาล สาเหตุที่เป็นอย่างนี้ ผมไม่เชื่อใจครับ เพราะว่าการเลือกตั้งแต่ละครั้งถ้าเราจะยอมรับในสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย มีใครกล้าสาบานได้ว่าไม่สนับสนุนพรรคการเมือง มีหลายบริษัทที่มีการสนับสนุน เรายอมรับความเป็นจริงตรงนี้กันเถอะครับ แล้วเรามาช่วยกันตรวจสอบเพื่อให้ผลประโยชน์ทั้งหลายตกกับประเทศชาติกับพี่น้องประชาชนให้มากขึ้น ในหัวข้อ ๔.๖.๑ ในเรื่องของ การส่งเสริมการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ ผมก็เชื่อ สิ่งเหล่านี้รัฐบาลคงจะคำนึงถึง เรื่องพลังงานไฟฟ้ามาก ได้มีการหวั่นเกรงกันว่าในแผนพัฒนาสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๗ ฉบับที่ ๘ อะไรก็ตาม เราจะเร่งการผลิตพลังงานให้เกิดขึ้นเพื่อเอามาใช้ในประเทศ เกรงว่าจะขาดแคลน เครื่องใช้พลังงานไฟฟ้าที่มีประสิทธิภาพสูง พลังงานนิวเคลียร์ก็เป็นพลังงานส่วนหนึ่งที่จะทำให้ต้นทุนในการผลิตต่ำ ผมอยากขอให้รัฐบาลได้โปรดชี้แจงด้วยว่า ในรัฐบาลยุคนี้สมัยนี้จะมีโรงงานไฟฟ้าพลังงานนิวเคลียร์เกิดขึ้นหรือไม่ รัฐบาลต้องชี้แจงให้พวกกรรมได้ทราบด้วย ในหัวข้อ ๔.๖.๔ ในเรื่อง การปรับปรุง

พัฒนาระบบการขนส่งน้ำมันทางท่อ เพื่อลดต้นทุนการขนส่งในหน้า ๒๖ บอกว่า จะให้น้ำมันมีราคาจำหน่ายที่ใกล้เคียงกันทั่วประเทศ เป็นความเจ็บซ้ำ ความแค้นแค้นใจของพี่น้องประชาชนที่อยู่ตามต่างจังหวัดในชนบท เราใช้สินค้าราคาแพง เราใช้น้ำมันราคาแพง อย่างที่จังหวัดเชียงรายโดยเฉลี่ยแล้ว ใช้น้ำมันราคาแพงกว่าคนกรุงเทพมหานครถึง ๑ บาทต่อลิตรโดยเฉลี่ย ผมอยากจะทราบเรียนถามว่ารายได้ก็ต่ำ ค่าใช้จ่ายก็สูง อันนี้คือตัวปัญหาที่ทำให้เกิดความยากจนขึ้นโดยทั่วไป การกระจายรายได้ก็ไม่บรรลุมเป้าหมายตามที่รัฐบาลหลายยุคหลายสมัยได้ประกาศไว้ อันนี้ก็ เป็นตัวปัญหา เพราะฉะนั้น ผมอยากจะให้รัฐบาลได้แก้ไขในเรื่องของราคาน้ำมัน แทนที่จะให้มีราคาจำหน่ายที่ใกล้เคียงกันทั่วประเทศ น่าที่จะมีราคาน้ำมันจำหน่ายในราคาเดียวกันทั่วประเทศ ถ้าเป็นไปได้ผมเชื่อว่ารัฐบาลจะอยู่ได้อีกนาน อันนี้คือสิ่งที่ผมอยากจะขอทราบเรียน ในหัวข้อที่ ๔.๑ หน้า ๒๗ ข้อ ๔.๑.๑ ในเรื่องการส่งเสริมอุตสาหกรรมทั้งหลายที่เกิดขึ้นนี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : กรุณาสรุปได้แล้วครับ

นายชงยุทธ ดิยะไพรัช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงราย) : กระผมก็ขออนุญาตว่า ขอใช้เวลาท่านประธานอีกประมาณ ๑ นาที ผมจะสรุปปัญหาของชาติทั้งหลายที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นการบริหารงาน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของความมั่นคง ในเรื่องของการกระจายรายได้ที่เกิดขึ้นมาหลายปีแล้ว ก็หมักหมมกันมาโดยตลอด ผมขอทราบจากรัฐบาลได้ดูแลเรื่องนี้อย่างเร่งด่วนแล้วก็แก้ปัญหาในเรื่องเกี่ยวกับการให้สิทธิเสรีภาพของพี่น้องประชาชนในการใช้สิทธิในการเลือกตั้งอย่างมีอิสระ โดยไม่ถูกรอบงำจากผู้มีอิทธิพลทั้งหลาย ขอให้รัฐบาลได้ช่วยเร่งมาตรการแก้ไขในเรื่องเหล่านี้ด้วยทราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณชงวัชชัยครับ

นายชัชชัย อนามพงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (จันทบุรี) :

กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชัชชัย อนามพงษ์ ส.ส. จันทบุรี พรรคชาติพัฒนา กระผมดูนโยบายของรัฐบาลแล้ว รู้สึกว่าใช้ได้ดี ถ้าไม่คิดอะไรมาก แต่ถ้าคิดถึงพี่น้องเกษตรกรแล้ว นโยบายด้านเกษตรกรรม ฉบับนี้ต้องแก้ไขใหม่ เพราะต้องให้โปร่งใสมากกว่านี้ ต้องให้ชัดเจนมากกว่านี้และไม่อึมครึมเหมือนฉบับนี้ ท่านประธานที่เคารพ ลองมาดู ๔.๒ นโยบายด้านเกษตรกรรม รัฐบาลมีเจตนารมณ์ที่จะพัฒนาศักยภาพและความเป็นอยู่ของเกษตรกรที่ดีขึ้น โดยในภาคเกษตรก้าวหน้าจะเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันกับประเทศด้วยการเพิ่มประสิทธิภาพและต้นทุนการผลิต ท่านประธาน การยกระดับราคาสินค้าเกษตรกรให้สูงขึ้น โดยจะดำเนินการ นโยบายข้อนี้มีผลอยู่แล้ว นโยบายข้อนี้ไม่ชัดเจน เช่น ราคาสินค้าเกษตรจะให้สูงขึ้น จะให้สูงแบบไหน และการแก้ไขหนี้สินของเกษตรกรจะแก้ไขอย่างไร โดยจะดำเนินการอย่างไร อันนี้ผมก็อยากจะถามทาง ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากจะให้ทาง ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ตอบให้ชัดเจนไม่ใช่อึมครึม ก่อนที่จะถึงข้อ ๔.๒.๓ พอดีท่าน ส.ส. กมลดา พรหมชาติพัฒนา จังหวัดจันทบุรีของผมบอกว่า รัฐบาลชุดนี้ทำไมลืมพี่น้องชาวประมงไปเสียละ ดูเท่าไรก็ไม่เห็นมีกระผมก็บอกว่าไม่ทราบเหมือนกัน จริง ๆ แล้วอาชีพประมงนี้สำคัญมาก ทุกวันนี้ปลาก็หายากต้องไปหาจากกลางทะเลหรือไกลกว่านั้น แล้วอาชีพชาวประมง ปลา กุ้งก็ยิ่งหายากขึ้นทุกวัน ต้องหันมาเลี้ยง โดยเฉพาะเลี้ยงกุ้งกุลาดำ ที่แล้วมาก็ไม่ประสบความสำเร็จ เพราะเป็นโรคระบาดร้ายหมดแล้วทางรัฐบาลที่แล้ว ๆ ก็ไม่ค่อยได้สนใจ ผมอยากจะฝากรัฐบาลนี้เหมือนกันว่ามีปัญหาที่เลี้ยงกุ้ง เลี้ยงปลา รัฐบาลต้องสนใจ โดยเฉพาะชาวประมงสำคัญมาก แล้วก็ลองหันมาดู ข้อ ๔.๒.๓ ข้อนี้สำคัญมากจริง ๆ ถึงจะมีการ

พูดซ้ำพูดซากก็ต้องพูด โดยการส่งเสริมให้เกษตรกรสามารถจัดหาปัจจัยการผลิตที่สำคัญเช่น ปุ๋ย สารเคมีและยาปราบศัตรูพืชในราคาที่ถูก อันนี้ต้องคุยกันว่าปุ๋ยนี้จะทำอย่างไร จะตั้งโรงงานปุ๋ยหรือจะลดราคาให้ได้อย่างไร เพราะทุกวันนี้ก็บ่นกันมาก แล้วก็ร้องกันมาก แล้วสารเคมีก็เหมือนกัน ยาปราบศัตรูพืชก็เหมือนกัน ทุกวันนี้เกษตรกรก็อยู่ไม่ไหว ผลผลิตก็ตกต่ำ ปุ๋ยก็ราคาแพง อันนี้ต้องพูดมาก ๆ ผมอยากให้เป็น ส.ส. ทุกคนพูดด้วย ให้รัฐบาลทราบ รัฐบาลจะได้แก้ปัญหาให้ชาวไร่ ชาวดวน หรือเกษตรกรที่ยากจน ท่านประธานที่เคารพ ผมคงไม่ใช่เวลามาก ผมคงจะดูอีกสักหัวข้อหนึ่งคือ การบริหารราชการแผ่นดิน ข้อ ๑.๔.๒ ป้องกันการปราบปรามทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ และหน่วยงานของรัฐให้ได้ผลอย่างจริงจัง ด้วยการพัฒนาและเสริมสร้างองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามทุจริตและประพฤติมิชอบให้มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมให้มีระบบการตรวจสอบภายในหน่วยงานของรัฐ เสริมสร้างคุณธรรม จรรยาบรรณ และวินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตลอดจนส่งเสริมให้ประชาชน องค์กรประชาชน และสื่อมวลชนที่มีบทบาทในการตรวจสอบการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ท่านประธานที่เคารพ เรื่องนี้มันเกิดเมื่อวาน เพราะผมเองก็มีเพื่อน โทร.มาจากเชียงราย ผมเองบ้านอยู่จันทบุรี เป็นประธานชมรมผู้ค้าอัญมณีแม่สาย มีสมาชิก ๒,๐๐๐ กว่าคน ขณะนี้เขาเดือดร้อนมาก เขาไปซื้อพลอยที่แม่สาย คือวัดดูที่บ้านเราไม่มีแล้ว ต้องไปอาศัยต่างประเทศเพื่อนบ้านคือจากประเทศพม่า เวลาเอาเข้ามาท่านประธาน ก็ต้องผ่านเสียภาษีศุลกากร เวลาจะเอากลับจันทบุรี เมื่อวานโดนจนได้ ผมไม่อยากจะพูดเลยแต่ต้องพูด ถ้าไม่พูดแล้วรู้สีกวงการพลอยจะเดือดร้อนมาก เพราะวงการพลอยทำรายได้เข้าประเทศปีละหลายหมื่นล้านบาท แล้วคนที่เจียระไนพลอยเดือนหนึ่งได้ ๔,๐๐๐ - ๕,๐๐๐ บาท เป็นหมื่นบาท นับว่านโยบายรัฐบาลต้องส่งเสริม แต่พอเราเสียภาษีศุลกากร

ถูกต้องแล้ว เราเอากลับมาจันทบุรี เมื่อวานเองนี่ค่านแม่ต้า จังหวัดพะเยา
 ดำรวจจับ เพื่อน โทร.มากรับ จับแล้วตั้งเข้าจนถึงเที่ยงคืน ก็ยังไม่ลง
 ประจําวัน ผมก็ โทร.ไปบอกว่าจับซื้อหาอะไร เขาบอกว่าผิดกฎหมาย ผิด
 กฎหมายอะไรครับ เรามีใบเสร็จถูกต้องตามกฎหมาย เพราะฉะนั้นผมอยาก
 จะถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ปัญหานี้ควรจะแก้อย่างไร มันเป็น
 ปัญหาใหญ่ระดับชาติ พลอยทำรายได้เข้าประเทศมีหลายหมื่นล้านบาท เพราะ
 ฉะนั้นผมก็อยากจะถามรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทยว่า ปัญหานี้ควรจะแก้
 อย่างไร แต่บังเอิญเมื่อวานท่านหัวหน้าของยุทธ ท่านบอกว่าท่านจะแก้ไขให้
 เพราะท่านมีความยุติธรรมพอ ผมไม่อยากจะเห็นนะครับ ไม่อยากเห็นข้าราชการ
 ที่ไม่ค่อมใหญ่ทำไรไปรีดใจชาวบ้าน แต่ตอนนี้กำลังมีปัญหาผมขอฝาก
 รัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทยช่วยดูด้วยนะครับ ขอขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณธานินทร์

นายธานินทร์ ใจสมุทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส) :
 ท่านประธานที่เคารพกระผม นายธานินทร์ ใจสมุทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 จังหวัดสตูล พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธาน
 ที่เคารพ นโยบายรัฐบาลซึ่งอยู่ภายใต้การนำของ ฯพณฯ บรรหาร ศิลปอาชา
 กระผมมีความจำเป็นที่จะต้องพูดถึงในเรื่องของนโยบาย ซึ่งจะสอดคล้องกับ
 การทำงานของรัฐบาลชุดนี้ ประกอบกับอดีตที่ผ่านมาของการทำงานของ
 รัฐมนตรีบางท่านที่อยู่ในรัฐบาลชุดนี้ ผมไม่ได้วิจารณ์ใครครับ แต่ผมมาทำงาน
 เพื่อเป็นตัวแทนของปวงชนชาวไทย ทำหน้าที่เป็นฝ่ายค้าน ทำหน้าที่ทาง
 นิติบัญญัติโดยถูกต้องตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ การที่ผมกล่าวอ้างอะไรไปนั้น
 ผมทำหน้าที่ถ้าหากว่าผมไม่ได้ทำหน้าที่สิ่งเหล่านั้น ผมนอนอยู่กับบ้านคิดว่า
 แล้วคนที่ถูกวิพากษ์วิจารณ์เรื่องต่าง ๆ ต้องรับได้ในฐานะของฝ่ายบริหาร
 ถ้ารับไม่ได้ก็อย่ามาเป็น ท่านประธานที่เคารพ นโยบายของรัฐบาลในด้าน

เศรษฐกิจข้อที่ ๔ หน้า ๑๕ ข้อ ๔.๑.๕ ส่งเสริมให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการจัดทำและบริหารจัดการด้านโครงการพื้นฐานและบริการสาธารณะอื่น ๆ เพื่อลดภาระด้านงบประมาณของรัฐบาล ข้อ ๔.๕ นโยบายด้านคมนาคมและการสื่อสารคมนาคม รัฐบาลมีเจตนากระจายเครือข่ายการคมนาคมขนส่งทางบก ทางน้ำ ทางอากาศให้ทั่วถึง โดยเน้นการส่งเสริมพื้นฐานของการคมนาคม ส่วนด้านการสื่อสารจะพัฒนา ขยายและเพิ่มเครื่องมือ และนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ รวมทั้งการลดค่าบริการให้ถูกลง โดยเน้นบทบาทของเอกชนในการดำเนินการและบริการจัดการ ภายใต้ระบบการแข่งขันอย่างเสรี ข้อ ๔.๕.๔ การสื่อสารโทรคมนาคม ข้อ ๔.๕.๒ การสนับสนุนให้มีการนำระบบสื่อสารโทรคมนาคมที่ก้าวหน้ามาใช้ เพื่อประโยชน์ป้องกันประเทศควบคู่กับประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ ท่านประธานครับ ผมได้ผนวกทุกข้อในหมวดของด้านเศรษฐกิจนั้น กระทบมีความจำเป็นที่จะต้องพูดถึงว่า รัฐบาลจะดำเนินการตามนโยบายนี้หรือไม่ การเปิดโอกาสให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมโดยอิงไปกับนโยบายทางด้านคมนาคม ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารโทรคมนาคม กระทบมีความห่วงใยเป็นอย่างยิ่งต่อความมั่นคงของประเทศชาติและห่วงใยต่อสถาบัน เพราะความเป็นจริงในโลกปัจจุบันโครงการสื่อสารได้เสมือนหนึ่งกุมความลับของคนทั้งชาติไว้ในมือ และปัจจุบันนี้เครือข่ายของการสื่อสารของชาติอยู่กับกลุ่มบุคคล ความจริงได้ประจักษ์แล้วว่าอะไรเกิดขึ้นกับบ้านเมืองของเรา ท่านประธานที่เคารพ ผมคิดว่าพี่น้องประชาชนรับได้ในการเปิดระบบสื่อสารโทรคมนาคมอย่างเสรี เพราะประเทศไทยเราเป็นสมาชิกของการค้าโลก การเขียนนโยบายของรัฐบาลชุดนี้ ผมเข้าใจว่า คงจะเขียนให้สอดคล้องกับสภาวะการสื่อสารโทรคมนาคมของโลกที่มีการแข่งขันอย่างเสรี ที่ท่านประธานได้เห็นในนโยบายนั้น ผม

เห็นด้วยครับ ในความเปลี่ยนแปลงที่จะพัฒนาประเทศไทยให้มีความทันสมัยเท่าเทียมในอารยประเทศ แต่ที่ผมไม่เห็นด้วยที่ได้ใช้นโยบายการเปิดโอกาสทางด้านสื่อสารโทรคมนาคมผลประโยชน์จำนวนมากของประเทศไทยให้ตกไปกับบุคคลเพียงกลุ่มเดียว ท่านประธานที่เคารพ กระทบใคร่ขออนุญาตย้อนอดีตไปว่าขณะนั้นผมทำงานอยู่การสื่อสารแห่งประเทศไทย อดีตท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมวันนี้ ท่านมานั่งเป็นรองนายกรัฐมนตรีในคณะรัฐบาลชุดนี้ ได้อนุมัติวิญญูติตามตัวของการสื่อสารแห่งประเทศไทยให้กับบริษัทแปซิฟิก เทเลซิส และบริษัทนี้เป็นของท่านรองนายกฯ พันตำรวจโท ดอกเตอร์ทักษิณ ชินวัตร หลังจากนั้นก็มีการประชุม มีการดำเนินการในปี ๒๕๒๘ ว่าจะเป็นเรื่องโฟนลิงค์ ว่าจะจะเป็นโทรศัพท์เคลื่อนที่ ๘๐๐ และดาวเทียมไทยคม จากกระทรวงคมนาคม ท่านประธานที่เคารพ การแข่งขันในสมัยนั้นรุนแรงมาก มีการใช้เทคนิคทางด้านวิศวกรรม มีการใช้อำนาจบีบบังคับ ไม่ยอมให้เลขหมายโทรศัพท์ ๓ ตัว มีการใช้อำนาจไม่ยอมให้เลขหมายโทรศัพท์เพื่อใช้กับโทรศัพท์เคลื่อนที่ในข่ายของการสื่อสารแห่งประเทศไทย กระผมคิดว่าท่านรองนายกรัฐมนตรีทั้ง ๒ ท่านคงจำได้ วันนี้ท่านมานั่งตรงหน้าผมไม่ทราบไปไหนทั้ง ๒ ท่าน ท่านประธานที่เคารพ จึงใคร่มีความห่วงใยและจะตั้งข้อสังเกต ตั้งคำถามในเรื่องนโยบายการให้เอกชนมีส่วนร่วม และนโยบายทางด้านสื่อสารโทรคมนาคมครั้งนี้ครับ ความผิดพลาดในอดีต มีการให้สัมปทานผูกขาดกับเอกชนบางกลุ่ม โดยการทำสัญญาผูกขาดยาวนานจนทำให้ประเทศชาติและประชาชนเกิดความเสียหายนั้น ท่านที่เคยรับผิดชอบในอดีตและมีปัจจุบันมาเป็นรองนายกรัฐมนตรีร่วมรัฐบาล มีความคิดที่จะเปลี่ยนแปลงสัญญาสัมปทาน เพื่อที่จะให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศชาติและประชาชนหรือไม่ ผมยกตัวอย่างว่า นโยบายรัฐบาลนี้จะลดค่าบริการ ค่าบริการไม่เท่าไรหรอกครับ ผมเป็นผู้ใช้บริการคนหนึ่ง โทรศัพท์มือถือ ๘๐๐ ครับ ผม

ใช้อยู่เป็นประจำ ผมได้สอบถามราคาในต่างประเทศเผอิญว่าอยู่ใกล้ประเทศ มาเลเซีย เครื่องหนึ่ง ๕,๐๐๐ - ๘,๐๐๐ บาท ดันทุนครับ แต่ประเทศไทย ไม่ทราบว่ามีจะแพง หรือว่าการผูกขาดจะเสียค่าใช้จ่าย ค่าคอมมิชชั่น (Commission) แพง ก็ไม่ทราบ เครื่องหนึ่ง ๔๐,๐๐๐ - ๕๐,๐๐๐ บาท ตลอดนี้คิดว่า ถ้าจะลด ถ้ามีความจริงใจเพื่อพี่น้องประชาชนจริง ๆ ผลประโยชน์โดยรวมของประเทศชาติจะได้ถึงมือพี่น้องประชาชนจริง ๆ ท่าน ประธานครับ อยากจะถามรัฐบาลว่า แผนแม่บททางการสื่อสารโทรคมนาคม รัฐบาลชุดนี้มีการเปลี่ยนแปลงหรือดำเนินการอย่างไร ต่อไปหรือไม่ ซึ่งเป็น เรื่องสำคัญของรัฐบาลชุดนี้ ไม่ได้ระบุไว้เลย ผมเป็นห่วงเป็นใยรัฐวิสาหกิจ ซึ่งท่านไม่มีนโยบายนี้เลยว่าจะดำเนินการกับรัฐวิสาหกิจอย่างไร แต่จริง อยู่ครับสังคมโลกเปลี่ยนแปลง รัฐวิสาหกิจต้องมีการแปรรูป แต่แปรรูปอย่างไร จะขายหรือจะให้ หรือจะ让他ไปเลย ๆ หรือจะดำเนินการอย่างไรกับ รัฐวิสาหกิจ ซึ่งท่านไม่ได้เขียนไว้เลย ท่านไม่มีนโยบายไว้เลย ถ้าท่าน เกิดไปดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ให้เขาไปทั้งดุ้น และก็บอกว่าไม่มี นโยบายในรัฐบาลชุดนี้ให้ไปก็ไม่คิด ผมว่าน่าจะกระทำได้ ท่านประธานครับ คำถามต่อไปของกระผมว่ารัฐบาลชุดนี้จะสร้างหลักประกันอะไรให้กับประเทศ ชาติและประชาชน ว่าการให้สัมปทานผูกขาดจะไม่เกิดขึ้นมาอีก และควรมี การทบทวนตรวจสอบบุคคลที่อนุญาตและบุคคลที่จะรับอนุญาตหรือไม่ เพราะ การรั่วไหลจากการผูกขาดทางด้านโทรคมนาคมทำให้บุคคลบางคนคิดว่าใหญ่ ว่าเงินเท่านั้นที่จะบันดาลทุกอย่างได้ ทั้ง ๆ ที่เงินเหล่านั้นควรจะเป็นของ ประชาชนในประเทศทั้งหมด คำถามถึงรัฐบาลชุดนี้ว่า จะตอบประชาชนให้ได้ หรือไม่ ในการตัดสินใจของ ฯพณฯ รองนายกรัฐมนตรี คอเคเตอร์ทักษิณ ชินวัตร ว่าเมื่อไรท่านจะตัดสินใจในเรื่องของประโยชน์ประเทศชาติ เมื่อไร ท่านจะตัดสินใจในเรื่องของประโยชน์ในกลุ่มของท่าน เพราะกลุ่มของท่านนั้น

ท่านเป็นผู้ก่อตั้งมากับมือและวันนี้ท่านก็ยังถือหุ้นใหญ่อยู่ ท่านจะไม่ใช้ข้อมูลของประเทศไทย เพื่อไปเป็นประโยชน์เอื้ออำนวยในการลงทุนในต่างประเทศอย่างเขาเปรียบกับเอกชนรายอื่นของไทย เอาความได้เปรียบเสียเปรียบตรงนี้เป็นการแข่งขันใช้หรือไม่ ท่านประธานที่เคารพ กระผมเองเคยร่วมรัฐบาลสมัยที่แล้ว ขณะนี้ไปเป็นฝ่ายค้าน ท่านรัฐมนตรีที่นั่งอยู่ต่อหน้าผมขณะนี้คือ รัฐมนตรีสมศักดิ์ เทพสุทิน รัฐมนตรีช่วยคมนาคม วันนั้นผมจำได้ว่าผมได้คัดค้านเรื่องโทรศัพท์ระหว่างประเทศของการสื่อสารแห่งประเทศไทย ซึ่งมีความพยายามที่จะนำสิ่งเหล่านี้ไปให้กับเอกชน ณ วันนั้นผมขอถามรัฐบาลกันตรง ๆ เพราะว่าท่านหนึ่งที่มาเป็นรัฐมนตรีช่วยคมนาคมที่ผมเคารพนั่นคือท่านสมชาติ อุทัยสาธ อธิบดีกรมการสื่อสาร ซึ่งผมก็ให้ความเคารพท่าน ท่านมานั่งตรงนี้ ท่านจะทำอย่างเดิมหรือไม่ นโยบายเดิมเปลี่ยนแปลงหรือไม่ โทรศัพท์ระหว่างประเทศปีละ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท ผลประโยชน์มากมายมหาศาลของประเทศไทย ก็เนื่องขึ้นสำคัญที่เหลืออยู่ของประเทศ ท่านจะดำเนินการอย่างไร ตอบให้ชัดเจนนะครับวันนี้ ถ้าไม่ชัดเจนนวันนี้ ท่านกำกับวันนี้ ท่านจะเดลโกลไปทางไหน ผมก็เดลโกลไปทางนั้นท่านจะพูู้ ผมก็พูู้ ท่านจะเอาสิ่งเหล่านี้ไปให้กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งไม่ได้ ท่านต้องบอกให้ชัดเจนว่าการสื่อสารแห่งประเทศไทยที่ท่านคุมอยู่ท่านจะแบ่งไปให้เป็นบริษัทมหาชนต้องพูดให้ชัดในวันนี้ ไม่ใช่อยู่มาวันหนึ่งก็ทราบกันอยู่ดีละครับว่าใครสนับสนุนอยู่เบื้องหลัง จะเอาไปให้ใคร ตอบให้ชัดครับ หรือว่าแบ่งกัน ๓ ฝ่ายก็แบ่งกัน ๓ โชน วันนี้ต้องพูดให้ชัดครับ เพราะผมเกรงว่าถ้าหากว่าท่านมานั่งกันอยู่ตรงนี้แล้ว ท่านจะทำอย่างนั้น ถ้าท่านไม่ทำอย่างนั้น ขอบคุณมากครับ ถ้าท่านอยากจะทำอย่างนั้นผมคิดว่ามันไม่เป็นธรรมกับพี่น้องประชาชนมันได้ประโยชน์กับคนกลุ่มเดียวเท่านั้น ท่านประธานที่เคารพ กระผมเองไม่ได้อาฆาตท่านรัฐมนตรีทั้งสองหรอกครับ แต่ผมเองพูดถึงเพื่อประโยชน์

ของพี่น้องประชาชนทั้งประเทศ ในด้านสื่อสารโทรคมนาคม ทำไปเถอะครับ
 สิ่งที่ดีสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ ทำเถอะครับ แต่ไม่ใช่เป็นการ
 ผูกขาด ที่มีมือชกให้กับพี่น้องประชาชนทั้งประเทศ หันไปดูประเทศข้างเคียง
 ที่ผมยกตัวอย่างว่าประเทศมาเลเซีย ใกล้เคียงบ้านผมเขาใช้เครื่องละ ๘,๐๐๐
 บาท ค่าบริการเขาก็ไม่แตกต่างอะไรกับเรา แต่บ้านเราเครื่องทำไรครับ
 ผมซื้อเครื่องหนึ่ง ๔๐,๐๐๐ บาท ลดสิทธิรับ อย่าพูดแต่ปากว่า เห็นกับพี่น้อง
 ประชาชนที่ผมออกมาเล่นการเมือง วันนี้มาเป็นแล้วก็ลดสิทธิรับ ผมอยากจะ
 ถามเหมือนกันว่าพร้อมแล้วหรือยัง คุณสมบัติผมจะไม่พูดถึงหรอกครับ เพราะ
 ท่านบอกว่า ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ๖๐,๐๐๐ ล้านบาท ไม่มีใครซื้อ ไม่มีใครมี
 ปัญหาหรอกครับ แต่วันนี้ก็ขอให้รัฐบาลในฐานะที่แถลงนโยบายวันนี้ พูดให้
 ชัดว่าต่อไปจะมีการผูกขาดหรือไม่ ท่านประธานครับ ก่อนข้างไม่เป็นธรรมกับ
 ท่านเนวิน ชิดชอบ พอสมควรที่โดนกล่าวหาว่าทำให้หุ้นตก แต่อันที่จริงเขา
 ฝากมาถามและก็เป็นข้อสงสัยกับรัฐมนตรีว่าการ บอกว่าท่านจะมีส่วนร่วมที่จะ
 ไปด้วยความให้กับคุณสอง วัชรศรีโรจน์ หรือไม่ คดียังอยู่ในศาลฎีกาอยู่ ๑ คดี
 และอีก ๒ คดีอยู่ในระหว่างตรวจสอบของอัยการสูงสุด ท่านในฐานะประธาน
 ก.ล.ต. ท่านพร้อมจะตอบหรือยังว่าขณะนี้ท่านไม่มีหุ้นส่วนในบริษัทที่ชื่อสากล
 สยามพรีเมียร์ จำกัด ท่านโอนหุ้นไปให้ใคร ท่านมีส่วนร่วมขนาดไหน เขา
 สงสัยครับ มาถามว่าที่หุ้นตกไม่ใช่เพราะท่านรัฐมนตรีเนวินคนเดียว แต่
 เพราะท่านไปว่าความให้เสียสองฝั่งหรือไม่ ถ้าไม่ใช่ก็ให้ตอบ วันนี้เรื่อง
 สำคัญที่สุดที่ผมอยากจะเรียนกับท่านประธาน

นายวัชรินทร์ ฉันทะกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) :
 (ได้ขึ้นและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เคี้ยวครับ ๆ มีผู้ประท้วง
 เชิญครับ ประท้วงอะไรครับ

นายวัชรินทร์ ฉันทะกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายวัชรินทร์ ฉันทะกุล สมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดบุรีรัมย์ พรรคชาติไทย การแถลงนโยบายที่พูดถึงท่าน
รัฐมนตรี กระผมมีเอกสารอ้างอิงครับ ว่าท่านไม่ได้ว่าความ ท่านลาออก
ไปแล้ว ฉะนั้นการที่...

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เคี้ยว ๆ คุณวัชรินทร์
คุณจะประท้วง ต้องประท้วงว่าผิดข้อบังคับ การชี้แจงเคี้ยวท่านรัฐมนตรีท่านมี
โอกาสชี้แจง

นายวัชรินทร์ ฉันทะกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) :
เพราะว่าผิดข้อบังคับ ข้อ ๔๘ ในการที่ไปพูดข้อเท็จจริงอันเป็นเท็จ เพราะ
ว่าผมมีเอกสารของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ไม่ได้ว่าความ
ให้เสียสอง เพียงแต่มีการมาปรึกษาในสมัยอดีตนั้น แล้วขณะนี้ได้ลาออกจาก
ประธานเรียบร้อยแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ผมว่าเคี้ยวท่านรัฐมนตรี
ท่านจะมีโอกาสตอบชี้แจงว่างจริงหรือไม่จริงอย่างไร คุณวัชรินทร์ ไม่ควรจะ
ไปตอบแทนท่าน ทำให้ท่านเสียหายด้วย ผมว่าถ้าคุณไม่มีอะไร จะประท้วง
มากไปกว่านั้นก็ให้เขาพูดให้อจบไปเลยครับ เชิญพูดต่อ

นายธานีทร ใจสมุทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สตูล) :
ท่านประธานครับ ถ้าเขาจะตอบแทน กรุณาอนุญาตเถอะครับ ผมจะได้ถามต่อ
ท่านประธานครับ ผมสรุปแล้วท่านประธาน ประชาชนส่วนใหญ่เขาฝาก
ถามมาว่า คุณสมบัติของท่านนายกรัฐมนตรีนั้นจะดำเนินการบริหารบ้านเมือง
ประชาชนเขาเห็นด้วยให้อโอกาส แต่สิ่งหนึ่งที่อยากจะเรียนว่าคุณสมบัติของ
ท่านนายกรัฐมนตรีนั้น ท่านเป็นคนที่ไม่แบ่งปันผลประโยชน์ให้สังคม คำว่า
ผลประโยชน์ ตรงนี้ผมมีความเข้าใจว่าเป็นภาษีของพี่น้องประชาชนให้หรือไม่

ถ้าใช้อย่างนั้น ผมเรียกร้องให้พี่น้องประชาชนทั่วประเทศ น้ำมันก็ต้องเสียภาษี บุหรี่ของหนึ่งก็ต้องเสียภาษี เกล็ดของหนึ่งก็ต้องเสียภาษี คิดอะไรได้ก็ ผรุสวาทเถาะครับ เตรียมตัวเตรียมใจไว้ ถ้าเป็นอย่างนั้นจริง แต่ถ้าไม่เป็น อย่างนั้นก็ขอให้ดำเนินนโยบายไปตามที่แถลงไว้กับสภาผู้แทนราษฎร ผมมีความยินดีที่รัฐบาลนี้ ท่านนายกรัฐมนตรีนี้คนดีในระดับจังหวัดจะมาเป็นคนดีในระดับชาติ ณ โอกาสต่อไปนี้ ท่านประธานที่เคารพ ขอขอบคุณท่านประธาน ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญท่านรัฐมนตรีตอบเฉพาะ ประเด็นนั้นก่อนนะครับ

นายสุรเกียรติ์ เสถียรไทย (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง)
: กราบ เรียนท่านประธานรัฐสภาและท่านสมาชิกรัฐสภาผู้มีเกียรติ ผมขออนุญาตชี้แจงข้อเท็จจริงที่ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คุณธานีพันธ์ ขออนุญาต เหยื่อนามได้กล่าวถึงบริษัทสำนักกฎหมายสากลสยามพรีเมียร์ ผมขอกราบเรียน ว่าผมได้เคยเป็นประธานกรรมการของบริษัทสำนักกฎหมายสากลสยามพรีเมียร์ แต่ทำหน้าที่ประธานกรรมการซึ่งชอบด้วยกฎหมายทุกประการ ในฐานะที่เป็นข้าราชการประจำของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ข้อเท็จจริงประการต่อไปก็คือว่าผมได้ลาออกจากประธานกรรมการมาเป็นเวลา ๖ เดือนแล้ว เพราะว่าไม่มีเวลาที่จะไปประชุมกับเขาเลย การเป็นประธานกรรมการของบริษัทนี้ เป็นการที่ไปประชุมในเรื่องของการบริหารและกันนโยบายเท่านั้น ผมต้องขอกราบเรียนท่านประธานรัฐสภาว่า ผมไม่ได้เป็นที่ปรึกษากฎหมายและไม่ได้เป็นทนาย ถึงแม้ว่าการเป็นที่ปรึกษากฎหมายนั้นสามารถเป็นได้ไม่ได้คิดกฎหมายแต่ประการใด แต่กระผมก็ไม่ได้เป็น เพราะผมเป็นนักวิชาการ และสอนหนังสือ ผมดำรงตำแหน่งคณบดีคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งจำเป็นที่จะต้องมีความเป็นกลางรักษามหาชนหน้าที่จะเป็นผู้นำ

ของคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยด้านของสังคมนิติศาสตร์เอาไว้ให้มันคง ผมเกรงว่าจะมีการขัดกันในเรื่องของเวลา ในฐานะที่ปรึกษากฎหมายของสำนักงานกฎหมาย และในฐานะของนักวิชาการที่จะต้องทำการสอนหนังสือ อันนั้นจึงเป็นหลักปฏิบัติของกระผมมาตลอด ๑๐ กว่าปีที่ผ่านมา เหตุที่ได้เรียนตรงนี้ก็เพื่อจะได้มีความสบายใจว่า ผมไม่เคยเป็นที่ปรึกษากฎหมายของใครทั้งสิ้น ผมเป็นประธานบริษัทประชุมกันประมาณ ๒ เดือนครึ่ง ซึ่งก็มักจะพูดถึงเรื่องของนโยบายการบริหารทั่ว ๆ ไป ผมยึดหลักว่าผมจะไม่พบลูกค้าความคนใดและด้วยความสัตย์จริง ผมไม่ทราบว่ามีบริษัทไหนมีความ ๑,๐๐๐ กว่ารายนั่นคือใครบ้าง เมื่อผมได้ลาออกจากบริษัทสำนักกฎหมายสากลสยามทรี เบียร์มาก่อนแล้วนั้น เหตุหนึ่งก็เป็นเพราะว่างานในหน้าที่นั้นมีค่อนข้างจะมาก งานในหน้าที่ที่มีมากก็เรียนตามตรงท่านประธาน ส่วนหนึ่งก็มาจากรัฐบาลที่แล้วได้กรุณาให้โอกาสผมทำงานที่นำสนใจหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นประธานกรรมการที่แก้ไขประกาศคณะปฏิวัติที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ ซึ่งต้องใช้เวลาค่อนข้างจะมากที่จะทำออกมาให้ได้ รวมถึงการที่ได้เป็นตัวแทนของรัฐบาลที่แล้ว เข้าไปอยู่ในคณะทำงานว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจอินโดจีนและพม่า ซึ่งมีอยู่ด้วยกัน ๑๑ ประเทศ และมีท่านดอกเตอร์สุภชัยพานิชภักดิ์ เป็นประธาน ได้มีการประชุมกันมาแล้ว ๒ ครั้ง จนถึงปัจจุบันนี้ก็ยังมีการประชุมกันอยู่ ทำให้ผมมีภารกิจในภาคของรัฐบาลมากขึ้นก็จึงได้แจ้งเขาไปว่า คงจะไม่มีเวลาที่จะไปปฏิบัติหน้าที่นั้น ผมต้องขอกราบเรียนว่าในการเป็นคณบดีคณะนิติศาสตร์จุฬาลงกรณ์นั้น ผมต้องรักษาความเป็นกลางและให้เป็นที่ยอมรับในตัวผมไม่หือ่งหย่อนไปกว่าการเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เพราะเหตุว่าคณะนิติศาสตร์จุฬาลงกรณ์นั้นจะต้องมีความสัมพันธ์อันดีต่อสำนักงานกฎหมายทุกแห่งในประเทศไทย ท่านที่เป็นทนายความอยู่ ท่านที่เป็นนักกฎหมายอยู่คงจะทราบดีว่า บัญชีของคณะนิติศาสตร์จุฬาลงกรณ์นั้น

ส่วนใหญ่อยู่ในสำนักงานกฎหมาย เป็นนักกฎหมายธุรกิจอยู่ในประเทศไทย เพราะฉะนั้นกระผมเอง จะมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับสำนักงานกฎหมายอื่นใด อันหนึ่งเป็นพิเศษไม่ได้ เพราะจะกระทบต่อความสัมพันธ์ของกระผมต่อสำนักงานกฎหมายอื่น ๆ ซึ่งเราได้พึ่งพากันอยู่เหตุที่เราต้องพึ่งพากันก็เพราะว่าทุกปีเราจะต้องส่งนิติคดีไปฝึกงานประมาณ ๘๐ กว่าคนในสำนักงานกฎหมายต่าง ๆ ทั่วประเทศ ทุกปีเขาจะรับนิติคดีของเราเข้าไปทำงาน และตลอดเวลาบรรดาพาร์ทเนอร์ (Partner) บรรดาทนายความเจ้าของสำนักงานกฎหมายเหล่านั้นมาสอนทั้งปริญญาตรีและปริญญาโทให้กับเราและวิชากฎหมายที่เกี่ยวกับกฎหมายธุรกิจมาสอน เป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ทั้งในเรื่องโครงร่างและในเรื่องของตัววิทยานิพนธ์เอง ในฐานะคณบดีผมจึงต้องมีความสัมพันธ์ที่ดีกับทุก ๆ สำนักงานกฎหมายในประเทศไทย ผมจึงอยากจะกราบเรียนว่าการเป็นประธานสำนักงานกฎหมายสากลสยามพรีเมียร์นั้น เป็นสิ่งที่เข้าไปเพื่อช่วยรุ่นน้องเพื่อนฝูงเมื่อตอนที่เขายกจะตั้งสำนักงานกฎหมาย ผมเห็นว่าเป็นคนรุ่นใหม่ที่ไฟแรงอยากจะทำอะไรด้วยกัน และก็ทำกิจการที่เป็นของตนเอง ก็มาขอรุ่นพี่ขออาจารย์ให้ไปช่วยให้คำแนะนำเขาหน่อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเขาสนใจในเรื่องของอินโดจีน ผมก็ไปช่วยให้ความรู้กับเขานั้นคือความเกี่ยวข้องกับทางด้านสากลสยามพรีเมียร์

ประการที่ ๒ ที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านสมาชิกรัฐสภาที่มีเกียรติ ผ่านท่านประธานรัฐสภาก็คือว่า ในเรื่องของบริษัทสำนักสากลสยามพรีเมียร์นั้น มีการพูดกันอยู่เสมอ แต่ผมอยากจะกราบเรียนว่ากฎหมายสากลสยามพรีเมียร์นั้นไม่ได้เป็นทนายให้กับคุณสอง วัชรศรีโรจน์ ถ้าจะตรวจสอบข้อเท็จจริงจากอัยการ ก็ได้ว่าใครที่เป็นทนายของคุณสอง ไม่ใช่บริษัทสำนักสากลสยามพรีเมียร์ข้อเท็จจริงเป็นอย่างนี้ คุณสองจบการศึกษา

จากนิติศาสตร์ ธรรมศาสตร์ ซึ่งมีทนายคนหนึ่ง ในสำนักกฎหมายสากลสยาม -
 พรินเซ็ปส์ที่เป็นเพื่อนกันมาตั้งแต่ธรรมศาสตร์ ก็ได้มาขอร้องให้ได้ไปช่วยกัน
 ในทีมของทนายซึ่งเป็นตัวแทนของคุณสองอยู่ในขณะนั้น นั่นคือข้อมูลที่ผม
 ได้รับทราบ เพราะฉะนั้นเป็นการไปช่วยเพื่อนฝูงด้วยการขอร้องเป็นการ
 ส่วนตัวอันนั้นคือความจริง ผมอยากจะกราบเรียนว่าการที่ทนายความจะเป็น
 ตัวแทนรักษาสิทธิอันชอบธรรมที่บุคคลเขาจะมีพึงได้ภายใต้กฎหมายในฐานะ
 ผู้ถูกกล่าวหา นั้นคงไม่ใช่ความผิดหรือความชั่วแต่อย่างใด เพราะว่า เป็น
 สิทธิมนุษยชนพื้นฐาน ที่ทุกคนจะต้องมีทนายความดูแลให้กับเขา เมื่อเขาถูก
 กล่าวหา ก็คงจะต้องสันนิษฐานว่าบริสุทธิ์ก่อนจะพิสูจน์ว่ามีความผิด ผมเอง
 จึงไม่อยากที่จะให้ท่านสมาชิกรัฐสภาและประชาชนที่อยู่ทางบ้าน มีความ
 เข้าใจผิดว่ามีการนำวิชาชีพกฎหมายเข้าไปเกี่ยวข้องกับการเมือง ซึ่งจะ
 ไม่เป็นธรรมต่อวิชาชีพที่สุจริต

ประการสุดท้าย ที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านสมาชิกรัฐสภาผ่าน
 ท่านประธานรัฐสภาก็คือว่า ผมได้ตรวจสอบแล้วว่า เรื่องทั้งหมดที่เกิดขึ้นไม่ว่า
 จะเป็นคดีของคุณสองหรือใครก็ตามที่มีการพูดถึง ได้ผ่านขั้นตอนของกระทรวง
 การคลังทั้งหมดแล้ว ผมได้ตรวจสอบมานานแล้ว เพื่อจะได้ไม่มีความข้องใจ
 หรือกังวลห่วงใยอะไรกันว่าขั้นตอนอยู่ที่ศาลฎีกา ซึ่งคงต้องเคารพกระบวนการ
 ยุติธรรมของประเทศไทย ในขั้นตอนอื่นก็เป็นขั้นตอนที่พ้นจากกระทรวง
 การคลังไปทั้งหมดแล้ว ผมขอกราบเรียนท่านสมาชิกรัฐสภาว่าผมเป็น
 นักกฎหมายเช่นเดียวกับหลาย ๆ ท่านที่เป็นนักกฎหมายที่ทรงเกียรติและม
 ีความสามารถอยู่ ณ ที่นี้ ผมยึดมั่นในความถูกต้อง ผมยึดมั่นในความชอบธรรม
 ผมมีความยินดีอย่างยิ่งที่ได้เข้ามาอยู่ในรัฐสภาที่ทรงเกียรติ ซึ่งเป็นสถาบัน
 สูงสุดของการปกครองระบอบประชาธิปไตยในครั้งนี้ ถ้าผมทำงานไม่ดีผมเชื่อ
 ว่าท่านนายกฯ คงไม่เอาไว้ เพราะฉะนั้นประวัติที่ผมทำงานมาตลอดการต่อสู้

เพื่อประชาชนเพื่อส่วนรวม ไม่ว่าจะเรื่องของมันสำปะหลัง ไม่ว่าจะเรื่อง
ลิขสิทธิ์ เรื่องของสิทธิบัตร หลายท่านในที่นี้เคยต่อสู้ร่วมกับหมมาคงทราบดีว่า
ผมวางหัวใจเอาไว้ที่ส่วนรวมอย่างไรบ้าง ผมขอรบกวนใช้เวลาท่านสมาชิก
รัฐสภาผู้ทรงเกียรติชี้แจงไว้เท่านี้ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญท่านรองพิชัย

นายพิชัย รัตตกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร)
: ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม พิชัย รัตตกุล กรุงเทพมหานคร พรรค
ประชาธิปไตย การอภิปรายนโยบายของรัฐบาลในวันนี้นั้น ผมต้องเรียน
ขออนุญาตท่านประธานว่า มีความจำเป็นเหลือเกินที่ผมจะต้องหยิบยก
ประเด็นที่กล่าวมาบ้างแล้ววันนี้ทั้งวัน รวมทั้งอาจจะต้องกล่าวถึงบุคคลบางคน
ด้วย มันเป็นเรื่องที่ช่วยไม่ได้จริง ๆ เพราะเหตุว่านโยบายของรัฐบาลไทย
ก็แล้วแต่ จะเลอเลิศเพียงไรก็แล้วแต่ เราจำเป็นเหมือนกันที่จะต้องดู
พฤติกรรมของแต่ละบุคคลด้วย จึงอยากถือโอกาสนี้เรียนท่านประธานเพื่อ
ทราบไว้ก่อน โอกาสนี้เป็นโอกาสแรกที่ผมจะได้มีโอกาสแสดงความยินดีต่อ
ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร คือท่านบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ ในการที่
ท่านได้ดำรงตำแหน่งประธานรัฐสภา และประธานสภาผู้แทนราษฎรใน
ขณะเดียวกันก็เป็นโอกาสแรกเหมือนกันที่ผมจะต้องขอแสดงความยินดีต่อท่าน
นายกรัฐมนตรี ท่านบรรหาร ศิลปอาชา เพราะท่านเป็นบุคคลที่ผมได้มอง
ไว้แล้วหลายปีว่า วันหนึ่งท่านจะต้องมาทำหน้าที่เป็นผู้บริหารของบ้านเมือง
และก็ได้ขอพรให้ท่าน ว่าขอให้รักษาเนื้อรักษาตัว เพราะวันหนึ่งท่านจะต้อง
รับผิดชอบบ้านเมือง สิ่งที่ผมได้ให้พรท่านไปนั้น ผมก็มีความดีใจที่ว่าเป็น
ความจริงขึ้นมา เพราะฉะนั้นจึงอยากขอถือโอกาสนี้โอกาสแรกที่มีโอกาสที่จะ
ขอแสดงความยินดีต่อท่านประธานรัฐสภา ท่านบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ และ
ท่านนายกรัฐมนตรี ท่านบรรหาร ศิลปอาชา ในโอกาสนี้ด้วย โดยเฉพาะ

อย่างยิ่งที่ผมพูดมาก็เนื่องจากว่าในฐานะที่เราเป็นนักการเมือง และร่วมทำงานกันมาเป็นเวลาหลายปี ถึงแม้เราจะสังกัดคณะพรรคก็จริง แต่เราก็เป็นเพื่อนกัน เพราะฉะนั้นจึงมีความเข้าใจอย่างยิ่งที่เห็นทั้ง ๒ ท่านดำรงตำแหน่งประมุขฝ่ายนิติบัญญัติ และประมุขฝ่ายบริหาร ผมลุกขึ้นมาอภิปรายในวันนี้เพื่อชักจูงนโยบายของรัฐบาล ๑๐ ด้าน ที่ได้กล่าวมาแล้ว ที่นายฯ ได้แถลงเมื่อเช้านี้แล้ว ด้วยความสำนึกในหน้าที่ที่เป็นผู้แทนราษฎรนั้น เรามีหน้าที่อะไร และในฐานะที่เป็นฝ่ายค้าน แต่ถึงแม้ผมจะเป็นฝ่ายค้านก็ตาม ก็ขอให้ท่านได้โปรดมั่นใจด้วยว่า จะค้าน จะพูดในทางสร้างสรรค์ทั้งสิ้น ด้วยความหวังดีที่สุดจริง ๆ ว่าที่จะเห็นรัฐบาลชุดนี้สามารถปฏิบัติหน้าที่บริหารราชการแผ่นดินด้วยดีและด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อพี่น้องประชาชนทั่วประเทศจะได้มีความผาสุกตลอดไป แต่ท่านประชาชนที่เคารพ ความหวังดีที่ผมกล่าวมานี้จะเป็นมรดกผลได้ ก็ต่อเมื่อฝ่ายรัฐบาลจะต้องมีจิตใจเป็นนักกีฬา และต้องไม่ใจแคบเหมือนอย่าง que เมื่อเช้านี้หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ได้กล่าว จะต้องใจกว้างและใจไม่แคบพอ ที่จะเปิดโอกาสให้ฝ่ายค้านได้ทำหน้าที่อย่างสมบูรณ์ได้ ผมขอเรียนอีกครั้ง ณ ที่นี้ ทั้ง ๆ ที่มีคนกล่าวมาแล้วหลายครั้งก็ตาม ว่าเป็นที่น่าเสียใจอย่างยิ่งที่เพียงยกแรกเท่านั้นเอง รัฐบาลก็แสดงออกถึงความใจแคบ ใจแคบจริง ๆ ที่จะไม่ให้สมาชิกแห่งรัฐสภาได้อ่านและศึกษานโยบายของรัฐบาลก่อน ถ้าหากท่านประธานรัฐสภาไม่ยืนยันว่าให้รัฐบาลชุดนี้ส่งเอกสารให้สมาชิกรัฐสภาได้อ่านก่อนแล้ว ผมว่าเราก็คงไม่มีโอกาสศึกษานโยบายก่อน แม้จะให้เวลาเราไม่ถึง ๒๔ ชั่วโมงก็ตาม แม้ไม่กี่ชั่วโมงมานี้ก็เป็นประโยชน์แก่เราไม่มากนักน้อย ผมต้องขอมอบรับท่านประธานว่านโยบายที่ท่านนายฯ ได้แถลงเมื่อเช้านี้นั้น เป็นนโยบายที่แถลงนั้นสามารถครอบคลุมสิ่งต่าง ๆ ได้ สิ่งต่าง ๆ ที่กำลังท้าทายรัฐบาลอยู่ ว่า

จะดำเนินการแก้ไขปัญหของบ้านเมืองอย่างไรต่อไป แต่ความจริงในภาพรวมแล้ว ผมอยากจะเรียนด้วยความจริงว่าไม่มีอะไรนำดินแดน ไม่มีอะไรที่จะเป็นความหวัง และไม่มีอะไร เป็นของใหม่ ไม่มีอะไรที่จะแสดงถึงความคิดริเริ่ม หรือแสดงออกถึงสมองคนรุ่นใหม่ที่กำลังอย่างกันบ่ยอเหลือเกิน และไม่มีอะไรที่ทำให้เห็นว่าค่าพูดที่ท่านได้พูดมา เมื่อเข้านี้้นจะไม่ทำให้ประชาชนต้องผิดหวังนั้น เป็นความจริงขึ้นมาได้เลย ผมขอเรียนท่านประธานว่าเมื่อพิจารณาโดยภาพรวมแล้ว ก็อย่างที่สมาชิกหลายท่านได้กล่าวไม่ต่างไปจากนโยบายของรัฐบาลชุดที่แล้วมาเท่าไรเลย จะมีแตกต่างกันที่ได้เห็นชัดพอสมควร ก็เห็นจะเป็นที่ว่ามีเจตนาตั้งใจมีเจตนารมณ์ และผมเชื่อเป็นความมุ่งมั่นด้วยไม่ใช่เจตนารมณ์อย่างเดียว ที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ ตามข้อเสนอของ ค.พ.ป. และการขยายถนนระหว่างภาคจาก ๔ ช่อง เป็น ๖ ช่องจราจร และขยายการศึกษาภาคบังคับเป็น ๑๒ ปี ที่ผมเรียนว่านโยบายโดยภาพรวมไม่แตกต่างไปจากนโยบายชุดที่แล้วมาเท่าไรนั้น จะเห็นได้ว่าไม่ว่าจะเป็นการส่งเสริม สร้างเสถียรภาพและรักษาวินัยการเงิน การคลัง การควบคุมภาวะเงินเฟ้อ ให้ไทยเป็นศูนย์กลางทางการเงินในภูมิภาคเอเชีย การบริหารการเงิน กระจายอำนาจการคลังให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่นหรือแม้แต่นโยบายการแก้ไขปัญหาราจร ซึ่งก็อีกนั่นแหละที่รัฐบาลนี้ก็ได้ยึดถือแม่บท ยึดถือแม่บทของรัฐบาลชุดที่แล้วมาที่ได้ทำเสร็จเรียบร้อยแล้วมาเป็นนโยบายที่จะปฏิบัติต่อไป ท่านอดีตนายกรัฐมนตรีพลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ พูดเมื่อสักครู่นี้เองในประเด็นที่ว่า มีเจตนารมณ์ที่จะให้ไทยเป็นศูนย์กลางทางการเงินในภูมิภาค แล้วท่านก็ถามรัฐบาลว่าจะเอาอย่างนั้นเชียวหรือ เมื่อ ๒ วันที่แล้วมานี้เองมีการปล้นกันก็ธนาคาร แล้วเราจะหวังอะไร ที่จะให้คนมาลงทุนหรือดำเนินการให้ไทยเราเป็นศูนย์กลางทางการเงินได้ จากการที่รัฐบาลชุดนี้ได้นำมาตราการด้านการเงินการคลังของรัฐบาล

ชุดที่เดิมาเป็นนโยบายที่จะปฏิบัติ ผมกล้าพูดคำนี้ เป็นเครื่องยืนยันได้ว่า รัฐบาลชุดก่อนได้วางรากฐานการเงินการคลังของประเทศจนมั่นคงและเป็นที่ยอมรับของนานาชาติ เช่น เอ็กซิม แบงก์ (Exim bank) ของญี่ปุ่น จัดอันดับให้ประเทศไทยเราอยู่ในประเทศที่นำลงทุนที่สูงสุดในอันดับที่ ๓ ของโลก นี่เป็นผลงานของรัฐบาลที่แล้ว และผมก็คิดว่ารัฐบาลชุดนี้จะดำเนินการต่อไป จึงนับว่าเป็นโชคดีที่การบริหารการคลังของรัฐบาลชุดนี้คงจะไม่เหนียวยามมากนัก พูดถึงการจราจร ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญในการหาเสียงเลือกตั้งในกรุงเทพมหานคร ปัญหาจราจรนั้นท่านประธานก็ทราบคืออยู่แล้วว่า ชาวกรุงเทพมหานครนั้นคาดหวังและให้ความศรัทธา ความเชื่อมั่นในการแก้ไข ปัญหาจราจรกับรัฐบาลชุดนี้มาก โดยเฉพาะพรรคร่วมรัฐบาลชุดนี้ที่ให้ความสำคัญ เป็นสัญญาประชาคมว่า จะแก้ปัญหารถติดได้แน่ ๆ ภายใน ๖ เดือน ทั้งสื่อมวลชนและประชาชนทราบดีว่า ใครคือผู้ให้สัญญานั้น ผมขอเอาใจช่วยให้สำเร็จ อย่างไรก็ตาม ถ้าหากท่านประธานสภาจะกรุณาพลิกไปดูข้อ ๑๐.๒ ในหน้า ๔๔ แล้ว จะเห็นได้ว่า ดูจากนโยบายนี้แล้วไม่มีมาตรการในการแก้ไขปัญหารถติดที่จะแสดงออกซึ่งเป็นรูปธรรมได้เลยที่จะหวังว่า ปัญหาจราจรจะแก้ไขให้เสร็จได้ภายใน ๖ เดือนนั้น บอกเพียงสั้น ๆ ว่า จะเร่งแก้ปัญหารถติดตามแผนแม่บทระบบขนส่งมวลชนเท่านั้น แผนแม่บทระบบขนส่งนี้แหละครับ ที่รัฐบาลชุดที่แล้วได้ปรากฏวางฐานสะพานปัญหาความซับซ้อนต่าง ๆ ของเส้นทางและหน่วยงานให้เป็นเอกภาพ ระดมผู้เชี่ยวชาญทั้งสมองใหม่และผู้มีประสบการณ์ จัดทำแผนแม่บทระบบขนส่งมวลชนเสร็จเรียบร้อย และพร้อมจะปฏิบัติได้ทันที ในช่วงเลือกตั้งและหลังเลือกตั้งก็มีพรรคร่วมรัฐบาลชั้นอาสาจะแก้ปัญหารถติดด้วยสมองคนรุ่นใหม่ อย่างกับว่าตัวคนเดียวเท่านั้นเองมีวิสัยทัศน์กว้างไกล คนอื่นนั้นไม่มีวิสัยทัศน์กว้างไกลและไม่มีสมองคนรุ่นใหม่เลย ด้วยสมองคนรุ่นใหม่ี่เอง ก็แสดงต่อสื่อมวลชนอยู่

เสมอว่าจะใช้คอมพิวเตอร์ควบคุมสัญญาณไฟจราจร ซึ่งอาจแก้ไขได้ระดับหนึ่ง และจะใช้ตำรวจตระเวนชายแดนมาช่วยแก้ไขปัญหาจราจร แต่ความเป็นจริงแล้วท่านประธานที่เคารพ ความเป็นจริงแล้ว โครงการควบคุมสัญญาณไฟจราจรด้วยคอมพิวเตอร์หรือที่เรียกว่า แอเรีย แทรฟฟิค คอนโทรล (Area traffic control) หรือ เอทีซี (ATC) นั้น ได้ดำเนินการมาตั้งแต่รัฐบาลชุดที่แล้วในขั้นที่ ๑ โดยรัฐบาลชุดที่แล้วได้ดำเนินการติดตั้งตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ๒๕๓๖ และกำลังมอบงานชิ้นแรกนี้ในเดือนนี้เองจะดำเนินการมอบงาน ซึ่งจะสามารถควบคุมสัญญาณไฟได้ ๑๔๕ ทางแยก ถ้าเป็นอย่างนี้แล้วงานแก้ไขปัญหาจราจรก็เสร็จไป ๑ ขั้น ใช้ระยะเวลาไม่ถึง ๖ เดือน เพราะรัฐบาลเก่าเขาได้วางแผนได้ดำเนินการจนถึงขั้นปลายสุดแล้ว สำหรับโครงการควบคุมสัญญาณไฟจราจรขั้นที่ ๒ ที่คุยบอกว่าจะแก้ไขปัญหาจราจรด้วยคอมพิวเตอร์นั้นโครงการควบคุมสัญญาณไฟจราจรขั้นที่ ๒ รัฐบาลชุดที่แล้วก็เพิ่งลงนามว่าจ้างไปเมื่อเดือนมิถุนายน เมื่อเดือนที่แล้วนี้เอง ด้วยวงเงิน ๔๐๐ ล้านบาท ใช้เวลาดำเนินการประมาณ ๒๐ เดือน สามารถควบคุมสัญญาณไฟจราจรได้อีก ๕๒๖ ทางแยก ส่วนมาตรการอื่น ๆ ที่พรรคร่วมรัฐบาลแสดงว่าจะทำ เช่น การปรับปรุงระบบโดยสารประจำทาง รถไฟโดยสารชานเมือง ศูนย์รวมที่จอดรถ จัดหารถโดยสารปรับอากาศ ๒,๐๐๐ คัน เร่งติดตั้งวิทยุในแท็กซี่มอเตอร์ และอีกหลายโครงการ ก็ล้วนแต่อยู่ในแผนแม่บทที่รัฐบาลชุดที่แล้วทำไว้แล้วทั้งสิ้นและหลายโครงการได้เริ่มลงมือทำงานดำเนินการไปมากแล้ว สรุปแล้วท่านประธานครับ มันไม่มีอะไรใหม่ ไม่มีอะไรใหม่เลย นอกจากจะหยิบแผนแม่บทที่รัฐบาลชุดที่แล้วเขาทำมานั้นมาดำเนินการต่อไปเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นไม่มีอะไรใหม่จากผู้ที่ขึ้นอำนาจจะแก้ปัญหารถจราจรภายใน ๖ เดือนนี้เลย ผมมีความจำเป็นที่ต้องอ้างถึงประเด็นเหล่านี้ ก็เพราะไม่ต้องการเห็นคนกรุงเทพฯ เข้าใจผิด ผมไม่ต้องการ

เห็นคนกรุงเทพฯ เข้าใจผิด ผมขอเน้นว่า ผมสนับสนุนเต็มที่ที่รัฐบาลจะถือ นโยบายการแก้ไขปัญหาจราจรในกรุงเทพฯ เป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งและ ผมเชื่อเหลือเกินว่า ประชาชนทุกหมู่เหล่าไม่ว่าใครทั้งสิ้นรวมทั้งฝ่ายค้านด้วย พร้อมที่จะให้การสนับสนุนรัฐบาลในเรื่องแก้ไขปัญหาจราจรนี้อย่างเต็มที่ เช่น เดียวกันผลสำเร็จของการแก้ไขปัญหาจราจรที่เกิดจากความพยายาม ในการ จัดทำแผนแม่บทของรัฐบาลชุดที่แล้ว อาจเห็นได้ชัด เป็นรูปธรรมในรัฐบาลชุดนี้ ก็ไม่มีผิดอะไร ไม่คิดแปลกอะไรเลย เพราะประชาชนต่างหากที่จะได้ประโยชน์ จากผลงานที่รัฐบาลชุดที่แล้ว และรัฐบาลชุดปัจจุบันนี้จะดำเนินการต่อไป ผม และเพื่อนของผมในฝ่ายค้านไม่มีจิตใจอิจฉาริษยาใด ๆ ทั้งสิ้น คนเคยริบ เครื่องแกงและปรุงเครื่องแกงข่อมเหน้อยยาก และใช้เวลามากกว่าผู้ที่มา ที่หลังที่เพียงตักแกงและป้อนให้ผู้บริโภคริม ล้นโลกก็ล้นนั้นไม่ต้องไปถึงดาวเทียม หรือครบ เพียงทำตามแผนแม่บทที่รัฐบาลชวน หลีกภัย ได้วางเอาไว้ ผม คิดว่าเราจะสามารถแก้ไขปัญหาจราจรได้ไม่มากนักน้อย ผมทราบครับท่าน ประธานว่า ผมให้ความเคารพต่อมติมหาชนที่ออกเสียงลงคะแนนให้กับพรรค ชาติไทย เป็นแกนนำในการจัดรัฐบาลคราวนี้ ท่านได้รับฉันทานุมัติจากพี่น้อง ประชาชนทั่วประเทศตามกระบวนการของระบอบประชาธิปไตย นั้นเป็นความ จริง ส่วนที่ท่านได้รับฉันทานุมัติมาโดยวิธีใด จะชอบธรรมหรือไม่ มีคุณธรรม หรือไม่ เป็นสิ่งที่ท่านรู้อยู่ในใจของท่านแล้ว ความถูกต้องตามกฎหมายจะต้อง ความคู่กันไปกับความชอบธรรมและการมีคุณธรรม ผมได้ชี้ให้รัฐบาลเห็นว่า นโยบายที่แถลงนั้นไม่มีอะไรใหม่ไม่มีอะไรที่น่าตื่นเต้น ไม่สมกับราคาคุย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นนโยบายที่ว่าขาดทิศทางจริง ๆ แต่นั่นก็ยังไม่พอทำเนา พอที่จะให้อิโถงท่านพิสูจน์ได้ เพราะท่านยังไม่เริ่มทำงานอย่างแท้จริง แต่ที่ ผมไม่สามารถปล่อยละเลยไปได้จากวันนี้ก็คือ ความกังขาของพี่น้องประชาชน ทุกหนแห่งที่มีต่อรัฐมนตรีหลายคนในคณะรัฐบาลชุดนี้ ดังที่ผมกล่าวตั้งแต่

เริ่มแรกแล้วว่ามันหนีไม่พ้นจำเป็นที่จะพูดถึงเรื่องนี้ ก็เพราะเหตุว่าภาพพจน์หรือภาพลักษณ์ของรัฐบาลชุดนี้ได้สูญหายไปสิ้นภายในพริบตาเดียวเมื่อท่านเริ่มจัดตั้งรัฐบาล เมื่อคืนวันที่ ๒ กรกฎาคม หลังเลือกตั้งประชาชนต่างตั้งความหวังไว้อย่างสูง ถึงแม้ท่านจะถูกตั้งคำถามร้อนทำอะไรทุกอย่างน่าจะเสียชื่อเสียงเสียเงิน แล้วเราก็มานั่งมองดูว่า ส.ส. ๑ พรรคจะร่วมกันตั้งเก้าอี้เป็นรัฐมนตรีกันอย่างน่าขยะแขยงสะอิดสะเอียนเพียงใด แต่ก็สิ้นหวังจริง ๆ เมื่อรายชื่อคณะรัฐมนตรีถูกประกาศออกมา หนังสือพิมพ์มติชนลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคมเขียนสั้น ๆ แต่มีความหมายบ่งชี้ถึงความชอกช้ำในใจว่า ไม่ใช่เพียงสิ้นหวังแต่มันหมดหวังเสียแล้ว แล้วหนังสือพิมพ์มติชนตั้งเป็นคำถาม ถามว่าทำไมคุณบรรหาร ศิลปอาชา นายกรัฐมนตรีคนใหม่จึงเลือกคณะรัฐมนตรีของท่านชุดนี้ได้ อย่างแนบเนียนและนำสิ้นหวังและหมดหวังได้ถึงขนาดนี้ นี่เป็นคำถามที่หนังสือพิมพ์มติชนถามท่านนายกฯ บรรหาร หนังสือแมกกาซีน เวิลด์ สตรีท เจอร์นัล (Magazine world street journal) ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ในบทวิจารณ์บอกว่ารัฐบาลชุดนี้เป็นรัฐบาลที่ประชาชนชาวไทยเป็น ไนท์แมร์ (Nightmare) เป็นฝันร้าย เวิลด์ สตรีท เจอร์นัล ผมว่าเขาคงไม่วิพากษ์วิจารณ์อะไรถ้าหากไม่มีเหตุผล แต่เขาถือว่าเมื่อรายชื่อรัฐบาลออกมาแล้วเขาถือว่าคนไทยเรานั้นกำลังฝันร้ายอยู่ ผมคงไม่สามารถตอบคำถามของหนังสือพิมพ์มติชนดังกล่าวได้ แต่ก็มีข้อสังเกตที่อยากจะให้ข้อคิดว่า ถูกไม้หล่นไม่ไกลต้นเงินใด หัวหน้ารัฐบาลก็ไม่ต่างกับคณะรัฐมนตรีของท่านฉันทัน ภาพพจน์ของตู้ เอ.ที.เอ็ม. (ATM) เคลื่อนที่ ภาพพจน์ของ บัฟเฟต์ คาบิเน็ต (Buffet cabinet) ภาพพจน์หตุติกรรมของเงิน ๑๑ ล้านบาทที่บุรีรัมย์เหล่านี้จะต้องหมดไป ถึงแม้ผมจะชิมชาบตีว่า สันดอนชุดได้ แต่สันดานนั้นเปลี่ยนยากก็ตาม แต่ต้องหมดไป ทั้งนี้เพราะว่านโยบายของท่านจะสวยหรูเพียงไรก็แล้วแต่ แต่ถ้าหตุติกรรมของท่านยังเป็นหตุติกรรมที่ไม่ดีไม่งาม

นอกจากท่านจะหมดความถูกต้องแล้ว พฤติกรรมของท่านยังนำไปสู่ความแตกสลายของระบบ ที่คนไทยทั้งประเทศและท่านเองก็ได้พยายามเสียสละชีวิต หยาดเหงื่อและน้ำตาปกป้องระบอบนี้มาตลอดเวลา คุณสมบัติอีกอย่างหนึ่งครับในหลาย ๆ อย่าง หัวหน้ารัฐบาลคือความจะต้องมีความจริงใจ เรื่องความมุ่งมั่นที่จะแก้ไขปัญหาของชาติอย่างแท้จริง ไม่ใช่แสดงเจตนารมณ์เท่านั้นเอง คำถามมีว่า ท่านนายกฯ บรรหาร ศิลปอาชา มีความจริงใจ มีความมุ่งมั่นเพียงไร คำตอบก็คือ พฤติกรรมสื่อเจตนา นายกฯ คนนี้ถลอกเกาะกับสื่อมวลชนเมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคมว่าจะให้เสรีภาพกับสื่อมวลชนทุกขนิດอย่างเต็มที่ จะไม่ปิดกั้น จะเป็นเพื่อนจะเปิดเมฆ แต่ไม่ทันไรเลย ในวันรุ่งขึ้น ๑๔ กรกฎาคม ก็มีปัญหากับสื่อ เมื่อนักข่าวถูกเชิญ ไม่ใช่ถูกเชิญครับ ถูกไล่ออกจากบริเวณบ้านของท่านออกมา พูดจริง ๆ แล้วผมไม่แปลกใจเลยต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเช่นนี้ เพราะเหตุอดีตมันฟ้องปัจจุบัน และปัจจุบันจะชี้อนาคตว่า ท่านนายกฯ คนนี้ไม่ว่าจะคิด ไม่ว่าจะพูด ไม่ว่าจะกระทำ ส่วนหาความจริงใจบริสุทธิ์ใจได้ยากเหลือเกิน ไม่ใช่บุคคลท่านนี้หรือครับที่สมัยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีมหาดไทย ที่คัดค้านและต่อต้านอย่างหนักไม่ให้ยกเลิกประกาศคณะปฏิวัติ ประ. ๔๒ ที่ให้อำนาจปิดหนังสือพิมพ์ได้ เพราะฉะนั้นผมจึงไม่แปลกใจเลยว่าคุณสมบัติที่แสดงมานั้น ไม่ปรากฏที่ใดเลยในการเล่นนี้ ไม่ปรากฏที่ใดเลยว่าจะให้เสรีภาพแก่สื่อมวลชน ซึ่งตรงกันข้ามกับรัฐบาลของชวน หลีกภัย ในข้อ ๑.๗ หน้า ๔ ซึ่งนายชวน หลีกภัย ตอนเป็นนายกฯ นั้นให้สิทธิเสรีภาพแก่สื่อมวลชนอย่างเต็มที่ ท่านลืมไปแล้วหรือว่ามีเจตนาที่จะปิดกั้นเสรีภาพของหนังสือพิมพ์ ผมพูดถึงเรื่องนี้แล้วอยากเป็นห่วงท่านรองนายกรัฐมนตรีอีกท่านหนึ่งครับ เป็นบุคคลที่มีคุณความดี แต่ผมไม่แน่ใจในคุณสมบัติ ผมขอเวลาอีกเพียง ๕ - ๖ นาทีเท่านั้นเองที่จะเรียนว่าไม่มีคุณสมบัติอย่างไร ผมไม่มีเจตนาที่จะดูหมิ่นดูแคลนท่านรองนายกรัฐมนตรีคนนี้

แต่ในวันนี้เป็นโอกาสที่จะต้องชี้แจงให้ทราบ เพื่อให้เพื่อนประชาชนได้เข้าใจด้วย เพราะคุณสมบัติของท่านนั้นอาจจะขัดต่อกฎหมายรัฐธรรมนูญได้ กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ. ๒๕๓๔ แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๕ พ.ศ. ๒๕๓๘ ท่านทราบดีแล้ว ผมจะไม่อ่านว่ามีข้อความว่าอย่างไรบ้าง จะกล่าวแต่เพียงว่าไม่ให้ถือสัมปทานเท่านั้นเอง ผมขอให้สภานี้กลับมายุ่งเกี่ยวกับเรื่องจริงเกี่ยวกับคุณสมบัติของท่านรองนายกรัฐมนตรีผู้นี้ ท่านผู้นี้และภริยา รวมกันแล้วเคยถือหุ้นรวมกันในบริษัทที่ทำธุรกิจผูกขาดตัดตอน โดยได้รับสัมปทานจากรัฐบาล และเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่เกิน ๕๐ เปอร์เซ็นต์ของทุนจดทะเบียนในบริษัทดังต่อไปนี้

๑. บริษัทแอดวานซ์ อินโฟ เซอร์วิส (Advanced Info Service) หรือ เอ.ไอ.เอส. (AIS) เกี่ยวกับกิจการโทรศัพท์มือถือ
๒. บริษัท อินเตอร์เนชันแนล บรอดคาสติ้ง คอร์ปอเรชั่น (International Broadcasting Corporation) หรือ ไอบีซี เคเบิล ทีวี (IBC Cable TV) และ
๓. บริษัทชินวัตร แซทเทลไลท์ (Shinawatra Satellite) เกี่ยวกับกิจการสื่อสารดาวเทียม ในรายงานของตลาดหลักทรัพย์เมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคมนี้เอง ปรากฏว่าผู้ถือหุ้นใหญ่เกิน ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ของ ๓ บริษัทดังกล่าวมาแล้วนั้น ได้ตกไปอยู่กับบริษัทชินวัตร คอมพิวเตอร์ แอนด์ คอมมูนิเคชั่น (Shinawatra Computer and Communication) หรือ เอสซี แอนด์ ซี (SC & C) ประเด็นนี้ว่าใครเล่าถือหุ้นใหญ่ในบริษัทใหม่นี้ คือบริษัทเอสซี แอนด์ ซี ซึ่งปัจจุบันนี้ถือหุ้นใหญ่ คือ เอสซี แอนด์ ซี ถือหุ้นใหญ่ใน ๓ บริษัทเดิมแรกที่ผมกล่าว คือ ถือหุ้นใน เอ.ไอ.เอส. ๕๖.๖๘ เปอร์เซ็นต์ หรือ ๑๓๕ ล้านหุ้น ในบริษัท ไอ.บี.ซี. ๕๔.๒๕ เปอร์เซ็นต์ หรือ ๑๘.๖ ล้านหุ้น และในบริษัทชินวัตร แซทเทลไลท์ ๖๐ เปอร์เซ็นต์ หรือ ๒๑๐ ล้านหุ้น ตลาดหลักทรัพย์รายงานต่อไปด้วยครับว่า ท่านรองนายกรัฐมนตรีผู้นี้ ถือหุ้นใน เอสซี แอนด์ ซี ที่บัดนี้เป็นบริษัทแม่ดูแลไปถือหุ้นในบริษัท ๓ บริษัทเดิมนี้

ดังนี้ท่านรองนายกฯ ท่านนี้ถือหุ้นอยู่ในบริษัท เอสซี แอนด์ ซี ซึ่งเป็นบริษัทแม่ ๒๕.๑๘ เปอร์เซ็นต์ หรือ ๓๔.๘๒ ล้านหุ้น ส่วนภริยาของท่านนั้น ถือหุ้น อยู่ใน เอสซี แอนด์ ซี ๒๕ เปอร์เซ็นต์ หรือ ๓๔.๖๕ ล้านหุ้น ซึ่งก็หมายความว่าผู้ถือหุ้นใหญ่ในบริษัท เอสซี แอนด์ ซี ซึ่งบัดนี้เป็นบริษัทแม่ของบริษัท เอ.ไอ.เอส. ไอ.บี.ซี. และ ชินวัตร แชนเทลไลท์ นั้น ก็คือท่านรองนายกฯ รัฐมนตรีและภริยาของท่านนั่นเอง ผมคิดว่าเมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว รองนายกฯ ท่านนี้และภริยาของท่านรวมกันแล้วจะสามารถควบคุมผลประโยชน์ ที่ภาษาอังกฤษเรียกว่า สามารถ คอนโทรลลิง อินเทอเรสต์ (Controlling interest) ในบริษัท เอสซี แอนด์ ซี ได้ เพราะเหตุว่า ๒ ท่านนี้มีหุ้นส่วน ถึง ๕๐.๑๘ เปอร์เซ็นต์ สิ่งเหล่านี้ก็เป็นทีที่เคลือบแคลงสงสัย อาจารย์สุธี อากาศฤกษ์ ผู้มีประวัติตงฉิน และสะอาดได้เป็นตุลาการรัฐธรรมนูญ ได้ให้ข้อคิดเห็นว่า ท่านรองนายกฯ ผู้นี้อาจจะเข้าใจและเชื่อมั่นว่า จากการโอนหุ้นของท่านและภริยาใน ๓ บริษัท ไปให้บริษัท เอสซี แอนด์ ซี นั้น ผู้ถือหุ้นใหญ่ แทนนั้นอาจจะช่วยให้ไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ แต่โดยข้อเท็จจริงแล้ว ผมกราบเรียนให้ทราบแล้วโดยข้อเท็จจริงแล้วเป็นอย่างไร ผมไม่อยากจะเรียนอย่างนี้ครับว่า ผมสงสัยและเห็นใจอาจารย์สุธีมากเมื่อท่านได้แสดงความคิดเห็นอย่างนี้ออกมาแล้วก็ถูกสวนกลับในวันรุ่งขึ้นเลย ว่า อาจารย์สุธีควรไปเข้าวัดแล้ว ในอดีตเราเคยมีรัฐมนตรีคนหนึ่งที่ไม่ใครจะต้องไม่ได้เลย โครวิพากษ์วิจารณ์เป็นต้องฉุนเฉียวเกรี้ยวกราด อุหมั่นอุแคลนคนวิจารณ์ หนังสือพิมพ์สมัยนั้นได้ตั้งชื่อรัฐมนตรีคนนั้นว่า เป็นรัฐมนตรีเหวคาใครจะต้องไม่ได้ ผมไม่อยากจะเห็นใคร ในคณะรัฐบาลชุดนี้เป็นเหวคาตั้งแต่ยังไม่ขึ้นสวรรค์ ท่านประธานที่เคารพ ผมอยากจะเรียนว่าผมอาจจะขัด ความเห็นอาจจะไม่ตรงกับหัวหน้าพรรคของผม หัวหน้าพรรคประชาธิปไตยเมื่อเข้าได้พูดบอกว่าการให้เวลาแก่ท่านนั้นเราไม่ต้องให้หรอก เพราะท่านรัฐบาลนั้น ท่านมีสิทธิอยู่แล้ว

แต่ผมอยากจะพูดอย่างนี้ครับ ผมว่าผมจะให้เวลาท่าน ถึงแม้ท่านจะมีสิทธิแล้ว ผมจะให้เวลาแก่ท่าน ผมจะให้โอกาสแก่ท่านและผมจะให้ความร่วมมือแก่ท่าน แต่ผมจะไม่อภัยให้แก่ท่านเลย ถ้าทำผิดไม่รักษาสัจจะ ผมจะไม่อภัยแก่ท่านเลย ถ้าท่านมีพฤติกรรมส่อไปในทางทุจริต และผมจะไม่อภัยให้ท่านเลย ถ้าการกระทำของท่านในการบริหารชาติบ้านเมืองจะนำไปสู่การล่มสลายของระบบนี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญท่านนายกฯ ครับ

นายบรรหาร ศิลปอาชา (นายกรัฐมนตรี) : กราบเรียน ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มิเกียรติ ก่อนอื่นต้องขอขอบพระคุณ ท่านอดีตนายกรัฐมนตรี คือท่านพิชัย รัตตกุล ที่กระผมเองนั้น ให้ความเคารพและนับถือมาเป็นเวลาช้านาน เราเคยร่วมรัฐบาลกันมาหลาย สมัยด้วยกัน ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผมขอใช้เวลาเพียงนิดเดียว เท่านั้นเอง หลายเรื่องหลายราวผมเองคงจะยังไม่ตอบกับท่านในขณะนี้ แต่สิ่งหนึ่งนั้นที่อยากจะทำความเข้าใจกับคนที่ผมเคารพรัก ในวันเกิดของ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐเมื่อ ๒ ปีที่ผ่านมา ท่านนั่งโต๊ะรับประทานอาหารกับผม ให้กำลังใจกับผมว่าคุณบรรหารพยายามประคองรักษาตัวให้ดี ในอนาคตนั้น อาจจะเป็นใหญ่ในแผ่นดิน ผมจำได้ตลอดเวลาคำพูดดังกล่าวนี้ ทั้ง ๆ ที่ตอนนั้น ท่านก็รู้ว่ามีคนขนานนามหรือว่ามีผู้ให้ฉายาว่าเป็นตู้ เอ.ที.เอ็ม. (ATM) ท่านทราบคืออยู่แล้ว ดังนั้นอยากจะกราบเรียนด้วยว่า สิ่งที่จะออกไปนั้น ที่ว่าผมเองละเอะอ้อเฮาเข้ากับล้อมวลชน วันที่ ๑๑ กรกฎาคม แล้วพอวันรุ่งขึ้นก็เกิดการไล่ล้อมวลชนออกจากบ้านนั้น กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มิเกียรติ ท่านอดีตนายกรัฐมนตรี อยากรู้ไหม ความเข้าใจด้วยที่ถูกต้องว่าเรื่องที่เกิดขึ้นดังกล่าวนี้ กระผมเองไม่ทราบเรื่องแม้แต่นิดเดียว แม้แต่คุณหญิงแจ่มใส ศิลปอาชา อยู่ที่บ้านที่ไม่เคยยุ่งเกี่ยวกับการเมืองยังคงออกอกใจว่าข่าวออกไปได้อย่างไร ก็ได้สืบสวนสาเหตุ

ข้อเท็จจริง ก็บังเอิญมี ว. มีวิทย์อยู่ตัวหนึ่งไม่ทราบเป็นของใคร บอกว่าให้นักข่าวซึ่งมีอยู่เพียงแค่ ๓ - ๔ ท่าน ที่อยู่ในเด็นท์ภายในรั้วในบ้านให้ออกไป แล้วก็จับไม่ได้ว่าเป็นใคร เข้าของบ้านไม่มีเจตนาแม้แต่คิดเดียว หลังจากนั้นคุณหญิงแจ่มใส ศิลปอาชา ก็ได้เดินออกไปขอโทษต่อมวลชนที่ถูกเชิญออกไปว่าไม่รู้เรื่องแม้แต่คิดเดียว แล้วก็ทำความเข้าใจกัน นี่คือข้อเท็จจริง กระผมเองสมัยเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยนั้น ผมเปิดให้สิทธิเสรีภาพแก่หนังสือพิมพ์ ผมไปพูดยกเลิก พร. ๘๒ ให้หนังสือพิมพ์มีอิสระเสรีภาพอยู่ทั่วหน้า ผมคงจะไม่ทำอะไรสิ่งที่ไม่ถูกต้องนัก ดังนั้นขอประทานกราบเรียนด้วยว่าพฤติกรรมเป็นเครื่องสะท้อนเจตนาฉัน อันนี้เราต้องยอมรับ ฉะนั้นผมอยากจะทำให้ท่านอดคิดหัวหน้าที่พรรคประชาธิปัตย์จงดูพฤติกรรมผมต่อไปว่า ผมจะทำอย่างไรให้ท่านได้ทราบ ผมคงจะต้องทำให้เหมือนลักษณะที่ว่าผมได้กราบเรียนท่านไปเมื่อ ๒ ปีที่แล้ว ขอขอบพระคุณอีกครั้งหนึ่งครับ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณโกวิทครับ

นายโกวิท สุรัสวดี สมาชิกวุฒิสภา : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม โกวิท สุรัสวดี สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมใคร่ขอกราบเรียนต่อท่านประธานว่า ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาผมได้มีโอกาสได้ศึกษานโยบายของรัฐบาล ได้ศึกษาแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ระยะที่ ๑ แนวคิดทิศทางการพัฒนาตามแผนพัฒนาฯ ระยะที่ ๘ ที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้จัดขึ้น รวมไปถึงได้ศึกษาในเรื่องของผลของการดำเนินการของแผน ๑ ในช่วงครึ่งแรก ทำให้ผมได้มองเห็นว่า สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นที่รวมของการกำหนดนโยบายที่รัฐบาลได้แถลงต่อรัฐสภาในวันนี้ ผมใคร่ขอกราบเรียนต่อท่านประธานว่า ใน ๓ ทศวรรษ ที่ผ่านมา คือประมาณ ๓๐ ปีที่ผ่านมา ปรากฏว่าเศรษฐกิจของ

ประเทศได้ขยายตัวประมาณร้อยละ ๑ แล้วในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ถึงประมาณกลางปี พ.ศ. ๒๕๓๘ การขยายตัวทางเศรษฐกิจขึ้นประมาณร้อยละ ๘.๒ แนวทางอย่างนี้ ทำให้เป็นที่มาของการมองว่า ในการมุ่งพัฒนาในทางเศรษฐกิจโดยเน้นจุดขยายปลายทางในการพัฒนาทางเศรษฐกิจมากขึ้น อาจจะทำให้เกิดปัญหา จึงเป็นที่มาของการให้มีการกำหนดนโยบายไว้อย่างชัดเจนว่า โดยให้คนเป็นศูนย์กลางและเป็นจุดมุ่งหมายของการพัฒนา เท่าที่กระผมได้ศึกษาดูได้พบว่า ได้เน้นในเรื่องของคนความสมบูรณ์ทางด้านร่างกายจิตใจ สติปัญญา แล้วก็ให้คนได้เข้าไปแข่งขันกับโลก แล้วก็ในส่วนที่เกี่ยวกับแนวทางของประชาธิปไตย ท่านประธานที่เคารพ สภาพปัญหาที่เกิดขึ้น เราไม่สามารถที่จะไปย้อนรอยกลับได้ แต่ในอดีตที่ผ่านมาที่เป็นปัญหานั้น ในปัจจุบันและอนาคตเราอาจจะดำเนินการปรับปรุงแก้ไขได้ถ้าหากว่ารัฐบาลนี้มีความตั้งใจที่จะทำตามที่ได้แถลงนโยบายไว้ต่อรัฐสภา ผมอยากจะกราบเรียนว่า ในแนวทางที่เศรษฐกิจเจริญเติบโตขึ้นสูงนั้น ถ้าดูแล้วสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจริงก็คือว่า ในสัดส่วนของการกระจายรายได้โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในส่วนของคนรวยท่านประธานครับ ในส่วนของคนรวยซึ่งอยู่ในส่วนที่สูงปรากฏว่ามีรายได้สูงขึ้น ส่วนที่คนจน ๒๐ เปอร์เซ็นต์หลัง รายได้ต่ำลง ช่องว่างของการกระจายรายได้ถ้ายิ่งห่างไปเป็นสิ่งที่ท้าทายต่อรัฐบาล ในการที่จะหาทางใช้มาตรการและวิธีการดำเนินการต่าง ๆ ทุกวิธีที่จะทำให้ประชาชนในกลุ่มต่างสามารถที่จะพึ่งพาตนเองได้มีรายได้เพิ่มมากขึ้น ผมอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานว่า ในการกำหนดให้คนเป็นศูนย์กลาง เป็นจุดหลักในการพัฒนานั้น สิ่งที่ผมจะเห็นในอนาคตต่อไปซึ่งรัฐบาลจะต้องนำมาประมาณมาแถลงต่อรัฐสภาอีกเช่นเดียวกัน นั่นก็คือว่างประมาณที่จะจัดสรรที่จะเห็นได้อย่างชัดเจนนั้นคงจะเน้นในเรื่องของการพัฒนาคนเป็นหลัก ที่นี้ในการพัฒนาคนเป็นหลักนั้นจะเกี่ยวกับอะไร จะเกี่ยวกับ ๑. ในเรื่องของการพัฒนาเด็กและเยาวชน นั่นก็คือหมายถึงในเรื่องของการศึกษา งบประมาณจะต้องมากขึ้น

ประกาศที่ ๒ ในเรื่องของคนยากคนจน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เกษตรกรและคนใช้แรงงานหาเช้ากินค่ำตามสถานที่ต่าง ๆ รวมทั้งทำงาน ในโรงงานอุตสาหกรรมจะต้องพยายามทุกวิถีทางที่จะยกฐานะความเป็นอยู่ของ คนเหล่านี้ให้ดีขึ้นให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ มีรายได้มากขึ้น คุณภาพชีวิต ถึงจะดีขึ้นได้ ในส่วนของคนระดับกลาง ๆ หรือคนระดับสูงที่มีรายได้นั้นก็ จะทอดทิ้งไม่ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของสุขภาพอนามัย ในเรื่องของการ สาธารณสุข ผมอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานว่า ภาพสะท้อนไม่ว่า จะที่กระทรวงสาธารณสุขหรือการจะจัดทำแผนพัฒนา สะท้อนให้เห็นว่าโรคภัยไข้เจ็บในปัจจุบันที่จะติดโรคตามธรรมชาตินั้นแนวโน้มจะน้อยลงเพราะว่าการ สาธารณสุขดีขึ้น แต่จะไปเป็นปัญหาโรคต่าง ๆ ซึ่งเป็นโรคที่เกิดขึ้นเขาเรียกว่าโรคสมัยใหม่ เช่น โรคเอดส์ อุบัติเหตุ โรคหัวใจ โรคมะเร็ง สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นสิ่งที่จะต้องคำนึงถึง เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมอยากจะเสนอแนะต่อ รัฐบาลเพื่อที่จะให้รัฐบาลนี้ทำประโยชน์ให้ได้ผลตามความมุ่งหมายที่แถลง ไว้ต่อรัฐสภานั้น ก็คือว่าจะต้องทุ่มเทงบประมาณเพื่อที่จะช่วยในเรื่องสุขภาพ อนามัยของประชาชนให้มากขึ้น ซึ่งเมื่อสักครู่ที่ผมพูดกลต่อนไปนิดหนึ่งคือ ในเรื่องของความเครียดของคนทั้งคนอยู่ในกรุงเทพฯ และหัวเมืองหลัก อันนี้ก็ เป็นโรคสมัยใหม่เหมือนกัน เพราะฉะนั้นอันนี้ผมคิดว่าในเรื่องสุขภาพ อนามัยของประชาชนเราจะต้องหาทางทุกวิถีทางจะต้องช่วยคนขึ้นมาเหมือนกัน เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ผมมองโดยภาพรวมแล้วจะเห็นได้ชัดว่า ใน ๓ - ๔ ส่วนที่ผมยกมา งบประมาณของรัฐบาลนั้นคงจะต้องเน้นให้ชัดเจน ไม่อย่างนั้น แล้วในเรื่องที่เราพยายามที่จะเน้นในเรื่องของการพัฒนาคน แล้วก็ให้คนมี คุณภาพชีวิตจะไปไม่ได้ ผมอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานว่า ในส่วนของ นโยบายในรายละเอียดนั้นผมอยากจะเรียนใน ๒ - ๓ นโยบายที่กระผมได้ เขียนโน้ต (Note) ถึงท่านประธานไปแล้ว สิ่งที่ผมจะชี้ประเด็นที่สอดคล้อง

กับนโยบายที่รัฐบาลได้แถลงไว้ต่อรัฐสภาในนโยบายที่ ๖ คือ นโยบายการศึกษา ผมอยากจะชี้ในนโยบายบางข้อในนโยบายของการศึกษาดำเนินการประชาชนได้พิจารณาจะเห็นได้ชัดว่าในเรื่องของการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ในสาขาวิชาชีพที่ขาดแคลน เช่น แพทย์ วิศวกร วิศวกรต่าง ๆ พวกนี้ จริง ๆ แล้ว ที่แล้วมาผมคิดว่ายังแก้ปัญหาไม่ตรงจุดคือเราใช้วิธีการที่จะไปเพิ่มเงินให้กับคนที่ เป็นอาจารย์แพทย์ ที่เป็นอาจารย์วิหะ ผลที่ปรากฏจากการแก้ปัญหานี้คืออะไร ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นก็คือว่าครู อาจารย์ทางสายแพทย์ สายวิหะ ยังขาดแคลนอยู่ดี ผมอยากจะยกตัวอย่างเช่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น ท่านประธานครับ อันนี้ฝากไปถึงท่านรัฐมนตรีว่าการทรวง ครูที่สอนวิหะนี้แทบจะไม่มี ต้องไปจ้างครูอาจารย์ที่อื่นมาสอน เพราะฉะนั้นอันนี้ผมคิดว่าคงจะต้องปรับวิธีการ นั่นก็คือคงต้องพยายามที่จะให้ทุกกับผู้ที่เรียนดี ต้องยืดขยายเวลา อย่างมาให้ช่วงตอนปลาย ๆ อาจจะตั้งแต่ชั้นมัธยมให้ไป แล้วก็ในขณะที่เดียวกันเวลาจบที่เกี่ยวกับสวัสดิการต่าง ๆ เช่น ที่อยู่อาศัยให้เขาผ่อนโดยที่ไม่ต้องเสียดอกเบี้ย หรืออะไร พุงง่าย ๆ ต้องดูแลตลอด ถ้าเราไม่ทำอย่างนี้เอกชนซื้อตัวไปหมดครับ แล้วก็จะเป็นปัญหากระทบต่อการที่จะพัฒนาบุคคลที่เราต้องการที่จะให้มาพัฒนาประเทศถ้าเราดูในส่วนอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงการอาหารกลางวัน ผมอยากให้เขียนลงไปนโยบายให้ชัด เพราะว่าอันนี้เป็นเรื่องของสุขภาพอนามัยของเด็กและเยาวชน เขียนให้ชัด ถ้าเราไปดูอีก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการที่จะให้เอกชน เข้ามามีส่วนร่วม เช่น ไปตั้งโรงเรียนเอกชนอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ผมอยากให้ได้มีการทำให้มากขึ้น รัฐบาลชุดที่แล้วได้ดำเนินการในการที่จะให้ คือจัดกองทุนสำหรับให้ผู้ประกอบการโรงเรียนเอกชนมาอยู่ แต่เท่าที่ผมสืบทราบดูปรากฏว่างบประมาณ ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท ผมก็อยากให้เพิ่มงบนี้ให้มากขึ้นอีก แล้วให้เขาอยู่ในอัตรา

คอกเบี้ยต่ำ แล้วผมอยากจะมีไว้ในแนวทางการพัฒนา การที่เราบอกว่าขยาย จาก ๖ ปี เป็น ๕ ปี จาก ๕ ปี เป็น ๑๒ ปี เป็นความคิดที่ค่อนข้างล้ำสมัยมาก ผมถือว่าแค่ ๕ ปีก็มากแล้ว การมองเช่นนี้ ผมอยากจะมีให้ว่าเราขยายมาก เราทราบหรือไม่ว่าปริมาณมันมาก คุณภาพได้หรือไม่ สิ่งที่เราจะต้องยอมรับกันอย่างชัดเจนก็คือว่า คุณภาพของโรงเรียนแต่ละโรงเรียนไม่เท่ากัน ครูผู้สอนจำนวนไม่เท่ากัน พวกเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน สิ่งเอื้ออำนวยความสะดวกต่าง ๆ ไม่เท่ากัน ปัญหาต่าง ๆ เยอะแยะมากมาย แต่ก็มีการแข่งขันเด็กกันเข้ามา เพราะฉะนั้นผมดูแล้วในแนวทางที่รัฐจะไปทุ่มเทงบประมาณ เพื่อที่จะยกระดับโรงเรียนของรัฐขึ้นมาให้เหมือนกันทุกโรงเรียน เป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ในปัจจุบันนี้ และในอนาคตข้างหน้าอีก ๕ ปี ผมคิดว่าเป็นไปไม่ได้ เพราะถ้าทำอย่างนั้นจะต้องทุ่มเทงบประมาณอย่างมหาศาล ซึ่งเราไม่มีปัญญาที่จะทำอย่างนั้นได้ ต้องให้เอกชนเข้ามาดำเนินการ ผมอยากจะมีเรียนว่าในแนวทางที่ไปให้เอกชนเขาทำแล้วไปดำเนินการกิจการโรงเรียน แล้วก็มีมติ กรม. ในขณะที่กำลังที่จะให้เฉพาะโรงเรียนเอกชน ต่างจังหวัด แดว กทม. นี่นะครับ กับจังหวัดนนทบุรี สมุทรปราการ อะไรต่าง ๆ นี้ดูไม่ได้ ซึ่งเป็นเรื่องความคิดที่ไม่ถูกอีกนั่นแหละ อันนี้ผมอยากจะเสนอให้ทางรัฐบาลนำไปพิจารณาทบทวนปรับปรุงด้วย ผมอยากจะมีเรียนว่าในเขตมีนบุรี ในเขตลาดกระบัง ซึ่งเป็นเขตชานเมืองเราจะเห็นได้ชัดว่าสภาพทุกอย่างไม่ว่าจะเป็นในเรื่องโครงสร้างพื้นฐานหรืออะไรต่าง ๆ ขาดการเหลียวดูจากรัฐ รวมทั้งโรงเรียน เพราะฉะนั้นถ้าให้เอกชนเขาจะทำ หรือแม้แต่กระทั่งจังหวัดนนทบุรี หรือแม้กระทั่งจังหวัดสมุทรปราการ หรืออะไรต่าง ๆ ถ้าเขาจะดูต้องให้เขาทำด้วย แต่ว่าถ้าในใจกลางกรุงเทพฯ ไม่ให้ดูก็แล้วไป เพราะฉะนั้นอันนี้ผมคิดว่าชานเมืองกรุงเทพฯ แล้วก็จังหวัดใกล้เคียงต้องพิจารณาด้วยนะครับ แล้วก็ถ้าหากว่าใน กทม. ถ้าเราดูเรา

ต้องพิจารณาเป็นราย ๆ ไป ถ้าทำได้เช่นนี้การพัฒนาคุณภาพของเด็กที่เรานุ่งหวังว่าจะให้มีคุณภาพ การที่จะให้เด็กมีคุณภาพก็คือการที่เด็กมีการพัฒนาพร้อมกันทุกด้านในทางที่ดีคือ ทางด้านร่างกายอารมณ์ สังคม และสติปัญญา เป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นจุดตรงนี้ผมอยากจะฝากไว้เพื่อการพิจารณาด้วย

ทีนี้อีกประการหนึ่ง ในเรื่องของผู้นำทางศาสนา ผมไม่จำกัดเฉพาะในพระสงฆ์องค์เจ้า ไม่ว่าจะเป็นทางศาสนาคริสต์ หรือศาสนาอิสลามอะไรก็สุดแล้วแต่ ผมอยากให้เป็นผู้นำในเรื่องของการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ผมไปดูแล้วในนโยบายการศึกษาไม่ได้เขียนเอาไว้ตรงนั้น แต่ไปเขียนไว้ในข้อ ๕ นโยบายสังคม แต่ก็ยังเขียนไม่ชัด ผมอยากให้เป็นชัดในสมัยก่อนผู้นำทางศาสนาเป็นผู้นำในเรื่องของการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ผมไม่อยากจะคิดถึงที่ผ่านมา ปัญหารัฐบาลแทบจะเอาตัวไม่รอด คือปัญหาพระสงฆ์องค์เจ้าปัญหา เรื่องโน้นปัญหา เรื่องนี้จิตใจจะดองแก็ ก็ดองแก็ อย่านำปัญหาอะไรต่าง ๆ เรื่องจริงเป็นปี ๆ เพราะว่าสถาบันทางศาสนาเราต้องถือว่าเป็นหนึ่งในสถาบันหลัก ที่จะ เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ เพราะฉะนั้นอันนี้เราต้องดูอย่างหนักเลยครับ อันนี้ผมอยากจะฝากไว้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เติร์ปนะคร

นายโกวิท สุรัสวดี สมาชิกวุฒิสภา : ทีนี้ผมอยากจะเรียนว่า ในส่วนของนโยบาย ถ้าเราดูในเรื่องของการบริหารและการเมือง ผมอยาก จะเสนอไว้อีกสักนึกหนึ่งก่อนสุดท้าย บางข้อผมอยากจะเรียนว่าในการที่จะให้คนมีส่วนร่วมในการพัฒนาการทางการเมือง ผมคิดว่าสิ่งหนึ่งที่จะต้องไม่ลืม ก็คือว่าจะต้องดูแลคนที่ยากจนให้เขาสามารถที่จะพึ่งตนเอง เพิ่มความสามารถเขา หาทางพัฒนาเพิ่มความสามารถเขาให้ได้ แล้วเขาจะได้มีโอกาสที่จะคิดในเรื่องของการที่จะพัฒนาการทางการเมือง คนใดก็ตามมี

ความออกอากาศปากแห่งผู้นี้จะทำให้ไปคิดเรื่องที่นอกกายมาก ๆ เขาก็คงทำ
ไม่ไหว อันนี้ผมก็อยากจะทำไว้เนื่องจากมีเวลาจำกัด นโยบายใน ๑๐ ข้อ
ผมอยากจะเรียนท่านประธานว่า ผมก็ได้อ่านก่อนข้างจะละเอียดรวมทั้งใน
เรื่องอื่น ๆ ที่ผมได้กราบเรียนท่านประธานตั้งแต่ต้นแล้ว ผมก็จะต้องขอ
อนุญาตจบคือ ๆ คงไม่สรุป เพราะว่าท่านประธานได้เตือนแล้วเดี่ยวโอกาส
หน้าผมจะไม่ได้พูด ผมก็ขอขอบคุณมากครับ สวัสดีครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิกครับ ผมมีข้อที่จะ
เรียน ๒ ข้อ ข้อที่ ๑ ก็คือนโยบายนี้ยาวไม่มีทางจะพูดได้หมดทุกข้อ เพราะ
ฉะนั้นท่านจะต้องพูดเฉพาะประเด็นที่ท่านคิดว่าสำคัญ ประการที่ ๒ ตามข้อ
บังคับการประชุมของสภานั้น ห้ามไม่ให้เอาเครื่องมือสื่อสารเข้ามาใช้ในห้อง
ประชุม เพราะฉะนั้นท่านผู้ใดที่เอาเข้ามากรุณาปิดเครื่องเสียก่อนด้วย เชิญ
ครับประท้วงเรื่องอะไรครับ

นายขจิต ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) :
ผม ขจิต ชัยนิคม ส.ส. อุดรธานี พรรคความหวังใหม่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เดี่ยวจะถึงแล้ว เดี่ยว
คุณวิเชียรแล้วก็จะถึงคุณขจิต

นายขจิต ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) :
ขออนุญาตนิดหนึ่งครับ คือผมจะปรึกษาท่านประธาน เพราะเท่าที่ผมฟังแล้ว
ยกมือตลอดวัน ผมสงสัยว่าท่านประธานจะใช้ข้อบังคับข้อไหนในการประชุม
เพราะทั้งวันมีทั้งฝ่ายค้านแล้วก็วุฒิ ผมยกมาทั้งวันเหมือนกัน ขอเรียนให้
ท่านประธานทราบด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : บังเอิญบางที่ท่านนั่ง
ไม่ค่อยได้อายุตรงกับพรรค เวลายกมือผมก็ไม่รู้ว่าเป็นฝ่ายค้านฝ่ายรัฐบาล ก็ดู
ความรายชื่อที่ตกลงก็คิดว่าตกลงกันมา ก็บอกไปตามรายชื่อ นั้น ถ้าบอกให้รู้ว่า
เป็นฝ่ายรัฐบาลก็จะได้เปิดโอกาสให้สลับกันไปบ้าง เชิญคุณวิเชียรครับ

นายวิเชียร ขาวขำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) :

กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม วิเชียร ขาวขำ สมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตชี้แนะห้วงถึงนโยบายรัฐบาลสิ้น ๆ ลัก ๔ ข้อ แต่ก่อนหน้านั้นเคยกราบเรียนท่านประธานว่า ผมนั่งฟังมาตั้งแต่เข้า ค่อนข้างจะไม่ค่อยเข้าใจ ไม่เข้าใจว่าวันนี้อภิปรายนโยบายรัฐบาลเก่าหรือ รัฐบาลใหม่ เพราะพูดกันไปพูดกันมาวกไปวกมาแล้วมันไปเข้านโยบายรัฐบาล เก่าเสีย เพราะว่ารัฐบาลเก่าท่านนายกฯ ชวน หลีกภัย ก็เพิ่งไปเมื่อ ๒ - ๓ วันนี่เอง แล้วก็นายบอกว่าอย่างนั้นก็ไม่ว่าอย่างนี้ก็ไม่ทำ ตรงนั้นก็น่า จะทำตรงนี้ก็น่าจะทำ แต่ก็ไม่ว่าอยู่ ๒ ปี ๑ เดือน แล้วรักษาการอีกเดือน เศษ ๆ ไม่เห็นทำก็มาต่อว่าต่อขานเอา รัฐบาลชุดใหม่นี้ก็ยังไม่ได้ทำเพิ่ง แดลงนโยบายวันนี้เอง พอหลังแดลงนโยบายวันนี้ไปก็จะทำ ผมคิดว่าต้องทำ แน่ ๆ เลย ผมในฐานะสมาชิกรัฐสภาฝ่ายรัฐบาลคงจะต้องเป็นคนหนึ่งที่จะ ต้องตรวจสอบเหมือนกันร่วมกับฝ่ายค้าน ว่าแดลงนโยบายวันนี้แล้ว แล้ววัน ต่อ ๆ ไปท่านจะทำหรือเปล่า แล้วทำอย่างที่ได้แลงไว้หรือเปล่า แดลงไว้ บางครั้งแลงไม่ครบถ้วนก็ไม่จำเป็นไม่เป็นไร แต่ทำให้ครบถ้วนเถอะแล้วขอ นิดหนึ่งว่ารัฐบาลชุดใหม่นี้ขออย่าทำเหมือนรัฐบาลชุดที่แล้ว อย่าทำอย่างนั้น หมยกตัวอย่างนิดหนึ่ง ผมผ่านร้อนผ่านหนาว ผ่านนายกฯ มา ๕ นายก- รัฐมนตรีแล้ว ผมเห็นมากมายเหมือนกัน อย่างกรณีถนน ๔ เตน จากสระบุรีถึง หนองคาย จริง ๆ ปีนี้จะต้องทะลุถึงหนองคายแล้ว ท่าน พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ ได้ดำเนินการไว้ตั้งแต่ปี ๒๕๓๑ ปีนั้นชาติไทยเป็นรัฐบาล เป็นแกน จัดตั้งรัฐบาล ท่านทำไว้อย่างดี พอปี ๒๕๓๕ พรรคใดก็ไม่ทราบ ซึ่งพ้นจาก รัฐบาลไปหมด ๆ ยกเลิกเอาเลย ๆ ยังไม่ถึงขอนแก่นเลย หุคเอาเลย ๆ เวลาสงกรานต์บ้านผมเดินทางตั้งแต่วันที่ ๑๑ ถึงอุดรธานีวันที่ ๑๕ ใช้เวลา ๔ วัน เพราะรถดีมีเส้นเดียว เพราะฉะนั้นปัญหาเหล่านี้ เราไม่ว่าการที่จะ

เปลี่ยนจากอีสานมาทำเพชรเกษมลงภาคใต้ไปว่ากัน . แต่ขอร้องว่าอย่าทำ
 อย่างนั้นได้ไหม . รัฐบาลชุดใหม่อย่าทำอย่างนั้น อย่าหยุดเลย อย่าตัดทิ้งเลย
 จะทำเส้นอื่นก็ทำไปทั่วประเทศทำเถอะ ไม่มีเงินก็กู้เขามา มาทำให้ทั่วถึง
 ผมไม่ว่าแล้วบางสิ่งบางอย่าง บางครั้งที่พูดไว้แล้วก็ไม่ทำ ไม่ได้เห็นทำตามที่
 แถลงนโยบาย ผมก็นั่งฟังอยู่ตรงนี้เหมือนกัน แต่วันนี้ต้องมาพูดกันให้ชัดเจนว่า
 รัฐบาลชุดของเราชุดที่เขานอกว่าไม่สวย ผมก็นั่งอยู่ในสถานี่มาหลายสมัย
 เหมือนกัน แต่ผมดูแล้วรัฐมนตริชุดปัจจุบันนี้ล้วนแล้วแต่มีคุณภาพ มีวุฒิภาวะ มี
 ความรู้ความสามารถไม่ได้แตกต่างจากรัฐบาลชุดที่แล้ว ผมเห็นโดยภาพรวม
 แล้วมีความรู้ความสามารถกว่ารัฐบาลชุดที่แล้วเสียอีก ผมมองอย่างนั้น แล้ว
 ผมมองว่ารัฐบาลชุดนี้มาจากประชาชน สี่มวลดน ๓ - ๔ คน หรือก็แขนง
 ก็ช่าง จะบอกว่าการ ข นาย ข ไม่ดี ไม่สวย ภาพประวัติไม่ดี ผมไม่สนใจ
 หรือ ผมสนใจ ผมให้เกียรติคาสี คาสา ยายมี ยายมา ที่บ้านผม ที่เลือก
 ท่านทั้งหลายเข้ามาแล้ว ท่านทั้งหลายก็ได้รับการแต่งตั้ง และมีพระบรมราช-
 โองการแต่งตั้งมาเป็นรัฐมนตรีแล้ว ผมถือว่านี่คือสุดยอดของระบอบ สุดยอด
 ของกติกา เพราะฉะนั้นท่านจะว่าอย่างไร ท่านก็ว่าไปท่านมีสิทธิ ผมไม่ตำหนิ
 หนักสือพิมพ์ แต่ว่าคนที่ เป็นระดับหัวหน้าพรรคการเมือง เอาหนังสือพิมพ์มา
 อ่านว่าเขาตำหนิอย่างนั้นอย่างนี้ ผมว่าลืมน่าตัวเองเป็นอะไรอยู่ ตัวเองจะ
 ต้องอย่าลืมน่าตัวเองเป็นผู้แทนราษฎร ตัวเองจะต้องเข้ามาทำหน้าที่เพื่อ
 ประชาชน คนข้างนอกเขาหวังดีเราก็ฟังไม่ใช่ไม่ฟัง แต่ว่ากติกาเป็นอย่างไร
 เราต้องทำอย่างนั้น นโยบายอย่างหนึ่งที่ผมจะต้องหวังดีรัฐบาลวันนี้เพื่อที่จะ
 ไม่ให้เกิดขึ้นอีกก็คือว่า นโยบายทางด้านการเมือง อย่างข้อ ๑.๑.๒ ผม
 เรียบตรง ๆ ว่าผมไม่เห็นด้วยเลย ผมทั้งชม ทั้งติอย่างนี้ ผมไม่เห็นด้วยก็
 เพราะว่า ท่านจะคำนึงถึงข้อเสนอแนะของคณะกรรมการพัฒนาประชาธิปไตย
 อย่างเอาคนกลุ่มนี้กลุ่มเดียวเข้ามาไว้ในนโยบายรัฐบาล ผมบอกได้เลยว่าคน

ทั้งประเทศ ขายมี ขายมาบ้านผมที่พูดมาเมื่อสักครู่นี้ เป็นผู้ให้พวกเราเข้ามาทำการบริหารบ้านเมือง แล้วมาทำหน้าที่ฝ่ายนิติบัญญัติด้วย เพราะฉะนั้นคนกลุ่มนี้ไม่เคยลงเลือกตั้ง ก็ไม่ว่ากรรมไม่ว่าว่าใครดี ใครชั่ว แต่ว่า ค.พ.ป. ก็ไม่มีแก่นสารอะไร ผมยกตัวอย่างเมื่อก่อนเรียกร้องนายกฯ มาจากการเลือกตั้ง พลเอก สุจินดา ก็หนีไป อยู่ ๆ ตั้งนายกฯ อานันท์ เข้ามา แล้วก็เดินถือกระเช้าดอกไม้เข้ามาตรงข้างในมาแสดงความยินดีกับคุณอาทิตย์ อุไรรัตน์ ในฐานะที่ตั้งคุณอานันท์ ปันยารชุน ไม่ได้มาจากการเลือกตั้งเลย แต่ร้องปาว ๆ บอกเอานายกฯ มาจากการเลือกตั้ง ผมเห็นอย่างนี้ไม่มีแก่นสาร เพราะฉะนั้นอย่าเอาคณะกรรมการคณะนี้ ชุดนี้ชุดเดียวมาเขียนไว้ในนโยบายรัฐบาล ซึ่งเราต้องรับผิดชอบร่วมกัน ต้องเขียนกว้าง ๆ ว่าคามวิถีทางและกระบวนการประชาธิปไตย เขียนอย่างนี้ก็พอ กระบวนการและวิถีทางประชาธิปไตยมีเยอะแยะในโลกนี่มีคนอีก ๑๐๐ กลุ่ม ๑,๐๐๐ กลุ่ม ไม่จำเป็นต้องเขียนบอกว่าคุณ ก นาย ข อย่างนี้ไม่ดี เพราะฉะนั้นนโยบายเรื่องการเงิน การคลัง ท่านประธานครับ การเงิน การคลังนี้ผมเห็นใจคุณเนวินมากเข้ามาก็ถูกเรื่องตลาดหุ้น หุ้นตก หุ้นไม่ตก เอาละมาเล่นกันไม่ว่าหรอกครับ คุณเนวินเป็นคนหนึ่งที่เป็นคนไทย และเป็นคนที่ผ่านกระบวนการการเลือกตั้งผมไม่ใช่เพื่อนคุณเนวิน ผมไม่ใช่ญาติคุณเนวิน ผมไม่เกี่ยวกับคุณเนวิน แต่ผมคิดว่าคุณเนวินเข้ามาตามกระบวนการ เพราะฉะนั้นเขามีหน้าที่ตามพระบรมราชโองการจะต้องมาทำหน้าที่บริหารราชการแผ่นดินตามที่รับมอบหมายจากประชาชน เพราะฉะนั้นหุ้นกราบเรียนท่านประธานว่า ผাগไปถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และถึงท่านนายกฯ เลขาว่า ผมเห็นว่า เป็นสิ่งมอมเมาประชาชน และเป็นแหล่งการพนันอันดับหนึ่งของประเทศไทยและของโลก เป็นแหล่งการพนัน เล่นหุ้นกันคาสี ตาสาบ้านผมไม่รู้เรื่อง รู้เรื่องอย่างเดียวทุกวันนี้ เล่นหวยหุ้น เล่นหวยหุ้นทุกวัน เล่นคอน

ไหนดครับ ตอนปิดเที่ยง พอเที่ยงเล่น ๒ ตัวสุดท้าย พอปิดคอนเซ็นเล่น ๒ ตัวสุดท้ายเล่นทุกวัน ท่านประธานครับ ท่านไปถามได้เลยในประเทศไทยมีจังหวัดใดบ้างที่ไม่เล่นหอยหิน มีบ้างไหมครับ ผมอยากให้ผู้รัฐบาลชุดนี้ยกเลิกการรายงานตลาดหลักทรัพย์ มันไม่เกี่ยวกับชาวบ้านผม แล้วหอยรัฐบาลก็จะแยกอยู่แล้วเดี๋ยวนี้ อย่างท่านอาจารย์โกวิทพูดลงไปเมื่อสักครู่นี้ ถึงเวลาข้าราชการผมไม่พูดถึงเรื่องครูอาจารย์ ข้าราชการทุกหน่วยเหล้าถึงวันที่ ๑ วันที่ ๑๖ ไม่เคยอยู่ที่ทำงานละครับ ถึงอยู่ที่สมทักกันพูดเรื่องหอยชายหอยเมียตำรวจ เมียอะไรก็ขายหอยกัน ขายทั้งแผ่นดิน รัฐบาลส่งเสริมให้เขาเล่นหอยกัน แต่ไปตามจับคนที่ขายหอยคนที่ซื้อหอย รัฐบาลสนับสนุนให้มีโรงงานไฟ โรงงานไฮโด แต่รัฐบาลให้ตำรวจไปจับไฟ จับไฮโดเวลาเขาเล่น อะไรกันครับ ผมว่าเลิกเสียเถอะ เอารัฐบาลชุดนี้แหละทำให้ดูหน่อยผมเห็นแล้วผมดูแล้วรัฐบาลชุดนี้จะทำได้ เพราะชุดก่อนไม่กล้าหอกครับ ผมเห็นแล้วไม่กล้าทำ แล้วหอยหินมันร้าย ร้ายยิ่งกว่าหอยรัฐบาล แล้วเดี๋ยวนี้ท่านประธานครับ กราบเรียนตรง ๆ ว่าเอา ทิวี่ ที่รายงานหุ่นนี้แหละเปลี่ยนแปลง เดี่ยวนี้เรามีผู้สื่อข่าวพาณิชย์ประจำตำบล ผมเป็นกรรมการได้ตั้งงบประมาณไว้ ๑๐๐ กว่าล้านบาทเอาไว้ให้ ให้กลุ่มบุคคลเหล่านี้รายงานว่าวันนี้ นาย ก จะไปขายข้าวโพดจะต้องไปขายที่ไหน แล้วตรงไหนเขาซื้อราคาเท่าไรในตำบลนั้น รายงานผ่าน ทิวี่ แล้วข้าราชการประจำคนไหนกดขี่ข่มเหงประชาชน รังแกทุจริตประชาชน คนไหนถูกตี ถูกฆ่าตรงไหนรายงานผ่านกระบวนการหรือสื่อของรัฐที่เราถืออยู่ ขณะนี้ประชาชนชาวบ้านจะมีที่พึ่งที่หวัง เดี่ยวนี้ไม่มีที่พึ่งที่หวังหรือครับ มีครับ แต่กว่าจะขึ้นสู่กระบวนการยุติธรรม ข้าราชการประจำชนะหมด ผู้ใหญ่ในบ้านเมืองชนะชาวบ้านหมดเลยร้อยเปอร์เซ็นต์ ชาวบ้านผมแพ้ตลอด แล้วก็วิ่งให้ผู้แทนราษฎร เป็นทนายให้ก็สู้กันมา เขาก็เขียนสำนวนเอง ตำรวจ อัยการเขาก็ทำเอง เพราะฉะนั้น

หวังอะไรครับชาวบ้าน หวังว่าให้พับลิก (Public) รู้เรื่องให้ประชาชน
รู้เรื่องมาก ๆ ข้าราชการประจำหรือคนอื่นจะไม่ได้เอาไรเคเอาเปรียบเขาได้
เปลี่ยนเดอะครับ ถ้าจะรายงานหุ้นรายงานอย่างที่ผมว่าเสีย อีก ๒ อย่าง
สุดท้าย

เรื่องนโยบายด้านสังคม ผมเห็นแล้วก็โอ.เค. (O.K.) แต่ว่า
อยากจะสอดแทรกนิดหนึ่งว่า การที่พวกเราไม่ค่อยให้ความสำคัญกับคนชรา
เดี๋ยวนี้คนชราเพิ่มมากขึ้นเทคโนโลยีมันดี แล้วก็สุขภาพร่างกายคนแข็งแรงขึ้น
คนอายุยืน พอเกษียณไปแล้วหรือพอพ้นวัยทำงานไปแล้ว เดี่ยวนี้รัฐบาลไม่ค่อย
มีการดูแลเรื่องเบี้ยยังชีพให้กับประชาชน เดี่ยวนี้มีเพียง ๕๐๐,๐๐๐ คน ให้
เพียง ๕๐๐,๐๐๐ คนทั้งประเทศเลยแต่ละปี เพราะคนชรามีตั้ง ๓ ล้าน
กว่าคน ผมว่าเราต้องการเราต้องดูแลเรื่องนี้ด้วยอย่างเราเมื่อไรจะชรา
ก็ยังไม่รู้ เพราะว่าเราอายุยังขนาดนี้ เราไม่เห็นความสำคัญของคนชรา
แล้วเราจะหวังอะไร แล้วก็มันมีอีกเรื่องหนึ่งที่มีมันไม่อาจจะเกิดขึ้นอย่างเรื่อง
ความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินของประชาชน เรื่องครูประเวียรที่จังหวัดเลย
ผมไม่อยากจะหวังดิงอะไรกับรัฐบาลชุดนี้ เพราะว่ามันความเกี่ยวข้องกับ
รัฐบาลชุดนั้น รักษาการกับเรายังไม่ได้อวสานภัยคือคณะรัฐบาลชุดนี้
ก็เกิดเหตุการณ์อย่างนั้นเกิดขึ้น แล้วก็เกิดมาก่อนหน้านั้นแล้วด้วย ลูกน้องผม
เพื่อนผมที่เป็น ส.จ. ถูกยิงตายเหมือนกันเลข เบ็ะเลข เรื่องโรงโม่นี้แหละ
แต่ก็ไม่รู้ว่าใครยิง ผมไม่ทราบผมก็พูดในสถานีแหละครับ มันก็เกิดเหตุการณ์
ตอนนั้นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยคือท่าน พลเอก ชวลิต อยู่ และ
ท่านก็ได้อนุเคราะห์ผม แต่ว่าตั้งแต่นั้นถึงวันนี้ก็จับมือใครดมไม่ได้เหมือนกัน
ผมเห็นอย่างนี้ แล้วผมเจอคุณประเวียรเข้า เดิมเป็นอาชีพเดียวกับผม ผม
เห็นแล้วเขาเป็นครูฝึกผู้ แล้วผมไม่คิดว่ารัฐบาลชุดไหนจะปรารถนาให้เป็น
อย่างนั้นหรอก แต่ว่านโยบายด้านสังคม ผมอยากเห็นเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน

มากขึ้นกว่านี้ เคี้ยวนี้เท็กซัสยังแพะเรา ประเทศไทยขณะเท็กซัสก็แล้วกัน แล้วก็ดูมาเลเซีย ดูประเทศใกล้เคียงเรา อย่างลาว ยกตัวอย่าง ๑๐ เดือน ๒๐ เดือน ไม่เคยเห็นคนฆ่ากันตายเลย มาเลเซียมีปืน หรือฆ่ากันตายต้องประหารชีวิต ผมไม่เคยเห็นเขาฆ่ากันตายที่มาเลเซีย บ้านเราอย่างน้อย ๆ ที่ผู้สื่อข่าวออกมารายงาน วันหนึ่ง ๒๐ คน แต่ที่ไม่ได้รายงานละครับ ที่ถูกกดขี่ข่มเหง เมื่อคืนผมดูรายการช่อง ๓ ผู้หญิงตัวคนเดียวถูกชิงทรัพย์ เอาไปจะเผาทั้ง แต่เผาไม่ได้ ไม่มีจิตใจไม่ได้ เกือบตายแล้ว อย่างนั้นโยบายนด้านสังคมเราจะต้องเน้น ต้องดู ต้องทำให้เป็นรูปธรรม

สุดท้าย นโยบวยเรื่องการศึกษา ผมเห็นหลายท่านแล้ว จริง ๆ พวกเราหลาย ๆ คนที่เป็นครูมาก่อนมีความรู้ดีกว่า รัฐบาลทุกยุคทุกสมัยต้องยอมรับกันว่าไม่ค่อยให้ความสำคัญจริงจังกับการศึกษา ต้องยอมรับนะครับ ปากพูดผมเห็นพูดกันบ่อยเหลือเกิน ยุคไหนเหมือนกัน นายกฯ ไหนก็เหมือนกันก็พูดอย่างนี้แหละ แต่ถึงเวลาแล้ว นโยบายนด้านการศึกษา การจัดงบประมาณลงมาให้ จริงอยู่ถึงจะมีจำนวนหรือปริมาณเงินมากก็จริง แต่ว่าบุคลากรในกระทรวงศึกษาธิการเท่าไร ก็แสนคน มากมายมหาศาล การที่จะจัดงบประมาณด้านการศึกษา เราจะต้องดูพื้นฐานของประเทศ ดูทรัพยากรบุคคลของเราว่าตอนนี้มีความพร้อมแค่ไหน ผมยกตัวอย่าง อย่างเล็ก ๆ ในชนบท เคี้ยวนี้ต้องคัมมม ต้องรับประทานอาหารกลางวัน เด็กในโรงเรียนมัธยม รายหัวเท่าไร ๓ เท่าของประถม แล้วนมท่านก็บอก รัฐบาลชุดก่อนบอก กระจายรายได้ กระจายอำนาจสู่ประชาชนในท้องถิ่น แต่เรื่องนมผมไม่เห็นกระจายเลย อสก. คิงไว้ แล้วก็ขายนมบูด นมอะไรให้กับครู อย่างนี้เป็นต้น แล้วเรื่องการศึกษา อย่างบอกว่า ๕ ปี หรือ ๑๒ ปี ไม่ต้องพูดหรอกครับ รัฐจะต้องจัดการศึกษาฟรีให้กับประชาชน ให้ประชาชนมีคุณภาพ มีศักยภาพ ทางด้านการศึกษา สังคมเราจะต้องได้หรือไม่นั้น อยู่ที่การศึกษานั้น ไม่ใช่

เรื่องอื่นเลยถ้าการศึกษาของเราตัดเทียบกับต่างประเทศ ผมอยากถามว่า ชื่อเสียงชื่อไคไหม อย่างอเมริกาชื่อเสียงชื่อไคไหม แล้วมีพรรคหลายพรรค ที่บอกพรรคอื่นชื่อเสียง ผมเห็นก็ชื่อเหมือนกัน แต่ว่าก็ตกครับ ตกเพราะ ชาวบ้านไม่เอา ก็มีได้แต่ภาคใต้ ๔๖ คน เพราะฉะนั้นปัญหาเหล่านี้ เป็นปัญหา ของชาติ เป็นปัญหาของประชาชนทุกคน ผมดีใจอย่างยิ่งที่พี่ชายของผมมาเป็น รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการทั้ง ๒ ท่าน แล้วดีใจผู้หลักผู้ใหญ่ อย่างท่านสุขวิช รังสิตพล มาเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ผมหวังไว้ว่าท่านชิงชัย มงคลธรรม ท่านไปเป็นครูประชาบาลมา ผมเป็นครู ประชาบาลมา ผมหวังอย่างยิ่งว่าคน ๆ นี้ร่วมกับรัฐมนตรีว่าการและรัฐมนตรี ช่วยว่าการ ๑ ท่านจะต้องทำให้วงการศึกษาดีขึ้นอย่างแน่นอน ผมหวังอย่าง นั้นครับ ขอบคุณท่านประธานครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ ประธานรัฐสภา ได้กลับมามีขึ้นบังคับว่า ดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานรัฐสภา : เชิญคุณธารทอง ทองสวัสดิ์ ครับ

นางสาวธารทอง ทองสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลำปาง)

: กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา ดิฉัน ธารทอง ทองสวัสดิ์ สมาชิกสภา ผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง ในฐานะสมาชิกรัฐสภา เมื่อวานนี้ดิฉันได้รับแจก คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีไป ในฐานะที่เป็นคนใหม่เพิ่งจะเข้ามาสู่ สภาที่ทรงเกียรตินี้เป็นครั้งแรก ดิฉันก็ขมิขมันรับนำเอาคำแถลงนโยบายนี้ ไปศึกษา ไปอ่าน โดยหวังว่าจะได้เห็นนโยบายที่ชัดเจนและปฏิบัติได้ รวมทั้ง จะเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติบ้านเมืองอย่างแท้จริง แต่หลังจากที่ได้อ่าน ไปแล้ว ๔๖ หน้า ต้องยอมรับว่าพบกับความผิดหวัง ที่พูดว่าคิดหวังนั้นก็เพราะ ว่า พบว่าหลาย ๆ ประเด็นในคำแถลงนโยบายนั้นไม่มีความชัดเจน บางอัน ไม่ทราบว่าจะนำเอาไปปฏิบัติได้อย่างไร หรือแม้กระทั่งในบางประเด็นที่

สามารถนำเอาไปปฏิบัติได้ ก็ไม่แน่ใจว่าจะ เป็นประโยชน์กับประเทศชาติ บ้านเมืองอย่างแท้จริง คิดฉันได้พยายามที่จะแยกแยะและเลือกเอาหัวข้อที่คิดว่ามีความสนใจเป็นพิเศษออกมาเพื่อที่จะพูดในเวลาอันจำกัดนี้ โดยที่ฉันคิดว่าคิดฉันจะพูดถึงเพียง ๒ ประเด็น ในประเด็นแรกนั้น เป็นนโยบายที่เกี่ยวกับความมั่นคง โดยในหัวข้อที่ ๒.๔ ได้มีการพูดถึงการส่งเสริมบทบาทของทหารในสหประชาชาติ นโยบายอันนี้ฉันเห็นว่าเป็นสิ่งที่น่าเป็นห่วงมาก คิดฉันไม่ค่อยแน่ใจนักว่า ผู้ที่ร่างนโยบายนั้นมีความประสงค์อย่างไร แต่ถ้าหากว่าจะให้ตีความกันก็คงจะเป็นว่า ต้องการที่จะส่งทหารของเราไปร่วมในกองกำลังของสหประชาชาติ คิดฉันมีความวิตกเป็นห่วงในเรื่องนี้เป็นอย่างมาก ทั้งนี้ก็เพราะว่าการดำเนินการใด ๆ ก็ตามของสหประชาชาตินั้นเป็นการตัดสินใจหรือการกำหนดนโยบายโดยประเทศมหาอำนาจ ประเทศไทยนั้นเป็นประเทศเล็ก ๆ ประเทศหนึ่งเท่านั้นเอง ไม่มีโอกาสที่จะเข้าไปทำหน้าที่ในการตัดสินใจว่าเมื่อไรถึงจะต้องมีการใช้กองกำลังของสหประชาชาติ เพราะฉะนั้นสิ่งที่เราจะทำ ถ้าหากว่าจะเข้าไปร่วมจริง ๆ ก็คงเป็นการกระทำที่การตามที่มหาอำนาจเป็นผู้ตัดสินใจ โดยที่เราไม่ได้ไปมีส่วนรับรู้ด้วย ซึ่งหมายความว่า ถ้าหากเกิดปัญหาไม่ว่าจะเป็นในบอสเนีย ในแอฟริกา หมายความว่ารัฐบาลชุดนี้พร้อมที่จะส่งทหารของเราไปทำหน้าที่ในดินแดนเหล่านั้นหรือเปล่า คิดฉันมีความเป็นห่วงมาก เพราะแม้ว่าจะใช้คำว่ากองกำลังรักษาสันติภาพ แต่ข้อเท็จจริงก็คือว่าคนที่ไปปฏิบัติหน้าที่นั้น จะต้องไปปฏิบัติหน้าที่ท่ามกลางความขัดแย้งระหว่างประเทศ มีกัมมันตรังสีอันตรายที่จะเกิดขึ้นได้ และอาจจะถึงแก่ชีวิต และนอกจากนั้นแล้วในการส่งทหารเข้าไปร่วมในสหประชาชาตินั้น เราก็คงจะต้องใช้อาวุธยุทโธปกรณ์อีกมากมาย เราคงจะต้องตระหนักว่าประเทศไทยนั้นไม่สามารถที่จะผลิตอาวุธได้ เราจะต้องสั่งซื้ออาวุธจากต่างประเทศ แล้วแต่ละครั้งเราก็ต้องใช้เงินงบประมาณจำนวนมหาศาล

ในการตั้งชื่ออาวุธจากต่างประเทศ แต่ก็ยอมรับว่าเป็นความจำเป็นที่จะต้อง
 ไปถึงประมาณส่วนนั้นไปเพื่อการรักษาเอกราชของประเทศ เพื่อเสริมสร้าง
 กำลังทหารของเราให้เข้มแข็ง แต่ดิฉันไม่แน่ใจว่าเราจะมียงบประมาณ
 มากมายเหลือเฟือจนถึงขนาดที่จะส่งทหารและอาวุธยุทโธปกรณ์ไปใช้เพื่อ
 การนั้น ดิฉันจึงอยากจะใคร่ขอให้ทางรัฐบาลนั้นได้ใคร่ครวญให้ดีในเรื่อง
 นโยบายอันนี้ เราเป็นประเทศเล็ก เครื่องมือในการดำเนินนโยบายระหว่าง
 ประเทศนั้นยังมีอีกหลายอย่าง เราอาจจะใช้เครื่องมือทางการทูต เครื่องมือ
 ทางการเมืองในเวทีระหว่างประเทศได้และคิดว่าจะทำได้ดีกว่าด้วย เพราะ
 ฉะนั้นในประเด็นนี้ดิฉันอยากจะขอฝากกับทางรัฐบาลไว้ว่า ขอให้พิจารณา
 ให้ดี เพราะว่า เป็นการผูกมัดตัวเองเป็นอย่างมากในการเขียนนโยบายใน
 ลักษณะนี้ อันนั้นเป็นประเด็นแรกที่ดิฉันจะพูดถึง

ส่วนประเด็นที่ ๒ นั้นเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับนโยบายการกระจาย
 รายได้และความเจริญไปสู่ภูมิภาค ดิฉันมีความสนใจในเรื่องการพัฒนาชนบท
 เป็นอย่างยิ่ง แล้วก็เป็นที่ยอมรับกันว่าประเทศไทยนั้น เป็นประเทศเกษตรกรรม
 การช่วยเหลือพี่น้องในชนบทให้สามารถทำการเกษตรได้นั้น เป็นสิ่งที่ดี แต่
 เราคงจะต้องยอมรับกันว่า ในบางท้องที่ในประเทศไทยไม่สามารถทำการ
 เกษตรให้ได้ผลดีอย่างแท้จริง เพราะฉะนั้นเราก็จะต้องดำเนินการโดย
 วิธีการอื่น เพื่อที่จะให้พี่น้องในชนบทสามารถมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ดิฉันก็
 รู้สึกดีใจที่รัฐบาลได้เขียนไว้ในนโยบายข้อ ๘.๑ ว่าส่งเสริมและสนับสนุนให้
 กระจายอุตสาหกรรมไปสู่ชนบทมากขึ้น ดิฉันก็พยายามที่จะดูว่ารัฐบาลได้เขียน
 นโยบายอื่นไว้อย่างไรหรือไม่ ในการที่จะกระจายอุตสาหกรรมออกไปสู่ชนบท
 มากขึ้น ก็มาพบว่าในนโยบายข้อ ๑๔.๑ นั้น รัฐบาลเขียนไว้ว่า จะส่งเสริม
 และสนับสนุนให้มีการเคลื่อนย้ายอุตสาหกรรมไปสู่ชนบทมากขึ้นด้วยการจัดตั้ง
 นิคมและเขตอุตสาหกรรมในชนบท และใช้มาตรการจูงใจการลงทุนในรูปแบบ

ต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการจ้างงานและกระจายรายได้ไปสู่ชนบท และนอกจากนั้นก็มีการเขียนเกี่ยวกับการขยายสาธารณูปโภค สาธารณูปการออกไปสู่ชนบท เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่ารัฐบาลเน้นในนโยบาย ๒ ข้อนี้เป็นหลัก คือการสร้างนิคมอุตสาหกรรมกับการขยายสาธารณูปโภค สาธารณูปการ โครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ ออกสู่ชนบท คิดค้นมองเห็นว่าทั้ง ๒ เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องใหม่ แต่เป็นเรื่องที่ได้มีการทำกันมาแล้วทั้งสิ้น คิดค้นอยากจะทำว่ารัฐบาลนั้นจะดำเนินนโยบายในการสร้างนิคมอุตสาหกรรมที่ก้าวหน้าไปกว่าที่เคยเป็นมาอย่างไร เพราะว่าการสร้างนิคมอุตสาหกรรมขึ้นมานั้น ถ้ามีแต่นิคมแต่ไม่มีผู้ประกอบการที่เข้าไปใช้ประโยชน์ในพื้นที่นิคมตัวนั้น ก็จะไม่ช่วยให้มีการกระจายอุตสาหกรรมออกไปแต่อย่างใด ในเรื่องของโครงสร้างพื้นฐานก็เช่นกัน คิดค้นได้พยายามอ่านในนโยบายของรัฐบาลที่กำหนดไว้ใน เรื่องของการคมนาคมและการสื่อสาร โทรคมนาคมก็พบว่ารัฐบาลนั้นพยายามที่จะกำหนดนโยบายในเรื่องการคมนาคมทางบกไว้หลายข้อ การคมนาคมทางน้ำ ทางอากาศและหลายข้อก็นับว่ามีความสำคัญมาก อย่างเช่น การปรับปรุงเส้นทางรถไฟสายหลักให้เป็นทางคู่ขนาน และให้มีการนำรถไฟความเร็วสูงมาใช้ในเส้นทางที่เหมาะสม ให้มีการขยายสายการบินเพิ่มมากขึ้น ให้มีสนามบินเพิ่มมากขึ้นเท่าที่จำเป็น ซึ่งคิดค้นเห็นว่าเป็นแนวนโยบายที่ดี เพราะว่าจะเป็นการดึงดูดให้นักอุตสาหกรรมออกไปลงทุนในพื้นที่ที่อยู่ห่างไกลออกไป ถ้าหากมีการคมนาคมที่สะดวก แต่คิดค้นเห็นว่าในนโยบายของรัฐบาลในค่าแรงนโยบายนี้ไม่มีข้อใดเลย ยกเว้นในเรื่องถนน ๔ เลน ๖ เลนที่รัฐบาลได้กำหนดระยะเวลาในการดำเนินการตามนโยบายเหล่านี้ให้เสร็จสิ้น และรัฐบาลเขียนนโยบายไว้มากมาย จนคิดค้นมีความรู้สึกบ้างที่รัฐบาลชุดนี้อาจจะอยากปกครองประเทศไปถึง ๓๐ ปีหรือเปล่าไม่ทราบ เพื่อที่จะทำนโยบายของตัวเองให้สำเร็จ เพราะยุคต่าง ๆ กับว่าค่อยทำค่อยเป็นค่อยไปเสร็จเมื่อไรก็ได้

เมื่อนั้น คิฉินอยากจะเห็นการกำหนดระยะเวลาให้ชัดเจน เพื่อที่จะได้มีการขยายอุตสาหกรรมออกไปในชนบทอย่างแท้จริง นอกจากนี้ในเรื่องของการสาธารณูปโภคต่าง ๆ แล้ว คิฉินยังมองเห็นอีกประเด็นหนึ่งที่รัฐบาลไม่ได้กำหนดไว้ให้ชัดเจน หรือเกือบจะพูดได้ว่าไม่ได้พูดถึงเลย ก็คือเรื่องการทำอย่างไรให้มีการนำทุนจากส่วนกลางไปใช้ในชนบทให้มากขึ้น เพราะการกระจายอุตสาหกรรมนั้น ต้องการเงินทุนเป็นจำนวนมาก ทำอย่างไรถึงจะให้ทุนนี้ออกไปจากเมืองหลวง หรือทำอย่างไรจะให้มีการลงทุนจากต่างชาติมากขึ้น ถ้าลงทุนในชนบทนั้น คิฉินเชื่อแน่ว่าไม่เพียงพอที่จะทำให้เกิดการอุตสาหกรรมขึ้นในชนบท ก็อยากจะขอให้รัฐบาลพิจารณาในเรื่องนี้ แล้วก็เก็บไปคิดเป็นการบ้าน แล้วพรุ่งนี้ก็ขอร้องขอให้ชัดเจนสักนิดหนึ่งว่าจะใช้นโยบายไหนในการที่จะมีการส่งทุนจากส่วนกลางเข้าไปสู่ชนบท ถ้าหากรัฐบาลชุดนี้สามารถกระจายอุตสาหกรรมออกไปสู่ชนบทได้อย่างแท้จริง คิฉินเห็นว่าจะทำให้ปัญหาอื่น ๆ ของประเทศลดน้อยลงเป็นอย่างมาก อย่างน้อยที่สุดเราก็สามารถเก็บแรงงานในชนบทไว้ในชนบท ไม่ต้องให้เดินทางเข้ามาในเมืองหลวง หรือว่าต้องไปทำงานในต่างประเทศ ถ้าหากว่าแรงงานเหล่านี้สามารถกลับคืนสู่ชนบทได้ ก็จะส่งผลในการสร้างความเป็นปึกแผ่นให้กับสถาบันครอบครัวด้วย เพราะว่า พ่อ แม่ ลูก ก็จะสามารถอยู่ร่วมกันได้ ถ้าหากผู้บริหารชุดนี้ได้ไปสัมผัสกับราษฎรในท้องที่ห่างไกลอย่างแท้จริง ก็คงจะเห็นว่าครอบครัวส่วนใหญ่ในชนบท ในปัจจุบัน จะมีเฉพาะแม่บ้านกับลูกเท่านั้น อยู่ที่บ้าน ส่วนพ่อบ้านนั้นต้องออกไปทำกินที่อื่น การสร้างอุตสาหกรรมเข้าไปในชนบทจะช่วยให้สภาพสังคมดีขึ้นโดยส่วนรวมอย่างแน่นอน ขอคุณค่ะ

ประธานรัฐสภา : ขอเชิญท่านรัฐมนตรี โภคิน พลกุล

นาย โภคิน พลกุล (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :

กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา และท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่านครับ

กระผมเองในฐานะที่เป็นกรรมการด้วยคนหนึ่งในการร่างนโยบายนี้ กระผมอยากจะทำขออนุญาตใช้เวลาไม่ยาวนานนัก ซึ่งแจ้งถึงความเป็นมา และก็เป้าหมายของนโยบายของรัฐบาลนี้ ตั้งแต่เข้ามาหลังจากที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้แถลงนโยบายต่อสภาแล้ว ท่านสมาชิกก็ได้กรุณาให้ข้อคิดเห็นและข้อท้วงติงต่าง ๆ ซึ่ง โดยสรุปแล้วก็คงมีอยู่ ๒ เรื่องใหญ่ ๆ

เรื่องแรกก็คือ นโยบายนี้คู่ค่อนข้างรีบร้อนฉุกเฉินทุก ทั้งในแง่ของการร่างและในแง่ของการแจกเอกสาร ให้ท่านได้พิจารณาก่อน

เรื่องที่ ๒ ก็คือ ท่านวิพากษ์วิจารณ์และที่ท้วงติงในแง่ของเนื้อหาของนโยบาย โดยสรุปได้เป็นประมาณ ๔ - ๕ ด้านใหญ่ ๆ ท่านนายกฯ เองท่านก็บอกว่าอารมณ์ของนโยบายนี้ ดูไม่ค่อยสอดคล้องกับเนื้อหา ๑๐ ประการ หรือ ๑๐ ด้านที่ได้เขียนไว้สัก อีกหลายท่านก็ได้วิจารณ์ว่า

๑. ไม่มีกำหนดระยะเวลาที่ชัดเจน
๒. ลอกของเดิม
๓. ไม่มีความชัดเจนในตัวนโยบาย และ
๔. ยังไม่เห็นรูปธรรมหรือแนวทางปฏิบัติ

จากทั้งหมดนี้กระผมใคร่ขออนุญาตเรียนชี้แจงดังนี้ครับ ความเป็นมาของนโยบายและที่ระยะเวลาในการร่างนั้น ผมอยากกราบเรียนว่า ครั้งนี้เป็นครั้งแรกที่การจัดทำนโยบายนั้นเป็นการจัดทำโดยพรรคการเมืองอย่างแท้จริง ท่านคงทราบที่ว่าที่ผ่านมานั้นเมื่อมีการจัดตั้งรัฐบาล จนมีการถวายสัตย์ มีการประชุมคณะรัฐมนตรีครั้งแรก ก็จะมีวาระ ท่านคงทราบดีครับ บอกว่า มาดูกันเรื่องจะแถลงนโยบาย จะเตรียมการร่างกันอย่างไร และท่านทราบใช้ไหมครับ ก็จะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการอันประกอบด้วยตัวแทนของพรรคการเมืองต่าง ๆ ผู้ที่เป็นเลขของคณะกรรมการก็คือ เลขานุการสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ หรือที่เรียกว่าสภาพัฒน์

นโยบายที่ผ่านมานั้นจะเกิดจากสภาพณ์เป็นผู้ร่าง ฝ่ายพรรคการเมืองก็จะมาขอเติม ขอเพิ่ม ขออะไรต่าง ๆ ครั้งนี้เมื่อมีการเลือกตั้งในวันที่ ๒ กรกฎาคม วันที่ ๓ หัวหน้าพรรคได้ประชุมกัน แล้วก็มอบหมายตัวแทนของพรรคให้ไปเริ่มร่างนโยบายตั้งแต่วันที่ ๓ กรกฎาคม หลังจากการเลือกตั้งเพียงวันเดียวซึ่งที่ผ่านมานั้น เราจะเริ่มร่างกันก็ต่อเมื่อมีการถวายสัตย์ มีการประชุมคณะรัฐมนตรีครั้งแรกแล้วก็มาตั้งกรรมกรกัน อย่างที่ผมทราบเรียบร้อยแล้ว เหตุที่ทำเช่นนี้ก็เพราะต้องการให้เห็นว่า หลายพรรคการเมือง โดยเฉพาะรัฐบาลปัจจุบันนั้นมีถึง ๑ พรรคการเมือง แต่ละพรรคมินโยบายที่ใช้ในการหาเสียงเลือกตั้งบางเรื่องก็คล้ายคลึงกัน หลายเรื่องแตกต่างกัน โดยเฉพาะในประเด็นรายละเอียดต่าง ๆ ทำอย่างไรจะให้นโยบายเหล่านี้เข้ามาผสมผสานเป็นอันหนึ่งอันเดียว และสามารถทำงานร่วมกันได้ จึงได้ให้ความสำคัญกับสิ่งนี้เป็นอันดับแรก ท่านทราบไหมครับว่า เป็นครั้งแรกอีกเช่นเดียวกันที่ตัวแทนของพรรค และหัวหน้าพรรคการเมืองได้มีการประชุมปรึกษากันหาหรือในช่วงประมาณ ๒๒ วัน ถึง ๓๐ กว่าครั้ง หัวหน้าพรรคการเมืองเองทั้ง ๑ ท่าน ได้สละเวลามาประชุมเพื่อดูนโยบายตั้งแต่กรอบ แนวทาง รวมทั้งอ่านเป็นข้อ ๆ ทีละครั้งวัน ๆ ในอดีตผมคิดว่าไม่น่าจะมีสิ่งเหล่านี้ ส่วนใหญ่อาจจะมอบให้รองนายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นตัวแทนของพรรค หรือตัวแทนของท่านอื่น ๆ มาพิจารณากัน นี่ก็จุดสำคัญของนโยบายที่เราทำกันขึ้นมาครั้งนี้ จุดสำคัญอีกประการหนึ่งก็คือว่า ถ้าเราไปเปรียบเทียบกับในอดีต ผมเอาตารางมาดูว่า ในรัฐบาลท่านชาติชาย ๑ นั้น ตั้งแต่วันเลือกตั้ง จนถึงวันแถลงนโยบาย ท่านใช้เวลา ๓๑ วัน แต่เดี๋ยวนี้จากวันถวายสัตย์ ถึงวันแถลงนโยบายแล้ว ท่านใช้เวลา ๑๔ วัน รัฐบาลท่านนายกอฯ ชวน นับแต่วันเลือกตั้งจนถึงวันแถลงนโยบาย ท่านใช้เวลา ๓๘ วัน ถ้านับเฉพาะวัน

ถวายสัตย์ จนถึงวันแถลงนโยบาย ท่านใช้เวลา ๒๒ วัน รัฐบาลท่านนายท
 บริหาร ตั้งแต่วันเลือกตั้ง จนถึงวันแถลงนโยบาย ใช้เวลาทั้งสิ้น ๒๔ วัน
 แต่ดำนับวันเริ่มร่างนโยบาย จนถึงวันแถลงนโยบายนี้ ก็ใช้เวลาประมาณ
 ๒๒ วัน เท่ากับรัฐบาลของท่านนายท ชวน อย่างไรก็ตามในการร่าง
 นโยบายนั้น หลายท่านเคยร่างมาแล้ว คงทราบปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ คืออย่าง
 ที่ผมได้กราบเรียนจุดที่เป็นข้อค้างประการแรกก็คือ บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ
 กระผมตั้งใจที่ท่านวุฒิสมาชิกท่านหนึ่ง ได้กราบขอว่า นโยบายหลายประการนั้น
 ก็พยายามอิงพยายามให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ทั้งในส่วนที่เป็น
 แนวนโยบายแห่งรัฐ และในส่วนอื่น ๆ สิ่งนี้เป็นสิ่งที่คณะผู้ร่างและท่านหัวหน้า
 พรรคได้พยายามดู พยายามพิจารณาให้รอบคอบ ให้สอดคล้องไม่ขัดต่อ
 รัฐธรรมนูญ

ประการต่อมาก็คือ นโยบายของแต่ละพรรค ทำอย่างไรจะให้
 มาหาจุดที่ตรงกันให้ได้

ประการที่ ๓ ก็คือว่า ต้องมาดูแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
 แห่งชาติอีกด้วย ไม่ใช่เราเขียนนโยบายไปนั้นมันไปคนละทิศคนละทาง
 กับแผน ปัจจุบันเราใช้แผน ๑ อยู่ และเราเริ่มทำกรอบของแผน ๒ เราก็
 มาดูว่า ควรจะต้องสอดคล้องกัน และที่สำคัญก็คือ เราดูนโยบายของรัฐบาล
 เดิมที่ผ่านมาด้วยว่าได้ดำเนินการมาอย่างไร เพราะหลายโครงการหลาย
 เรื่องนั้น ไม่ใช่เรื่องที่ทำเสร็จในรัฐบาลเดียว เป็นเรื่องที่มีความต่อเนื่อง
 เกี่ยวพันกันมา จะบอกว่าไม่เอาของเดิมเลขคงเป็นไปไม่ได้ จากกรอบ ๔
 ประการ นี้แหละครับที่เราเอามากำหนดเป็นแนวทาง เป็นนโยบาย ก็มีปัญหา
 ต่อมาคือเรื่องแจกเอกสาร หลายท่านก็บอกว่าค่อนข้างจะกระทำแบบถูกสะทุก
 เห่งได้รับครึ่งวันก็มี วันหนึ่งก็มี หรือ ๒ วันก็มี ผมก็ต้องกราบขอภัยด้วย
 จริง ๆ แล้วเราจะพบว่าตั้งแต่เมื่อมีการยุบสภา มีการจัดการเลือกตั้งใหม่นั้น

ก็คือเป็นความประสงค์ของรัฐบาลเดิมที่อยากจะให้มีการเลือกตั้งโดยเร็ว มีรัฐบาลโดยเร็ว และแม้หลังการเลือกตั้งแล้ว ประชาชนก็อยากให้จัดรัฐบาลโดยเร็ว อยากให้รีบเข้ารับบริหารประเทศโดยเร็ว ไม่อยากทิ้งช่วงของการบริหาร การตัดสินใจต่าง ๆ เอาไว้ เราจะพบว่า แม้ในการประชุมคณะรัฐมนตรีครั้งสุดท้าย ท่านก็ไม่ได้ตัดสินใจในเรื่องสำคัญ ๆ โดยเห็นว่ามันจะให้ เป็นรัฐบาลใหม่ หลายสิ่งหลายอย่างรอการตัดสินใจ และหากรัฐบาลยังไม่ได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาก็ไม่อาจจะเข้ารับบริหารประเทศได้ แน่แน่นอนครับ การไปประชุมอาเซียนของรัฐมนตรีต่างประเทศนั้นก็เป็นส่วนหนึ่ง ก็คงจะต้องแถลงนโยบายให้เสร็จสิ้นเสียก่อน จะได้ทราบว่ารัฐบาลมีแนวทางอย่างไร ก็เป็นส่วนหนึ่งเท่านั้น ท่านนายกรัฐมนตรีเองก็พยายามอย่างยิ่ง มีการสั่งให้พิมพ์นโยบายตั้งแต่วันอาทิตย์ เพื่อจะแจกให้ทันในวันจันทร์ อย่างน้อยที่สุดก็พยายามอย่างที่สุดจะ让您สมาชิกรัฐสภาได้มีเวลาอ่านนโยบาย อย่างน้อยก็พยายามจะให้ได้สัก ๒ วัน แต่แน่นอนกระบวนการในการส่งนั้นก็อาจจะมีปัญหาขลุกขลักบ้าง ก็ต้องกราบขอภัยในจุดเหล่านี้ไว้ด้วย ในส่วนที่ ๒ ก็คือว่าหลายท่านได้วิพากษ์วิจารณ์ถึงตัวนโยบาย ผมอยากกราบเรียนโดยย่อ ๆ ว่านโยบายนี้ถ้าดูทั้งหมดแล้วมี ๒ ส่วนใหญ่ ๆ ส่วนแรกเป็นเรื่องของเนื้อหาสาระแนวทาง ส่วนที่ ๒ เป็นเรื่องของนโยบายในเชิงวิธีการ ในเรื่องของเนื้อหาสาระแนวทางและวิธีการนั้น ตามว่าเพื่อตอบสนองอะไร ครั้นนี้แหละครับที่เราเขียนไว้ในอารัมภบทของนโยบายว่า การพัฒนาทั้งหมดที่ผ่านมา เราไม่ได้ไปว่ารัฐบาลเดิมว่า พัฒนามาไม่ดี เพียงแต่เราบอกว่าการพัฒนาที่เน้นความเติบโตทางเศรษฐกิจนั้น ขณะนี้มันก่อให้เกิดปัญหาอะไรบ้าง ปัญหาช่องว่างของรายได้ ปัญหาสังคม ปัญหาสิ่งแวดล้อม ปัญหาเอะอะแอะ เป็นผลพวงที่ต่อเนื่องกันมา ไม่ได้หมายความว่า เป็นความผิดพลาดของรัฐบาลใด รัฐบาลหนึ่ง จากสิ่งเหล่านี้เองเราก็มาพูดถึงกรอบของแผน ๘ ให้ความสำคัญ

กับการประชุมในการจัดทำแผน ๘ ซึ่งเป็นการระดมความคิดจากทุกสัดส่วนของสังคมว่า ทำอย่างไรในการพัฒนานั้นเราเน้นที่อะไรกันแน่ เราถึงมาเขียนในอารัมภบทว่าจริง ๆ แล้วเราเน้นที่คนต่างหาก ทำอย่างไรจะพัฒนาคนให้ดี ให้มีศักยภาพของตัวเอง มีความรู้ มีสติปัญญา มีสุขภาพอนามัยที่ดี สุขก็คือ มีความสุขอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข จากอันนี้เองเราจึงมาพูดว่า ถ้าจะทำให้เขามีความสุขเราต้องทำอะไรบ้าง เราก็มาดูเรื่องการศึกษาพยายามที่จะขยายการศึกษาภาคบังคับ จาก ๖ ปี เป็น ๘ ปี ให้มันทั่วถึงให้ได้ แล้วก็อยากทำต่อไป คือถ้าเราทำได้ถึง ๑๒ ปี ผู้คนก็จะได้รับการศึกษาที่รัฐดูแล อันนี้เป็นความประสงค์ความตั้งใจ เรื่องสุขภาพเราก็คงจะให้มีระบบป้องกันโรคภัยไข้เจ็บ มีน้ำสะอาด มีการส่งเสริมการศึกษาให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดี เรื่องความปลอดภัยเราก็เน้นการปราบปรามอาชญากรรม เน้นเพิ่มเติมอีกก็คือ เรื่องการป้องกันอุบัติเหตุ ซึ่งเราเห็นอย่างโง่เขลามาที่ผ่านมา การมีงานทำเราเน้นสวัสดิการ การดูแลคนสูงอายุ ดูแลคนพิการ เด็ก สตรี การสร้างสาธารณูปโภค สาธารณูปการ เราเน้นที่จะทำให้ทั่วถึงไม่ว่าเรื่องน้ำสะอาด เรื่องไฟ เรื่องถนนลาดยาง หรือถนนที่เรายุ่งกันถึง ๔ เลน ๖ เลน แต่เราก็พยายามพิจารณาว่า ที่มันมีการจราจรหนาแน่นนะถึงไม่ได้ใส่ว่าต้องถนนประชาชนทั้งสาย นอกจากนั้นก็พยายามเสริมสร้างอำนาจซื้อ หรือในเชิงความมั่นคงในอนาคตของคน โดยยกเลิกการเก็บภาษีคอกเนี่ย เงินฝากที่มีวัตถุประสงค์การออมเพื่อการซื้อบ้าน การศึกษาของบุตร หรือการยังชีพหลังเกษียณ แน่นนอนคริบ เราก็คงจะทำให้คนอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดีด้วยการดูแลเรื่องสิ่งแวดล้อม ดูแลเรื่องทรัพยากร ทั้งนี้ทั้งนั้นภายใต้เอกลักษณ์ ภายใต้วัฒนธรรม ศิลปะที่เป็นของไทยเรา นี่คือความมุ่งหมายหรือเป้าหมายหลัก ๆ ของรัฐบาล จริงอยู่เราอาจจะไม่ได้เน้นว่าต้องรณรงค์ ให้ตระหนักถึงโทษของการสูบบุหรี่ หรือดื่มสุรา หรือว่าคุ้มครอง

ผู้บริหารด้านที่อยู่อาศัย แต่เป็นสิ่งที่เข้าใจได้ เพราะมีเช่นนั้นแล้วคงต้องเขียนต่อไปอีกว่า ต้องให้ประชาชนตระหนักถึงโทษของการเที่ยวเตร่ มั่วสุม อกายมุข หรือทะเลาะวิวาทต่าง ๆ อันนี้คงเป็นที่เข้าใจได้อยู่แล้ว และนอกจากนั้นแล้วเราจะพบว่าในช่วงท้ายของนโยบาย รัฐบาลได้เขียนไว้ว่าจะสานต่อนโยบายงานหรือโครงการที่เป็นประโยชน์ที่รัฐบาลก่อน ๆ ได้ทำมานั้นก็หมายความว่าสิ่งใดหากตกหล่นไป ไม่ได้ตั้งใจจะไปให้ตกหล่นหรือว่าผลอะไรอะไรไปทั้งหมดรอกันจะครบ ก็จะพยายามเขียนเน้นในสิ่งอะไรที่เขาทำมาอาจจะต้องเร่งรัด อาจจะต้องผลักดัน อะไรที่มีอะไรจะเสริมต่อเราก็เขียนว่าจะต้องเสริมต่อจะต้องส่งเสริมต้องสนับสนุน อะไรที่เราจะเริ่มใหม่เราก็เขียนว่าเราจะทำอย่างนั้นะ อะไรที่เป็นของเดิมเราก็บอกที่เราจะสานต่อ นี่ก็คือความมุ่งหมาย ส่วนวิธีการนั้นในเชิงของนโยบายที่เราเขียนนั้นคือว่า เรื่องการเมืองเราต้องปฏิรูปการเมือง ทุกคนพูดกันครบ เบื่อหน่ายกับการเลือกตั้งที่เราอ้างกันว่าซื้อเสียงกันเหลือเกิน ใช้เงินมากกันเหลือเกิน ระบบพรรคการเมืองต่าง ๆ เพียงแต่เราไม่ได้ระดมเหมือนนโยบายเก่าเท่านั้นว่าจะต้องทำให้การเลือกตั้งบริสุทธิ์ยุติธรรม จะต้องปรับปรุงกฎหมายพรรคการเมือง กฎหมายเลือกตั้งแต่เราเขียนไว้ว่าเราจะต้องจัดให้มีแผนพัฒนาทางการเมือง ซึ่งอันนี้ก็มาจากกรอบของรัฐธรรมนูญในเรื่องของแนวนโยบายแห่งรัฐ มาตรา ๗๐ นั้นเองในการที่จะจัดทำแผนพัฒนาทางการเมืองนั้นเราก็เน้นการปฏิรูปทางการเมือง หลายท่านก็สงสัยว่าทำไมต้องไปเขียนว่าจะแก้ไขมาตรา ๗๑ เอาไว้ด้วยอยากทราบเรียนว่าได้มีการพูดจากันมากในการหาเสียงเลือกตั้ง และการเขียนไว้นั้น เราก็มองว่าเป็นข้อที่ดี เพราะการแก้ไขมาตรา ๗๑ เป็นการแก้ไขวิธีการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ในความมุ่งหมายของรัฐบาลนั้นก็คือ ทำอย่างไรจะให้ประชาชนมีส่วนร่วมเสียงในการ

เขียนในการแก้รัฐธรรมนูญของเขานี้ นอกจากมีส่วนในการผ่านทางสมาชิก
รัฐสภาแล้ว ทั้งนี้โดยคำนึงถึงข้อเสนอของคณะกรรมการพัฒนาประชาธิปไตย
และที่ท่านประธานได้กรุณาแจ้งว่า มันมีการพิมพ์ตกหล่นไปก็คือ และองค์กร
ประชาธิปไตยอื่น ๆ ก็หมายความว่า จะพิจารณาสิ่งเหล่านี้มาดูกันว่า จะจัดทำ
กันอย่างไรต่อไป ในแง่ของนโยบายเชิงวิธีการ เราถึง เสนอจะต้องมีการ
ปรับปรุงระบบบริหารราชการ เน้นในเรื่องของการกระจายภารกิจของรัฐ
หรือกระจายงานไปให้องค์กรปกครองท้องถิ่นให้มากขึ้น เน้นในเรื่องกระจาย
อำนาจทางการ ทางการเงินคลัง ไปให้องค์กรปกครองท้องถิ่นให้มากขึ้น รัฐบาล
ตระหนักดีว่า ในโลกยุคใหม่นี้รัฐบาลไปทำทุกเรื่องไม่ได้ ไปตัดสินใจจาก
ส่วนกลางทั้งหมดไม่ได้ ต้องกระจายลงไปทั้งงานและเงิน อันนี้จะต้องมี
ขั้นตอนในการดำเนินการต่อไป

อีกประการหนึ่งก็คือ การปรับปรุงระบบวิธีการงบประมาณ หัวหน้า
พรรคหลายท่านได้ตระหนักอย่างมากเลยว่า วิธีการงบประมาณของเรานั้น
ขณะนี้ยังมีปัญหาอุปสรรคขัดข้องมากมาย ทำให้การใช้จ่ายงบประมาณไม่เป็น
ไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ อันเป็นเหตุให้ผลงานต่าง ๆ ออกมาล่าช้าก็จึงเสนอ
ว่าสิ่งนี้ต้องปรับปรุงกัน เน้นบทบาทของภาคเอกชนในการมีส่วนร่วมทาง
เศรษฐกิจ เน้นการพัฒนาขีดความสามารถของประเทศของคนในภาคต่าง ๆ
ไม่ว่าจะเกษตร อุตสาหกรรม ในการที่จะไปแข่งขันกับเขา เน้นบทบาทการ
มีส่วนร่วมของประชาชน องค์กรประชาชนและสื่อมวลชน ไม่ใช่ไม่มีนะครับ
ถ้าอันนี้ ๆ จะพบว่าสื่อมวลชนเขียนไว้หลายแห่งมากมาย ในเรื่องอะไรบ้าง
ครับ ในเรื่องของการที่จะแสดงความความคิดเห็นเสนอข้อมูลข่าวสาร ใน
การที่จะรับรู้ข้อมูลข่าวสารและการดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐ ตลอดจน
เราพูดถึงวิธีประชาธิปไตย นั่นคือว่าในการบริหารงานต่าง ๆ นั้นแม้กฎหมาย
ไม่ได้กำหนดว่าต้องฟังประชาชนมาประกอบการตัดสินใจ ในอีกหลายปัญหา

ในอนาคตเราคงต้องพึ่งประชาชน เพราะว่าสิ่งที่เราได้รับมอบหมายจากประชาชนมานั้น บางครั้งก็อาจจะไม่ได้เห็นถึงปัญหาเฉพาะ เรื่องใดเรื่องหนึ่งซึ่งมีผลกระทบอย่างสำคัญ นอกจากนั้นเราได้พูดชัดว่าจะต้องมีการแก้ไขกฎหมายที่ล่าสมัยที่เป็นอุปสรรคต่อการบริหารงาน และที่สำคัญนั่นคือที่มันเป็นอุปสรรคต่อการให้บริการที่ดีแก่ประชาชน นอกจากนั้นก็เน้นถึงการเสริมสร้างขวัญกำลังใจและกึ่งสวัสดิการต่าง ๆ ให้กับเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกประเภทเพื่อให้เขาสามารถทำงานให้บ้านเมืองได้อย่างสมศักดิ์ศรีอย่างดีที่สุด นี่ก็คือกรอบใหญ่ ๆ คือเนื้อหาอยากทำให้คนมีความสุข ด้านอะไรบ้าง สร้างเขาขึ้นมาอย่างไร ให้เขาอย่างไร อีกด้านหนึ่งก็ปรับปรุงวิธีทำงานให้มันดีขึ้น ทั้งนี้ข้อวิจารณ์ที่ผมกราบเรียนมาในเรื่องของลอกของเดิมก็ดี ในเรื่องไม่ชัดเจนก็ดี ไม่มีกำหนดเวลาก็ดี ผมทราบดีเลยครับว่าเมื่อท่านเป็นรัฐบาลกันไม่ว่าจะในอดีตหรือในอนาคต ข้อวิจารณ์เหล่านี้ไม่ใช่ข้อวิจารณ์ใหม่เป็นข้อวิจารณ์เดิมทั้งสิ้น ผมอยากขออนุญาตสั้น ๆ ตรงช่วงนี้

(นายประสพ นุราชำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี))

ได้ขึ้นและยกมือขึ้น)

ประธานรัฐสภา : เคียวท่านรัฐมนตรีมีผู้ประหว่ง เจริญครับ

นายประสพ นุราชำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) :

ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประสพ นุราชำ ส.ส. อุดรธานี พรรคชาติพัฒนา ผมอยากหารื้อท่านประธานอย่างนั้นครับว่า ผมทราบแล้วว่าท่านรัฐมนตรีโกลิน ท่านเป็นคนร่างนโยบายน ตอนนีสภาเราอยากถามรัฐมนตรีคนที่ จะนำนโยบายไปปฏิบัติ ไม่ได้ถามคนร่างนะครับ เคียวนี่คนที่นำนโยบายไปปฏิบัติมันอยู่ที่นี้ ไม่ได้ตอบเลย แล้วท่านตอบแทน เคียวนี้เท่าที่ท่านบอกว่า ท่านเองกับรองหัวหน้าพรรคไปร่างนโยบาย แสดงว่ารัฐมนตรีที่นั่งอยู่ที่นี้ไม่มีใครเข้าใจนโยบายเลยหรือ เพราะฉะนั้นเสียเวลาเปล่าที่ท่านจะมาตอบ

เพราะว่าท่านไม่ใช่คนปฏิบัติเอง เราอยากจะทำผู้ปฏิบัติ เพราะฉะนั้นอยาก
ให้ท่านนั่งลงเถอะครับ เพราะว่าเสียเวลาของสภา ขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : เชิญครับ

นายโกสิน พลกุล (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
ขอบพระคุณครับ ผมขออนุญาตว่าส่วนหนึ่งผมชี้แจงในนามของรัฐบาล ไม่ใช่
ในฐานะที่ว่าเป็นคนร่างคนเดียว ผมได้ทราบเรียบร้อยแล้วว่าการร่างนั้น
เกิดจากพรรคการเมืองได้ตั้งตัวแทนมาร่วมกันร่าง และหัวหน้าพรรคก็ได้มา
ร่วมพิจารณาและทำที่สุดได้มีการตั้งคณะกรรมการพิจารณาและก็ร่างโดยคณะ
รัฐมนตรี ผมเป็นเพียงคนหนึ่ง ในคนอื่นอีกเป็นสิบ ๆ คน ที่ได้ร่วมกระทำกันขึ้นมา
ขอความกรุณาเข้าใจตามนี้ด้วย เพียงแต่ผมอยากจะชี้แจงเพิ่มเติมไปว่า
ความรู้สึกที่ท่านโยกย้ายนี้ลอกของเดิมก็ดี ไม่ครบคลุมก็ดี ไม่ชัดเจนหรือไม่
กำหนดเวลาก็ดีนั้น ในอดีตก็ได้เกิดการวิพากษ์วิจารณ์เช่นนี้ และผมเองได้มา
อ่านคำอภิปรายของท่านนายกรัฐมนตรี ชวน หลีกภัย ในประเด็นเหล่านี้และก็
ประทับใจ แล้วก็เกิดความรู้สึกที่ว่าเราคงมีความรู้สึกร่วมกันระดับหนึ่ง ผม
อยากจะขอความกรุณาอ่านให้ฟังดังนี้ เรื่องกำหนดเวลาเมื่อครั้งที่ท่านนายกฯ
ชวน ได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาแห่งนี้ มีสมาชิกหลายท่านวิพากษ์วิจารณ์ว่า
ไม่กำหนดเวลาไว้ให้ชัดเจนว่าจะทำให้เสร็จในปี ท่านนายกฯ ชวน ท่าน
ตอบว่าอย่างนี้ อาจจะเขียนไม่ได้ทุกเรื่อง ว่าเรื่องนี้จะทำให้เสร็จภายใน
เวลาเท่าไร บางเรื่องเขียนไม่ได้หรอกครับ เช่น จะทำให้บ้านเมืองเป็น
ประชาธิปไตย ในวันนี้เป็นเรื่องที่เขียนไม่ได้ แล้วท่านก็ยกตัวอย่างเรื่องที่
เขียนได้ นั่นก็คือเรื่องการปฏิรูปที่ดิน อันนี้ท่านเขียนบอกว่าจะทำให้ปีละ ๔
ล้านไร่ ก็เลยเกิดปัญหาจะต้องยุบสภาวันนี้แหละครับ ทีนี้ท่านก็ยังบอกต่อไปอีก
ในเรื่องกำหนดเวลา ท่านบอกว่า แม้แนวทางเหล่านี้ไม่ใช่สูตรสำเร็จรูปที่จะ
บอกความสำเร็จ แต่เป็นแนวทางที่เราคิดว่าน่าจะแก้ปัญหาบ้านเมืองได้

ระดับหนึ่ง ๔ ปีไม่ใช่ว่าจะแก้ปัญหาก็หมดหรือครับ เพราะถ้าแก้ได้หมด
ในระยะง่าย ๆ นั้น ๆ อย่างนั้น ผมเชื่อว่าไม่เหลือปัญหาให้พวกเราได้แก้
มันจะเสร็จไปในอดีตแล้ว ท่านนายกฯ ชวน ท่านได้กล่าวที่สภาแห่งนี้ในการ
แถลงนโยบายและก็การตอบโต้ เมื่อครั้งเดือนตุลาคม ๒๕๓๕ เรื่องโลก
ของเดิม ท่านนายกฯ ชวน ท่านกล่าวไว้อย่างนี้ ท่านบอกว่า ผมต้อง
กราบเรียนกับท่านประธานและเพื่อนสมาชิกที่เคารพว่า นโยบายที่กล่าวมานี้
ไม่ใช่ของใหม่ทั้งหมดหรือครับ แท้จริงแล้วนโยบายที่ท่านค้านนั้นบางเรื่อง
ก็คือนโยบายของท่านเอง ผมกราบเรียนเลยว่าสมาชิกหลายท่านบอกนโยบาย
นี้ลอกของเดิมา อีกหลายท่านก็บอกนโยบายนี้ใช้ไม่ได้เลย ก็เลขไม่รู้ว่ามี
มันคืออะไรกัน และประการสำคัญอีกประการหนึ่งก็คือว่า ในเรื่องความไม่
ชัดเจนท่านนายกฯ ท่านก็บอกบอกว่า กระผมขออนุญาตกราบเรียนว่านโยบาย
ทั้งหมดนั้น ถึงแม้ว่าบางประเด็นจะไม่กระจ่างชัดนัก แต่ว่าในทางปฏิบัติก็จะ
ได้หาแนวทางดำเนินการต่อไป และท้ายที่สุดที่เราคิดกันเรื่องรูปธรรม หรือ
การถือปฏิบัติตามนโยบาย ท่านนายกฯ ท่านก็บอกบอกว่า เมื่อแถลงนโยบาย
จบในคืนนี้แล้ว พวกเราจะเริ่มต้นทำงานกันต่อไป เพื่อนำนโยบายทั้งหมดนี้มา
ปฏิบัติ แล้วจะได้เชิญข้าราชการทุกฝ่ายในวันที่ ๒ พฤศจิกายน มาตกลง
นโยบายเพื่อนำไปปฏิบัติต่อไป ผมคิดว่าก็คงไม่ได้แตกต่างกันมากนักในความ
รู้สึก แต่ที่แน่ ๆ ก็คือความตั้งใจที่จะทำงาน แน่นอนนโยบายก็คงมีข้อขัดข้อง
มีปัญหามีอุปสรรคบ้าง ก็อยากจะขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานและท่าน
สมาชิกท่านนี้ ขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ขอเชิญท่านรองนายกฯ พลเอก ชวลิต

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ (รองนายกรัฐมนตรี) : ขออนุญาต
กราบเรียนต่อท่านประธานรัฐสภา บรรดาท่านสมาชิกในรัฐสภาอันมีเกียรติ
ที่เคารพทุกท่าน กระผม พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง

กลาโหม ขออนุญาตที่จะใช้เวลาเพียงเล็กน้อยเท่านั้นเอง ซึ่งความเป็นจริงนั้นนโยบายที่เกี่ยวกับความมั่นคงไม่คอยได้รับการคำหามิติถึง ส่วนใหญ่จะได้รับความเห็นชอบจากบรรดาท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ แต่ก็ยังมีบางประเด็นที่ต้องขออนุญาตที่จะกราบเรียน เพื่อการทำความเข้าใจร่วมกัน ก็มีท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติบางท่านได้กล่าวถึงนโยบายในเรื่องของความมั่นคงว่า การที่ใช้คำว่า ความมั่นคง นี้ไม่เหมาะสม ขออนุญาตสักนิดเถอะครับ ความเป็นจริงในเรื่องนี้นั้น กระผมเองก็อยู่ในคณะกรรมการร่างนโยบายของรัฐบาลของ ฯพณฯ อธิการบดีรัฐมนตรี คุณชวน หลีกภัย มาเหมือนกัน ในครั้งนั้นกระผมเองก็ได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ชัดเจนแล้ว ว่าการใช้คำว่า ความมั่นคง นั้นไม่เหมาะสม อยากจะเปลี่ยนเป็นนโยบายเรื่องอาหาร แต่มติในที่ประชุมก็ว่ากันว่าให้ใช้ความมั่นคง มาในการร่างนโยบายในครั้งนี้ก็ เช่นเดียวกับกระผมก็ได้ตีไว้เหมือนกันว่าน่าจะเปลี่ยนเป็นนโยบายทางด้านอาหาร แต่ก็ด้วยความเคารพ และก็ด้วยความคิดว่าคงจะทำความเข้าใจต่อบรรดาเพื่อนสมาชิกในรัฐสภาแห่งนี้ได้ เราจึงคงความหมายของคำว่า ความมั่นคง ไว้มิใช่ว่าผู้ซึ่งมีความรับผิดชอบโดยตรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระผมหรือผู้ร่างนโยบายจะไม่เข้าใจความหมายของคำว่า ความมั่นคง ครับ

ประเด็นที่ ๒ ก็คือประเด็นที่อดีต ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี คุณชวน หลีกภัย ได้กรุณาเตือนกระผมในเรื่องที่ว่า มีบรรดาพ่อค้าอาวุธ ได้เดินทางไปพบกระผมภายหลังที่ได้รับทราบว่าผมได้รับพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ เป็นรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม คงจะต้องกราบเรียนต่อท่านประธานและบรรดาท่านสมาชิกที่เคารพว่า กระผมยังจำไม่ได้เลยที่ว่า มีพ่อค้าอาวุธ หรือใครที่เป็นพ่อค้าอาวุธที่เดินทางไปพบกับผม สิ่งที่ได้และก็ยังเป็นอย่างนี้อยู่ตลอดเวลาจนถึงวันนี้ก็คือดินนอนขึ้นมาตั้งแต่เช้าวันที่ ๓ จนถึงวันนี้มีแต่บรรดาท่านสมาชิกพรรคความหวังใหม่ทั้งสิ้น

เลยที่ไปเจอผมตั้งแต่ตีห้าก็มี หกโมงเช้าก็มี และก็จนถึงวันนี้ก็มี ไปหากก็ไม่ใช่เรื่องอะไรหรอก ก็ไปด้วยความรักความคิดถึงเท่านั้นเอง นอกจากนั้นก็อาจจะมีบ้างอดีตผู้ได้บังคับบัญชาซึ่งอยู่ในกองทัพท่านก็ไปหา เราก็ถือว่าเป็นเกียรติ แต่จำไม่ได้จริง ๆ ว่ามีพ่อค้าหรือแม่ค้าอาวูชนไหนที่ไปพบกับผมบ้าง ถ้าหากว่า ๗๗๗ อดีตนายกรัฐมนตรียะ ได้กรุณาสะกิดให้ผมทราบ เพราะว่าท่านมีเจตนาารมณ์ที่บริสุทธิ์ต่อผมอย่างแท้จริง นั่นก็เรื่องหนึ่ง

อีกเรื่องหนึ่ง ที่มีความสำคัญที่ท่านกรุณาเตือนผมไว้ก็คือว่า อย่าใจอ่อนตรงนี้มี ความหมายมากทีเดียว คำว่า อย่าใจอ่อน นี้อาจจะเป็นว่าอย่าหูเบาไปฟังใคร หรือว่าอย่าไปใจอ่อนทำอะไรที่ไม่ค่อยถูกต้อง ผมคงจะขออนุญาตกราบเรียนต่อท่านประธาน และบรรดาท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติว่าตลอดชีวิตของผมไม่เคยทำอย่างนั้น และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในสมัยที่ผมดำรงตำแหน่งหน้าที่อยู่ในกองทัพ ไม่ว่าจะเป็นในตำแหน่งของผู้นำทหารบกหรือผู้นำทหารสูงสุดก็ตาม ในสมัยที่ผมมีจิตใจซื่ออาวูชนมากที่สุด ทั้งกองกำลังทางบก แล้วก็ทางเรืออย่างมหาศาล จนถึงวันนี้เกือบจะ ๑๐ ปีแล้ว เงินสภากาชาดที่รัฐบาลไทยก็ยังไม่ได้จ่ายให้กับประเทศที่เป็นผู้ส่งหรือขายอาวูชนให้กับเรา ผมอยากจะกราบเรียนให้ท่านผู้มีเกียรติได้รับทราบว่า มีผู้ที่พยายามที่จะค้นหาว่าผมได้ไปทำอะไรในสิ่งที่ไม่ถูกต้องบ้าง แล้วก็เมื่อไปค้นพบสัญญาดังกล่าวว่าเมื่อระยะปลดออกนี้ถึง ๑๐ ปี แล้วหลัง ๑๐ ปีแล้วแบ่งการจ่ายออกเป็น ๕ งวด งวดไหนที่ไม่มีเงินจะเอาเป็นหมาก พลุ หรือเป็นอะไรก็ได้ทั้งสิ้น ท่านประธานที่เคารพนี่คือความจริงที่ปรากฏอยู่จึงอยากจะนำเอาสิ่งนี้มากราบเรียนให้ท่านประธานตลอดจนท่านสมาชิกที่เคารพ ที่ตัวผมเคารพในคำเตือนของอดีต ๗๗๗ นายกรัฐมนตรีจากใจ แล้วก็อยากจะทำเป็นเรื่องหลักประกันได้ว่าผมนั้นจะไม่ประพฤติปฏิบัติอย่างนั้นเป็นอันขาด แล้วก็คงจะไม่ใช้ผม

คนเดียวเท่านั้นเอง กระผมได้พูดทั้งในที่เปิดเผยและที่ลับโดยตลอดว่าบรรดาสมาชิกของพรรคความหวังใหม่ที่ได้รับพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าฯ เป็นรัฐมนตรีในครั้งนี้จะต้องเป็นคนที่มีความซื่อสัตย์ บริสุทธิ์ หากมีสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ปรากฏกระผมขออนุญาตที่จะรับผิดชอบตามสิ่งที่ผมได้พูดไว้โดยทุกประการ นั้นก็เป็นเรื่องที่ ๑

เรื่องที่ ๒ ก็คือที่ ๗๗๗ อดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ท่านรัฐมนตรีสุรินทร์ ท่านได้กรุณาติติงถึงบทบาทซึ่งรวมทั้งประธานโทษนะครับ ท่านสมาชิก ส.ส. หญิง ท่านดอกเตอร์ธารทอง ด้วยนะครับที่ได้กรุณาติติงถึงบทบาท ก็ติติงด้วยความหวังใจจริง ๆ กระผมทราบถึงบทบาทของทหารในการที่หรือนโยบายที่จะส่งเสริมบทบาทของทหารในการที่จะเข้าไปร่วมในการะหน้าที่ขององค์การสหประชาชาติ คงจะต้องขออนุญาตกราบเรียนตรงนี้ว่า ความเป็นจริงนั้นองค์การสหประชาชาตินั้นเป็นองค์การของประชาคมโลก แล้วก็มีนโยบายอันแน่วแน่ในการสร้างสันติภาพ การส่งเสริมบทบาทของทหารของเราในการที่จะรักษาสันติภาพในโลกนี้ เป็นสิ่งที่กระผมคิดว่าวางตามแต่อย่างไรก็แล้วแต่สิ่งที่ท่านหวังใจกระผมคิดว่ารัฐบาลนั้นคงจะไม่สงสัยถามในการที่จะตัดสินใจอะไรไป แล้วก็แน่นอนที่สุดก็คงจะต้องได้รับการอนุมัติและเห็นชอบด้วยจากรัฐสภาแห่งนี้ หรือจากที่มองประชาชนด้วยทั่วไป นั่นก็คือสิ่งที่กระผมอยากที่จะนำมากราบเรียนในที่นี้ การที่จะส่งเสริมบทบาทของทหารเกี่ยวกับเรื่องการรักษาสันติภาพในโลก แล้วก็จะไปเกี่ยวกับเรื่องการจัดตั้งหน่วยหรือการจัดซื้ออาวุธ กระผมคิดว่ามันเป็นคนละเรื่อง ก็อยากจะกราบเรียนเพื่อความสบายใจให้กับท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกที่เคารพในที่นี้ไว้ด้วย

เรื่องต่อไปที่ท่านอดีตท่านรัฐมนตรีสุรินทร์ ได้กรุณาได้ให้ข้อคิดเห็นแล้วก็หวังใจในลักษณะที่ค่อนข้างจะมีอะไรอยู่ในใจ ก็คือว่า เรื่องของการใช้

เทคโนโลยีในเรื่องของการสื่อสารดาวเทียมเพื่อการทหาร กระทบคงจะขออนุญาตที่จะกราบเรียนว่า เรื่องนี้ไม่ใช่เป็นเรื่องใหม่ แล้วถ้าหากว่าท่านผู้มีเกียรติที่เคารพในที่นี่ถ้ามีความเรื่องของกองทัพอย่างแท้จริง คงจะจำได้ว่าเมื่อ ๑๐ ปีที่แล้วกองทัพเป็นหน่วยงานแรกที่เสนอให้มีการคิดดาวเทียมเพื่อการติดต่อสื่อสาร เรามีความจำเป็นต้องการในครั้งนั้นเพียงแค่ ๑ ทรานสปอนเดอร์ (Transponder) ครั้งเท่านั้นเอง แล้วก็เทคโนโลยีหรือว่าการดำเนินงานหรือการช่วยเหลือจากมิตรประเทศของเราที่จะอิงให้ ก็เป็นเงินที่ถูกมาก กระทบอยากจะกราบเรียนตัวเลขว่าประมาณ ๓,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งนอกเหนือไปจาก ทรานเฟอร์ (Transfer) เทคโนโลยีให้ยังสร้างสถานีภาคพื้นดินให้อีก ๒๑ สถานี ๑ ทรานสปอนเดอร์ครั้ง ด้วยความมุ่งหวังที่จะองสเสท (State) อยู่บนท้องฟ้าเอาไว้ให้ได้ แล้วก็ก็เป็นหน่วยงานแรกที่จะทำงานทางด้านนี้ แต่ก็มีข้อขัดข้องในเรื่องของหลักการแล้วก็วิธีการด้วยเหตุดังกล่าวนั้นไทยคมถึงขั้นก่อน ความจริงทหารนั้นจะขึ้นมานานแล้ว ความมุ่งหมายหลักนั้นก็เพื่อเป็นการติดต่อสื่อสาร กระทบเสียค่าใช้จ่ายที่เราวางการติดต่อสื่อสารทางภาคพื้นดิน แล้วก็มีการส่งกำลังบำรุงมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เขาเรียกว่าการติดต่อสื่อสารด้วยไมโครเวฟ (Microwave) เป็นแกนหลักที่เสียเงินก็ ๓,๐๐๐ กว่าล้านบาทเหมือนกัน นี่ก็คือสิ่งที่กระทบอยากที่จะกราบเรียนให้ได้รับทราบ ไม่ใช่เป็นที่เขาเรียกว่า สายา แซทเทลไลท์ (Spy satellite) ไม่ใช่เป็นดาวเทียมที่ใช้ในการสื่อสาร ทุกสิ่งทุกอย่างที่จะทำนี้ กระทบว่าเราปิดใครไม่ได้หรอกครับ เราไม่มีเทคโนโลยีพอ เราต้องอาศัยเทคโนโลยีของต่างชาติ ซึ่งขออนุญาตที่จะกราบเรียน ฯพณฯ อธิบดีรัฐมนตรีช่วยสุรินทร์ได้กรุณาทราบ เผอิญท่านไม่อยู่ในที่นี้ แต่กระทบแน่ใจว่าท่านคงจะต้องเปิดวิทยุฟังอยู่อย่างแน่นอนที่สุด นี่ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่กระทบอยากจะกราบเรียน

ใน เรื่องที่ ๓ ก็คือ เรื่องที่ท่านอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 สาธารณสุข ท่านคอกเตอร์อาทิตย์ อุไรรัตน์ เผอิญเกี่ยวข้องกับศพอดีตนาย
 ขออนุญาตกราบเรียนชี้แจงเลย ท่านได้กล่าวว่า การแต่งตั้งรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงศึกษาธิการ โดยท่านไม่ยินยอมแล้วก็รู้สึกว่าจะเป็นการกำหนดว่าเป็น
 การแต่งตั้งที่ค่อนข้างที่จะไม่ถูกต้อง ผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้ เพราะ
 ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการนั้น เป็นบุคคลซึ่งผมได้คัดเลือก
 เพราะเราถือว่า การศึกษานั้นคือเรื่องที่มีความสำคัญสูงสุด ซึ่งที่รัฐบาลนี้ได้
 กรุณาขอให้กับพรรคร่วมรัฐบาลพรรคหนึ่งก็คือ พรรคความหวังใหม่ของเรา
 ใน การที่จะดูแลนั้นเกี่ยวข้องกับเรื่องการศึกษาเกือบจะทั้งสิ้น หรือแม้แต่
 กระทรวงกลาโหมก็เกี่ยวข้องกับเรื่องการศึกษาครบ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 บรรดาทหารเกณฑ์ต่าง ๆ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ซึ่งจะต้อง
 ดูแลคนอีกทั้ง ๓๖ ล้านคน ซึ่งเป็นเลเบอร์ ฟอर्स (Labour force)
 เพราะเกี่ยวข้องกับเรื่องการศึกษา หรือการพัฒนา เรื่องทักษะ หรือการศึกษา
 ในระดับสูงด้วยกันทั้งสิ้น กระทรวงศึกษาธิการเป็นกระทรวงที่เป็นแกนกลาง
 ผมตัดสินใจที่จะเลือกท่านเลขาธิการของพรรค คุณสุวิชัย รังสิตพล
 เพราะมองเห็นว่าขีดความสามารถในการบริหารงานของท่านนั้น เป็นที่ประจักษ์
 กันโดยทั่วไป ผมอยากจะเปลี่ยนความคิดว่าการบริหารกระทรวง
 ศึกษาธิการด้วยท่านคณาจารย์ หรือนักวิชาการ หรือผู้ซึ่งรู้ ด้วยความรอบรู้
 ทางด้าน การศึกษานั้นค่อนข้างจะมีปัญหาอยู่ ไหนลองเปลี่ยนกันดูดิว่า เรา
 มีคณะที่ปรึกษาให้กับท่าน เรามีแนวความคิดที่ชัดเจนให้กับท่านให้กับบริหาร
 ที่เรา เชื่อมั่นนั้นลองบริหารดูบ้างอาจจะประสบผลสำเร็จ ซึ่งเป็นสิ่งที่เรามี
 ความหวังและก็ความต้องการร่วมกันอยู่ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าที่ พณฯ
 คอกเตอร์อาทิตย์ อุไรรัตน์ ได้กล่าวมานั้น ผมคิดว่าท่านคงจะไม่รู้เท่าผม
 แน่แน่นอนที่สุด นี้ก็คือความจริงที่ผมได้คิดมาตั้งแต่ต้น ครบอันนี้ก็เป็นอีกสิ่งหนึ่ง

ในเรื่องสุดท้ายก็คือเรื่องของ ๔พห๔ อดีตรัฐมนตรีเหมือนกัน นะครับ เป็นพี่ชายที่เคารพของผม ไม่อยู่เหมือนกัน ท่านจะฟังอยู่หรือเปล่า ไม่ทราบก็คือ ๔พห๔ พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ เผอิญที่ชาติชายของกรรม นั้นเป็นทหารเก่ามีความสงสัยว่าในข้อ ๒.๒ ในเรื่องของการพัฒนากองทัพ ให้ทันสมัยนั้นหมายความว่าอะไร ความเป็นจริงครับ กระผมขออนุญาตที่ กราบเรียนท่านประธานสักนิกหนึ่ง เพราะว่าสิ่งนี้เป็นสิ่งที่มีความสำคัญมาก ที่เดียว ถ้าเข้าใจกันผิด คือหลักการของการรบไม่ว่าตั้งแต่โบราณกาลมา ตั้งแต่สมัยก่อนนโปเลียน อีกนะครับ แต่ละสมัยอันนิบาลกันมาเรื่อย จนถึง ปัจจุบันนี้หลักการสงครามและหลักการรบนั้นเหมือนกันหมดครับ คือมีปัจจัย ที่เกี่ยวข้องอยู่ ๓ ประการที่จะต้องพิจารณา หรือพัฒนาปรับปรุง หรือ เปลี่ยนแปลงไปตามยุค ตามสมัย นั่นก็คือเรื่องของความคล่องแคล่วในการ เคลื่อนที่ ภาษาอังกฤษเรียกว่า โมบิลิตี้ (Mobility) ประเด็นที่ ๒ ก็คือ เรื่องอำนาจกำลังยิง หรือว่าฝ่ายเพาเวอร์ (Power) และประเด็นที่ ๓ ที่มีความสำคัญสูงสุด อีกประการหนึ่งก็คือเรื่องการติดต่อสื่อสาร หรือการที่เรา เรียกว่าเทเลคอมมิเนชัน (Telecommunication) มีอยู่ ๓ ตัวนี้ เท่านั้นเอง เพราะฉะนั้น คำว่า ทันสมัย นั้นหมายถึงว่า การพัฒนาปัจจัยหลัก ซึ่งเราเรียกว่าหลักการสงคราม หรือหลักที่มีความสำคัญสูงสุดต่อการรบ ทั้ง ๓ ประการนี้ให้มีความสอดคล้องและทันสมัยต่อเทคโนโลยีสมัยใหม่เท่านั้นเอง ไม่มี เรื่องอื่นเลย อันนั้นก็ เป็นเรื่องของความหมายของความเข้าใจ ประเด็น ในเรื่องของการลดกำลังพลก็เช่นเดียวกันนะครับ ทุกท่านคงจะตระหนักดีว่า กองทัพเองนั้นค่อนข้างที่จะไม่ค่อยสบายใจนักในเรื่องของการลดกำลังพลลง ผมอยากจะกราบเรียนท่านที่เคารพ เพราะว่าซึ่งความจริงนี้เป็นสิ่งที่เรา ถือว่าเป็นเรื่องที่ถูกปิดว่า การเปรียบเทียบกำลังรบของเรากับประเทศ เพื่อนบ้านเปรียบเทียบกันไม่ได้เลย อาจจะกราบเรียนกันอย่างนั้นครับ

ว่าประมาณ ๑ เกือบจะ ๑ ต่อ ๑๐ ในขณะที่รัฐบาลเราแน่นอนที่สุดตระหนัก
 ดีว่าสถานการณ์ในปัจจุบันนี้ไม่ใช่ว่าจะเกิดการรบอย่างนั้น แต่จะถามว่าหาก
 เกิดการรบดังกล่าวขึ้น หรือหากไม่สามารถจะควบคุมความขัดแย้งเล็กน้อย
 ซึ่งจะพัฒนาไปสู่การใช้กำลังแล้ว แล้วมีปัญหาที่จะกระทบกับเอกราชและ
 อธิปไตยของชาติแล้ว ทหารก็จะต้องรับผิดชอบอยู่ ท่านที่เคารพครับ โดย
 ปกติบางประเทศที่เป็นประเทศมหาอำนาจ เขาวางหลักการรบไว้ที่เขา
 เรียกว่าการทำสงคราม ๒ ด้านครึ่ง อย่างเช่น สหรัฐอเมริกา ที่เราเรียก
 ทุ แอนด์ เดอะ ฮาล์ฟ วอร์ (Two and the half war) นั่นคือการทำ
 สงครามในแอตแลนติก แปซิฟิกและในตะวันออกกลาง แต่ในที่สุดสหรัฐอเมริกา
 ก็ต้องใช้กำลังรบหลักในตะวันออกกลาง เหมือนกันครับบ้านเรา ตะวันตก
 ตะวันออก ถ้าเกิดมีปัญหาพร้อมกันจะยุ่ง เพราะฉะนั้นในเรื่องของการลด
 กำลังพลนั้น เราคิดเหมือนกันครับ เราต้องพยายามด้วยความระมัดระวัง
 อย่างที่สุด และการที่จะลดกำลังพลไปได้มันจะต้องรักษาขีดความสามารถ
 ในการป้องกันประเทศไว้ให้ได้โดยตลอด และก็ด้วยเหตุดังกล่าวนี้แหละครับ
 ถึงมีปัญหาในเรื่องของเรือดำน้ำ มีปัญหาเรื่องรถถัง มีปัญหาในเรื่องของการ
 จะยิงควาเทียมกันเพื่อจะช่วยเหลือในการติดต่อสื่อสารให้มีความมั่นคงถาวร
 แล้วก็มีความเชื่อถือได้ นี่ก็สิ่งที่ทหารของเรานั้นมีความหนักใจครับ ท่านคง
 ไม่ทราบว่เปอร์เซ็นต์งบประมาณของทหารเราที่ได้รับต่อ จี.ดี.พี. หรือต่อ
 ผลผลิตรวม ๆ ของชาตินั้นต่ำเหลือเกิน ต่ำมากครับ ในขณะนี้อยู่ไม่ถึง ๒.๕
 เปอร์เซ็นต์เสียด้วยซ้ำ ในขณะที่ต่างชาติสูงถึง ๗ เปอร์เซ็นต์ ๘ เปอร์เซ็นต์
 หรืออย่างเลวที่สุดก็ ๕ เปอร์เซ็นต์ กระผมขออนุญาตกราบเรียนว่า นี่คื
 ความหนักใจของกระผม แต่เราจะต้องรับหรือแบกรับภาระหน้าที่อันนี้ให้ได้
 ครับ แล้วก็จะต้องทำหน้าที่ของเราด้วยความสุจริตยุติธรรมแล้วก็อย่างดีที่สุด
 ด้วย นี่ก็เป็นสิ่งซึ่งกระผมอยากที่จะกราบเรียนให้ ฯพณฯ พลเอก ชาติชาย

ได้กรุณารับทราบ ซึ่งท่านก็รู้สึกว่าคุณจะพูดถึงเรื่องเรือดำน้ำ พุดง่าย ๆ นะครับ เมื่อตอนเช้านี้หรือเมื่อตอนบ่ายนี้ แต่ท่านก็ไม่ได้พูดตรง ๆ ท่านได้พูดถึงเรื่องว่าต้องระมัดระวังในเรื่องของการปิดอ่าว ซึ่งถูกต้องครับ ทหารเรือ นั้นคิดอยู่ตลอดในเรื่องของการปิดอ่าว เพราะว่าอ่าวไทย เป็นอ่าวที่ปิดง่าย ทหารเรือเรามีขีดความสามารถ แล้วก็วางแผนไว้แล้วในการที่จะเปิดอ่าว แล้วก็รักษาเส้นทางคมนาคม แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งก็คือว่า ทำอย่างไร จึงจะต้องเปิดท่าเรือให้ได้ ๒ แห่งทางด้านอ่าวไทย แล้วอีกหนึ่งแห่งทางด้าน อ่าวอันดามัน ท่านที่เคารพคงจะไม่ได้รับทราบหรือทราบนะครับ ว่าเราวางแผน ในการที่จะพัฒนาท่าเรือ ซึ่งทหารเรือเรานั้นมีบทบาทแล้วจะต้องใช้ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศข้างเคียงนี้เอาไว้ด้วย ก็ด้วยความกรุณาและ ด้วยความเป็นมิตรกัน กระผมอยากจะทำเรื่องกราบเรียนเพื่อให้ท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติได้สบายใจ ว่าพวกเราเนั้นได้คิดกันอย่างรอบคอบที่สุด

เรื่องสุดท้ายนะครับ ก็คือเรื่องของ พลเอกชาติชาย เช่นเดียวกันก็คือว่า ทหารเขาเอาไว้รบ ไม่ใช่เอาไปแข่งขันกีฬา ซึ่งก็เป็น สิ่งที่ต้องนึกนะครับ แต่กระผมอยากจะทำเรื่องกราบเรียนว่า ลองดูนักกีฬาของเรา ในขณะนี้ ส่วนใหญ่จะเป็นกำลังพลที่มาจากทหาร เราไม่ใช่จะไปแข่งขันที่ โอลิมปิกนะครับ แต่เราต้องการที่จะให้พวกเรานั้นมีพละกำลังที่เข้มแข็ง แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเป็นนักกีฬานั้น จะมีจิตใจของความเป็นสุภาพบุรุษครับ ก็ขออนุญาตกราบเรียนเพื่อความเข้าใจไว้เพียงแค่นี้ ขอขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายบุญเฮื้อ ประเสริฐสุวรรณ ประธานรัฐสภาได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้นายมีชัย ฤชุพันธุ์ รองประธาน รัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านรัฐมนตรีสุวิชัย

นายสุขวิช รังสิตพล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :
 กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายสุขวิช
 รังสิตพล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ กระผมต้องขอขอบคุณที่ท่าน
 สมาชิกได้ตั้งในเรื่องตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการที่ว่า ผมนั้น
 ไม่น่าที่จะถนัดเข้าไปในกระทรวงนั้น ความจริงแล้วผมขออนุญาตท่านประธาน
 ได้เล่าความเป็นมา การที่ผมได้รับโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้เป็นรัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงศึกษาธิการ โดยที่ ๒ สัปดาห์ก่อนที่จะมีการแต่งตั้งนั้น
 ท่านหัวหน้าผมขออนุญาตท่านหัวหน้าจะต้องเล่าความจริงให้ท่านประธานฟังว่า
 ท่านหัวหน้าได้ถามผมว่า ผมนั้นถนัดงานอันใด กระทรวงใด ผมก็ต้องพูดไป
 ตรง ๆ เพราะว่าในอดีตนั้นผมเป็นนักธุรกิจหรือนักบริหารที่รับจ้าง โดย
 ทำงานบริษัทน้ำมันของอเมริกันถึง ๑๒ ปี แล้วผมได้มีโอกาสมารับใช้ทาง
 ราชการ คือทำงานให้การทางพิเศษ โดยเป็นผู้ว่าการทางของการทางพิเศษ
 ๑ ปี กับ ๔ เดือน ผมก็บอกว่าผมถนัดทางด้านกระทรวงคมนาคม ท่านหัวหน้า
 ก็ยิ้ม ๆ ผมก็เลยต้องอวดคุณสมบัติของผมว่า ๑ ปี กับ ๔ เดือน ที่ผมอยู่
 ในการทางพิเศษนั้น ผมได้ช่วยท่านหัวหน้าแก้ไขปัญหาที่เราค้างค้างทางด่วน
 ชั้นที่ ๒ ซึ่งทำให้มีการเปิดเส้นทาง ๒๐ กิโลเมตร และสามารถสร้างต่อไป
 ได้อีก ๑๐ กิโลเมตร จากพระราม ๖ ไปบางโคล่ ขณะเดียวกันก็ได้สร้าง
 ทางอีกประมาณ ๒๐ กิโลเมตร จากรามอินทรามาอาจณรงค์ พร้อม ๆ กับ
 ยังได้วางศิลาฤกษ์อีก ๕๔ กิโลเมตร จากบางนา บางพลี บางปะกง ซึ่ง
 รวมแล้วผม เรียงกับท่านหัวหน้าว่าผมทำไป ๑๐๔ กิโลเมตร ในเวลาปีกับ
 ๔ เดือน โดยที่การทางพิเศษตั้งมา ๒๑ ปีนั้น มีทางด่วนอยู่ ๒๖ กิโลเมตร
 ผมก็อวดคุณสมบัติของผมท่านหัวหน้าก็ยิ้ม ๆ ไม่ได้ว่าอะไร แต่ ๒ สัปดาห์
 ต่อมา ท่านหัวหน้าก็มาบอกกับผมว่า ผมจะต้องไปอยู่กระทรวงศึกษาธิการ
 ผมเองก็งง พูตกันตรง ๆ เพราะว่าผมว่าผมถนัดทางคมนาคม แต่ท่านหัวหน้า

บอกว่า ผมควรจะมาทางกระทรวงศึกษาธิการ หรือม ๆ กับท่านหัวหน้าได้ มอบเอกสารของกระทรวงศึกษาธิการให้ผมถึง ๒ กระเป่า ซึ่งได้กล่าวไว้ในนั้นมีทั้งรายละเอียดทั้งหมด และรวมตลอดจนนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งดำเนินมาตั้งแต่ปี ๒๕๒๐ ซึ่ง ๑๕ ปีผ่านมาแล้ว จนกระทั่งถึงปัจจุบัน วันจันทร์ที่ผมเข้าไปในกระทรวงศึกษาธิการนั้น ก็เพียงแต่ไปเยี่ยมประมาณ ๑ ชั่วโมง แต่เมื่อวานนี้ที่ผมเข้าไปในกระทรวงศึกษาธิการนั้นก็ได้มีการประชุมกับหน่วยงานระดับกรมทั้ง ๑๕ กรม ที่อยู่ในกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งก็ได้รับการต้อนรับอย่างดี และมีการให้ความละเอียดของทั้งงานของกระทรวงศึกษาธิการ ตลอดจนนโยบายต่าง ๆ ท่านหัวหน้าได้บอกว่า อย่างที่ท่านหัวหน้าเรียนไปกับท่านประธานแล้วว่า กระทรวงศึกษาธิการนั้นเป็นกระทรวงที่สำคัญที่สุดกระทรวงหนึ่ง เพราะว่าเป็นกระทรวงที่จะต้องพัฒนาบุคคลซึ่งจะต้องเป็นกำลังอันยิ่งใหญ่ของประเทศชาติต่อไป จากเมื่อวานนี้ที่ผมเข้าไปอยู่ในกระทรวงศึกษาธิการทั้งวัน ซึ่งมีการสนทนากัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน มีการแจ้งนโยบาย แม้ว่าได้เพียง ๘ กรม แต่ก็เห็นได้ว่ากระทรวงศึกษาธิการนั้นมีข้าราชการทั้งหมดกว่า ๕๐๐,๐๐๐ ท่าน และก็มีข้าราชการที่มีศักยภาพสูงมีความสามารถสูง ซึ่งอันนี้ทำให้ผมนั้นมีความมั่นใจเหลือเกินว่า หากนโยบายที่วางไว้ชัดเจนแล้ว ผมก็จะพยายามทุกวิถีทางที่จะปฏิบัติให้สมตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งท่านสมาชิกเมื่อเข้านี้มีการพูดถึงเกี่ยวกับการขยายการศึกษาภาคบังคับ ๖ ปี ถึง ๘ ปี และ ๘ ปี ถึง ๑๒ ปี ซึ่งบังเอิญว่าเมื่อวานนี้ข้าราชการกระทรวงศึกษาธิการกับผมและรัฐมนตรีช่วยทั้ง ๒ ท่านก็ได้บังเอิญว่าการพูดถึงเรื่องนี้ด้วย ซึ่งได้กล่าวในรายละเอียดว่า ในความจริงแล้ว ๖ ปี ถึง ๘ ปีนั้นก็เป็นนโยบายของรัฐบาลเดิม และขณะนั้นการเรียนต่อถึง ๘ ปีนั้น จากประถมศึกษา แล้วก็ไปอีก ๑ ปีของมัธยมนั้นก็มันก็เรียนกว่า ๘๐ เปอร์เซ็นต์ หรือร้อยละ ๘๐ ที่เข้าเรียนอยู่แล้ว เพียง

แต่ว่ามีประมาณร้อยละ ๑๐ ที่เป็นผู้ด้อยโอกาสในทางเศรษฐกิจ หรือในทาง
 การเงิน จึงไม่สามารถเข้าเรียนได้ และตลอดจนมีบางส่วนก็เป็นผู้ที่อยู่
 ห่างไกลความเจริญในถิ่นทุรกันดาร ซึ่งรวมจนถึงคนพิการในนั้น ซึ่งมีจำนวน
 เพียงร้อยละ ๑๐ เปอร์เซนต์ ซึ่งในกรณีนี้ถ้าสมมุติว่าเราสามารถที่จะเป็น
 การศึกษาภาคบังคับแล้ว ก็จะทำให้ป้องกันแรงงานเด็กได้ที่มีปัญหาอยู่ตลอด
 เวลา ตลอดจนมีปัญหาของเรื่องโสเภณีเด็กและยาเสพติด เพราะว่าจะได้
 คึงนักเรียนที่จะต้องไม่มีการเรียนให้ขยายต่อไปมีการขยายต่อไปอีก ๓ ปี ซึ่ง
 ในกรณีที่เราจะขยายจาก ๖ ปีเป็น ๘ ปี แล้วก็เป้าหมายว่าจะต้องขยายจาก
 ๘ ปีเป็น ๑๒ ปีนั้น ทั้งนี้และทั้งนั้นเพื่อที่จะให้นักเรียนที่มีอายุครบจนถึง ๑๘ ปี
 จึงจะมีวุฒิภาวะที่จะเข้าไปเป็นแรงงานของชาติได้ แต่อย่างไรก็ตาม การ
 ขยาย ๑๒ ปีนั้นมิได้หมายความว่าจำเป็นต้องเป็นการขยายว่าจะต้องสอดคล้องไป
 ตามอายุ เพราะว่าการศึกษาที่เรียนนั้นสามารถจะเรียนได้ในระบบและนอกระบบ
 ซึ่งการเรียนในและนอกระบบนั้นไม่มีความจำเป็นที่จะต้องอยู่ในโรงเรียนและ
 ไม่จำกัดอายุ หมายความว่างานไปเรียนไปได้ และการที่จะขยายไป
 เป็น ๑๒ ปีนั้นก็ไม่ใช่ว่าจะต้องขยายทั่วทั้งประเทศ อาจจะเลือกท้องถิ่นที่เห็น
 ว่าเหมาะสมและสอดคล้องกับการพัฒนาขยายเช่นนั้น เพราะฉะนั้นทาง
 กระทรวงศึกษาธิการ ข้าราชการกระทรวงศึกษาธิการเห็นว่าศักยภาพที่เร
 จะขยายการศึกษาเป็น ๑๒ ปีนั้นก็เป็นไปได้ และงบประมาณก็คงพอที่จะจัดหา
 มาได้ เพราะว่าการศึกษาที่ขยายการศึกษาไปถึง ๘ ปี ๑๒ ปีนั้นคงจะต้อง
 มีขั้นตอนในกระทรวงศึกษาธิการนั้นมันโยบบายหลาย ๆ โยบบายซึ่งมีความ
 จำเป็นจะต้องทำเป็นขั้นเป็นตอน เราได้ตกลงกันว่าในปีแรกนั้นเราคงจะต้อง
 หาวิธีว่าโยบบายต่าง ๆ นั้นเราจะนำมาปฏิบัติอย่างไร และในปีที่ ๒ ที่ ๓
 ที่ ๔ ก็จะดำเนินการให้ลงไปปฏิบัติจริง หากรัฐบาลชุดนี้อยู่ได้ถึง ๔ ปี ก็
 หมายความว่าเป้าหมายของการปฏิบัตินั้นก็สำเร็จ แต่ถ้าวอยู่ไม่ถึง ถึงแม้เป็น

รัฐบาลอื่นที่เข้ามาที่คงจะนำไปปฏิบัติได้ ซึ่งเรื่องนี้ผมก็ขอประทานชี้แจงต่อท่านประธานท่านนี้ละครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญท่านรัฐมนตรีชิงชัย

นายชิงชัย มงคลธรรม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ)

: ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชิงชัย มงคลธรรม ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดกาฬสินธุ์ ในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ก่อนที่กระผมจะได้พูดถึงนโยบายทางด้านการศึกษา ซึ่งถือว่าเป็นปัญหาหลักของสังคมชาติในขณะนี้ ผมอยากกราบเรียนถึงประเด็นที่ผมไม่อาจที่จะปล่อยให้ผ่านเลยไปได้นิดหนึ่งเมื่อขณะนี้ จากท่านอดีตนายกรัฐมนตรี อดีตหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ที่ท่านได้พูดถึงขั้นตอนในการดำเนินการ ในทางการเมืองตั้งแต่หลังเลือกตั้งมาจนมาถึงวันแถลงนโยบายในวันนี้ ก่อนข้างที่จะเป็นข้อกล่าวหาที่รุนแรง และผมเชื่อว่า คำอภิปรายของท่านนั้นได้ส่งผลกระทบต่อสมาชิกรัฐสภาด้วยกันแทบจะทั้งสิ้น นั่นคือดูเหมือนท่านได้เจาะจงที่จะพูดว่า การปฏิบัติการณ์ทางการเมืองหรือพฤติกรรมทางการเมืองที่ผ่านมาของฝ่ายรัฐบาลในการดำเนินการจัดตั้งรัฐบาลนั้น เป็นการกระทำที่น่าสะอิดสะเอียน หรือน่าขยะแขยงอย่างที่ท่านได้กล่าวไปนั้น กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ไม่ว่าจะ เป็นขั้นตอนในการเลือกตั้งประธานสภาผู้แทนราษฎรก็ดี หรือขั้นตอนต่าง ๆ ในการดำเนินการ ตั้งแต่เบื้องต้น ตั้งแต่ นำความขึ้นกราบบังคมทูลโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกรัฐมนตรีจนถึงขั้นแถลงนโยบายวันนี้ กระผมเชื่อว่าสิ่งเหล่านั้นก็เคยได้ปฏิบัติมาแล้วในอดีตไม่ได้มีความต่างกันนัก ในสมัยปี พ.ศ. ๒๕๓๕ จากพระที่นั่งอนันตสมาคมที่นี้ก็ได้กระทำการอย่างเดียวกัน ไม่ได้มีความแตกต่างกันเลย เพราะฉะนั้นถ้าคิดว่าวันนี้คือความน่าขยะแขยงของการจัดตั้งรัฐบาลหรือดำเนินการทางการเมืองทั้งหมดมาจนถึงวันนี้ ผมเชื่อว่าสิ่งที่ผ่านมามีทั้งหมดก็ว่าจะไม่มีความต่างกัน เพราะฉะนั้นแล้วอยากจะกราบเรียน

ว่าการกระทำใด ๆ ในทางการเมืองก็ตีที่นักการเมืองทั้งหลายได้ร่วมกันทำมานั้น ถ้าเราจะต้องเคารพตัวเองและเคารพกติกา พฤติกรรมทางการเมืองบางอย่าง ผมเชื่อว่าไม่ใช่สิ่งที่ปฏิบัติกันไม่ได้และได้ปฏิบัติกันแล้ว สุดแท้แต่ว่าถ้าเราจะกล่าวหาหรือจะใช้คำพูดที่ทำให้เกิดความเสียหายระหว่างกันนั้น ผมแทบไม่น่าเชื่อว่ามันจะเกิดจากผู้หลักผู้ใหญ่ ซึ่งเป็นที่เคารพนับถือของนักการเมืองรุ่นพวกเราทั้งสิ้น นั่นคือสิ่งที่กระผมจะต้องชี้แจงเอาไว้ก่อนไม่เช่นนั้นแล้วถ้าเราผ่านสิ่งเหล่านี้ไปจะทำให้เกิดความเสื่อมเสียต่อพฤติกรรมหรือพฤติกรรมที่ได้กระทำมาจนถึงวันนี้ กระผมอยากจะลงไปทบทวนนโยบายในด้านการศึกษา กระผมอยากจะกราบเรียนว่าเพียงแต่เรากำหนดเป็นเจตนารมณ์เบื้องต้นในนโยบาย ซึ่งกระผมจะกราบเรียนขอประธานอนุญาโตธาน รัฐบาลมีเจตนารมณ์ที่จะพัฒนาคนในฐานะที่เป็นจุดศูนย์กลาง ในการพัฒนาทั้งปวงแต่นี้เองหรือครบ นั่นคือจุดหลักของนโยบาย นั่นคือการนำเอาปัญหาหลักทั้งปวงนั้นมาตั้งเอาไว้ และในขณะที่เราน่าจะเรียกได้ว่า เป็นยุทธศาสตร์ก็ได้ในทางการเมืองและในทางการบริหาร ในขณะที่เดียวกันสิ่งที่เราจะต้องนำมารองรับเพื่อที่จะเปิดแนวไปสู่การปฏิบัติให้เกิดเป็นความจริงขึ้นมาให้ได้นั้น ผมเชื่อว่าเราไม่ได้มีความต่างกันในความเข้าใจมากนักในนโยบายด้านนี้ ปัญหาของชาติบ้านเมืองในขณะที่เราประสบอยู่ในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นการสลับซับซ้อนทางเศรษฐกิจสังคมและการเมือง ที่ทำให้เกิดความผันผวนในแทบจะทุกระบบของสังคมชาติเรา เป็นผลสืบเนื่องมาจากการศึกษาทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นแล้วหลักทั้งปวง ความคิดคำนึงทั้งหลาย ความหวังทั้งปวงที่เพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่มีข้อยกเว้นว่าจะ เป็นฝ่ายใด ผมคิดว่ามีความเข้าใจได้ตรงกัน การสะสมปัญหาทั้งหลายทั้งปวงในกระทรวงศึกษาธิการเท่าที่ผ่านมาจากอดีตจนถึงปัจจุบันนี้ เราต้องมีความเข้าใจร่วมกันอย่างหนึ่งว่าความพยายามที่จะแก้ไขปัญหานั้น เป็นความพยายามที่ได้ทำกันมาช้านาน

เราต้องเชื่ออย่างหนึ่งว่า คำตอบทั้งหลายที่เราเห็นในทางสังคมทุกวันนี้ คำตอบในทางการเมือง ทำไมเราจะต้องเผชิญกับปัญหาหลาย ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านความเข้าใจในเรื่องประชาธิปไตย ความเข้าใจต่อระบบเศรษฐกิจความเข้าใจต่อการเปลี่ยนแปลงโลกอย่างรวดเร็วในขณะนี้ แม้กระทั่งศีลธรรมทั้งหลายที่เราเคยมี มีความโดดเด่นอย่างยิ่งในสังคมเอเชีย ในสังคมชาติไทยเราต่อสังคมโลกที่เขามอง แต่ขณะนี้มีคำตอบให้เห็นแล้วว่า วันนี้เรามีพ่อที่ฆ่าลูกได้วันนี้เรามีเด็กเยาวชนที่พร้อมที่จะเอาหนังสือตีไปยิงคอมไฟได้ พร้อมทั้งจะทำอะไรก็ได้ที่ขาดทิศทาง เพราะฉะนั้นนั่นคือ คำตอบที่เราจะรับรู้ร่วมกันอยู่แล้ว ผมเชื่อว่าคนที่เข้ามาทำการแก้ไขปัญหา ไม่ว่าจะเป็นปัญหาในด้านงบประมาณ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาในด้านวิชาการ ในกระทรวงศึกษาธิการแห่งนี้ ความเป็นเสรีทางวิชาการที่เรามุ่งหวังที่จะพัฒนาความทันสมัยในด้านหลักสูตร เป็นปัญหาที่ท้าทายต่อผู้บริหารทั้งสิ้น ในกระทรวงศึกษาธิการเองมีทรัพยากรบุคคลที่มีความรู้ความสามารถมากมาย ถ้ารู้ปัญหาในกระทรวงไม่จริงและไม่ถ่องแท้แล้วเราจะแก้ปัญหาก็ไม่ได้ เพราะฉะนั้น ความเก่งกล้าสามารถของบุคลากรของกระทรวงศึกษาธิการมีมาก เหลือเกินแต่เราต้องยอมรับกันในขณะนี้ว่า การบริหารแล้วทิศทางต่าง ๆ ที่ เราถูกกำหนดมาจากนักการศึกษาเอง หรือจากนักวิชาการภายในกระทรวง ศึกษาธิการ เราตื่นเต้นถ้าเรามีความรู้รู้สึกว่าเราจะต้องได้นักการศึกษา ผู้ยิ่งใหญ่มาเป็นผู้บริหารงานการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ แต่ทำไมจนถึงวันนี้เราเองยังไม่ประสบความสำเร็จในทุก ๆ ด้านที่เป็นผลสืบเนื่องจากการพัฒนาทางการศึกษาของสังคมไทยเรา เพราะฉะนั้นนั่นคือคำตอบที่เรา น่าจะเชื่อได้ในระดับนี้ว่า หัวใจสำคัญในการบริหารงานการศึกษาให้กับ ชาติบ้านเมืองนั่น คือผู้บริหารก็คือปัญหาอันหนึ่ง เพราะฉะนั้นแล้วต่อปัญหาที่ หมักหมม และสะสมมาเป็นเวลาช้านานเหลือเกินในกระทรวงศึกษาธิการนั้น

กระผมเองไม่ใช่ผู้ที่มีความรู้ความสามารถที่สุดของประเทศ แต่ผมเชื่อว่าชีวิตที่ผ่านมา ผมเข้าสู่การต่อสู้เพื่อการศึกษาจากชนบท ผมเป็นครูประชาบาลอย่างที่ท่านผู้มีเกียรติ คุณวิเชียรได้กล่าวไว้นั้นไม่ผิดครับ ผมใช้ชีวิตเกือบทั้งชีวิตเท่าที่ผ่านจากสถาบันการศึกษามา ต่อสู้เพื่อการศึกษาของประชาชนพื้นฐานอย่างแท้จริง เพราะฉะนั้นวันนี้เราต้องยอมรับทั้งปวงที่ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย ในสภาแห่งนี้ ได้ตั้งข้อสังเกตและได้ให้ความห่วงใยเอาไว้วันถูกต้องแล้วครับ ความคือโอกาส ช่องว่างระหว่างสังคม ท่านจะพูดอย่างไร ท่านจะชกไปไหนมุมไหนมันถูกหมดทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นเราจะพลิกฝ่ามือไม่ได้เด็ดขาดในการแก้ไขปัญหาในด้านนี้ กระผมจึงอยากจะกราบเรียนว่า ถ้าเราจะมองถึงขั้นตอนและเงื่อนไขทางเวลา ในการจัดการแก้ไขปัญหาหลักของชาติ ต้องยอมรับในที่นี้เสียก่อนว่า ปัญหาการศึกษาคือปัญหาหลักของชาติ ในขณะนี้อตอบนั้นมีมากมาย แม้แต่การแสดงความเห็นต่าง ๆ ในที่ประชุมรัฐสภาแห่งนี้ เหตุผลทั้งหลายทั้งปวงที่จะใช้ในการแสดงออกนั้นก็คือ คำตอบอย่างหนึ่งในการศึกษา คำตอบที่ได้จากสื่อมวลชนทั้งหมดทุกด้านไม่ว่าจะเป็นวิทยุ โทรทัศน์ หรือหนังสือพิมพ์ ก็ยังสามารถให้เราเห็นคำตอบในการวิพากษ์วิจารณ์ปัญหาสังคมบ้านเมืองได้ เพราะฉะนั้นการศึกษานั้นไม่มีปัญหาอยู่ในเฉพาะประชาชนผู้ยากไร้เท่านั้น แต่การศึกษายังมีปัญหาอยู่ในระดับปัญญาชนที่กำลังเข้าใจทิศทางในการจัดการศึกษาอย่างไม่ถูกต้องนัก เพราะฉะนั้นผมอยากกราบเรียนว่า ในการแก้ไขปัญหาของรัฐบาลชุดนี้ ภายใต้งานนำของท่านบรรหาร ศิลปอาชา นั้น ยุทธศาสตร์กว้าง ๆ ที่ได้วางเอาไว้ แม้บางอย่างอาจจะขัดกับความรู้สึกของคนที่เคยชินอยู่กับความรู้สึกในการปฏิบัติการ ในการจัดการศึกษาแก่ชาตินบ้านเมืองนั้น ผมเชื่อว่าความรู้สึกอย่างนั้นก็ไม่ผิดหรอกครับ แต่ถ้าเราจะคิดว่าเราจะต้องใช้วิถีใหม่ เราอาจจะต้องใช้คำว่า การปฏิวัติในการบริหาร ปรัชญาการศึกษาต้องถูกทบทวนอีกมากมาย

ความขัดแย้งในทางความคิดของผู้ที่มีอำนาจ ในการบริหารงานในกระทรวงศึกษาธิการยังมีความขัดแย้งกันอยู่มากมาย เพราะฉะนั้นแล้วปัญหาทั้งปวงที่สะสมและการระดมความคิด เพื่อที่จะนำเอาปัญหานั้นมารวมแล้วหาทางแก้ไข จะต้องวางมาตรการในเงื่อนไขเวลาในการระดมปัญหา เพราะฉะนั้นอยากจะกราบเรียนท่านประธานที่เคารพผ่านไปยังท่านสมาชิกรัฐสภาที่เคารพทุกท่านให้ได้ทราบว่า อย่างน้อยที่สุดห้วงเวลาในการแก้ไขปัญหานั้น ในทางการเมืองมันไม่ได้เปิดโอกาสให้เราทำได้เกินกว่า ๔ ปี ในขณะที่เดียวกันในความเป็นจริงเราก็ไม่รู้ด้วยซ้ำไปว่า เราจะมีเวลาสักปีหนึ่ง สักครึ่งปีหรือสัก ๒ ปีไหม เพราะฉะนั้นเท่าที่เวลาอันจำกัดในทางการเมือง ที่มีอยู่นั้น ผมเชื่อว่าเราจะต้องใช้ความกล้าหาญและต้องใช้ความฉับไว ในการแก้ไขปัญหาอันนี้ กระทบเองมีความปรารถนา เช่นเดียวกับท่านสมาชิกทั้งหลายว่าอยากจะเห็นการแก้ไขปัญหาในจุดประเด็นซึ่งเป็นปัญหาหลักของชาติบ้านเมืองนี้ให้เป็นไปด้วยความถูกต้องรวดเร็ว แต่การแก้ไขปัญหาย่อมว่าแต่เฉพาะเรื่องการเรียนรู้ เรื่องหลักสูตร เลขครีบ ทุกสิ่งทุกอย่างจะสัมฤทธิ์ผลได้ในแวดวงการศึกษา นั้น ต้องใช้เวลาอันยาวนานเป็นอย่างยิ่ง วันนี้แม้เราจะทำในสิ่งที่อาจจะไม่ถูกใจของคนในสังคมมากนัก แต่เราต้องกล้าทำเพื่อให้ได้ผลในระยะยาว เพราะฉะนั้นคณะและรัฐบาลซึ่งได้ร่วมกันกำหนดนโยบายกว้าง ๆ เอาไว้ในบางส่วนอยากจะกราบเรียนว่า เท่าที่เวลาอันจำกัดที่มีอยู่ในทางการเมืองนั้น จะต้องทุ่มเททุกสิ่งทุกอย่างทั้งปวง ปัญหาไม่รู้ไม่ต่างกันครับ แต่เราจะกล้าตัดสินใจและกล้าแก้ไข ในสิ่งที่เราพบได้หรือไม่ นั่นก็ต้องให้เวลาและโอกาสเท่าที่มีอยู่เป็นเครื่องตัดสินใจ ขอกราบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญท่านรัฐมนตรีต่างประเทศ

หม่อมราชวงศ์เกษมสโมสร เกษมศรี (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ คณะ

หม่อมราชวงศ์เกษมสโมสร เกษมศรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
 ผมได้มีโอกาสนี้ ก่อนอื่นที่จะกราบขอบพระคุณท่านสมาชิกผู้เกียรติ ผ่านท่าน
 ประธานรัฐสภาต่อไปยังท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ การที่ได้มีการอภิปราย
 เกี่ยวกับนโยบายต่างประเทศนั้น ผมถือว่าเป็นที่นินทาหมยอันดีเป็นอย่างยิ่ง
 ในการที่ผมได้ไปหาเสียงในการเลือกตั้งครั้งที่แล้ว ซึ่งไม่ได้รับการเลือกตั้ง
 นั้นผมรู้สึกอยู่เสมอว่าเป็นการขาดเหลือเกินที่จะดึงดูดความสนใจของผู้ที่มาฟัง
 การปราศรัยในเรื่องเกี่ยวกับนโยบายต่างประเทศ ฉะนั้นความสนใจที่ท่านได้
 กรุณาให้ในวันนี้จึงเป็นเรื่องที่ดีว่าเป็นเรื่องที่เป็นการเคลื่อนไหวไปนทางที่
 ดีเป็นอย่างยิ่ง สำหรับประเด็นปัญหาที่ได้หยิบยกกันไว้บ้างในวันนี้ผมใคร่จะ
 เรียงชี้แจง แต่ก่อนหน้านี้นั้นก็ใคร่จะกราบขอบพระคุณผ่านท่านประธานรัฐสภา
 ไปยังท่านอดีตนายกรัฐมนตรี ขวน หลีกภัย ในเมตตาจิตที่ท่านมีต่อตัวกระผม
 ในฐานะที่เป็นหน้าใหม่และก็มารับตำแหน่งกระทรวงการต่างประเทศ ว่าท่าน
 ไม่ได้มีข้อกังขาเท่าไรนัก สำหรับเรื่องปัญหาบางประเด็นที่ยกไว้ นั้นผมใคร่
 ชี้แจงเป็นข้อ ๆ ดังต่อไปนี้ คือในเกี่ยวกับที่เรียกกันว่าภาพลักษณ์นั้น ผมอยาก
 จะยืนยันอีกครั้งหนึ่งว่าเป็นภาพลักษณ์ของประเทศ ไม่ใช่ของปัจเจกชน และก็
 เป็นเรื่องซึ่งเกี่ยวกับสถานะความก้าวหน้าประเทศไทยเราได้มาถึง คือ
 เดียวนี้มันประเทศไทยไม่ใช่ประเทศเล็ก ๆ อย่างที่เรามักจะพูดกันไว้
 และเราก็มีทักษะของตัวเองเราเป็นสมาชิกของกลุ่มสมาคมอาเซียน ซึ่ง
 ปัจจุบันนี้ก็เป็นกลุ่มที่ทรงอิทธิพลที่เป็นไปนทางที่ดี

ประการที่ ๒ ได้มีการวิพากษ์วิจารณ์เหมือนกันว่าจะสิ่งทีรัฐบาล
 ที่แล้วได้กระทำไปไว้ คือในเรื่องการที่จะจัดการประชุมสุดยอดอาเซียนที่
 ประเทศไทยในเดือนธันวาคมคณนี้ และการประชุมสุดยอดของเอเชียยุโรป
 ในราวปลายเดือนกุมภาพันธ์ศกหน้า กระผมขอเรียนยืนยันว่าเรื่องนี้ไม่มีการ
 เปลี่ยนแปลง ยังถือเป็นเรื่องสำคัญ ประเด็นมันมีอยู่คนเดียวเท่านั้นคือว่า

ยังไม่ได้มีการกำหนดเลยว่า เรื่องอะไรที่ถือว่าเป็นเรื่องชู้โรง อย่างที่เราเคยมีกันมาแล้ว ในการประชุมสุดยอดครั้งที่แล้ว ซึ่งฝ่ายไทยได้เป็นผู้เสนอการจัดตั้งตลาดการค้าเสรีของอาเซียน

ประเด็นที่ ๓ ที่อยากจะทำถึงนั้น ก็คือเรื่องความวิตกห่วงใยในเรื่องที่พูดกันถึง การปรับเปลี่ยนฐานจากผู้รับความช่วยเหลือไปเป็นผู้ให้แก่เพื่อนบ้าน อันนี้ขอกราบเรียนว่าเป็นเรื่องของความเห็น คือเกือบทุกประเทศก็มีทั้งรับทั้งให้แม้กระทั่งสหรัฐฯ ก็มีรับด้วยนะครับ แต่ว่าการที่จะให้ได้อย่างไร เป็นผลประโยชน์ร่วมกัน และอย่างสมฐานะอย่างที่เหมาะสมขนาดประเทศไทยของเราในปัจจุบันนั้น ก็เป็นเรื่องของที่ประเทศอื่น ๆ ก็ดำเนินการกันอยู่ครับ ไม่ใช่เป็นเรื่องที่แปลกประหลาดเท่าใดนัก

ประเด็นที่ ๔ ก็คือเรื่องบทบาทนำ อันนี้จะดูไปเป็นว่าอาจจะเป็นเรื่องที่ประกาศแล้วจะไม่เป็นการคืนครับ คำว่า บทบาทนำ นั้น ต่างกับคำว่า เป็นผู้นำ นะครับ บทบาทนำในการดำเนินการสัมพันธ์ระหว่างประเทศนั้น ไม่ได้เป็นเรื่องหยาบคายหรือเป็นเรื่องกระเทือนใจใคร ๆ หั้งสิ้น และก็มักจะปฏิบัติกันเสมอ ถ้าทำเป็นและสามารถโน้มน้าวผู้อื่นได้ ไทยเคยมีบทบาทในเรื่องนี้มาเสมอ ในเรื่องการก่อตั้งสมาคมอาสา สมาคมอาเซียน เขตการค้าเสรี ซึ่งก็เป็นเรื่องสร้างสรรค์ทั้งสิ้น ความเป็นประชาธิปไตยก็นับว่าเป็นลักษณะที่หลายชาติกำลังนิยมนับถือเกี่ยวกับประเทศของเรา อีกทั้งเป็นความถูกต้องที่พิสูจน์กันให้เห็นเป็นสังขะ การเคารพสิทธิมนุษยชน และความจำเป็นที่จะต้องร่วมมือช่วยเหลือ รักษาสมดุลทางนิเวศวิทยานั้น ก็ไม่ใช่เป็นเรื่องที่น่าอับอายขายหน้า แต่ควรแก่การสรรเสริญ ในขณะที่ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ของเรานั้นกำลังเผชิญกับปัญหาบางอย่างหมกอยู่ในปัจจุบัน

ประเด็นอีกอันหนึ่งนั้นก็คือ เรื่องปัญหาที่เรามีอยู่กับเพื่อนบ้าน เรื่องนี้ก็เป็นเรื่องที่น่าวิตกเป็นอย่างยิ่ง ทางรัฐบาลปัจจุบันนี้ก็มีความวิตก

ถึงวลห่วยไซ กระผมใครจะเรียนว่าปัญหานี้ ด้านองกันให้เห็นได้ชัดแล้วก็รู้สึก
 ว่าได้เสื่อมลงไปมากทีเดียวในเรื่องความสัมพันธ์ แต่ก่อนเรามีเพื่อนฝูง
 รอบด้านเคยพูดจากันได้ เคยร่วมมือกันได้ มาบัดนี้ก็เป็นเรื่องซึ่งดูจะกลายเป็น
 เป็นคนอื่นไป ความเพียรพยายามตั้งแต่สมัย ขอประทานโทษที่กล่าวนาม ของ
 ท่านอดีตนายกฯ ชาติชาย ชูณหะวัณ ที่จะทำให้นามสงครามเปลี่ยนไปเป็น
 ตลาดการค้ามัน ก็ได้ประสบความสำเร็จ แต่ที่มันนำราคาญาติก็คือว่า ตลาด
 การค้ามันไม่ได้เป็นของเรา แต่อย่างไรก็ตามนั้นเราก็คงจะต้องใช้ความ
 พยายามต่อไปที่จะกลับมามีการพูดจากับเพื่อนบ้านเรา การหันหลังกันไปแล้ว
 เช่นนั้น ถึงแม้จะอ้างว่าจะต้องเป็นไปตามลักษณะหรือการประท้วงกันอย่าง
 รุนแรงนั้น ไม่ได้ก่อให้เกิดทำให้สายการพูดจานั้นมีได้ ถ้าไม่มีการพูดจាកัน
 กระผมก็คงจะไม่ต้องอธิบายนะครับ ก็จะไม่มีการดำเนินการทางการพูดอย่าง
 แน่นนอน

ประเด็นสุดท้ายท่านได้กล่าวไว้ว่าเป็นเรื่องเบา ๆ ก็ท่าน
 นายกฯ ชาติชาย ท่านได้พูดถึงเรื่องกระเหรียงกับเขมรแดง แล้วก็ได้คัดค้าน
 ว่านโยบายในเรื่องนี้เป็นอย่างไร ก็ขอทราบเรียนได้ว่า ในเรื่องกระเหรียง
 นั้น เราไม่แทรกแซงในกิจการภายในของเพื่อนบ้าน ขณะเดียวกันนั้นเรามี
 ความหวังว่าเขาจะหาทางตกลงกันได้ ถ้ามีทางที่เราจะช่วยให้โดยไม่เป็น
 การแทรกแซง ก็เป็นเรื่องที่เราจะต้องทำ เพราะว่าเรื่องการสู้รบที่ทำให้
 เกิดการสูญเสียชีวิต ปัญหาคนที่อพยพเข้ามาในประเทศเราก็ดี มันจะได้ถูกละ
 เบาลงไป แล้วถ้าหากว่าเพื่อนบ้านเรามีความมั่นคงมีความเจริญรุ่งเรืองแล้ว
 ความร่วมมือนั้นย่อมมาการค้าขายก็ย่อมเกิดขึ้น เพราะหากมันไม่ค้า ถ้าหาก
 ว่าเราช่วยให้ประเทศเพื่อนบ้านเราได้เจริญเติบโตแล้ว ปัญหาบางสิ่งที่เรา
 อยากเห็นถือการพัฒนาทางด้านประชาธิปไตยก็คงจะมาด้วย ส่วนเรื่องเขมรแดง

นั่นก็ขอทำตามที่รัฐบาลตั้งแต่รัฐบาลอานันท์ ปันยารชุน รัฐบาลของท่านนายท
 ชวน ได้กระทำไว้ก็คือยึดมั่นในความตกลงปารีส ในการที่จะสนับสนุนรัฐบาล
 ที่มาจากการเลือกตั้งและจะไม่สนับสนุนฝ่ายอื่นใด ไม่ว่าที่จะเป็นกบฏหรือไม่
 เป็นกบฏก็ตาม รวมทั้งเขมรแดงด้วย กระผมก็มีเรื่องที่จะกราบเรียนแต่เพียง
 เท่านั้น ขอกราบขอบพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณชัชวาล

นายชัชวาล ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) :
 ขอบคุณครับ กระผม ชัชวาล ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรธานี
 พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานที่เคารพ ในเบื้องต้นผมอยากจะกราบเรียน
 ท่านประธานผ่านไปยังนายกรัฐมนตรีและคณะ ว่าพี่น้องประชาชนในเขต ๒
 จังหวัดอุดรธานีนั้นได้ฝากความชื่นชมมายังท่าน ท่านประธานผู้ใหม่ครับว่า
 เขาชื่นชมประเศินไหนครับ ประเด็นที่เขาพอใจที่มีหัวหน้าพรรคการเมือง
 ๑ พรรค ซึ่งมารวมกันจัดตั้งรัฐบาล ส่วนแต่ เป็นบุคคลที่เป็นชายชาตรีที่ซัดเงิน
 ทั้งนั้น ไม่มีลักษณะครึ่งท่อน พูดอะไรก็พูดซัดเงิน ไม่ได้ตีสำนวนโวหาร
 ฟังง่ายถ้าบอกจะทำเรื่องนี้ใน ๖ เดือน ต้นเข้าขึ้นมาอีก ๖ เดือนครับ
 ตอนเข็นก็ ๖ เดือน เข้าขึ้นมาอีก ๖ เดือน บอกจรรยาจรุงเทพฯ ทำอะไร
 ซัดเงิน พี่น้องประชาชนผมพอใจครับ ท่านประธานที่เคารพ ในนโยบายของ
 รัฐบาล ข้อที่ ๑.๑.๑ หน้า ๓ นะครับ แล้วข้อที่ ๑.๑.๒ เนื้อหาสาระพูดถึง
 เรื่องการปฏิรูปทางการเมือง เนื้อหาสาระพูดถึงการให้ประชาชนมีส่วนร่วมเข้าม
 ร่วมตรวจสอบการทำงานในทางการเมืองของรัฐบาล ในช่วงสุดท้ายในตอน
 สุดท้ายของข้อ ๑.๑.๒ ได้เขียนว่า จะปฏิรูปการเมืองโดยคำนึงถึงข้อเสนอ
 ของคณะกรรมการพัฒนาประชาธิปไตยและองค์กรประชาธิปไตยอื่น ๆ ท่าน
 ประธานที่เคารพ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า ในอดีตที่ผ่านมา
 ท่านนายทฯ ในระหว่างหาเสียงท่านก็พูดซัดเงินว่า ต้องการปฏิรูปการเมือง

มาวันนี้ท่านเขียนลงไปให้ชัดเจนลงไป นี่คือสิ่งที่ประชาชนชื่นชมครับ ผิดกับหัวหน้าพรรคการเมืองบางพรรค ตอนที่ตัวเองเป็นรัฐบาลอยู่พูดถึงการปฏิรูปทางการเมืองไม่ชัดเจน พอมาถึงวันนี้ก็พูดชัดเจนขึ้น เพราะไม่ได้เป็นรัฐบาลต่อไป ท่านประธานที่เคารพ ผมไม่ได้เสียใจหรอกครับที่รัฐบาลชุดนี้ไม่ได้เขียนลงไปเหมือนรัฐบาลชุดที่แล้ว ที่เขียนให้หน้า ๒ ข้อ ๑.๔ เขียนบอกว่า จะปรับปรุงกฎหมายเลือกตั้งและกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและเลือกตั้งสมาชิกทุกระดับด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม ที่ผมไม่ได้เสียใจเพราะว่า การเขียนอย่างนี้มันแสดงถึงความล้มเหลวของรัฐบาลในอดีต ใครครับเป็นนายกรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ที่มีมีการเลือกตั้ง ผมอยากจะได้รู้ว่าใครครับ เป็นรัฐมนตรีมหาดไทยที่รับผิดชอบการเลือกตั้ง บริสุทธิ์ยุติธรรมไหมครับ ท่านรับรองได้ไหมครับว่า คนที่ผ่านการเลือกตั้งมาทั้งหมดใช้เงินไม่เกินหนึ่งล้านบาทตามกฎหมายที่ระบุไว้ ถ้าบอกว่าใครผิดกฎหมายเลือกตั้ง ท่านจับใครบ้างครับ ท่านเป็นผู้รักษากฎหมาย ท่านเป็นผู้รับผิดชอบในฐานะรัฐบาล

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณขจิตครับเราอภิปรายเรื่องนโยบายของรัฐบาล ถ้าจะสนับสนุนก็สนับสนุนนโยบายของรัฐบาล อย่าพูดเสียดสีคนอื่นโดยไม่จำเป็น ไม่มีประโยชน์หรอกครับ

นายขจิต ชัยนิยม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ท่านประธานครับขอบคุณ ท่านประธานครับ ผมได้ยื่นหลายท่านพูดว่าหลายคนผ่านการเลือกตั้งมาไม่สุจริต ผมจึงอยากจะยืนยันว่าใครรับผิดชอบบ้าง ผ่านไปครับ ท่านประธานที่เคารพ ข้อต่อไป ๑.๑.๔ ในข้อ ๑.๑.๔ ในนโยบายของรัฐบาลชุดนี้เขียนไว้บอกว่า ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชน องค์กรประชาชนและสื่อมวลชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาทางการเมือง ท่านประธานผมไม่ได้เสียใจเหมือนกันที่ไม่เขียนว่าให้เสรีภาพหนังสือพิมพ์อย่างเต็มที่ แต่

ผมฝากท่านนายกรัฐมนตรี ถึงแม้ว่าเหตุการณ์ทางการเมืองจะไม่สามารถจะ
ตอบปัญหาสื่อมวลชนได้ชัดเจน ผมขอความกรุณาเวลาตอบสื่อมวลชนอย่า อย่า
ได้บอกพี่น้องสื่อมวลชนกลับไปตามบิดา มารดาที่บ้านนะครับ

ท่านประธานที่เคารพครับผมอยากจะกราบเรียนท่านต่อไปว่า ใน
นโยบายข้อต่อไป ข้อ ๔.๒.๑๐ ของรัฐบาลชุดนี้ รัฐบาลชุดนี้ได้เขียนชัดเจน
บอกเร่งรัดปฏิรูปที่ดิน ให้แก่เกษตรกรผู้ยากจนที่ไม่มีที่ดินทำกินเพียงพอตาม
เจตนารมณ์ของกฎหมายปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม มีท่านผู้อภิปรายเมื่อ
เช้านี้ก็แสดงความคิดเห็นซึ่งแตกต่างกับผม ผมอาจจะเป็นนักการเมืองใหม่ก็
เลยคิดเห็นไม่เหมือนกับท่านซึ่งเป็นนักการเมืองมา ๘ - ๙ สมัยท่านประธาน
รัฐบาลชุดที่แล้วเขียนไว้ว่า เร่งรัดปฏิรูปและออกเอกสารสิทธิ์เพื่อกระจายสิทธิ
ถือครองที่ดินให้แก่ราษฎรให้แก่เกษตรกรผู้ยากไร้ และเกษตรกรที่ครอบครอง
ที่ทำกินอยู่ในที่ดินของรัฐประเภทต่าง ๆ โดยจะปรับปรุงกลไกการบริหารการ
จัดการของรัฐ ตลอดจนการจัดสรรงบประมาณให้ครอบคลุมพื้นที่เฉลี่ยปีละ
ประมาณ ๔ ล้านไร่ นโยบายรัฐบาลชุดก่อนเปรียบเทียบกับรัฐบาลชุดนี้ชุดก่อน
ไม่ได้เขียนบอกว่าจะทำตามเจตนารมณ์ของกฎหมายก็เลยกลายเป็นปัญหาครับ ได้
มีการอภิปรายไม่ไว้วางใจกัน ผมภูมิใจที่รัฐบาลชุดนี้ได้เขียนชัดเจนชัดเจน
บอกว่าจะปฏิบัติตามเจตนารมณ์ของกฎหมายปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรมนั้น
ก็คือ คนยากคนจนเท่านั้นที่มีสิทธิรับที่ ส.ป.ก. ในขั้นต่อไปนี้ ผมขอความ
กรุณาอย่าฝากข้อคิดให้ท่านรัฐมนตรีกระทรวงเกษตรฯ ซึ่งท่านก็เป็นคน
ชัดเจนอยู่แล้วขอความกรุณาอย่าไม่ไหน เอ ที่เป็นต้นน้ำลำธาร ดูให้ดี ๆ ครับ
อย่าเร่งรีบจนกระทั่งไม่รู้ว่ไหนไหนเป็นไหนไหน และขอความกรุณาจากคณะ
รัฐบาลชุดนี้โปรดอย่าสร้างความคิดหวังให้ประชาชน โดยทำไปทำมาไม่รู้ว่
คำว่า เกษตรกร แปลว่อะไร เกษตรกรที่ยากจนยากไร้ก็ไม่มีวู่ ไป ๆ มา ๆ
ไม่รู้ว่จะแจกเอกสารให้ใคร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณชจิตร ตั้งแต่คุณอภิปราย มาคุณคิดข้อบังคับมาโดยตลอด คุณพูดเสียสละเขาโดยตลอด คณะรัฐมนตรีเขา ย่อมจะชี้แจงได้ ถ้าใครเขาซักถามนโยบาย เพราะฉะนั้นคุณชจิตรควรจะ อภิปรายแต่เฉพาะในส่วนที่เห็นว่าดี หรือเห็นว่าไม่ดีในนโยบายของรัฐบาล เท่านั้น

นายชจิตร ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ขอบคุณครับ ท่านประธานที่เคารพ นโยบายข้อ ๔.๕ ครับ ในข้อ ๔.๕ รัฐบาลชุดนี้พูดถึงนโยบายด้านคมนาคมและการสื่อสารโทรคมนาคม ได้เน้นถึง บทบาทการจัดการที่จะให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมได้พูดลงไปให้ชัดเจนว่า จะปรับปรุงทางรถไฟให้มีความเร็วสูง ที่เมืองประชาชนภาคอีสานผมครับ เรื่อง การรถไฟไปอุเทศกาล ผมรู้สึกชื่นชมกับนโยบายของรัฐบาลนี้จัดการรถไฟมี โครงการไปยังต่างประเทศยังประเทศเพื่อนบ้าน นั่นคือการรถไฟจะเปลี่ยน โฉมในการแถลงนโยบายของรัฐบาลวันนี้ ภายใต้การแข่งขันอย่างเสรี เป็น เรื่องที่ถูกต้องครับ เพราะว่าไม่มีการแข่งขันนั้นบริการรถไฟ ท่านเคยไป หลายท่าน เคยไป ที่เมืองประชาชนผมทราบว่าซื้อตั๋วแล้วจะมีที่นั่งหรือเปล่า ที่เมืองชาวอีสานได้ทราบซึ่งกับบริการของการรถไฟที่ไม่มีคู่แข่งอย่างดี เพราะ ฉะนั้นการที่จะให้มีคู่แข่งโดยเอกชนเข้ามามีส่วนร่วม ถือว่าเป็นนิมิตหมาย และเป็นโชคดียิ่งของเมืองภาคอีสานที่ได้จะขึ้นรถไฟ ๑. เร็ว ๒. สะดวก ๓. มีที่นั่ง ท่านประธานที่เคารพ ผมอ่านหน้า ๒๓ ข้อ ๔.๕.๑.๑ ผมอ่าน ๓ ครั้ง ผมก็เห็นว่านโยบายนี้ชัดทุกครั้ง ผมขออนุญาตท่านประธาน อ่าน อีกครั้งหนึ่ง จะพัฒนาปรับปรุงขยายเครือข่ายทางหลวงและเส้นทางขนส่ง ระหว่างกรุงเทพมหานครกับจังหวัดต่าง ๆ และระหว่างจังหวัดทุกภาคของประเทศ โดยเร่งรัดให้มีการก่อสร้างขยายถนนระหว่างภาคจาก ๔ ช่อง

จรรยา เป็น ๖ ช่องจรรยา และระหว่างจังหวัดที่มีการจรรยาหนาแน่นจาก ๒ ช่องจรรยา เป็น ๔ ช่องจรรยาภายใน ๔ ปี ขอบเขตครบรัฐบาลที่เขียนชัดเจนเกินไปกว่าหาญ ในการเขียนเหลือเกิน ต่อไปนี้เป็นเรื่องของประชาชนที่จะต้องดูจะต้องตัดสินใจว่าใครทำจริง ไม่จริง แต่ผมขอขอบคุนรัฐบาลชุดนี้ที่เขียนไว้ชัดเจนเหลือเกินถึงการสร้างทางระหว่างกรุงเทพฯ ต่างจังหวัด แต่ละจังหวัดชัดเจนแล้วครับ ไม่มีอะไรคลุมเครือ

ท่านประธานที่เคารพ อีกข้อหนึ่งครับ นโยบายทางการศึกษา ข้อ ๖.๒ จะขยายการศึกษาภาคบังคับจาก ๖ ปี เป็น ๘ ปี ให้ทั่วถึงและก็ได้โดยมีเป้าหมายขยายการศึกษาภาคบังคับให้ถึง ๑๒ ปี โดยเร็ว ท่านประธานที่เคารพ ท่านทราบไหมว่าปัญหาของประชาชนขณะนี้คืออะไร ปัญหาของประชาชนขณะนี้ ปัญหาของครูบาอาจารย์ขณะนี้ ปัญหาของครูประถมศึกษาซึ่งรัฐบาล ซึ่งมีรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการดูแลอยู่อาจจะไม่ทราบว่าหัวอกของครูประถมศึกษา ผมเป็นครูประถมศึกษามาก่อน ผมทราบคินโยบายของรัฐบาลระดับประถมศึกษานั้นได้เร่งรัดลงไปบอกว่า ให้เชิญชวนพี่น้องประชาชนส่งบุตรหลานมาเรียนหนังสือถึง ป. ๖ ถึง ม. ๑ ม. ๒ ม. ๓ ท่านประธานที่เคารพ เพื่อนครูประถมศึกษาได้เร่งนโยบายตามนโยบายรัฐบาลกลางวันเป็นกลางคืน ไม่รู้กลางวัน กลางคืน เป็นอย่างไร รู้แต่ว่าตัวเลขต้องเพิ่ม ท่านประธานท่านทราบไหมพอเพิ่มตัวเลขนักเรียนเข้าเรียน ป. ๖ ม. ๑ แล้วมีอะไรเกิดขึ้นกับพี่น้องประชาชนผม นักเรียนที่เข้าเรียนระบบโรงเรียนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ เขาเริ่มรู้และเข้าใจว่าเขาต้องเรียนต่อเขาถึงจะมีอาชีพ ประชาชนก็ปรับตัวเองพอที่จะส่งลูกเข้าเรียนได้แล้ว จบ ม.ศ. ๑ ไม่มีอาชีพครับ ขณะนี้ตามวิทยาลัยครู วิทยาลัยเทคนิค ตัวเลขต่าง ๆ ท่านคงจะทราบแล้วจากหลายฝ่ายที่อภิปรายไปตอนเช้า ว่าปัญหาของการศึกษาขณะนี้ก็คือ คนที่อยากเรียนตามที่ค่าเชิญชวนของครูบาอาจารย์ใน

ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาแล้ว ไม่มีที่จะเรียนครบท่านประธาน นี่เป็นวิกฤตการณ์ของชาติบ้านเมืองนี้ ที่ประชาชนอยากให้ลูกเข้าเรียน พร้อมทั้งจะเสียเงินด้วย แต่ไม่มีสถานศึกษาให้เรียน นี่คือนโยบายรัฐบาลได้มองดูด้วยความไม่เข้าใจลึกซึ้ง ทำไมผมพูดอย่างนั้น ขณะนี้ในฤดูกาลที่จะเข้าเรียนต่อทุกคนปฏิเสธใหม่ครับว่า มีบัญชีฝากจากคนที่มีอำนาจทั้งหลายทั้งปวง บัญชีฝากเหล่านั้นรวมกันแล้วก็ยังไม่สามารถที่จะเรียนได้หมด บาบกรรมตกอยู่กับประชาชนไซ้ใหม่ครับ ใครเป็นคนเร่งให้เขาเรียนมัธยม รัฐบาลไซ้ใหม่ แล้วพอประชาชนอยากจะทำให้ลูกไปเรียนวิชาชีพ ทำไมโรงเรียนเหล่านั้นซึ่งรัฐบาลเขาพร้อมที่จะเสียตางค์ให้ลูกเขาเรียนด้วย ทำไมไม่มีที่ให้เขาเรียน การพึ่งพา ส.ส. ก็อาจจะพึ่งพาได้ในระดับหนึ่ง แต่จากตัวเลขที่บอกว่าจังหวัดอุดรธานี มีคนจะเข้าเรียนกว่า ๖,๐๐๐ คน ๑,๕๐๐ คน ถึง ๒,๐๐๐ คน นอกนั้น ๔,๐๐๐ คน เขาชนในวัย ๑๑ ปี ถึง ๒๐ ปี จะต้องอยู่โดยไม่มีที่จะเรียน ต้องอาศัยมหาวิทยาลัยนอกระบบ ท่านประธานที่เคารพ ที่ผมชื่นชมที่ผมดีใจ ผมไม่คิดอะไรมากหรอกครับ ผมคิดแบบชาวบ้าน ผมเป็นตัวแทนชาวบ้าน ผมเป็นลูกชาวบ้าน ชาวบ้านผมไม่มีที่ให้ลูกเรียน แต่ถ้ารัฐบาลนี้บอกว่าจัดสถานศึกษาให้อยู่ในโรงเรียนถึง ๑๒ ปี แสดงว่าอย่างเข้าปีที่ ๘ ลูกหลานผมไปโรงเรียน บวก ๑๒ ปีเป็น ๒๐ ปี จนบรรลุนิติภาวะอยู่ในความรับผิดชอบของรัฐบาล ส่วนโปรแกรมการจัดเรียนของรัฐบาลนั้นจะจัดอย่างไรนั้น เป็นเรื่องรายละเอียดของรัฐบาล ผมไม่ได้สนใจมากครับ ผมสนใจว่าถ้ารัฐบาลสามารถขยายการศึกษาได้เร็ว มีสถาบันให้ลูกหลานประชาชน โดยไม่ต้องให้เขาไปนั่งเฝ้ารอพบอธิการวิทยาลัยครู โดยไม่ต้องไปนั่งเฝ้ารอพบผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ไป ๑ วันยังไม่ได้พบครบในช่วงฝากเด็กเข้าเรียน ในช่วงที่จะเอาเด็กไปเรียน สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่จะแก้ปัญหาของพี่น้องประชาชนได้ ผมเห็นว่า นโยบายทางการศึกษาที่รัฐบาลชุดนี้เขียนไว้ชัดเจนครับ ชัดเจน ถ้าทำได้ตามนี้พี่น้องประชาชนหมดปัญหาสำหรับที่จะให้ลูกหลานเรียน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : หมดเวลาแล้วนะครับ

นายขจิตร์ ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) :

ท่านประธานครับ ขออีกนิดเดียว ผมเป็นคนที่ ๒ ของฝ่ายรัฐบาล ผมไม่เคยเห็นวิปรัฐบาลชุดไหนใจกว้างขนาดนี้ ตลอดวันฝ่ายค้านอภิปรายหมด ผมอยู่ในการเมืองก็มานั่งจะสอบคตสอบได้บ้าง แต่ผมก็ไม่เคยเห็นวิปรัฐบาลชุดไหนหรือครับที่ใจกว้างขนาดนี้

ท่านประธานครับ ข้อสุดท้ายแล้วครับ ข้อ ๖.๘ ท่านประธาน ข้อ ๖.๘ นโยบายทางการศึกษาบอกว่า สนับสนุนการกระจายอำนาจทางการศึกษา ให้องค์กรปกครองท้องถิ่นได้มีบทบาทมากขึ้น ให้โรงเรียนให้สถานศึกษาได้มีส่วนในการที่จะตัดสินใจเรื่องนี้ ท่านประธานครับ ผมขอฝากท่านประธานไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ บอกว่าการเขียนว่ากระจายอำนาจไปให้โรงเรียน นั้น อย่างไรก็ดีประพฤติปฏิบัติเหมือนคนที่ผ่านมานะครับ เขียนว่า กระจายอำนาจ ครับ ถ้าฟังชื่อผม โรงเรียนละ ๒,๐๐๐ โรงเรียนละ ๑๐,๐๐๐ ก็เก็บมาซื้อที่ส่วนกลางหมด จนมีข่าวคราวว่ามีคนขโมยกินนมเด็กครับ ท่านประธานที่เคารพ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานในช่วงสุดท้ายว่า ผมยังจำคำพูดที่เป็นสังกรรมของนักการเมืองที่ ๘ - ๘ สมัย ผม เป็นสมัยนี้สมัยที่ ๒ ครับท่านประธาน ว่าคนที่ซื้อสัตย์ต่อตนเองนั้น รู้ว่าทำอะไรไม่ได้ก็อย่าเขียนครับ เพราะฉะนั้นผมหวังว่าท่านที่เขียนแล้วชัดเจน ขอให้ปฏิบัติอย่าให้ประชาชนได้ผิดหวัง ท่านประธานที่เคารพ ผมขอจบด้วยการย้ำว่ายุคสมัยที่ผ่านมาก่อนที่จะถึงยุคสมัยของ พลเอก นายกรัฐมนตรีบริหาร มีคำที่เขากล่าว ซึ่งผมก็ฟังแล้วก็ประทับใจ ความเป็นจริงมันมีรองรับเท่าไรผมไม่ทราบเขากล่าวว่าอย่างนี้ครับ ขอฝากท่านนายกฯ บริหารนะครับ ผ่านท่านประธาน ว่าแผ่นดินที่ท่านบริหารนี้อย่าให้เป็นลักษณะอย่างนี้ อย่าให้แผ่นดินอยู่ในยุคที่บอกว่า ปล้นแผ่นดิน กินนมเด็ก เช็กส์ลับสน ขนน้ำมันเถื่อนครับ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณสุเทพ

นายสุเทพ เทือกสุบรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุราษฎร์ธานี)

: ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม สุเทพ เทือกสุบรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผมใคร่ขออนุญาตท่านประธาน แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนโยบายของคณะรัฐบาลนี้ ซึ่งกระผมได้ฟังคำแถลงของท่านนายกรัฐมนตรี แล้วก็ติดตามดูคำชี้แจงของรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องมาโดยตลอดทั้งวัน ท่านประธาน ผมคิดใจคำชี้แจงของท่านรัฐมนตรีโกทิน ใน เรื่องการทำนโยบาย ท่านรัฐมนตรีโกทินได้ลุกขึ้นมาชี้แจงว่าท่านเป็นคนหนึ่งที่เป็นผู้จัดทำนโยบายนี้ แล้วก็ได้ทำนโยบายนี้ในลักษณะที่แตกต่างจากรัฐบาลที่แล้ว โดยอ้างว่าในรัฐบาลที่แล้วนั้นให้เลขาธิการสภาพัฒนาเป็นผู้ไปยกร่าง แล้วพรรคร่วมรัฐบาลก็มา เติมโน้นนิดมา เติมนี้หน่อย ส่วนของรัฐบาลนี้ท่านเขียนขึ้นมาเองทั้งคืน เขียนมาโดยไม่ได้ฟังสภาพัฒนา ผมอยากจะขออนุญาตชี้แจง ท่านประธานตรงนี้ในฐานะซึ่ง เคยเป็นรัฐมนตรีร่วมในคณะรัฐบาลที่แล้วว่า สิ่งที่ท่านรัฐมนตรีโกทินชี้แจงกับสภานั้นเป็นการชี้แจงที่ผิด รัฐบาลที่แล้วไม่ได้ทำอย่างที่ท่านรัฐมนตรีโกทินเอามาพูด ในการจัดทำนโยบายของรัฐบาลนั้น รัฐมนตรีที่รับผิดชอบทุกกระทรวงจะเป็นคนเขียนนโยบายในแต่ละกระทรวงที่ตัวเองรับผิดชอบ แล้วจะมีคณะกรรมการซึ่งเป็นตัวแทนของพรรคการเมืองร่วมรัฐบาลมาร่วมกันปรับให้ตรงกับนโยบายที่แต่ละพรรคได้ทำการพูดจากันเอาไว้ แล้วผมเรียนกับท่านประธานที่เคารพว่า นโยบายทุกข้อที่รัฐมนตรีทุกกระทรวงจะนำไปปฏิบัติมัน รัฐมนตรีเขาได้กั๊กได้กรอง ได้พิจารณามาแล้วทั้งสิ้น ไม่เคยไปออกปากให้ว่าไม่ให้คนนอกซึ่งไม่เคยมาจากการเลือกตั้งของประชาชน ไปนั่งเขียนเขียนนโยบายแล้วมาบังคับให้ท่านรัฐมนตรีไปปฏิบัติตาม ผมอยากจะเรียนท่านประธานว่า การทำนโยบายรัฐบาลเป็นหัวใจสำคัญ รัฐมนตรี รัฐบาลที่แล้วเอาใจใส่จริง ๆ

เสร็จหมดแล้วหัวหน้าพรรคการเมืองทุกพรรคได้ดู ได้ให้ความคิดเห็น ท่าน
 นายกรัฐมนตรีมาตรวจ มาพิจารณาทุกพรรค แต่ไขว่พรรคต่อพรรค ให้
 ตรงกับที่พรรคว่ารัฐบาลทั้งหลายได้ตกลงกันได้ ตรงกับความตั้งใจ ตรงกับ
 สิ่งที่รัฐบาลได้ตกลงไว้ ผมไม่ต้องการหักล้างอะไรกับท่านรัฐมนตรีโกสิน ท่าน
 มีวิธีการของท่านจะทำอย่างไรก็ทำไปเถอะ ผมทราบดีว่าชุดที่ไปเขียน
 นโยบายนี้มีใครบ้าง แล้วเขียนตกลงอะไรไปบ้าง ใครทำอะไรบ้าง
 ท่านประธานนั้น เป็นเรื่องของท่าน ผมเพียงแต่ชี้แจงว่ารัฐบาลที่แล้วที่เขา
 เขียนไม่ได้เป็นอย่างที่ท่านกล่าว ผมอยากจะพูดตรงนี้ว่า นโยบายที่เขียนหรือ
 ที่ตกลงกันนี้ มันสำคัญว่าเมื่อเขียนเอาไว้แล้ว เมื่อมาตกลงไว้ในสภาแล้ว
 ต้องทำได้ ต้องเป็นจริง แล้วต้องครอบคลุมเรื่องที่เป็นปัญหาของประชาชน
 ทุกเรื่อง อย่างน้อยที่สุดต้องครอบคลุมในสาระที่สำคัญ สิ่งที่ท่านหัวหน้าพรรค
 ประชาธิปัตย์ คุณชวน หลีกภัย ได้ลุกขึ้นกล่าวนำพวกนิรโทษกรรมนโยบายของ
 รัฐบาลในวันนี้ พร้อมทั้งตั้งข้อสังเกตในบางประเด็นนั้น เราชี้ให้เห็นว่า
 บางเรื่องเป็นนโยบาย ที่เพื่อเชื้อ เลื่อนลอยทำไม่ได้ ชี้แจงไปยกตัวอย่าง
 ให้เห็นชัด อย่างนโยบายที่ไปบอกว่า จะจัดให้มีการศึกษาภาคบังคับ ๑๒ ปี
 เรียงกันจนจบ ม. ๖ ทุกคนในประเทศไทย ทำได้หรือกริบ มันจะทำ พ.ศ.
 โหนดเสร็จ พ.ศ. อะไร อย่างนี้เป็นต้น เขาชี้ให้เห็น ต้องการชี้ให้เห็นว่า
 เขียนนโยบายได้เห็นว่าพูดแล้วต้องรับผิดชอบ เขียนแล้วต้องรับผิดชอบ
 พูดแล้วต้องทำได้ ไม่ใช่เขียนสักแต่ทำให้มันโก้ ๆ ให้มันสวย ๆ เหมือนกับทำ
 การบ้านส่งครู ไม่ใช่ สถานีไม่ใช่ครูประจำชั้น แต่สถานีหน้าที่ที่จะตรวจสอบ
 ที่จะคอยติดตามว่า การแถลงนโยบายของรัฐบาลเป็นเหมือนกับสัญญาที่ให้กับ
 ประชาชนชาวไทย ว่านับตั้งแต่วันนี้ต่อไปรัฐบาลจะทำอะไรบ้าง ต้องเอา
 เรื่องที่จะทำ ไม่ใช่เอาเรื่องที่จะมาเขียนให้สวย ๆ แล้วมาแสดง ผมจะ
 เรียงกับท่านประธานว่า มีอีกประเด็นหนึ่งที่ท่านรัฐมนตรีโกสินอ้างว่ารัฐบาลนี้

กับรัฐบาลของท่านนายกฯ ชวน ใช้เวลาในการเขียนนโยบายแล้วมาแสดงต่อสภา ๒๒ วันเท่ากัน ท่านพูดตรงนี้ก็ดีแล้วผมจะได้เขียนต่อว่า ใน ๒๒ วันของรัฐบาลนายกฯ ชวน นั้นให้เวลาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสมาชิกรัฐสภาในการเอาเอกสารคำแถลงนโยบายไปศึกษาก่อนล่วงหน้าครบตามระเบียบข้อบังคับวิธีปฏิบัติของการประชุมรัฐสภา แต่ว่ารัฐบาลนี้ใช้เวลาเท่ากัน แล้วก็ส่งเอกสาร ไปให้ลูกละหูกอย่างที่ท่านยอมรับแล้ว ท่านประธานที่เคารพครับ ผมอยากจะชี้ให้ท่านประธานเห็นว่า การเขียนนโยบายอะไรบ้างที่เขียนแล้วไม่ชัดเจน ที่เขียนแล้วตก ๆ หล่น ๆ ในรัฐบาลนี้ผมอยากจะยกตัวอย่างนโยบายด้านการเกษตรที่รัฐบาลนี้เขียนเอาไว้ อุเคิน ๆ สวสครับท่านประธาน บอกว่าจะเน้นเรื่องการผลิตสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออก พุดไปถึงเรื่องการขยายตลาด พุดไปถึงการเปิดตลาดต่างประเทศทั้งหมดในเอกสารของนโยบายรัฐบาลนี้ส่วนใหญ่พุดเรื่องต่างประเทศทั้งนั้นแหละครับ หัวนอกกันทั้งนั้น ผมอยากจะเรียนกับท่านประธานว่า แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าสิ่งที่ท่านตั้งใจจะผลิตเอาไปขายต่างประเทศนั้นท่านพุดเรื่องเดียว คือเรื่องของพืชเศรษฐกิจ ท่านประธานครับ กระทรวงเกษตรของทุกประเทศในโลกนี้เขามีหน้าที่ที่จะต้องรับผิดชอบสินค้าเกษตรอยู่ ๓ ชนิด ๑. คือพืชทั้งหลาย ๒. ก็คือสัตว์บก ๓. ก็คือสัตว์น้ำ เรานี้ได้ชี้ให้คนเขียนนโยบายในรัฐบาลนี้รวมทั้งท่านนายกรัฐมนตรีได้เห็น ว่า ได้ตกหล่นไปแล้วอย่างน้อย ๒ ประการด้วยกัน ไม่ได้พูดตรงไหนเลยถึงเรื่องกิจการปศุสัตว์ ไม่ได้พูดไว้ตรงไหนเลยถึงเรื่องกิจการประมง ท่านสมาชิก เพื่อนสมาชิกในสภาในซีกฝ่ายค้านก็ได้ยกประเด็นนี้มาชี้แจงแล้ว มาชี้ให้เห็นแล้ว ผมอยากจะยกตัวอย่างที่เป็นรูปธรรมให้ชัดเจน เพราะว่าเมื่อสักครู่มีเพื่อนสมาชิกทางซีกฝ่ายรัฐบาลได้ยกประเด็นนี้ขึ้นมาพูดจา ท่านประธานครับ พุดกันเรื่องนมผมก็จะชี้ เรื่องนม ไม่มีสัตว์ตัวเดียวในเอกสารที่เขียนถึงนโยบายด้านการเกษตรของรัฐบาลนี้จะพุดถึง เรื่อง

การส่งเสริมการเลี้ยงโคนมในประเทศไทย ทั้ง ๆ ที่คนไทยมีความสามารถที่จะเลี้ยงวัวนมได้ทั้ง ๆ ที่เราต้องซื้อนมและผลิตภัณฑ์นมจากต่างประเทศปีหนึ่ง เกือบหมื่นล้านบาท แล้วจะต้องเพิ่มขึ้นทุกปี ท่านประธานครับ ไม่มีเขียนเลขสักตัวตรงนี้ เมื่อสักครู່ท่านพูดเรื่องนมโรงเรียน ผมจะเขียนให้ท่านประธานทราบว่า ในรัฐบาลที่แล้ว เขากำหนดนโยบายเรื่องการส่งเสริมการเลี้ยงโคนมเอาไว้เป็นเรื่องสำคัญ เพราะรู้ว่ามันเป็นทางเลือกของชาวนาไทย นาที่ไม่ได้นำชลประทาน นาดอน นาที่ต้องพึ่งน้ำฝน เปลี่ยนนาข้าวมาเป็นนาหญ้าแล้วเลี้ยงวัวนม ที่เท่าเดิมรายได้เพิ่มขึ้น ครอบคลุมของเกษตรกรมีความมั่นคงมากขึ้น คนไทยเขานิยมเลี้ยงโคนมกันทุกภาคของประเทศในวันนี้ นมที่เกษตรกรไทยผลิตได้ รัฐบาลชุดที่แล้วตั้งงบประมาณเป็นพันล้านสองพันล้าน ซื้อเอาไปให้นักเรียนในโรงเรียนต่าง ๆ ทุกโรงเรียนได้ดื่ม เพื่อให้เด็กเยาวชนของชาติมีร่างกายแข็งแรงมีสมองเจริญเติบโต ตั้งเหล่านั้นเขาทำเป็นนโยบายเชื่อมประสานกัน ในเล่มนี้มีหน้าไหนครับ ไม่มีสักบรรทัดเดียว ไม่มี เรื่องนมโรงเรียน ไม่มีเรื่องโครงการส่งเสริมโคนม เรียกว่าลืมหันไปหมด ลืมทั้งเกษตรกร ลืมทั้งเด็กนักเรียนของเราไปด้วย นี่คือนี่คือสิ่งที่อยากจะทำให้ให้นักเขียนนโยบายที่ไม่เคยสัมผัสกับพี่น้องประชาชนได้เห็น ว่าท่านทำอะไรลงไปบ้าง ท่านประธานที่เคารพ ผมอยากจะทราบเรื่องว่าที่พูดกันเรื่องการส่งออก ที่พูดกันเรื่องการขยายตลาด ตกไปตัวหนึ่งที่สำคัญกับประเทศไทย ไม่ได้ผลิตสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออกอย่างเดียวเท่านั้น เราต้องผลิตสินค้าเกษตรเพื่อการบริโภคภายในประเทศด้วย ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เขียนเอาไว้ว่าเป้าหมายการผลิตของประเทศไทยนั้น ต้องเน้นการผลิตเพื่อการส่งออกควบคู่ไปกับการผลิต เพื่อทดแทนการนำเข้าในนโยบายของท่านนายกฯ บรรหาร ไม่มีสักคำเดียวที่จะไปพูดถึงการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้าสินค้าที่จะต้องสั่งซื้อจากต่างประเทศ ท่านประธานที่เคารพ

เราซื้อสินค้าการเกษตรจากต่างประเทศ นามบริโลกปีหนึ่งหลายหมื่นล้านบาท
 นมที่ผมยกเมื่อสักครู่ นั้น เรื่องหนึ่งแล้ว เชื้อกระดาษ กระดาษทุกแผ่นที่เราต้อง
 ซื้อมาจากต่างประเทศก็เป็นเรื่องใหญ่ของประเทศไทย ปีหนึ่งเป็นหมื่นล้าน
 แล้วต้องเพิ่มทุกปี ประเทศซึ่งเจริญยิ่งใช้กระดาษเพิ่มขึ้น ท่านประธานครับ
 รัฐบาลที่แล้วเขาบอกว่า ให้เกษตรกรไปปลูกไม้โตเร็วเตรียมการส่งเสริม
 เอกชนที่จะให้มีการทำโรงงานเชื้อกระดาษ คิดถึงอนาคตข้างหน้าว่า เราจะ
 สามารถพึ่งพาตนเองได้ในวันข้างหน้า ในเอกสารนโยบายเล่มนี้ไม่มีเลข
 ไม้พูดเลข เรื่องโครงการที่จะส่งเสริมเกษตรกรปลูกไม้โตเร็ว ผมอยากจะ
 เรียนกับท่านประธานว่า ที่จริงนั้นโครงการปลูกป่าทั้งหมดไม่เขียนไว้ใน
 เอกสารนี้ นโยบายนี้ตรงไหนก็ไม่มี ไม่ว่าจะปลูกไม้โตเร็ว ปลูกไม้โตช้า
 ไม่มีทั้งสิ้น แล้วเป็นนโยบายที่แปลก นอกจากขาดเรื่องการประมง นอกจาก
 ขาดเรื่องการปศุสัตว์แล้ว เรื่องของป่าไม้ไม่พูดไว้เลย จงใจหลีกเลี่ยงหรือ
 ว่าไม่อยากจะพูดถึงหรือว่าพูดแล้วมันเสียแผลตัวเอง ผมทราบเพราะอะไร
 แต่ไม่พูด ท่านประธานที่เคารพครับ รัฐบาลที่แล้วเขาทำโครงการใหญ่โต
 โครงการที่จะให้มีการปลูกป่าเพิ่มพื้นที่ป่าขึ้น ตั้งเป้าหมายไว้ว่าพระบาทสมเด็จพระ
 พระเจ้าอยู่หัวของเราครองราชย์ ๕๐ ปี คราวนี้ชวนคนไทยทั่วประเทศทำ
 โครงการใหญ่ ปลูกป่าถาวรเฉลิมพระเกียรติในวโรกาสที่ทรงครองราชย์
 ๕๐ ปี ตั้งเป้าหมายว่าจะเพิ่มพื้นที่ป่ากัน ๕ ล้านไร่ ภาคเอกชนเขาก็ขานรับ
 อาสาที่จะเป็นคนออกเงิน อาสาที่จะเป็นคนออกแรง อาสาที่จะเข้ามาช่วย
 เป็นเจ้าภาพออกเงินให้ ๓ ล้านไร่ รัฐบาลลงทุนเพาะกล้าจัดหาพื้นที่กำหนด
 เป้าหมายเท่านั้น เขาก็ทำกันอีกทีกรีกโครม ตอนท่านเป็นฝ่ายค้านก็รู้ดี
 โครงการที่คนไทยทั้งชาติเขาต้องการทำถวายพระเจ้าอยู่หัว ไม่มีคำพูด
 เรื่องนี้สักคำเดียวในคำแถลงนโยบายของรัฐบาล ในวโรกาสพิเศษอย่างนี้
 ผมไม่ทราบว่ามีไปได้อย่างไร เรื่องไม้โตเร็วที่ผมพูดนั้นก็ไม่ได้ปลูกแล้ว

ผมก็ไม่ว่า แต่ว่าเรื่องการปลูกไม้โคกชำ ไม้สัก ไม้ประดู่ ไม้สะเคาเทียม ไม้เศรษฐกิจต่าง ๆ ที่รัฐบาลคราวที่แล้วก็เขียนไว้ในนโยบายส่งเสริมให้ เกษตรกรปลูกป่า ปลูกต้นไม้ในที่ดินกรรมสิทธิ์ของเกษตรกรเอง ของราษฎรเอง เพื่อเอาไว้ใช้ในอีก ๑๐ ปี ๑๕ ปีข้างหน้า ที่นี้ก็ไม่มี ท่านนายกฯ บรรหาร ไม่ได้พูดเรื่องนี้เหมือนกัน ผมอยากจะถามว่า สิ่งเหล่านี้ล้มไปได้อย่างไร ท่านจะทำอย่างไรครับ เรื่องป่าไม้ ถ้าท่านไม่คิดที่จะปลูกต้นไม้เอาไว้เลย เพื่อการใช้สอยในวันข้างหน้า ไม่ทำอย่างที่รัฐบาลที่แล้วทำ รัฐบาลที่แล้วเขาบอกว่า ถ้าราษฎรจะปลูกต้นไม้ จะปลูกไม้สัก จะปลูกไม้ประดู่ จะปลูกไม้สะเคาเทียมอะไรก็แล้วแต่ รัฐบาลให้เงินไร่ละ ๓,๐๐๐ บาท สนับสนุนไปเลย ปลูกเสร็จ ๑๐ ปี ๑๕ ปี คัดออกมาได้ใช้สอย ตามพระราชบัญญัติสวนป่าเป็นของราษฎรไม่ต้องมาคืนเงินให้รัฐบาล แต่ถ้ารัฐบาลนี้ไม่ทำ ผมอยากจะถามว่าอีก ๑๐ ปี ๑๕ ปีข้างหน้าถ้าประเทศไทยไม่มีไม้ใช้ ท่านจะเอาไม้ที่ไหน ท่านจะมีมาตรการอย่างไร ป้องกันไม่ให้เขานุกฎเข้าไป แอบตัดต้นไม้ทำลายป่าต่อไป หรือว่ารัฐมนตรีในคณะรัฐบาลนี้มีความชำนาญ ขโมยไม้เขมรได้คดล่องอยู่แล้ว ขโมยไม้พม่าชำนาญอยู่แล้ว หรือจะทำอย่างนั้นอนาคตมันไม่เป็นเช่นนั้น อันนี้ผมหวังดีงเอาไว้ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมอยากจะขอให้ได้ช่วยกฏมาชี้แจงด้วย เมื่อสักครู่นี้เรื่องการปฏิรูปที่ดิน ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าครั้งนี้ละครับ ที่ผมอยากจะชี้ว่านโยบายของรัฐบาลนี้แปลกประหลาด รัฐบาลที่แล้วเขียนชัดเจนว่าจะใช้กฎหมายปฏิรูปที่ดิน แก้ไขปัญหาเรื่องที่ดินทำกินของราษฎร จะเร่งรัดออกเอกสารสิทธิ์ ในที่ดินของรัฐประเภทต่าง ๆ โดยกฎหมายปฏิรูปที่ดิน ผมเรียนกับท่านประธานว่าเรื่องนี้เป็นปัญหา เป็นประเด็นการเมืองที่เอามาพูดจากันไม่รู้จักจบ แต่ว่ามันจะต้องมีวันจบ ผมอยากเห็นการจบเกิดขึ้นในรัฐบาลนี้ เพราะว่า รัฐบาลนี้ตั้งตัวเป็นผู้รู้ ตั้งตัวเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตั้งตัวเป็นศาลเตี้ยพิพากษาคัดค้าน

เรื่องนี้มีมาากแล้ว แต่ว่าเมื่อผมมาดูนโยบาย ผมสงสัยเหลือเกินว่าศาลจะกลายเป็นจำเลย เสียเองเสียแล้วกระมังครับท่านประธานเพราะอะไรครับ เพราะเขียนไว้ในข้อ ๔.๒.๑๐ ว่า จะเร่งรัดการปฏิรูปที่ดินให้แก่เกษตรกรผู้ยากจนที่ไม่มีที่ดินเพียงพอตามเจตนารมณ์ของกฎหมายปฏิรูปที่ดิน เอาละนั่นข้อหนึ่ง แต่ไปเขียนไว้ที่ ๔.๒.๑๑ ว่า จะเร่งรัดแก้ไขปัญหาการครอบครองที่ดินของรัฐ ให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมาย ปัญหาคือว่ากฎหมายอะไร แสดงว่าอะไรครับท่านประธาน แสดงว่ารัฐบาลนี้เตรียมการใหญ่แถมเรื่องปฏิรูปที่ดินไว้ เรื่องหนึ่ง แยกเรื่องคนที่ถูกกว่ำสงวนไว้ เรื่องหนึ่งแล้วทำเป็น ๒ เรื่องแล้ว ตรงนี้สิทธิครับที่ผมอยากจะฝากข้อสังเกตให้บันทึกไว้ในสภานี้ ผมขอตั้งคำถามว่า ถ้าท่านจะทำการปฏิรูปที่ดินแยกออกมาเป็นเรื่องต่างหาก เพื่อช่วยคนจน ท่านจะเอาที่ดินที่ไหนมาปฏิรูป ถ้าจะซื้อที่ดินมาทำการปฏิรูป จะซื้อป๊ะที่ด้านไร จะทำการปฏิรูปที่ดินช่วยเหลือเกษตรกรผู้ยากไร้ ที่ท่านเขียนไว้ป๊ะก็ครอบครั้ว ถ้าท่านไม่ซื้อที่ดิน ท่านไปเอาที่ของรัฐมาทำการปฏิรูปจะเอาแปลงไหน จะเอามาจากทุกจังหวัดหรือจะเอามาเฉพาะบางจังหวัด ท่านจะยึดคืนที่ดินที่เขานุกฎครอบครองเป็นเจ้าของป่าสงวนทุกป่า เอาไว้หรือไม่ถ้าจะยึด จะยึดที่ไหนบ้าง จะยึดที่สุพรรณบุรีไหม จะยึดที่ฉะเชิงเทราหรือเปล่า จะยึดที่สระแก้ว ปราจีนบุรี ชัยนาทด้วยหรือไม่ หรือ เชียงรายจะยึดหรือไม่ยึด อันนี้ต้องชัด สมมุติว่าท่านประธานท่านไม่ยึดท่านไม่เอาที่รัฐ ท่านจะไปซื้อที่ว่าง แปลงที่มีคนขายมาทำการปฏิรูปให้คนจน ส่วนคนที่ไปครอบครองป่าสงวนนั้นท่านจะทำตามวิธีใหม่ วิธีที่ท่านบอกว่าจะให้ เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ขอคำตอบให้กับสภาน้อยสิครับว่ากฎหมายอะไร ไม่ใช่กฎหมายปฏิรูปที่ดินแน่ เพราะกฎหมายปฏิรูปที่ดินท่านเขียนไว้ที่ข้อ ๔.๒.๑๐ แล้วกฎหมายอะไร หรือว่าเป็นกฎหมายที่ดินอย่างที่ท่านนายกรักษาราชการ ได้พูดไว้ตอนหาเสียง ผมจำได้ผมบันทึกเพียบเอาไว้ ท่านบอกว่า

คนจนจะให้ ส.ป.ก. ๔-๐๑ คนรวยจะให้ น.ส. ๓ จะให้โฉนด อันนี้ตรงกับที่ท่านบรรหารพูดไว้เลย แสดงว่าอะไร คนจนไปเอา ส.ป.ก. ๔-๐๑ คนรวยรัฐบาลนี้จะเพิกถอนป่าสงวน แล้วเอาไปออก น.ส. ๓ แล้วเอาไปออกโฉนด อย่างนั้นใช่หรือไม่ครับ ท่านประธานที่เคารพ ผมนี้แหละครับคือคนที่รัฐบาลชุดนี้เมื่อสมัยที่นั่งฝ่ายค้านชี้หน้าคำว่า เป็นคนปล้นแผ่นดิน ผมจะเรียนกับท่านประธานว่าวันที่ผมทำนั้น ผมออก ส.ป.ก. ๔-๐๑ ให้คนทุกคนที่ครอบครองที่ดินของรัฐ เพราะนั่นคือเจตนารมณ์ของกฎหมายปฏิรูปที่ดินที่ท่านประธานนั่ง เป็นประธานอยู่วันนั้น แล้วผมพวกเราเป็นกรมการฯ และเป็น ความเชื่อความเข้าใจของผม จนวันนี้ใครจะบิดเบียวไปอย่างไรก็แล้วแต่ เอกสาร ส.ป.ก. ที่ยกยิวขึ้นที่ดินยังเป็นของรัฐอยู่ ประชาชนมีสิทธิครอบครองทำกินโดยถูกกฎหมายตามกฎหมายปฏิรูปที่ดินเท่านั้น เอาไปขายใครก็ไม่ได้ แต่ว่าถ้าแยกเรื่องนี้ออกจากกันแล้วมีการไปเตรียมการที่จะเพิกถอนป่าสงวนไปออก น.ส. ๓ ไปออกโฉนด ที่มันในที่สุดจะหลุดมือจากเกษตรกร ออกให้ นาย ก นาย ข นาย ค ในที่สุดก็จะ เป็นของ นาย บ นาย ส นาย น หมดยก ที่นั่งอยู่นั้นแหละครับ ท่านประธานที่เคารพ ผมเป็นห่วง ถ้าทำอย่างนั้นผมเรียนท่านนายกฯ บรรหาร ว่านี่แหละครับการปล้นแผ่นดินขนาดไหนแท้ ผมเคยถูกเจ้าพ่อวังน้ำเย็นตราหน้าว่าเป็นคนปล้นแผ่นดิน ขณะที่ผมกลัวว่าจะชันโยบายนี้ไปออก น.ส. ๓ ๑๒,๐๐๐ ไร่ให้กับเจ้าพ่อวังน้ำเย็นหรือเปล่า เป็นคำถาม ซึ่งผมคิดว่าสมาชิกสภาผู้แทนฯ หลายคนคงจะสงสัยเหมือนกัน ท่านประธานครับผมอยากจะเรียนกับท่านประธานว่า ผมไม่อยากจะต่อความยาวสาวความยืดเรื่องปฏิรูปที่ดินที่เกิดขึ้น แต่ว่าเรื่องนี้จะต้องมีการทำให้จบ ท่านเคยตำหนิวิธีการที่รัฐบาลเก่าทำไว้ วันนี้ท่านเป็นรัฐบาลแล้วไม่ต้องนั่งตำหนิพวกผมอยู่หรอกคิดจะทำอย่างไรก็ทำ แต่ที่ผมสงสัยว่าท่านจะทำจริงหรือไม่ เพราะในนโยบายที่ท่านเขียนไว้ไม่บอกเวลาว่า

จะทำเมื่อไร จะทำปีละเท่าไร ขาดความชัดเจนรัฐบาลท่านนายกฯ ขวน หลีกภัย ซึ่งท่านทั้งหลายเคยบอกว่า เชื่องช้าไม่กล้าตัดสินใจเขาเขียนไว้ชัดเจน จะทำอย่างน้อยปีละ ๔ ล้านไร่ แล้วก็ทำให้ดูแล้ว ผิดถูกประชาชนทั้งประเทศ เขาตัดสินใจของท่านไม่พูดไว้เลยว่าจะเขียนกี่พันกี่ไร่ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เขาเขียนไว้ว่าปัญหาที่ดินนี้จะต้องแก้ให้หมดภายใน ๑ ปี คนที่มีปัญหาเรื่องที่ดินทำกินมีปัญหาอยู่ในเนื้อที่คิดประมาณ ๓๐ กว่าล้านไร่ เมื่อรัฐบาลที่แล้วถึงได้บอกว่าจะต้องทำปีละ ๔ ล้านไร่ แต่รัฐบาลนี้ท่านรัฐมนตรี โกลินบอกแล้วว่าท่านไม่สนใจสภาพัฒน์ ท่านไปอยากให้เห็นสภาพัฒน์มาอยู่ ท่านไม่ต้องการเขียนนโยบายตามสภาพัฒน์ ผมไม่ว่าอะไร แต่ผมอยากเรียนท่าน รัฐมนตรี โกลินนิดหนึ่งว่า คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เวลาทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติต้องเสนอรัฐบาล ต้องมีการลงพระปรมาภิไธยประกาศใช้ ประกาศในราชกิจจานุเบกษาประกาศชัดเจน เพราะฉะนั้นถ้าไม่ต้องการ ไม่เชื่อสภาพัฒน์ก็ยุบสภาพัฒน์ รัฐบาลนี้ก็เขียนนโยบายใหม่ว่าไม่ฟังแล้วยกเลิกไป ก็จบไปท่านประธาน ไม่ต้องไปกระแนะ กระแนะเขา ผมอยากจะเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับว่า เรื่องปฏิรูปที่ดินที่ผมสงสัย ๒ ข้อนี้ที่เขียนไว้ไม่เหมือนใคร เขียนไว้แปลกแล้วกำกวม แล้วผมเชื่อว่าถ้าไปถามรัฐมนตรีที่รับผิดชอบวันนี้ตอบไม่ได้ เพราะไม่ได้เขียนเอง มีคนเขาช่วยเขียนให้ เขียนโดยไม่รู้ข้อเท็จจริง จะมีปัญหากับคนปฏิบัติ ผมพูดไว้แบบนี้เพื่อให้โอกาส คือโอกาสที่จะให้ ไปหาสิว่าจะใช้บทบัญญัติกฎหมายอะไร ที่จริงผมได้ไปตามเป็นการส่วนตัวแล้ว แต่ผมสัญญาไว้แล้วว่าผมจะไม่เอามาพูด ท่านประธาน ผมอยากจะเรียนตามท่านประธานเพื่อให้ท่าน รัฐมนตรีหรือท่านนายกรัฐมนตรีได้ไปชี้แจง อย่าลืมนะครับท่านนายกฯ ถ้าชี้แจงช่วยตอบผมด้วยว่า คนจน ส.ป.ก. ๔-๑๑ แล้วคนรวย น.ส. ๓ โฉนด เหมือนที่ท่านพูดไว้ วันนี้ท่านเป็นนายกฯ แล้วจะทำอย่างนั้นไหมครับ อย่าลืมนะ

นะครับ แต่ว่าที่ผมอยากจะเรียนต่อก็คือว่า อยากให้งานปฏิรูปที่ดินจบ ปัญหาที่มีข้อคาราคาซังอยู่ ผมอยากให้อัยการแถลงเสียก่อนว่าเป็นรัฐบาลแล้วจะเอานายชวนเข้าคุก เป็นรัฐบาลแล้วจะเอานายสุเทพเข้าคุก วันนี้เป็นแล้วครับ เมื่อไรจะลงมือ ไม่ใช่เรื่องทำร้ายท่านประธาน แต่ผมนี้เป็นจำเลยของท่านเหล่านั้นมาเกือบปี พุดอยู่นั้นแหละทุกวันทุกเวลาทุกเวที วันนี้ทุกอย่างอยู่ในมือแล้ว ไม่ต้องไปบอกใครเขาปิดบังซ่อนเร้นหลักฐานอย่างไหนอย่างนี้เรียกได้หมด ดำเนินคดีเสียที เอาขึ้นศาลเสียที ผมเชื่อในระบบของศาลสถิตยุติธรรม ผมต้องการให้เรื่องนี้ได้ถึงจุดสุดขั้ว ได้มีการพิสูจน์ ผมเห็นว่าได้มีการจัดตั้งรัฐมนตรีที่เหมาะสมตามมาตรฐานของนายทศ บริหารไปนั่งรอไว้แล้ว ท่านประธานครับลงมือได้แล้ว เราจะได้พิสูจน์ เรื่องนี้กันให้ชัดเจน เพราะว่าเรื่องนี้เป็นคดีประวัติศาสตร์แล้วท่านประธานที่เคารพ ผมขออนุญาตพุดถึงนโยบายเกษตรอีกข้อเดียว ท่านประธานด้วยความเคารพท่านประธาน รัฐบาลพุดเหลือเกินว่าจะแก้ปัญหาการราคาพืชผลการเกษตรโดยวิธีการเปิดตลาด โดยวิธีการขยายตลาดต่างประเทศ ข้อนี้แหละครับคือเขียนนโยบายเฉพาะสายตาของคนที่เคยมองแต่เมืองนอก สินค้าเกษตรในประเทศไทยที่มีปัญหาที่คนเดือดร้อนอยู่ มันไม่ได้มีปัญหาเฉพาะสินค้าที่ส่งไปขายเมืองนอกหรอก ท่านเน้นว่าจะต้องแก้ปัญหาโดยการเปิดตลาดต่างประเทศ ขยายตลาดต่างประเทศ แล้วผมถามท่านประธานว่าหอมแดงราคาตกทำอย่างไร กระเทียมที่เชียงใหม่ราคาตกทำอย่างไร ถั่วเหลืองที่เชียงใหม่ราคาตกทำอย่างไร สินค้าพวกนี้ไม่ได้ส่งไปขายต่างประเทศ ไม่มีตรงนี้สักบรรทัดเดียว สักประโยคเดียวว่ารัฐบาลจะเข้าไปรักษาเสถียรภาพราคาของสินค้าการเกษตรชนิดต่าง ๆ ไม่มีครับ พุดแต่เรื่องที่จะเอาไปขายเมืองนอกถูกเดียว แม้แต่สินค้าที่จะไปขายเมืองนอกก็เถอะท่านประธาน ผมเรียนถามฝากไว้ว่าถ้า ๒ - ๓ เดือนข้างหน้า ปีหน้าเมื่อท่านอยู่ถึง เกิดว่ามันสาปะหลัง

ราคาลดเหลือกิโลกรัมละ ๕๐ สตางค์ ๖๐ สตางค์ ท่านจะแก้โดยวิธีไหน
วันนี้ท่านประธาน ขางพาราที่ภาคใต้เหลือกิโลกรัมละ ๒๓๐ - ๒๓๕ บาท ท่าน
จะแก้อย่างไร จะไปเปิดตลาดตรงไหน เปิดตลาดแล้วมันขึ้นทันทีไหม ท่านมี
นโยบายไหมที่จะเข้าไปช่วยแทรกแซงราคา ท่านมีนโยบายไหมที่จะใช้กลไก
ของรัฐโดยวิธีอื่น จะใช้องค์การสวนยาง จะใช้กองทุนสงเคราะห์การทำ
สวนยาง จะใช้ ธ.ก.ส. จะใช้องค์การตลาด มีไหม มีตรงไหน ผมหา
ไม่เจอ หรือว่าท่านจะทำเหมือนที่ท่านรัฐมนตรีเนวินประกาศไว้ที่จังหวัดแพร่
ว่าเป็นรัฐมนตรีวันไหนจะทำให้ยางราคาคงให้ได้ วันนี่ตกแล้วยอดจริง ๆ
ไม่รู้ท่านทำหรือเปล่า แต่ว่ายังไม่ใช่นะครับ ท่านรัฐมนตรีทำให้ตกผมก็
ไม่แน่ใจว่าเป็นฝีมือท่านหรือเปล่า แต่ว่าถ้าท่านทำให้ขึ้นได้หมด ยอด ป็นยาง
นี่เป็นยากกว่าหุ่นเขอะ ท่านประธาน ผมก็ฝากว่าหาทางที่จะอธิบายเราหน่อย
ให้คำตอบเราหน่อย แล้วก็ยอมรับว่านโยบายที่เขียนไว้มันไม่สมบูรณ์หรอก
เขียนด้วยความไม่เข้าใจจริง ๆ แล้วตกหนักไปเยอะนี่ผมยกเรื่องเดียว
ถ้าท่านประธานให้ผมพูดมากผมจะขมมาก แต่ว่าผมเข้าใจท่านประธานแล้ว
ก็เลิกแล้ว ท่านประธานที่เคารพ เราหวังดีไม่ใช่ไปเสียดสีไปแค้นกันไปอะไร
ท่านหรอก อยู่บนนั้นทำงานให้ดีเถอะ ทำงานให้จริงจังเถอะ แล้วก็ทำให้
ชื่อเสียง รักษาคุณค่ากับประชาชน เราสนับสนุน ไม่มีปัญหาครับท่านประธาน
ผมขอฝากสิ่งเหล่านี้แล้วก็จะรอฟังคำตอบจากรัฐบาล

(นายขจิตร์ ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) ใ้ยืน
และยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เคี้ยว คุณขจิตร์ประห้วง
ว่าอย่างไร

นายขจิตร์ ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) :
ท่านประธาน ผมสงสัยท่านประธานว่ากำหนดเวลาเท่ากันไหมคนอภิปราย
แล้วที่พูดมานั้นมี เสียดสีไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เขาพูดกับรัฐบาล เพราะเขาจะชักใช้รัฐบาล แต่คุณไปพูดกับสมาชิกด้วยกันเอง ผมถึงได้บอกว่าคุณพูดอย่างนั้นมันไม่จำเป็นและระยะเวลาที่เหมือนกันที่คุณพูดก็เกิน ก็เกินกันทุกคนแหละครับ ที่ผมเตือนแล้วว่ามันเกินแล้วทั้งนั้น

นายสุเทพ เทือกสุบรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธาน ผมไม่อยากจะให้เป็นปัญหาของท่านประธาน ผมเคารพท่านประธาน และผมต้องการรักษาสันติภาพของสภา ผมคิดว่าผมได้ชักในประเด็นที่เป็นความสงสัยของพี่น้องประชาชนคนไทย เป็นความสงสัยของเพื่อนสมาชิก เราเป็นห่วงคนที่ทำปศุสัตว์ เราเป็นห่วงคนที่ทำประมง เราเป็นห่วงคนที่เลี้ยงโคนม เราเป็นห่วงรังเด็กนักเรียนที่นอนโรงเรียนอยู่ท่านประธาน เราเป็นห่วงพี่น้องเกษตรกรที่ทำกินอยู่ในพื้นที่ป่าว่าจะไม่ได้รับความเป็นธรรม ถ้าทำคานนโยบายที่เขียนเอาไว้เพียงแค่นี้ เรากลัวความไม่เสมอภาค เรากลัวว่าเกษตรกรบางคนจะได้เอกสารสิทธิ์ไป ๒๐ ไร่ ๓๐ ไร่ แต่ว่านายทุนบางคน รัฐมนตรีบางคนครอบครัวของรัฐมนตรีบางท่านจะได้ น.ส. ๓ ไป ๑๐,๐๐๐ ไร่ ๒๐,๐๐๐ ไร่ ตรงนี้คือสิ่งที่ต้องการให้รัฐบาลได้ชี้แจง ไม่ใช่ข้อกล่าวหา เป็นคำถามแล้วไม่ได้เสียคดี ตั้งคำถามตรงไปตรงมาอย่างนี้แหละ เรื่องราคาสินค้าเกษตรก็ถามตรง ๆ ว่าคิดที่จะไปทำเฉพาะที่เมืองนอก แล้วพวกที่อยู่เมืองไทยที่ใช้ที่รับประทานกันอยู่ที่เมืองไทยจะแก้อย่างไร ท่านประธาน ผมขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายมนตรี พงษ์พานิช (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเกษตรและสหกรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายมนตรี พงษ์พานิช สมาชิกรัฐสภา ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ขออนุญาตท่านประธานได้ตอบข้อซักถามหลายท่านตั้งแต่เข้าที่ได้จดไว้ครับ ก็มี

ตั้งแต่ท่านอดีตนายกรัฐมนตรี ท่านชวน หลีกภัย และต่อมาก็มีท่านสมาชิกอีก ๒ - ๓ ท่าน ซึ่งคำถามคล้ายกัน และคำถามที่มากที่สุดก็เป็นคำถามของท่าน รัฐมนตรีสุเทพ อธิการบดีสุเทพ ขอประทานโทษนะครับที่ได้อ่านนามท่านมา ในประเด็นแรกผมฟังคำอภิปรายของท่านแล้วที่สำคัญที่สุด คือท่านลุกขึ้นมาพูด ครั้งแรกท่านบอกว่า นโยบายที่รัฐบาลเขียน ไม่ว่าจะเป็นอย่างไหนโดยเฉพาะ ชุดของท่าน ท่านบอกว่า แดงในสภาแล้วต้องทำได้ ผมก็เลยนึกว่าความจำเป็นของผมหงยังมีอยู่ ซึ่งมีหลายประการที่ผมจะกราบเรียนท่านประธาน ว่า นโยบายของรัฐบาลท่านชวน หลีกภัย ที่แดงไว้แล้วทำไม่ได้ แล้วก็ไม่ได้ทำ ประการแรกที่ผมอยากจะทำเรื่อง การจัดตั้งสภาการเกษตรแห่งชาติ เป็นนโยบายที่ท่านชวน หลีกภัย แดงไว้ชัดเจนว่า จัดตั้งสภาการเกษตรแห่งชาติ โดยเปิดโอกาสให้ตัวแทนเกษตรกรเข้ามามีส่วนร่วมกับการบริหารและธุรกิจภาคเอกชน ในการประสานนโยบายการผลิต การแปรรูปผลผลิต และการตลาดอย่างเป็นระบบครบวงจร รวมทั้งจะใช้งบกองทุนรวมเพื่อช่วยเหลือเกษตรกร ในการรักษาเสถียรภาพของราคาผลผลิต การเกษตร นี่เป็นตัวอย่างของเรื่องของการเกษตรที่รัฐบาลของท่านอยู่มา ก็ไม่ได้ทำ คือผมไม่อยากจะเรียนยืนยันกับท่านประธานและท่านสมาชิกว่า นโยบายของรัฐบาลท่านนายกฯ บรรหาร ที่แดงไว้ต้องทำได้ทุกอัน แต่ผมยืนยันได้อย่างหนึ่งว่า นโยบายของรัฐบาลท่านนายกฯ บรรหาร เราจะพยายามทำให้ได้เต็มที่มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ก็เหมือนตอนที่ท่านชวนได้อภิปรายในการแถลงนโยบายไว้เมื่อครั้งตอนจะเข้ารับบริหารราชการแผ่นดินนั้นว่าที่ได้แดงมานั้นเป็นเพียงส่วนหนึ่งคงจะกระทำไม่ได้ทั้งหมด ถ้ากระทำได้ทั้งหมดใช้เวลา ๔ ปีไม่พอ ท่านเองนี่นะครับ นอกจากนั้นคำพูดของท่านที่บอกว่าเมื่อแดงในสภาต้องทำได้ ผมจะกลับไปพลิกในข้อ ๑.๓ และ ๔.๒๑ ของนโยบายของท่าน ในตอนแดงไว้ดังนี้ครับว่า ในข้อ ๑.๓ ท่านบอก

ท่านจะปรับปรุงกฎหมายพรรคการเมืองให้สามารถรับการสนับสนุนจากรัฐและเอกชนได้ รวมทั้งให้พรรคการเมืองมีบทบาทในการพัฒนาการเมืองยิ่งขึ้น ในข้อนี้ก็ไม่ได้ทำ ในขณะที่เดียวกันกฎหมายเลือกตั้งก็ไม่ได้ทำ นี่เป็นเพียงตัวอย่างหนึ่ง ซึ่งกระผมเพียงยกตัวอย่างขึ้นมาก็เพื่อจะชี้ให้เห็นว่าผมจำได้ ผมเป็นผู้แทนราษฎรมาทั้งหมด ๘ สมัย ผมยังไม่เคยเห็นรัฐบาลไหนทำได้ตามนโยบายทั้งหมดได้เลย แต่อย่างมากทำได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ และใช้ความพยายามโดยไม่มีเจตนาถกเถียง ไม่เข้าใจกฎหมายหรือแกล้งไม่เข้าใจกฎหมาย นโยบายของรัฐบาลท่านนายกรัฐมนตรี โดยเฉพาะนโยบายทางด้านเกษตรกรรม ท่านไม่ต้องกังวลหรือกลัวว่า เราจะไม่ทำประมง เราจะไม่ทำป่าไม้ เราจะไม่พูดเรื่องป่าไม้วาเราจะต้องปลูกป่า เราจะต้องอนุรักษ์ป่า มีอยู่ครบในเรื่องของสิ่งแวดล้อมซึ่งผมจะชี้ให้เห็น ในประเด็นเรื่องป่าไม้ซึ่งจะมีอยู่ในข้อ ๑ ภาคสิ่งแวดล้อมข้างหลังนั้น ว่าในข้อ ๑ นั้น หมายความว่า ขออนุญาตนะครับท่านประธาน ผมขอเปิดข้อ ๑ เดี่ยว ในข้อ ๑ นโยบายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมครั้งนี้ครอบคลุมทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เสื่อมโทรม เราจะอนุรักษ์และพัฒนา โดยส่งเสริมให้ทั้งประชาชนองค์กร และองค์กรประชาชนปกครองท้องถิ่นเข้ามีส่วนร่วมในการจัดการ โดยจะเร่งรัดดำเนินการออกกฎหมายว่าด้วยป่าชุมชนด้วยซ้ำไป ในขณะที่เดียวกันในขณะที่ผมยังเป็นผู้แทนราษฎรพรรคฝ่ายค้านนั้น ผมก็ได้ติดตามในเรื่องของการปลูกป่าและได้นั่งคุยกันในคอนเขียนนโยบายว่างบประมาณปลูกป่าที่ท่านได้ดำเนินการอยู่นั้น มีข้อบกพร่องหลายประการ ซึ่งผมได้ปรึกษาหาวิธีทั้งหัวหน้าพรรค ๑ พรรค ว่าเราจะต้องใช้วิธีอื่นซึ่งไม่ให้เงินรัฐไหล เราจึงได้เขียนนโยบายครั้งนี้เพื่อให้กรอบกว้างขึ้น จะทำได้ทำอะไรได้ทุกอย่างทุกอย่าง แม้กระทั่งเรื่องประมง ผมเรียนท่านอดีตรัฐมนตรีสุเทพว่า วันที่ผมไปปฏิบัติงานที่กระทรวง คำพูดของผมแถลงไว้ที่กระทรวงเกษตรฯ

แน่นอนว่าประมงนอกเหนือจะต้องร่วมมือกับต่างประเทศแล้ว ร่วมมือกัน ในการที่หาสัตว์น้ำช่วย เหลือ เกษตรกรแล้ว ยังจะช่วยเหลืออย่างอื่น เช่น น้ำมัน ผมไม่ได้ลืม แต่ผมไม่อยากจะเขียนให้แคบ ไม่อยากเขียนรัดตัว เช่น เขียนว่า นโยบายปฏิรูปที่ดินที่ท่านเขียนไว้แล้ว ก็ดำเนินการปฏิรูปที่ดินไว้โดยบอกว่า เร่งรัดการปฏิรูปที่ดินและการออกเอกสารสิทธิ์ เพื่อการกระจายสิทธิการ ถือครองที่ดินให้แก่เกษตรกรผู้ยากไร้ และเกษตรกรที่ครอบครองทำกินอยู่ใน ที่ดินของรัฐประเภทต่าง ๆ โดยจะปรับปรุงกลไกการบริหารและการจัดสรร งบประมาณให้สามารถครอบคลุมพื้นที่ได้โดยเฉลี่ยปีละประมาณ ๔ ล้านไร่ ท่านประธานครับ ๔ ล้านไร่เป็นที่ดินไม่ใช่บ่อย ผมไม่เชื่อเลยว่า เจ้าหน้าที่ ส.ป.ก. ซึ่งเวลานี้ผมเริ่มมีข้อมูลแล้ว เพราะเข้าไปทำงานมาวัน ๒ วัน ในระหว่างเป็นฝ่ายค้านก็มีข้อมูลอยู่หลายแฟ้มว่า ๔ ล้านไร่จะไม่มีข้อผิดพลาด ข้อบกพร่องหรือมีความคิดไม่สมดัง เจตนารมณ์ของกฎหมายปฏิรูปที่ดิน ถ้าหาก ๔ ล้านไร่สมดังเจตนารมณ์ของการปฏิรูปที่ดินถูกต้องตามกฎหมาย ทำไมท่าน นิพนธ์ลาออก ทำไมท่านสุเทพลาออก แล้วทำไมท่านนายกฯ ขวน ถึงต้อง ยุบสภาหนีการโหวตอภิปรายไป ทำไมพรรคพลังธรรมจึงถอนตัว เพราะไม่ สามารถยกมือให้ได้ แล้วทำไมประชาชนทั้งประเทศจึงได้ เลือกพรรคชาติไทย และพรรคฝ่ายค้านร่วมเข้ามาเป็นเสียงข้างมากจัดตั้งรัฐบาล ครองนี้ถ้าหาก เป็นการเขียนมัดเฉลี่ยปีละประมาณ ๔ ล้านไร่ กฎฎีกาที่ออกประกาศเขต ในการที่จะปฏิรูปที่ดินไม่ใช่ว่าเห็นที่ดินตรงไหน ๑ ผืน อ่า เณนี่ ๑ อ่า เกอ ประกาศไปเลยว่า จะต้องปฏิรูปที่ดิน ไม่ว่าคนนั้นจะอยู่มาก่อนปี ๒๕๓๗ หรือ ไม่มีความชอบในการจะได้โฉนดหรือไม่ แม้กระทั่ง เป็นเกษตรกรยากจน หรือ เป็นชุมชน หรือเป็นป่าที่ไม่เสื่อมโทรม เมื่อประกาศอย่างนี้ออกไปทำให้เกิด เหตุการณ์ต้องถึงขนาดว่า ท่านอดีตนายกฯ ขวน หลีกภัย ไม่เข้าใจกฎหมาย หรืออาจจะแกล้งไม่เข้าใจ หรือเข้าใจแล้วอาจจะพูดเข้าข้างกันก็เป็นได้ว่า

การเอาที่ดินไปให้กับคนที่ไม่มีเงินหรือเศรษฐกิจนั้น เหมือนการสอบชิงทุนของนักเรียน ซึ่งใครรวยหรือจนก็สามารถไปสอบชิงทุนได้ จนกระทั่งท่านรัฐมนตรีนิพนธ์ ซึ่งผมต้องขอชมเชยแม้ผู้นั้นในพรรคประชาธิปัตย์ออกมายอมรับผิดต่อผู้คนที่ทั้งประเทศว่า สิ่งที่ได้ทำไปนั้นต้องขอโทษต่อพี่น้องชาวจังหวัดนครราชสีมา ตรงนี้ผมนับถือ เพราะเกิดเหตุการณ์นี้มาแล้ว ประชาชนตัดสินใจมาแล้ว และมาถามผม คุณเทพก็มาถามผมส่วนตัวเมื่อที่ท่านพูดในสภา ผมก็แกล้งพูดไปว่า คงเป็นไปตามกฎหมายกระทรวงมหาดไทยกรมรัง ซึ่งมี ๒ ข้อดังนี้ ที่ท่านสงสัยและพยายามอ้างอย่างที่สุดว่า การปฏิรูปที่ดินของรัฐบาลชุดนี้จะทำหรือไม่ จะทำตรงไหน อย่างไร ผมเรียนอย่างนี้ว่า คณะรัฐมนตรีชุดนี้ ผมคนเดียวคงทำอะไรไม่ได้ เขียนไว้ครั้งนี้ถึงแม้จะไม่ชัดเจนนัก แต่ก็ชัดเจนสำหรับการปฏิบัติเพื่อให้กรอบกว้างขึ้น โดยยืนยันว่าจะไม่มีเศรษฐกิจคนใจจะได้ น.ส. ๓ หรือจะได้โฉนดจากการปฏิรูปที่ดิน หรือเร่งรัดแก้ไขปัญหาการครอบครองที่ดินของรัฐโดยเด็ดขาด ผมขอยืนยัน ถ้าเป็นอย่างนั้นผมขอเอาตำแหน่งของผมเป็นเดิมพัน รวมทั้งผมก็จะทำให้รัฐบาลนี้พังด้วย ถ้าใครมาบังคับผม ให้ออกโฉนดให้กับผู้ที่มีอันจะกินหรือคนรวย ซึ่งไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผมขออนุญาตชี้แจงต่อท่านประธานที่ละข้อดังนี้ การเร่งรัดการปฏิรูปที่ดินให้แก่เกษตรกรผู้ยากจนและไม่มีที่ดินทำกินเพียงพอตามเจตนารมณ์ของกฎหมายปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรมเป็นข้อที่ ๑ ก็หมายความว่า เราจะปฏิรูปที่ดินต่อไป แล้วจะแจกให้แก่เกษตรกรผู้ยากไร้ ตามที่คณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตีความกฎหมายนั้นไว้ จะแจกให้เฉพาะคนจนที่ไม่มีที่ทำกินตามกฎหมาย

สำหรับข้อต่อมา ซึ่งท่านสงสัยและเป็นห่วงหนักหนาว่าจะเร่งรัดแก้ไขปัญหาการครอบครองที่ดินของรัฐโดยไม่ถูกต้องให้เป็นไปอย่าง เป็นธรรม และสอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ตรงนี้ท่านสงสัยว่า เมื่อที่ท่านพูด ท่านองว่าอาจจะมิรัฐมนตรีในรัฐบาลชุดนี้ได้โฉนดที่ดิน หรือได้ น.ส. ๓ หรือ

อาจจะมีคนรวยซึ่งครอบครองที่ดินได้ ผมยืนยันตรงนี้ ณ สถานที่นี้ว่า ในข้อนี้มีความหมายตามประมวลกฎหมายที่ดินจริง แต่ถ้าหากผู้ใด ชุมชนเคยอยู่มาก่อนปี ๒๕๕๑ มีหลักฐานโดยชอบด้วยกฎหมาย เป็นชุมชนที่เป็นป่าเสื่อมโทรมแล้ว ไม่มีป่า คนเหล่านั้นจะได้สิทธิตามกฎหมายก่อนปี ๒๕๕๑ ในขณะที่เดียวกัน ถ้าหลังปี ๒๕๕๑ ไม่มีหลักฐาน เป็นป่าเสื่อมโทรมแต่อยู่แล้วอาจจะได้สิทธิทำกิน แต่ก็ไม่เกิน ๕๐ ไร่ ซึ่งไม่ใช่ ๑๐๐ ไร่ เหมือนกับการปฏิรูปที่ดินตรงนี้คือความหมายของทั้ง ๒ ข้อที่ท่านสงสัย รัฐบาลชุดนี้ท่านนายกฯ นั่งอยู่ที่นี้ ผมมั่นใจ เพราะถ้าหากผมไม่มั่นใจผมจะไม่ยอมรับเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ เป็นอันขาด ได้ซักถามนโยบายทั้ง ๒ ข้อ ว่าถ้าหากการเข้ามาทำงาน ถ้าหากจะมีข้อผิดพลาดเอาที่ดินไปให้กับคนรวย อย่างที่ ต้องถอนสิทธิคืนมาอย่างจริงจังเกิดขึ้น เหมือนจังหวัดภูเก็ตผมไม่ยอมด้วย เค็ดขาดแล้วผมไม่ทำด้วย แต่ถ้าหากจะทำให้เป็นไปตามเจตนารมณ์หรือตามกฎหมายปฏิรูปที่ดินแล้ว กระผมยินดีจะทำ ซึ่งเวลานี้ก็ได้ประกาศสั่งกระทรวง ให้เจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจประกาศรายชื่อผู้ที่ได้รับเอกสารสิทธิทั่วประเทศคิดไว้ที่อำเภอ แล้วคิดไว้ที่จังหวัด โดยส่งสำเนาไปยังส่วนกลางด้วย ไม่ได้เป็นการตรวจสอบว่าจะจับผิด หรือจะทำเรื่องอื่นใดซึ่งถือเป็นการล้างแค้น หรืออะไร เราจะไม่ทำอย่างนั้น ส่วนเรื่องที่ท่านทำทนายว่าขอให้จับนายกฯ ขวน เข้าคุกนั้น เรื่องนี้ต้องเป็นเรื่องตามกฎหมาย ใครประกาศตรงไหนไว้อย่างไร กฎหมายบัญญัติอย่างไรต้องทำอย่างนั้น ไม่ว่าจะ เป็นใครถ้าหากว่าทำผิดกฎหมาย เจ้าหน้าที่เรามีพนักงานตามกฎหมาย จะต้องดำเนินการเพราะเป็นเรื่องของความผิดที่มีต่อแผ่นดิน

ท่านประธานที่เคารพครับ มีอีกข้อหนึ่งที่สำคัญ ที่บอกว่าท่านจะมีการพูดถึงราคาผลผลิตทางเกษตรหรือไม่ จะยกระดับราคาผลผลิตทางเกษตรหรือไม่ ความจริงแล้วกระทรวงเกษตรฯ นี้เป็นกระทรวงที่ช่วยให้ผลผลิต

สูงขึ้นไป ผลผลิตสูงขึ้น พัฒนาดินให้ดีขึ้น ดูแลเกษตรกรเปลี่ยนอาชีพ เช่น ถ้าหากข้าวปลูกมากแล้วราคาตก ก็ให้เปลี่ยนไปปลูกพืชอย่างอื่น ใช้ปุ๋ยช่วย ใช้ธนาคารเพื่อการเกษตรช่วย กระทรวงพาณิชย์จะเป็นผู้ช่วยเหลือ มีแล้วการยกระดับราคาจะไม่ทำเหมือนรัฐบาลชุดที่แล้ว ๆ ทำด้วย ชุดที่แล้วที่ทำมาผมเปรียบเทียบให้ท่านฟัง ผมไม่อยากจะเอ่ยถึงความหลังว่า สมัยผมเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ราคาขางภาคใต้ก็ใกล้เคียงละ ๗๒ บาท โดยไม่ต้องมีการประกัน ราคาข้าวเปลือกเกี่ยวนละ ๕,๐๐๐ บาท ทั้งที่ราคาข้าวสารต่างประเทศในขณะนั้นตันหนึ่งประมาณ ๒๕๐ เหรียญสหรัฐ ๗ - ๘ ปีผ่านไป ปี ๒๕๓๐ ปี ๒๕๓๑ มาถึง ปี ๒๕๓๕ ปี ๒๕๓๖ ปี ๒๕๓๗ เป็นเวลาเกือบ ๘ ปี ๗ ปีกว่า ราคาข้าวเปลือกก็ไม่ถึง ๕,๐๐๐ บาท บางปีก็ ๓,๐๐๐ กว่าบาท บางปีก็ ๒,๐๐๐ กว่าบาท บางปีก็ ๔,๐๐๐ บาท เวลานี้เริ่มขึ้นมา ๔,๐๐๐ กว่าบาท คิดว่าความมั่นใจของกลไกข้าชอาจจะเข้าใจก็ได้ว่า รัฐบาลท่านบริหารจะยกระดับราคา แต่ไม่ใช่อย่างนั้นหรือครับ จุดอยู่ตรงนี้ว่าเมื่อก่อนนี้ ๗ ปีผ่านไป ราคาปุ๋ยตันละ ๓,๐๐๐ กว่าบาท เวลานี้ราคาปุ๋ยตันละ ๕,๐๐๐ กว่าบาท ราคาข้าวเปลือกตันละ ๔,๐๐๐ กว่าบาท เพิ่งจะขึ้นมาได้สักเดือนหนึ่ง โกลั ๆ เดือนนี้ แต่ราคาส่งออกที่ผ่านไปรัฐบาลของท่านชวน หลีกภัย ส่งออกไปต่างประเทศเป็นข้าวสารตันหนึ่ง ๔๐๐ กว่าเหรียญสหรัฐ ท่านลองคิดดูสิว่า ระหว่างทางจากข้าวเปลือกมาเป็นข้าวสาร ข้าวสารส่งออกต่างประเทศ ผมยกตัวอย่างเพียงเรื่องเดียวก่อนว่า เงินมันหายไปอยู่ที่ไหน ก็หายไปอยู่ที่พ่อค้าคนกลางนั่นเอง เพราะไม่มีการยกระดับราคา ไม่มีการใช้มาตรการที่รัฐจะต้องขอมลอุดกรหา หรือขอมลถูกว่า ขอมลต่อสู้กับอิทธิพลต่าง ๆ ทำให้ประชากร ประชาชนที่เป็นชาวนา ชาวนา ขากจนลงมากยิ่งขึ้น นี่เป็นคำถามที่บอกกว่าราคาขาง ท่านก็ถามไว้ แต่ท่านไม่ได้พูดถึงผมว่าจะทำอะไร ท่านพูดถึงรัฐมนตรีท่านอื่น ก็เพียงแต่จะยืนยัน

ต่อสภาแห่งนี้ ต่อหน้าท่านนายกรัฐมนตรี ต่อหน้าท่านทั้งหลายว่าท่านอย่าหวัง
เลขว่านโยบายข้อ ๔.๒.๑๐ ที่จะให้ปฏิรูปที่ดิน นโยบายข้อ ๔.๒.๑๑ ซึ่งท่าน
เป็นห่วงว่าจะทำให้ผู้มีเงินจะได้ครอบครอง ได้ น.ส. ๓ ได้โฉนดผมคิดว่า
เรื่องนี้ผู้แทนราษฎรทุกคนไม่ทำแน่

เรื่องที่สำคัญอีกเรื่องหนึ่งท่านประธานที่เคารพ เป็นเรื่องป่าไม้
ที่นโยบายรัฐบาลของท่านชวน หลีกภัย ที่ได้เคยเขียนไว้ว่า จะอนุรักษ์ป่าไม้
รักษาป่าไม้ ช่วยปลูกป่า ท่านประธานครับ ๒ ปีกว่า ป่าไม้หมดลง ๆ จำตัวเลข
ไม่ได้จริง ๆ ไม้รู้ก็ล้านไร่ มันไม่ได้เพิ่มขึ้น ในขณะที่เดียวกันเวลานี้ผมได้
เริ่มเข้าไปตรวจสอบนิคมหน่อย เกี่ยวกับ เรื่อง โรงงานบ่มยางพารา เงินที่ตั้ง
งบประมาณไป ปี ๒๕๓๖ - ๒๕๓๗ ปีนี้ก็มีอีก ปี ๒๕๓๘ เวลานั้นยังทำแล้ว
เงินเหลือเป็นพัน ๆ ล้าน ทำไม่ได้ ไม้รู้ด้วยเหตุใด ก็ยังไม่อยากพูดครั้งนี้
เพราะไม่ใช่เป็นคำถาม ผมคิดว่าผมพอตอบคำถามที่จะทำความเข้าใจต่อ
ท่านสมาชิกได้บ้าง แล้วยืนยันเพื่อที่จะให้สภาแห่งนี้มีความมั่นใจว่า รัฐบาล
ชุดนี้ไม่เอาที่ดินไปแจกคนรวยแน่ ขอบคุณครับ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิกครับ มีรายชื่อ
ที่จะขออภิปรายอีกจำนวนมากนะครับ แล้วเราก็อภิปรายกันมาตั้งแต่เช้า
ภาคนี้ สั้น ๆ นะครับ

นายสุเทพ เทือกสุบรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุราษฎร์ธานี)
: ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขออนุญาตท่านประธานนิดเดียว คือผม
หวังที่จะให้เกิดประโยชน์กับประชาชนทั้งประเทศ คำถามสำคัญที่ผมถาม
ท่านรัฐมนตรี ถามคณะรัฐมนตรีก็คือว่านโยบายข้อ ๔.๒.๑๑ แก้ปัญหาการ
ครอบครองที่ดินของรัฐบาลบพอปฏิบัติแห่งกฎหมาย เมื่อสักครู่ท่านบอกว่าท่าน
ไม่ใช้กฎหมายปฏิรูปที่ดิน แล้วท่านจะไม่ใช้กฎหมายที่ดิน ท่านบอกว่ารับรองว่า
จะไม่ให้เศรษฐกิจ จะให้คนละไม่เกิน ๕๐ ไร่ ผมถามว่ากฎหมายอะไร ผม

ไม่เคยเห็นกฎหมายฉบับนี้ ช่วยบอกให้เป็นบุญให้กับประชาชนชาวไทยหน่อย
เดอะครับว่ากฎหมายอะไร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เมื่อที่รัฐมนตรีเขาบอกว่า
ใช้กฎหมายที่ดิน

นายมนตรี พงษ์พานิช (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและ
สหกรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ ขออนุญาตนิดเดียว ท่านสุเทพนั่งคุยกับใคร
อยู่ตรงนั้นก็ไม่รู้ ตอบแล้วครับ ใช้กฎหมายที่ดิน แล้วก็อยากจะยกตัวอย่าง
ให้ฟังสักทีหนึ่งก็ได้ ที่จังหวัดอุบลราชธานี ที่อำเภอวารินชำราบ ผมไปมาแล้ว
อยู่กันมาก่อนตั้งแต่ปี ๒๕๕๗ อยู่กันมานานเนมากเลย มีครับ มีหลายแห่งที่จะ
แก้ปัญหาให้กับคนยากจนได้ ผมก็คิดว่าผมได้ตอบปัญหาจบสิ้นแล้ว ท่านประธาน
ก็ได้ออกท่านสุเทพแล้ว ก็ขอขอบคุณครับ

นายสุเทพ เทือกสุบรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุราษฎร์ธานี)
: ไม่ใช่ก่อนความยาว สาวความยืด คนที่อยู่ในพื้นที่นั้นก่อนปี ๒๕๕๗ ท่านจะใช้
กฎหมายที่ดิน นั้นผมเห็นด้วย แต่ว่าคนที่เข้าไปอยู่ในป่าสงวนเมื่อปี ๒๕๐๘
เมื่อปี ๒๕๑๐ ปี ๒๕๑๕ ท่านบอกว่าท่านจะทำโดยอะไรก็ไม่ทราบ คนหนึ่ง
ไม่ให้เกิน ๕๐ ไร่ ไม่เหมือนกับที่รัฐบาลที่แล้วทำ ที่ว่าจะให้ไม่เกินคนละ
๑๐๐ ไร่ ผมขอเรียนถามว่านั่นกฎหมายอะไร เท่านั้นครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายมนตรี พงษ์พานิช (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและ
สหกรณ์) : ท่านครับ ถ้าหากว่าหลังจากที่ท่านถาม อันนั้นก็ต้องใช้กฎหมาย
ปฏิรูปที่ดิน แต่ไม่ให้คนรวยเท่านั้นเองครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิกครับ ผมเห็นใจ
คุณสุวโรษครับคงจะอยากพูดกันทุกคน แต่ว่าถ้าคุณสุวโรษพูดนิดหนึ่ง เชียวก็จะ

ต้องตอบกันต่อไป แล้วพรุ่งนี้เราจะต้องประชุมกันตั้งแต่ ๕ โมงครึ่งนะครับ
นี่ก็ ๑๑ โมง ๑๕ นาทีแล้ว ผมก็ขอขอบคุณทุกท่าน ผมขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุม เวลา ๒๓.๑๕ นาฬิกา